

Treball de fi de grau

Títol

Autor/a

Tutor/a

Departament

Grau

Tipus de TFG

Data

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:

Castellà:

Anglès:

Autor/a:

Tutor/a:

Curs:

Grau:

Paraules clau (mínim 3)

Català:

Castellà:

Anglès:

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:

Castellà:

Anglès:

Compromís d'obra original*

L'ESTUDIANT QUE PRESENTA AQUEST TREBALL DECLARA QUE:

1. Aquest treball és original i no està plagiat, en part o totalment
2. Les fonts han estat convenientment citades i referenciades
3. Aquest treball no s'ha presentat prèviament a aquesta Universitat o d'altres

I perquè així consti, afegeix a aquesta plana el seu nom i cognoms i el signa:

***Aquest full s'ha d'imprimir i lliurar en mà al tutor abans la presentació oral**

ÍNDIX

MARC TEÒRIC

1. Definició del concepte de fotografia	8
2. Generació i significació de la fotografia.....	10
2.1 La fotografia com a eina de reproducció de la realitat.....	10
2.2 El caràcter tecnològic de la fotografia.....	11
2.3 La interacció entre el mitjà fotogràfic, el fotògraf i els estímuls externs	12
2.4 La secció de fotografia als mitjans	14
3. El que veiem en relació amb la realitat.....	15
3.1 L'espai d'una imatge.....	15
3.2 Interpretació de la imatge.....	17
3.3 La realitat en una fotografia.....	19
3.4 Posant a prova la teoria	21
4. La fotografia en relació amb el conjunt de la pàgina	22
4.1 Jerarquia de la pàgina de premsa	22
4.2 Relació de la fotografia amb el text.....	24
5. Breu història del fotoperiodisme	27
5.1 Els orígens: experimentació i primers avenços tècnics	27
5.2 La professió del periodista fotògraf	28
5.3 Nous mètodes: la digitalització	29
6. Breu història del nacionalisme català.....	30
6.1 Els orígens: La Renaixença	30
6.2 Catalanisme polític	31
6.2.1 Formació	31
6.2.2 Evolució i Mancomunitat	31
6.2.3 Anades i tornades: Dictadura de Primo de Rivera, Segona República, Guerra Civil i Dictadura de Franco	32
6.2.4 Recuperació de la democràcia: restabliment de la Generalitat	34
6.3 Independentisme	34
ANÀLISI	
Metodologia de l'estudi	37
Diari ABC.....	39

Edició del 12 de setembre de 1976	39
Edició del 12 de setembre de 1980	40
Edició del 12 de setembre de 1984	41
Edició del 12 de setembre de 1988	42
Edició del 12 de setembre de 1992	43
Edició del 12 de setembre de 1996	43
Edició del 12 de setembre de 2000	44
Edició del 12 de setembre de 2004	45
Edició del 12 de setembre de 2008	46
Edició del 12 de setembre de 2012	47
<i>Diari AVUI</i>.....	48
Edició del 12 de setembre de 1976	48
Edició del 12 de setembre de 1980	49
Edició del 12 de setembre de 1984	50
Edició del 12 de setembre de 1988	51
Edició del 12 de setembre de 1992	52
Edició del 12 de setembre de 1996	53
Edició del 12 de setembre de 2000	54
Edició del 12 de setembre de 2004	55
Edició del 12 de setembre de 2008	56
Edició del 12 de setembre de 2012	57
<i>Diari EL PAÍS</i>.....	58
Edició del 12 de setembre de 1976	58
Edició del 12 de setembre de 1980	59
Edició del 12 de setembre de 1984	60
Edició del 12 de setembre de 1988	61
Edició del 12 de setembre de 1992	62
Edició del 12 de setembre de 1996	62
Edició del 12 de setembre de 2000	63
Edició del 12 de setembre de 2004	64
Edició del 12 de setembre de 2008	65
Edició del 12 de setembre de 2012	66

Diari LA VANGUARDIA	68
Edició del 12 de setembre de 1976	68
Edició del 12 de setembre de 1980	69
Edició del 12 de setembre de 1984	70
Edició del 12 de setembre de 1988	71
Edició del 12 de setembre de 1992	72
Edició del 12 de setembre de 1996	73
Edició del 12 de setembre de 2000	74
Edició del 12 de setembre de 2004	75
Edició del 12 de setembre de 2008	77
Edició del 12 de setembre de 2012	78
Síntesi de l'estudi i conclusions.....	79

Bibliografia	81
Llibres.....	81
Audiovisuals	81
Recursos electrònics.....	81
Edicions dels diaris.....	82

ANNEXOS

.....	83
-------	-----------

MARC TEÒRIC

1. DEFINICIÓ DEL CONCEPTE DE FOTOGRAFIA

Etimològicament, la paraula fotografia prové de dues paraules gregues. Concretament, es tracta de la paraula φως (*phos*) i de la paraula γραφή (*grafé*). Aquestes paraules es tradueixen com a “llum” i “gravat” respectivament, la qual cosa ens indica que la fotografia és un procediment que tracta de “gravar amb llum”.

La definició que dóna Joan Costa a la fotografia és la “*transferència de taques lluminoses a un suport sensible*” (Costa, 1989: 57). Més endavant, també especificava que no només es tractava de transferència, sinó que també ho podíem considerar impressió o marcatge, és a dir, indica que “*la fotografia comparteix el principi d’estampació de la impremta*” (Costa, 1989: 57).

Quan va aparèixer la fotografia, la gent la va relacionar amb d’altres arts plàstiques que s’havien dut a terme fins el moment, com venen a ser el dibuix i la pintura. No obstant, si observem detalladament les característiques de la fotografia i les comparem amb la de les altres, veurem que no són tan semblants com es creia. En primer lloc, i tal com hem vist anteriorment, el mètode de marcatge d’una fotografia és a través de taques de llum enlloc del traçat que s’utilitza pel dibuix. En aquest aspecte, sí que pot guardar certa coincidència amb la pintura, doncs aquesta es basa en taques cromàtiques. La gestualitat que creen tant el dibuix com la pintura no és compartit per la tècnica mecànica que dóna vida a la fotografia. I lligat a això, dibuix i pintura gaudeixen de llibertat manual i de senzillesa instrumental en comparació amb el programa i la complexitat tècnica que té la imatge fotogràfica. Però l’element que més diferencia a la fotografia i que més va revolucionar al món va ser la capacitat d’instantaneïtat que té, que evidentment ha anat millorant amb el pas dels anys i les evolucions¹. Les primeres imatges, podien trigar dos dies sencers per captar-se amb una qualitat dubtable però avui dia, tenim capacitat de prendre imatges de gran qualitat en mil·lèsimes de segon. El procés de creació de la pintura i el dibuix no ha canviat en aquest sentit, i segueix requerint de certa temporalitat per ser desenvolupat.

Una imatge fotogràfica té uns components bàsics sense els quals no es podrien prendre les fotografies. Joan Costa indica que en són exactament set. Els veiem a continuació²:

- La imatge, que representa allò que més o menys coneixem.
- El suport material, és el vehicle d’aquesta imatge i està tractat químicament per sensibilitzar-lo a l’acció de la llum.
- El fragment de la realitat, és allò que la fotografia representa.
- El fotògraf, l’individu que pren la fotografia.
- L’element tècnic, és l’eina que ha fet servir el fotògraf.
- El receptor, qualsevol persona en tant que l’observa.

¹ Extret de “L’expressivitat de la imatge fotogràfica” de Joan Costa, 1989. Pàgina 35.

² Extret de “L’expressivitat de la imatge fotogràfica” de Joan Costa, 1989. Pàgines 75 i 76.

Ampliant la qüestió de la materialització del gravat de llum, hem de presentar tres conceptes que l'integren i hi tenen a veure. El gra és la unitat de composició més petita d'una fotografia. Quan parlem de grans, ens referim a grans d'argent, que són el material que s'utilitza en el procés d'estampació de les imatges en fotografia. Els grans es superposen formant una imatge de diferents profunditats. La unió concreta d'aquests grans s'anomena taca o massa, i són grans de la mateixa densitat que junts creen una superfície homogènia. Per últim, la forma modulada és *“la il·lusió de relleu mitjançant els diversos efectes de la llum i les ombres, que donen coherència entre tots els fragments de la imatge i en fan un conjunt”* (Costa, 1989: 52).

Però les imatges no només tenen components físics i materials, sinó que el gran pes de la imatge se l'emporta la significació de la mateixa, és a dir, la formació de figures intel·ligibles o d'un missatge a la imatge. És el que Joan Costa considera com a estructura morfològica de la fotografia. Prenent com a punt de partida l'últim element de la materialització de les imatges, és a dir, la forma modulada, Costa recull de Veillard³ que es pot parlar de forma significant i forma no significant. Veillard indica que la forma no significant és un conjunt abstracte o determinats fragments abstractes on hi ha diferents graus d'iconicitat. Si és molt abstracta i no se'n pot interpretar res, la imatge pren atractiu en aquest mateix aspecte. D'altra banda, Veillard defineix la forma significant a totes aquelles formes constituents d'una imatge fotogràfica que es vehiculen a un sentit precís i que són immediatament intel·ligibles.

Un altre autor que comparteix aquesta tesi és Francisco Alonso Martínez, que afirma que *“el document fotogràfic també té límits en la seva capacitat de registrar la realitat, alguns d'ells infranquejables”* (Alonso Martínez, 2007: 24) ja que *“la fotografia és només l'aparença de l'objecte representat”* (Aparici et al, 1992 a Alonso Martínez, 2007: 24). Aleshores, conclou que la imatge fotogràfica no és igual a l'objecte al qual fa referència però sí permet identificar-lo si s'està familiaritzat (Alonso Martínez, 2007: 24).

El terme de fotografia i el d'imatge han anat tradicionalment agafats de la mà. Vegem doncs les característiques d'aquest segon. Manuel Alonso Erausquin indica que *“el terme d'imatge” s'està assignant de forma habitual a un nombre heterogeni de fenòmens o realitats materials i immaterials*, cosa que *“fa molt difícil pretendre acotar un concepte general a “imatge””* (Alonso Erausquin, 1995: 20). Aquest mateix autor indica que la imatge és *“un suport que materialitza un fragment de l'univers perceptiu”* i que, per aquest motiu, *“és una cosa real i tangible que destaca per la materialitat, deixant en segon pla altres característiques com la funció significativa, la de representació o la de rèplica”*. (Alonso Erausquin, 1995: 20).

Aquest autor recull en el seu anàlisi del concepte d'imatge una aportació de Gibson, que indica que *“un complex de rajos lluminosos que porten amb si tota la informació cromàtica i*

³ Extret de “L'expressivitat de la imatge fotogràfica” de Joan Costa, 1989. Pàgina 55.

espacial que hagués produït l'objecte del que és aquesta imatge és la representació" (Gibson, 1984: 87 recollit a Alonso Erausquin, 1995: 21). També es va fixar en Eco i diu a partir de les idees d'aquest que *"el signe icònic construeix un model de relacions homòlogues al model de relacions perceptives que construïm al conèixer i recordar l'objecte"* (Alonso Erausquin, 1995: 21 a partir d'Eco, 1972: 222) i afegeix que *"si el signe icònic té propietats en comú amb alguna cosa, no és amb l'objecte, sinó amb el model perceptiu de l'objecte"* (Eco, 1972 a Alonso Erausquin, 1995: 21).

Francisco Alonso Martínez també parla del concepte d'imatge al seu llibre "Documentalidad y artisticidad en el medio fotográfico", on indica que imatge és *"tota representació visual que manté una relació de semblança amb l'objecte representat"* (Casasús, 1973 a Alonso Martínez, 2007: 19).

2. GENERACIÓ I SIGNIFICACIÓ DE LA FOTOGRAFIA

2.1 LA FOTOGRAFIA COM A EINA DE REPRODUCCIÓ DE LA REALITAT

Durant més de segle i mig, s'ha utilitzat la fotografia per a reproduir allò que és real i visible. Sota aquesta premissa, semblava paradoxal separar aquest mitjà "naturalista" de la realitat. Joan Costa (1989: 170) parla en aquest sentit d'una *"il·lusió de rèplica del real no manipulada"* que incideix a la mentalitat primitiva i fa de la imatge fotogràfica un símbol de substitució.

La capacitat de retenir un instant fugisser ha donat una gran importància la fotografia des del punt de vista antropològic, doncs ajuda a conservar i difondre la percepció i la memòria visual de la identitat d'un grup concret. En certa mesura, la fotografia doncs, ajuda al condicionament dels individus i del mateix grup. És per aquest motiu que Joan Costa parla de *psicovisualitat*, *"tant per l'efecte dels hàbits perceptius, projectats cap a les imatges fotogràfiques, com a l'inrevés, per la percepció de la realitat influïda per les fotografies que s'assimilen dia rere dia a la nostra "civilització de la imatge" (Costa, 1989: 170). La fotografia, doncs, "encarna el mite dinàmic de la retenció del record" (Costa, 1989: 170).*

El diccionari italià *Garzantia* defineix la fotografia com a *"producció d'imatges persistents d'objectes visibles sobre un suport sòlid, mitjançant un procés fotoquímic basat en la sensibilitat a la llum de determinades substàncies"*. A partir d'aquesta definició, Joan Costa (1989: 172) analitza el que són per ell els tres conceptes clau de la definició: imatges d'objectes visibles.

- Imatges significa etimològicament idèntic al model. Aleshores, entenem que una imatge representa una cosa que necessàriament ja hi era abans.

- Objectes: si especifiquem que les imatges fotogràfiques ho són d'objectes s'han d'excloure doncs els éssers vius i altres esdeveniments.
- Visibles: remarca el fet de que una fotografia només replica allò real i físic.

Aleshores, aquest diccionari únicament recull la seva funció primitiva i predominant, la de reproducció de la realitat.

Joan Costa (1989: 177) però, no es queda amb aquesta definició i explica que la fotografia no necessàriament s'ha d'utilitzar per a reproduir la realitat, sinó que té *“la capacitat de produir imatges icòniques a partir de la llum i per mitjans tècnics”*. En aquest sentit, amplia la definició especificant que hem d'entendre que també es crea, es produeix, es pot ser innovador amb la fotografia, i també que no ens hem de quedar només amb el que és visible a la realitat sinó que podem treballar amb la llum com a element per a generar altres formes. Resumint la seva idea, recull a la seva obra una frase de Paul Klee i l'adapta: *“l'especificitat del llenguatge fotogràfic que propugnem, no té per funció reproduir allò que és visible, sinó fer visible”* (Klee a Costa 1989: 177).

2.2 EL CARÀCTER TECNOLÒGIC DE LA FOTOGRAFIA

Per poder entendre la fotografia i la seva creació hem de tenir molt present la seva naturalesa tecnològica. En el seu assaig, Joan Costa (1989: 167) planteja observar les fotografies no pel que puguin presentar d'analògic sinó *“per altres signes i infrafigures no analògiques que coexisteixen en les imatges fotogràfiques”*. Quan l'autor va començar a observar les imatges d'aquesta manera, no semblava possible trobar signes a les imatges que no hi fossin a la realitat. Però a partir d'aquí, Costa va creure que es podria investigar si els elements no reals podien ser presents a les imatges únicament amb intencionalitat del fotògraf o sense ella.

Joan Costa (1989: 168) es refereix a aquestes figures no analògiques com a “sorolls visuals”, i especifica que són *“els signes i la retòrica de la fotografia: el seu llenguatge”*.

L'evolució de la tecnologia a través dels anys ha fet canviar la manera d'entendre la fotografia. Segons Joan Costa (1989: 168), hi ha tres aspectes específics que han influït en aquesta progressió. En primer lloc, parla del desenvolupament tècnic del mitjà fotogràfic, que *“ha generat un avenç innegable i imprevisible”*. A continuació, indica el fenomen quantitatiu de la difusió d'imatges, que s'ha afavorit especialment de mitjans de *mass media*, tot i que mai ha deixat d'utilitzar les vies tradicionals que són els llibres i les exposicions. Per últim, Costa parla de les mutacions que operen als modes de veure i a la vegada de creació i producció d'imatges.

Havent considerat aquestes característiques tecnològiques, Joan Costa (1989: 169) planteja esbrinar en quin grau es veu afectada la creació autònoma tenint en compte aquests signes

visuals i si aquests produeixen una desnaturalització, i en aquest sentit afegeix, “*un desarrelament de les funcions originals de la fotografia*”.

2.3 LA INTERACCIÓ ENTRE EL MITJÀ FOTOGRÀFIC, EL FOTÒGRAF I ELS ESTÍMULS EXTERNS

Tal com indica Joan Costa, la fotografia és un univers a tres bandes, així que és erroni considerar que la realitat com a model és el més important, així com també seria un error considerar que ho són el mitjà o el fotògraf. Aquests tres elements esmentats són els components de la fotografia així que “*l’anàlisi de la imatge, cal fer-la a partir d’aquesta*” (Costa, 1989: 176). Segons el mateix autor, de la interacció entre aquests tres elements al procés d’ideació i producció de la imatge es produeixen tres accions: la combinatòria, que barreja en graus relatius els tres components; els sorolls, o interferències entre el missatge obtingut i el imaginat pel fotògraf; l’atzar, el quin intervé sobretot en la fotografia de creació, fent que els sorolls esdevinguin elements expressius o estètics; i finalment, l’ús conscient dels signes tècnics com a recurs de l’expressivitat (Costa, 1989: 176).

Ampliem ara un dels elements de la creació fotogràfica, el fotògraf. Veurem com es desenvolupa la seva feina a través de Martin Keene i en concret del seu llibre “*Práctica de la fotografía de prensa. Una guía para profesionales*”. Aquest autor ens indica alguns aspectes que ha de tenir en compte un fotògraf alhora de sortir a treballar. Segons Keene, un fotògraf es fixa sobretot en la composició, omplir el quadre, el fons, el contacte visual, els tons i els colors, les formes, el moviment, l’elecció de l’objecte i l’exposició, la llum, la temperatura de color, la llum exterior. A més a més, Keene també amplia la llista de consideracions en el cas que la feina es vagi a desenvolupar en un estudi fotogràfic. En aquest cas, aconsella vigilar: la il·luminació interior, la il·luminació mitjançant els flaixos de l’estudi i la càmera⁴.

Un cop hem vist breument com treballa el fotògraf hem de veure quina actitud manté el mateix alhora de fer una fotografia. Joan Costa explica que des de la ideació fins al moment de fer la fotografia, l’obra està afectada per una seqüència lògica determinada per l’actitud del fotògraf. Especifica que “*una actitud és més que una disposició esporàdica de l’ànim, és una orientació consistent. [...] Les actituds són el reflex de les constants psicològiques: la sensibilitat del fotògraf, la seva posició ètica, la seva forma de concebre i representar, les seves capacitats expressives, la seva visió personal del món*” (Costa, 1989: 98). Aleshores, l’autor distingeix quatre actituds i les defineix de la següent manera⁵:

- Actitud reproductiva. El fotògraf enregistra fidelment l’objecte. És una actitud descriptiva del real i no interpretativa i té un sentit documentalista, anecdòtic o sentimental.

⁴ Per a més informació d’aquests elements consulteu a “*Práctica de la fotografía de prensa. Una guía para profesionales*” de Martin Keene, 1995. Capítol 7: 155-164.

⁵ Extret de “*L’expressivitat de la imatge fotogràfica*” de Joan Costa, 1989. Pàgines 98 i 99.

- Actitud imitativa. L'objecte és el pretext però la motivació és mimètica. Les obres importants dels grans fotògrafs esdevenen models per a d'altres fotògrafs que, influïts, proven de fer fotografies similars.
- Actitud creativa. Disposició de caràcter espontani que s'oposa a la reproducció i la mimesi. Els models se sotmeten a la innovació, que resulta de combinar elements que abans no s'havien relacionat. Així es generen noves formes i missatges que incidiran a la cultura icònica.
- Actitud experimental. Forma elaborada que s'orienta en l'explotació dels recursos tècnics. Implica una recerca, en contra de la troballa que sorgeix en la creativa.

Passem ara a veure un dels altres elements que configuren la fotografia, els estímuls externs. En aquest cas, parlaré dels esdeveniments, és a dir, allò que succeeix. El fotògraf i la fotografia es veuran influïdes pel tipus d'esdeveniment que es vagi a cobrir. En el cas de la premsa i els mitjans de comunicació, aquests esdeveniments es relacionen amb la informació i és segons la informació que continguin que un esdeveniment serà cobert o no. Al respecte d'això, Joan Costa, fa una primera distinció entre la quantitat d'informació que pot tenir un esdeveniment i la qualitat. Quantitativament, apunta que la *"informació és una magnitud variable, ja que la quantitat que n'aporta un fet és proporcional al seu grau d'improbabilitat"* (Costa, 1989: 105). D'altra banda, pel que fa a la variant qualitativa, el mateix autor explica que *"s'enquadra en el camp psicològic"* i que *"l'esdeveniment no només defineix i es mesura per la seva imprevisibilitat, es defineix i es mesura també pel seu abast, és a dir, pel seu grau de correspondència amb les expectatives d'una comunitat"* (Costa, 1989: 106).

Costa incorpora una classificació dels llindars de l'esdeveniment segons la seva rellevància i contempla també el tipus de documents fotogràfics que aquests poden donar. Ho veiem a continuació:

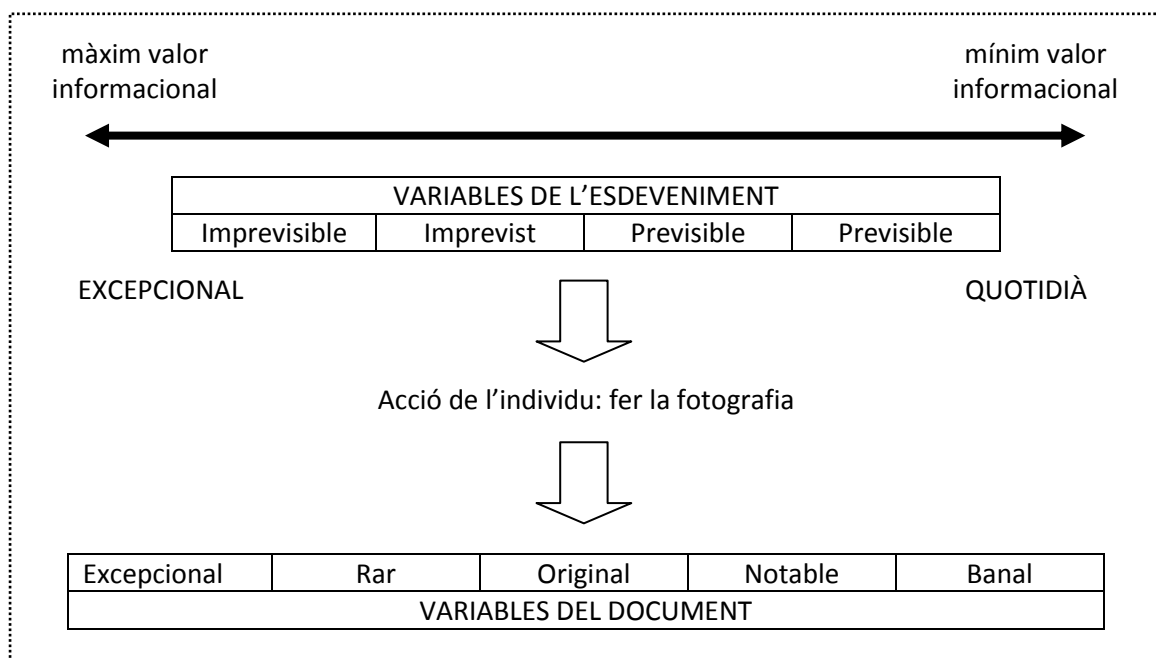

FIGURA 1 Esquema de creació pròpia a partir de COSTA 1989: 107 i 118

A més d'aquesta classificació, Joan Costa també té en compte la distinció entre els esdeveniments espontanis, o dit d'altra manera, els reals i els esdeveniments fabricats. Aquests últims poden ser una simulació o recreació d'un fet que ha succeït però del quin no s'ha obtingut cap imatge. L'acceptació d'aquest tipus de recurs dependrà de l'ús que se'n doni: si és per contextualitzar o explicar, o si és per explotar fets comercials.

2.4 LA SECCIÓ DE FOTOGRAFIA ALS MITJANS

Ens centrarem ara a veure quin paper i funcions desenvolupa la secció de fotografia dins d'un mitjà de premsa. Per això, veurem què ha escrit al respecte Martin Keene⁶ al respecte. Al llarg del dia, hi ha diversos actes que poden necessitar la presència d'un fotògraf in situ. Si el mitjà és força gran segurament no hi ha problemes en el repartiment de les tasques, però si es tracta d'un mitjà petit, s'haurà de valorar quins temes són més rellevants i en quins pot ser més útil un fotògraf. A partir d'aquí, el cap de secció ha de decidir qui cobrirà cada tema segons l'experiència i els valors personals de cada treballador.

Un cop al lloc, un fotògraf també ha d'estar atent a com es desenvolupa i tenir els apunts bàsics per contextualitzar un cop a la redacció les seves imatges. Tot i que, generalment, sempre hi ha periodistes de la mateixa casa que l'acompanyaran, és bo tenir els detalls mínims per evitar problemes a l'hora de treballar amb les seves imatges. Això pren especial rellevància si es tracta d'un fotògraf d'agència, doncs haurà d'acompanyar les seves imatges amb un mínim d'informació per ajudar als clients a incloure-les. Aquestes dues fonts esmentades, treballadors propis i agències, esdevenen l'origen principal de les imatges en premsa. Tot i així, cal esmentar que l'arxiu també pot ser molt important per aconseguir imatges sobre un tema i és necessari organitzar-lo degudament per no tenir problemes al futur per localitzar el material.

Però com ja hem vist, hi ha notícies que no són presents a l'agenda i que requeriran un fotògraf, notícies inesperades i amb gran contingut informatiu que hauran de ser cobertes sí o sí. Si resulta que tots els treballadors estan ocupats i a les agències amb les quines es treballa habitualment estan també enfeïnades, es pot considerar demanar a algun freelance que cobreixi l'esdeveniment fins que el mitjà disposi d'un fotògraf propi per rellevar-lo.

Un cop s'ha cobert el tema la qüestió serà trobar quina és la fotografia perfecta per representar la notícia. Ha de tenir significat a la vegada de que ha d'estar ben executada. Sempre s'han de tenir diverses imatges seleccionades i serà el cap de secció en col·laboració amb els maquetadors i els periodistes els quins faran la tria final. La mida de la imatge és important, així com la forma, doncs si es fan seleccions estranyes poden comportar problemes. El millor serà escollir un format tradicional i que casi amb l'estil del diari. La decisió més difícil en aquest sentit, però, serà descartar les imatges i escollir segons la

⁶ Extret de "Práctica de la fotografía de prensa. Una guía para profesionales" de Martin Keene, 1995. Capítols 10: 183-194 i 11: 195-207.

qualitat tècnica o el valor de contingut. Una imatge pot ser perfecta tècnicament però amb menys valor informatiu que una altra, lleugerament moguda però amb molta importància informativa. En aquesta situació, cal esmentar que si es tracta d'un acte imprevisit i hi ha algun error tècnic lleu però el contingut és bo, el mitjà es decantarà gairebé sempre per l'exclusivitat que suposa aquesta imatge. També es pot produir el fet que s'hagi d'adaptar la fotografia, és a dir, suprimir el contingut que no és necessari per deixar només l'essencial. L'adaptació també determinarà l'espai final que ocuparà la imatge. I és que la mida és molt significativa. A grans trets, es pot dir que no té sentit imprimir en una mida petita una imatge amb molts detalls perquè els lectors no la podran apreciar bé, de la mateixa manera que fer una imatge de mitja pàgina buida de quadre i de significat és poc productiu.

Fins ara hem vist els tractaments habituals que reben les imatges. Vegem ara altres processos que poden patir per ser inclosos finalment al diari. El marginat consisteix en eliminar el color de les fotografies i deixar-les en blanc i negre. La inversió és la tècnica que permet invertir d'esquerra a dreta i a l'inrevés una imatge si es considera, però s'ha de vigilar que no alteri molt el resultat. També es poden retocar alguns errors com elements al fons que treguin protagonisme a l'element principal i d'altres tècniques, tot amb subtilesa i, sobretot, evitant alterar el sentit de la imatge.

3. EL QUE VEIEM EN RELACIÓ AMB LA REALITAT

3.1 L'ESPAI D'UNA IMATGE

El primer que hem de conèixer per saber com llegeixen els nostres ulls en relació a la realitat a través d'una imatge és saber els elements que més en destaquen i que són més significatius a l'hora de fer aquesta lectura. Recorrerem aquí a l'autor Lorenzo Vilches, que a "La lectura de la imatge" (1995) va parlar d'aquestes qüestions. En un sentit general, Vilches explica que alguns autors que havien teoritzat sobre la trajectòria de les pupil·les davant d'una imatge coincidien en trobar que *"la mirada tendeix a moure's en el sentit de les agulles del rellotge, aturant-se més estona al sector esquerra del quadre"* (Tardy, 1964 a Vilches, 1995: 62). El primer element que Vilches esmenta en aquest sentit és el contrast, el quin segons ell, *"sembla tenir en fotografia el rol de definir el que es podria dir la unitat elemental de visibilitat fotogràfica"* (Vilches, 1995: 45). En altres paraules i com el mateix autor especifica més endavant, el contrast és l'element que dona coherència a una imatge. Vilches també especifica que podem trobar dues tipologies diferents de contrast: el contrast com a categoria visual, que pot ser nítid i no nítid, i el contrast com a categoria de la forma, que distingeix entre figura i fons. Aquestes dues tipologies coincideixen en que estan implicades en la primera lectura de la imatge. Quan es tracta el contrast des del nivell físic, observem la

densitat, i és que una imatge en blanc i negre també té diferent densitat. Altres classificacions del contrast poden ser el clar i obscur o el contrastat i matificat.

Així doncs, i per cloure l'apartat del contrast, Vilches afegeix que hi ha dues maneres de contemplar el contrast: des del pla de l'expressió, que es centra en els clars i les ombres, i des del pla del contingut, que es fixa en els volums a la llum i els volums a l'ombra. No obstant, l'autor també dóna reconeixement al color, que segons ell *“crea un efecte d'espacialització que té relació directa amb el concepte de reproducció o producció de la forma semiòtica”* (Vilches, 1995: 48). La fotografia, com hem vist, reproduïx tot allò que està il·luminat, que són subjectes diferenciats pels colors. Per tant, entenent el contrast com a la radicalització del blanc i el negre, aquests colors queden fora i sempre es considerarà el punt més lluminós i el menys com a extrems del contrast de la imatge en cada cas.

El següent element segons Vilches que és determinant per a centrar la nostra atenció i distribuir la mirada és l'escala. Aquesta escala l'entén segons si un espai ocupa més o menys superfície en una imatge. En aquest sentit, Vilches explica que l'objecte més gran predomina envers el més petits de la imatge. Després, aquesta escala posa en relació la superfície que ocupa un objecte dins del quadre de la imatge, on té a veure la proximitat i la llunyania. Aquí, els objectes posicionats a primera línia predominen envers els que es troben allunyats. En el cas de que sigui només un objecte el protagonista d'una imatge, per conèixer si la posició és propera o llunyana, haurem d'observar el fons.

L'últim element que recull Vilches per a la jerarquització de la mirada dins d'una fotografia és l'espai de la fotografia, referint-se a la perspectiva i la profunditat. En aquest sentit, estableix una teoria de l'angulació partint de l'horitzontalitat i la verticalitat. Segons l'autor, amb l'horitzontalitat podem trobar la perspectivat i la lateralitat basats en els trets de llarg i curt i d'ample i estret. Per la seva banda, la verticalitat, conté els trets d'alt i baix que proporcionen els efectes dels plans picats i contrapicats propis del cinema. No obstant, Vilches apunta que *“el predomini de la no-verticalitat i no-horitzontalitat són marques d'un llenguatge on predomina una certa objectivitat [...] doncs hi ha la sensació de la no-intervenció del fotògraf”* (Vilches, 1995: 58).

Aquesta classificació anterior inclou tot tipus de fotografia i per a qualsevol objectiu. El mateix autor però, va parlar d'aquesta jerarquització pel que fa a fotografies de premsa exclusivament. Aquesta nova jerarquització es basa en els actants presents a la informació de la fotografia i en distingeix a 3: els actants fixes, que són elements que estàtics com un arbre; els actants mòbils, que són els que es mouen a l'espai com un riu; i els actants vivents, que es poden dividir en animals i persones (Vilches, 1995: 166). A partir d'aquests actants, estableix tres regles de jerarquia⁷:

⁷ Extret de “La lectura de la imatge” de Lorenzo Vilches, 1995. Pàgines 166-172.

- Primera regla: existeix una jerarquia d'actants que es manifesta a partir del funcionament dels actants vivents que dominen les relacions establertes amb els altres actants. A la vegada, els actants mòbils dominen els fixos.
- Segona regla: es determina l'actant dominant a través d'elements d'expressió visual com la tonalitat, el volum o la forma icònica.
- Tercera regla: en igualtat de valors tonals i de volum, seria l'actant vivent el que preval a la percepció del lector.

3.2 INTERPRETACIÓ DE LA IMATGE

Si s'estudia l'espai textual d'una imatge, és perquè *“hi ha una varietat de lectures on es pot detectar una intencionalitat comunicativa”*. Així ho especifica Vilches a *“La lectura de la imagen”* i ho desenvolupa. Una imatge isotòpica seria el resultat d'una descodificació que aconsegueix representar un subjecte homogèniament. Vilches troba que es poden establir dues grans categories de trencament d'aquesta homogeneïtat: les imatges d'alotopia projectada, basades sobre una convenció iconogràfic, i les imatges d'alotopia donada, que es subdivideixen en: imatges d'alotopia donada no significativa, que presenten distorsions el l'expressió, i les imatges d'alotopia donada significativa, on un element estrany d'una imatge esdevé en el punt inicial d'una reinterpretació, que poden generar una ambigüitat en la lectura. Segons el mateix autor, aquestes categories es poden entendre, resumidament, en que un text visual té una expressió visual i un significat visual, i que tots concorren per crear un significat.

Vilches explica seguidament que hi ha tres regles de coherència textual. Aquestes regles són la supressió, l'adjunció i la supressió i adjunció. La primera regla, la de supressió, genera fotografies que són *“fragment de fragment”*, o sigui, *“fotografies que mai representen la totalitat del model ideal”* (Vilches, 1995: 65). La segona regla, la d'adjunció, es troba en imatges que presenten elements que no formen part de la seva naturalesa, cosa que obliga al lector a reflexionar per trobar el significat. I la tercera regla, la d'adjunció i supressió, que també s'anomena de construcció, es pot trobar en sèries on no s'expressa explícitament el contingut i hi ha diversos elements que atorguen significat.

Aquestes regles, però, no es poden aplicar com es vulguin. El lector recorre al context de la imatge per a elaborar pressuposicions i per això s'ha de delimitar l'ús de les regles, segons el mateix autor que les proposa. El primer criteri que s'ha de tenir en compte és referencial: *“el lector té un model ideal dels objectes, persones o fets representats que confronta amb la representació icònica del text visual proposat”* (Vilches, 1995: 68). El segon criteri és intertextual: *“el lector no té coneixement del tipus de proposicions que se li proposen a través de la representació fotogràfica i ha de buscar una clau per interpretar-les”* (Vilches, 1995: 68). En aquest cas, el mateix autor apunta que aquestes claus es poden aportar mitjançant elements com els peus de foto.

Segons Joan Costa, en el llenguatge simbòlic *“la forma del significat difereix de la forma d’allò que representa”*. Costa també considera la fotografia un llenguatge simbòlic, en tant que *“substitueix la cosa representada per una altra diferent”* (Costa, 1989: 130). Tradicionalment, a la fotografia se li ha donat una condició *d’analogon* perquè el resultat s’assembla al que representa. I tot i que sigui aquesta capacitat la quina esdevé finalitat de la fotografia, la ficció va més enllà de la mera reproducció. Per tant, l’autor entén que la ficció és l’essència de la fotografia i qualsevol imatge fotogràfica és una imatge artificial. Costa agrupa aquestes idees comprènent tres situacions diferents. En primer lloc, considera que *“hi ha una inevitabilitat de ficció que és pròpia del mitjà”*. En segon lloc, considera que *“hi ha un oblit d’aquesta ficció pròpia de la fotografia objectiva”*. I, finalment, considera que *“hi ha una voluntat de ficció que s’expressa per graus i és pròpia del desig d’expressivitat icònica”* (Costa, 1989: 131).

Havent trobat l’element de ficció a la fotografia, Joan Costa (1989: 131-2) també estableix unes variables de ficció en el seu aspecte icònic. En distingeix fins a set nivells diferents:

- El primer nivell. Reproducció exacta del model.
- El segon nivell. Nivell de la mimesi, on es superposen estils d’imatges precedents.
- El tercer nivell. Subjectivació estètica com a potencial creatiu, on el fotògraf transmet les seves vivències.
- El quart nivell. Nivell de la semantització d’allò que és real, on hi ha superposició de significats de les coses representades.
- El cinquè nivell. Manipulació física del model, que és una simulació determinada abans de la presa.
- El sisè nivell. Manipulació real en la imatge, que opera una transformació expressiva de les aparences.
- El setè nivell. Manipulació material de la imatge, mitjançant els fotomuntatges, l’art *polaroid*, etc.

Costa afegeix que en una mateixa imatge poden coexistir diferents nivells dels esmentats. A partir d’aquí, l’autor dóna unes claus per agrupar totes les representacions que presenten algun grau de ficció. En primer lloc, *“totes les imatges que formalment són analògiques però que no són conformes a la percepció retinal”*. En segon lloc, *“les imatges oposades formalment a com les percebem a la realitat”*. I finalment, *“les imatges que són essencialment diferents de com captem directament les formes de la realitat”* (Costa, 1989: 132). No obstant, tot i aquestes evidències de que hi ha ficció dins de la fotografia, les persones l’han adoptat com a instrument de retenció del record, part d’un instint ancestral. Per l’autor, és una polarització il·lusòria d’objectivitat que no és real.

Parlem ara del següent nivell de la pèrdua de realitat d’una fotografia. Joan Costa (1989: 155) detecta sis recursos de manipulació expressiva directa del model:

- La *mise en scène*. Mesura que implica la situació de cada element a l’espai.

- La postura. Amb funció doble: retòrica del gest expressiu i element estructurant de la composició.
- L'expressió dels models. Com la retòrica facial i la gestualitat.
- L'ambientació. Decorats, mobiliari, indumentària, maquillatge, etc
- La il·luminació. Té una eficàcia notable en els efectes de simulació expressiva.
- L'angle de la presa. No es pot considerar directament manipulació de la realitat però en molts casos dóna a la imatge un caràcter expressiu.

Però, a més d'aquestes intervencions físiques i directes, amb les noves tecnologies pot ser molt fàcil recollir elements que no són visibles amb l'ull nu. Joan Costa se'n refereix com a modificació de la representació. Un cas seria quan l'objecte fotografiat es mou i la càmera el segueix, fent que apareguin una sèrie de ràfegues que no tenen analogia amb la visió real. És veritat que aquestes imatges representen, i de fet han congelat, la realitat, però *"com que es tracta de la realitat que no veiem, ens sembla un artifici"* (Costa, 1989: 157). Altres exemples d'aquesta situació és el registre de la llum, com pot ser el rastre lumínic dels cotxes que circulen de nit. Són sobreimpressions que poden aconseguir força poètica però allunyen la fotografia de la realitat.

3.3 LA REALITAT EN UNA FOTOGRAFIA

Com hem vist fins ara, hi ha dues vies per prendre fotografia: la via de la fidelitat reproductiva, on predomina la retòrica de l'analogia, i la via de la modificació creativa del caràcter natural de la fotografia, on predomina la retòrica de la tecnologia. Tal i com apunta Joan Costa, *"del pols entre tots aquests trets, analogia i tecnologia, reproductivitat i creativitat, emergeixen imatges de molt divers signe, condició, intenció i qualitat"* (Costa, 1989: 187). Les variables de representació que pot tenir una imatge fotogràfica segons el mateix autor (1989: 188), susciten quatre preguntes:

- Què representa? Nivell de la simple reproducció, al que correspon la percepció immediata.
- Què significa? Nivell de l'expressió, al que correspon el desxiframent del sentit.
- Com s'expressa? Nivell de l'estètica, al que correspon el la sensibilitat perceptiva.
- Com està feta? Nivell de la tècnica, adreçada als qui posseeixen coneixements tècnics del mitjà.

Aquests nivells no són excloents, sinó que l'autor els classifica com a mètode d'ajuda per a la percepció i comprensió de les imatges fotogràfiques. A partir d'aquí, Costa amplia cada un dels nivells i les seves respectives divisions⁸:

⁸ Extret de "L'expressivitat de la imatge fotogràfica" de Joan Costa, 1989. Pàgines 188-190.

El que la imatge representa

Hiperrealisme	Es vol més real que la realitat
Realisme	Literalitat màxima
Figurativisme	Admet tota classe de deformacions, formals i cromàtiques
Abstracció	Creació de formes no-analògiques, independents de la realitat

El que la imatge expressa

El relat	Exposició descriptiva: discurs visual
La dramatització	Per donar èmfasi
La poetització	Recursos retòrics: l'al·legoria i la metàfora
La simbolització	Joc imaginari de les substitucions significants

Com s'expressa la imatge (a partir de la funció del color a la imatge)

Color realista	El mateix color que té el món
Color exaltat	Finalitat de ser més sensual i cridaner
Color esquemàtic	Color pur aplicat a la manipulació estètica: filtres, cartellització, etc
Color imaginari	Conjugant-se de forma imaginària, sense témer a l'abstracte

Com està feta la imatge

Continuïtat del to	Gra invisible o textura subliminal
Texturització	Gra o trama visible
Taca	Supressió de tons intermedis
Línia	Substitució de tons intermedis per contorns

Tot i que hi pugui haver maneres d'incorporar la realitat prou efectives, per a Joan Costa no es pot parlar de fotografia com a element que genera analogia amb la realitat, sinó que parla de iconicitat de les imatges fotogràfiques respecte de la realitat. Per ell, la iconicitat és "*el grau de similitud entre el signe i el seu referent causal*", o sigui, una "*quantitat relativa de realisme*". Al respecte d'aquesta consideració, fa una classificació de vuit nivells (Costa, 1989: 209) segons les dimensions de la iconicitat i l'analogia de les imatges fotogràfiques, que són una ampliació i millor especificació al vist anteriorment a *el que la imatge representa*:

- Hiperrealisme: concentra una gran quantitat d'informació que la visió directa del model no pot subministrar.
- Realisme: ficció de realitat i realitat espontània són valors al marge del realisme icònic, però incideixen en la percepció de realisme d'una imatge.
- Expressionisme: aprofundiment de la iconicitat formal al pla de la metàfora.

- Figurativisme: la incorporació del subjectivisme i els valors estètics determinen una figura menys realista. Es desplaça la visió humana a la visió estètica.
- Abstraccionisme: introducció de l'ambigüitat de representació i descens de la iconicitat.
- Surrealisme: iconicitat única de les parts per separat, manca d'iconicitat global.
- Fotografia científica: li manca un referent real però té la certesa de l'exactitud fotogràfica.
- Fotografisme: manipulació del caràcter fotogràfic per imitació del caràcter gràfic.

Francisco Alonso Martínez també parla a “Documentalidad y artisticidad en el medio fotográfico” dels paràmetres fotogràfics dels que depèn la iconicitat d'una imatge. Els divideix en tres blocs segons si són externs al mitjà, propis dels mecanismes de la càmera o propis del laboratori o el tractament digital de la imatge⁹. Els elements externs al mitjà: la llum, l'ambient de l'objecte i les seves característiques físiques, l'edició i l'especificació dels ajustaments paramètrics. Els elements propis dels mecanismes de la càmera i el seu ús: el punt de vista, quadre i plans, la composició, òptica, enfocament i profunditat de camp, el temps d'exposició i els filtres i lents especials. Per últim, els elements propis del laboratori o del tractament digital de la imatge: el tipus de pel·lícula i revelatge, el positiu i mida de la imatge final, altres tècniques i processos, el tipus de sensor electrònic, el convertidor analògic-digital o processador, el format d'arxiu digital i el procés d'impressió (tecnologia de l'impressora, tipus de paper i resolució de la imatge).

Aquest autor, que com veiem, també ha parlat sobre la capacitat de captura de la realitat que té la fotografia, apunta que *“el document fotogràfic té límits en la seva capacitat de registrar la realitat [...] a partir d'aquestes puntualitzacions, es pot dir que la imatge fotogràfica no és igual a l'objecte al que fa referència, però si permet identificar-lo”* (Alonso Martínez, 2007: 24). Recupera en aquest punt l'opinió d'un altre autor, Santos Zunzunegui, que estableix les dificultats que presenta la iconicitat pel seu desenvolupament ple¹⁰:

- L'eliminació de la informació no susceptible de ser reconvertida en elements òptics.
- El pas de la tridimensionalitat a la bidimensionalitat.
- El caràcter estàtic.
- L'alteració del cromatisme típic del món.
- El quadre com a límit infranquejable.
- La dialèctica entre el poder de resolució de l'ull i una estructura discontinua (granular) o geomètrica (pixelada).

3.4 POSANT A PROVA LA TEORIA

M'agradaria per cloure aquest capítol explicant la investigació que va dur a terme Joan Costa per trobar una “teoria del llenguatge fotogràfic”, basant-se en *“l'anàlisi de signes visuals*

⁹ Per a més informació d'aquests elements consulteu a “Documentalidad y artisticidad en el medio fotográfico” de Francisco Alonso Martínez, 2007: 57-84.

¹⁰ Extret de “Documentalidad y artisticidad en el medio fotográfico” de Francisco Alonso Martínez, 2007: 25.

presents a les imatges però no perceptibles directament en la realitat". Està inclosa també a "L'expressivitat de la imatge fotogràfica" (1989). Parteix de la classificació de les fotografies en: "imatges literals reconeixedores per la seva exactitud amb relació al model" i "imatges literals però que inclouen sorolls visuals amb relació a la realitat visible".

1 – Hi ha dos tipus de signes, generalment, a les fotografies que es van observar: uns signes literals, de reproductivitat o semblança, i uns signes abstractes, no perceptibles a la visió directa de la imatge. El primer tipus de signes va ser descartat i es va observar el segon tipus. L'autor fa aquí un apunt: diu que la gent no considera aquests signes com a tals si no que els veu com a paràsits que s'interposen entre la realitat i la imatge.

2 – Els signes abstractes es van sotmetre a l'anàlisi tipològic per a aprofundir en la naturalesa dels signes i va facilitar un "inventari global de signes no analògics que intervenen en la configuració de la imatge". També es va dur a terme un anàlisi del discurs retòric.

3 – Van reunir dos repertoris, el de signes i el del discursiu, establint així una mena "d'alfabet iconològic" que es divideix en quatre grans grups: signes òptics, signes lumínics, signes cinètics i signes químics.

4 – Es va voler verificar que les imatges seleccionades eren desxifrades a la pràctica pel receptor mitjà, doncs no hagués tingut sentit establir unes pautes que la gent no comprèn.

Havent dut a terme aquesta tasca, Joan Costa va poder concloure que "hi ha, almenys virtualment, un llenguatge específicament fotogràfic" (Costa, 1989: 182) i ho raona explicant que si les fotografies contenen tan signes analògics com signes no-analògics de la realitat, i que els analògics s'identifiquen per la semblança amb la realitat però els segons no, és perquè aquests darrers són uns signes específics del mitjà fotogràfic.

4. LA FOTOGRAFIA EN RELACIÓ AMB EL CONJUNT DE LA PÀGINA

4.1 JERARQUIA DE LA PÀGINA DE PREMSA

Molts autors han teoritzat al llarg dels anys respecte l'ordre en que les persones llegeixen les pàgines de la premsa i quines parts se'n veuen beneficiades. Els mateixos mitjans tenen establerts diferents preus per a la publicitat a les publicacions segons la localització i mida de l'anunci. I és que, tots ells, coincideixen en que hi ha manies i costums repetides que beneficien certes localitzacions respecte d'una altra. A continuació, veurem alguns exemples d'aquestes teories.

Comencem per Fernando Sabés i José Juan Verón a "La eficacia de lo sencillo". Aquests autors diuen que els elements de la pàgina s'han d'endregar amb equilibri, és a dir, amb

harmonia segons la seva mida, forma i to; amb proporció, tant entre elements com de cada element amb el conjunt de la pàgina; amb contrast, que serveix per mantenir l'atenció dels lectors i es pot aconseguir mitjançant la mida, la forma, el to i la textura: amb integritat, que aplica coherència continua amb aspectes com la tipografia, la retícula, les capçaleres, etc. Aquests dos autors recullen al seu llibre dues teories exactament sobre els punts d'impacte visuals en una pàgina. Aquestes són el diagrama de Gutenberg i el triangle de Haas.

La primera, el diagrama de Gutenberg, va ser elaborada per Edmund Arnold. Segons Arnold, hi ha un camí de la lectura que seguim des de petits i que és comú per tothom excepte a la Xina i els països àrabs per motius culturals. És un camí que comença a dalt a l'esquerra de la pàgina i acaba a baix a la dreta.

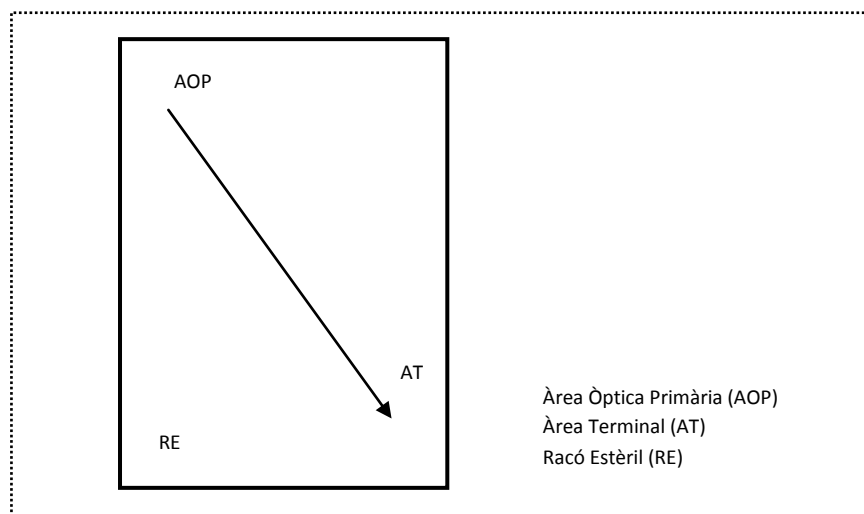

FIGURA 2 De ZORRILLA 1997: 60 recollit a SABÉS i VERÓN 2008: 128

La segona, el triangle de Haas, estableix un ordre dels punts de la pàgina a la que de manera espontània es dirigeix la mirada. Aleshores, a partir de la forma de les pàgines obertes d'un diari, situa un triangle al mig que indica les zones on menys hi miren els ulls, mentre que els punts situats fora del triangle tenen més preferència. En resum, la preponderància que Haas indica és de la part de dalt sobre la de baix, la part exterior sobre la interior i de la pàgina imparell sobre la parell.

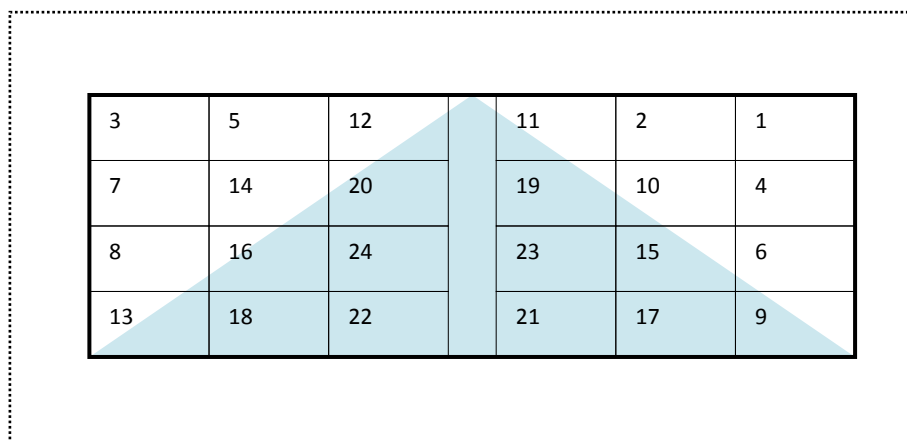

FIGURA 3 De SABÉS i VERÓN 2008: 128

Des d'una vessant més pràctica, Martin Keene també va fer uns apunts sobre la que segons ell creia la millor manera de compondre les pàgines d'un diari. En primer lloc, destaca la importància que té repartir els elements amb harmonia i crear, en aquest sentit, un estil atractiu pel lector. Keene, remarca que *“els lectors del periòdic se suposa que comencen per la part superior de la pàgina, per tant, les fotografies de gran contingut visual han d'aparèixer a la meitat superior”* (Keene, 1995: 195). A més, afegeix que el material més impactant pel que fa la visualitat es col·loquen a la pàgina de la dreta, on es pot veure quan es gira la pàgina. Finalment, Keene distingeix diferents usos que se li pot donar a una imatge, per exemple, il·lustrar una notícia o ser ella mateixa un element informatiu. En aquest context, diu que les fotografies poden ajudar a fer més atractiu visualment el conjunt del text i posa com exemple els retrats de mig cos d'una sola columna explicant que *“s'utilitzen per trencar el que sinó configuraria un cos gris i gran de text”* (Keene, 1995: 195).

4.2 RELACIÓ DE LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT

Pel que fa les imatges que s'inclouen als mitjans, tot i que informativament siguin prou completes i siguin comprensibles sense necessitar informació a part, sempre va acompanyada d'una llegenda o text escrit com seria el cas de la premsa per donar més detalls o acabar amb els dubtes. No obstant, i tal i com diu Lorenzo Vilches, *“la relació entre el text visual i el text escrit és més complexa, no es redueix només al nivell de la informació semàntica i es relaciona amb el camp de la competència incònica i la competència verbal”* (Vilches, 1995: 190). Aleshores, pel mateix autor, el peu de foto *“s'ha convertit en un potent mitjà d'influència dels nostres pensaments i conducta de lectors”*.

Un peu de foto, una llegenda, un títol o qualsevol altre format que pugui acompanyar una fotografia no es pot fer, no obstant, de qualsevol manera. Hi ha certes pautes a seguir i models a tenir en compte segons el que esperem de cada fotografia. Seguim amb Lorenzo Vilches que també va parlar d'aquest aspecte. En primer lloc, indica que hi ha una estructura que fa de marc i que engloba la capçalera del diari i el format de la pàgina. El següent nivell estaria format ja per les fotos, els peus i el text, que inclou títol, avanttítol i cos. Totes dues estructures amb tots els seus components queden inclosos dins del que es pot dir una macroestructura informativa que és la compaginació. Ara bé, un cop que Vilches es posa a observar amb més detall els peus de foto, troba que hi ha uns tipus de formats que es van recorrent i són els següents¹¹:

- Llegenda enigma: un text o frase sense relació amb el text central que provoca una lectura de la imatge al peu, tornant a la imatge i anant per últim al text central.

¹¹ Extret de “La lectura de la imatge” de Lorenzo Vilches, 1995. Pàgines 193-196.

- Llegendes de miniassaig: el peu és un text complert, amb significat propi i sense relació amb el text del voltant.
- Llegendes amplificadores: no s'explica res sinó que proposa una manera diferent de veure la fotografia.
- Llegendes narratives: molt característic de la premsa que recull l'autoria de la imatge i el text.
- Llegendes additives: característica de la fotografia documental, té una finalitat estètica i es recorre a textos autònoms ja existents com versos de poemes.

Però Vilches no només es queda amb aquesta classificació sinó que s'endinsa una mica més, distingint quatre nous tipus de peu segons les relacions i funcions que estableixen l'enunciador, que és l'autor mateix del peu, i l'enunciatari, que és el lector¹²:

- Posa en relació del protagonista dels fets amb l'autor de la frase. Exemple: <<Malvines: Naveguem amb la flota britànica>>.
- Relació entre el procés de l'enunciat i els seus protagonistes segons el protagonista de l'enunciat. Exemple: <<Vídua de Franco: A la meua àvia li agraden els diners>>.
- Posada en relació del procés de l'enunciar i el procés de l'enunciació. Exemple: <<Suárez va jurar, per primera vegada, com a president el juliol de 1976. Ha aguantat més de quatre anys i mig>>.
- Posada en relació del procés de l'enunciat, del procés de l'enunciació i de la font d'informació. Exemple: <<Segons el coronel Majano, ex membre de la Junta cívicomilitar, *les eleccions salvadorenyes han allunyat la possibilitat d'una solució negociada*>>.

Per la seva banda, Martin Keene també dóna uns breus consells als fotògrafs que treballen per mitjans sobre com actuar de cara a tenir un bon peu de foto. En primer lloc, diu que tot i que és feina del periodista redactar el peu de foto, un fotògraf ha d'estar preparat per fer-ho, i que per tant ha d'estar atent i prendre algunes notes als actes que cobreix. D'altra banda, remarca el fet que és especialment apuntar correctament el nom de les persones, sobretot si són anònimes, doncs poden sorgir variants d'un mateix nom que hem de consultar directament amb la persona. Respecte dels anònims, hi haurà ocasions que serà necessari tenir també l'edat o el lloc de procedència. Però recorda que en el que també s'ha de vigilar és en el moment de registrar el títols o càrrecs de les persones. En un exemple breu que dóna el mateix Keene, diu que no és el mateix ser el president que ser el representant. Una situació que comporta molta feina a l'hora de registrar noms és en una foto de nom, doncs serà necessari indicar-ho posteriorment. En cas de que no estiguin ben posicionats, l'autor recomana afegir una breu descripció de les persones per distingir-les un cop el fotògraf ha arribat a la seu del mitjà. I de la mateixa manera que es pren nota de les persones, també és necessari tenir anotat la localització exacte del lloc de la presa. Altres informacions que el fotògraf hauria de conèixer respecte allò que està fotografiant segons

¹² Extret de "La lectura de la imagen" de Lorenzo Vilches, 1995. Pàgines 196-199.

Martin Keene són les cinc preguntes bàsiques del periodisme: qui, què, com, per què, quan i on. No obstant, si el fotògraf va acompanyat per un periodista, no serà necessari que faci tot això.

Keene parla també de la posició del peu respecte de la fotografia. Apunta a que *ha d'estar junt amb la fotografia, per tal que el lector el trobi amb facilitat* i remarca que *a vegades existeix la possibilitat de col·locar el peu a la part més clara de la mateixa fotografia si és que hi ha espai* (Keene, 1995: 180). Per a Keene, les primeres paraules que s'inscriuen en un peu de foto són com un *paràgraf introductori*, per tant, han d'attractar i enganxar al lector. Altres consells que dóna per a la redacció del peu de foto és que s'escriguin en el temps verbal present per donar més sensació d'immediatesa de la imatge.

Un altre autor que també ha parlat sobre la fotografia i els textos Manuel Alonso Erausquin. Alonso Erausquin divideix la relació d'imatge i text en dos punts: la interrelació entre la foto i el peu de foto, i la funció de foto i peu de foto amb el conjunt de la informació. La interrelació entre la fotografia i el peu comprèn diferents modes de relació:

- Independència o autonomia. No és gens habitual a la rutina periodística, però es pot produir. L'única manera en que aquests peus es puguin justificar és que la fotografia sigui tan explícita que es pugui fins i tot eliminar el peu.
- Redundància. Inclou tres nivells diferents: identificació, reiteració i valoració. La identificació és una indicació dels personatges protagonistes de la imatge per al pertinent reconeixement dels personatges per part de tots els lectors. La reiteració és una duplicat d'informació perceptible a la fotografia i al text que l'acompanya. La valoració és quan aquesta redundància dóna èmfasi intencional per a cridar l'atenció en certs aspectes per assegurar una lectura determinada per part del lector.
- Complementarietat. Aquesta opció s'utilitza per afegir al peu dades que complementen el missatge conjunt i se'n distingeix la simbiosis, en que la unió dels dos elements proporcionen una síntesi de la notícia de molta informació, i el parasitisme, on un dels elements del peu o la imatge matisa o compona el sentit de l'altre.
- Contradicció. Es classifica en positiva o negativa. És negativa si l'oposició entre el peu i la foto es produeix per error o, encara pitjor, per una interpretació esbiaixada. En canvi, és positiva quan es fa amb la intenció de cridar l'atenció o donar un toc d'humor o paradoxa al missatge de la imatge.

Vegem ara l'altre tipus de relació que es s'estableix, la relació del conjunt del text informatiu amb la fotografia i el seu peu. Alonso Erausquin diu que *"a la informació de premsa, l'esdeveniment ve plasmat fonamentalment en paraules, a través de descripcions i relats, i també pot estar explicat a les imatges, quan aquestes contenen instants concrets d'aquests fets. [...] Però també existeix una imatge-comentari que és aquella imatge que no està extreta dels fets que es comuniquen, sinó que es presenta amb ells com a il·lustració o suport"* (Alonso Erausquin, 1995: 80). Aleshores, aquest autor diferencia la informació del comentari i fa una classificació de quatre modes de representació dels fets combinant els

quatre tipologies de material. Alonso Erasquin considera que podem trobar: imatges representant els esdeveniments (pot ser una fotografia feta al moment o una reproducció fidel dels fets); textos representant els esdeveniments (on es relaten els fets i també trobem hi trobem declaracions escrites dels protagonistes); imatges presentant comentaris (imatges d'arxiu o menys relacionades amb els fets, o bé il·lustracions interpretatives); i per últim, textos presentant comentaris (una valoració dels fets mitjançant l'adjectivació i l'opinió de l'autor). Aleshores, a partir d'aquests elements estableix les combinacions més freqüents als mitjans per presentar la informació¹³:

- Imatge representant els esdeveniments + Text representant els esdeveniments
Testimoni fotogràfic dels fets amb un text amb declaracions i dades del succés.
- Imatge representant els esdeveniments + Text presentant comentaris
Imatge dels fets amb un text que no els reflexa, sinó que els interpreta i els valora.
- Imatge presentant comentaris + Text representant els esdeveniments
És el cas més comú. El text relata tota la informació mentre que la imatge s'utilitzen com a acompanyament que aporten algunes dades extra indirectament relacionades amb els fets però que no s'han produït just al cas.
- Imatge presentant comentaris + Text presentant comentaris
Es tractarà d'una peça d'opinió o que ve parla de temes que es dona per fet que ja es coneixen o bé apareixen en un altre punt del mitjà.

5. BREU HISTÒRIA DEL FOTOPERIODISME

5.1 ELS ORÍGENS: EXPERIMENTACIÓ I PRIMERS AVENÇOS TÈCNICS

El inici de la fotografia té dos noms propis: Joseph Nicéphore Niépce i Louis-Jacques M. J. M. Daguerre, ambdós francesos. El primer va trobar la fotografia l'any 1816 buscant un mètode per reproduir la naturalesa sense la intervenció de l'home i ho fa mitjançant la retenció sobre paper d'una imatge projectada al interior de la càmera fosca impregnada de clorur de plata. Daguerre millora aquesta tècnica aconseguint plasmar la imatge sobre una placa de metall cap al 1829. Anys després, s'aconsegueixen les còpies fotogràfiques de part de Talbot i Bayard, que separadament van trobar diferents maneres d'aconseguir més d'una còpia d'un mateix positiu. És a partir de 1839 que el concepte fotografia, procedent del grec, es comença a fer servir per França, Anglaterra i Alemanya.

Els anys que els segueixen són anys on moltes persones s'interessen per la fotografia i crear nous mètodes de reproducció així com també nous objectes que faciliten la generació de les

¹³ Extret de "Fotoperiodismo: formas y códigos" de Manuel Alonso Erasquin, 1995. Pàgines 80 i 81.

fotografies a la vegada que aporten més durabilitat al producte fotogràfic resultant, doncs un dels principals problemes que tenia la fotografia era la mala qualitat de resistència que mostrava la fotografia i sobretot si es comparava amb la tradicional pintura. I va ser amb tots els avenços que la fotografia va començar a prendre protagonista i es va convertir en professió. Els primers fotògrafs van fundar agrupacions com la Société Héliographique el 1851 a París o la Photographic Society a Londres el 1853.

5.2 LA PROFESSIÓ DEL PERIODISTA FOTÒGRAF

La Guerra de Crimea (1853-56) va ser un bon escenari per cobrir i donar inici a la professionalització del fotoperiodisme. Els primers anys, els escenaris bèl·lics van ser els majors protagonistes de reportatges fotogràfics. Un altre cas que respon a aquestes característiques va ser la Guerra de Secessió dels Estats Units. Però en aquests primers casos, les imatges no es podien publicar de manera “real” als mitjans, sinó que es feia mitjançant gravats amb fusta. Es va haver d’esperar fins l’any 1880, concretament el 4 de març, per a poder veure una imatge en un mitjà. Ho va fer el Daily Herald de Nova York i la imatge reproduïda era *Shantytown*. Ho van fer mitjançant una nova tècnica anomenada *halftone* o semitons, que consistia en la reproducció de la imatge a partir de la impressió de punts de diferents mides. Una altra gran aparició va ser el flash, el 1887, que permetia fer imatges d’exterior amb millor qualitat. Tot i aquestes millores, no tots els mitjans podien permetre’s el fet de reproduir les imatges amb qualitat i seguien utilitzant el tradicional mètode del grabat. Haurien d’esperar fins l’aparició de la Leica, una càmera comercial, l’any 1925 i el focus de flash el 1927 per parlar de la consagració del fotoperiodisme.

Gran part de la responsabilitat d’aquest impuls al fotoperiodisme és d’Alemanya, país on van treballar els primers grans reporters fotogràfics que van donar molt prestigi a l’ofici. L’any 1919, l’arquitecte Walter Gropius fundà l’escola d’arts Bauhaus, de gran influència i que també impartia fotografia. Amb la fotografia en auge, apareixen revistes il·lustrades a totes les grans ciutats alemanyes. Les més importants van ser la *Berliner Illustrierte* i la *Münchener Illustrierte Presse*. Es pot considerar doncs que pren forma el fotoperiodisme tal i com és actualment i els dibuixos van desaparèixer de forma progressiva.

Comencen a aparèixer a partir d’aquest moment els primers grans fotògrafs, reconeguts fins a dia d’avui per la seva feina. Són fotògrafs amb gran talent que aprofiten al màxim les possibilitats que es van obrint amb les millores que van aparèixer i duen a terme reportatges que són referents encara a dia d’avui. Erich Salomon, Robert Capa o Henri Cartier-Bresson són d’aquests fotògrafs excel·lents. I, lligat a aquesta embranzida, aparèixer noves publicacions úniques i exclusivament fotogràfiques com ho era la revista *Vu*, fundada el 1928, o la revista *Life*, transformada en fotogràfica després de l’adquisició per part de *Time* l’any 1936. Els escenaris captats per aquests fotògrafs i revistes van ser la Guerra Civil, la Segona Guerra Mundial i la Guerra de Vietnam.

També cal esmentar la importància que van tenir les agències de fotografia, essent la de més prestigi aleshores i fins a l'actualitat l'Agència Magnum. Fundada l'any 1947 per un grup de fotògrafs, entre els quals Robert Capa i Henri Cartier-Bresson, va sorgir com a cooperativa, doncs cada membre va col·laborar amb 400 dòlars, esdevenint també un nou model d'agència fotogràfica. A Magnum es van especialitzar en les fotografies sobre estil de vida: família, religió, guerra, etc. Actualment, té oficines a Nova York, París, Londres i Tokio.

Cada vegada era més pràctic i assequible tenir una càmera fotogràfica gràcies als continus avenços tecnològics de la matèria. No obstant, va arribar el moment en que aquest creixement del sector s'aturaria i es va produir amb el frec a frec amb la televisió, que des de la seva creació també havia crescut molt i de manera rapidíssima. La televisió comptava amb una immediatesa que no oferien les publicacions en paper, per això, editors i fotoreporters van haver de reformular la seva tasca per conservar la professió. Així que molts fotoperiodistes passen a treballar a publicacions especialitzades en fotografia o per a la mateixa televisió especialitzant-se en documentals.

5.3 NOUS MÈTODES: LA DIGITALITZACIÓ

Tal i com deien Bailac i Català “una de les principals preocupacions que han tingut sempre els fotògrafs des de la invenció de la fotografia ha sigut la obtenció de còpies de les imatges d'una forma econòmica i la conservació de la imatge en el seu estat inicial” (Bailac i Català, 1995 a Fuentes, 2003). En aquest sentit, la digitalització del mitjà ha esdevingut un gran avenç per evitar la pèrdua d'informació. Però, què és exactament la digitalització? Segons Eulàlia Fuentes, “la digitalització consisteix en definir la imatge en codis binaris que configuren una matriu de punts que pot ser emmagatzemada, transmesa i transformada electrònicament. Aquesta transformació permet la restauració de la informació en al seva forma original i per tant evita la pèrdua de la qualitat de la informació” (Fuentes, 2005).

Però la digitalització no només beneficia al sector per la puresa de les imatges, sinó que també agilitza les tasques, doncs és molt més fàcil de transmetre des del lloc dels fets fins a la redacció del mitjà. A més a més, també és més flexible, doncs és més fàcil d'editar.

Le càmeres digitals es venen des dels primers anys de la dècada de 1990 i s'han convertit en un aparell popular, a l'abast de totes les butxaques. Així que estem parlant d'una nova revolució del mitjà que va més enllà dels professionals com passava abans. A més, lligat al creixement d'internet i la xarxa, així com l'aparició de les xarxes socials, la quantitat d'imatges s'ha disparat de manera desorbitada. Per exemplificar-ho una mica, Royal Pingdom, un servei de monitoratge online va publicar al seu blog les dades d'ús d'internet l'any 2012 on deia que cada dia es pujaven 300 milions de fotografies a Facebook i que cada segon se'n penjaven 58 a Instagram. Fins i tot hem vist com les agències de fotografia s'adapten a internet i ofereixen els seus serveis a través d'internet exclusivament.

6. BREU HISTÒRIA DEL NACIONALISME CATALÀ

6.1 ELS ORÍGENS: LA RENAIXENÇA

El moviment cultural de la Renaixença va sorgir a Catalunya la dècada del 1830 amb la voluntat de recuperar la cultura catalana a través, especialment, de la literatura. El moment concret en el que se sol datar el inici és l'any 1833, amb la publicació de l'oda *La Pàtria* de Bonaventura Carles Aribau a la publicació "El Vapor". No obstant, el personatge decisiu per a la recuperació del català va ser Joaquim Rubió i Ors, que sota el pseudònim de *Lo Gaiter del Llobregat* va publicar diversos poemes al "Diario de Barcelona", recollits l'any 1841 en una obra, el pròleg de la qual va ser un autèntic manifest de la Renaixença.

Lo catalá es dols apesar de las paraulas exóticas que se han introduit en éll y de lo molt que se ha corromput per nostre deixament y abandono; es rich tant com qualsevol altra de las llenguas fillas de la llatina, entre las quals fou la primogénita; y se adapta á la versificació tant ó mes tal vegada que las altres. (Joaquim Rubió i Ors, 1841¹⁴)

Un altre esdeveniment que va tenir una gran importància en la recuperació del català com a llengua pròpia i símbol de la pàtria va ser la restauració dels Jocs Florals l'any 1859. Ho van aconseguir Antoni Bofarull i Víctor Balaguer. Amb el pas dels anys, fins i tot les institucions com l'Acadèmia de Bones Lletres i l'Ateneu de Barcelona van començar a donar suport a la llengua. Un altre institució que va contribuir va ser la Universitat de Barcelona, amb l'estudi i divulgació de la història i la literatura medievals. Però els més importants a fets pràctics eren els escriptors, que mitjançant l'ús del català en feien difusió. Els més reconeguts de l'època van ser Frederic Soler, Jacint Verdaguer, Àngel Guimerà i Narcís Oller.

A més de tots els propagadors públics, l'èxit que va tenir la Renaixença té tres factors claus de caire social que l'expliquen. En primer lloc, l'evolució de la societat catalana, diferenciada de la resta d'Espanya i que també reaccionava en contra del centralisme cultural i polític del nou Estat liberal. També, la influència del romanticisme europeu que valorava exageradament el passat medieval dels pobles. En el cas de Catalunya, van trobar que a l'Edat Mitjana havia viscut una època de gran esplendor i trobaven una identitat diferenciada a la resta d'Espanya. Un clar exemple d'aquesta extensió del coneixement històric com a generador de sentiment de pàtria és el canvi de nomenclatura dels carrers de l'Eixample de Barcelona l'any 1863 amb el impuls de Víctor Balaguer, que els va dedicar a la Corona d'Aragó (Aragó, València, Mallorca, etc), les Institucions de Catalunya (Diputació, Consell de Cent, etc) i a personatges rellevants (Casanova, Pau Claris, Balmes, etc).

¹⁴ Extret de "Poesias" de Joaquim Rubió i Ors, 1841 recollit per La Biblioteca Cervantes Virtual.

6.2 CATALANISME POLÍTIC

6.2.1 FORMACIÓ

En plena Renaixença, els sectors catalanistes coincidien en creure que els esforços polítics s'havien de centrar en Catalunya. Tenien dues idees bàsiques: el progrés, procedent del federalisme, i la tradició, provinent del carlisme. Precisament, era la combinació de la modernitat a partir de la transformació industrial, política i artística amb la tradició de llengua i símbols de pàtria en el que brollava l'originalitat del catalanisme.

Valentí Almirall impulsa durant la dècada del 1880 el catalanisme polític des d'una perspectiva d'esquerres i progrés. Les accions que duu a terme són la fundació del Diari Català el 1879, l'organització dels dos primers congressos catalanistes (1880 i 1883) i la fundació del Centre Català el 1882. A més, també va sistematitzar la doctrina del catalanisme polític en el llibre *Lo Catalanisme*, de 1886. A partir d'aquí, es van crear diverses agrupacions com la Lliga de Catalunya, la Lliga Regionalista o la Unió Catalanista, que amb diferents ideologies, totes es basaven en el catalanisme.

La primera acció important d'aquests partits polítics originaris va ser per part de la Unió Catalanista amb l'aprovació de les Bases per a la Constitució Regional Catalana. Va ser l'any 1892 en una assemblea a Manresa, motiu pel qual es coneixen millor com a Bases de Manresa. Va esdevenir la primera formulació d'un estatut d'autonomia. Quan aquesta i altres publicacions es van fer molt populars, el govern va iniciar una repressió contra el catalanisme sota l'excusa que era un perill per a la unitat d'Espanya i es quan s'utilitza per primera vegada el concepte de separatistes per part de la premsa nacional de Madrid.

6.2.2 EVOLUCIÓ I MANCOMUNITAT

El catalanisme havia prosperat malgrat la repressió central i ja tenia formulació ideològica de la mà d'Enric Prat de la Riba. "La nacionalitat catalana", de l'any 1906 és l'obra d'ideari de catalanisme polític més important. Aquí, Prat de la Riba fa una distinció entre nació i Estat, reconeixent nació com a realitat natural i Estat com a organització política. Aleshores, reconeixia que Catalunya era mereixedora d'un Estat, no obstant, no era independentista, doncs defensava la unitat d'Espanya.

Si existeix un esperit col·lectiu, una ànima social catalana que ha sapigut crear una llengua, un dret, un art catalans, he dit lo que volia dir, he demostrat lo que volia demostrar: això és, que existeix una NACIONALITAT CATALANA. (Enric Prat de la Riba, 1906¹⁵)

A partir del 1900 es van formar un seguit de partits polítics que es dividien en tres grans grups de pensament. En primer lloc, el corrent del catalanisme conservador, compost per la

¹⁵ Extret de "Nacionalitat Catalana" d'Enric Prat de la Riba, 1906 recollit per gencat.cat.

Lliga Regionalista. Aquest partit es va fundar l'any 1901 a partir de la fusió del Centre Nacional Català i la Unió Regionalista. Enric Prat de la riba i Francesc Cambó després, van ser els dirigents del partit, que feia campanya per la autonomia política de Catalunya. El bloc del catalanisme d'esquerres s'inspirava en Domènec Martí i Julià, que va presidir Unió Catalanista tot defensant l'alliberament nacional i social de Catalunya. El Partit Republicà Català, fundat el 1917, provenia del món republicà federal i va estar dirigit per Francesc Layret, Marcel·lí Domingo i Lluís Companys. També formava part d'aquest grup Estat Català, fundat per Francesc Macià el 1922 des de l'independentisme radical. I per últim, Unió Socialista de Catalunya, de 1923 i fundada per membres del PSOE escindits: Rafael Campalans, Gabriel Alomar i Manuel Serra Moret. L'altre tendència era la de tarannà anticatalanista, representat pel Partit Republicà Radical creat el 1908 per Alejandro Lerroux.

Recuperant la idea del segle passat de federar les quatre Diputacions Provincials, Enric Prat de la Riba va tirar endavant el projecte. Aleshores, ell era president de la Diputació de Barcelona i va convèncer a la resta de Diputacions. L'avantprojecte de Mancomunitat es va presentar el maig de 1912 a José Canalejas, president del govern espanyol que la va portar al Congrés dels Diputats i va ser aprovada el desembre de 1913 amb unes competències molt retallades. Va ser el 6 d'abril de 1914 quan es va constituir la Mancomunitat de Catalunya que va presidir el mateix Enric Prat de la Riba acompanyat de vuit consellers. La Mancomunitat no va tenir cap poder polític i tenia un finançament molt escàs. No obstant, van dur a terme bones accions com la creació de l'Institut d'Estudis Catalans el 1907 i la Biblioteca de Catalunya el 1914 i van emprendre diverses iniciatives educatives, socials i d'infraestructures, on destaca la reformulació hidràulica per a l'aprofitament de recursos naturals. Amb el cop d'estat de Primo de Rivera, la Mancomunitat, que havia estat presidida per Josep Puig i Cadafalch des de la mort de Prat de la Riba el 1917, va quedar en mans d'Alfons Sala Argemí el gener de 1924, fundador d'Unió Monàrquica Nacional, de caire antiautonomista i que havia donat suport al dictador per desmantellar-la.

6.2.3 ANADES I TORNADES: DICTADURA DE PRIMO DE RIVERA, SEGONA REPÚBLICA, GUERRA CIVIL I DICTADURA DE FRANCO

La dictadura de Primo de Rivera va suposar un gran cop a la vida de Catalunya. Sota el lema de *España, una grande e indivisible* va aplicar mesures anticatalanistes, començant per a la centralització absoluta del poder i la supressió de la Mancomunitat fins a la prohibició dels símbols més característics de la nació com ho és parlar la llengua, ballar sardanes, cantar Els Segadors i onejar Senyeres. Això també va significar problemes amb algunes institucions que van acabar amb la suspensió o tancament d'algunes.

Quan el 28 de gener de 1930 Primo de Rivera dimiteix i especialment, quan Alfons XIII renúncia davant dels resultats electorals del 12 d'abril de 1931, comença una nova etapa d'alliberament per a Catalunya. El primer gran pas va ser la proclama de Francesc Macià a

Barcelona de la República Catalana dins de la Federació Ibèrica. Aquest estat només va durar però quatre dies, quan es van desplaçar tres ministres del govern provisional que els van fer renunciar a la sobirania nacional i l'estat federal a canvi d'obtenir un règim provisional d'autogovern, la Generalitat de Catalunya. Aleshores, des de Catalunya van elaborar un avantprojecte d'Estatut d'Autonomia aprovat massivament pel poble. Aquest Estatut proclamava el dret de Catalunya a l'autodeterminació i defensava un Estat espanyol federal. El maig de 1932 es va començar a discutir a les Corts espanyoles el text i durant mesos, la premsa nacional va llançar missatges duríssims contra el mateix. Finalment, però, es va aprovar al setembre l'estatut, molt retallat respecte de l'original i que només reconeixia Catalunya com a simple regió. El novembre es van celebrar eleccions al Parlament de Catalunya on va triomfar la coalició d'Esquerra Republicana de Catalunya encapçalada per Francesc Macià. Macià va exercir el càrrec fins a la seva mort, el desembre de 1933. Però les relacions entre la Generalitat i la República tampoc van ser un camí de flors i violes i van tenir enfrontaments per les restriccions de competències. Aleshores, l'aleshores president Lluís Companys va proclamar el 6 d'octubre de 1934 l'estat català com ho va fer Macià però sense suport popular, fent que l'endemà mateix arribi l'exèrcit i empresoni a tot l'equip de govern a més de suspendre l'estatut. Aquí es va iniciar la davallada de la República que va desembocar en les eleccions de 1936.

Les eleccions del 1936 van ser guanyades amb un 34'3% pel Front Popular, la coalició d'esquerres, per davant del 33,2% que va aconseguir la dreta. La llei electoral del moment va fer que l'esquerra tingués majoria al Congrés, però això no va agradar gens a la resta i la tensió va créixer fins a produir-se els aixecaments militars a partir del març. La revolta militar no es va produir fins el juliol, però va aconseguir triomfar a moltes zones del país. Ambdós bàndols van utilitzar de manera desmesurada la força i la violència era incommensurable. Però mica en mica la zona republicana va anar caient per la falta d'unitat i la rendició final es va produir amb l'ocupació de Catalunya el febrer del 1939 i es va caracteritzar per la fugida dels governs basc, català i republicà amb milers de persones més. La guerra es va acabar de manera definitiva l'1 d'abril de 1939 i tan sols uns dies després Franco es va declarar generalíssim de l'exèrcit, cap de l'Estat i del govern, i cap d'un partit polític únic. Començava una dictadura que va quedar definida pel pensament falangista, el carlisme, la tradició catòlica i el conservadorisme eclesial. I, també, un gran anticatalanisme que pretenia acabar amb tot el que tingués a veure amb Catalunya. Aleshores es va revivir un panorama semblant al viscut durant la dictadura de Primo de Rivera: repressió social i cultural amb depuracions, prohibició de totes les representacions de la nació catalana i fins i tot l'afusellament de persones perseguides per la seva catalanitat, com va ser el cas de Lluís Companys.

6.2.4 RECUPERACIÓ DE LA DEMOCRÀCIA: RESTABLIMENT DE LA GENERALITAT

Amb la mort de Franco el 20 de novembre de 1975 es van iniciar els tràmits per al reestabliment de la democràcia a Espanya. “Llibertat, amnistia i Estatut d’Autonomia!” era el clamor popular dels anys de la transició més sonat a Catalunya, que tenia una gran feina de recuperació de poder i identitat. L’any 1977, Adolfo Suárez va realitzar els tràmits per negociar la tornada de Josep Tarradelles de l’exili i quan va ser aquí van publicar un decret segons el qual restablien la generalitat de Catalunya i en feien president a Josep Tarradelles. El març de 1980 van poder celebrar les primeres eleccions autonòmiques al Parlament de Catalunya, que van ser guanyades per Convergència i Unió i va ser anomenat president de la generalitat Jordi Pujol. Pujol va tornar a guanyar les eleccions quatre vegades.

Ciudadans de Catalunya, ja sóc aquí! Ja sóc aquí! Perquè jo també vull l'Estatut. Ja sóc aquí! Per compartir les vostres penes, els vostres sacrificis i les vostres joies per Catalunya. Ja sóc aquí! Per treballar amb vosaltres per una Catalunya pròspera, democràtica i plena de llibertat. Ja sóc aquí! Per tal que aquesta Catalunya, que s'ha de posar a treballar més que mai, per fer-la ben forta i ben pròspera i sigui un exemple també per tots els altres pobles d'Espanya. Ja sóc aquí ciudadans de Catalunya, per fer més forta que mai la unitat que han fet les hores difícils a la nostra lluita i que ens ha portat el triomf. Ja sóc aquí!
(Josep Tarradelles, 1977¹⁶)

Les primeres accions que va haver de dur a terme el nou govern era la normalització lingüística. Per tant, fou un gran pas la creació dels canals de televisió públics el 1983 i 1988 respectivament. A més de les qüestions culturals, la Generalitat va anar adquirint les competències que se li atorgaven a l’Estatut i va obtenir poder per a competències del país i d’autogovern que van des de les mesures d’escolarització fins a la creació del cos de policia pròpia.

6.3 INDEPENDENTISME

Tot i que ja hem vist que des del inici del catalanisme hi ha hagut intents d’aconseguir sobirania pròpia fóra d’Espanya, al acabar la dictadura de Franco i després de tota la repressió patida, van aparèixer grups que demanaven la independència de forma més sonora. Formats el 1978 i amb una ideologia d’extrema esquerra, trobem al grup terrorista Terra Lliure, que actuava per alliberar els Països Catalans de les mans de França i Espanya. Van donar-se a conèixer l’any 1981 en un partit al Camp Nou amb la campanya “Som una nació” i fent públic un document titulat “Crida de Terra Lliure” on es definien i tancaven el document amb la crida: *Visca la Terra! Independència o mort! Visca la lluita armada! Una sola nació, Països Catalans!*. Un dels atemptats més coneguts del grup va ser el segrest de dos professors d’un institut de Santa Coloma de Gramanet que haurien promogut el “Manifiesto de los 2300” on denunciaven una persecució dels castellanoparlants. Un

¹⁶ Transcripció a partir del fragment de vídeo “Tarradelles: *Ciudadans de Catalunya: Ja sóc aquí*” recollit per RTVEalacarta.

d'aquests professors era Federico Jiménez Losantos, que va rebre un tret a la cama "com a represàlia per ser un enemic dels Països Catalans". Precisament, contra aquest manifest va sorgir "La Crida a la solidaritat en defensa de la Llengua, la Cultura i la Nació Catalanes" i va organitzar durant la dècada del 1980 un seguit d'actes i campanyes per la normalització del català. Terra Lliure es va autodissoldre i va deixar les armes el 1991 i amb la mediació d'ERC van poder anar reinserint els presos i integrant alguns membres que no havien comès delictes criminals a les seves files. A finals de 1996 ja no quedaven membres de Terra Lliure a la presó, doncs havien estat indultats.

Unes altres organitzacions que van mostrar-se a favor de l'independentisme eren alguns sindicats d'ideologia d'esquerres. La dècada del 1980 va ser una època plena de formacions, unions i dissolucions de diversos d'aquests sindicats. En destaquen Confederació Sindical de Treballadors de Catalunya, formada per la unió de dues agrupacions sindicals. Aquesta mateixa es va unir després amb altres i es va anomenar Confederació sindical Catalana, tot i que alguns membres que no estaven d'acord amb la unió van crear la Coordinadora Obrera Sindical, que es va rebatejar anys després com a Intersindical-CSC. Les darreres escissions d'aquests sindicats es van fer per passar a la militància de Comissions Obreres. Un altre bloc important del sindicalisme van ser els estudiants, on va ser referent el Bloc d'Estudiants Independentistes, que després de moltes fusions el 2006 va acabar com a Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans i ha esdevingut majoritari als centres catalans.

Si ens plantem a l'actualitat, la independència de Catalunya és un debat actual i que genera molta discussió i polèmica. El primer gran esdeveniment polític del moviment va ser el referèndum del 9 de novembre de 2014, que tot i no ser vinculant, va tenir un gran valor per a la mobilització i resposta de la societat respecte el tema. Els partits polítics catalans actuals que es postulen com a independentistes són ERC i CUP. Més tímidament defensen el dret a decidir CiU i ICV. No obstant, més allà de política, els grans impulsors d'aquests moviment són l'Assemblea Nacional Catalana, fundada el 2012 i responsable de tots els actes massius que des d'aquell any es celebren amb motiu de la Diada Nacional de l'11 de Setembre.

ANÀLISI

METODOLOGIA DE L'ESTUDI

L'anàlisi que es vol dur a terme a continuació té per motiu observar imatges de diaris espanyols publicades amb posterioritat a la mort de Franco per poder esbrinar quan ha aparegut el catalanisme i com ha estat tractat. Aquesta observació es basarà amb l'elecció d'una imatge que aparegui il·lustrant els actes de la Diada Nacional de Catalunya que se celebra el dia 11 de setembre, per tant, es buscarà la imatge en les edicions dels diaris de l'endemà mateix, el dia 12 de setembre. Amb motiu de donar neutralitat a la tria, s'ha escollit un mètode arbitrari que s'inicia l'any posterior a la mort del dictador, l'any 1976 concretament, i s'ha establert un període de quatre anys de temps entre cada edició a analitzar per a que fos un anàlisi abastable i d'evolució. Aleshores, tenint en compte aquests paràmetres, les edicions que entren a ser objecte de l'anàlisi seran les dels dies 12 de setembre dels anys: 1976, 1980, 1984, 1988, 1992, 1996, 2000, 2004, 2008 i 2012.

L'estudi es basarà en quatre diaris del territori espanyol. Per a investigar amb diversitat, s'han escollit dos diaris catalans i dos d'espanyols, i entre aquesta primera distinció també es busca que n'hi hagi un amb una ideologia més d'esquerres i un altre més de dretes. L'altre requisit imprescindible que havien de complir és que ja es publicuessin l'any 1976 i que la seva vida s'allargués fins mínim el 2012. Amb tot, l'elecció final va quedar reduïda a La Vanguardia, Avui¹⁷, El País i ABC.

A l'hora d'escollir una imatge entre totes les quines podria contenir una edició concreta, s'ha prioritzat en primer lloc que aquesta estigués situada a la portada. En el cas que el diari no mostrés el tema amb una imatge a la portada, s'ha buscat a les pàgines interiors quina era la imatge amb més notorietat, tenint en compte aspectes com la mida i la situació.

A més, per a incloure les mateixes dades en tots els ítems analitzats, he elaborat un guió amb els aspectes que crec necessari afegir perquè siguin anàlisis homogenis i per tal que serveixi de pauta per a la posterior reflexió. El veurem al final d'aquest apartat.

A continuació de les fitxes d'anàlisi, apareix una síntesi amb les idees i conclusions principals que desprèn l'estudi.

¹⁷ Com que l'any 2011 es va fusionar amb El Punt, l'edició de 2012 estudiada correspon a la publicació El Punt Avui.

Model de fitxa per a l'anàlisi

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
3. Total de pàgines on es tracta¹⁸ el tema i de fotografies

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
 - Amb punt de vista subjectiu

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
2. Peu de fotografia

¹⁸ El contingut que en aquest punt es té en compte són els de tipus informatiu i no els gèneres d'opinió.

DIARI ABC

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1976

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia apareix en una plana interior a la dreta.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa tot l'espai d'amplada i mitja pàgina d'alt.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
El tema es tracta en quatre pàgines en total i trobem dues imatges més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un gran pla general. Es tracta d'una instantània. Destaca especialment la bandera catalana gegant que es veu a primera línia, que imaginem que correspon a l'escenari.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la imatge observem una plaça d'un escenari urbà plena al complet de gent que també porten pancartes i alguna senyera més.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Es tracta d'un esdeveniment programat al quan la ciutadania ha respost participativament.
 - Amb punt de vista subjectiu
És l'expressió d'una ciutadania que per fi pot celebrar la seva Diada.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Aquesta fotografia no presenta cap titular, doncs es troba en una pàgina amb dedicada a la diada a partir de les imatges.
2. Peu de fotografia
Ayer se celebró la "Diada" (Continua)
Aquest diari utilitza cometes per tots els noms que no tenen traducció al castellà i utilitza la denominació franquista per informar del lloc. És una fotografia d'agència.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1980

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia apareix a una foto interior a la dreta.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa mitja pàgina d'alt i gairebé mitja més d'ample.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
Tenim dues pàgines on es parla del tema amb una altra imatge.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i vertical, captada amb un pla mig. És una instantània. El que més destaca és la senyera que penja de la part esquerra superior, doncs es mostra a primer pla. El fons és una mica difús i irreconeixible.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
La fotografia mostra un noi que està fent una ofrena floral al fossar de les moreres
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Qualsevol està obert a participar en aquesta i qualsevol de les ofrenes i activitats que es duen a terme.
 - Amb punt de vista subjectiu
Es mostren dues imatges de costat de situació diferents per reforçar la idea de separació catalanista.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
La fotografia torna a no tenir titular perquè es recull en un apartat introductor del diari.
2. Peu de fotografia
Discrepancias entre grupos catalanes con motivo de la "Diada"
Amb el peu podem saber que no hi havia acord de posició entre els mateixos catalanistes. La fotografia prové d'una agència.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1984

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia és a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La imatge ocupa mitja pàgina d'ample i tres quarts d'alt.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
Un cop a l'interior, trobem fins a quatre pàgines on surt el tema amb una fotografia més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i vertical, captada amb un primer pla. És una instantània. No hi ha cap element que destaquí especialment, com a molt la posició de la mà de Pujol.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia tornem a veure el capdavant d'una manifestació catalanista.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Només sabem que està oferint un discurs, però no en coneixem a simple vista el context.
 - Amb punt de vista subjectiu
Amb aquesta posició es mostra un Pujol decidit i contundent amb la seva decisió, la quina ens informa a les línies inferiors.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Garaicoechea: adió al política de ambigüedad
La notícia que il·lustra la imatge del president Pujol durant la Diada no té a veure amb l'Onze de setembre, si bé que utilitza part del discurs que va oferir.
2. Peu de fotografia
En aquesta ocasió no trobem peu de pàgina, doncs el text que inclou es tracta d'una introducció a la notícia.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1988

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La imatge apareix en una pàgina interior de la dreta.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa dos terços d'ample i una mica més d'un terç pàgina d'alt.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
El tema es parla a tres pàgines i trobem una imatge més al respecte.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia quadrada, captada amb un pla general. Es tracta d'una instantània. El que més destaca és la figura de Jordi Pujol, ajupit i al mig de l'escena, tot i que la senyera llarga que engalana un balcó al fons del pla desvia l'atenció.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
En aquesta imatge veiem al president de la Generalitat entregant l'ofrena floral a Casanova
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
El president del Govern està obligat a fer l'ofrena com a part del protocol sembla estar d'allò més tranquil.
 - Amb punt de vista subjectiu
S'ajup ell mateix a fer l'ofrena per a ser més pròxim amb els ciutadans i més natural.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
En aquesta ocasió, no presenta un titular.
2. Peu de fotografia
Pujol: <<no queremos que la Diada sea una jornada reivindicativa, sino una fiesta de afirmación cultural>>
El peu de foto ens ofereix unes declaracions de Pujol on afirma que la Diada és de caire cultural i no polític. Podem observar que la fotografia és d'agència.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1992

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
Troblem la fotografia a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa la totalitat d'alçada de la pàgina i més de tres quartes parts d'amplada.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A l'interior, una altra pàgina que tracta el tema però cap fotografia més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i vertical, captada amb un pla mig. Es tracta d'una instantània. L'element que més destaca de la fotografia és el braç del president que s'estira cap a les corones de flors.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia podem veure a Jordi Pujol fent l'ofrena floral a Rafael Casanova i alguns periodistes de fons.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
El President és curós per a no fallar als ciutadans.
 - Amb punt de vista subjectiu
S'ha escollit aquest moment per reforçar la idea del seu titular de calma.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
La Diada demuestra que la moderación se ha impuesto en Cataluña
Amb aquest titular se'ns diu que la majoria de catalans accepta el règim en el qual es troba i que els independentistes són un grup molt reduït de la població.
2. Peu de fotografia
No hi ha peu de foto, doncs es presenta ja una introducció de la informació que es desenvoluparà.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1996

En aquest cas, no hi ha cap fotografia respecte de la Diada de l'Onze de Setembre. Només trobem una pàgina amb informacions diverses i breus sobre la jornada.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2000

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia apareix en una pàgina dreta de l'interior.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa un mitja pàgina d'alçada i dos terços d'ample.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A la mateixa pàgina hi ha una altra fotografia. A més, hi ha dues fotografies en dues pàgines més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i vertical, captada amb un pla general. És una instantània. L'element que més sobresurt és la cinta que el president agafa, si bé la fila de polítics que ho presencia també destaca molt.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia tornem a veure a Jordi Pujol al moment de l'ofrena floral a l'estàtua de Casanova, en aquesta ocasió, subjectant la tira de senyera i acompanyat per més membres de la família política.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Jordi Pujol ha de seguir mantenint la seva figura de persona que més cura té de Catalunya amb detalls com aquest.
 - Amb punt de vista subjectiu
La participació d'altres polítics externs fa de la Diada una festa més reconeguda de cara a l'exterior.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
La Diada reuneix a la classe política catalana
Es tracta d'un titular molt breu i que apunta a un fet implícit de la jornada de l'Onze de setembre, sense entrar a valorar-lo.
2. Peu de fotografia
No té peu de foto pròpiament sinó que queda absorbit pel paràgraf introductori de la informació que es desenvoluparà més tard.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2004

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La imatge analitzada apareix en una pàgina de l'interior a l'esquerra.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa tres columnes de quatre d'ample i un terç d'alt de la pàgina.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
Trobem, a part de l'analitzada, una altra pàgina amb una imatge.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla mig. És una instantània. El que més crida l'atenció són els braços alçats dels que protesten. És una llàstima que la senyal de trànsit del fons desllueixi l'acció.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
En aquesta imatge podem veure un grup d'assistents als actes de la Diada que criden en contra del govern del tripartit.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Tot i el canvi de protocol institucional, la gent va poder mostrar igualment la seva disconformitat.
 - Amb punt de vista subjectiu
El quadre amb el que s'ha captat la imatge és molt petit i no podem conèixer la quantitat de persones que protestaven.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Los radicales abuchean al tripartito, incluida ERC, en su primera Diada
Al titular es diferencia a ERC, tot donant per fet que el partit
2. Peu de fotografia
Un grupo de personas abuchea a las comitivas políticas en la ofrenda floral del 11 de septiembre
És un peu de foto descriptiu, doncs ens diu el que es pot veure, però incorpora el context del què i quan. Veiem que és una fotografia d'agència.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2008

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia es troba a l'interior, en una pàgina de la dreta.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa tota la pàgina d'ample i més de mitja d'alt.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
També trobem una altra pàgina on es parla del tema amb cinc fotografies més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i vertical, captada amb un gran pla mig. Es tracta d'una instantània. El que més sobresurt és sens dubte la bandera espanyola que crema al mig del pla i els elements que molesten a la mirada són les fotografies del fons de l'escenari. La imatge té un quadre molt bo.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia veiem un grup de tres persones que crema una bandera espanyola al damunt d'un escenari.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Els autors de l'acció s'encaputxen essent conscients de les conseqüències que poden rebre.
 - Amb punt de vista subjectiu
La crema de banderes és un acte que vol mostrar un desacord total amb el règim espanyol a la vegada que vol provocar-lo.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Diada radical y antisistema
Aquest titular qualifica la jornada de la Diada si bé no aporta cap informació més.
2. Peu de fotografia
La fotografia no porta peu de foto, si bé si veiem que és una fotografia d'agència.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2012

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
Veiem la imatge en una pàgina interior a l'esquerra.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
Aquesta imatge es mostra ocupant tot l'espai d'amplada i gairebé mitja pàgina d'alçada.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A la mateixa pàgina trobem una altra fotografia. A part, apareixen cinc imatges més situades entre tres pàgines

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla mig. És una instantània. El que més destaca és el president Mas subjectant la bandera, i com que la paret de fons és llisa, tota l'atenció es queda amb les persones.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
En aquesta imatge trobem a Artur Mas rodejat del seu equip de Govern mentre subjecta als braços la senyera.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Com a president, és l'encarregat de liderar els actes de la Diada i tenir un comportament correcte a la vegada que proper.
 - Amb punt de vista subjectiu
La mirada que dedica a la senyera deixa entreveure la seva conformitat amb la situació de clamor popular a favor de la independència.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
El nacionalismo agita el espantajo de la independencia
Aquest titular entra a valorar l'independentisme, pel qual dedica un adjectiu despectiu. A la vegada, diu que el nacionalisme l'ha fet incrementar i radicalitzar.
2. Peu de fotografia
No apareix peu de foto perquè queda inclòs en el primer paràgraf introductori.

DIARI AVUI

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1976

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia apareix a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa tres columnes de cinc d'ample i una mica menys d'un terç d'alt de la pàgina.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A més de la portada, apareix en dues pàgines més a l'interior que porten dues imatges més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un gran pla general. Es tracta d'una instantània. Destaca especialment la bandera catalana gegant que es veu a primera línia, que imaginem que correspon a l'escenari.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la imatge observem una plaça d'un escenari urbà plena al complet de gent que també porten pancartes i alguna senyera més.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Es tracta d'un esdeveniment programat al quan la ciutadania ha respost participativament.
 - Amb punt de vista subjectiu
És l'expressió d'una ciutadania que per fi pot celebrar la seva Diada.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Tot Catalunya, present a Sant Boi
Frase figurativa que vol destacar la gran importància que tenia celebrar la Diada i que senten que representa a tots els catalans.
2. Peu de fotografia
La plaça de Catalunya de sant Boi: ahir, la plaça dels catalans
Tornen a jugar amb l'expressió del titular. Aquest peu ens afegeix informació només de l'on i el quan. Veiem que la fotografia és d'agència.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1980

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
Troblem la imatge a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa una mica més d'un quart de la pàgina d'alt i tres columnes de cinc d'ample.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A l'interior surt en tres pàgines i contenen set imatges més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla general. És una instantània. El primer que salta a la vista és la senyera catalana que encapçala la marxa i que apareix a primera fila. És una llàstima que a la pancarta s'hi faci una arruga, amb la qual cosa no es pot llegir bé.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
La fotografia mostra el capdavant d'una manifestació catalanista.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Els dirigents polítics participen d'aquesta manifestació per a mostrar-se ben avinguts amb la ciutadania.
 - Amb punt de vista subjectiu
Amb el lema de la pancarta el diari reforça el seu titular i la idea que vol transmetre amb la informació.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
La Diada fou una autèntica festa nacional dels catalans
Incorporen el concepte de nació i tornen a insistir en la importància que té i la unitat dels catalans.
2. Peu de fotografia
Dirigents de totes les forces polítiques parlamentàries catalanes anaven al capdavant de la manifestació de Barcelona sota el lema <<Més que mai un sol poble>>
El peu de foto és descriptiu i no ens aporta cap informació nova més enllà del lloc on transcorria l'acció. La fotografia és firmada, per tant, d'autor.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1984

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia és a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La imatge ocupa tres de cinc columnes d'ample i una mica menys d'un terç d'alt de la pàgina.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A la mateixa portada hi ha una altra imatge. Un cop a l'interior, trobem fins a tretze fotografies més repartides en cinc pàgines.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla general. És una instantània. El que més destaca és la senyera que fa de pancarta, concretament, la falta d'ortografia. La llum tan forta del fons dilueix alguns elements com l'estelada que apareix cap al mig, que sembla mig transparent.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia tornem a veure el capdavant d'una manifestació catalanista.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
El polítics participen de tots els actes de la diada per deixar clar als ciutadans que els hi importa.
 - Amb punt de vista subjectiu
Hi ha un punt de burla amb la fotografia cap als polítics, que van començar la marxa passejant una pancarta amb una falta.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
La divisió minva la participació a la Diada
Aquest titular busca un responsable de la disminució de la participació als actes de l'Onze de Setembre.
2. Peu de fotografia
Una situació curiosa es va produir en començar la manifestació dels partits parlamentaris (Continua)
Aquest peu de foto es fixa en l'anècdota de la manifestació, que va ser la falta d'ortografia que els líder polítics lluien a la seva pancarta. A continuació, també es poden veure els noms dels retratats, per tant, el qui. La fotografia va signada.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1988

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La imatge apareix a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa quatre de cinc columnes d'ample i mitja pàgina d'alt.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A l'interior de l'edició, trobem divuit fotografies del tema repartides en cinc pàgines.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia quadrada, captada amb un pla mig. Es tracta d'una instantània. El que més crida l'atenció és la mà alçada i del director de la Corporació increpant al representant del govern, doncs és potent i se situa al bell mig de la imatge. En aquesta ocasió, les persones i elements del fons no distreuen perquè el gest té prou força per captar la mirada.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
En aquesta imatge veiem els dos protagonistes durant la recepció al Parlament.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
El representant del Govern sembla estar d'allò més tranquil.
 - Amb punt de vista subjectiu
Volen mostrar el malestar entre Televisió de Catalunya i el Govern central.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
La Diada del canal 33
El titular se centra en la polèmica creació del segon català de televisió de Catalunya, que va generar discrepàncies a la resta d'Espanya per la seva posada en marxa sense consultar-ho amb el govern central.
2. Peu de fotografia
El director general de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, Joan Granados (a la dreta), sembla renyar el delegat del govern central a Catalunya, Francesc Martí, en el curs de la recepció al Parlament català.
En aquesta ocasió, el peu de foto ens vol transmetre el mal estar que podria haver protagonitzat la trobada entre els dos fotografiats, dels quals ta,bé ens indica el nom i càrrec. També podem conèixer on va tenir lloc. La imatge és d'autor.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1992

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
Trobem la fotografia a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa menys d'un terç de la pàgina d'alçada i tres de quatre columnes d'ample de la pàgina.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A l'interior, apareixen cinc fotografies més repartides en tres pàgines.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla general. Es tracta d'una instantània. L'element que més destaca de la fotografia és la cinta amb la senyera que Pujol col·loca. Les persones que apareix darrere d'aquest distreuen la vista del punt central de la imatge.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia podem veure a Jordi Pujol fent l'ofrena floral a Casanova sota l'atenció dels mitjans.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
El President té cura dels detalls per a guanyar-se al poble.
 - Amb punt de vista subjectiu
La gran afluència de mitjans es pot deure al fet que just aquell any s'havien celebrat les Olimpíades i Catalunya havia guanyat molt renom arreu del món.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Pujol creu que Catalunya pot afrontar millor la crisi econòmica
En aquest cas el titular es basa en unes declaracions del President de la Generalitat aleshores on desmarca Catalunya d'Espanya dient que pot reaccionar millor a la crisi que es preveia de cara al 1993. Però aquest titular no té res a veure amb els actes de la Diada.
2. Peu de fotografia
El president de la Generalitat en el moment de fer l'ofrena floral davant l'estàtua de Rafael Casanova
El peu ens ofereix informació del qui, el què i l'on a partir d'una descripció breu del que s'ha fotografiat. Trobem el nom de l'autor de la imatge.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1996

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia apareix a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa un terç de la pàgina d'alçada i quatre de cinc columnes d'ample de la pàgina.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A les pàgines interiors trobem vuit fotografies més repartides en quatre pàgines.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla general. Es tracta d'una instantània amb escombrat de les banderes. El que més destaca són precisament les banderes i l'efecte visual que creen. L'element que molesta són els tres grans focus del fons, que prenen lloc a les banderes.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
En aquesta imatge veiem a centenars de persones manifestant-se al carrer i fent onejar banderes.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
La gent es mostra radiant perquè és la festa nacional.
 - Amb punt de vista subjectiu
Passats aquests anys, la fortalesa segueix intacte i a més s'ha incorporat l'independentisme, que notem amb les estelades.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Milers de catalans rememoren a Sant Boi la primera Diada Lliure
El titular recorda que es compleixen vint anys d'ençà la primera jornada de la festa nacional des que morí Franco i ens situa l'acció al lloc on passa.
2. Peu de fotografia
Centenars de banderes catalanes van saludar les intervencions dels oradors en l'acte de Sant Boi
Es tracta d'un peu descriptiu doncs utilitza el que es veu en imatge per a construir-se. Torna a insistir en el lloc on passa. També ens és possible veure la firma de l'autor.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2000

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia apareix a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa un terç de la pàgina d'alçada i quatre de cinc columnes d'ample de la pàgina.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A les pàgines interiors trobem cinc pàgines més on es tracte el tema amb nou imatges.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla general. És una instantània. L'element que més sobresurt és l'estelada que oneja al mig del pla, amb la qual cosa, els altres dos fragments de banderes del pla es fan estranys.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia veiem a una gran quantitat de persones situades davant de l'Arc de Triomf que no volen el centralisme.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
L'estelada al mig, amb tota la gent al voltant, ens fa veure que tots ells volen la independència de Catalunya.
 - Amb punt de vista subjectiu
La participació de grups musicals de renom pot haver influït en una major convocatòria d'assistents.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Milers de persones rebutgen a Barcelona l'ofensiva unificadora del PP
Al titular veiem la proclama contrària a la unificació estatal i en concret la posició contrària dels catalans al PP, a la vegada que ens situen del lloc.
2. Peu de fotografia
Milers de persones es van aplegar ahir davant l'Arc de Triomf
Aquest peu de foto és descriptiu, doncs no diu res que no pugui ser vist. És positiu però que concreti el lloc, per si algú no ho pot distingir. També trobem el nom de l'autor de la fotografia.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2004

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La imatge analitzada apareix a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa mitja pàgina tant de llarg com d'ample.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A les pàgines interiors, trobem vuit pàgines amb contingut relacionat i un total de quinze imatges més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i vertical, captada amb un pla general. És una instantània. Destaca la fila de Mossos que desfila per l'escenari però és inevitable no fixar-se en l'estelada que apareix de fons.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
En aquesta imatge podem veure una formació dels Mossos durant l'acte institucional de la Diada.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Es dona protagonisme als Mossos perquè són la policia autonòmica i serveixen al poble català.
 - Amb punt de vista subjectiu
S'incorporen els Mossos en aquest acte perquè han perdut molt valor amb el pas dels anys.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Diada solemne i reivindicativa
Titular breu que ens dóna informació sobre les dues cares principals que va tenir l'edició enguany del la Diada, solemnitat de cara al protocol de la jornada i reivindicació per la gent que clamava a favor de la independència.
2. Peu de fotografia
Els Mossos van ser els protagonistes de l'acte institucional, on el públic va reclamar la independència
Ens indica el qui de la fotografia i se'ns dóna detalls del context del moment, on sembla que els assistents clamaven consignes independentistes.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2008

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia es troba a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa tota la pàgina d'ample i una mica menys d'un terç d'alt.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A l'interior, trobem set pàgines i dinou imatges més del mateix tema.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un gran pla general. Es tracta d'una instantània. No hi ha cap element que sobresurti dels altres, si bé és molt visible la marca solar a la part superior de la fotografia.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia veiem un moment de la manifestació celebrada amb molta gent i que porta diverses banderes i pancartes.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
En aquesta imatge veiem com gent de totes les edats surten a reclamar pel que volen.
 - Amb punt de vista subjectiu
Les banderes que es veuen fan evident les ganes de canvi de la població.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Fi-nan-ça-ment!
El titular és una reproducció d'un dels clams que van fer els assistents a la manifestació celebrada durant la Diada.
2. Peu de fotografia
Un aspecte de la manifestació de l'Onze de Setembre ahir a la tarda a Barcelona
Al titular ens diu que es tracta d'una fotografia presa precisament durant els fets i ens explica on i quan van ser. També trobem que és una foto d'autor.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2012

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
Veiem la fotografia a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
Aquesta imatge es mostra a pàgina completa, respectant l'espai de la capçalera.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A les planes interiors es mostren vint-i-quatre imatges més altres de protagonistes desplegades en tretze pàgines.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i vertical, captada amb un gran pla mig. És una instantània. L'element protagonista és el semàfor, doncs és l'element enfocat amb un fons difús.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
En aquesta imatge veiem un semàfor en verd que juga amb el titular, respecte a la "via lliure", pres amb un fons plegat d'estelades que es veuen desenfocades. És un molt bon joc entre imatge i titular.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
La gent que va sortir al carrer era en defensa de la independència.
 - Amb punt de vista subjectiu
El semàfor vol dir el mateix que el titular, endavant, pas lliure cap a la independència.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Via lliure
És un titular breu que representa altre cop un missatge llançat durant la manifestació i que també té a veure amb les ganes d'independència dels assistents a la mateixa.
2. Peu de fotografia
En aquets a ocasió no trobem un peu de foto perquè la imatge en sí és la notícia i com s'introdueix.

DIARI EL PAÍS

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1976

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia apareix a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa dues columnes de cinc d'ample i mitja pàgina d'alt.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A més de la portada, apareix en una pàgina a l'interior que inclou una imatge més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i vertical, captada amb un primer pla. Es tracta d'un retrat. L'element que més destaca és la cinta amb la senyera que porta la noia al front. L'objecte blanc i brillant de l'esquerra de la imatge esvaeix el lateral de la cinta.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
La fotografia presenta a una noia jove que vesteix una cinta amb la senyera al front i subjecta amb els llavis un clavell.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
La senyera és la bandera de Catalunya i la representa.
 - Amb punt de vista subjectiu
El clavell pot fer al·lusió a la Revolució dels Clavells de Portugal.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Ningún incidente en la "Diada"
Destaquen el fet que no hi ha hagut incidents donant per fet que hagués estat normal que n'hi hagués. Utilitzen les cometes per incloure una paraula en català, desmarcant-la del castellà.
2. Peu de fotografia
Una de las asistentes a la Diada
En aquesta ocasió, el text no dóna una informació nova, només remarca un fet deduïble, per tant es tracta d'una fotografia identificable amb un text que la remarca. També s'afegeix la firma de l'autor, cosa que indica que van enviar a algú.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1980

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia apareix en una pàgina interior a l'esquerra.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa dues columnes de cinc d'ample i una mica més d'un terç de pàgina d'alt.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
La fotografia només es tracta en una pàgina i conté una imatge.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
És una imatge rectangular i vertical, captada amb un pla general. Es tracta d'un retrat de grup. L'element que més destaca és l'estàtua en honor a Rafael Casanova. L'arbre de la part superior dreta distreu l'atenció, així com el dos homes amb vestits de tons clars.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la imatge trobem les autoritats del Govern davant de l'estàtua de Rafael Casanova i algunes persones observant de fons.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
La fotografia és fruit d'un posat protocol·lari després de fer l'ofrena floral.
 - Amb punt de vista subjectiu
Es vol reforçar la imatge de "solidesa del país". Entre els manifestants del fons, a més, veiem aparèixer una estelada.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Ausencia casi total de la Generalidad en la celebración de la "Diada"
Altra vegada, tornen a escriure Diada amb cometes per deixar-ho en català però, en canvi, tradueixen Generalitat al castellà. El títol vol contradir la unitat que volen transmetre els polítics assistents.
2. Peu de fotografia
El presidente de la Generalidad y los miembros del consejo ejecutivo, tras la ofrenda floral, ante el monumento a Casanova
És un peu de fotografia que respon el qui, el què i l'on, per tant, dona informació, tot i que aquesta pot ser fàcil de veure amb la imatge i prou per a la majoria dels lectors. També trobem que és una fotografia d'agència, EFE, concretament.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1984

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia apareix a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La imatge ocupa tres de cinc columnes d'ample i un terç d'alt de la pàgina.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A part de a la portada, el tema també es desenvolupa en una pàgina interior i conté una altra imatge.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Es tracta d'una fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla general. És una instantània. L'element que més destaca és l'estelada que oneja a la dreta. La roba blanca dels manifestants es fusiona d'uns a altres i costa percebre figures.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia podem veure un grup de manifestants, d'entre els quals un parell semblen cridar alguna consigna i un participant, més avançat a la resta del grup, sembla llançar alguna cosa.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
A la foto apareixen normalment joves, els que des de sempre s'han relacionat més amb aquest tipus d'accions.
 - Amb punt de vista subjectiu
El que destaca aquesta fotografia és els actes violents i no la resta d'activitats de la Diada.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
No n'apareix, en aquest cas.
2. Peu de fotografia
El nacionalismo radical, protagonista de la Diada. (A continuació ofereix set línies amb informació de l'acció, de les altres manifestacions del dia i recull unes declaracions de Jordi Pujol).
El peu de foto torna a recordar la violència i a més parla de nacionalisme radical. Com aquí s'indica, és una fotografia d'autor, doncs ve signada.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1988

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia apareix a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa tres columnes de cinc d'ample i una mica menys de mitja pàgina d'alt.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A més de la portada, apareix en una pàgina a l'interior que inclou una imatge més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia quadrada, captada amb un pla general curt. Es tracta d'una instantània. L'element que més destaca és el cotxe bolcat de la dreta, que a la vegada tapa parcialment l'acció que es produeix a darrera.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia veiem un grup de joves amb la cara parcialment coberta que duen a terme actes vandàlics.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Al fons apareix un gran grup de gent que es manifesta aliè a les accions protagonistes de la imatge.
 - Amb punt de vista subjectiu
Amb el que veiem, no podem saber la motivació dels joves.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Los independentistas se enfrentan entre sí en la Diada de Cataluña
Veiem que ja no incorporen la paraula Diada entre cometes. El que destaquen són els incidents que suposadament van succeir entre grups independentistes.
2. Peu de fotografia
Jóvenes independentistas volcaron turismos en Barcelona a última hora de la tarde
Respecte el que veiem a la imatge ens indica que el qui, ens diu que els joves que actuen són independentistes, tot i que a simple vista de la imatge no podem saber. La fotografia va signada, per tant, és d'autor destinat a cobrir els actes.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1992

En aquest cas, no hi ha cap fotografia respecte de la Diada de l'Onze de Setembre. Només trobem una informació d'una columna a la catorzena pàgina del diari.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1996

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia apareix en una pàgina interior a l'esquerra.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa tres columnes de cinc d'ample i una mica menys d'un terç d'alt de pàgina.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
Apareix només en una pàgina i amb una imatge.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla general curt. Es tracta d'una instantània. El més destacat és la persona que parla, doncs té una llum que li va directa a la cara. Es presenta una fusió entre els vestits dels assistents que estan asseguts amb la silueta dels edificis del fons.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia apareixen els dirigents que intervenen sobre un escenari en un moment del dia en el qual ja s'ha fet fosc.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Jordi Pujol apareix situat al mig de tots els representants asseguts perquè era el President de la Generalitat.
 - Amb punt de vista subjectiu
La postura del parlamentari del moment li dóna més força a la seva figura.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Los líderes catalanistas ratifican en la Diada su compromiso con la democracia y el autogobierno

El titular es correcte i no cau en fer notícia a les incidències possibles, si bé anuncia una acció que es difícil d'entendre com ho és comprometre's amb la democràcia a l'autogovern, donant per entendre que accepten seguir amb entesa amb el Govern espanyol.

2. Peu de fotografia

Miquel Roca se dirige a los asistentes a la Diada, en presencia de Pujol y Reventós, entre otros

Ens amplia la informació respecte del qui, si bé no dóna la identitat de tots els que apareixen a la fotografia, i també el quan, durant la Diada.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2000

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La imatge apareix en una pàgina interior a l'esquerra.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La imatge ocupa tres de les cinc columnes d'ample i una mica menys d'un terç d'alt de la pàgina.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
El tema només es tracta en la pàgina i imatge analitzada.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
És una fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla mig dels tres protagonistes. És una instantània. El que més destaca és la mà alçada fent gestos mentre conversa de la persona de la dreta. Els objectes que generen distracció són del fons, com la senyal o els caps d'alguns assistents aliens.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
Tres membres de partits nacionalistes conversen durant els actes de la Diada.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Sembla una conversa animada per l'actitud dels fotografiats.
 - Amb punt de vista subjectiu
La fotografia no té res a veure realment amb els actes de la diada, si bé s'ha utilitzat per bé que s'unien tres integrants de partits nacionalistes diferents.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge

Los partidos critican los quiebros de Pujol sobre el fin del “ciclo reivindicativo”

No ens diu res sobre els actes de l'Onze de Setembre, sinó que parla sobre la situació política que es vivia al moment i sobre la quina aquell dia es va aprofitar per parlar, essent això el que recull l'edició.

2. Peu de fotografia

Iñaki Anasagasti (PNV), Xosé Manuel Belras (BNG) y Pere Esteve (CDC), ayer, durante la Diada

El peu ens dóna la informació sobre el qui i també sobre el quan. També ens facilita les dades de l'autor, que ha estat presa expressament.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2004

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari

La fotografia apareix en una pàgina interior a l'esquerra.

2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina

La imatge ocupa quatre de les cinc columnes d'ample i una mica més d'un terç d'alt de la pàgina.

3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies

El tema només es tracta en la pàgina i imatge analitzada.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia

És una fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla general curt. És una instantània. El més destacat és la bandera que entrega Pascual Maragall. L'element de distracció és la persona que es troba just a darrera del President i pot confondre als lectors.

2. Anàlisi de contingut de la imatge

a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia

A l'escena es veu Joan Maragall entregant la senyera al cap dels Mossos acompanyat per Ernest Benach i amb la presència de ciutadans de fons a la dreta de la imatge.

b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi

- Amb punt de vista objectiu

Es tracta amb absolut respecte la bandera per part dels principals polítics i la fotografia ens transmet la importància que té.

- Amb punt de vista subjectiu

La atenció del fotògraf es dirigeix només als polítics i la oficialitat i deixa de banda els ciutadans, que apareixen per contextualitzar.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge

Partidos y ciudadanos respaldan el nuevo acto institucional de la Diada de Cataluña

El titular destaca el canvi que hi ha hagut en la celebració enguany i indica la bona acceptació que ha tingut.

2. Peu de fotografia

Maragall, junto a Benach, entrega la senyera al jefe de la formación de los Mossos d'esquadra durante el acto de ayer en el parque de la Ciutadella

El peu insisteix en explicar el qui, que són majoritàriament coneguts, i ens ofereix l'on, que es mostra irreconeixible a la fotografia. També és destacable el fet que introdueixin el nom català de la bandera. La fotografia ve firmada i és del mateix dia.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2008

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari

La fotografia apareix en una pàgina interior i a la part esquerra.

2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina

La imatge ocupa dues columnes de les cinc d'ample i una mica menys de mitja pàgina d'alt.

3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies

El tema només es tracta en la pàgina i la fotografia analitzada.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia

És una fotografia rectangular i vertical, captada amb un pla general. Es tracta d'una instantània. El que més crida l'atenció és la bandera, que ocupa gran pla del quadre i està en primer pla. És una llàstima que no aparegui sencera i quedi tallada, doncs li resta força.

2. Anàlisi de contingut de la imatge

a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia

Trobem el moment d'hissar la senyera amb tots els representats polítics de fons.

b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi

- Amb punt de vista objectiu

Els polítics resten atents a l'alçament de la bandera doncs és un moment summament solemne.

- Amb punt de vista subjectiu

És molt curiós que, just en el moment que pren la fotografia, Jordi Pujol surti tapant-se la cara i sense fer cas. També trobo simbòlic el fet de que Montilla, l'aleshores President, quedi tallat al quadre de la fotografia.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge

Chaves abre otro frente al Gobierno sobre financiación

La notícia està inscrita en un context més ampli sobre el debat del finançament de les comunitats autònomes. Aleshores, l'acte com a tal es recull exclusivament a través de la fotografia i de la descripció que ofereix el peu.

2. Peu de fotografia

Las dos caras de la Diada (Más desenvolvament)

Al peu de fotografia se'ns explica a molts grans trets com va discórrer la jornada de la Diada. Utilitzen l'expressió de les dues cares per referenciar la tranquil·litat dels actes institucionals, només molestats per discrepàncies d'independentistes, i la radicalitat d'encaputxats que van cremar referències simbòliques d'Espanya. Però pel que fa al moment concret de la imatge, no ens aporta cap informació. La foto està signada i és del mateix dia.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2012

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari

La fotografia apareix en a la portada.

2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina

La imatge ocupa tot l'espai d'ample i un terç d'alt de la pàgina.

3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies

El tema també el trobem en quatre pàgines més interiors, situades en forma de dues dobles pàgines seguides amb un total de tres fotografies més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
És una fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un gran pla general. Es tracta d'una instantània. El que més capta l'atenció són el munt d'estelades que onegen a l'aire i el moviment que deixa entreveure la imatge. Al ser una imatge tant potent, no hi ha cap element que distregui al lector.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
La fotografia presenta un tram de la manifestació que se celebrava on apareixen moltes estelades hissades amb pals molt casolans i deixa també entreveure les mans dels assistents per sota. La fotografia tanca al fons amb harmonia amb la vista d'un carrer de Barcelona i la riuada que s'estén al llarg del mateix.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Sí que es tracta d'una jornada independentista perquè és el que ens indica aquesta bandera en concret.
 - Amb punt de vista subjectiu
Es tracta de la imatge més fàcil d'aconseguir, en el sentit de contingut, del que es podria trobar en una jornada com aquesta però aprofita per a mostrar que realment hi va haver molta afluència.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Títol que acompanya la imatge
El independentismo catalán logra una histórica exhibición de fuerza
Consideren aquella jornada de l'Onze de setembre com a una de les més significatives de la història pel caire independentista de la mateixa. Apareix l'independentisme com a subjecte principal.
2. Peu de fotografia
Miles de banderas independentistas catalanas recorrieron ayer las calles de Barcelona durante la manifestación con motivo de la fiesta del 11 de septiembre.
Trobem al peu com el diari torna a insistir acompanyant la paraula independentisme amb català, per deixar clar de quin es tracta. No utilitzen la paraula estelada per a parlar de les banderes, la qual cosa els hagués estalviat espai. Podem trobar informació de l'on, el quan i el què. La fotografia ve firmada per un autor que signa com a provinent d'una agència, per tant entenem que és comprada.

DIARI LA VANGUARDIA

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1976

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La fotografia apareix a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa tres columnes de cinc d'ample i un terç d'alt de la pàgina.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A més de la portada, apareix en dues pàgines més a l'interior però no inclou cap més imatge.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia quadrada, captada amb un gran pla general. Es tracta d'una instantània. No hi ha cap element que destaquï per sobre dels altres tractant-se d'una quantitat tan gran de gent, no obstant, l'edifici alt del fons sí suposa una distracció que tampoc es podia evitar.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
La fotografia ofereix una plaça d'un escenari urbà plena de gom a gom de gent, alguns dels quals porta pancartes que aixequen a l'aire.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
La gran quantitat de persones que es concentra ens fa entendre que es tracta d'una manifestació programada.
 - Amb punt de vista subjectiu
La sensació al veure la imatge és la d'un poble que per fi ha pogut tornar a expressar el que sentia.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Ayer se conmemoró, sin incidentes, la fecha històrica del <<onze de setembre>>
Destaquen el fet que no hi ha hagut incidents, com si no fos estrany que n'hi hagués hagut i recullen entre comes i en català el nom de la data de celebració.
2. Peu de fotografia
Aspecto que ofrecía la Plaza de Cataluña de Sant Boi, durante el acto
El peu ens dóna informació sobre l'on, en aquets cas, Sant Boi. També apareix l'autor de la fotografia, per tant, és del mateix dia.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1980

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La imatge apareix a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa mitja pàgina d'alçada i la totalitat d'amplada de la pàgina.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A la mateixa portada hi trobem dues imatges més. Pel que fa a l'interior, el tema apareix a tres pàgines més i inclou dues imatges més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla general. Es tracta d'una instantània. Els elements que centren l'atenció són les banderes alçades dels manifestants i presenta una harmonia en el conjunt.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia podem veure un carrer ple de gent que el segueix amb tot de senyeres.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Es tracta d'una manifestació catalanista.
 - Amb punt de vista subjectiu
Ens transmet ordre, serenitat i un ambient festiu de la manifestació.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
La primera Diada de la Catalunya autònoma
Se centren en destacar la nova situació de poder autonòmic de Catalunya després de ser aprovat mitjançant un referèndum l'Estatut de Sau l'octubre del 1979.
2. Peu de fotografia
Un aspecto de la manifestación que desfiló ayer por la plaza de Urquinaona y la Ronda de San Pedro con motivo de la Diada
El peu d'imatge redunda indicant que es tracta d'una manifestació a la vegada que incorpora la informació de l'on. La procedència de totes les imatges de la portada és d'un autor que signa.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1984

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La imatge que analitzem apareix en portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa el corresponent a tres columnes de cinc d'ample, tot i que aquí no és apreciable, i una mica menys d'un terç d'alt de la pàgina.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A la portada trobem una altra fotografia. Pel que fa a l'interior, trobem tres pàgines més on es tracta el tema, amb una imatge a cada una.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un gran pla general. És una instantània. L'element que més destaca és la pancarta que separa els grups d'assistents. La pancarta més petita que s'alça entre uns dels grups distreu el conjunt de la imatge.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la imatge es veuen dos grups de manifestants situats l'un a davant de l'altre.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Es tracta d'una marxa catalanista amb motiu de la Diada.
 - Amb punt de vista subjectiu
La imatge es pot haver realitzat en un moment de tensió entre persones que es manifesten amb idees diferents, doncs la posició i la presència de molts policies ho fan semblar. Si fos així, la imatge no concorda amb el titular que porta.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Carácter festivo de la "diada"
Titular breu que indica que la jornada es va viure amb alegria. Destaca que tornin a escriure la paraula diada entre cometes.
2. Peu de fotografia
La "Diada Nacional" de celebró ayer en Cataluña con actos de diverso signo, según las fuerzas políticas convocantes. (Continua)
Es torna a recollir la paraula entre cometes. El peu ens serveix per a presentar la notícia que s'amplia a l'interior i ens indica que el que el Govern va recolzar la festivitat mentre que els partits d'esquerra van extreure un missatge reivindicatiu de

la festa. A més, també ens parlen d'una manifestació que es va celebrar. Per tant, trobem el quan, l'on i el qui. També veiem el nom de l'autora de les imatges de la portada.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1988

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La imatge que analitzem apareix en portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La fotografia ocupa dos terços d'ample i gairebé un d'alt de la pàgina.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
A la mateixa portada hi trobem dues imatges més. Ja a l'interior, trobem sis imatge més repartides en tres pàgines.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla general. És una instantània. El que més destaca és la mà assenyalant de Pujol, doncs es troba just al mig de l'escena. Potser hauria estat interessant obrir una mica més el pla per poder veure millor com era la corona que diposita i a la vegada poder veure una mica més d'espectadors al voltant.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia apareix Pujol rodejat per ciutadans al moment que ofereix una corona de flors al monument a Rafael Casanova.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
L'entrega de l'ofrena floral a Casanova s'ha fet al llarg dels anys i ha esdevingut una tradició protocol·lària, per això és prou representativa de la jornada.
 - Amb punt de vista subjectiu
Veiem com el President "col·loca" la corona mitjançant un ajudant. Aquesta postura tant pot significar el respecte que es mereix com el poder que té per manar sobre la resta.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge

Ambiente festivo en la celebración de la Diada

En aquesta ocasió tornen a recórrer a la qualificació de la jornada com a festiva, destacant-ne el seu bon ambient. No obstant, trobem que ja no escriuen amb diferència la paraula Diada.

2. Peu de fotografia

Jordi Pujol deposita una corona de flores ante la estatua de Rafael Casanova.

És un peu de foto breu que remarca l'acció que es produeix en aquell moment així com el protagonista de l'acció. També podem trobar el nom de l'autor de la fotografia.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1992

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari

Troben la fotografia a la portada.

2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina

Aquesta imatge ocupa una mica més de mitja pàgina d'ample i menys d'un terç de la pàgina d'alçada.

3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies

El tema també apareix a dues pàgines més que contenen dues imatges més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia

Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla general. És una instantània. El primer en el que ens fixem és en la figura de Pujol mig ajupida després d'haver entregat l'ofrena floral, tot i que també destaquen molt les cintes amb la senyera.

2. Anàlisi de contingut de la imatge

a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia

A la fotografia torna a apareix Pujol al moment de l'ofrena floral però aquesta vegada, els quins apareixen de fons són els periodistes.

b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi

- Amb punt de vista objectiu

És habitual trobar la imatge de l'entrega de les flors en una jornada com aquesta.

- Amb punt de vista subjectiu

La gran atenció que els mitjans posaven aquell any, doncs veiem a moltes càmeres, podria venir pel fet que just s'havien celebrat els Jocs Olímpics.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge

Pujol rechaza la nueva ampliación del aborto legal

S'aprofita el dia per fer preguntes d'altres temes al President, en aquest cas, sobre una qüestió que portava molta polèmica i dies de debat. En qualsevol cas, no té cap tipus de relació amb la fotografia ni amb l'Onze de setembre.

2. Peu de fotografia

Flores den la Diada. (Continua)

El destacat del peu és molt breu i no diu res que no es pugui veure amb els propis ulls. Amb l'ampliació, s'indica el qui, l'on, el què i el perquè de la fotografia, sense entrar a fer valoracions a part. La fotografia també aporta l'autoria.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 1996

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari

La imatge se situa a la portada.

2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina

La fotografia ocupa un quart d'alt i dos terços d'ample del total de la pàgina.

3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies

A la resta de l'edició trobem fins a tres imatges més repartides en dues planes.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia

Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla general. Es tracta d'una instantània. No hi ha cap part de la imatge que sobresalti de la resta, per bé que els membres de primera línia se situen en fila, però és destacable el fet que aparegui la mà de Pujol moguda.

2. Anàlisi de contingut de la imatge

a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia

La imatge està protagonitzada per sis representants que van participar en l'acte commemoratiu en el moment de cloenda, quan estan cantant l'himne.

b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi

- Amb punt de vista objectiu

Tots els membres canten l'himne com a mostra de respecte.

- Amb punt de vista subjectiu

Podem notar com a la cultura catalana, per més que respectis l'himne, no es té tan assimilat com a element de gran importància i per això les postures dels captats no és rígida com la podríem trobar als EEUU.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge

La Diada de Sant Boi resalta el progreso de Cataluña

El diari titula amb la idea que els oradors han després majoritàriament en els seus discursos i és que, en el 20è aniversari de la celebració de la Diada, creuen que Catalunya ha millorat molt.

2. Peu de fotografia

Roca, Carbonell, Vila, Pujol, Reventós y Bonet entonan "Els segadors" en la clausura del 20 aniversario de la Diada de Sant Boi

Aquest peu ens està oferint les dades sobre el qui, el què i l'on, però sense entrar en detallar el que s'estava vivint. Em resulta estrany el fet que no aparegui el nom de l'himne de Catalunya en majúscula inicial. Apareix també el nom de l'autor de la fotografia.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2000

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari

Trobem la fotografia analitzada a la portada.

2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina

La fotografia ocupa tres quarts d'ample de la pàgina i una mica menys d'un terç d'alt.

3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies

El tema apareix en dues planes i sis imatges més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia

Fotografia rectangular i horitzontal, captada amb un pla mig que recull als tres protagonistes. Es tracta d'una instantània. Crida molt l'atenció el cap d'en Pujol, doncs té una llum que li prové de darrere que fa que quedi més il·luminat que la resta del quadre. Em sembla una imatge molt bona i representativa.

2. Anàlisi de contingut de la imatge

a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia

A la fotografia trobem de cara a Mas i Duran i Lleida esperant per saludar al President Pujol, que apareix d'esquena.

b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi

- Amb punt de vista objectiu

Es tracta d'un moment de la recepció al Parlament.

- Amb punt de vista subjectiu

Relacionant la imatge amb el text que l'acompanya, aquesta imatge pot voler significar literalment el que diuen, doncs Pujol apareix situat just davant de Mas, com passant-li el relleu, mentre que Duran i Lleida mira cap a un altre costat.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge

Pujol aprofiteja la Diada para recordar a Duran que Mas es su candidato a sucederle
Aquest titular ens pot voler dir que Duran i Lleida encara tenia certes esperances de poder ocupar el lloc que ja se li havia atorgat a Mas, donant més importància a les disputes del partit que a l'acte de la Diada en sí.

2. Peu de fotografia

El saludo. Jordi Pujol, de espaldas, saluda a Artur Mas y Josep Antoni Duran Lleida, ayer en el Parlament

En aquest peu es fa una descripció literal del que es mostra a la fotografia, apareixent doncs el qui, l'on i el quan. L'entrada destacada serveix com a un segon títol de la imatge, que esdevé evident però contundent. També podem veure que la imatge és d'autor.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2004

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari

La imatge se situa a la portada de l'edició.

2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina

La fotografia ocupa tres quarts d'ample de la pàgina i una mica menys d'un terç d'alt.

3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies

Es parla del tema en quatre pàgines més que contenen vuit fotografies.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal, tot i que sembla quadrada, captada amb un gran pla general. Es tracta d'una instantània. El quadre de la imatge és molt ampli i això ens aporta molta informació respecte l'acte però no molta informació visual, doncs el gran espai que ocupen el terra i el cel fan respirar la imatge. A més a més, els arbres també ajuden a centrar l'atenció cap a l'acció.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
En aquesta fotografia apareix el llarg de tot l'escenari on es duu a terme l'acció i deixa veure de fons a part dels ciutadans que han anat a presenciar els actes, tot enmig dels arbres del parc de la Ciutadella.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Els assistents es mostren tots en postures molt erigides perquè es tracta d'un moment molt solemne.
 - Amb punt de vista subjectiu
El parell d'estelades que apareixen al fons del pla denoten la certa disconformitat d'alguns assistents, en relació amb l'escriadassa que indiquen que hi va haver, però tenen una presència mínima.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Liturgia de Estado en la nueva Diada
El titular destaca el canvi en el format de celebració de la Diada.
2. Peu de fotografia
Homenaje a la Senyera (Continua)
A la continuació se'ns descriu l'acció que es duu a terme a la imatge i també es descriu l'ambient, doncs podem conèixer que els assistents cantaven l'himne de Catalunya. Per tant, hem pogut conèixer gràcies al peu de foto la informació corresponent a les 6 preguntes bàsiques d'una notícia. Per últim, també podem trobar el nom de l'autor de la fotografia.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2008

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
La imatge se situa a la portada de l'edició.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La imatge ocupa tot l'ample de la pàgina i una mica menys d'un terç d'alt.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
També podem trobar informació en tres pàgines més que presenten cinc fotografies.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia rectangular i horitzontal feta amb un pla general. És una instantània. El quadre de la imatge es centra només en els polítics principals, però això fa que la presència d'altres persones per darrere i fins i tot d'alguna persona que apareix a mig cos pugui resultar estranya. A més, Carod Rovira semblar estar desenfocat.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
A la fotografia podem veure a Montilla en primer pla subjectant la bandera catalana i a la resta de representants polítics darrere.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
És el President l'encarregat de fer els majors honors però és positiu que la resta de membres polítics mostrin el seu recolzament.
 - Amb punt de vista subjectiu
La distància que separa a Montilla de la resta, tot i que sigui per una circumstància puntual, fa que no es transmeti la sensació d'unitat que indica la notícia.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Exhibición de unidad en la Diada
Al titular se'ns parla d'unitat doncs veiem a membres i representants polítics de molt diferent origen i sigles juntes per la mateixa causa.
2. Peu de fotografia
Con la Senyera en sus manos (Continua)
Amb la lectura completa del peu, podem conèixer els participants de l'acció així com el lloc on es duen a terme els actes. El destacat és la representació textual del gest del President. L'acompanya també el nom de l'autor de la fotografia.

EDICIÓ DEL 12 DE SETEMBRE DE 2012

BLOC 1. LA FOTOGRAFIA A LA PÀGINA: Rellevància de la imatge

1. Lloc d'aparició de la fotografia al diari
Aquesta fotografia es troba a la portada.
2. Espai que ocupa la fotografia respecte el total de la pàgina
La imatge ocupa tot l'ample de la pàgina i una mica menys d'un terç d'alt.
3. Total de pàgines on es tracta el tema i de fotografies
El tema apareix amb disset fotografies repartides en set pàgines més.

BLOC 2. EL CONTINGUT DE LA FOTOGRAFIA: Significació indirecta de la imatge

1. Anàlisi morfològic de la imatge: qüestions formals i estètiques de la fotografia
Fotografia és aparentment quadrada i està feta amb un gran pla general. És una instantània. Observem un munt de gent avançant i carregats amb senyeres i estelades, que són el que més destaca de la fotografia. La fotografia està presa des d'una bona perspectiva per a poder captar la gran afluència de persones a la marxa.
2. Anàlisi de contingut de la imatge
 - a. Anàlisi denotatiu: descripció de la fotografia
En aquesta imatge es presenta una manifestació molt multitudinària de gent que llueix senyeres i estelades.
 - b. Anàlisi connotatiu: tot el que hi és sense ser-hi
 - Amb punt de vista objectiu
Es tracta, sense cap dubte, d'una manifestació catalanista i independentista.
 - Amb punt de vista subjectiu
És la imatge més repetida però significativa d'aquell dia, doncs moltes persones van sortir a mostrar la seva indignació.

BLOC 3. LA FOTOGRAFIA AMB EL TEXT: Significació directa de la imatge

1. Titular que acompanya la imatge
Catalunya dice basta
En primer lloc, cal dir que fins aquest moment no havíem vist que s'escrivís Catalunya en català. En una frase sintètica, ens diu que hi haurà un abans i un després en la situació de Catalunya respecte la resta d'Espanya.
2. Peu de fotografia
Previsiones superadas. La manifestación de ayer fue más multitudinaria que la de 1977 y desbordó todas las expectativas
El peu ens està donant informació nova: el fet que la manifestació va ser més concorreguda que la de 1977 i l'apunt de que va superar les expectatives, Entenem, amb la fotografia firmada, que van destinar personal a cobrir l'acte.

SÍNTESI DE L'ESTUDI I CONCLUSIONS

Tenint les fitxes d'anàlisi de les edicions escollides, podem veure com els diaris *El País* i *La Vanguardia* han tractat les notícies de formes molt semblants, sense entrar gaire en fer valoracions i equiparant el material que té a veure amb les incidències amb el que té a veure amb la calma i l'alegria. Penso que es podria fer un intercanvi de notícies d'un a l'altre i no seria gaire notori. No és fins les darreres edicions que els diaris es diferencien, quan *La Vanguardia* considera que els catalans estan farts des del punt de vista local i *El País* ho diu des de l'altre part de la història. Els diaris *ABC* i *Avui* són, cada un amb les seves idees diferents, els que més interpreten les notícies i en fan valoracions. *ABC* informa de les incidències o l'absència d'elles, ja sigui per accions en contra del que és espanyol o per discrepàncies entre grups diferents de catalanistes. En canvi, *Avui* sempre busca destacar la unitat dels catalans i el bon ambient de la Diada. De fet, al respecte d'això, veiem com a la informació de la primera celebració al 1976, tots titulen destacant la normalitat viscuda i la falta d'incidents excepte el diari *Avui*.

Pel que fa a la observació duta a terme respecte l'espai i quantitat de material que cada diari ofereix, el quin conté sempre més pàgines és el diari *Avui*, així com també és el quin presenta més fotografies. Seguidament trobaríem *La Vanguardia* i darrere tindríem els dos nacionals, que davant la novetat van oferir una mica més, amb la normalitat les van reduir i amb l'auge de l'independentisme li van dedicar més espai que mai.

Entrant a valorar el contingut de les imatges, veiem com els primers anys hi ha concordança per la temàtica escollida i apareixen majoritàriament escenaris de les manifestacions o trobades amb grans plans generals. Tant és així que la primera fotografia d'*Avui* i *ABC* és la mateixa, l'any 1976. Passats deu anys, els diaris comencen a utilitzar imatges més tancades buscant el detall i l'anècdota, fent que es puguin fixar en coses diferents. Tot i que el recurs de l'ofrena floral a l'estàtua de Rafael Casanova és bastant freqüent. Tot i així, entre totes les edicions podríem trobar que és *La Vanguardia* la quina fa més vegades protagonista de les seves imatges principals a Jordi Pujol. Pel que fa a l'independentisme, el diari *Avui* és el primer que fa protagonista a les estelades, i en efecte, a l'independentisme, ja a l'any 1996. *El País* i *La Vanguardia* esperen ben bé fins el 2012 per fer-ho mentre que *ABC* no ho fa mai. També ens diu molt la procedència de les imatges. Mentre que *Avui*, *La Vanguardia* i *El País* utilitzen gairebé sempre, excepte algun cas molt puntual, imatges de fotògrafs propis que han enviat a cobrir el tema, el diari *ABC* sempre compra les imatges a agències, essent una mostra dels pocs recursos que hi dediquen i generant una contradicció, doncs són molt valoratius en un context que, pel que fa fotògrafs, no ha vist ningú.

Per últim, pel que fa a la forma i l'estil dels diaris, hem pogut veure com *ABC* és el que construeix amb més llibertat el contingut, doncs és freqüent que no acompanyi alguna imatge de titular o de peu de foto si l'està fent servir per introduir el tema per a més endavant. Els altres diaris són més estrictes en el sentit de col·locar sempre tots els elements. Però al respecte de la creació del text, trobem una evolució del diari *Avui* cap a un

ús de titulars breus amb consignes de les manifestacions, mentre que manté la mateixa filosofia d'organització de les imatges.

A partir de totes aquestes, podem cloure afirmant:

1. El diari *ABC* és el mitjà dels analitzats que mostra més missatges amb valoracions caient fins i tot en l'insult les dues darreres edicions.
2. El diari *Avui* és el mitjà que més espai i contingut li dedica sempre a l'Onze de Setembre.
3. El *País* i *La Vanguardia* tenen estils molt semblants amb l'objectivitat com a aspecte bàsic i només es diferencien a les darreres edicions, quan *La Vanguardia* li dóna un punt de vista més català.
4. Les primeres edicions de tots els mitjans coincidien en utilitzar fotografies de grans escenaris plens de gent, trigant uns anys en buscar imatges amb més detall.
5. Tots els mitjans prefereixen contractar fotògrafs o enviar-los de la casa excepte *ABC*, que compra les fotografies a agències.
6. Les estelades i l'independentisme apareixen com a protagonistes per primera vegada al diari *Avui*, mentre que a *El País* i *La Vanguardia* no ho fa fins el 2012, quan els actes de la Diada són massivament independentistes. *ABC* ho evita.
7. El tema ha crescut als diaris amb els anys a la vegada que ha crescut l'independentisme i que també s'ha produït una internacionalització de les demandes del procés sobiranista.

Amb tot, es pot afirmar que la ideologia del diari sí influeix amb el tractament que aquest dóna al nostre tema. Ja no només per la major o menor aflluència, sinó per com el fan arribar. Al diari *ABC* són molt valoratius i construeixen sempre en base a les interpretacions, fins al punt d'acabar a les darreres edicions insultant als participants de les manifestacions. I a l'altra banda, *Avui* tracta les marxes i accions independentistes com a forma d'expressió dels catalans, a la vegada que també relata les petites victòries, com ho va ser el Canal 33, el qual fa protagonista de l'edició del 1988. *El País* i *La Vanguardia* no entren a fer ús de formes valoratives.

BIBLIOGRAFIA

LLIBRES

ALONSO ERAUSQUIN, Manuel. "Fotoperiodismo: formas y códigos". 1995. Editorial Síntesis (Madrid) ISBN: 84-7738-281-6

ALONSO MARTÍNEZ, Francisco. "Documentalidad y artisticidad en el medio fotográfico". 2007. Editorial UOC (Barcelona) ISBN: 978-84-9788-674-1

COSTA, Joan. "L'expressivitat de la imatge fotogràfica". 1989. Editorial UOC (Barcelona) ISBN: 84-393-1136-2

KEENE, Martin. "Práctica de la fotografía de prensa. Una guía para los profesionales". 1995. Ediciones Paidós Ibérica (Barcelona) ISBN: 84-493-0115-7

PRATS, Joaquim; TREPAT, Cristòfol. "Història". 2009. Editorial Barcanova (Sabadell) ISBN: 978-84-489-2438-6

SABÉS, Fernando; VERÓN, José Juan. "La eficacia de lo sencillo". 2008. Comunicación Social Ediciones y Publicaciones (Zamora). ISBN: 978-84-96082-76-2

VILCHES, Lorenzo. "La lectura de la imagen. Prensa, cine, televisión". 1995. Ediciones Paidós Ibérica (Barcelona) ISBN: 84-7509-241-1

AUDIOVISUALS

Memòria de Catalunya. "La Catalunya de la Renaixença". 2002. TVC - New Elements. http://www.edu3.cat/Edu3tv/Fitxa?p_id=19443

Tarradelles: "Ciudadans de Catalunya: Ja sóc aquí". 2010. RTVEalacarta. <http://www.rtve.es/alacarta/videos/elecciones-catalanas/cata-tarradellasmov-codecmaster-wmv/902287/>

RECURSOS ELECTRÒNICS

Biblioteca Cervantes Virtual. "Poesias" de Joaquim Rubió i Ors. 1841. http://www.cervantesvirtual.com/servlet/SirveObras/12926956888986831085402/p0000001.htm#l_2

FUENTES, Eulàlia. "¿En periodismo también una imagen vale más que mil palabras?". 2003. Anuari Hipertext Universitat Pompeu Fabra. <http://www.upf.edu/hipertextnet/numero-1/imagenes.html>

Gencat. “La nacionalitat catalana” d’Enric Prat de la Riba. 1906.
https://www.google.es/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=11&cad=rja&uact=8&ved=0CEQQFjAK&url=http%3A%2F%2Fgencat.cat%2Fweb%2F.content%2Fhome%2Fpublicacions%2Fvaria%2F24.la.nacionalitat.catalana%2Fnacionalitat.catalana.pdf&ei=gf5UVffFAoTkUZuSgZAE&usg=AFQjCNH-BL_wBS70qOAMEb-HhKZRRIWY-A&sig2=bwjnHwdRlq3vSdDzm-Gg2g&bvm=bv.93112503,d.d24

Royal Pingdom (Blog). “Internet 2012 in numbers”. 2013.
<http://royal.pingdom.com/2013/01/16/internet-2012-in-numbers/>

EDICIONS DELS DIARIS

ABC. Hemeroteca de ABC. <http://hemeroteca.abc.es/>

Avui. Arxiu Administratiu de l’Ajuntament de Girona, secció de premsa.
<http://www.girona.cat/sgdap/cat/premsa.php>

El País. El Kiosko y más. <http://elpais.kioskomas.com/index.php/publicacion/mostrar/elpais>

La Vanguardia. Hemeroteca de La Vanguardia.
<http://www.lavanguardia.com/hemeroteca/index.html>

ANNEXOS

ABC

MADRID, DOMINGO 12 DE SEPTIEMBRE DE 1976

LEY PARA LA REFORMA POLITICA

● Texto íntegro y editorial
en páginas interiores

El ministro de Información y Turismo, don Andrés Reguera Guajardo, presentó ayer por Televisión Española el texto del proyecto de ley sobre la Reforma Constitucional. En el transcurso de una comida, el señor Reguera hizo entrega del documento a los directores de los medios informativos

ABC

REUNION DE LA PERMANENTE DEL CONSEJO NACIONAL.—En la mañana de ayer se reunió la Comisión Permanente del Consejo Nacional, bajo la presidencia del ministro secretario general del Movimiento, don Ignacio García López. A la reunión asistieron todos los miembros de

la Permanente, a excepción de don Juan Antonio Samaranch y don José Luis de Arrese y Magra. A la izquierda, el señor García López con el secretario del Consejo Nacional, don Baldomero Palomares. A la derecha, un momento de la reunión.

Fotos C. G. y E. P.

AYER SE CELEBRO LA "DIADA".—En la plaza de Cataluña, de San Baudilio de Llobregat (Barcelona), se celebró,

por primera vez después de la guerra, un acto legal conmemorativo del "11 de septiembre".

PRESENTACION DE LA LEY DE REFORMA POLITICA

“EL GOBIERNO TIENE EL PROPOSITO DE SER NEUTRAL EN LAS ELECCIONES”

El ministro de Información y Turismo entregó el documento a los directores de los medios informativos

MADRID. (De nuestra Redacción.) El ministro de Información y Turismo hizo entrega del texto de la ley de Reforma Política a los medios informativos en la tarde de ayer, poco después de su mensaje televisivo.

Durante el almuerzo admitió un vivo diálogo con los directores de los periódicos y agencias y abordó cuantos temas se le propusieron con talante abierto. Sin eludir ninguna cuestión, explicó el alcance de esta ley, que se convertirá en la octava Ley Fundamental del Reino.

«Con ella —dijo el señor Reguera— se trata de devolver la soberanía al pueblo español, sin traumas.»

He aquí el resumen de algunos de los temas que trató:

EL GOBIERNO Y LAS ELECCIONES.—«El Gobierno tiene el propósito de ser neutral en las elecciones.»

LA ELECCION PARA EL SENADO.—«El hecho de que el actual sistema de elección esté en una disposición transitoria indica que ahora se elegirá por provincias, pero posteriormente se podría elegir por otras unidades territoriales, regiones, departamentos, etc.»

CONSEJO DEL REINO.—Es un tema abierto. Habrá que adecuar la actual representación orgánica de 11 de sus 17 miembros al nuevo sistema de representación.

REFERENDUM.—Indicó que, según la ley, el Rey tiene dos facultades distintas respecto al referéndum, pero que quería recalcar que la facultad de hacer leyes reside en las Cortes.

LOS TRES PRESIDENTES.—Indicó que en la ley se contemplaban tres figuras distintas de presidentes: el de las Cortes, en su conjunto; el del Senado y el del Congreso. Sólo el primero es elegido por el Rey. Los otros dos son elegidos por los miembros de las respectivas Cámaras.

MAYORIA SILENCIOSA.—Respecto a este tema opinó que se ha abusado mucho de estos términos, y que lo que quiere esa mayoría del pueblo español es: orden, convivencia y poder votar para elegir sus propias opciones políticas.

LEY ELECTORAL.—A una pregunta sobre si el Gobierno consultaría con la oposición antes de preparar la ley electoral, contestó que: «Dado el talante con que ha actuado hasta

ahora el presidente y el Gobierno, cabe pensar que la ley electoral, yo no digo que se pacte con la oposición, pero sí que se había previamente con ella y se le comunique su contenido.»

CALENDARIO POLITICO.—No dio fechas, pero indicó que el dictamen de la ley en el Consejo Nacional, su estudio en las Cortes y la realización de referéndum podrían llevarse a cabo antes de final de año.

FECHA DE LAS ELECCIONES.—Subrayó que el Gobierno había «ganado un mes» al anunciar que las elecciones se celebrarían antes del inicio del mes de junio, y no del 30 de este mismo mes, como se había indicado anteriormente.

UNIDAD EN EL SENO DEL GOBIERNO.—Preguntado sobre los rumores que circularon la semana pasada sobre disensiones en el

LA «DIADA» SE DESARROLLO SIN INCIDENTES

Unas veinte mil personas acudieron a San Baudilio de Llobregat

Unas veinte mil personas —según estimaciones oficiales— acudieron ayer a la plaza de Cataluña, de San Baudilio de Llobregat, para participar en el mitin convocado con motivo de la «Diada», que sólo cuarenta y ocho horas antes había sido autorizado por el gobernador civil de Barcelona tras laboriosas negociaciones con los promotores.

Desde primeras horas de la mañana algunas banderas, que ondeaban en balcones barceloneses. La carretera que une la Ciudad Condal con San Baudilio de Llobregat soportaba una intensa caravana de vehículos que terminaría provocando, al filo de las cinco de la tarde, un cierto colapso en la circulación.

A esa hora dio comienzo el acto, de cuyo transcurso en la más completa normalidad se encargó un «servicio de orden» bastante disciplinado. Tras las intervenciones de Miguel Roca, Octavi Saltor y Jordi Carbonell, los asistentes se dirigieron hacia la iglesia donde reposan los restos de Rafael de Casanovas. En ningún momento se produjeron incidentes.

(Más información en pág. 11)

seno del Gobierno, afirmó que ya habían sido suficientemente desmentidos, pero que quería insistir en que «existe unanimidad total en el equipo del Gobierno». Comentó, asimismo, que la reunión del presidente con los altos cargos militares había sido muy cordial.

MATERIA RESERVADA.—En este tema tan debatido recientemente admitió algunos aspectos mejorables y que su ánimo era no establecer cortapisas a la Información.

La reunión se prolongó durante largo tiempo, y el ministro agradeció la colaboración que los medios informativos puedan adoptar para que este proyecto sea ampliamente conocido y contrastado por los lectores. Anunció asimismo una rueda de Prensa para los próximos días sobre los aspectos de la ley que sea necesario aclarar a la opinión pública.

(TEXTO INTEGRO DEL PROYECTO DE LEY EN PAGINAS 6 Y 7.)

CALMANTE VITAMINADO
PEREZ GIMENEZ

C V C V C V C V C V

Analgesico con Vitamina B.
C.N.S. 5.579 - Comida a la medida

LA "DIADA" SE DESARROLLO SIN INCIDENTES

Millares de personas acudieron a San Baudilio de Llobregat

San Baudilio de Llobregat (Barcelona). (De nuestro enviado especial, por teléfono.) Al menos cincuenta o sesenta mil personas —según estimaciones de la propia organización— participaron ayer en la plaza de Cataluña, de San Baudilio de Llobregat, en la celebración de la «Diada», en el transcurso de lo que puede ser definido como el primer gran mitin de afirmación nacionalista organizado en Cataluña desde hace cuarenta años.

Tras el acuerdo logrado hace sólo cuarenta y ocho horas entre los organizadores y el Gobierno Civil, consistente en trasladar el acto a San Baudilio, prácticamente todas las fuerzas políticas catalanas, a excepción de la ultraderecha, se movilizaron de forma exhaustiva en pos de asegurar que todo saliera como estaba previsto.

Desde muy temprana la mañana, el ambiente en Barcelona era de gran entusiasmo. Abundantes banderas, a base de barras rojigualdas, colgaban de los balcones, y ni en Jorba, Preciados ni en El Corle Inglés quedaba un solo metro de cinta con tales colores.

A medida que avanzaba el día, la carretera que une Barcelona con San Baudilio de Llobregat fue acogiendo, a lo largo de sus once kilómetros, una inagotable caravana de vehículos, que terminaría provocando, al filo de las cinco de la tarde, un auténtico colapso circulatorio.

Precisamente a esa hora dio comienzo el acto propiamente dicho. Los altavoces, que hasta entonces habían difundido

canciones de Lluís Llach y otros cantautores catalanes, solicitaron la desaparición de toda bandera que no fuera pura y simplemente la catalana. Así estaba acordado, y así sucedió, a pesar de que esporádicamente ondeara alguna «ikurriña» y alguna bandera blanquiverde, símbolo del «nacionalismo» andaluz.

Tras levantarse, en medio de grandes aplausos, varios castillos humanos —coronados siempre por esa bandera catalana— y guardarse un minuto de silencio por los muertos «en defensa de la democracia», intervino el primero de los oradores: Miguel Roca Junyet, tugariente de Jordi Pujol en la Convergencia Democrática de Cataluña, quien hablaba en representación del Consell des Forces Polítiques.

«El año que viene toda Cataluña será una fiesta», comenzó diciendo, a modo de anticipo de las venideras libertades. Más adelante añadió: «Luchar por Cataluña ha sido siempre la expresión de un combate por la democracia... Y por eso, catalanes, se nos ofende terriblemente, se nos hiere en lo más profundo de nuestra dignidad cuando se nos dice que nuestro catalanismo se interfiere negativamente en el proceso hacia la democracia. Quien dice eso no tiene memoria, quien dice eso dice mentiras, quien dice eso no es un democrata.»

Estas últimas palabras provocaron una inmensa explosión de júbilo, que ya no decrecía entre los presentes a lo largo de toda la intervención del señor Roca, quien en un estilo muy ardiente culminaría solicitando la restitución del Estatuto del año 32, como paso previo a la negociación de un nuevo estatuto más adecuado a las necesidades actuales.

Al final de su discurso, con el ambiente ya muy caldeado por los gritos de «unidad», «visca Catalunya» y «el pueblo unido jamás será vencido», se leyó una serie de adhesiones, siendo especialmente corcada la del presidente de la Generalidad, en el exilio, señor Tarradellas. También se subrayó la presencia de una delegación de Coordinación Democrática, integrada, entre otros, por Eurico de la Peña, Antonio García Trevijano y Ramón Tamames.

Los otros dos oradores fueron Octavi Saltor, miembro de la Lliga Lliberal —aglutinante tradicional de la burguesía catalana— y Jordi Carbonell, intelectual independiente, que habló en nombre de la Asamblea de Cataluña. Ambas intervenciones difirieron acusadamente de la línea moderada y de estricta afirmación nacional trazada por Roca.

Saltor hizo especial énfasis en los orígenes históricos de la «Diada», remontándose a aquel primer 11 de septiembre, en el año 1714, cuando Rafael de Casanovas hubo de rendir la ciudad a las tropas francesas, abriendo así tácitamente la lucha en favor del reconocimiento de la nacionalidad catalana. Carbonell, por su parte, insistió en que si bien la devolución del estatuto de autonomía es una petición, a su juicio, moderada, las fuerzas políticas de Cataluña deben ser inflexibles al respecto.

Al final de su intervención —y en el momento de enviar esta crónica—, los asistentes, tras entonar diversos cánti-

Prefieren que el estatuto vasco se incluya en el referéndum

Bilbao 11. La autodenominada Democracia Cristiana Vasca (DCV), tras una reunión plenaria de su comisión ejecutiva, ha acordado manifestar la necesidad de actualizar la legalidad del estatuto vasco «y evitar así interpretaciones históricas gravemente conflictivas».

Para ello, este grupo solicita que el texto del próximo referéndum, proyectado por el Gobierno, incluya una pregunta adicional destinada al electorado vasco. Según la propuesta de la DCV, una respuesta afirmativa en favor del estatuto vasco implicaría la constitución de una asamblea encargada de adaptar el texto del estatuto de autonomía aprobado el 5 de noviembre de 1933 al nuevo ordenamiento constitucional español. —Europa Press.

cos, se dirigían de forma ordenada hacia la iglesia de San Baudilio, donde está enterrado Rafael de Casanovas. Hasta este instante las fuerzas de orden público no habían hecho ni siquiera acto de presencia.

Puestos en contacto con el Gobierno Civil los organizadores fueron informados de la existencia de un «tapón» de unos dos kilómetros de longitud inmediatamente antes de llegar al pueblo.

Aunque resulta prematuro, en tanto su desenlace último no sea conocido, hacer balance de la «Diada», es preciso resaltar, tal y como ha subrayado Jordi Pujol a este enviado especial, dos aspectos: por un lado, la convergencia de las más diversas fuerzas políticas catalanas en torno a una reivindicación básica, y por otro, la flexibilidad demostrada tanto por el Gobierno Civil como por la organización para hacer posible el acto. —Pedro J. RAMÍREZ.

TECBAN

CENTRO DE ESTUDIOS BANCARIOS

TIENE ABIERTA SU MATRICULA PARA EL CURSO 76-77

BANCA PRIVADA
BANCA OFICIAL
CAJAS DE AHORRO
SECRETARIADO
AUXILIAR ADMINISTRATIVO

Otras asignaturas:

CALCULO MERCANTIL Y FINANCIERO
CONTABILIDAD GENERAL Y DE EMPRESAS
ORGANIZACION BANCARIA Y CAJAS DE AHORRO
MECANOGRAFIA, ETC.

Comienzo de curso: 1.º de Octubre.

Clases diarias de 90 minutos

Horario a convenir

Profesorado especializado

Información y matrículas, de 6 a 9

TECBAN

Santander, 8. Telef. 225824
SEVILLA

trebol-dido

Ofrece a los colegios de E. G. B., Educación Preescolar, Educación Especial, Guarderías, etc., toda clase de material pedagógico, instrumentos de música y ritmo, manualidades, etc., debidamente clasificado y seleccionado

Visite nuestra exposición

Eduardo Dato - Huerta del Rey
Bloque H - 6

Teléfono 646292 Sevilla - 5

Advertimos a todas aquellas personas que nos envían trabajos para su inserción en el periódico, que no mantenemos correspondencia acerca de los mismos.

EN SAN BAUDILIO DE LLOBREGAT

ORDEN Y ENTUSIASMO EN LA CELEBRACION DE LA "DIADA"

Unas veinte mil personas asistieron al mitin, que duró tres horas

San Baudilio de Llobregat (Barcelona), 11. (De nuestro enviado especial.) Poco más de veinte mil personas —según estimaciones de la propia organización— participaron ayer en la plaza de Cataluña de San Baudilio de Llobregat en la celebración de la «Diada», en el transcurso de lo que puede ser definido como el primer gran mitin de afirmación nacionalista organizado en Cataluña desde hace cuarenta años.

Tras el acuerdo logrado hace sólo cuarenta y ocho horas entre los organizadores y el Gobierno Civil, consistente en trasladar el acto a San Baudilio, prácticamente todas las fuerzas políticas catalanas, a excepción de la ultraderecha, se movilizaron de forma exhaustiva en pos de asegurar que todo saliera como estaba previsto. Un «servicio de orden» bastante disciplinado y compuesto por hasta mil personas funcionó durante las casi tres horas que duró el mitin.

Desde muy temprana la mañana, el ambiente en Barcelona era de entusiasmo, pero moderado. A pesar de que ni en Jorba-Preclados ni en El Corte Inglés quedaba un solo metro de cinta con los colores rojo y amarillo, muy pocas banderas catalanas aparecían colgadas de los balcones.

SOLO BANDERAS CATALANAS. — A las cinco de la tarde dio comienzo el acto propiamente dicho. Los altavoces, que hasta entonces habían difundido canciones de Lluís Llach y otros cantautores catalanes, solicitaron la desaparición de toda bandera que no fuera pura y simplemente la catalana. Así estaba acordado y así sucedió.

El primero de los oradores, Miguel Roca Junyent, lugarteniente de Jordi Pujol en la Convergencia Democrática de Cataluña, habló en representación del Consell des Forces Polítiques.

«El año que viene, toda Cataluña será una fiesta.» «Luchar por Cataluña ha sido siempre la expresión de un combate por la democracia... y por eso, catalanes, se nos ofende terriblemente, se nos hiere en lo más profundo de nuestra dignidad cuando se nos dice que nuestro ca-

tanismo se interfiere negativamente en el proceso hacia la democracia. Quien dice eso no tiene memoria, quien dice eso dice mentiras, quien dice eso no es un democrata.»

Estas últimas palabras provocaron una inmensa explosión de júbilo, que ya no decrecería entre los presentes a lo largo de toda la intervención del señor Roca, quien en un estilo muy ardiente, culminaría solicitando la restitución del Estatuto del año 32, como paso previo a la negociación de un nuevo estatuto más adecuado a las necesidades actuales.

MENSAJE DE TARRADELLAS. — Al final de su discurso se leyeron una serie de adhesiones, siendo especialmente coreada la del presidente de la Generalitat en el exilio, señor Tarradellas, quien había enviado un mensaje, que fue leído, en el que pide la superación de todo aquello que pueda ser motivo de división y toda intención de partidismo. También se subrayó la presencia de una Delegación de Coordinación Democrática, integrada, entre otros, por Eurico de la Peña, Antonio García Trevijano y Ramón Tamames.

Los otros dos oradores fueron Octavi Saltor, miembro de la Lliga Liberal —aglutinante tradicional de la burguesía catalana—, y Jordi Carbonell, intelectual independiente, que habló en nombre de la Asamblea de Cataluña.

Saltor hizo especial énfasis en los orígenes históricos de la «Diada», remontándose a aquel primer 11 de septiembre, en el año 1714, cuando Rafael de Casanovas hubo de rendir la ciudad a las tropas francesas, abriendo así tácitamente la lucha en favor del reconocimiento de la nacionalidad catalana. Carbonell, por su parte, insistió en que si bien la devolución del estatuto de autonomía es una petición a su juicio moderada, las fuerzas políticas de Cataluña deben ser inflexibles al respecto.

ORDEN. — Al final de su intervención —y en el momento de enviar esta crónica— los asistentes, tras entonar diversos cánticos, se dirigían de forma ordenada hacia la Iglesia de San Baudilio, donde está enterrado Rafael de Casanovas. Hasta este instante, las Fuerzas de Orden Público no habían hecho ni siquiera acto de presencia.

Puestos en contacto con el Gobierno Civil, los organizadores fueron informados de la existencia de un «tapón» de unos dos kilómetros de longitud inmediatamente antes de llegar al pueblo. El retorno a Barcelona se presentaba muy problemático, calculándose que serían necesarias varias horas para resolverlo.

Aunque resulta prematuro hacer balance de la «Diada», es preciso resaltar, tal y como ha subrayado Jordi Pujol a este enviado especial, dos aspectos: por un lado, la convergencia de las más diversas fuerzas políticas catalanas en torno a una reivindicación básica, y por otro lado, la flexibilidad demostrada tanto por el Gobierno Civil como por la organización para hacer posible el acto.

También merece cierta reflexión el hecho de que la convocatoria haya tenido una respuesta popular mucho más fría de lo esperado.—Pedro J. RAMÍREZ.

NUMEROSOS CONTINGENTES DE POLICIA EN LAS CALLES BARCELONESAS

Barcelona, 11. (Europa Press.) Desde primeras horas de la tarde ha podido observarse en el centro de la ciudad la presencia de considerables Fuerzas de Orden Público, coincidiendo con la festividad del 11 de septiembre, cuya celebración ha tenido lugar en la vecina localidad de Sant Esti.

En los alrededores del parque de la Ciudadela, cuyas puertas estaban cerradas, el lugar donde estuvo emplazada la estatua de Rafael de Casanovas, la plaza de Urquinaona, la plaza de Cataluña y las Ramblas se encontraban estacionadas Fuerzas de Policía, provistas de elementos antidisturbios, en evitación de cualquier incidente que, por otra parte, no parece haberse producido.

OBTENGA

EL MAXIMO BENEFICIO DE LA VENTA DE SU FINCA!!

Propietarios de fincas antiguas...
Nos encargamos de la división y venta de los pisos de su finca por su cuenta, siendo el beneficio totalmente para usted, o se la

COMPRAMOS AL CONTADO
Consultenos sin ningún compromiso y le informaremos a mpliamente

OPERACION FINCA
resuelta con la garantía de

FINANCIERA TOLEDO, S. A.
Sagasta, 17 - Telef. 445 91 88

CHALET DOS PLANTAS ADOSADO

de tres dormitorios y dos baños, a sesenta minutos de Madrid. Construcción de lujo y ambiente seleccionado, junto a gran zona deportiva y náutica. Entrega rápida. Precio: 2.150.000 pesetas
Teléfono 261 40 57

SU CHALET DE TODO EL AÑO SOLUCIONE SU DESCANSO PARA TODO EL AÑO

Vendo finca ideal para construir su casa, a sesenta minutos de Madrid, en magnífico complejo residencial. Junto a gran zona polideportiva, con deportes náuticos. Precio: 1.000.000 de pesetas
Teléfono 262 01 31

Construimos su casa en ocho meses

IMPORTANTE EMPRESA

NECESITA

JEFE ADMINISTRATIVO CONTABLE

Experiencia de cinco años en Contabilidad y costes. Formación: Peritaje mercantil, Ciencias empresariales, etc. Servicio militar cumplido. Se ofrece: Remuneración a convenir según experiencia y valía, con posibilidades de promoción. Lugar de trabajo: MOSTOLES.

Enviar historial detallado a: Oficina de Colocación. Calle General Pardiñas, 5. Madrid-1. Indicando Referencia M-416.768.

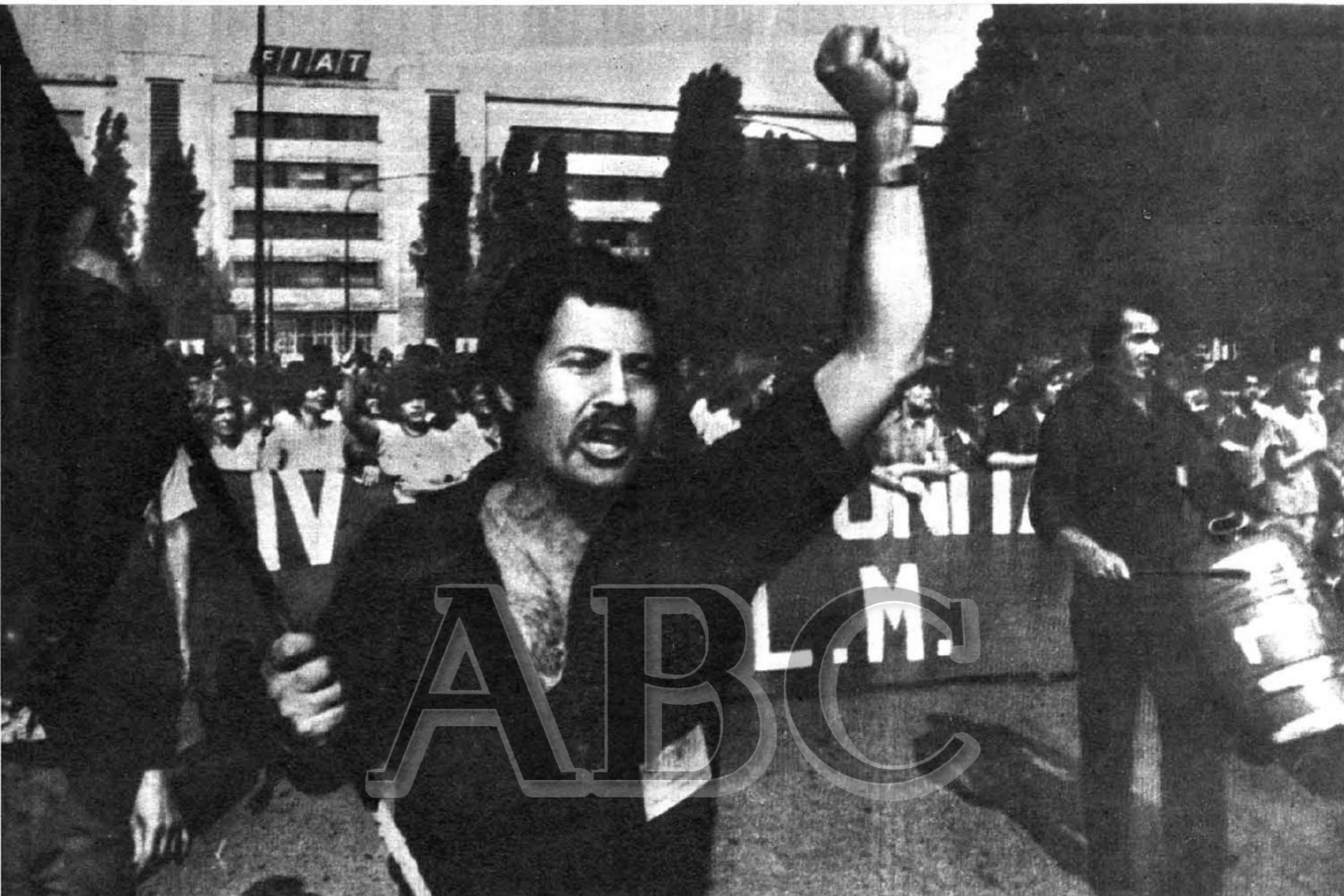
LOS ANUNCIOS Y ESQUELAS PARA ABC

en Puerta del Sol, 10. Publicidad Castilla, o llamando 231 37 35 y 221 87 83. de 9 a 3

Necesito cocinera y doncella

internas, conociendo bien su oficio
Buen sueldo, a convenir
Abstenerse agencias. Teléfono 216 54 13

MAS DE DOCE MIL OBREROS DE FIAT SERAN DESPEDIDOS

Trabajadores de la factoría Fiat de Turín se manifiestan por las calles después de conocerse la noticia de que entre doce y quince mil obreros serán despedidos tras la ruptura de las negociaciones de la empresa turinesa con el sindicato. Esta situación, que

no tiene precedentes en Italia, puede incluso abrir una crisis de Gobierno. Los sindicatos han convocado huelgas parciales en algunos establecimientos de la Fiat, al tiempo que se han dirigido al Gobierno para una mediación. (Crónica en el interior)

Foto EFE

EL LUNES COMIENZA LA GRAN OPERACION GRUA EN MADRID

A partir del próximo lunes, día 15, la grúa municipal dedicará exclusivamente su atención a las calles del centro y principales vías de la ciudad. Todos los efectivos se concentrarán en las ciento cuarenta y cuatro calles y plazas que ha señalado la Delegación de Seguridad y Policía Municipal del Ayuntamiento. Durante la próxima semana la grúa actuará en las calles señaladas, trasladándose en semanas sucesivas a otras zonas madrileñas que se anunciarán previamente. (Amplia información y relación de calles afectadas en páginas 22 y 23 de tipografía)

Sanz Bernicio

DISCREPANCIAS ENTRE GRUPOS CATALANES CON MOTIVO DE LA «DIADA»

A las once de la mañana de ayer el presidente de la Generalidad de Cataluña, Jordi Pujol, acompañado de miembros del Comité Ejecutivo, visitó el monumento del «conseller en cap» Rafael de Casanova, dentro de los actos de la «Diada» de Cataluña. A lo largo de toda la jornada centenares de personas depositaron ramos de flores ante el monumento de la barcelo-

nesa ronda de San Pedro. Al mismo tiempo, y en esa zona, se celebraron manifestaciones de protesta de los trabajadores de Rocalla y de los maestros en paro. Los independentistas, por su parte, organizaron un mitin en el que se atacó a la Generalidad y a los partidos parlamentarios. Posteriormente celebraron una ofrenda floral en el Fossar de las Moreres (a la derecha)

MINISTRA BULGARA, EN MADRID

Ayer llegó a Madrid, procedente de México, la ministra búlgara de Justicia, Svetla Daskalova. Celebrará diversas reuniones con dirigentes políticos españoles

CONTINUAN LAS SESIONES DE LA CONFERENCIA DE SEGURIDAD

El jefe de la Delegación austriaca presidió ayer la sesión de la Conferencia de Seguridad y Cooperación Europea. Fuentes de las Delegaciones diplomáticas asistentes han expresado su profunda satisfacción por el desarrollo que está teniendo la reunión preparatoria, de cara a la conferencia que comenzará el día 11 de noviembre

**Carmela García Moreno
y Tusell, confirmados**

Eloy Ibáñez, probable nuevo subsecretario de Cultura

MADRID. El hasta ahora subsecretario de Sanidad, Eloy Ibáñez Bueno, podría pasar a ser el nuevo subsecretario del Ministerio de Cultura, según han informado medios cercanos a este Departamento.

Según las mismas fuentes, la única duda que existe es si el señor Nasarre, actual director general de Asuntos Religiosos, ocupará este puesto, pues el titular de Justicia, Francisco Fernández Ordóñez, tiene intención de que continúe en Justicia. También el señor Nasarre podría ocupar el puesto de jefe de Gabinete del ministro de Cultura, con categoría de director general, pues el ministro, Iñigo Cavero, así lo desea, al ser hombre de su confianza y haber ocupado este mismo puesto durante su estancia en el antiguo Ministerio de Educación y Ciencia.

Las mismas fuentes han indicado que el ministro de Cultura, Iñigo Cavero, ha confirmado en sus puestos a Carmela García Moreno, directora general de Juventud y Promoción Sociocultural; Javier Tusell, director general del Patrimonio Artístico, y a Joaquín Tena, secretario general técnico del Departamento.

Por otra parte, el ministro adjunto al presidente del Gobierno, Pío Cabanillas, podría nombrar subsecretario de su Departamento a José B. Terceiro, según han informado medios cercanos al complejo de la Moncloa.

Luis Gámir, en Alicante

«No oculto cierta sorpresa y extrañeza en mi salida del Gobierno»

MADRID. El ex ministro de Comercio Luis Gámir ha reconocido, en unas declaraciones a la Prensa alicantina, no ocultar que ha habido «un cierto factor de sorpresa y extrañeza en mi salida del Gobierno».

El señor Gámir, que no desea «entrar en polémicas internas» de su partido, se ha negado a especular con las posibles causas de su cese, pues «antes que nada soy un hombre de UCD, y me siento honrado de seguir trabajando en el partido. A pesar de que procedo de la socialdemocracia —ha señalado—, sigo siendo amigo de Abril Mar-torell».

Al serle planteada la cuestión de si Fernández Ordóñez tendría alguna apetencia de encabezar las listas centristas en las próximas elecciones generales, Luis Gámir se ha limitado a contestar que «hablar de 1983 es hacerlo a muy larga distancia. En las listas anteriores —ha puntualizado el ex ministro— Paco tenía muchas provincias abiertas para encabezarlas, y una de las primeras que eliminé fue Alicante, por estar yo aquí. Las relaciones con Fernández Ordóñez estos días han sido intensas».

Acerca de si Juan Antonio García Díez había tenido alguna relación con su salida de Comercio, el señor Gámir ha afirmado que es difícil hacer disquisiciones sin tener perspectiva de tiempo. «García Díez es un buen profesional, y creo que será un buen ministro. Aparte de que me parecería poco elegante, no hay perspectiva en el tiempo para saber si influyó o no en mi salida del Gobierno.»

Bajo el lema «Más que nunca un solo pueblo»

Se celebró la Diada Nacional de Cataluña

BARCELONA (Jordi Doménech, corresponsal). Ciento veinte mil personas, según la Policía Municipal, y entre cien mil y ciento cincuenta mil, según otras fuentes, han participado en la manifestación que bajo el lema «Hoy más que nunca un solo pueblo» han convocado, con motivo de la Diada Nacional de Cataluña, 11 de septiembre, unitariamente todos los partidos parlamentarios y las principales centrales sindicales del Principado. Comisiones Obreras se negó a firmar el llamamiento, pero posteriormente acordó su marcha a la concentración, produciéndose, como ya se ha indicado en crónicas anteriores, serias divergencias entre la dirección del PSUC y la del sindicato comunista.

La manifestación ha durado algo más de dos horas —de siete a nueve— y una idea de la participación en la misma la da el que mientras la cabecera de ella se encontraba ya en el Arco del Triunfo, tras haber pasado por delante de la estatua de Rafael de Casanova, la cola todavía no había salido de la plaza Urquinaona, lugar de partida de la marcha fijado por los organizadores.

En la cabeza de la manifestación, portando una «senyera» sin inscripción alguna, como símbolo del carácter unitario de la misma, se encontraban, entre otros líderes políticos, Antón Canyellas, de Centristas de Cataluña; Macià Alavedra, de Convergencia Democrática; Ortalá, de ERC; Reventós, del PSC-PSOE, así como los socialistas, alcalde y presidente de la Diputación barcelonesa, señores Serra y Martín; López Raimundo, del PSUC, el independiente Benet, etc. En este aspecto, hay que destacar que no se encontraba presente ninguna representación de las dos seculares instituciones del autogobierno catalán: Generalidad y Parlamento. El señor Pujol, tras depositar por la mañana una corona de laurel ante la estatua de Rafael de Casanova, se trasladó a la pequeña localidad de Cap-sanes, en donde se ha sumado a los actos que allí se habían programado con motivo de la Diada.

MAESTROS Y TRABAJADORES, EN PARO

Todo el recorrido de la manifestación transcurrió en perfecto orden y sin problema alguno —siendo de destacar este año, a diferencia de los anteriores, que apenas si se oyeron gritos con «slogans» entre los manifestantes—, excepto algunos pequeños incidentes provocados por los gritos reivindicativos de maestros en paro y trabajadores de la empresa Rocalla, quienes impidieron que los parlamentarios que encabezaban la manifestación pudiesen depositar, como era su propósito, una corona de laurel al pasar ante la estatua de Rafael de Casanova. También los extraparlamentarios que han desconvocado a última hora su desautorizada manifestación, se han sumado a la marcha unitaria, colocándose al final de la marcha, y profiriendo durante todo el recorrido diversos gritos contra la Generalidad y su presidente, honorable Pujol.

En medios políticos catalanes se considera un éxito tanto la participación en la manifestación como la normalidad con que ésta se ha desarrollado, pues se temía que al no tener este año un carácter reivindicativo (están en funcionamiento la Generalidad y el Parlamento autónomos), fuese mucho menor la asistencia.

También, durante toda la jornada ha sido incesante el desfile de personalidades y entidades ante el monumento a Rafael de Casanova para depositar coronas de flores. El presidente de la Generalidad ha depositado una corona de laurel ante el monumento del «consellers», en Cap, y símbolo de la lucha de Cataluña contra el centralismo, a las once de esta mañana. A su llegada, y tras pasar revista a un pelotón de los mozos de escuadra que le han rendido honores, y tras salu-

dar a los miembros de su Gobierno, ha efectuado la citada ofrenda floral. El presidente Pujol ha sido recibido con grandes vitores, tanto a su llegada como al marchar, principalmente de numerosos militantes de su partido, Convergencia Democrática, que llenaban los alrededores de la plaza donde se encuentra ubicado el citado monumento.

Antes de partir, el honorable Pujol ha manifestado: «El significado de la jornada es el de siempre: la voluntad de supervivencia de nuestro pueblo, que ahora se manifiesta.» También efectuaron otras ofrendas florales la Mesa del Parlamento de Cataluña, alcalde y presidente de la Diputación de Barcelona, la totalidad de las direcciones de los partidos parlamentarios catalanes y algunas entidades como el Club de Fútbol Barcelona, Club de Fútbol Español, etc.

INDEPENDENTISTAS

Por último, hay que destacar que los independentistas han reunido a unas trescientas personas en la concentración que habían convocado a las doce del mediodía en el paseo del Borne, cerca del lugar denominado Fossar de les Moreres. Este ha sido el año que la concentración independentista ha gozado de una mayor participación. Todas las intervenciones de sus líderes se han destacado por duras críticas a la Generalidad y al presidente Pujol, y a su Gobierno, así como a los partidos parlamentarios.

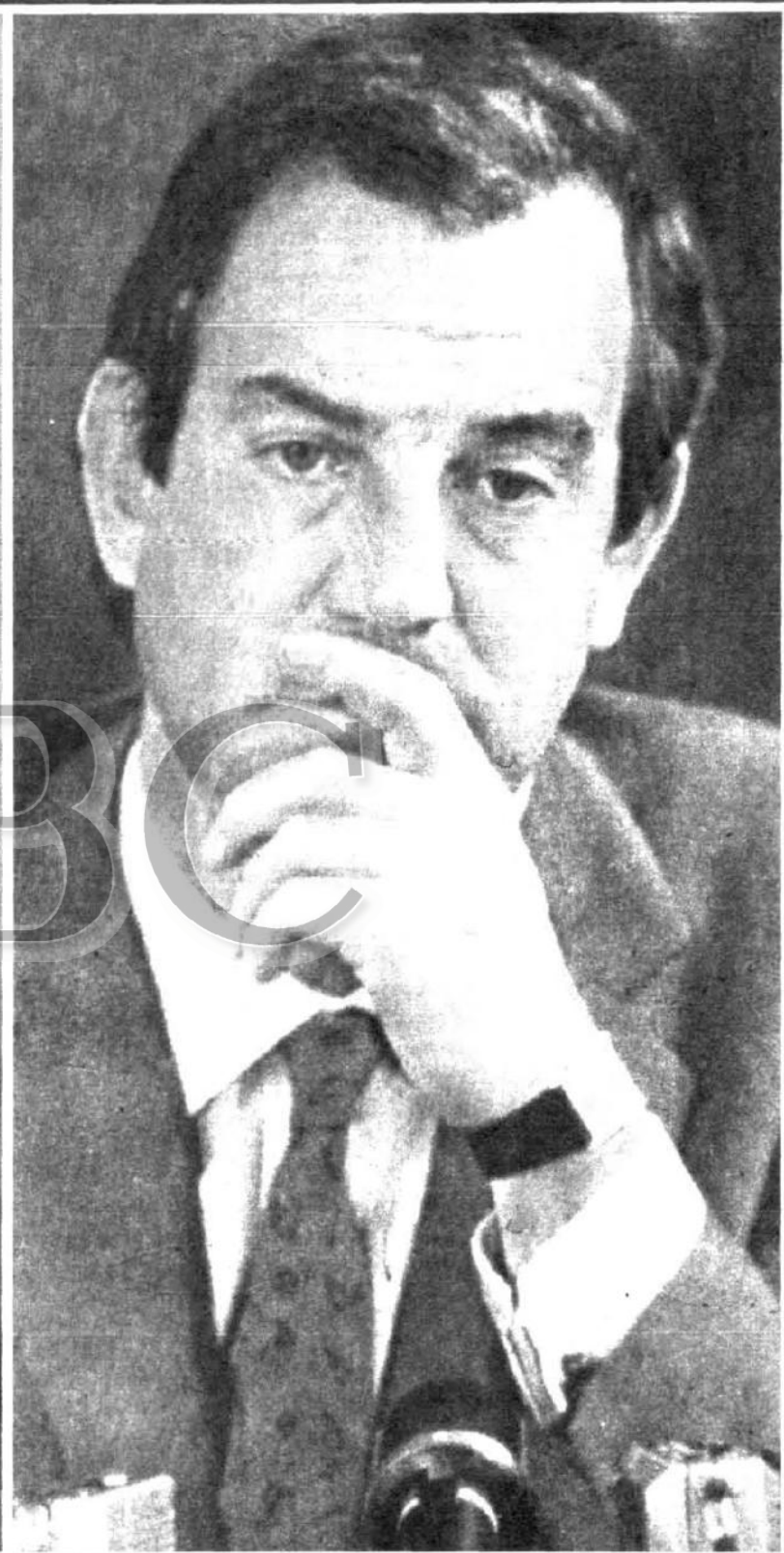
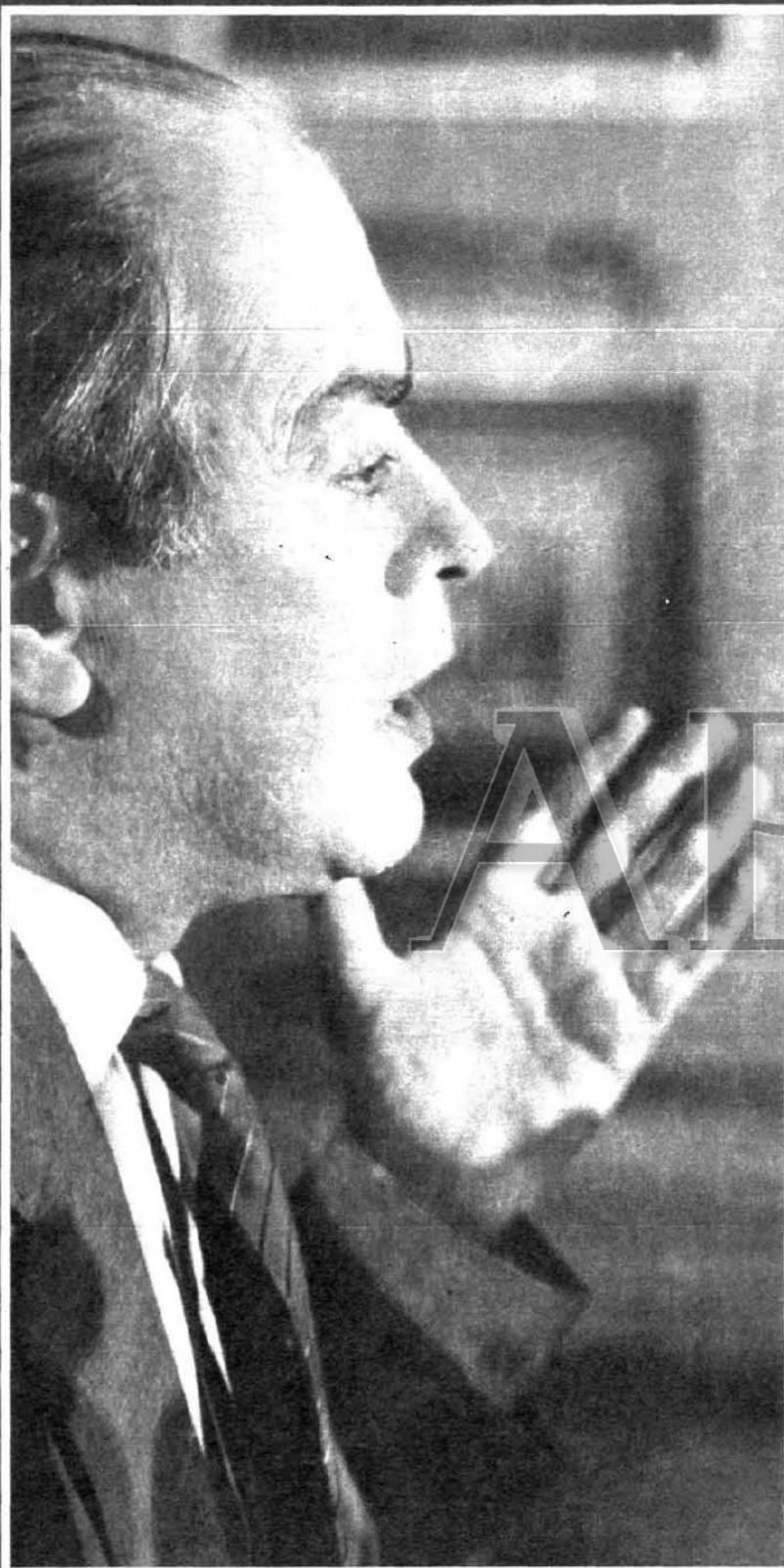
LERIDA: DISCORDIA.—Con la desunión como protagonista, se celebró en Lérida la manifestación —que en un principio debía ser unitaria— del 11 de septiembre.

En la práctica, entre las 2.500 personas que asistían a esta manifestación se han formado dos bloques: el integrado por PSC, UGT, CC-UOD, ERC y el formado, básicamente por CC OO, PSUC y militantes de partidos extraparlamentarios, como el MCC y el PCE (ml).

La división motivó que, momentos antes de iniciarse la marcha, sobre las doce del mediodía, Convergencia y Unión (CIU) decidiera retirarse de la celebración. Las razones fueron expuestas por un portavoz de CIU, don Manuel Ororich, señalando que se habían incumplido los acuerdos previos y se estaban profiriendo gritos «en contra de las Instituciones, en contra del Gobierno y en contra de Cataluña». Señaló también que el servicio de orden no había actuado, conforme estaba previsto, para hacer callar estos gritos.

La manifestación, con profunda desunión, llegó a la plaza de La Paeria, junto al Ayuntamiento, donde finalizó con un parlamento del alcalde de Lérida, el socialista Antoni Ciurana, que fue recibido en principio con muchas protestas por parte del sector comunista, aunque callaron ante las llamadas a la unidad del alcalde, que solicitó «unidad y esperanza para dar ilusión al país, porque creemos en el futuro y creemos en una Cataluña rica y plena». Tras estas palabras, el acto se clausuró con el canto de «Els Segadors».

GARAICOECHEA: ADIOS A LA POLÍTICA DE AMBIGÜEDAD

Mientras el honorable Pujol, con motivo de la «Diada», dio ayer una nueva muestra de sentido del Estado y de serenidad, mientras la bandera de España ocupa lugar de honor en el despacho del presidente de la Generalidad y ondea como siempre en el palacio de San Jaime, el «lendakari» Garaicoechea hacía una serie de declaraciones a la Prensa francesa que suponen el fin de su política de ambigüedad. Aparte de compartir alguna convicción con la banda terrorista de ultraizquierda ETA, se mostró partidario de la autodeterminación de las provincias vascas, confundiendo así su posición política con el extremismo de Herri Batasuna que propugna, contra la

Constitución, la independencia del País Vasco, y apuntó una clara línea independentista. Hasta hace unas semanas, Garaicoechea mantenía una actitud ambigua, amparada en la coartada de ETA. El acorralamiento de la banda terrorista le ha obligado a salir de esa posición y mostrar a las claras cuál es su verdadera política, radicalmente ajena a la moderación y realismo que predominan en el PNV. Entretanto, la bandera roja y gualda, símbolo de la unidad de España, continúa sin ondear en Ajuria Enea, con incumplimiento día a día de la Constitución y grave ofensa al Gobierno de Felipe González. (Editorial e información en páginas interiores)

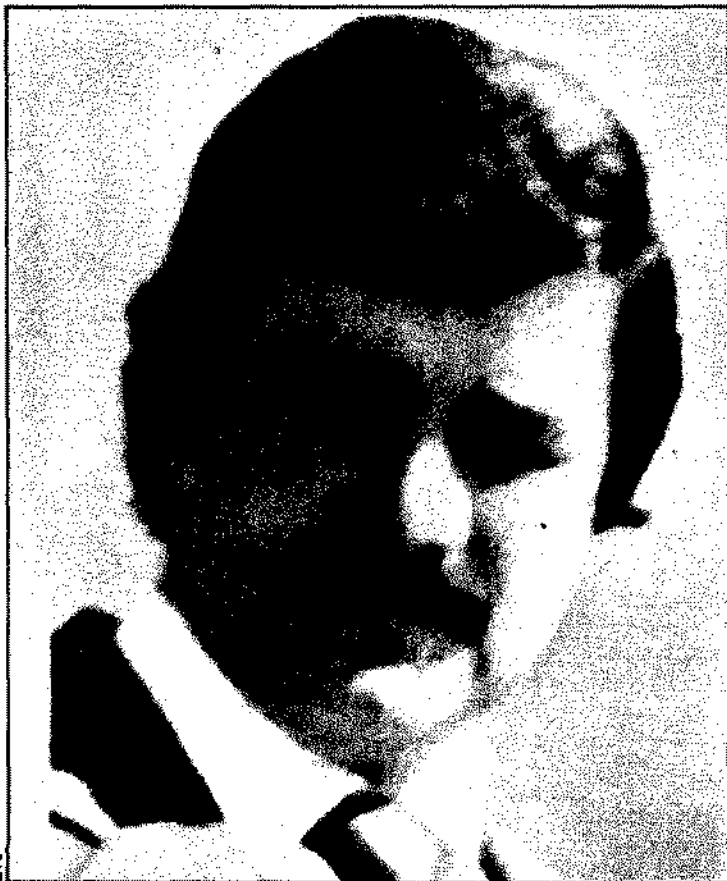
Visita al Congreso de los Diputados

El vicepresidente del Congreso de los Diputados, Leopoldo Torres, señala el techo del hemiciclo de la Cámara con huellas de los disparos del intento de golpe de Estado del 23-F, durante la visita que ayer realizó al palacio de la Carrera de San Jerónimo el presidente electo de Panamá, Nicolás Ardito Barletta. El político panameño mantuvo diversas entrevistas y celebró un desayuno de trabajo con un grupo de periodistas. (Información en pág. 21)

Garaicoechea, con Eva María Ferreiro

El presidente del Gobierno regional vasco, Carlos Garaicoechea, visitó ayer en el hospital de Cruces, de Bilbao, a la niña Eva María Ferreiro, que convalece de las graves heridas que sufrió en un atentado terrorista a la Casa-cuartel de la Guardia Civil de Las Arenas. Garaicoechea, al que acompañaba el jefe de la Comandancia de la Guardia Civil en la capital vizcaína, entregó un regalo a la pequeña. Todas las instituciones, empresas o personas que deseen hacer llegar juguetes o regalos a Eva María Ferreiro, pueden enviarlos a la Casa de ABC (Serrano, 61, 28006 Madrid), desde donde, en una de nuestras furgonetas, se le llevarán a la niña (Información en página 16).

Herri Batasuna estuvo en la Diada

En la celebración de la Diada ayer en Cataluña no faltó, como era de esperar, la presencia de grupos independentistas. El Movimiento para la Defensa de la Tierra y otros colectivos de extrema izquierda celebraron un mitin en el Fossar de las Moreras, de Barcelona, durante el cual intervino el dirigente de Herri Batasuna, Jon Idígoras. (Información en página 9)

Muerto en el incendio forestal de La Gomera

El gobernador civil de Tenerife, Francisco Javier Afonso Carrillo (en la imagen), es una de las personas que ayer perdieron la vida en el grave incendio forestal declarado de la isla de La Gomera. El señor Afonso había acudido a presenciar los trabajos de extinción. Ayer tarde estaba previsto, ante la magnitud del fuego, evacuar a la población de media isla. (Información en pág. 9)

El gobernador civil de Tenerife, muerto en un incendio forestal en La Gomera

Otras diez personas perecieron en el siniestro

Santa Cruz de Tenerife. Luis Ramos y L. A. Ojeda

El gobernador civil de Tenerife, Francisco Afonso Carrillo, resultó muerto ayer, junto con otras diez personas más, a consecuencia de las quemaduras sufridas en un incendio de grandes proporciones que se extendió por una amplia zona de la aldea de La Laja, situada al noroeste de la capital de la isla de La Gomera. A última hora de la tarde, y ante la gran dimensión que estaba adquiriendo el incendio, la Guardia Civil pidió que se dispusieran los medios para una posible evacuación del cincuenta por ciento de la población de la isla, como medida de prevención. Los Reyes enviaron un telegrama de condolencia mostrando su dolor por la pérdida de las víctimas en el incendio.

Entre los fallecidos figuran también el conductor del coche oficial del gobernador, José Brito Villalba; el secretario del Gobierno Civil, Bartolomé Alonso Torres; el comandante de puesto de la Guardia Civil de Playa de Santiago, sargento Florencio Ballesteros Jiménez; un número de la Benemérita sin identificar, y los vecinos de la zona Angel Izquierdo y Víctor Taña. El resto de las víctimas mortales no habían sido identificadas en la noche de ayer.

Diecisiete personas resultaron heridas. Entre ellas, el presidente del Cabildo Insular, Antonio Plasencia, el delegado del Gobierno, Alvaro García y el número de la Benemérita Toribio Arteaga. Según fuentes de Protección Civil, el presidente del Cabildo sufrió quemaduras graves y tuvo que ser trasladado en helicóptero, junto con otros seis heridos, a un hospital de Tenerife. Hay que destacar que la evacuación de los heridos se hizo necesaria ante el hecho de que el hospital de La Gomera no cuenta con las medidas necesarias para atender este tipo de emergencias.

El incendio se había iniciado aproximadamente entre las diez y las once de la mañana del lunes en el monte de la aldea de La Laja, en el término municipal de San Sebastián de la Gomera, por causas hasta el momento desconocidas. Ayudadas por el fuerte viento reinante en la zona, las llamas se propagaron rápidamente hacia los Roques de Agando, donde comienza el Parque Nacional de Garajonay, aunque en un principio esta masa forestal no resultó afectada.

Situación alarmante

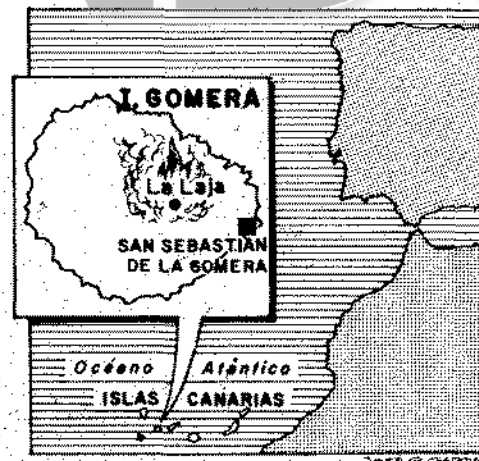
A pesar de ello, la situación comenzó a ser alarmante, hasta el punto de que el gobernador civil, que se encontraba realizando visitas en algunos Municipios tinerfeños, decidió suspender estas actividades y acudir al lugar del incendio para tratar de coordinar, junto con el delegado del Gobierno, el presidente del Cabildo Insular, el alcalde de San Sebastián de la Gomera y demás fuerzas de ayuda participantes, los trabajos de extinción del incendio.

Ya durante la mañana de ayer, aproximadamente a las diez y media, el gobernador se encontraba en el lugar del suceso.

Todo hace suponer que el gobernador civil intentó aproximarse al lugar del incendio en

su coche oficial, lo que resultó imposible, por lo que se trasladaron a un Land Rover. Este vehículo fue encontrado abandonado posteriormente y se inició la búsqueda de sus ocupantes, cuyos cuerpos fueron hallados sin vida a unos quinientos metros del vehículo. Al parecer, el depósito del Land Rover había hecho explosión y ese pudo ser el motivo por el que el gobernador civil y el resto de los ocupantes lo abandonaron.

El cadáver del gobernador quedó totalmente carbonizado y sólo pudo ser identificado por un anillo y el reloj, objetos ambos que fueron reconocidos por el diputado regio-

nal socialista Alfonso Trujillo, amigo personal de Francisco Afonso Carrillo.

El incendio a últimas horas de ayer había devastado cerca de 700 hectáreas y difícilmente podía ser controlado, a pesar de los intensos esfuerzos que realizaban brigadas de ICONA, fuerzas de la Guardia Civil, del Ejército y numerosos voluntarios que se presentaron a la colaboración.

A primera hora de la noche, una compañía de zapadores se trasladó a la isla de La Gomera desde Santa Cruz de Tenerife, en donde tiene su acantonamiento, para partici-

**Otra nueva marca del dólar.
Ayer cotizó a 168,787 pesetas**

«Diada»: Veinte heridos y numerosas detenciones

Graves enfrentamientos entre la Policía y manifestantes se produjeron ayer al término de la manifestación de la «Diada», en Barcelona, a causa de los cuales resultaron heridos dos policías y unos dieciocho manifestantes, y una treintena de éstos detenidos.

Junto a ello, resalta la alocución del presidente de la Generalidad, Jordi Pujol, en el discurso retransmitido a toda la región por los dos canales de televisión —el estatal y el autonómico— y doce emisoras de radio, en el que pidió a los catalanes que trabajasen «por la modernización de Cataluña, por la convivencia».

Pág. 15

par también en los trabajos de extinción del fuego.

Se da la circunstancia de que la isla de La Gomera es la única del archipiélago canario que no dispone de aeropuerto, por lo que las tareas de evacuación de los heridos se desarrollaron con grandes dificultades. A esto hay que añadir que las reducidas dimensiones de la isla, y el grado de extensión que a últimas horas de ayer estaba alcanzando el siniestro, aconsejaron la posibilidad de evacuación del 50 por 100 de la población, en previsión de que las llamas alcanzaran a algunas poblaciones próximas al foco primitivo del incendio.

En el cuarto mortuario del hospital de La Gomera fueron depositados los restos mortales del gobernador civil, su secretario y el sargento de la Guardia Civil.

Al tener conocimiento de este luctuoso suceso se trasladaron a la isla de La Gomera el presidente del Gobierno autónomo canario, Jerónimo Saavedra, y otros representantes

Mes y medio en el cargo

Francisco Javier Afonso Carrillo, de treinta y seis años, muerto ayer en el incendio forestal de La Gomera, llevaba mes y medio al frente del Gobierno Civil de Tenerife, puesto para el que fue nombrado el 24 de julio de este año. Estaba casado y tenía un hijo.

Nacido en el Puerto de la Cruz (Tenerife), estudió comercio en la escuela de Santa Cruz de Tenerife y trabajó en la empresa privada desde 1965 hasta noviembre de 1979. En las primeras elecciones municipales democráticas fue elegido alcalde del Puerto de la Cruz, su ciudad natal. Durante su primer mandato fue también presidente de la mancomunidad de Municipios del Valle de la Orotava.

En mayo de 1983 fue reelegido alcalde, cargo que ocupó hasta su nombramiento como gobernador civil. En este puesto sustituyó a Eligio Hernández, nombrado delegado del Gobierno en la Comunidad canaria.

Graves incidentes al finalizar la manifestación de la «Diada»

Menor participación que otros años

Barcelona. Enrique Serbeto

La tradicional manifestación de la «Diada» catalana finalizó anoche con graves enfrentamientos entre la Policía y manifestantes, con un balance de al menos veinte heridos, y treinta detenidos, aunque la mayoría de éstos fueron puestos en libertad poco después. La Policía empleó abundante material antidisturbios.

La manifestación programada, que estaba dividida en tres secciones, contó con varios miles de personas. En la primera de ellas iban los partidos de izquierda parlamentarios, en la segunda, los independentistas, y por último los partidos de izquierda extraparlamentaria. Ni Convergencia i Unió, ni Alianza Popular habían realizado convocatoria a sus militantes.

En los dos últimos sectores, independentistas e izquierda extraparlamentaria, los lemas eran a favor de la autodeterminación y la independencia de los países catalanes, pero en ningún momento increparon a los grupos parlamentarios que iban en la primera porción, aunque sí lanzaron insultos contra el Gobierno socialista.

El primer grupo estaba encabezado por dirigentes del socialismo catalán, como Ramón Obiols, Pascual Maragall y Ana Balletbo. La convocatoria contaba también con el apoyo de Esquerra Republicana, PSUC y los sindicatos CC OO y UGT.

Los incidentes

Durante el día ya se habían producido algunos incidentes, como cuando un grupo de personas intentó retirar del balcón de la Sociedad Hidroeléctrica de Cataluña una bandera nacional. La intervención de empleados de la compañía, y posteriormente de los bomberos cuando los manifestantes intentaron quemar el mástil, lo impidió, quedando detenidas tres personas.

Posteriormente varios militantes del Frente de Liberación de Cataluña fueron detenidos por fuerzas policiales por circular armados de palos y porras.

Sin embargo, el episodio más lamentable se produjo al concluir la manifestación, sobre las ocho de la noche, cuando la Policía Nacional intervino para despejar unas pequeñas barricadas. Tras un tenso intercambio de palabras, durante el que un grupo de cuatrocientas personas profirió graves insultos a la Policía, ésta inició varias cargas con material antidisturbio, mientras los grupos

de alborotadores lanzaban piedras. A consecuencia de los enfrentamientos, un policía resultó con rotura de clavícula y otro con conmoción cerebral.

Lo cierto es que, en términos de participación, los medios políticos constataron que había descendido notablemente con respecto a convocatorias de años anteriores, a pesar de algunas presencias significativas, como las del acto celebrado en Fossar de les Móreres, en el casco antiguo de Barcelona, que contó con líderes del Partido Socialista de Liberación Nacional, de Herri Batasuna —Jon Idígoras y Alex Ugalde— y representantes del Bloque Nacionalista Gallego y de grupos independentistas de la Martinica francesa y de Córcega.

No hubo representación militar en la recepción del Parlamento catalán

Barcelona. Ep

Las autoridades militares no asistieron ayer a la tradicional recepción que el Parlamento autónomo de Cataluña ofrece a las instituciones y clase política catalana en la celebración de la «Diada». El capitán general se había excusado en días anteriores por tener que estar en Madrid por asuntos familiares y el

gobernador militar asistía a otros actos.

Durante la recepción en el palacio del Parlamento los políticos catalanes coincidieron en sus deseos de proyección hacia el futuro. Jordi Pujol, en sus palabras, apuntó la necesidad de dar a la «Diada» un carácter festivo, huyendo de las manifestaciones reivindicativas.

La figura del día

OSCAR ALZAGA

El presidente del Partido Demócrata Popular mostró ayer el malestar de la oposición hacia la ambigüedad con que el Gobierno está llevando la cuestión de nuestra pertenencia a la OTAN. Alzaga señaló que el Gobierno no puede plantear un referéndum y menos hacerlo como si se tratara de un plebiscito a su política gubernamental: el Gobierno tiene que afrontar sus propias responsabilidades. Oscar Alzaga apuntó que hay temas que no son de partido, sino de Estado, y que no se puede actuar en ellos con criterios de simple estrategia política.

Pujol pide a Cataluña que mantenga ilusión y serenidad

«Tratan de llevarnos a la amargura resentida»

Barcelona. E. S.

Jordi Pujol, presidente de la Generalidad, hizo ayer una llamada a la modernización de Cataluña y a la convivencia entre los catalanes, en el discurso que pronunció con motivo de la «Diada». «Os llamo a sacudiros el miedo y la falta de confianza y a trabajar por la modernización de Cataluña, por la convivencia».

El mensaje fue grabado el lunes y retransmitido ayer por la tarde a toda Cataluña a través de doce emisoras de radio y dos canales de televisión (el estatal y el autonómico), precisamente coincidiendo con el inicio de las concentraciones para la triple manifestación.

El contenido de la alocución no tenía apenas referencias a cuestiones de política partidista. Al comienzo, el presidente de la Generalidad explicó el contenido de la fiesta y rechazó las críticas «que se nos hacen a veces a los catalanes porque celebramos nuestra fiesta conmemorando una derrota» (cuando, en 1714, la ciudad de Barcelona se rindió a las tropas de Felipe V), y aclaró que «conmemoramos el

heroísmo de nuestros antepasados y aquel orgullo de ser catalanes que les hizo defender encarnizadamente nuestras libertades e instituciones y que después ha permitido la reconstrucción del país».

«Tened presente —continuó— que los hombres de mil setecientos catorce no hacían la guerra porque sí, sino porque querían que su catalanidad no se perdiera, para que el Estado no fuese una maquinaria pesada y centralista y para que Cataluña pudiera ser un país moderno.»

Los conceptos de «modernidad» y «modernización» fueron mencionados en varias ocasiones a lo largo de la alocución como uno de los importantes objetivos de la Cataluña de hoy, además de la «consolidación de nuestra autonomía, el reforzamiento de nuestra catalanidad, la reforma de las estructuras del Estado español y el relanzamiento económico».

También advirtió Pujol de los peligros que supondría abandonar estas aspiraciones y «caer en la dimisión resignada o en la amargura resentida» como «a veces nos quieren llevar». En una mención que, en efecto, permite múltiples interpretaciones, Pujol dijo que «yo podría personalmente dejarme llevar hacia estas actuaciones. Tengo motivos tantos como personalmente podrían tener algunos de los que me escuchan. No lo hagais, porque el día que eso ocurra habremos perdido».

Más adelante insistió en recomendar que «éste no es tiempo de encerrarse en casa, ni abandonar la partida, ni de perder el ánimo, ni de reaccionar anárquicamente con despecho; es tiempo de serenidad, de acción tenaz y persistente, de fe en nuestro pueblo y sus hombres».

Finalmente, Pujol recordó el que parece conformarse como lema de su mandato: «Hacer es más importante que deshacer», y convocó a todos los catalanes para el año próximo «con la confianza de que constataremos que hemos ganado terreno con la ayuda de todos nosotros».

**INFORMACION
COMERCIAL
ESTADÍSTICA**

Secretaría de Estado de Comercio
Cámara de Comercio e Industria de Madrid

SEMINARIO SOBRE «LOS MERCADOS MONETARIOS INTERNACIONALES Y ESPAÑA»

(8 de octubre de 1984)

PROGRAMA

- 09.00 h. **APERTURA.**
Excmo. Sr. Ministro de Economía y Hacienda.
- 10.00 h. **El Mercado de Descuento en UK y USA.** Chris Phillips.
Asesor Económico del Stockbroker, Giverson & Grant.
- 10.30 h. **Los Mercados de Dinero Internacionales y el Mercado de Divisas. El Mercado Internacional de la peseta.**
Michael Carey, Director Ejecutivo del Banco Urquijo, Hispano Americano de Londres.
- 11.00 h. **COLOQUIO.**
- 11.30 h. **Pausa. Café**
- 12.00 h. **El Mercado de Futuros Financieros.** Brian Williamson, Director General de Gerard & National. Miembro del Consejo de LIFFE.
- 12.30 h. **La Intervención del Banco de Inglaterra. Los Mercados Monetarios.** Michael Foot, Departamento de Mercados Monetarios del Banco de Inglaterra.
- 13.00 h. **COLOQUIO.**
- 14.00 h. **Almuerzo**
- 16.00 h. **El Mercado Interbancario en España.** Arturo de la Lama, Servicio de Estudios del Banco de Bilbao.
- 16.30 h. **Los Mercados Monetarios en Bolso.** Pedro Guerrero.
Agente de Cambio y Bolsa.
- 17.00 h. **COLOQUIO.**
- 17.30 h. **Pausa. Café**
- 18.00 h. **El futuro de las Sociedades Mediadoras.** Gerardo Corcio, Director de Descontar.
- 18.30 h. **Las Sociedades Mediadoras y la Tosería de la Empresa.** Pedro García Ferrero, SIAF.
- 19.00 h. **COLOQUIO.**
- 19.30 h. **CLAUSURA.**
Excmo. Sr. Gobernador del Banco de España.

INFORMACION E INSCRIPCIONES:

CENTRO DE ESTUDIOS COMERCIALES (CECO),
calle de Ferraz, n.º 11, 2.ª planta, 28008 MADRID.
Teléf.: 247 99 03 / 02 / 01, de 8 a 16 horas, hasta el 15 de
septiembre y desde el 16, de 9,30 a 13 y de 16 a 20 horas.

COLEGIO

DUQUE DEL INFANTADO PREESCOLAR, EGB, BUP, CBU

Selecto internado. Media pensión.
Externado

Espendidas instalaciones
POLIDEPORTIVO, PISCINAS, ETC.

¡Infórmese!

(911) 22 17 00
GUADALAJARA

ATRAQUES Y APARTAMENTOS EN IBIZA

PUERTO DEPORTIVO DE NUEVA CONSTRUCCION
ATRAQUES DE 6 A 30 METROS
APARTAMENTOS DE 73 METROS CUADRADOS
LOCALES COMERCIALES DE 36 A 144 metros
Información en: **BOLSA NAUTICA**
Paseo de la Habana, 139. Madrid-16
Teléfono 250 61 11

OPORTUNIDAD CONDE ORGAZ

Chalet terminado a estrenar de 400 m²,
más porche. Parcela de 1.430 m².
Tel. 250 4307 (lunes a viernes de 8 a 3).

Cataluña al día

MENSAJE DE ESPERANZA

El presidente de la Generalidad pide a los ciudadanos de Cataluña que rechacen el pesimismo y que tengan confianza y esperanza en el futuro colectivo para poder hacer frente con éxito a los tres grandes desafíos que tiene planteados la sociedad catalana: la autonomía, la crisis económica y el cambio profundo que se está produciendo en toda Europa. El mensaje de Jordi Pujol con motivo de la «Diada» no tiene contenido político partidista. Se trata de un discurso en el que se hace especial hincapié en las actitudes individuales colectivas que permitirán a los catalanes superar los graves problemas que tienen planteados en la hora presente.

Jordi Pujol denuncia, por ejemplo, las grandes dificultades que está encontrando la autonomía catalana, «que la pueden vaciar de contenido, que pueden convertirla en una autonomía de fachada», señalando, seguidamente, como requisito indispensable para superar esta situación, no argumentos políticos o soluciones jurídicas, sino la necesidad de que el pueblo catalán no se deje robar la confianza ni permita que le rompan la ilusión.

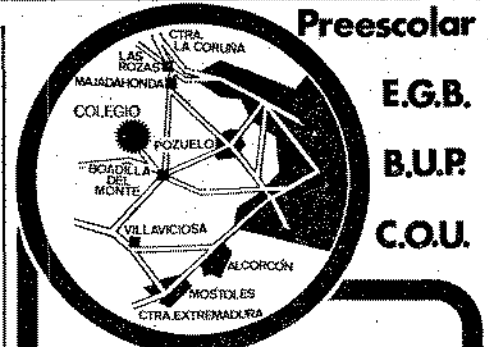
El presidente de la Generalidad ha hecho una clara referencia personal a la hora de rechazar con énfasis el pesimismo, la tristeza y el desánimo: «Si cayésemos en la dimisión resignada o en la amargura resentida, si nos dejásemos llevar por el pesimismo, la amargura o el desánimo, yo podría personalmente dejarme llevar hacia estas actitudes.

Tengo motivos. No lo hagáis.» Palabras que cuantos han escuchado o leído el discurso presidencial han interpretado como una clara alusión al tema de Banca Catalana.

Si alguien pensó en algún momento que la «querrela» podía poner a Pujol políticamente en un actitud defensiva se ha equivocado. Su estado de ánimo, su voluntad de permanencia y de lucha se reflejan en este otro pasaje del discurso de la «Diada»: «Permitidme que justamente porque tengo motivos os diga, y lo diga con especial insistencia, que diga a todo el pueblo de Cataluña que éste no es tiempo de encerrarse en casa ni de abandonar la partida, ni de perder el ánimo, ni de reaccionar anárquicamente o con despecho, es tiempo de serenidad, de acción tenaz y persistente, de fe en nuestro pueblo y en sus hombres.»

El presidente de la Generalidad ha querido, insisto, transmitir un mensaje de confianza y esperanza a la ciudadanía catalana. Y sobre todo ha destacado que los problemas se solucionarán, que no hay lugar para el desaliento, el desánimo, la división entre la ciudadanía, los resentimientos y las lamentaciones. Pujol ha efectuado, en definitiva, una llamada a la responsabilidad y la solidaridad de todo el pueblo de Cataluña. Y también, una vez más, ha explicitado de forma inequívoca su voluntad de que una Cataluña próspera y plenamente autónoma contribuya decisivamente a la modernización y fortalecimiento de España.

Jordi DOMENECH

Preescolar

E.G.B.

B.U.P.

C.O.U.

COLEGIO MIXTO ALONSO DE MADRIGAL

Urbanización Parque Boadilla

ENSEÑANZA PERSONALIZADA
INGLES Y FRANCÉS
(PROFESORES NATIVOS Y MEDIOS AUDIOVISUALES)
INTRODUCCION A LA INFORMÁTICA
GABINETE DE ORIENTACION ESCOLAR
BIBLIOTECA
SALON DE ACTOS
POLIDEPORTIVO-SERVICIO MEDICO
CINE-CAFETERIA

20.000 m² de instalaciones en un lugar privilegiado, en contacto con la naturaleza, a sólo 18 km. de la Puerta del Sol.

Servicio de autobuses propio, con 14 rutas
El equipo profesional más cualificado y los más modernos medios técnicos

Excursiones programadas, actos y visitas culturales, Taller de Teatro, Ballet, Gimnasia, Judo, Viajes de Estudio, Campamentos de Verano...

... Y un servicio permanente de Tutorías

Tels. : 6330078-6330611

MATRICULA ABIERTA

**78 VIVIENDAS
REGIMEN DE COOPERATIVA
ENTRE
PUERTA DE HIERRO
Y MIRASIERRA**

EDIFICIO COTRIL
PROTECCION OFICIAL
3y4 DORMITORIOS
JARDIN · PISCINA · GARAGE

DESDE **400.000** PTS.

DE ENTRADA Y 35.000 PTS./ MES
RESTO 16 AÑOS AL 11% DE INTERES

PROMUEVE: J. COMPENSACION POLIGONO PENAGRANDE
(ORGANO URBANISTICO DE CONTROL)
DEL EXCMO. AYUNTAMIENTO DE MADRID)

INFORMACION

Alcala 149 2 derecha, esquina Goya. Teléfono 431 47 53

VISITE LA CASETA DE OBRA

RAMON GOMEZ DE LA SERNA, 155

Auges, S.A. Telf. 723 16 69

Comunidad de Vecinos en curso en la C. A. y S. P. de Madrid

PEDROL RIUS: EL FISCO, «UNA SELVA INTRANSITABLE»

El presidente del Consejo General de la Abogacía española, Antonio Pedrol Rius, en una entrevista que publicamos en «ABC, Diario de Economía», denuncia la falta de seguridad jurídica en que se encuentra el contribuyente español en estos momentos.

Para Pedrol Rius el panorama tributario español es «una selva verdaderamente intransitable», ya que a la inseguridad jurídica se suma una confusa normativa fiscal. El

ciudadano español, que soporta proporcionalmente la mayor presión fiscal de la CEE, recibe a cambio los peores servicios, desde la Sanidad a

Correos, pasando por las carreteras o los ferrocarriles.

Mientras tanto, los españoles ven con preocupación cómo se produce un desmesurado crecimiento del déficit público,

el derroche en gastos suntuarios y el

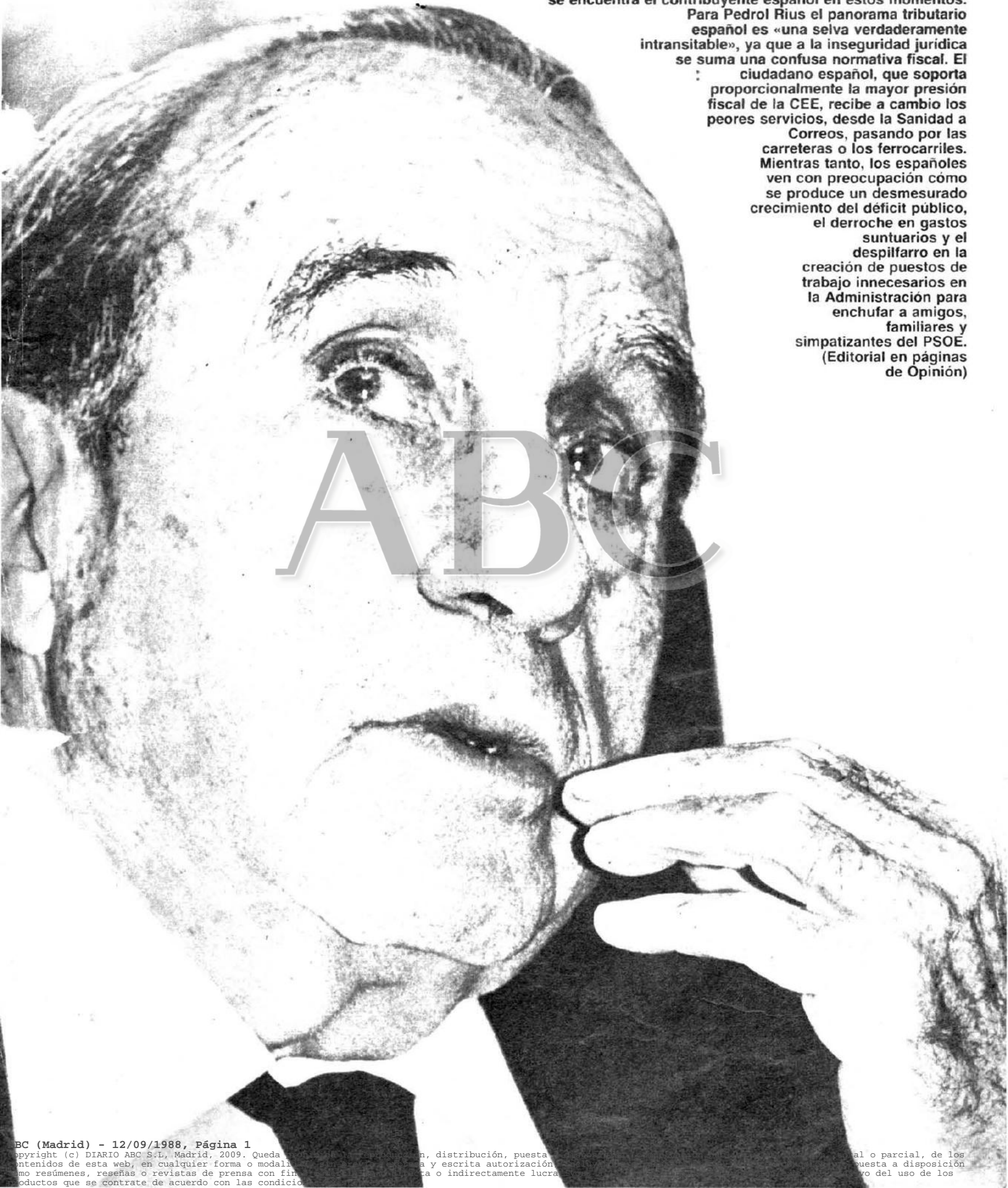
despilfarro en la creación de puestos de

trabajo innecesarios en la Administración para

enchufar a amigos, familiares y

simpatizantes del PSOE.

(Editorial en páginas de Opinión)

Pujol: «No queremos que la Diada sea una jornada reivindicativa, sino una fiesta de afirmación cultural»

Representantes de todas las instituciones catalanas realizaron ayer la tradicional ofrenda floral al monumento a Rafael Casanova. La festividad autonómica, que se ha visto ligeramente salpicada por enfrentamientos violentos entre miembros de grupos radicales, transcurrió ayer con el deseo común, expresado por el presidente de la Generalidad,

Jordi Pujol (a la derecha), de que la Diada «no sea una jornada reivindicativa, sino una fiesta de afirmación cultural de Cataluña». El alcalde de Barcelona, Pascual Maragall (a la izquierda), señaló tras su ofrenda que «no hay que buscar otra significación a la Diada que el de la consolidación autonómica». (Información en páginas interiores)

Quando se tiene "vista cansada"...

ver bien a cualquier distancia

sólo se consigue con las nuevas lentes progresivas VARILUX

Las lentes progresivas **VARILUX** superan la función de las lentes bifocales, que sólo permitían ver a dos distancias, no a cualquier distancia.

En estas lentes desaparece la línea divisoria entre las distintas graduaciones, por variar la graduación de ésta de una manera continua.

Ahora, nadie podrá decirle que usa "gafas de viejo".

La garantía de una correcta adaptación de estas lentes progresivas a la armadura de su gafa sólo se consigue con el Photocentron.

ULLOA OPTICO®

Miramos por sus ojos

EN MADRID: Avda. Albufera, 12. Alcalá, 147 y 359. Argumosa 1
B.º Murillo, 153 y 256. Carmen, 14 y 15. D.º León, 67. P.º Delicias, 16
P.º Extremadura, 55 y 135. Luchana, 36. Princesa, 58. Serrano, 21

ALICANTE - CÁDIZ - CORDOBA - JEREZ - MADRID - MALAGA - PAMPLONA - SALAMANCA - SEVILLA - VALLADOLID - ZARAGOZA

Guerra sin tregua de los sindicatos a Alfonsín

La CGT convoca para hoy una nueva huelga

Argentina
El secretario de la Confederación General del Trabajo argentina (CGT), Saúl Ubaldini, ratificó ayer la realización de una nueva huelga de 24 horas para hoy, a pesar de los llamamientos gubernamentales a la paz laboral. La medida de fuerza es la decimotercera en los cinco años de Gobierno del presidente Raúl Alfonsín.

Esta nueva huelga ha sido dispuesta en protesta por «la salvaje e injustificada violencia policial», desatada contra los manifestantes durante la concentración realizada en la céntrica plaza de Mayo el viernes pasado, según el comunicado de la CGT, única central obrera argentina.

Ubaldini precisó que «el Gobierno no se contentó con reprimir sino que además felicitó a quienes lo hicieron». El dirigente sindical reiteró que los hechos de violencia que protagonizaron en un principio grupos aislados de personas y la Policía «no implicaron a ningún trabajador, sino que la responsabilidad debe recaer sobre los que aprovecharon la situación».

Las autoridades argentinas difundieron un comunicado después de los incidentes producidos en plaza de Mayo, donde policías y manifestantes se enfrentaron durante la concentración de la CGT contra la política económica gubernamental, que finalizó con decenas de personas heridas y detenidas. La declaración oficial señala que «los episodios de violencia producidos el viernes pasado alteran un clima de convivencia y paz interior que el Gobierno y los partidos políticos democráticos

se han empeñado en afianzar, y sólo puede beneficiar a pequeños sectores antidemocráticos».

El portavoz presidencial, José Ignacio López, informó que el Gobierno argentino «garantizará la libertad de trabajo».

Derechos humanos, eje del viaje papal a África

«Sólo el diálogo desterrará el racismo»

Harare (Zimbabue). Agencias
Zimbabue se volcó con Juan Pablo II en la primera jornada del Papa en ese país africano. Medio millón de personas acudieron a la misa celebrada en un gran hipódromo para dar la bienvenida al Pontífice. En la homilía el Papa no dudó en condenar al racismo pero recordó que la violencia no es nunca un camino cristiano.

Durante su primera jornada en tierras del cono sur africano, el Papa comenzó ya a perfilar el mensaje fundamental que ha traído a estas cinco naciones: la Iglesia se comprometerá cada vez más con la justicia y la causa de los derechos humanos, pero no lo hará nunca por el camino de la violencia. Ni el racismo, ni el odio entre las tribus, ni la injusticia ni el hambre encontrarán soluciones por la senda del odio.

Estas palabras las ha comenzado a pronunciar el Papa apenas poner los pies en suelo africano. Ante el presidente Mugabe, ante el Episcopado de toda la región, ante los obispos del lugar, ante la enfervorizada multitud de medio millón de personas que acudió a la primera misa, ante los laicos y ante los jóvenes.

Una vez más el Papa se ha mostrado poseedor de un equilibrio que no hace concesiones a la demagogia ni a las modas. «Tras la experiencia europea —dijo en el avión durante el viaje a África— la condena al racismo es una cuestión moral y no sólo política.» Pero debe hacerse ofreciendo a la vez soluciones morales y la violencia no lo es.

(Página 39)

Coche-bomba contra Pinochet en su XV aniversario

Santiago

La Policía de Santiago desactivó ayer un coche-bomba con 30 kilogramos de dinamita en las cercanías de la sede de la Junta Militar chilena, donde el presidente, Augusto Pinochet, pronunció, horas más tarde, un discurso en el marco de las celebraciones del XV aniversario del golpe de Estado —discurso durante el cual recalcó que «la gran mayoría de los chilenos no quiere vivir más aventuras socialistas»—. Según la Policía, la dinamita fue descubierta en el interior de un coche azul en la calle Quito de la capital, a sólo doscientos metros del edificio Diego Portales, sede del Ejecutivo.

Mientras tanto, siete mil personas se manifestaban por las calles de Santiago en contra del régimen, y en Viña del Mar, tras un homenaje a la memoria de Salvador Allende, se producían violentos choques entre manifestantes y fuerzas de los carabineros, con el saldo de cincuenta detenidos.

(Página 29)

Corcuera: «Los asesinatos conducen a la ruina moral del gran pueblo vasco»

Bilbao, C. O.

El ministro del Interior, José Luis Corcuera, afirmó ayer, al término de los funerales celebrados en Bilbao por los dos policías asesinados el sábado por ETA en la localidad vizcaína de Izurza, que «son estos hechos los que están conduciendo, en muchos aspectos, a la ruina moral de este gran pueblo vasco». Las primeras investigaciones indican que los policías fueron asesinados por el comando al que perseguían.

(Página 21)

Enfrentamientos entre grupos independentistas en la Diada

Barcelona

Las fuerzas políticas catalanas celebraron ayer la Diada en un clima de tranquilidad sólo roto por los enfrentamientos habidos entre los dos sectores de la organización independentista Movimiento de Defensa de la Tierra. Los enfrentamientos se registraron en el Fossar de les Moreres, cuando, al parecer, unas cuarenta personas del MDT-PSAN intentaron penetrar en el recinto histórico del Fossar y se enfrentaron con un nutrido grupo de militantes del MDT-IPC, registrándose un balance de dos heridos.

En este lugar se celebra tradicionalmente un mitin independentista, que en esta ocasión contó con la participación del eurodiputado batasuno José María Montero.

Los mismos grupos protagonizaron durante la tarde en las Ramblas de Barcelona diversos incidentes en los que resultó herido de una pedrada un policía. Los manifestantes quemaron varias banderas españolas,

(Página 19)

VIAJES EL CORTE INGLES

Conozca nuestro viaje especial de cada mes.

En Octubre USA
Los Vegas - Los Angeles
- San Francisco - Nueva York

Solicite nuestro periódico-catálogo
"DE VIAJE" e infórmese
VIAJES

La Diada mantuvo el tono festivo de los últimos años

Los independentistas provocaron incidentes

Barcelona. D. C.

La Diada de Cataluña se desarrolló con normalidad, caracterizándose por su tono festivo así como por los actos institucionales. El aspecto reivindicativo de los años de la transición ha desaparecido y ahora es la fiesta de todos los catalanes. Sólo se produjeron algunos incidentes, protagonizados por independentistas.

El descenso de la participación popular en los actos institucionales y reivindicativos convocados y la polémica suscitada por las interferencias en el Canal 33, segundo canal de la televisión autonómica, fueron las notas destacadas de la fiesta catalana.

Los partidos políticos con mayor representación parlamentaria organizaron junto al monumento a Rafael de Casanova diversos actos institucionales. El presidente de la Generalidad, Jordi Pujol, acudió al monumento a primeras horas de la mañana para realizar la ofrenda floral en nombre del Consejo Ejecutivo de la Generalidad, y manifestó que esperaba que la Diada tuviera el carácter de una celebración «en tono pacífico», de respeto y reconocimiento de los derechos de Cataluña. Pujol añadió que «no queremos que sea una jornada reivindicativa, si por este término entendemos lucha, sino que esperamos que sea una fiesta de afirmación cultural de Cataluña».

El presidente de la Generalidad fue el único político que no polemizó con motivo de las interferencias realizadas por TVE en el Canal 33, segundo canal de la televisión autonómica catalana.

Miguel Roca, secretario general por delegación de CDC, censuró duramente la orden cursada por la Administración central para la realización de interferencias, y la comparó a la «actitud franquista en relación con Radio Pirenaica-Radio España Libre».

Raimon Obiols, primer secretario del PSC; Antonio F. Teixidó, presidente del CDS en Cataluña; Rafael Ribó, presidente de IC, y Joan Hortala, de ERC, se manifestaron a favor de la existencia de un segundo canal de televisión dependiente de la Generalidad, pero censuraron la forma que en TV-3 decidió el inicio de las emisiones de Canal 33.

La jornada se inició durante la madrugada con duros enfrentamientos entre los dos sectores que reivindican la titularidad de las siglas del Moviment de Defensa de la Terra -MDT-, con el saldo de cinco heridos leves.

Los hechos se produjeron en

el Fossar de les Moreres cuando dos facciones del MDT se enfrentaron poco antes de iniciarse el mitin organizado por este grupo independentista, en el que tomó parte el eurodiputado batasuno José María Montero.

En el acto institucional celebrado en el parlamento de Cataluña tomaron parte, entre otras personalidades, el presidente de la Generalidad, Jordi Pujol, el presidente del Parlamento, Joaquín Xicoy, el delegado del Gobierno en Cataluña, Francisco Martí Jusmet, el capitán general de la Región Pirenaica Occidental, Francisco Carrasco Lánzos, y el alcalde de Barcelona, Pascual Maragall.

Durante la tarde se registraron diversos incidentes en las calles céntricas de Barcelona, en los que resultó herido un policía, que fue alcanzado por una piedra, así como varias personas más. Los incidentes comenzaron al finalizar las marchas convocadas por distintas organizaciones independentistas, cuando pequeños grupos se encontraron en las Ramblas. Los manifestantes quemaron varias banderas españolas, colocaron barricadas y volcaron varios vehículos. Al mismo tiempo, grupos de jóvenes quemaron numerosos contenedores de basuras. La Policía detuvo, al menos, a veintiséis personas.

El comando al que perseguían asesinó a los dos policías

El ministro del Interior presidió los funerales

Bilbao. Carlos Olave

En un ambiente de dolor contenido, se celebraron ayer en la parroquia de San José, de Bilbao, con la presencia del ministro del Interior, los funerales por los policías asesinados el sábado en Izurza por ETA. Según las primeras investigaciones, los policías fueron asesinados por el comando etarra al que perseguían.

Sobre las diez de la mañana, los dos féretros con los cuerpos de Martín Martínez Velasco y Pedro Antonio Fonte Salido, cubiertos con la bandera española, fueron sacados del Gobierno Civil, donde había quedado instalada la capilla ardiente, y trasladados a hombros por miembros del Cuerpo Nacional de Policía y de la Guardia Civil hasta la parroquia de San José, acompañados de numerosas coronas de flores.

En la comitiva fúnebre se encontraban los familiares de las víctimas, que protagonizaron las lógicas escenas de dolor, y autoridades, siendo recibidos por una compañía de la Policía a los sones de la marcha fúnebre. Al acto religioso, que comenzó a las diez y cuarto, asistieron el ministro del Interior, José Luis Corcuera; el «vicelendakari» Ramón Jáuregui; el director general de la Policía, José María Rodríguez Colorado; el delegado del Gobierno en el País Vasco, Julen Elgorriaga; el consejero del Interior del Gobierno autónomo, Juan Lasa; el presidente del Parlamento autónomo, Jesús Egui-guren; gobernadores civiles de Vizcaya y Álava, Daniel Vega y César Milano, respectivamente, así como compañeros de los agentes asesinados y representantes políticos, entre ellos Ricardo García Damborenea y Juan Manuel Eguigaray.

En su homilía, el capellán de

la Guardia Civil, Jesús Mendizábal, manifestó que la sociedad no puede permanecer insensibilizada ante tanta sangre vertida. Agregó que «un acto de esta calaña debe inducirnos a una reflexión definitiva ante el terrorismo. Y es también éste el momento de proclamar una vez más que este Cuerpo Nacional de Policía, enraizado en los ciudadanos de esta noble tierra vascongada, es su protector y su ayuda».

Una vez concluido el oficio religioso, la salida de los féretros fue acogida con aplausos por parte de las numerosas personas allí congregadas. Asimismo, se profirieron gritos aislados de «¡ETA, asesina!» y vivas a la Policía, a la Guardia Civil y a España.

Tras dar el pésame a los familiares, el ministro del Interior, José Luis Corcuera, mostró su preocupación porque hechos de este tipo conducen a la ruina moral del pueblo vasco. «Esta indignación que produce a la inmensa mayoría de la sociedad vasca, que no se olvide el lunes —manifestó Corcuera—. El lunes debiera estar presente que son estos hechos los que están conduciendo en muchos aspectos a la ruina de expectativas que se pueden generar en el seno de la sociedad vasca.»

Abundando en esta cuestión, el ministro del Interior dijo que, con todo, lo peor es que conducen «a la ruina moral de un pueblo como éste, que necesita imperiosamente aislar a los violentos, ponerse frente a la violencia y frente a aquellos que apoyan este o cualquier tipo de violencia».

Por otra parte, parece cobrar fuerza la hipótesis, avanzada ayer, de que el comando terrorista venía siguiendo desde hace varios días los pasos de los dos policías asesinados, y que aprovecharon la parada en el bar Ozaeta para cometer el atentado. Los primeros datos de las investigaciones apuntan a que los agresores siguieron a los dos agentes, a los que ya conocían, desde las inmediaciones de Durango.

La figura del día

CARLOS FERRER SALAT

La bandera de España ondea desde la mañana de ayer en el centro de la Villa Olímpica, tras el acto protocolario de aceptación oficial de la entrada de la delegación hispana en lo que será su residencia en Seúl. Carlos Ferrer Salat, presidente del COE, simboliza la esperanza de todos los españoles en unos Juegos, antecedente inmediato de la gran cita de Barcelona'92, en los que, como reza el lema olímpico, «lo importante es participar».

ABC

MADRID, SÁBADO 12 DE SEPTIEMBRE DE 1992

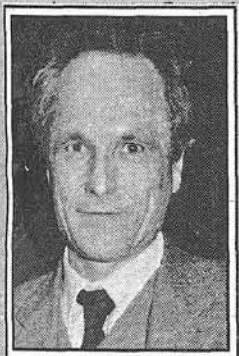

PREOCUPACIÓN POR LA SALUD DE MITTERRAND EN VISPERAS DEL REFERÉNDUM SOBRE MAASTRICHT

(Sección Internacional)

ARANCHA, PLETÓRICA DE JUEGO, ELIMINÓ A M. MALEEVA Y DISPUTARÁ A SELES LA FINAL DEL OPEN USA

(Sección Deportes)

ANTONIO LÓPEZ, TRAS NEGARSE A EXPONER EN EL CARS: «EL ARTE VIVE EN ESPAÑA BAJO UNA DICTADURA ALEVOSA»

(Sección Cultura)

LA CELEBRACIÓN DE LA DIADA DEMUESTRA QUE LA MODERACIÓN SE HA IMPUESTO EN CATALUÑA

Cataluña celebró ayer la Diada en un ambiente festivo. Las pretensiones de los grupúsculos independentistas volvieron a quedar ensombrecidas ante el talante moderado de la inmensa mayoría del pueblo catalán. Mientras miles de personas llenaron las carreteras para pasar unas horas junto al mar o en la montaña, el presidente de la Generalidad celebró la tradicional ofrenda de flores en el monumento a Rafael Casanova (en la imagen) y se celebró una recepción oficial en el Parlamento, con asistencia de todos los grupos políticos y representantes de las instituciones catalanas. (Editorial e Información en páginas interiores)

ardi Rom

Bloc

HB apremia a EA a «dialogar»

Herri Batasuna apremió ayer a Eusko Alkartasuna a que se decida a comenzar el proceso de diálogo con la formación radical, tal y como acordó a primeros de agosto, aún cuando se produzcan «manifestaciones violentas». La coalición proetarra difundió un comunicado en el que pide a la formación de Carlos Garaicechea «mayor claridad, seriedad y coherencia», tras percibir una «actitud ambigua y en ocasiones confusa» en dirigentes de Eusko Alkartasuna sobre el comienzo de conversaciones con el partido abertzale.

Pujol, contra el aborto

El presidente de la Generalidad, Jordi Pujol, mostró ayer su disconformidad con la ampliación del aborto propuesta por el Gobierno socialista. En declaraciones a Antena 3, Pujol señaló que personalmente estaba en contra del aborto y que la modificación de la ley no era acertada. «El equilibrio en temas de conciencia —dijo— es muy difícil de conseguir, se había llegado a él y creo que no debía haberse roto. Si pudiera votar en el Parlamento, votaría no».

González y Guerra en la IS

El secretario general del PSOE, Felipe González, y el vicesecretario general, Alfonso Guerra, encabezarán la delegación del PSOE que asistirá al Congreso Mundial de la Internacional Socialista. El congreso, en el que se le tributará un homenaje a Willy Brandt, que no ha podido asistir por encontrarse enfermo, se celebrará bajo el lema: «Libertad y solidaridad en un mundo en cambio».

Régimen abierto para un «gal»

La Fiscalía del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña ha solicitado a la Audiencia Nacional que deje sin efecto «de forma inmediata» la concesión del régimen abierto para Javier Rovira Llor, miembro de los GAL que cumple condena en la prisión de Brians (Barcelona). Fuentes judiciales indicaron que esta solicitud se recoge en el recurso de apelación elevado a la Audiencia Nacional, que condenó al terrorista a 30 años de prisión por el asesinato de un ciudadano francés, al que confundió con el etarra Miguel Errasti, cometido en Biarritz en 1985.

Aznar, con empresarios de Oviedo

El presidente nacional del Partido Popular, José María Aznar, clausurará hoy las «Jornadas de Estudio sobre la Situación General de los Empresarios Autónomos», organizadas por la Asociación Empresarial de Hostelería de Asturias y la Federación Asturiana de Comercio (FAC). Participan en ellas representantes de CEPYME y las federaciones nacionales de Comercio y Hostelería, informa Vicente Fernández.

Sacerdotes a favor de un insumiso

«La no violencia es una postura inspirada en el Evangelio», así se manifestó Emilio Almajano, uno de los ocho sacerdotes de la provincia de Soria que han suscrito una carta de apoyo al primer insumiso de la provincia, Luis Alberto Romero, que será juzgado por abandono de la Prestación Social Sustitutiva.

Pujol aprovecha la Diada para reclamar más competencias porque «son insuficientes»

Colom se quedó solo en sus reclamaciones independentistas

Barcelona

La celebración de la Diada en Cataluña fue aprovechada ayer por el presidente de la Generalidad, Jordi Pujol, para afirmar que aún existen «roces» con el Gobierno central «por las competencias insuficientes que tenemos o por lo que nos intentan arrebatar con nuevas leyes». Sólo ERC y otros grupúsculos mantuvieron actitudes independentistas con la convocatoria de dos manifestaciones en Barcelona y otras ciudades catalanas.

Jordi Pujol

El éxodo masivo de las grandes ciudades, coincidiendo con el «puente» de tres días y la celebración con gran asistencia de público de los Juegos Paralímpicos contribuyeron a acentuar el tono festivo de la conmemoración.

Durante toda la mañana, instituciones, partidos y entidades cívicas desfilaron ante el monumento a Rafael Casanova, «conseller en cap» de Barcelona, que dirigió la defensa de la ciudad frente a las tropas de Felipe V, para realizar la tradicional ofrenda floral.

Cuando faltaban pocos minutos para las nueve de la mañana, efectivos de los Mozos de Escuadra se dispusieron a inspeccionar las cloacas cercanas al monumento a Rafael Casanova, mientras la Guardia Urbana procedía a cortar el tráfico de la zona. El despliegue policial pretendía evitar posibles incidencias en el transcurso de la jornada matinal de la Diada. Sin embargo, no se registró ningún incidente.

El éxito de los Juegos Olímpicos, Maastricht y la recesión económica acapararon las declaraciones de los principales líderes tanto ante el monumento a Casanova como en la recepción en el Parlamento catalán, a la que asistieron más de un millar de personas.

Familias completas y numerosos grupos de jóvenes se fueron agrupando alrededor del monumento para esperar la llegada de los líderes políticos. En cortos intervalos de tiempo desfilaron, al ritmo de «Els Segadors», representantes políticos e institucionales. El público no se mostró demasiado efusivo con la clase política catalana y, sin embargo, recibió con grandes aplausos el paso por el lugar de numerosas entidades culturales y deportivas que quisieron reodir homenaje a Casanova.

Las excepciones las protagonizaron el presidente de la Generalidad, Jordi Pujol, y el secretario general de Esquerra Republicana de Cataluña, Angel Colom, que fueron recibidos con grandes aplausos y enre gritos de «independencia, independència».

Al ser preguntado sobre el significado de la Diada, el presidente de la Generalidad, Jordi Pujol, indicó que la jornada viene marcada

por el impulso de los Juegos, «que se han hecho desde Barcelona y Cataluña, no desde el Gobierno español, ni desde el CQI, y nos dejan bien situados para el futuro».

Advirtió, sin embargo, que en los próximos meses se debe trabajar para superar la crisis económica que afecta a Europa, e incidió en que todavía existen «roces» entre el Gobierno de la Generalidad y el del Estado por «las competencias insuficientes que tenemos o por lo que nos intentan arrebatar con nuevas leyes básicas».

El alcalde de Barcelona, Pascual Maragall, opinó que la Diada de ayer era «la de los Juegos Olímpicos y de los Paralímpicos» y subrayó que durante este periodo se ha demostrado que «es posible complementar y hacer compatibles la identidad nacional y la apertura de nuestro país».

Por su parte, el primer secretario del PSC, Raimundo Obiols, argumentó que la Diada de 1992 es excepcional, tras la celebración de unos JJOO que han dado a conocer ante el mundo «una pequeña, gran nación europea, vieja para la historia, pero joven para la ilusión y la esperanza».

El presidente del PP en Cataluña, Alejo Vidal Quadras, afirmó que la ofrenda floral efectuada por primera vez por Nuevas Generaciones ante el monumento a Casanova es un acto de normalidad y participación en una jornada festiva y no descartó que en próximos años su partido se sume a esta iniciativa.

Posteriormente se celebró un acto institucional consistente en una recepción ofrecida en el Parlamento por el presidente de la Cámara autonómica, Joaquín Xicoy.

No se sabe si por el efecto de la «pax olímpica», todos confraternizaron más allá de siglas e ideologías: Roca estrechó la mano del «diputado jabali» (epíteto impuesto por Pujol), el socialista José María Sala, al tiempo que le pedía que se portara bien; el trío Alejo Vidal Quadras-Jorge Fernández-Enrique Lacalle compartió alguna que otra gamba y Mariá Pera (PCC).

Fracaso independentista

El «Moviment de Defensa de la Terra» (MDT) y otros grupos independentistas convirtieron el acto celebrado ayer en el Fossar de les Moreres, con la asistencia de un millar de personas, en un homenaje a los independentistas catalanes detenidos.

La nota triste la pusieron grupúsculos de alborotadores independentistas que, a últimas horas de la tarde de ayer, intentaron sin éxito ensombrecer la paz y la alegría de la jornada.

Al menos una veintena de personas fueron detenidas en las inmediaciones de Las Ramblas y en la vía Layelana como consecuencia de los enfrentamientos que se produjeron al finalizar las manifestaciones. Contenedores incendiados, varios escaparates destrozados y cuatro policías heridos fue el epílogo a una celebración que, en líneas generales, transcurrió con normalidad.

ABC

MADRID, JUEVES 12 DE SEPTIEMBRE DE 1996

EL GOBIERNO DE ALAIN JUPPÉ DETIENE A OTROS SEIS FRANCESES DE LA INFRAESTRUCTURA DE ETA
(Páginas interiores)

«VACAS LOCAS»: ESPAÑA PROHÍBE IMPORTAR PIENSOS Y HARINAS DEL REINO UNIDO, IRLANDA, PORTUGAL, FRANCIA Y SUIZA
(«ABC de la Sanidad»)

ALTA TENSIÓN DIPLOMÁTICA ENTRE MADRID Y LISBOA POR EL ATAQUE A UN PESQUERO ESPAÑOL
(Sección Nacional)

SADAM HUSEIN DISPARA CONTRA DOS «CAZAS» NORTEAMERICANOS: INMINENTE RESPUESTA DE BILL CLINTON
(Sección Internacional)

4-0: EL ATLÉTICO DEBUTA A LO CAMPEÓN EN EUROPA CON UNA GRAN GOLEADA AL STEAUA DE BUCAREST
(Sección Deportes)

EL REY RESPALDA LA INTEGRACIÓN DE HUNGRÍA EN LA UE

«España comparte y apoya con firmeza los afanes húngaros para consolidar la democracia y la economía de mercado. La modernización económica y la democracia política señalan el camino para la incorporación de Hungría al proyecto de construcción de una nueva Europa», dijo Su Majestad el Rey en el discurso que pronunció ayer ante el Parlamento magiar. En la imagen, Don Juan Carlos recibe el saludo de un niño, en presencia del presidente de Hungría al llegar a la Cámara. (Editorial e información en páginas interiores)

ABC

Est

Jordi Pujol

Pujol y Vidal-Quadras, abucheados durante los actos de la Diada

Los radicales critican así el pacto del PP con los nacionalistas

Barcelona

Tanto el presidente de la Generalidad, Jordi Pujol, como el presidente del Partido Popular en Cataluña, Aleix Vidal-Quadras, recibieron ayer los gritos y los abucheos de un grupo de independentistas radicales en la celebración de la primera Diada tras el pacto PP-CiU, durante la ofrenda floral que realizaron al monumento de Rafael Casanova, consejero jefe de Barcelona, que fue derrotado en 1714 por las tropas de Felipe V.

Aleix Vidal-Quadras

A la llegada de Pujol, sobre las diez de la mañana, un grupo de independentistas radicales le increparon con el lema «PP y Convergencia, no hay ninguna diferencia» y con gritos de «queremos más competencias». También hubo algunos insultos aislados contra el presidente de la Generalidad, quien, al finalizar la ofrenda, abandonó muy rápidamente el lugar en el coche oficial y, a diferencia de otros años, no quiso hacer declaraciones.

La delegación de CDC, que llegó sobre las once, fue recibida con una fuerte pitada, que fue respondida con aplausos de otros de los asistentes. La delegación convergente, encabezada por el secretario general del partido, Pere Esteve, y el dirigente Joaquim Molins, fue objeto de gritos de «Independencia» así como increpaciones relacionadas con el pacto CiU-PP. Un pacto que se definía como «de la vergüenza» en un cartel de ERC colocado en la zona.

Día de reivindicación

Tanto el consejero de Presidencia, Xavier Trias, como Pere Esteve, en representación de las delegaciones de la Generalidad y del CDC respectivamente, restaron importancia a los abucheos recibidos, coincidiendo en resaltar el carácter festivo y reivindicativo de la celebración. «Es una Diada de afirmación y de reivindicación, y siempre hemos de ver la parte positiva», afirmó Esteve, si bien señaló que «sería bueno que, aunque todo el mundo exprese lo que quiera, el día acabe sin incidentes. Me parece que, excepto el Barça, más o menos todo el mundo "ha recibido", y, por nuestra parte, la celebración está siendo muy positiva».

Por su parte, Joaquim Molins afirmó con respecto al pacto «seguimos firmemente convencidos de que debemos hacer lo que estamos haciendo, y vamos a seguir con eso, sin bajar para nada nuestra voluntad de ser un pueblo diferenciado».

Delegación popular

Pese a las protestas recibidas tanto por Pujol como por CDC, la delegación que de nuevo se llevó el mayor abucheo fue la del Partido Popular, encabezada por el presidente en Cataluña, Aleix Vidal-Quadras, y que fue la primera en realizar la ofrenda; a las nueve de la mañana.

El todavía presidente del PP de Cataluña se mantuvo impassible frente a la estatua mientras sonaba «Els Segadors» pese a los silbidos. Junto a Vidal-Quadras se encontraban, entre otros, el secretario general del partido, Simó Pujol, y los dirigentes Josep Curto y Josep Maria Trias Sagnier.

Curto calificó de normal lo ocurrido, ya que «las muestras de agradecimiento o de desaprobación forman parte del juego democrático, y, en su opinión, la gente ha sido moderada». Además, señaló el dirigente popular,

«con protestas o no, el PP es la tercera fuerza en Cataluña por expresión del pueblo en las elecciones».

También Simó Pujol señaló que «el recibimiento de este año ha sido más civilizado», y afirmó que «cada año se irá suavizando más, ya que cuanto más fuerza política tenemos, más disminuyen los gritos». Por su parte, Alberto Fernández Díaz, portavoz del grupo popular en el Ayuntamiento de Barcelona, afirmó que los increpadores «son una minoría que se descalifican por sí mismos».

Acto institucional

Después de la ofrenda floral, los principales representantes de los partidos políticos catalanes, participaron en la tradicional recepción en el Parlamento de la Comunidad Autónoma. Al acto asistieron la mayoría de los consejeros de la Generalidad, los máximos dirigentes de todos los partidos políticos de Cataluña, el presidente del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, Guillem Vidal, el fiscal jefe de Cataluña, José María Mena, que asistía por primera vez a esta recepción en el Parlamento, y el alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall.

También estuvieron el general jefe de la Región Militar Pirenaico Occidental, Antonio Martínez Teixidó, el cardenal arzobispo de Barcelona, Ricard Maria Carles, y el arzobispo de Tarragona, Ramon Torrella, entre otras personalidades de la vida política y económica.

PP y ERC, ausentes en Sant Boi

El comentario más extendido de la recepción fue la decisión del Partido Popular de no participar en el acto unitario que se celebró en la tarde de ayer en la población de Sant

Boi del Llobregat, para conmemorar el 20 aniversario de la primera Diada de la democracia. El PP y ERC fueron los dos únicos partidos mayoritarios que no participaron.

Aleix Vidal-Quadras, se refirió a la decisión de no participar en ese acto y dijo que «desafortunadamente la celebración en Sant Boi demuestra una vez más que Cataluña no es verdaderamente plural al considerar que los oradores previstos para el acto representan de una forma u otra a todos los partidos excepto al PP» que, según el dirigente ha sido inexplicable e injustamente excluido».

Para Vidal-Quadras, tanto el diputado popular en el Parlament de Cataluña, Eduardo Escartín, como el diputado en el Congreso, Jorge Trias Sagnier, podían haber participado como oradores ya que fueron algunos de los organizadores de las movilizaciones de 1976. Según el presidente del PP en Cataluña, se ha impedido que estas personas participen con una «voluntad intolerable de excluir a una fuerza política democrática, catalana, que es la tercera fuerza del Parlamento». Vidal-Quadras reclamó que «el pueblo de Cataluña tome nota y entienda que hemos de continuar todos juntos, democráticamente, luchando por una Cataluña plural que hoy no tenemos».

El PSOE arremete contra el PP

Por su parte, el presidente del Grupo Socialista en el Parlamento de Cataluña, Joaquim Nadal, advirtió que el PP se encontraba «moralmente fuera del acto porque su política lo sitúa muy fuera del catalanismo». Para Nadal, «tanto si iban como si no iban su presencia iba a ser marginal». El secretario general de ERC, Àngel Colom, se remitió a la decisión de su partido de no asistir al acto de por falta de coherencia y porque «no tienen ningún elemento reivindicativo» aunque reconoció que la Diada de 1996 «tiene más contenido político que otros años». El presidente de IC, Rafael Ribó, incidió en la reivindicación de un marco unitario.

Incidentes

Una persona detenida por desórdenes públicos, otras seis detenidas como presuntos autores de las lesiones a un manifestante, dos jóvenes heridos y cuatro agentes de los Cuerpos de Seguridad lesionados, es el saldo de los incidentes que se produjeron tras la manifestación de la Diada. Según la Dirección General de la Policía, las Fuerzas de Seguridad cargaron contra los independentistas después de que un grupo de jóvenes quemara contenedores de basura y rompiera los cristales de una oficina en el centro de la ciudad.

En la Ronda de San Pablo, un miembro de las JERC -Juventudes de Esquerra Republicana de Catalunya- resultó herido al ser agredido por un grupo de cabezas rapadas. Su pronóstico no reviste gravedad.

Un grupo de incontrolados daña la sede del PP en Badalona

Badalona

Un grupo de desconocidos rompió la madrugada de ayer los cristales de la fachada de la sede que tiene el Partido Popular en Badalona, causando desperfectos en el exterior y el interior del local, según informa Ep.

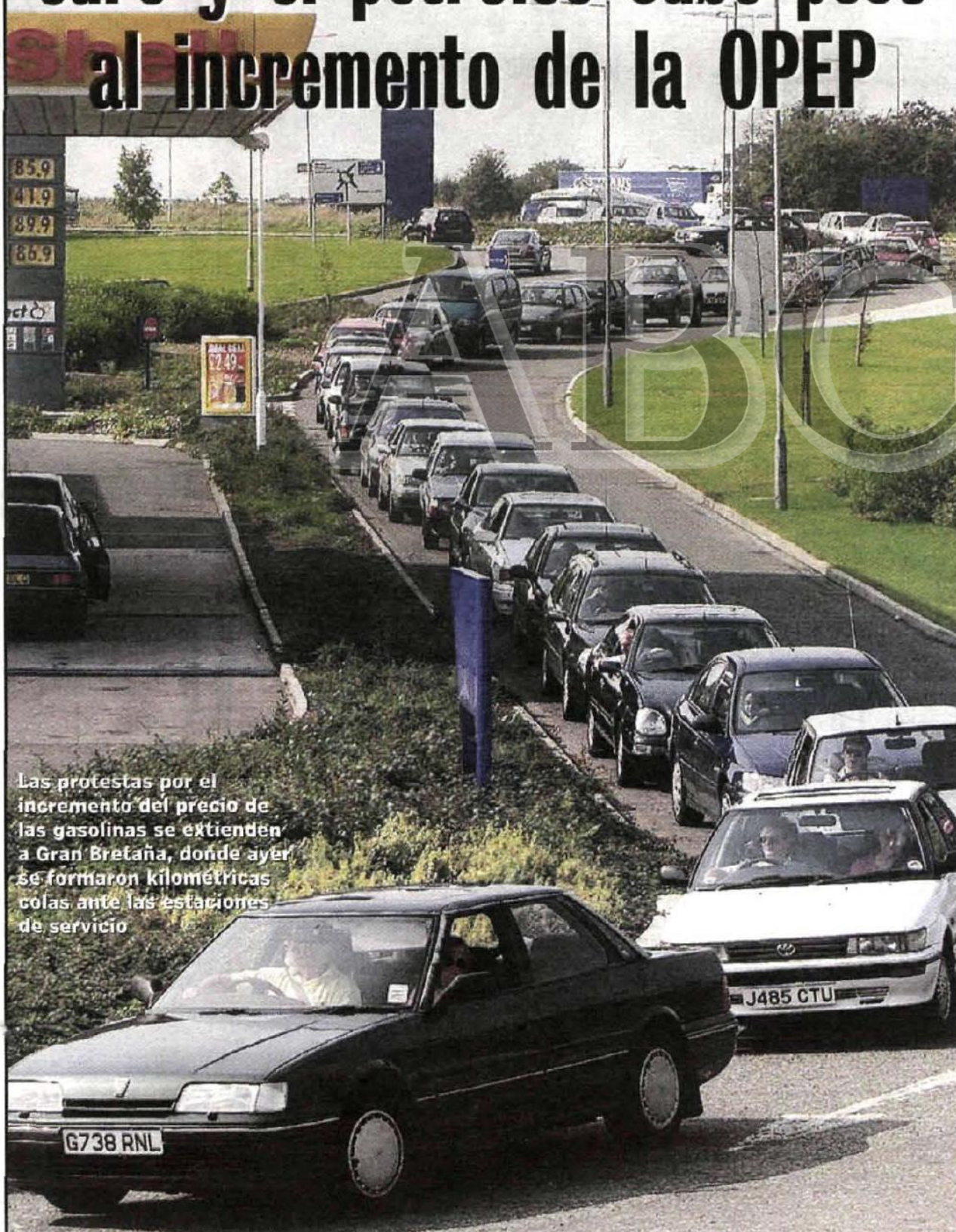
El hecho fue descubierto el día de ayer por personal del partido, que puso los hechos en conocimiento de la Policía. Rápidamente, los bomberos tuvieron que intervenir para retirar los cristales esparcidos que suponían un peligro para los ciudadanos que circulaban por la calle.

El presidente del PP de Badalona, Xavier Garcia Albiol, afirmó que esta agresión contra las instalaciones de su partido fue realizada por «individuos carroñeros con talante fascista».

LOS MERCADOS no atienden a razones políticas. El euro continúa bajando, pese a los intentos de los ministros de Economía de la UE de frenar su caída, y un dólar se cambia ya a 194 pesetas. Mientras, el petróleo sigue su escalada alcista y las protestas por el alto precio de los hidrocarburos se suceden en Europa. *Página 51 a 54*

LOS AGRICULTORES NO CEDEN EN SUS PROTESTAS PESE AL ANUNCIO DEL GOBIERNO DE APLICAR MEDIDAS FISCALES PARA COMPENSAR LA SUBIDA DE LOS CARBURANTES

La UE no frena la caída del euro y el petróleo sube pese al incremento de la OPEP

Las protestas por el incremento del precio de las gasolinas se extienden a Gran Bretaña, donde ayer se formaron kilométricas colas ante las estaciones de servicio

J. L. RODRIGUEZ ZAPATERO

El PSOE cree que Ibarretxe está abocado a unas elecciones anticipadas

- El PP estudia mañana si presenta una moción de censura contra el Gobierno vasco
- Pablo Mosquera, de Unidad Alavesa, se plantea apoyar los presupuestos del Ejecutivo autónomo
- El lendakari rechaza ahora sentarse a dialogar con EH hasta que condene la violencia

Editorial y páginas 19 a 22

La Comunidad de Madrid quiere suprimir la Semana Blanca y recortar las vacaciones escolares

ABC MADRID

La Diada reúne a la clase política catalana

IMÁGENES

7

▶ LA MEJORA DE LA FINANCIACIÓN AUTONÓMICA Y DEL AUTOGOBIERNO MARCARON LA JORNADA

La Diada Nacional de Cataluña mostró ayer el pulso del nuevo curso parlamentario. Las reivindicaciones de una mejora de la financiación autonómica, uno de los puntos reclamados por Jordi Pujol en su discurso, el autogobierno y el debate sobre el futuro liderazgo de CiU polarizaron buena parte de las declaraciones de los políticos catalanes. El encuentro de Artur Mas y Josep Antoni Duran Lleida, ambos aspirantes a liderar la coalición, quitó protagonismo al hecho de que el presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, y el socialista Pasqual Maragall no se saludaran. Tras las ofrendas florales, ante el monumento de Rafael Casanova, políticos y representantes de la sociedad catalana se dieron cita en el Parlament, que este año contó con la presencia de la ministra de Ciencia y Tecnología, Anna Birulés, Iñaki Anasagasti (PNV) y Xosé Manuel Beiras (BNG), entre otros. Junto a estas líneas, Pujol durante la ofrenda floral de su Gobierno. Abajo, el presidente del PP de Cataluña, Alberto Fernández, acompañado por miembros de su partido

Nacional páginas 17 y 18

La duración del «ciclo reivindicativo» y el relevo de Pujol marcan la Diada de Cataluña

Pasqual Maragall aconseja al líder de CiU que deje de «mendigar» en Madrid

La demanda de más financiación y autogobierno para Cataluña junto al deseo de Jordi Pujol de cerrar «el ciclo reivindicativo» de CiU, centraron ayer las declaraciones de los líderes de los partidos catalanes durante los actos conmemorativos de la Diada. El socialista Pasqual Maragall advirtió al presidente de la Generalitat que debe poner fin a la etapa nacionalista de «mendigar» en Madrid.

BARCELONA. Ángel Marín

Todos los actos conmemorativos del Once de Septiembre estuvieron presididos por las declaraciones sobre la próxima gran negociación que deberá abordar Pujol, la de la financiación, y por la duración del «ciclo reivindicativo», al que el propio líder nacionalista augura una pronta conclusión. Desde el PP, Alberto Fernández mostraba sus recelos ante la actitud de Pujol y el tono «reivindicativo» que a su juicio había dado al mensaje institucional de la Diada. Pasqual Maragall, más duro todavía, apuntaba que «a lo mejor se ha dado en el clavo» y Pujol deja de «mendigar» en Madrid. El líder democristiano, Duran Lleida, mostraba su acuerdo con Pujol al respecto de la necesidad de acabar con el «ciclo», mientras desde los sectores más ortodoxos de CDC se recurría a la explicación de la habilidad estratégica del líder nacionalista para combinar ambos mensajes, el de la confrontación con el de la conciliación.

Jordi Pujol, por su parte, afirmó que es necesario «dograr una financiación justa y más poder político, porque es un problema importantísimo para nuestro futuro», aunque reconoció que «la construcción nacional» de Cataluña se ha consolidado en muchos aspectos en las últimas dos décadas. «Además de reivindicar los derechos nacionales, los ciudadanos catalanes deben alegrarse por haber normalizado tantas cosas en los últimos veinte años», aseguó después de la ofrenda floral ante el monumento de Rafael Casanova.

UNA PROPUESTA CONJUNTA

El líder de los socialistas catalanes, Pasqual Maragall mostró su confianza en que «los partidos políticos catalanes sean capaces de consensuar una propuesta conjunta para la financiación de Cataluña». A juicio del presidente del PSC, en el panorama político catalán existen en la actualidad «unas expectativas excepcionales» para lograr un acuerdo

Clara Isamat

Maragall y Duran se saludaron durante la recepción oficial en el Parlamento

Mas y Duran, la «foto» más esperada

BARCELONA. ABC

El encaje de manos entre el candidato de CDC, Artur Mas, y el de UDC, Josep Duran Lleida, a la sucesión de Jordi Pujol, protagonizó ayer la «foto» del día durante la recepción del Parlamento de Cataluña con motivo de la conmemoración del Once de Setembre. A este acto oficial de la Diada de Cataluña asistieron más de 1.200 personalidades de la clase política y representantes de la denominada sociedad civil catalana.

La apretada agenda de los dirigentes políticos durante esta jornada de reafirmación catalanista ha sido, según fuentes de la Cámara catalana, la causa de que sus dos principales protagonistas, el presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, y el dirigente socialista, Pasqual Maragall, no pu-

dieran encontrarse. El líder de CiU utilizó las escaleras para abandonar la recepción, mientras que el presidente del PSC subía por el ascensor a la planta noble del Parlamento catalán, en lo que pareció una operación «perfectamente orquestada» por ambos. Quienes se vieron forzados a saludarse debido a la presión constante de las cámaras fueron el convergente Artur Mas y el democristiano Josep Duran Lleida, que aspiran a liderar la coalición nacionalista en el pospujolismo.

Los dos políticos se prestaron entre sonrisas y apretones de manos a protagonizar «la foto» de la Diada de Cataluña del año 2000, una jornada marcada por el catalanismo, un concepto en boca de todos los líderes.

unánime sobre financiación, pese a las reticencias expresadas por CiU y PP de secundar la iniciativa socialista. Para Maragall es necesario «un cambio de método» en las negociaciones con Madrid porque, a su entender, los anteriores acuerdos logrados por los nacionalistas no han sido beneficiosos para la sociedad catalana. Maragall advirtió a Pujol que la etapa de Convergència i Unió de «mendigar» en Madrid se ha acabado y reiteró la necesidad de conseguir «una propuesta catalana única» para acabar con la reivindicación constante.

En este sentido, el líder de Unió, Josep Duran Lleida, tachó de «lógica» la voluntad de Pujol de poner punto y final a las reivindicaciones de la coalición si se resuelve definitivamente la financiación, porque «el Estatuto y la Constitución han sido útiles, pero no se han interpretado a favor de un espíritu autonómico más profundo». El dirigente democristiano retó a Maragall a conseguir que «el PSOE esté al lado de las reivindicaciones» de más financiación y mayor autogobierno para Cataluña.

El secretario general de ERC, Josep Lluís Carod-Rovira, calificó de «gesto de humor negro» el anuncio del líder nacionalista porque «Pujol no ha reivindicado absolutamente nada durante los últimos veinte años». El líder de los independentistas criticó al presidente de la Generalitat porque «quien ha sido el titular de la desmovilización política de Cataluña, pretenda ahora que se acabe el proceso de reivindicación» y apeló a los catalanes a seguir luchando por «la soberanía».

LUCHAR POR EL MANDO DE CIU

En cuanto al relevo de Pujol, éste trató de mediar en favor de Mas al asegurar que ha de ser CDC la que lidere la coalición CiU. Tanto en Unió como en CDC la próxima celebración de sus congresos representa una suerte de primarias, el primer paso en la carrera por la sucesión de Pujol y por el diseño del pospujolismo, pese a las evidentes opciones de Maragall por convertir en el sucesor real y la aparición en escena del catalanismo popular.

Pujol fue más allá en su decidida apuesta por que su formación, CDC, mantenga el liderazgo de CiU, en la persona de Mas, frente a las aspiraciones de Unió. Así, el presidente de la Generalitat advirtió ayer al líder de Unió Josep Antoni Duran Lleida de que Convergència va a luchar con «energía y determinación» para seguir liderando la coalición.

Diada. Los radicales abuchean a Maragall y Carod-Rovira, y les llaman «traidores» **Editorial, 24 y 25**

Carlos Saura. El director de cine presenta un fragmento de su novela inédita sobre el 11-S **30**

Farruquito. «Cogí a contramano el camino de la vida», declara el artista en una entrevista a ABC **109**

Ibarra: «La presencia de diputados nacionalistas en el Congreso es un disparate»

● El presidente extremeño insiste en su propuesta de enviar los nacionalismos al Senado **Entrevista en 10 a 12**

EE.UU. pide explicaciones a Zapatero por el llamamiento a abandonar Irak

● El secretario de Estado de Exteriores matiza en la Embajada americana la declaración del presidente del Gobierno

Editorial, 14 y 15

La investigación del 11-M teme la aparición de una «célula-relevo» de los integristas

● El juez instructor del sumario, Juan del Olmo, cree que los nuevos grupos gozarían de «una mayor clandestinidad»

Página 17

Bardem y Amenábar, éxito en Venecia.

Con el premio a la mejor interpretación masculina de Javier Bardem (en la imagen con Scarlett Johansson) y el León de Plata para Alejandro Amená-

bar, la película «Mar adentro» cosechó ayer un gran éxito en la Mostra de Venecia. El León de Oro fue para Mike Leigh y su «Vera Drake», cuya protagonista, Imelda Staunton, ganó el premio a la mejor actriz. **Edit., 66 y 70 a 72**

En España sólo existe una librería por cada 24.000 habitantes

● La influencia de los colegios consigue que en la adolescencia se lea más que en la edad adulta **68 y 69**

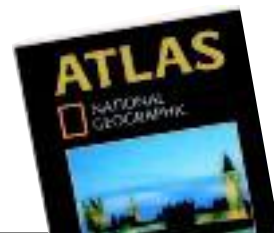
118 69
el nuevo número de
Información telefónica

Llama: lo tenemos
Restaurantes Alojamiento Ocio Fontaneros Bancos
Profesionales Deportes Abogados Cines
Peluqueros Hospitales Talleres ...
todo, todo.

Coste por llamada desde red fija de telefonos 0,3€ (incluyendo IVA) 0,28€ por minuto

Hoy, gratis el primer tomo del Gran Atlas National Geographic

● ABC inicia la entrega de esta obra exclusiva de reconocido prestigio **58 y 59**

LA PRIMERA DIADA DE MARAGALL

Un grupo de personas abuchea a las comitivas políticas en la ofrenda floral del 11 de septiembre

EFE

Los radicales abuchean al tripartito, incluida ERC, en su primera Diada

Barcelona fue la única capital de provincia donde ondeó la bandera española

M. A. PRIETO/ M. J. CAÑIZARES

BARCELONA. El nuevo acto institucional organizado por la Generalitat y el Parlamento catalán con motivo de la Diada, concebido para quitar protagonismo a los grupos radicales y promover la participación ciudadana, no impidió que los miembros del Gobierno autonómico fueran objeto de abucheos en la tradicional ofrenda floral ante el monumento a Rafael Casanova, acto al que, por primera vez, no asistió el PP y que precedió a la citada celebración oficial en el parque de la Ciutadella.

Protagonista del debate político sobre el modelo de Estado, el presidente de la Generalitat, Pasqual Maragall, fue recibido con gritos de «español» y «botifler» (traidor) a su llegada al monumento del que fue consejero jefe de Barcelona en 1714, donde se habían concentrado grupos independentistas que enarbolaban banderas «esteladas». Sus abucheos fueron extensivos a todos los socios del tripartito —PSC, ERC e ICV—, quienes soportaron de mejor o peor grado las invectivas de los radicales, otrora concentradas en la comitiva popular y que este año se repartieron casi a partes iguales, incluyendo a la formación republicana.

Gritos contra Carod

El presidente de ERC, Josep Lluís Carod-Rovira, que en años anteriores era recibido con vítores, cumplimentó con la ofrenda junto al resto de la ejecutiva del partido, en medio de acusaciones de «botifler» por haber prestado sus votos a Maragall. También fue increpada

la comitiva del PSC, con el ministro de Industria, José Montilla, a la cabeza. En lo que respecta a las entidades que acudieron a rendir homenaje a Casanova, fue la directiva del Espanyol la que fue objeto de mayores abucheos, lo que llevó a su presidente, Daniel Sánchez

Llibre, a comparar a los radicales con el «Ku Klux Klan» americano.

El Grupo Popular se ahorró, por tanto, lo que siempre ha calificado como espectáculo bochornoso. No obstante, participó como parte de la representación institucional del Parlamento y

El «no» a la Constitución de la UE, consigna independentista

El «no» a la Constitución europea se convirtió durante la Diada celebrada ayer en consigna del independentismo catalán, que considera que el tratado que debe someterse a referéndum en febrero de 2005 no reconoce la realidad política, cultural y lingüística de Cataluña. Esta oposición a la Carta Magna de la UE protagonizó no sólo los actos independentistas celebrados por la mañana, sino también en la manifestación que recorrió por la tarde las calles de Barcelona y en la que participaron miles de personas, entre ellas representantes de ERC, EA, BNG y CHA. En la concentración, el presidente de ERC, Josep Lluís Carod-Rovira, hizo un llamamiento a los catalanes a votar «no» para subrayar el rasgo diferencial catalán.

del Ayuntamiento de Barcelona. El presidente del grupo municipal del PP, Alberto Fernández, criticó que el monumento a Rafael Casanova esté presidido por una bandera independentista, abriendo así una especie de «guerra de banderas», cuyo incidente más lamentable fue la quema de una bandera española en Lérida a manos de unos radicales encapuchados.

Así, Barcelona fue la única capital de provincia catalana donde la «senyera» convivió con la bandera española, pese a la insistencia del grupo municipal de ERC, favorable a retirarla durante la celebración de la Diada, tal como hicieron los ayuntamientos de Lérida, Gerona y Tarragona. Incluso hubo poblaciones como Valls (Tarragona) donde la sede consistorial lucía una «estelada».

En Sant Boi de Llobregat (Barcelona), otro de los ejes de la Diada, el PP tampoco participó en la ofrenda ante la tumba de Rafael Casanova en protesta por la retirada de la bandera española, una decisión que el equipo de gobierno municipal (PSC e ICV) mantiene desde hace años.

Y es que, en definitiva, frente al tono festivo y participativo que tuvo el nuevo acto institucional, la festividad catalana contó con otros actos mucho más reivindicativos, como el convocado por la Comisión Unitaria 11 de Septiembre en el Fossar de les Moreres, lugar donde están enterrados los miembros de la resistencia catalana durante el asedio de las tropas borbónicas a la ciudad de Barcelona en 1714.

En este lugar, hubo proclamas en contra de la Constitución europea y silbidos contra los representantes de ERC. Se da la circunstancia de que este año participaban por primera vez las juventudes republicanas. Posteriormente, los radicales se trasladaron a la sede de los Mossos d'Esquadra, donde protestaron contra la policía autonómica.

UNIVERSIDAD PONTIFICIA
ICAI ICADÉ
COMILLAS
M A D R I D
Fundada en 1890. Dirigida por la Compañía de Jesús

Universidad de Mayores

¿Quiere estudiar lo que antes no pudo ...?

Comillas ofrece un programa de 1.100 horas a lo largo de cinco cursos académicos, con profesorado universitario, actividades culturales y sociales, seminarios y talleres, en un entorno universitario.

Los tres primeros cursos tienen un carácter de estudio general sobre las áreas de conocimiento de humanidades, ciencias, filosofía, religión, sociología y psicología, y el bienio final profundiza en las materias tratadas y analiza las cuestiones relacionadas con la cultura española.

El curso comienza el 4 de octubre.

Clases: Lunes, miércoles y jueves, de 17.00 a 20.00 horas, en Alberto Aguilera, 23.

INFORMACIÓN
Universidad de Mayores
C/ Alberto Aguilera, 23. Tlf.: 91 542 28 00 (Ext.: 2913 y 2914)

udema@rec.upco.es www.upco.es

LA PRIMERA DIADA DE MARAGALL

El presidente catalán potencia los actos solemnes y lanza un guiño de integración

Todos los partidos, excepto CiU, elogian la ceremonia en el día de Cataluña

● El tripartito procuró que todas las sensibilidades estuvieran representadas —Serrat cantó en castellano— y Maragall insistió en que Cataluña no puede quejarse eternamente

M. J. CAÑIZARES/ M. A. PRIETO

BARCELONA. Cataluña celebró ayer una Diada diferente. La obsesión del presidente de la Generalitat, el socialista Pasqual Maragall, por romper con los discursos y los lenguajes de 23 años de gobierno nacionalista desembocó en un «Onze de Setembre» menos reivindicativo y más festivo. Aunque pudiera parecer contradictorio, Maragall consiguió desactivar la carga reivindicativa de la jornada potenciando los actos solemnes y la celebración institucional. Con un mérito añadido: el silencio de sus socios de Esquerra Republicana de Catalunya.

Unos 15.000 catalanes llenaron el Parque de la Ciudadela —en cuyo recinto se encuentra el Parlamento catalán— para participar, durante unos 40 minutos, en un acto sobrio presidido por el propio Maragall y por el presidente del Parlamento autonómico, el republicano Ernest Benach. Desde la tribuna reservada a las autoridades —a Jordi Pujol se le dio un tratamiento preferencial, junto a José Montilla y Josep Borrell—, los máximos representantes políticos y militares de Cataluña siguieron los pormenores de la ceremonia.

El público aplaudió a rabiar a los 40 mossos que, aguantados con uniformes de gala, aguantaron el tipo bajo un sol de justicia, pero fueron los cantautores Joan Manuel Serrat (símbolo del mestizaje), Lluís Llach (guardián de las esencias) y la soprano Barbara Hendrichs (Nueva York, tan lejos, tan cerca, en un 11 de septiembre) los encargados de imprimir al acto las dosis necesarias de emoción. Con la izada de la «senyera», la interpretación de «Els Segadors» y algún que otro grito de «independencia!» se dio por concluida la celebración.

Con esta fórmula para dignificar la Diada, la ofrenda floral ante el monumento a Rafael Casanova, que tradicionalmente ha servido de altavoz a grupos de radicales que se dedicaban a insultar a los representantes políticos e institucionales, quedó en un segundo plano. CiU ha puesto el grito en el cielo y ha acusado a Maragall de intentar congelar la Diada, pero lo cierto es que algunos dirigentes nacionalistas lamentan que la idea de impulsar una celebración solemne no se les ocurriera a ellos.

El discurso televisado de Maragall que ofreció TV3 el viernes ya dejaba entrever por dónde van ahora las cosas. El lenguaje victimista —que se renovaba cada 11 de septiembre al calor del recuerdo de la derrota de 1714— no llevará a Cataluña a ninguna parte. Según Maragall, «ni Cataluña ni su len-

Maragall recoge la «senyera» de manos del jefe de los Mossos

YOLANDA CARDO

gua ni su cultura ni su convivencia están en peligro». El líder socialista insistía ayer en estos planteamientos y recordaba que Cataluña no puede mirar hacia atrás permanentemente y debe acostumbrarse a celebrar la Diada con algo más de alegría y optimismo. «Nos estamos acercando a los países normales y corrientes, que en sus fiestas nacionales se dedican a exaltar lo mejor que tienen», defendió Maragall, que se lamentó de la imagen de una Cataluña «que sólo reivindica y se queja».

Piqué aplaude la iniciativa

Los líderes de todos los partidos catalanes elogiaron la iniciativa de Maragall, si bien CiU —en sus trece— consideró que la ceremonia institucional es «complementaria» a la ofrenda floral a Casanova. Algo parecido se le oyó al presidente del Parlament, el republicano Ernest Benach. En cambio, el presidente del PP catalán, Josep Piqué, se

mostró entusiasmado y ensalzó la «dignidad» de una ceremonia «bien estructurada, con el tiempo bien medido y con las diferentes intervenciones bien escogidas».

Pasqual Maragall tuvo un recuerdo para las víctimas del atentado de Madrid. «En nuestro 11 de septiembre —señaló— quiero recordar el 11-M de Madrid, que está muy reciente, ya que hace seis meses otro tipo de injusticia y de terror provocó muchos muertos y mucho daño a una ciudad hermana». Durante toda la jornada el convergente Artur Mas insistió en que Maragall pretende «despersonalizar» Cataluña, quitándole sus señas de identidad. Según Mas, Maragall «lidera una operación para ir hacia una Cataluña indiferente desde el punto de vista nacional». Pero, agregó, los catalanes no tienen de qué preocuparse «porque CiU estará al pie del cañón para mantener viva la llama».

Atutxa se muestra «escéptico» sobre la aprobación del plan Ibarretxe

● El presidente de la Cámara vasca asegura que es bueno que otras Comunidades hayan entrado en el debate autonómico abierto por el lendakari

EFE

VITORIA (ÁLAVA). El presidente del Parlamento vasco, Juan María Atutxa, reconoció ayer que «de ninguna manera cabe esperar un apoyo» de PP, PSE-EE y Sozialista Abertzaleak al plan Ibarretxe, por lo que se mostró «muy escéptico» sobre su aprobación a corto plazo.

Con motivo de la apertura del último curso político de esta séptima legislatura, dijo que es improbable que este planteamiento de nuevo Estatuto político salga adelante el próximo mes de diciembre, cuando se someta a votación, aunque se declaró «muy esperanzado» sobre el futuro de la propuesta, porque «esto es imparable». «Se tardarán uno, dos o siete años —subrayó—, pero, al final, la voluntad de los pueblos se impone».

En este sentido, argumentó que la ciudadanía se pronunciará sobre la posición que mantiene cada partido en las elecciones al Parlamento vasco, previstas para la próxima primavera, y también en el hipotético caso de que en algún momento sea aprobado el plan con la celebración de una consulta, «bien con efectos jurídicamente vinculantes, si la convocatoria tiene la aprobación del Congreso, o no vinculantes», si no es así.

Pacto incumplido

Explicó que se promovió esta propuesta porque el Estado «incumplió» el Estatuto de Guernica, porque se han aprobado leyes de bases que han supuesto un «retroceso» en el autogobierno y porque la incorporación de España a la Unión Europea hacía necesario un debate.

Además, Atutxa sostuvo que la propuesta del lendakari «ha abierto un debate» en otros lugares y «es bueno que la ciudadanía de otras comunidades ponga sobre la mesa que aquello que aprobaron hace veinticinco años hoy probablemente necesite de una relectura».

Sobre la situación política, el presidente del Parlamento vasco dijo que sí se nota un cambio respecto del anterior Gobierno, «por lo que los resultados del 14 de marzo han evitado que se hiciera». «Si el 14-M Aznar hubiera obtenido la mayoría absoluta, probablemente a estas fechas ya habrían modificado unas cuantas leyes y no a muy largo plazo algunos estaríamos enfilados hacia las rejas», en referencia a su negativa a disolver el grupo parlamentario de Socialista Abertzaleak.

Vajilla de porcelana de Bohemia Cupón TV OKI Este domingo, la cartilla

Angelina vuelve a coger su fusil

Jolie, la más deseada, regresa a las pantallas con «Wanted» — **EVASIÓN**

La Cubana le come el coco a Madrid

Su espectáculo «Cómeme el coco, negro» se estrena mañana — **EVASIÓN**

La noche en blanco: un sueño colectivo

Toda la oferta del evento cultural y festivo de mañana — **MADRID360**

Ibarretxe lleva su frustración a la calle tras tumbar el TC su consulta ilegal

El Alto Tribunal aprueba la resolución por **unanimidad** — Las **fuerzas nacionalistas pedirán la independencia** en un **acto multitudinario el 25-0** y descartan una pantomima de referéndum — **Edit. y 14**

Consuelo real para el JK5022

Sus Majestades los Reyes arroparon con su presencia a los familiares de las víctimas del vuelo de Spanair — **26**

Don Juan Carlos y Doña Sofía presidieron ayer los funerales por las víctimas del trágico accidente aéreo de Barajas

POOL

La secretaria del «caso Mari Luz» será suspendida de 6 meses a 3 años

La funcionaria recibirá al final el castigo más duro tras el asesinato de la niña, mientras los jueces cierran filas ante las críticas de Zapatero y Rajoy — **18**

cuanta NARANJA

6% T.A.E.*
los 5 primeros meses, si te haces cliente ahora.

CON TU DINERO SIEMPRE DISPONIBLE Y SIN COMISIONES, NINGUNA.

llama ya la cuenta NARANJA al: **901 020 080**
www.ingdirect.es

ING DIRECT
Un Gran Banco que hace Fresh Banking

*T.A.E. calculada para cualquier importe. Alícuota mensual de intereses. Tipo de interés nominal anual 3,04% durante 5 meses (3% T.A.E.) y aplicable a partir de la fecha del primer ingreso. Una vez transcurridos los 5 meses de duración el tipo de interés en vigor de la cuenta NARANJA, actualizaremos 2,98% interés nominal anual (3% T.A.E.). Promoción exclusiva para nuevos clientes hasta el 31/10/08. ING DIRECT S.A. Sucursal en España. La cuenta NARANJA no admite domiciliación de recibos. I.E.B.E. 005800.

Solbes: «Si la recesión sirve para limpiar la economía, la situación no será tan grave»

El equipo económico vende optimismo, pero la inflación duplica lo previsto y la Bolsa sigue en mínimos anuales — **Edit. y 37**

REUTERS

Quema de fotos de los Reyes e izado de banderas ilegales

Diada radical y antisistema

Varios grupos de activistas encapuchados quemaron en el centro de Barcelona fotos de los Reyes y banderas de España —sobre estas líneas— como cierre de una Diada de nuevo protagonizada por la ofensiva de los independentistas radicales, de cuyos insultos ni siquiera se libraron en esta ocasión los miembros del tripartito y de ERC, pese a haber alentado y permitido que más de un centenar

de ayuntamientos izaran la «estelada», bandera ilegal y símbolo de los independentistas, en la jornada de ayer. «Fascistas» y «Putas España» fueron los insultos dirigidos a la comitiva del Partido Popular ante el monumento de Rafael Casanova, mientras que Carod-Rovira fue acusado de «botifler» (traidor) pese a que accedió al recinto por una puerta trasera para evitar los abucheos. — España

MASIVO INCUMPLIMIENTO DE LA LEY

Ayuntamiento de Argenta

Ayuntamiento de Arenys de Munt

Ayuntamiento de Premià de Mar

Vilassar de Mar

FOTOS: YOLANDA CARDO

Abanderados del insulto

Independentistas radicales recibieron al PP al grito de «Put a España» en la ofrenda floral de la Diada e insultaron al resto — Más de cien ayuntamientos vulneran la ley e izan la bandera independentista

POR M. J. CAÑIZARES

BARCELONA. Hace años que la tradicional ofrenda floral al monumento de Rafael Casanova se convirtió en una cuestión de orden público por obra y gracia del independentismo más exaltado, que aprovecha la Diada para salir a la calle e insultar a todo aquel que no comulga con su ideario. Cada vez son menos, pero más cabreados, quizá por el madrugón —a las 9 de la mañana comenzaron a desfilar partidos e instituciones— y la resaca. Porque, a juzgar por los rostros de estos jóvenes que rinden culto a la bandera «estelada», mucho no habían dormido.

Ninguna comitiva se libró de los insultos de ese medio millar de radicales que ayer se concentró ante un monumento cercado por vallas y estrechamente vigilado por los Mossos d'Esquadra. Incluso ERC, su brazo ideológico, fue víctima de los abucheos, a pesar de haber propiciado que cerca de 120 ayuntamientos izaran la bandera «estelada» —símbolo independentista que sólo un juez de Gerona se atrevió a prohibir— en sustitución de la española con motivo de la Diada.

Una Diada con la negociación de la nueva financiación autonómica como telón de fondo en la que los partidos políticos insistieron en reclamar

unidad, aunque no se fien los unos de otros. En un alarde de firmeza, el presidente José Montilla advirtió de que no «consentirá» que los catalanes paguen más que otras comunidades y reciban menos.

Ayer sí hubo unidad, pero ante el insulto. A los republicanos se les permitió acceder al recinto por la puerta de atrás en lugar de hacerlo por el pasillo, mucho más visible, habilitado para los partidos e instituciones. Fue inútil. El grupo, encabezado por Joan Puigercós y Josep Lluís Carod-Rovira, fue recibido al grito de «Botifler» (españolista) y «Carretero, presidente», en alusión al líder del sector crítico, Joan Carretero, contrario a la presencia de ERC en el Gobierno tripartito. Los miembros de ERC enarbolaban banderas independentistas, al igual que la comitiva de CiU, que tampoco se libró de los insultos.

Pero la exaltación de los radicales se había desatado momentos antes con la llegada del PP catalán, liderado por Alicia Sánchez-Camacho. «¡Fascistas!» y «¡Put a España!» fueron algunas de las expresiones jaleadas por esos angelitos que, azuzados por el calor, lucían el torso desnudo con la «estelada» atada al cuello y exageraban su furia ante las cámaras de televisión. Algunos dirigentes populares se preguntan si vale la pena soportar ese oprobio, pero ha pesado más la tesis de no ceder al chantaje.

Al Gobierno catalán, con José Montilla al frente, también se le permitió acceder al recinto por el camino más corto, pero fue igualmente insultado, mientras que el PSC, puños y rosas en alto, retaba a los enardecidos independentistas. A modo de coro intervinieron las plataformas antitaurinas —«Barcelona mata», rezaban sus pancartas— y trabajado-

Varios radicales queman el retrato de los Reyes con total impunidad en Barcelona

REUTERS

Queman las fotos de los Reyes al final de la marcha independentista

Á. MARÍN

BARCELONA. Un grupo de jóvenes radicales quemó ayer fotos de los Reyes y las banderas españolas y francesas al final de la manifestación independentista convocada ayer en Barcelona por diversos partidos y entidades con motivo de la «Diada Nacional de Cataluña». La acción la perpetraron unos encapuchados que se subieron a la tarima del Fossar de les Moreres, donde acabó la marcha de los más radicales.

La manifestación, que congregó a más de cinco mil personas, puso en evidencia la división del independentismo catalán hasta el punto de que algunos grupos independentistas acabaron a tortas. La pelea entre independentistas de extrema izquierda y de ultraderecha provocó importantes destrozos en un bar de la Ronda de Sant Pere de Barcelona.

Los jóvenes de colectivos radicales como «Maulets» encabezaron la marcha con gritos

de «Put a España» o «Muerte al Estado español», secundados por grupos anarcos-independentistas. A continuación, los partidarios de una plataforma soberanista próxima a CiU y ERC pedían un «Estado propio» porque «Cataluña es una nación». Los máximos dirigentes de ERC, Joan Puigercós y Joan Ridaó, cerraron la marcha con un camión-escenario que paró a mitad del recorrido para reclamar la unidad del independentismo.

res en fase de despido, quizá los únicos con autoridad moral para gritar en tiempos de crisis.

«Marca un gol a España»

Hubo indulto para Unitat Nacional Catalana, un grupo independentista de extrema derecha cuyos estafalarios miembros —camisetas negras, gafas de sol, banderas negras con la «estelada» y la cruz de Sant Jordi— fueron muy aplaudidos.

También hubo vítores para la comitiva del Barça, pero no para su presidente, Joan Laporta, a quienes los furibundos secesionistas pidieron la dimisión a gritos. Por contra, el grupo que representaba al Espanyol fue doblemente abroncado por su supuesta anticatalanidad.

Y es que el deporte se ha convertido en una de las principales armas de reivindicación identitaria. De hecho, la activi-

dad estrella del marketing independentista fue la organizada por la Plataforma Proselecciones Deportivas Catalanas. Con el lema «Marca un gol a España», esta entidad invitaba a los ciudadanos a acudir a su stand y chutar un balón contra una portería donde se había colocado una gran foto de la selección española. Una forma de adoctrinamiento con éxito entre los menores.

ABC

Los españoles hacen la piña en torno a Soldado, autor del único gol

ESPAÑA sigue firme

La selección tricampeona inicia su camino hacia el Mundial de Brasil con una trabajada victoria frente a Georgia [71]

FOTO: EFE

12 SEP. 2012 *Miércoles*

ABC.es

MANIFESTACIÓN INDEPENDENTISTA EN BARCELONA

CiU agita un polvorín

Respuesta multitudinaria a la marcha promovida por el aparato de poder nacionalista [Edit. y 18]

Lo que no se dijo en la Diada...

El español, el más hablado
Además de oficial como el catalán, es el idioma que más se utiliza

Salida automática de la UE
Según la Comisión Europea, Cataluña dejaría el club si fuera independiente

Prima de riesgo a la griega
Los bonos catalanes tienen 600 puntos con España y 1.100 con Alemania y más...

Entrevista con Albert Boadella

«Espero que me den el título de traidor nacional de Cataluña»

El actor y dramaturgo catalán abandona la compañía Els Joglars cincuenta años después [54]

Llama GRATIS al 900 80 95 00 www.jazztel.com

PARA SIEMPRE

ADSL

hasta 30 Mb

19,95 €/mes

GRATIS

TARIFA PLANA

MÓVIL

• 100min/mes voz
• 100MB/mes datos

JAZZTEL

Oferta disponible desde el 20/09/12 hasta el 30/09/12. Cuota Internet a 24,14€/mes. Canarias 21,35€/mes y 100Mn/100MB gratis mientras mantenga activo los Servicios Móvil y ADSL en zona cobertura JAZZTEL vinculada a esta promoción. Premio válido para portabilidades móviles de contrato. Cuota de línea no incluida. 18,00€/mes. 100min/mes. Cuota de este servicio (costes de aplicación): 0,05€. Canarias 20,00€. Datos móviles incluidos: 100mb. Si excede a móviles no incluidos sus 200. Exceso según Tarifa JazzMóvil: 6,00€/min + 18,15€/std. estable. de llamada: 12,14€/SMS (Canarias 9,35€/min + 10,05€/std. estable. 10,70€/SMS) y 100MB de datos válidos en territorio nacional. Aprobados 100MB sin correr el acceso a datos. Compatible con TP de Voz y Llamas y Internet. Impuestos indirectos incluidos (IVA 21% + IOST 7%). Más info en jazztel.com

Rajoy subirá el IRPF a las plusvalías para luchar contra la especulación [36]

España, el país de Europa con más jóvenes que ni trabajan ni estudian [42]

REUTERS

Masiva manifestación en la Diada

El nacionalismo agita el espantajo de la independencia

Sin complejos, y sin prudencia alguna, el presidente de la Generalitat ha abierto en canal la caja de los truenos. La masiva marcha independentista que ayer recorrió las calles de Barcelona es el primer síntoma irrefutable de una sociedad –la catalana– peligrosa y profundamente dividida por el delirio de sus dirigentes políticos. Lo que ayer se vio en las calles de la Ciudad Condal fue la imagen de una ciudadanía que, engañada, pone sus pies sobre una brecha que puede tragarse sus aspiraciones y futuro. Sobre el odio a España, sobre acusaciones de un absurdo expolio, solo se puede construir un castillo condenado a derrumbarse al primer embate de la realidad. De una realidad, económica y social, que los nacionalistas han tapado con toneladas de mitología excluyente, hasta el extremo de expulsar de su tierra a genios teatrales y literarios como Albert Boadella, que en una incisiva entrevista a este diario llega a afirmar que «espero que me concedan el título oficial de traidor nacional de Cataluña». [ESPAÑA-CULTURA]

ANGEL DE ANTONIO

Sobre estas líneas, Albert Boadella, fundador de Els Joglars y director de los Teatros del Canal, durante la entrevista concedida a este diario en Madrid. Arriba, Artur Mas, presidente de la Generalitat, sostiene la bandera catalana durante los actos de la Diada

Arriba, el expresidente de la Generalitat Jordi Pujol y su hijo Oriol, quien está en el punto de mira de investigaciones judiciales por casos de corrupción; a la derecha, la vicepresidenta y consejera de Gobernación, Joana Ortega, junto a la esposa de Artur Mas, a la cabeza de la manifestación con un cartel que rezaba «Queremos nuestro dinero»

La quema delictiva de banderas culminó la manifestación

La marcha separatista apoyada por Mas fomenta la fractura social en Cataluña

► Cientos de miles de catalanes convirtieron la Diada y la falsa marcha en favor del Pacto Fiscal en un desafío para exigir la independencia

M. J. CAÑIZARES/Á. GUBERN
BARCELONA

Tras la masiva manifestación independentista que ayer colapsó el centro de Barcelona, surge una pregunta obvia: ¿Y ahora qué? Políticamente, el presidente de la Generalitat, Artur Mas, intentará capitalizar el éxito de una marcha que hizo suya y la utilizará como argumento en la reunión que mantendrá con Mariano Rajoy el próximo día 20 para pedir la soberanía fiscal. Electoralmente, CiU habrá arrebatado votos a ERC con su discurso ya desacomplejadamente separatista, con vistas a un posible adelanto electoral. Socialmente, Cataluña queda dividida.

Organizada por la Asamblea Nacional Catalana (ANC) bajo el lema «Cataluña, nuevo estado de Europa», la

marcha desbordó la ciudad. La Guardia Urbana y los Mossos d'Esquadra hablaron de 1,5 millones de asistentes; la Delegación del Gobierno, de 600.000, y los organizadores, de unos improbables dos millones.

En cualquier caso, y ante la dificultad de realizar un cálculo fiable, un método aproximado es el de la comparación, y por lo visto ayer la marcha soberanista superó a las grandes concentraciones de los últimos años: la pro Estatuto de 2010, la contraria a la guerra de Irak en 2003 y la de repulsa por el asesinato de Ernest Lluch de 2000. También, como referente histórico, la «marcha del millón» de 1977. En plena transición se reclamaba «Libertad, amnistía, Estatuto de Autonomía»; ayer, la independencia.

Ni gritos a favor del Pacto Fiscal, como hubiese deseado Artur Mas, ni voces a favor de un encaje confederal

u otras fórmulas, como aún clama el PSC, cuyo sector catalanista, al margen de la dirección, participó en la marcha. Por si alguien albergó dudas en algún momento, el mensaje fue claro y sin matices: romper con España.

Artur Mas, presente «ánimicamente», como dijo, siguió la marcha desde su despacho, no así su mujer, nueve de sus once consejeros y el resto de políticos catalanes, a excepción de PPC, C's y la dirección socialista. Desbordados por una marcha que ellos mismos alentaron, algunos vieron como se les silbaba, como Josep Duran i Leida (UDC), que tras haber anunciado su ausencia se acabó apuntando al ver la dimensión que tomaba el acto. El soberanismo le pasó por encima.

Como nunca antes, las banderas «esteladas» se contaron por miles, un símbolo del desplazamiento hacia el secesionismo de la Cataluña nacionalista. La «senyera» oficial fue testimonial.

La Generalitat, al completo Nueve de los 11 consejeros, la vicepresidenta y el sector catalanista del PSC se manifestaron

También, y como novedad, muchas pancartas en inglés, quizás dirigidas a una Comisión Europea que ayer recordaba de nuevo que cualquier región que se independice dejaría de formar parte de la UE.

Convoyes especiales

Ninguno de estos matices parecía preocupar a la multitud que ya desde el mediodía, aprovechando el buen tiempo, comenzó a tomar el centro de Barcelona. Ferrocarriles de la Generalitat y Cercanías aumentaron frecuencias, trenes especiales contratados por los alcaldes de Gerona y Figueras (CDC) alcanzaron la capital y los más de 1.000 autocares llegados de toda Cataluña ocuparon las calles del Ensanche. Ya una hora antes del inicio de la marcha, convocada para las seis, el Paseo de Gracia y las vías adyacentes eran intransitables. El objetivo, llegar a la Ciudadela, sede del Parlament, algo imposible para los centenares de miles que apenas pudieron moverse del punto de concentración.

La marcha separatista fue la protagonista de la Diada, sobre todo después de que Mas hiciera suya la reivindicación de los manifestantes. En un principio, la Generalitat pretendió con-

FOTOS: EFE

Duran Lleida no fue ayer el rostro moderado de CiU

Mas, en inglés, pero no en castellano

El presidente de la Generalitat, Artur Mas, respondió en inglés a un periodista de la BBC tras el acto institucional de la Diada. Por contra, no se prodigó en hacer declaraciones en castellano. El líder de CiU avisó al Gobierno de que «si no hay acuerdo» sobre el pacto fiscal, «el camino de Cataluña hacia la libertad está abierto», por lo que la manifestación separatista constituye una «clara prueba» de ello. Mas es consciente de que «no será una negociación fácil con el Gobierno central», pero su objetivo será «intentar alcanzar un acuerdo con el Gobierno central» con el pacto fiscal, para dar así a Cataluña «las herramientas que necesita para construir su futuro nacional». El presidente catalán explicó que, por el cargo que ocupa, prefirió no asistir a la manifestación, pero «todo lo que vaya en la línea de una expresión catalana sin complejos, de un proyecto catalán con mayúsculas que tienda hacia la plenitud nacional de Cataluña, es nuestro proyecto».

vertir la marcha en un acto a favor del pacto fiscal y el propio «president» pidió una gran movilización, pero los organizadores ya advirtieron de que todos los asistentes serían contabilizados como defensores de la secesión.

Cultura sólo en catalán

Los actos de la Diada comenzaron por la mañana con la ofrenda ante el monumento a Rafael Casanova, de la que se ausentaron el PP y C's. Los populares sí acudieron a la gala institucional en la Ciudadela, y que en esta ocasión tuvo como protagonista la lengua catalana tras «los ataques sistemáticos» sufridos por este idioma, según se leyó ayer. Como ha sido habitual en la selección de las piezas, ninguna concesión a autores catalanes que escriben en castellano. En otras ediciones de la Diada sí hubo interpretaciones en castellano, como la del cantaor catalán Miguel Poveda, abucheado por un grupo de intransigentes en 2007.

La conductora del evento, la periodista Mònica Terribas, acabó parafraseando al escritor Joan Sales: «Durante 500 años los catalanes hemos sido unos imbéciles. ¿Se trata pues de dejar de ser catalanes? No, se trata de dejar de ser imbéciles». La cita, en boca de la exdirectora de TVC fue recibida al grito de «¡independencia!», unánime durante toda la jornada.

Por la tarde, y al margen de la marcha unitaria, la izquierda radical también hizo su manifestación, en la que acabaron quemándose sendas banderas española, francesa y europea.

Lo que no se dijo durante la Diada

1 El castellano también es lengua oficial

El castellano es la lengua más hablada en Cataluña, pese a ser discriminado por el nacionalismo. En el acto institucional de la Diada, centrado en esta ocasión en la lengua catalana, no hubo ningún guiño al idioma mayoritario —lo hubo hace años—, a pesar de ser también lengua oficial en Cataluña.

2 La independencia implica la salida de la UE

Cataluña nunca fue independiente —tuvo reyes, pero no reino, perteneció a la Corona de Aragón y también a Francia— y si ahora lo fuera, saldría automáticamente de la UE, como ayer advirtió el portavoz de la Comisión Europea, Oliver Bailly, y días atrás, su presidente, José Manuel Durao Barroso. Actualmente no existe una normativa europea que regule la segregación de una región del Estado al que pertenece.

3 Un rescate de 5.023 millones más adelantos

Cataluña acaba de pedir al Gobierno un rescate de 5.025 millones, así como un adelanto de 120 millones para pagar nóminas de la administración autonómica, pues el gobierno de CiU tiene graves problemas para llegar a fin de mes. Había recibido ya 5.100 millones más como adelanto de las transferencias del Estado.

4 Ayudas a CatalunyaCaixa

Gracias al Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB) español, se ha logrado mantener a flote CatalunyaCaixa: un total de 4.500 millones.

5 Ayudas a Banc Sabadell

La entidad bancaria también se ha beneficiado de las ayudas españolas para superar las pérdidas provocadas principalmente por la burbuja inmobiliaria: 7.900 millones.

6 Seguridad Social en números rojos

Cataluña no podría sostener la Seguridad Social por sí sola y por eso el Estado le concede 2.000 millones para compensar esos números rojos.

7 Recortes sociales, que no identitarios

El Gobierno catalán ha recortado los sueldos de los funcionarios, a los que ha quitado la paga extra de Navidad. Los ajustes afectan también a los ámbitos sanitarios y educativo, pero los gastos identitarios (embajadas, subvenciones al pancatalanismo, seis canales de televisión autonómica...) se mantienen.

8 Prima de riesgo por las nubes

Los bonos patrióticos catalanes a diez años tienen una prima de riesgo respecto a España de casi 600 puntos, y de 1.100 puntos respecto a Alemania, debido al deterioro de los gastos y la acumulación de los vencimientos, muy por encima de la demanda institucional.

9 Exportaciones dependientes de España

El 57% de las exportaciones catalanas están dirigidas al resto de España, mientras que el saldo con países extranjeros es negativo. Durante el año 2011, la economía catalana vendió 22.684 millones de euros más de los que compró al resto de España (el mayor superávit comercial de la historia de Cataluña), mientras que compró 15.325 millones más de los que vendió al resto del mundo.

10 Grandes empresas enriquecidas en España

Empresas catalanas que funcionan prácticamente como monopolios en ámbitos como el gas natural, la construcción o autopistas, deben su proyección internacional a los servicios realizados en el resto de España, donde han logrado enormes beneficios.

REACCIONES A LA DIADA

El PP catalán tilda a Mas de «sectario» y dejará de apoyarle

► Camacho cree que el líder de CiU «ha dejado de ser el presidente de todos los catalanes»

M. J. C.
BARCELONA

Hartos de los abucheos e incluso del lanzamiento de objetos de que eran víctimas, los populares catalanes decidieron hace tiempo no acudir a la ofrenda floral al monumento a Rafael Casanova, aunque en los últimos años se ha blindado policialmente este espacio para evitar estos incidentes, por lo que ha dejado de ser una cita ciudadana. El PP sí estuvo presente en el acto institucional de la Diada, donde su líder, Alicia Sánchez-Camacho, no se libró de los insultos y amenazas de un grupo de exaltados, que la tildó de «fascista» y «ladrona».

La dirigente popular denunció el «sectarismo» que practica Artur Mas, quien «ha renunciado a ser el presidente de todos los catalanes» y «sólo quiere representar a aquellos que quieren romper con España, con lo que una parte mayoritaria de catalanes han quedado huérfanos de presidente».

«Mas nos ha dicho que quiere una Cataluña sola y una Cataluña fuera de España, nosotros queremos una Cataluña con España y España con Cata-

luña», explicó. También lamentó que el presidente de la Generalitat dijera el lunes que el reto más urgente es la soberanía fiscal. «Se equivoca. El reto más urgente es la lucha contra la crisis económica y casi ni hizo mención», dijo.

Sánchez-Camacho reprochó al gobierno de la Generalitat que haya querido impulsar una Diada de división y confrontación, y no un día de consenso y participación, olvidando que una de las mayores riquezas de Cataluña es su pluralidad y la libertad de aquellos que legítimamente pensamos y sentimos diferente». Por ello, advirtió de las consecuencias de esa actitud, que podría pasar por una ruptura a nivel parlamentario, donde por dos veces, el PP ha permitido al gobierno catalán aprobar sus presupuestos.

Llamamiento a la unidad

Según la presidenta del PPC, «hoy más que nunca la responsabilidad del PPC es reivindicar una Diada de pluralidad, unidad y convivencia de todos los catalanes. Queremos ser la voz de esta Cataluña silenciosa que hoy no se manifestará, que es mayoritaria, y que no quiere romper con el resto de España», añadió. Para Sánchez-Camacho, «en tiempos de crisis como los que vivimos, no es momento de estrategias y aventuras independentistas, lo que hace falta es unidad de las fuerzas políticas para salir de la crisis».

Artur Mas, ayer en los actos oficiales de la Diada en Barcelona

AFP

Críticas y apoyos al desafío independentista

DIRECCIÓN DEL PSOE

Inquietud por la deriva soberanista

L. L. C.
MADRID

La vicesecretaria del PSOE, Elena Valenciano, manifestó ayer la preocupación de su partido por la «deriva soberanista» que se está viviendo en Cataluña «alimentada por la crisis económica». Entrevistada en RNE, aseguró que los socialistas «no compartimos el modelo de Cataluña que pretenden los organizadores de la manifestación de hoy (por ayer) pero la respetamos».

La diputada Carme Chacón dijo ayer que no compartía el lema de la manifestación y que, por tanto, no iba a acudir, aunque expresó «absoluto respeto» hacia los participantes.

CIUTADANS

«Diada secuestrada por el separatismo»

M. J. C.
BARCELONA

El líder de Ciutadans (C.s), Albert Rivera, aseguró que la Diada está «secuestrada» por el separatismo. Rivera, quien protagonizó junto al catedrático Francesc de Carreras y el articulista de ABC Juan Carlos Girauta un acto de reivindicación bajo el lema «Mejor Unidos», dijo que «estamos aquí para defender una Diada de todos, no de unos pocos contra otros pocos. Esta Diada está secuestrada por el separatismo, que hace una manifestación claramente separatista y por primera vez con el presidente catalán apoyando una convocatoria independentista».

SINDICATOS

«Una lucha por los derechos nacionales»

M. J. C.
BARCELONA

El secretario general de UGT en Cataluña, Josep Maria Álvarez, y su homólogo de CC.OO., Joan Carles Gallego, aseguraron que la manifestación de la Diada reivindica los «derechos nacionales y sociales». Gallego cree necesario «más autogobierno» para ampliar los derechos y, por lo tanto, la marcha expresa muchos malestares.

Por su parte, Álvarez ha pedido al Gobierno catalán que luche por el pacto fiscal, ya que habrá más recursos para hacer políticas sociales, aunque ambos coincidieron en que los recortes no son justificables.

ACTO PROETARRA CON BILDU

Marcha en favor de los «presos políticos»

ABC
BARCELONA

Representantes de la formación abertzale Bildu asistieron a la manifestación independentista de la Diada de Cataluña, así como a la ofrenda floral en el Monumento a Rafael Casanova.

Paralelamente se celebró una marcha en favor de los «presos políticos» catalanes, organizada por el colectivo «Rescat». Durante este acto se pidió la libertad de la colaboradora de ETA Marina Bernadó, así como de Lola López, encarcelada por su pertenencia al comando Barcelona y a la que se acusa de participar en dos asesinatos. No hubo incidentes.

Diumenge, 12 de setembre del 1976

DIADA

Tot Catalunya, present a Sant Boi

L'acte autoritzat reuní cent mil persones en una reivindicació unitària

Exit total era el comentari final que se sentia arreu de Sant Boi, mentre la gent allí reunida anava marxant pels carrers cap a l'estació o cap als aparcaments dels cotxes. La gent del poble estaven també entusiasmats per l'èxit de la celebració de la Diada de l'onze de setembre en la seva pròpia vila. La plaça de Catalunya s'omplí de gom gom, i hom creu que foren cent mil les persones que l'omplien juntament amb els qui hi havia en els carrers que hi menaven.

L'acte començà a un quart de sis de la tarda, quan la «speaker», l'artista Maria Josep Arenós, demanà un minut de silenci per tots els qui han mort per la llibertat, i per l'última víctima, J M Zabala. Després —mentre encara arribaven riuades de gent— inicià el torn d'intervencions Miquel Roca Junyent, seguit per Octavi Saltor i Jordi Carbonell.

El gran míting unitari de l'onze de setembre es va cloure amb el cant d'«Els segadors», dirigit per Oriol Martorell des de la tarima. El retorn de Sant Boi fou també impressionant.

● Informació p 5 a 9

La plaça de Catalunya de Sant Boi: ahir, la plaça dels catalans. — (Foto Europa)

11

DE SETEMBRE

Les frases d'ahir

ROCA: «Catalunya ha estat sempre al costat de la democràcia».

SALTOR: «Avui, ja tothom, ja tot, és només poble».

CARBONELL: «Només demanem que ens tornin allò que ens van prendre el 1939».

EL LLENGUATGE

Obrers i productors

Sembla evident que avui tothom vol ésser obrer o treballador. Si més no, se'n vol dir. Obrer i treballador —substantius—, segons el Fabra, són sinònims. Designen el qui treballa en un ofici manual. Es tal com ho hem entès sempre, amb les connotacions que comporta de mentalitat, classe social, interessos, etc., i ens consta d'entendre-ho altrament. I que ara mestres, intel·lectuals, professionals de la informació, etc., s'anomenin també, ells mateixos, obrers o treballadors, encara que sigui amb determinatius —treballadors de l'ensenyament— ens sembla poc seriós. Ja sabem que, encara que tinguin professions no manuals, també treballen —i alguns de valent— i admetem perfectament que vulguin identificar llurs interessos i aspiracions amb els de la classe obrera. Però voler forçar els signes lingüístics sempre resulta perillós. Desproveir uns substantius com ara treballador i obrer del significat que sempre els hem reconegut, tan específic i determinat —és a dir, limitat— no resulta fàcilment conclusiu. Els límits d'aquest significat es resisteixen a ésser eliminats, o desplaçats, i lluiten per mantenir les seves posicions. I tard o d'hora denuncien que hi ha hagut una violència semàntica, i posen en evidència els qui l'han duta a terme, suspectes d'haver volgut amagar alguna cosa amb l'ús falsejat d'una paraula.

Potser resultaria allisonador de recordar que ara fa trenta-cinc anys ja hi va haver un intent molt semblant. De propòsit contrari però, al capdavant, idèntic. Aleshores es van voler eliminar les paraules obrer i treballador, impregnades de resonàncies socials i reivindicatives poc grates, i es van substituir per productor, que semblava neta de pecat. Al cap dels anys —això no falla mai— aquestes intencions retraten llurs autors. Notem —curiositats del llenguatge— que l'intent no va poder reeixir en un ram concret, el de la indústria cinematogràfica, perquè justament en aquest gremi el productor és l'amo.

ALBERT JANE

TARRADELLAS

«La nostra força és i serà triomfant»

«Ofegueu el que pugui dividir i tota intenció de partidisme»

Ahir, l'honorable senyor Tarradellas, president de la Generalitat de Catalunya, adreçà als catalans, en commemoració de l'Onze de Setembre, el missatge següent:

«Ciutadans de Catalunya.

Si avui no podem commemorar la diada de l'Onze de Setembre com nosaltres voldríem. Si avui sentim més que mai el dolor de la nostra manca de llibertat. Si avui no oblidem els nostres germans empresonats i perseguits. Si avui som conscients del que representa la nostra fidelitat a Catalunya. Si estem ben units i som dignes del nostre poble, la victòria que obtindrem serà esclatant.

No en dubteu, la nostra força és i serà sempre triomfant si posem la fervorosa voluntat de complir amb els nostres deures envers Catalunya.

AVUI

- Madrid: El discurs de Suárez decebé l'oposició democràtica. p 13
- La setmana: CD, reunió confusa, però positiva. p 14
- Brussel·les: Reunió privada dels ministres de la CEE. p 15
- Portugal: Els partits reaccionen davant el discurs de Soares. p 15
- Gran Bretanya: Resolta la vaga de la marina meroant. p 16
- Itàlia: El segrest més curt de la delinqüència italiana. p 16

PÀGINES DEL DIUMENGE

Economia pp 18-20.
Lletres pp 21-23.
Art pp 24-25.
Diaris en català p 26
Humor català p 27

SOL·LICITAT CONTROL OJD

Es per això que us demano ben fervorosament que ofegueu el que ens pugui dividir i tota intenció de partidisme, car no ha arribat encara el moment de fer-ho.

Ara com ara, pensem solament en l'obligació que tenim de constituir una Catalunya que gaudeixi de llibertat, de benestar i de pau. Sense deixar però, de lluitar, si cal, perquè tots els altres pobles d'Espanya retrobin també la llibertat per tal que puguin viure tan bé com els plaugui.

Davant la situació en què ens trobem, i del nostre futur, dissortadament no massa afalagador tant en

l'ordre polític com en l'econòmic, crec que tot el que no sigui tenir-ho present i lluitar amb intel·ligència i sense complexos és un greu error que pot ésser dramàtic al nostre país.

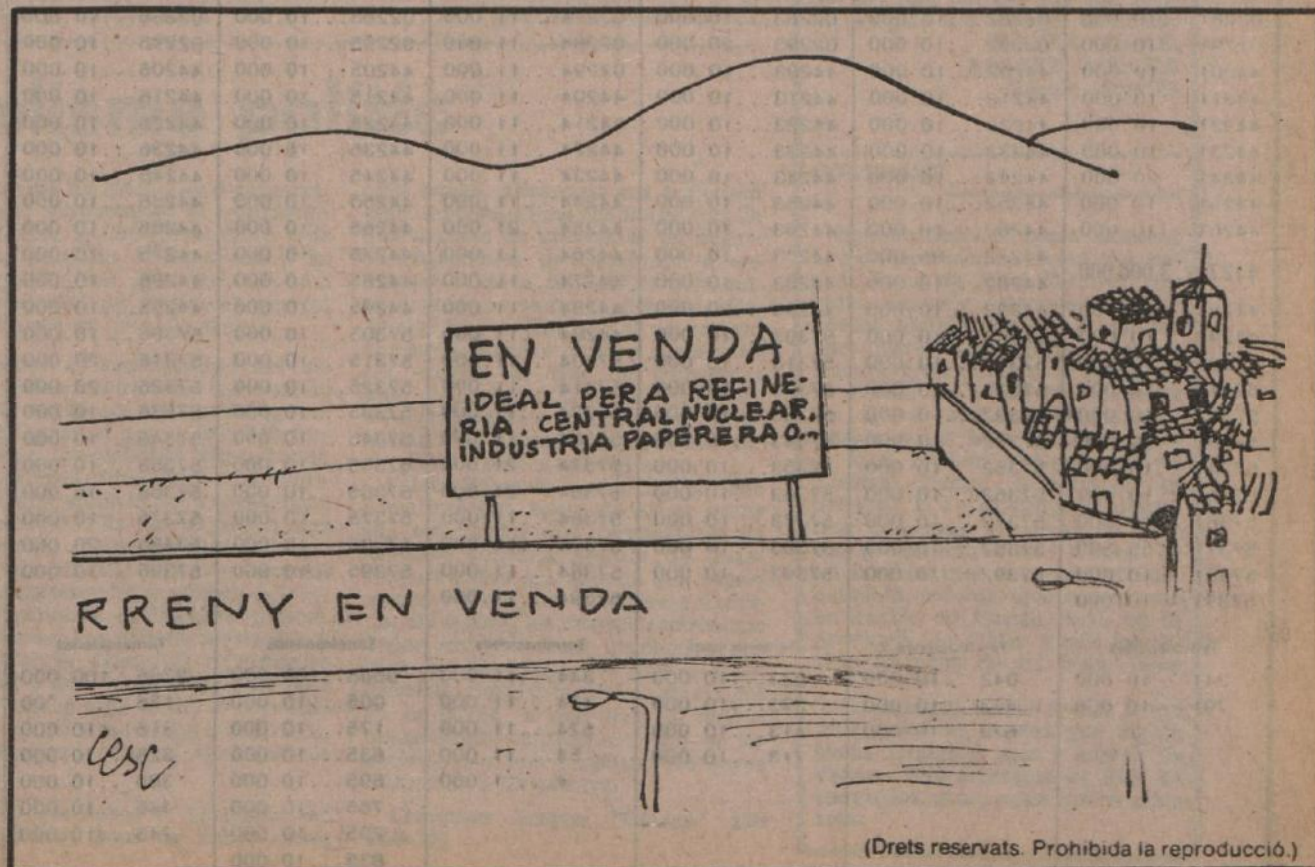
Es per això que amb la nostra conducta de cada dia cal ésser exigent i, per tant, no deixar-nos emportar per promeses fal·lacioses i per il·lusions, per respectables que siguin, si aquestes no estan arrelades profundament a la nostra terra.

Fem que el nostre poble tingui tothora la imatge que reflecteixi la seva resolta voluntat de governar-se

tal com nosaltres ho entenem, que vol dir aportar a la nostra vida nacional la llibertat, el progrés i la justícia social.

Ciutadans de Catalunya, no oblidem tampoc que avui, la Diada de l'Onze de Setembre, representa la nostra irreversible determinació de fer tots els sacrificis que calgui per tal que la Generalitat de Catalunya reneixi més forta i esplendorosa que mai.

Visca Catalunya.- Josep Tarradellas, president de la Generalitat de Catalunya»

(Drets reservats. Prohibida la reproducció.)

SANT BOI

Roca, Saltor i Carbonell enardiren els assistents

El míting acabà amb un impressionant cant d'«Els Segadors»

El míting unitari de l'Onze de Setembre s'inicià ahir a la tarda, a la plaça de Catalunya de Sant Boi, amb un fort aplaudiment i un reverencial silenci. La «speaker» l'artista Maria Josep Arenòs; va demanar un minut de silenci per a tots els lluitadors per la llibertat que han mort i també per l'última víctima, J.M. Zabala. Les banderes no van brandir-se i tothom, dempeus, fe un minut de silenci, que en acabar-se fou un eixordador crit contra el terrorisme.

bar de comprendre la intervenció i va fer mostres de cansanci. Però corejà fortament el **Visca Catalunya** que va cloure la seva intervenció: junt amb una glossa a la joventut com a esperança del futur.

JORDI CARBONELL: TOTS SOM CATALANS

Va ser Jordi Carbonell qui va exaltar més a la gent, quan tot just començar la seva intervenció va fer esment de les paraules de Companys: «**Tornarem a lluitar, tornarem a sofrir, tornarem a vèncer.**». La gent de la plaça i dels carrers va anar cridant el «**Visca Assemblea de Catalunya**», de manera ritmada, durant molts moments del discurs que Carbonell també va repetir des dels altaveus.

El públic va interrompre unes 40 vegades el discurs i tant aviat s'aplaudia fortament com es cridaven els eslógans repetits durant tota la tarda. Els més usats van ser: «**Visca Assemblea de Catalunya**», «**Viola, dimissió**», «**Pinochet, vete**», i «**El poble unit mai més no serà oprimat**». Però els grans moments de la seva intervenció van ser aquells en

què va parlar dels nous catalans, els vinguts fa poc a Catalunya, que va dir-los que eren més catalans que els botiflers que deien no a la cultura catalana; i quan va anar llegint els quatre punts de l'Assemblea de Catalunya i el manifest per la ruptura.

Carbonell, que en començar va dir que no parlava com a intel·lectual ni com a polític sinó que parlava per a tots, va emprar un estil molt contundent i en alguns moments arribant quasi a la crispació, però va deixar caure els seus raonaments com a lloses compactes, sense defugir en cap moment aquells temes que podien ésser difícils segons com eren exposats. «**Llibertat. Amnistia. Estatut d'Autonomia**» fou el crit final.

MISSATGE DE TARRADELLAS I «ELS SEGADORS»

Maria Josep Arenòs va llegir les darreres adhesions: Unió de Soldats Democràtics, Marxa de la Llibertat —que originaren aplaudiments. I després va llegir el missatge del president Terradellas que

fou seguit amb un silenci impressionant, el qual va trencar-se amb un sonor **Visca Catalunya**.

Oriol Martorell, que ja corria per Sant Boi des de migdia, va dirigir el cant d'«Els segadors», que sentit des d'un cap de plaça, va resultar esborronador, en el marc de la plaça, amb les banderes movent-se rítmicament, amb el ritme sever greu que té la cançó: era un moment únic, d'aquells en què l'estètica pot ofegar...

Després amb ordre, calma, alegria, satisfacció i cançons les cent mil persones compactes de la plaça i carrers van disgregar-se per a retornar als llocs d'origen.

ANTONI RIBAS

● Radio Barcelona va rebre, durant la retransmissió de l'acte, una trucada telefònica amenaçant amb la col·locació d'una bomba, que no es va confirmar. Això va coincidir amb una falla en el sistema elèctric, provocat per una avaria fortuïta. Per aquesta causa els oients van perdre el discurs d'Otavi Saltor.

Imatges disperses

● Varem arribar poc abans de l'hora de dinar. Al fons de la plaça una brigada de treballadors acabava d'aixecar l'empostissat que serviria d'escenari. Com a taló de fons, una bandera catalana de divuit metres d'amplada.

● Cap a les cinc, la plaça de Catalunya era plena de gom a gom: 18.000 metres quadrats de gent mirats des d'un terrat feien una tossa impressionant. Varem arribar a ser cent mil entre plaça i carrers.

● Al darrera de l'escenari hi havia tot de personalitats democràtiques catalanes. Varem parlar amb Jordi Carbonell i li varem preguntar què li semblava que podia significar aquell acte per la lluita del poble català. «**Es una victòria pública de la unitat de l'esperit democràtic i del profundíssim i irrenunciable sentiment nacional del nostre poble**», ens respongué.

● Els ànims ja estaven trempats al màxim i es canviaven notícies successives. Varem sentir a dir que els veïns d'un edifici de propietat horitzontal del carrer de Castanyer, a Barcelona, s'havien reunit el divendres a la nit i acordaren de posar tots banderes catalanes als balcons. Per un altre cantó ens informaren que el mateix diàssabte, un bar de l'Escala va oferir la consumició de franc a tots els seus clients per celebrar la Diada Nacional de Catalunya. Després ens informaren també que un grup d'ultra dreta havia tirat graps de claus de ferrar a la carretera i en alguns aparcaments per provocar l'embus de tràfic. L'informador ens mostrà un d'aquests claus que havia pogut arregar.

● Acabava de passar un helicòpter oficial sobrevolant la plaça i la gent el xiulava profusament. Llavors ens adonarem de la presència de Cirici Pellicer al costat nostre. Varem aprofitar també per preguntar-li que en pensava, de tot aquell caliu: «**Es llàstima no haver pogut fer-ho a Barcelona**» ens va dir, «**però malgrat els entrebancs, veieu la concentració multitudinària que s'ha produït**».

● Quan tot just havien acabat de parlar els tres oradors varem trobar a Garcia Trevijano que havia arribat de Madrid amb els seus companys de Coordinació Democràtica Eurico de la Peña, Ramon Tamames i Javier Ortiz. «**En arribar a la plaça**» ens va dir Garcia Trevijano «**abans de començar els parlaments he quedat fortament impressionat pel clima festiu i relaxat que podia mantenir una multitud semblant en un acte polític, jo no n'havia vist mai cap amb aquest clima. En aquesta plaça he comprès la maduresa política i l'equilibri de comportament de les masses de Catalunya, he vist que aquestes masses estan perfectament preparades per a dirigir-se elles mateixes en el seu destí i és una llàstima que encara hagi gent que no ho vulgui reconèixer**».

J. G.

JOAN RENDE

Banderes, pancartes, fotografies: records i presències amb voluntat de futur. (Foto Europa.)

L'organització, a l'altura de l'acte

La gent que arribava a primeres hores de la tarda d'ahir a Sant Boi per a assistir a la gran festa de l'11 de setembre, no tenia cap mena de dificultat d'arribar a la plaça de Catalunya: la riuada de persones de tota edat i les senyeres i altres insignies catalanes que brandaven, feien innecessari qualsevol altra indicació. Tot el poble mostrava una inhabitual aire de festa i d'alegria.

Moments abans de començar l'acte, la plaça s'anava omplint lentament però sense parar de grups, banderes i pancartes, que hi anaven afuint per les sis boques de carrer que hi conflueixen. Mentre anaven arribant les diverses pancartes, la gent aplaudia cada una d'elles amb entusiasme. També s'aplaudiren amb insistència les banderes d'Andalusia i Euskadi. Pels altaveus s'anaven donant els avisos oportuns i es convocava als membres del servei d'ordre perquè estiguessin al seu lloc.

Un nombrós destacament de components de la Creu Roja se si-

tuà darrera la tribuna. Tot al llarg del desenvolupament de l'acte, haurien d'intervenir en diverses ocasions, bé que cap d'elles fos de caràcter greu.

Totes les terrasses i la majoria de balcons dels edificis que encerclen la plaça es veien cada vegada més atapeïts de públic. L'ambient s'anava caldejant progressivament. Els aplaudiments no paraven perquè les pancartes i senyeres confluien per tots quatre costats. Tots els textos de les pancartes al·ludien d'alguna forma a les consignes unitàries de la jornada: llibertat, amnistia i estatut d'autonomia.

L'inici de l'acte s'anava retardant i la gent denotava una certa impaciència. Però no faltaven els petits shows —alçament de pilars de tres i de quatre, una orquestrina que voltava el recinte interpretant cançons catalanes, etc.— que contribuïen a donar un renovat to de festa.

Tant abans de començar com en mig de l'acte, els organitzadors demanaren que retreïssin les bande-

res no unitàries; però, malgrat tot, continuaren brandant-se les poques que hi havia.

Cal destacar, finalment, l'eficàcia demostrada pel servei d'ordre i pels organitzadors durant tota la celebració, la qual no registrà cap incident ni plantejà cap problema ni pel que fa a la sonorització de l'ampli recinte com al desenvolupament de l'acte.

A partir de migdia molta gent ha visitat la tomba de Rafael Casanova a l'església parroquial de Sant Boi. Allí, un grup de nois del servei d'ordre vetllaven per què ningú no trenqués el silenci i el respecte a l'església i a la tomba del conseller en cap. Pels carrers que menen a l'església parroquial es veien grups que en venien o hi anaven. La gent de Sant Boi estava contenta perquè

enguany, a la tomba, hi ha acudit molta gent, i fins ara en aquests darrers anys en un dia com avui era gairebé una aventura acostar-s'hi.

La tomba era voltada de rams de flors i a la seva capçalera hi havia una grossa bandera catalana posada allí per l'Assemblea Democràtica de Sant Boi. Hom calcula que hi havien passat mes de mil persones en acabar la jornada.

MIQUEL ROCA ENCEN LES MASSES

El primer orador fou Miquel Roca Junyent, que parlà en representació del Consell de Forces Polítiques. Roca va mantenir un to dur, amb paraules contundents i frase curtes que s'acabaven amb una idea contundent. La gent les subratllà amb aplaudiments que en algun moment es continuaven amb crits. El primer fou el «**Visca Catalunya**» repetit ritmadament tal com ara s'estilia, això quan Roca va afirmar que l'acte demostrava que Catalunya tornava a ser.

La seva intervenció va ser interrompuda 35 vegades. Els moments en què el clima fou més intens va ser quan va dir que «**Catalunya serà del poble o no serà**» refent la frase de Torres i Bages, quan va manifestar la solidaritat del poble català amb l'andalús i els dels altres pobles de la península que enumerà d'un a un. També va ser fortament aplaudit quan va glossar el «**pacte per la ruptura**» i en parlar de la Generalitat es referí als presidents Macià, Companys i Terradellas.

Roca —que ja va enardir un menjador, el de l'Orient, en demanar la dimissió de Viola— va saber donar aquell ingredient que en un míting i en un acte de masses es demana de l'orador: dir coses i dir-les de manera contundent, per a reafirmar-nos en allò que ja tenim sabut. Va acabar la seva intervenció amb el crit de «**Visca Catalunya**».

ADHESIO DE XIRINACHS I EL P.S. XILE

Abans de donar la paraula a Otavi Saltor, des de la tarima van llegir-se part de les adhesions rebudes. Quan es va llegir el text de Xirinachs, la plaça tornà a vibrar; a l'igual que quan es llegí el telegrama del Partit Socialista Xilè i el de l'assemblea de representants de l'ajuntament, que va fer esclatar la xispa del crit de «**Viola dimissió, per feixista i per...**».

OCTAVI SALTOR: ALÇAMENT DE CATALUNYA

Octavi Saltor, representant de les organitzacions que no estan ni al Consell ni a l'Assemblea, va aportar un ric coneixement de la literatura política catalana i catalanista. En la seva intervenció va citar textos de Maragall, d'Unamuno, de Clavé, de Prat de la Riba, per a demostrar clarament que Catalunya vivia de nou una hora d'aixecament després de la llarga nit i que el poble català no havia perdut pas la coincidència d'ell mateix.

En algun moment va agafar un to vehement, però en d'altres s'enardí, festiculà per deixar anar veritats com a punys. La gent l'aplaudí de manera forta i entusiasmada quan comparà l'actual moment amb el que es vivien fa 70 anys per la Solidaritat Catalana; quan va citar el Cant de Senyera de Maragall i en recità la seva última estrofa, i també quan va aportar el simil del poble amb els castellers.

En algun moment el públic més neguitós i esguerrós no va aca-

La senyera catalana a Barcelona

El barri de Gràcia fou un dels més actius a endomassar balcons amb les quatre barres

Ahir Barcelona es despertà amb senyeres als balcons. Les quatre barres van anar fent acte de presència a mesura que avançava el dia, però llur abundància varià molt segons els barris i sectors.

de senyera han esgotat les existències. La llàstima ha estat que els qui no tenien senyera no hagin posat domassos.

DESPLEGAMENT DE FORÇA PÚBLICA

La tarda d'ahir Barcelona era plena de forces de la policia i de les unitats antidisturbis. Amb jeeps, microbusos especials, cotxes blindats dotats de canons d'aigua, policia a cavall i motoritzats, eren distribuïts a diferents llocs de la ciutat. En vam poder veure davant de Magistratura, on hi havia hagut el monument de Casanova; a la plaça d'Urquinaona, al carrer de Fontanella i a la Plaça de Catalunya —amb cavalls i tot—; a Canaletes, a la porta de la Pau i prop de la Monumental. Però el major nombre era concentrat als voltants del Parc de la Ciutadella. Les portes del Parc eren closes i fortament vigilades. Davant de "Jefatura" hi havia dues dotzenes de motoristes de la policia disposats a sortir quan calgués. En canvi, la gent circulava tranquil·lament sense que es notés cap concentració anormal de gent. Només a Canaletes vam poder veure un nombre anormal de gent jove asseguts a les bananes del passeig central. Ens va cridar l'atenció que a mitja Rambla, al pla de la Boqueria, hi hagués una unitat mòbil de TVE.

ELS CICLISTES AMB BRAÇALS

La Volta a Catalunya, que ahir feia l'etapa Ollana-Mollet del Vallès, ha vist nombroses senyeres a les poblacions que travessava. Sobretot en aquesta darrera població, que en tenia més de quaranta en la travessia de la N-II. Alguns ciclistes catalans, que participen a la Volta, duïen ahir braçals o cintes de les quatre barres el jersei. Per exemple, Pessarrodona i Pujol.

Aquesta fotografia, feta ahir a l'antic carrer de Fivaller, és una mostra del que es veia durant la Diada arreu de Barcelona.

La celebració de la Diada arreu del Principat

L'Onze de Setembre fou celebrat arreu del Principat amb actes molt diversos. Fou un dia de festa i joia popular.

GIRONA: 4000 PERSONES

A Girona, quatre mil persones es reuniren a la Devesa.

L'acte va començar amb una introducció al significat que té la festa Nacional de Catalunya i la presentació de tots els partits i entitats ciutadanes integrats a l'Assemblea democràtica de Girona, organitzadora de l'acte, foren rebuts amb forts aplaudiments.

Després d'una passejada de valls amb banderes catalanes, de l'actuació del grup de titelles "Dits i Ninots", de la Dolors Lafitte, que van anar caldeiant l'ambient, es va passar a la lectura d'un manifest elaborat per l'Assemblea Democràtica en el qual després d'examinar la perspectiva històrica de l'Onze de Setembre, valorava la seva significació actual així com la seva dimensió política. La lectura del manifest va ser encarregada per l'assemblea a Salvador Sunyer, en reconeixement de la seva inequívoca actitud catalanista i democràtica mantinguda al llarg de tots aquests anys de repressió; els assistents posats dempeus li van dedicar una ovació impressionant on els presentadors van recordar les amenaces i agressions de què ha estat víctima, juntament amb la seva família, en els darrers dies per part de bandes feixistes que circulen impunement per la ciutat.

Després va ser llegit el comunicat del secretariat de l'Assemblea en el qual es denunciaven aquestes bandes feixistes que la nit abans havien arrencat els cartells que convocaven a la diada insistint en el contrast que representa la impunitat en què es mouen aquests provocadors amb la repressió exercida contra membres de l'Assemblea Democràtica de Girona. Va recordar-se que la mateixa nit del divendres diverses persones foren retingudes per clavar cartells autoritzats, i s'arribà en un dels casos a obligar-los a estirar-se durant molta estona a terra, amenaçats per les armes de les "forces d'ordre"; els assistents, amb crits de "Vosaltres feixistes sou uns terroristes" i després que

el comunicat expressés també la denúncia per la mort de Jesús Maria Zabala, van servir un minut de silenci en la seva memòria i en la de tots els que han mort en la llarga lluita contra la dictadura, pel reconeixement de les llibertats professionals i democràtiques.

Després actuà el grup Indika de Figueres i sortí novament la Dolors Lafitte a l'escenari a cantar "Els Segadors", corejada per tothom. Encara, abans que la Cobla Ciutat de Girona iniciés la seva actuació de la Santa Espina, es produí una nova ovació eixordadora quan s'han donat pels altaveus notícies sobre els actes de la diada a Sant Boi, informa Rafael Nadal.

MANRESA: 3000 PERSONES AL MITING

Unes tres mil persones escoltaren les paraules de Josep Badia, Xavier Sitges, Dolors Estrada, Joan Tatjé i Sebastià Vives que parlaren del fet català en l'ensenyament, en el camp, en el treball i en l'aspecte històric en el Pavelló on hi havia gran quantitat de senyeres catalanes, informa Joan Lladó.

A LLEIDA: AJORNADA LA "DIADA NACIONAL"

Algunes senyeres, no massa, foren penjades ahir en els balcons de Lleida. A la nostra ciutat, la diada ha estat traslladada al dia 18. "a fi de no coincidir amb la celebració de Barcelona", segons declaracions de persones lligades a l'Assemblea de les Terres de Lleida. Això sens dubte ha influït a desorientar al públic mitjanament sensibilitzat sobre l'Onze de Setembre.

REUS: CERCAVILA AMB VEHICLES

Des de primeres hores d'ahir al matí, començaren a aparèixer per Reus les senyeres i domassos en gran nombre de balcons, principalment pels carrers més cèntrics. Sembla que la crida que varen fer els dos regidors de l'ajuntament tingué molt bona acollida, però no tanta com s'esperava, com sigui que en els darrers dies es varen esgotar to-

talment les existències de banderes en les botigues de la nostra ciutat. Contràriament al que s'havia dit i promès a una comissió fa uns dies l'ajuntament no ha posat la senyera; sembla que hi ha hagut fortes pressions del govern civil perquè no ho fessin.

A mig matí una caravana de cotxes amb banderes i cintes catalanes i fent sonar els clàxons donà un bon nombre de tombos a la ciutat; també a la mateixa hora fou penjada una pancarta de considerables proporcions a la plaça del Mercadal signada per les seccions juvenils de diferents partits, on es llegia "Per un Onze de Setembre en llibertat".

CASTELLAR: TAULA RODONA

Divendres al vespre a l'Ateneu Castellonenc se celebrà una taula rodona sobre "El fet català" organitzada per Amics de Castellar. Presidí l'acte el polític Jaume Casajona, de CDC. Entre d'altres qüestions hom discutí el significat de la Diada de l'11 de setembre.

Un cop acabat l'acte fou penjada la senyera al balcó de l'ateneu alhora que els assistents cantaven "Els Segadors", informa Enriqueta Hernandez.

GRANOLLERS: MITING AMB 2000 PERSONES

Amb l'assistència de més de dues mil persones va tenir lloc ahir nit a Granollers, el miting de l'Assemblea de Catalunya en celebració de l'Onze de Setembre. Realitzat al pavelló d'esports, és el primer celebrat d'ençà de l'any 39.

Hi intervingueren com a oradors en Joan Camps i Oriol Montaña. Salvador Casanova, que tenia assignat un parlament, és a la presó Model de Barcelona, detingut com a participant a la Marxa de la Llibertat; en repetides ocasions fou recordat pels assistents al crit de "Casanova llibertat".

SITGES: SENYERES I SARDANES

Sitges celebrà ahir la Diada de l'11 de setembre. De bon matí nombrosos balcons apareixien ornats amb les senyeres. També alguna entitat

11

DE SETEMBRE

HISTORIC

L'acte de Sant Boi, per Ràdio Barcelona

Ràdio Barcelona, amb motiu de la commemoració de la Diada a Sant Boi, s'annotà un altre èxit i féu un altre servei rellevant a la nostra societat car fou l'única emissora que el radià. La radiació de l'acte, malgrat que incompleta, el féu arribar a unes dimensions ciutadanes molt importants, fet imprescindible des que no s'autoritza la celebració al Parc de la Ciutadella de Barcelona, i fou, altra vegada, l'emissora degana el vehicle de propagació d'un acte català i de catalanitat.

La radiació fou incompleta, amb només dos dels parlaments i, pràcticament, sense ambient, però ningú no pot culpar d'aquesta deficiència l'emissora, com tampoc pot ser culpada d'una interrupció causada, segons es digué, per una deficiència en el subministrament elèctric.

A Sant Boi, Ràdio Barcelona ocupà, una altra vegada —recordem el recent començament de les radiacions de partits de futbol— un lloc capdavanter de progrés i servei, un servei que li ha d'agrair tot Catalunya, tota la Catalunya que, òbviament, no cabia a Sant Boi.

EDIFICIS OFICIALS

Ni a l'ajuntament ni a la diputació no hi havia la senyera catalana ni cap d'altra. A l'edifici central de la Universitat, i a l'Escola Industrial, onejaven la de Catalunya, la d'Espanya i la de Barcelona. Al Bisbat, hi havia la del Vaticà al balcó principal, i la catalana i l'espanyola als balcons de la plaça Nova; però a mig matí desaparegué l'espanyola... A la plaça d'Espanya només hi havia dues banderes espanyoles; una a la plaça de braus i una a la caserna de la policia.

El Col·legi d'Arquitectes, a la plaça Nova, se n'ha endut la palma; ha cobert amb una senyera monumental tot el fris de Picasso que rodeja l'edifici. També hi havia senyeres catalanes als Col·legis d'Enginyers i de Farmacèutics; en aquest, l'altre pal de la façana era buit.

INICIATIVES POPULARS

Durant tot el dia d'ahir es pogueren veure per Barcelona cotxes amb llacades de les quatre barres a les antenes o en pals adaptats enginyosament. També n'hi havia que duïen la senyera enganxada a la carrosseria. Alguns motoristes amb senyeres s'han pogut veure pels carrers, a part dels vianants que lluien braçals o cintes de les quatre barres. A la plaça d'Espanya vam poder veure dos joves abrigats amb una gran senyera com si fos un mantell, un trio en les mateixes condicions circulara per la Rambla i voltants. Al mercat de Sant Antoni hi havia una parada que venia cinta quadril·lurada. Els establiments que aquests dies han venut més de vint quilòmetres

BRUSSEL·LES

Els exiliats celebren la Diada

Representen una antiga tradició dels catalans residents a Brussel·les, un grup de compatriotes commemoraren ahir la Diada Nacional dipositant una de flors al monument del soldat desconegut de la capital belga.

Aquest acte simbòlic recorda el record dels catalans morts durant la Primera Guerra Mundial (1914-1918), i principalment a la batalla de Verdun, combatent al costat de les tropes franceses contra l'agressió alemanya. Els voluntaris catalans, entre els quals hi havia l'aleshores coronel Francesc Macià, volgueren, amb el seu gest d'ajut a les tropes franceses, refermar els lligams de solidaritat existents des de temps immemorials entre els pobles català i francès. Les tropes belgues participaren també activament en la guerra mundial en el front aliat contra l'Alemanya del "Kaiser".

Després d'haver dipositat la corona al monument erigit a la memòria de tots els caiguts durant les guerres mundials, els catalans de Brussel·les s'aplegaren en un sopar de germanor.

XAVIER FEBRES

TAMBÉ A LA SEU D'URGELL

La diada de l'Onze de Setembre va tenir una significació important a la Seu d'Urgell, car tota la joventut participà d'una forma activa en tots els actes que es produïren durant tot el dia. A primeres hores del matí, una gran quantitat de balcons es veien adornats amb banderes catalanes. Destaca l'anècdota que tots els metres de bandera catalana dels diversos establiments públics s'han exhaurit i ahir al matí encara es buscava la forma d'adquirir més metres per col·locar als balcons. Entre els actes que s'han celebrat destaca una audició de sardanes que durà des de les 3 de la tarda fins a les 10 del vespre

RICARD FONT

Divendres, 12 de setembre del 1980

Onze de Setembre

La Diada fou una autèntica festa nacional dels catalans

La celebració de la Diada nacional tingué ahir a tot Catalunya un ressò similar al dels anys precedents, amb multitud d'actes a totes les comarques i la gran manifestació a Barcelona en la qual participaren més de cent mil ciutadans.

Com és tradicional, el principal acte de la Diada fou la manifestació que se celebrà a partir de les set de la tarda a Barcelona, on més de cent mil persones ompliren la ronda de Sant Pere i hi desfilaren cap a l'estàtua de Rafael Casanova. Al capdavant de la manifestació hi anaven els representants dels partits convocants, precedits per una pancarta on es llegia el lema de la convocatòria.

Malgrat les previsions poc optimistes que s'havien fet sobre el nombre de participants, cal dir que la ronda de Sant Pere i tots els carrers colindants mostraven un aspecte similar al dels anys precedents i àdhuc hi havia més gent en algun d'ells.

Molts dels manifestants anaven enquadrats dins els grups que formaven els partits polítics, encara que era superior el nombre de gent que es manifestava formant grups espontanis.

Al matí, l'estàtua de Rafael Casanova va romandre permanentment rodejada d'una gernació que anava a depositar la seva ofrena floral o aplaudia les distintes personalitats que hi anaven passant. El president de la Generalitat, acompanyat del Consell executiu, acudí a retre homenatge a Rafael Casanova, igual com ho féu la mesa del Parlament de Catalunya amb el seu president, Heribert Barrera, al capdavant. La representació de l'ajuntament

de Barcelona estigué presidida per l'alcalde de la ciutat, Narcís Serra, i formada per un gros nombre de regidors.

També al Fossar de les Morenes, al lloc on hi ha la placa que recorda els homes que hi estan enterrats i que moriren defensant les llibertats de Catalunya, durant tot el dia s'hi han fet ofrenes florals, de partits nacionalistes, entitats i homes i dones. A les dotze del migdia, al passeig del Born va fer-se un míting de caràcter independentista, al qual va acudir força gent. També de caràcter independentista va fer-se ahir al vespre a la plaça del Rei un míting, al qual acudiren molts ciutadans.

El president a Capçanes

El president de la Generalitat, Jordi Pujol, a la tarda va traslladar-se a la vila de Capçanes, al Priorat, per commemorar allí la diada de l'Onze de Setembre. Capçanes és la vila on va néixer el guerriller Carrasclet, que va ser un dels homes que defensà les llibertats catalanes al segle XVIII tot lluitant a comarques. El president Pujol, en el seu parlament pronunciat des del balcó de la casa de la vila, va remarcar que havia acudit a Capçanes per significar que la guerra de successió no va ser només de Barcelona, sinó de tot Catalunya: «la lluita que tenim, que ha de ser de pau, és també de tothom», i la segona motivació que exposà el president de la Generalitat va ser que havia anat a Capçanes perquè era la terra natal de Carrasclet, «que ens és avui el símbol de la fe, del patriotisme, la convicció de ser un home d'una peça».

Dirigents de totes les forces polítiques parlamentàries catalanes anaven al capdavant de la manifestació de Barcelona sota el lema «Més que mai un sol poble». (Foto Robert)

El president de la Generalitat, a Capçanes, abans de fer el parlament des del balcó, va celebrar una reunió de treball amb els representants de les entitats de la vila i els alcaldes de la comarca del Priorat; bàsicament van tractar-se problemes de comunicacions i sanejament de les poblacions, de l'agricultura, dels regadius i del mercat de treball.

● Informació pp 2, 5, 6 i 7

Suárez demanarà el dia 16 la confiança del Congrés

El govern va resoldre ahir la incògnita sobre la sessió parlamentària del dia 16 al Congrés de diputats. Suárez demanarà la confiança de la Cambra per tal de tirar endavant el seu programa de govern i con-

tinuar com a cap de l'executiu. El final de la incògnita només podia ser aquest, segons opinaven ahir els líders de l'oposició en les seves primeres declaracions.

● Informació p 13

Editorial

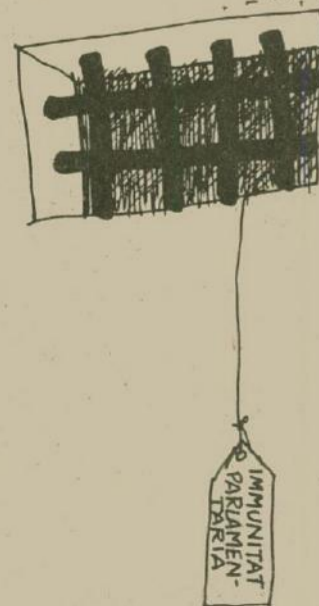
De la Diada a la política de cada dia

La Diada s'ha produït amb idèntic esclat nacionalista que les dels darrers anys. Si ha perdut en intensitat en algunes manifestacions —enguany es definí elípticament l'acte central barceloní com una «concentració amb desfilada fins al monument a Rafael Casanova»—, ha guanyat en extensió. Més que mai l'acord del Parlament de solemnitzar la Diada Nacional fent-la dia festiu ha fet florir de banderes els balcons i finestres d'arreu de Catalunya. Cada ciutadà ha sentit en el seu fur interior la satisfacció de celebrar la festa del seu país. Des del qui ha assistit a algun acte fins al qui ha posat un domàs al balcó. Des del qui ho ha celebrat dinant amb xampany fins aquell solitari —l'anècdota és certa— que inaugura el seu colomar, al fons d'una vall, el dia d'ahir. Molts actes i tots molt concorreguts, en especial l'acte central de Barcelona, que ha continuat essent manifestació. I en aquesta pluralitat, per altra banda clarificadora, s'ha pogut apreciar també que persisteix la manca d'acord entre diverses organitzacions nacionalistes radicals extraparlamentàries.

I darrera la Diada hi ha la vida administrativa de cada dia. Moltes dades sobre el seu desenvolupament ens les va donar el president de la Generalitat, tant en el missatge que publicarem ahir com en les paraules de Capçanes. Hi ha l'horitzó d'uns pactes de la Minoria Catalana

amb el govern de Madrid que, si bé per una banda facilitaràn traspessos, per l'altra, en paraules del president, poden donar la sensació que «no acabem de ser fidels a allò que és voluntat profunda del poble català». L'objectiu és, però, la recuperació plena de la comunitat nacional, amb plena atenció també a tots els problemes de l'hora actual i amb solidaritat amb tots els ciutadans i totes les contrades del nostre país. Dintre la vida de cada dia, amb un Parlament més polaritzat, com assenyàvem dimarts, hi haurà per una banda les lleis bàsiques per a les quals caldrà buscar el màxim acord possible, però també hi haurà les decisions de govern —un govern concret, amb un ideari i un programa polític determinat— que, tornem a citar el president, «potser seran, pel govern de la Generalitat i per mi personalment, impopulars, però les hem de prendre». Això inclou un diàleg no exempt de tensions entre forces polítiques amb formulacions diverses i sectors directament afectats —mestres, treballadors, gent en atur, poblacions amb problemes específics—, com ja s'ha pogut veure a la mateixa Diada.

La recepta, encara que l'hagi formulada el president, creiem que té l'acord de tots. Les discrepàncies, en tot cas, seran quant a la manera d'aplicar-la. L'enunciat és senzill: treball i feina ben feta.

Cesc

(Drets reservats. Prohibida la reproducció)

El president Pujol a Capçanes

«Ara la lluita que tenim no és de guerra, sinó de pau»

Capçanes. — El president de la Generalitat, Jordi Pujol, va arribar a les sis de la tarda d'ahir a Capçanes, a la comarca del Priorat, per tal de celebrar en aquest poble, perdut al mig de les muntanyes, la Diada Nacional de Catalunya.

El president de la Generalitat anava acompanyat de la seva esposa, Marta Ferrusola, i va ser saludat en arribar a la plaça de l'església per l'alcalde de la vila, senyor Pere Coll, el qual li va presentar els altres membres del consistori municipal. A la plaça de la Vila hi havia també els diputats del Parlament de Catalunya, Josep Ainaud, Joan Martí, Joan Ventura i Joan Descalç.

Tot seguit, el president va entrar a la casa de la vila i en el saló de sessions va tenir una reunió amb els representants de les entitats locals, els quals li van exposar la problemàtica que té plantejada no solament la població de Capçanes, sinó també tota la comarca del Priorat. Aquesta problemàtica és la relacionada amb

l'agricultura, sobretot pel que fa al regadiu, les comunicacions, per la deficiència de la xarxa comarcal, i la manca d'un sanejament adequat a la població.

Tot seguit, el president es va adreçar al balcó de la casa de la vila, on després d'un breu parlament de benvinguda per part de l'alcalde, pronuncià aquestes paraules:

«He volgut venir a Capçanes per a festejar la primera Diada oficial Nacional de Catalunya, i el fet d'haver triat Capçanes per a fer-ho té dues raons principals, la primera és perquè la guerra de Successió no va ser només un fet de Barcelona. Aquella guerra fou una guerra molt popular i a tot arreu havien sortit lluitadors, els quals havien format les partides que després de 1714 encara anys i anys, van anar a la lluita. Però, per commemorar aquest fet, hauria pogut anar a d'altres llocs. A Lleida, al lloc on hi havia el centre d'operacions de Bac de Roda, a Olot o a Joanetes, on hi ha el record pe-

renne del general Moragues, o a Moià. Però no, he vingut a Capçanes. Perquè aquella guerra fou la lluita de tot un poble. Volia anar a un lloc on pogués dir a tot Catalunya que aquella guerra fou la guerra de tothom, de la mateixa manera que ara la lluita que tenim, que no és de guerra sinó de pau, ha de ser també la lluita de tothom.»

El president de la Generalitat va continuar el seu parlament tot dient: **«El segon motiu pel qual he volgut venir a Capçanes ha estat per Carrasclet. Ara comencem a tenir un poder. Ja tenim un govern, i, encara que no té un poder molt complet, l'anem eixamplant dia a dia i l'anem engrandint. Com a homes de govern tenim necessitat de pactar i de trobar fórmules de compromís de vegades poden fer pensar, i donar la sensació als qui ho veuen des de fora que no acaben de ser fidels a allò que és la voluntat profunda del poble català.»**

«Com a president, aleshores sento, com a responsable d'anar guanyant de mica en mica trossos de poder, la possibilitat de ser i de fer

com a catalans, fent-ho enmig d'aquest pactisme, d'aquest compromís, la necessitat de vegades de prendre contacte amb aquests homes que van ser tot d'una peça i que van resistir més del que es podia resistir, i que són un símbol de fe, de patriotisme, que ens ha de portar a la rel d'allò que som. Carrasclet fou un home, en el seu temps, que va resistir molt més del que li tocava. El combat de Carrasclet va ser infructuós, perquè va perdre. Però ens porta avui, a nosaltres, el símbol de la fe, de patriotisme, la convicció de ser un home d'una peça. Es per això que vaig voler venir a Capçanes, perquè quedés clar que aquella va ser una lluita de tot Catalunya i que, en darrer terme tenim un objectiu: la recuperació plena de la Catalunya nacional. Procuraré que aquest missatge de Carrasclet es difongui per tot Catalunya. Aquesta és la raó per la qual jo avui sóc aquí.»

El president va continuar el seu parlament tot dient que **«d'això, d'aquesta gesta de Carrasclet, fa més de 200 anys i els temps han canviat, encara que els valors són, i**

continuen essent-ho els mateixos. Per això sóc aquí. Però ara la nostra manera de servir-los ha de ser una altra. Així com hi va haver un moment en què Catalunya va fer la guerra, avui a Catalunya ens toca fer la pau. La nostra lluita és en la línia de la pau, de la construcció de la pau d'un país, d'una convivència, de la mateixa manera que els nostres avantpassats, començant pel Carrasclet, van saber fer la guerra i van demostrar saber fer la pau. Ara la guerra, la nostra guerra, ha de ser per la pau, lluitar per la pau i mirar de construir la pau. Qualsevol altra temptació de fer-ho d'una altra manera avui no és vàlida. Qualsevol temptació de trencar la convivència entre tots els qui vivim i treballam a Catalunya avui no és vàlida. Les nostres armes són el treball, la feina ben feta, posar-hi el coll cada dia. Aquesta ha de ser la pau de tot Catalunya. Per això avui he volgut venir aquí.»

El President, tot seguit, en el seu parlament, va fer esment d'una anècdota sobre el Carrasclet. Va explicar que quan ja ho tenia tot perdut, i abans de marxar cap a Austria, des de Menorca, on aleshores es trobava, va noliejar un vaixell, amb una colla de mariners, i els demanà que el portessin a Cambrils. Un cop hagué arribat a la platja, els digué que tornessin al cap de vuit dies. I així ho feren i des d'allà ja pogué anar cap a Austria. Aquesta anècdota d'en Carrasclet ens fa entendre, va manifestar el president, que era un home fort i valent, que estimava profundament el seu país, perquè abans d'anar-se'n definitivament, volgué venir a acomiadar-se de la terra que estimava. No era un aventurer, no era un busca-raons; estimava profundament la seva terra.

«Aquesta lliçó d'estimació és la que avui, més que cap altra, hem de tenir en compte. És la que hem d'aprendre de Carrasclet. Tirarem el país endavant a través de l'economia i de la política, però si no hi ha una profunda estimació del país, aquest no anirà endavant. Cal que quedin clars aquests punts. Avui els voldria deixar clars aquí a Capçanes. Hem de voler ser el que som i no oblidar-nos en mai. Segon, salvarem el país només a través del treball i l'esforç, no esperant que els donin les coses fetes. I, tercer, el meu missatge diu que a ningú no li faci vergonya d'estimar Catalunya, fins i tot, diria, d'una manera sensual. Que aquest missatge d'en Barceló, d'en Carrasclet, d'estimació del país, avui sigui entès per tots els catalans. Això és el que he volgut fer venint a Capçanes a celebrar la Diada juntament amb vosaltres.»

La Diada a comarques

Menor participació que els altres anys

A la celebració de la Diada a les comarques, adjuntem la referència dels actes a l'Hospitalet de Llobregat, Vilanova i la Geltrú, Manresa i les comarques de l'alt Pirineu.

Pel que fa a l'Hospitalet, el batlle socialista, Pujana, optà per no pronunciar el seu discurs a causa de l'escàs públic que hi havia davant l'ajuntament. En una ciutat de tres-cents mil habitants, es calcula que només cinc-centes acudiren als actes de la Diada.

A Vilanova i la Geltrú, pàtria de Macià, els actes també resultaren més migrats que en relació amb anys passats, com ens informa Xavier Capdevila. El consistori portà al matí tres rams de flors al petit monument dedicat a l'Avi. Així mateix, la coordinadora 11 de setembre, que aplega les organitzacions locals de BEAN, NE i IPC, va realitzar una manifestació a la Rambla a les vuit del vespre.

A la capital del Bages, Manresa, l'ajuntament reposà la plaça de l'Onze de Setembre, dedicada a la plaça del mateix nom. Actuen els castellers de Terrassa i fou llegida una crida dels partits polítics.

Finalment, a les comarques del Pirineu, ens informa Ricard Font que s'han celebrat actes a les capitals: la Seu d'Urgell, Sort, Viella i Tremp; aquests actes han estat organitzats tots de forma unitària per tots els partits.

Girona

Diada d'afirmació catalana sense grans eufòries

L'Onze de Setembre ha estat a Girona, tal com s'ha anat demanant, una diada d'afirmació catalana, sense grans eufòries, amb discreció. Diversos actes arreu de les comarques, dels quals cal destacar el de Girona ciutat, celebrat a la rambla de la Llibertat, el de Figueres, el d'Olot i el de Nacionalistes d'Esquerra, celebrat a Joanetes en acte d'homenatge al general Moragues, fill d'aquell poble.

Girona. (Jordi Mercader, corresponçal.) — La participació en els actes ha estat també l'esperada: unes tres mil persones a l'acte dels partits majoritaris, unes quatre-centescinquanta persones a Joanetes i altres tantes a Figueres i Olot, i un centenar a l'acte del PSAN, també a Girona ciutat.

A l'acte, organitzat per Centristes, CIU, PSC, PSUC i ERC, amb l'adhesió de CCOO i UGT, va parlar l'alcalde de la ciutat, Joaquim Nadal, prèvia lectura del manifest conjunt pel senador Jaume Sobrequés. Durant la lectura dels noms dels partits organitzadors varen ser discretament xiulats els centristes i els convergents.

Quant al parlament de l'alcalde Nadal, aquest va consistir bàsicament en una crida contra el descoratjament i la manca de la necessitat d'aprofundir el camí de la reconstrucció de Catalunya. **«No ens podem acomodar, no ens podem sentir satisfets amb la tèbia anbigüitat d'aquests moments. Moment de transició que si s'allarguen massa defrauden expectatives, burocratitzen tràmits, anul·len il·lusions i fan retreure el poble de la gran tasca col·lectiva de construir el país»,** va dir Joaquim Nadal en el seu parlament.

Advertí també del perill que representaven tots aquells qui «amb les seves veus salten precipitadament i interessadament a predicar el descoratjament, la demobilització, el refredament i la indiferència. **«No podem admetre —continua dient— que de les agües tèrboles se n'aprofitin aquells que no veuen en la reconstrucció nacional de Catalunya més que el perill per a llurs propis interessos.»**

Es solidaritzà en el seu parlament amb el poble andalús i amb la seva lluita per la reconstrucció del país, per sortir de la crisi social en què viu. Finalitzà les seves paraules dient: **«Hem d'aixecar un edifici inexpugnable, una nació forta en una democràcia estable; hem de superar una crisi real la qual cal combatre i de la qual s'han de repartir amb autèntica justícia les càrregues.»**

Comunitat Econòmica Europea Portugal ingressarà el 1983, però l'Estat espanyol no

El primer ministre portuguès, Sá Carneiro, ha fet unes importants declaracions a l'aeroport internacional de Londres sobre l'ingrés de l'Estat espanyol al Mercat Comú.

Preguntat sobre què hi havia de cert en la notícia que ara les negociacions per a l'ingrés de l'Estat espanyol i Portugal tenen lloc per separat, ha confirmat que, efectivament, els dos casos ja no van units ni es tracta d'una negociació conjunta, que els problemes són diferents, com també ho és la situació de llurs economies i l'obertura d'aquestes economies, i que, per tant, no hi ha cap lligam entre ambdues negocia-

cions. Després afegí que les circumstàncies espanyoles s'han revelat diferents i que aquesta és la raó que ara les negociacions es desenvolupin per separat.

Segons el «Financial Times» d'ahir, així com altres diaris i emissores de ràdio europees, el primer ministre portuguès ha obtingut l'acord de la CEE perquè Portugal ingressi l'1 de gener del 1983, tal com era previst. Pel que fa a l'Estat espanyol, sembla gairebé segur que hi haurà retard i l'ingrés no serà fins l'1 de gener del 1984, però també és molt possible que no es produeixi fins l'1 de gener del 1985.

Ministerio de Industria y Energía
DELEGACION PROVINCIAL
BARCELONA

ANUNCIO

A los efectos previstos en los Decretos de este ministerio números 2617 y 2619/1966 de fecha 20 de octubre de 1966, se abre información pública sobre la instalación de la siguiente línea eléctrica:
Ref: Sec 3a AS/-12850/80 (S-6420)
Peticionario: FUERZAS HIDROELECTRICAS DEL SEGRE, SA
Finalidad: Suministrar energía eléctrica al nuevo PI n° 7461 «Torrent Fondo II», en TM de San Lorenzo de Mortons.
Características: 0,370 km de línea eléctrica, área, 25Kv, un circuito, con conductor de Al-Ac de 46,25 mm² de sección, apoyos de hormigón y metálicos; Poste de transformación tipo intemperie, con transformador de relación 25000/380-220 V 125 KVA de potencia.
Presupuesto: 750.000 pesetas.
Procedencia de los materiales: nacionales.
Se solicita: la autorización administrativa, la aprobación del proyecto de ejecución y la declaración en concreto de utilidad pública.
Todas aquellas personas o entidades que se consideren afectadas podrán presentar sus escritos por triplicado, durante el plazo de 30 días con las alegaciones oportunas, en esta Delegación Provincial, avda. Generalísimo, 407 - Barcelona.
Barcelona, 8 julio 1980.
EL DELEGADO PROVINCIAL PD.
EL INGENIERO JEFE
DE LA SECCION DE ENERGIA

Necrològiques

† LLUIS MANUEL GRIVE I PASCUAL

Que va morir d'accident a la carretera de Cerdanyola a Bellaterra el dia 12 de setembre del 1973, als 19 anys d'edat.

Els qui tant el van estimar i l'estimen i no l'obliden ni l'oblidaran, pares i amics, entre ells Patrice Farnery, us agrairan una oració en aquest dia tan malfurat.

Barcelona 12 setembre 1980.

Avui

Divendres, 12-IX-1980

El sol ha sortit a les 7.28 del matí i es pondrà a les 8.06 de la tarda.

Quart creixent.
Setmana 37 de l'any. Han transcorregut 256 dies de l'any i en resten 110.

Sants Silvà, Serapió i Sara.
Festa Major a l'vars d'Urgell, Calaf i Tèrmens.

Telèfons útils

Sanitat
Urgències SS Vall d'Hebron 247 14 00
Urgències SS Bellvitge 335 61 11

Urgències Pere Camps 241 06 00
Urgències SS Sant Pau 235 55 55
Urgències Clínic 253 80 00
Urgències Creu Roja 235 93 00
Urgències St Joan de Déu 203 40 00
Ambulàncies 302 33 33

Seguretat

Polícia governativa 091
Polícia municipal 092
Guàrdia urbana 092
Bombers 080/253 53 53
Grua municipal 092
Guàrdia civil de trànsit 098
Bombers de la diputació 726 05 65

Serveis

Ferrocarril de la Generalitat 318 50 24
RENFE 310 72 00
Radiotaxi 300 38 11
Jutjat de guàrdia 309 91 49
Generalitat 302 47 00
Ajuntament 302 42 00
Aeroport 317 86 08
Ibèria 325 71 00
Port 318 87 50
Pràctics del port 319 09 90
Telegrams per telèfon 322 20 00
Pompes fúnebres 245 86 00
Metges 212 85 85
Infermeres 247 19 94
Informació turística 209 91 22
Practicants 255 55 55
Trànsit urbà 325 03 00

Farmàcies

Servei d'urgències permanent
Obertes des de 9 del matí d'avui a la 9 del matí de demà

BADIMON. Feliu i Codina, 45-47 - C/ Horta.
BERNIS. Sta Rosalia, 82 - S Dalmiro.
GARRIGA. Wellington, 27 - Almogàvers.
GUILERA. Nàpols, 235 - Avgda Diagonal.
MARTI. Balmes, 395 - Nuñez de Arce.
PICAS. Dr Pi i Molist, 1 - Pl Virrei Amat.
SAEZ. Verd, 68 - Providència.
TICO. Espronceda, 363 - Avgda Meridiana.
TORRENTS. Viladomat, 40 - Manso.

VEGA. Viladomat, 154 - Aragó.
VERGES. Padilla, 378-380 - Manso Casanovas.
VILAR ARAÑO. Creu Coberta, 71.
VIÑAS. Nena Casas, 20-22 - Tres Torres.

Obertes de les 9 del matí a les 10 de la nit d'avui

GUERRA. Gran de Gràcia, 166 - Astúries.
HERNANDEZ. Rbla del Centre, 38 - Pl Teatre.
LAMARCA. Gran Via, 216 - E Magòria.
PONS. Sta Coloma, 19-21 - Final metro.
TORRENT. Cera, 30 - Sant Climent.
TRESSERRA. Avgda Príncipe d'Astúries, 39-41 - Pl Lessep.
VILAR AMIGO. Via Laietana, 50 - St Pere Més Alt.

Arreu de les comarques es feren múltiples actes de festa

Arreu de les comarques de Catalunya, tal com anunciàvem ahir en l'agenda i en la informació, se celebrà la Diada Nacional de Catalunya amb actes i festes de tota mena. Pràcticament els actes s'iniciaren a la nit del dia 10, institucionalitzant en moltes viles la revetlla de l'Onze de Setembre. Banderes i domassos als balcons han estat senyals d'adhesió.

Amoià, vila natal de Rafael Casanova, els actes de celebració de la Diada Nacional foren presidits pel conseller d'Obres Públiques i Urbanisme, Josep Maria Cullell. L'acte més important de la jornada començà a dos quarts de sis de la tarda amb la intervenció de l'alcalde de la vila, Sebastià Ubassart, que donà la benvinguda als assistents. Després prengueren la paraula els diputats Simeó Selga i Jordi Borja, i tancà l'acte el conseller Cullell. En les intervencions de Borja i Cullell es posaren en relleu les disputes que actualment existeixen a la política catalana.

A Solsona, els actes se celebraren a partir de les cinc de la tarda en el parc de la Mare de la Font, presidits pel batlle de la població, Ramon Llumà, i el de Naves.

A Berga s'inauguraren les millors fetes al monument a Rafael Casanova, inaugurat en la Diada de l'any passat. El monument és una reproducció del que hi ha a Barcelona a la ronda de Sant Pere.

Dos actes a Cornellà

A Cornellà, la Diada fou protagonitzada per dos actes celebrats al mateix temps. En el que se celebrà a la plaça de Lluís Companys, convocat per l'Associació de Veïns del barri centre i els Amics de la Sardana, prengueren la paraula l'alcalde de la ciutat, Frederic Prieto, i el d'ERC Albert Alay. Prieto féu esment de l'extraordinari creixement de la població de Cornellà en aquests últims anys, amb els greus problemes de tot tipus que això comporta, especialment els de comunicació i convivència entre les dues comunitats de parlants. Acabà fent una crida per aconseguir la unitat de la població.

L'altre acte celebrat a Cornellà fou convocat per l'Ateneu i l'Escola Popular, de la conselleria de cultura de l'ajuntament i comptà amb la

presència d'unes tres mil persones, a les quals adreçaren la paraula el conseller de cultura de l'ajuntament, Joan Tardà, José Luis Zualtz, de les gestores pro-amnistia d'Euskadi, Antón Iburguren, diputat a Corts d'Herri Batasuna, José Manuel Sánchez Gordillo, alcalde de Marinaleda, i Ignasi Doñate, per l'Ateneu de Cornellà, segons informa Joan Fernández.

Sant Boi, Trias va fer l'ofrena floral

A la vila de Sant Boi del Llobregat va fer-se ahir al migdia la celebració de la Diada, que tenia com a punt cabdal l'ofrena floral de l'ajuntament a la tomba de Rafael Casanova. El conseller d'Economia i Finances de la Generalitat, Ramon Trias Fargas, va presidir els actes, en representació del president Jordi Pujol.

L'església de Sant Boi, on és enterrat Rafael Casanova, estava plena de gom a gom, i també la plaça de davant l'església, on Trias i l'alcalde de la vila van fer uns parlaments en els quals van glossar la significació de la Diada. A la plaça també hi havia un grup de treballadors en atur que reclamaven atenció per als seus problemes.

Sitges: carrer de l'Onze de Setembre

A la vila de Sitges ahir al migdia l'ajuntament va presidir l'acte de donar el nom d'Onze de Setembre a un carrer de la vila vella. L'acte va ser molt concorregut i va mantenir el clima festiu que respirava tota la vila —que no oferia una imatge de diumenge d'estiu normal amb presència de turistes. L'alcalde va glossar la importància de la Diada i, alhora, va fer esment que la catalanització dels carrers de la ciutat aniria continuant.

Els grallers de l'escola de Sitges van tocar «Els segadors» i diverses

músiques populars, i al vespre al Cap de la Vila es feren sardanes i actuà la colla de castellers de Sitges.

Vilafranca: sardanes i xerrades

A Vilafranca del Penedès ahir al migdia va tenir lloc, a la plaça de Sant Joan, el primer acte de l'Onze de Setembre amb una xerrada d'un periodista vilafranquí sobre la significació de l'Onze de Setembre, i després una ballada de sardanes. A la tarda, a la casa de la vila, l'ajuntament va fer una recepció a les autoritats i entitats locals, i Esteve Tomàs, diputat al Parlament de Catalunya, va parlar sobre «La reconstrucció nacional, una tasca col·lectiva». A la nit hi va haver un concert de música catalana per a cobla a la plaça de Jaume I.

Fluida participació a Sant Adrià

Tot i les nombroses entitats i grups van subscriure la convocatòria —ajuntament, associacions de veïns, entitats culturals i recreatives, llars dels jubilats, clubs esportius, PSC-PSOE, PSUC, CIU, CCOO, UGT i ERC— a causa de la pràcticament inexistent publicitat de l'acte, aquest no reuní gaire públic.

Hi hagué dos parlaments, el primer en castellà a càrrec de Jordi Ribó, membre la comissió organitzadora, i el segon a càrrec del batlle, Josep Vilanova. Cal assenyalar el to emotiu de les paraules d'aquest darrer en fer una exaltació de la unitat lingüística dels Països Catalans i la importància de ser català. Acabà el seu parlament amb un vibrant «Visca Catalunya lliure», informa Agustí Gallart.

A Terrassa, l'alcalde de la ciutat, Manuel Reyes, juntament amb altres membres del consistori, féu una ofrena floral al monument situat al parc de Sant Jordi i després adreçà la paraula als assistents.

A Mollet, a les onze del matí es van inaugurar les plaques dels carrers de Rafael Casanova, Onze de Setembre i Jaçint Verdguer.

L'associació de veïns Zona Centre va adornar tota la plaça de Prat de la Riba amb retalls i pòsters de l'AVUI, informa Jaume Barberà.

Tots els imbolts de la Diada es poden acumular en una sola figura. (Foto Robert)

Lleida: polèmica i divisió en la manifestació

A Lleida, capital del Segrià, és on la celebració de la Diada va registrar ahir al migdia una divisió de parers en la manifestació inicialment unitària. A Lleida, els actes eren convocats al migdia, i a més hi afegien la commemoració del sisè centenari de l'«Elogi d'Atenes». El conseller Max Canher va presidir els actes celebrats a l'ajuntament.

La manifestació de tipus unitari, tal com havien acordat els partits polítics que integren la comissió de l'Onze de Setembre, s'inicià a la plaça de la Magdalena, i havia d'anar fins a l'ajuntament, on després d'unes paraules de l'alcalde es feia l'acte commemoratiu de l'«Elogi d'Atenes». En iniciar-se la manifestació, va situar-se al davant la representació de la comissió de l'Onze de Setembre, que portaven una pancarta. Al seu darrera anava l'alcalde de la ciutat, Antoni Ciurana, i els diputats al Parlament de Catalunya V Torres i R Vinyals d'ERC; P Roselló de CC-UCD; i P Aiguadé del PSC.

Van formar-se d'entrada dos blocs, un integrat per PSC, UGT, CC-UCD i ERC, i un altre per CCOO, PSUC i partits extraparlamentaris com MCC i PCE-mi. En iniciar-se la manifestació, Maria Rúbies, diputada de CiU, juntament amb membres d'aquest partit i de la seva direcció a les comarques del voltant de Lleida, va decidir d'abandonar la manifestació donat que no es complien les normes unitàries establertes i es cridaven eslògans contraris a la política del Consell executiu de la Generalitat i del president Jordi Pujol. Aquests crits van escoltar-se sobretot en el segon bloc de la manifestació, on era més forta la presència de comunistes, tant del PSUC com de partits extraparlamentaris.

La manifestació pels carrers de Lleida, fins a arribar a la Paeria, va transcórrer dins el clima de radicalisme verbal i crida d'eslògans de tota mena, evidenciant una desunió. En arribar a la Paeria, l'alcalde de Lleida, A Ciurana, va fer un discurs de cloenda que d'entrada va ser fortament esbronat. Ciurana va reclamar unitat i assenyala que calia tenir «esperança per donar il·lusió al país, perquè creiem en el futur i creiem en una Catalunya rica i plena». També va indicar que no és amb crits que s'arreglen les coses, sinó treballant i amb bona voluntat per part de tothom, i va reclamar que els homes de diverses ideologies calia que treballessin junts.

L'acte va acabar-se amb el cant d'«Els segadors».

Després, a l'interior de la Paeria va inaugurar-se l'exposició —completada amb un àudio-visual— sobre els sis-cents aniversari de la signatura, a la ciutat de Lleida, concretament al castell de la Suda, de

l'«Elogi de l'Acròpolis d'Atenes». El catedràtic de la Universitat de Barcelona Eudald Solà va explicar el sentit i el significat de l'acte de Pere III el Cerimoniós.

Tarragona: de revetlla a castellers

A la ciutat de Tarragona, fins poques hores abans de la Diada, l'ajuntament no va organitzar res. En canvi, diversos partits polítics ja encetaren els actes i mitjans a la ciutat en la revetlla popular del dia 10. Així, CiU va fer una revetlla popular en la qual van participar moltes persones i que va perllongar-se fins a la matinalda. Nacionalistes d'Esquerra i MCC van ser els qui organitzaren un miting en el qual parlaren Magda Oranic, Santi Vilanova i J L Carod, els quals van insistir en la necessitat d'afirmar «les llibertats nacionals del poble català». El MCC va fer un col·loqui a l'auditori de Ràdio Tarragona en el qual van parlar Josep Sementé i representants del seu partit a Andalusia i el País Basc.

Al vespre, a la Rambla, van fer sardanes, i l'alcalde J M Recasens va cloure els actes de la Diada.

Reus

Els actes a Reus van iniciar-se el dia 10 al vespre amb una conferència del diputat al Parlament de Catalunya J Pruja, d'ERC, sobre la significació de la Diada. L'acte va fer-se al saló de sessió de l'ajuntament.

Ahir al migdia, l'alcalde de la ciutat, el socialista Carles Martí, va passar revista de les forces de la policia municipal i d'altres serveis d'atenció al ciutadà, a la plaça de la Vila. Després, a l'ajuntament, hi hagué una recepció. Al vespre va fer-se un festival de cançó catalana, i va acabar-se la festa amb un castell de focs.

Els infants aprenen també en la Diada el camí dels grans. (Foto Robert)

Notable participació en l'acte independentista del Fossar

L'acte independentista convocat ahir a migdia al Fossar de les Moreres va aplegar una notable afluència de gent, que l'organització calculava en unes deu mil persones. L'acte es desenvolupà pacíficament i acabà amb una manifestació fins a la plaça Sant Jaume.

Després de la desfilara individual o per grups davant el Fossar, on foren dipositades nombroses ofrenes florals, l'acte s'inicià al passeig del Born, on pràcticament cada balcó lluïa una senyera.

En nom dels Comitès de Solidaritat amb els Patriotes Catalans, Ramon Pelegrí obrí les intervencions amb una breu al·lució recordant que «aquest Onze de Setembre significa un compromís contra el sucursalisme i per la llibertat de tots els patriotes catalans» i demanà un minut de silenci per als patriotes morts per la llibertat.

El parlament amb més contingut polític anà a càrrec de l'advocat Gil Matamala, defensor de Lluís Montserrat Sangrà en el famós judici de Madrid en que també resultà alliberat Martínez Vendrell. Gil Matamala fou extremament dur contra els partits en el govern, tant a Madrid com a Barcelona; justificà que fossin enquany els Comitès de Solidaritat els protagonistes de l'acte del Fossar, per tal com «no va ser la Generalitat botiflera —digué textualment—, sinó la lluita dels comitès, qui tragués de la presó Martínez Vendrell i Lluís Montserrat». Remarcà més endavant, enmig de sovintejats aplaudiments i crits diversos, que ara la repressió contra l'independentisme

Acte independentista al Fossar de les Moreres. El parlament de l'advocat Gil Matamala constitueix el nucli de l'acte. (Foto Robert)

s'estén «com en temps del feixisme», que la llei antiterrorista equival a «un estat d'excepció permanent» i que ara l'Estat espanyol se serveix ja de «Generalitat, partits i sindicats com a nova policia». Gil Matamala digué finalment que s'obre una nova etapa en que cal intensificar «la nostra lluita política antirepressiva» i en aquest sentit anuncià que els Comitès esmentats iniciaran una campanya contra la renovació de la llei antiterrorista. Al llarg de l'acte, es donà compte de diverses adhesions (Bloc Nacional Popular Galleg, presos polítics catalans de Sòria, exiliats independentistes, Herri Batasuna,

KAS, Dones independentistes, Sindicat d'Obrers del Camp d'Andalusia, Comitès de solidaritat amb Uruguai, Front d'Esquerra Nacional del País Valencià, etc.) i els crits més corejats foren «Independència», «Llibertat patriotes catalans» i «Fora les forces d'ocupació».

L'acte acabà amb la lectura del manifest «Per la reunificació, la independència i el socialisme dels Països Catalans» i el cant d'«Els segadors». Finalment i per indicació del servei d'ordre, els assistents s'adreçaren en manifestació fins a la plaça Sant Jaume, on es llançaren alguns crits contra el president Pujol.

Múltiples ofrenes florals

Autoritats, entitats i ciutadans desfilaren pel monument a Casanova

Com ha estat habitual en els darrers anys, el monument a Rafael Casanova va ser envoltat al llarg de tot el matí per un nombrós públic que s'hi aplegava portant banderes catalanes o altres distintius, mentre les autoritats de Catalunya, representants d'entitats o, senzillament, ciutadans s'acostaven a dipositar-hi una ofrena floral i mentre una secció de la guàrdia urbana a cavall, en uniforme de gala, muntava guàrdia davant el monument.

L'ex-president de la Generalitat, Josep Tarradellas, va ser dels més matiners. Poc abans de tres quarts de nou dipositava, acompanyat de la seva esposa, Antònia Macià, una ofrena floral al peu del monument; al llac amb la bandera catalana, hi deia «Família Tarradellas».

Moments abans hi havien desfilat el Casal Bonavista d'ERC, Estat Català, la Federació Catalana de Futbol i l'Orfeó Gracienc. Després lliurarien la seva ofrena, entre altres, una representació del R C D Espanyol, encapçalada pel president Manuel Meler; la diputació de Barcelona amb el seu president Martí Jusmet al davant; la Cambra de comerç, representada també pel seu president Josep M Figueras; diverses organitzacions territorials de CDC i ERC; una representació d'escoltes catalans acompanyats d'escoltes de la Catalunya Nord; el Centre Excursionista de Catalunya —que juntament amb la Unió Catalanista són els degans de la pràctica de les ofrenes florals al Monument—; la Unió Mutualista de Venedors de Peix i altres entitats. Mentrestant, eren molts els particulars que s'hi acostaven a dipositar la seva ofrena; l'escena de pares fotografiant els seus fills al peu del monument era molt habitual i lògicament estava facilitada pel fet que per primera vegada l'onze de setembre era festa laboral.

Quan faltaven vint minuts per a les onze féu la seva ofrena el Futbol

Club Barcelona, representat pel president Núñez, el vice-president primer, Casaus i el jugador Carles Reixach, que es convertí aviat en centre d'atenció. Després seguirien la representació oficial d'Unió Democràtica de Catalunya i el consell d'administració del diari AVUI.

Pujol: «Voluntat de ser del nostre poble»

Els nombrosos ciutadans concentrats al voltant del monument esperaven amb expectació l'arribada de les màximes autoritats Polítiques de Catalunya. A les onze en punt, com era previst, van fer la seva ofrena el president de la Generalitat, Jordi Pujol i el Consell executiu. Els consellers van anar-hi arribant minuts abans —hi eren tots excepte Coll i Alentorn, que és a Caracas— i es col·locaren en filera per rebre el president Pujol, que els saludà un a un mentre una secció dels mossos d'esquadra li retia els corresponents honors. Tot just feta l'ofrena, la banda municipal —que es va situar al costat del monument durant tota l'hora al llarg de la qual havien de desfilat les autoritats catalanes— interpretà «Els Segadors», himne que fou corejat pel president, els consellers i els congregats. L'escena es repetiria posteriorment en el moment en què feren l'ofrena el president del Parlament i els membres de

la mesa, i l'alcalde de Barcelona i la resta de la corporació.

Pujol fou rebut amb forts aplaudiments pels congregats. L'ofrena consistí en una corona de lorer amb una cinta amb la bandera catalana on es podia llegir: «El president i el Consell de la Generalitat de Catalunya». Minuts després, el president Pujol manifestaria que la significació de la Diada era la «voluntat de ser i de sobreviure del nostre poble» i que ell en aquells moments representava el poble de Catalunya, sense cap esperit partidista.

Barrera recordà la Diada de l'any 64

Mitja hora després, a dos quarts de dotze, hi arribaren els membres de la mesa del Parlament, encapçalats pel president Heribert Barrera, també entre els aplaudiments de la gent. La presència de la representació oficial del Parlament tenia lògicament una significació especial, puix que enguany era la primera vegada que es produïa en més de quaranta anys. Els mossos d'esquadra van retre també honors al president del Parlament, que diposità una corona de lorer; a la cinta quadribarrada de la qual es podia llegir: «El Parlament de Catalunya». Altra vegada, la banda municipal interpretà «Els Segadors».

Barrera declarà que havia sentit una gran emoció en el moment de dipositar l'ofrena i que havia recordat dos Onzes de Setembre anteriors: «Els d'abans de la guerra, quan jo era molt jove, i el de 1964, en què es va fer la primera manifestació».

Serra: «treballar per normalitzar la vida institucional»

La banda municipal interpretaria altra vegada l'himne nacional de Catalunya quan feren la seva ofrena —també una corona de lorer— l'alcalde Serra i la resta de la corporació municipal. Serra hi arribà a les dotze en punt, acompanyat dels tinentes d'alcalde, mentre l'esperaven bona part dels regidors, i entre els aplaudiments populars. Després, l'alcalde declararia: «Hem de continuar demostrant la voluntat que som un sol poble, la voluntat de reconstruir-nos i que estem en el camí de fer un poble més just, més igualitari. I com que tot això són fetes llunyanes ens apleguem per recordar-nos-ho a nosaltres mateixos, als qui ens administren i als altres pobles. Hem recuperat les institucions i això és molt important, però hem de treballar per normalitzar la vida institucional, per omplir-la de contingut».

El president Pujol i el Consell executiu de la Generalitat van fer la seva ofrena al monument, com ja és tradicional. (Foto Albert Olivé)

Reivindicacions sectorials al peu del monument

La jornada al voltant del monument a Casanova va tenir també el seu caire reivindicatiu en el camp sectorial. Així, un grup de treballadors de l'empresa Rocalla s'hi van estar pràcticament tot el matí amb pancartes i proferint crits contra l'expedient de crisi i contra l'atur. Els crits es feren més intensos a l'arribada del president de la Generalitat i de les altres autoritats, però van ser ofegats pels crits de «visca Catalunya» dels congregats, en bona part militants de CDC; els treballadors de Rocalla replicaven amb un «visca Catalunya sense atur».

Un grup de mestres en atur va aprofitar també la Diada per a manifestar-se pels voltants del monument, també portant pancartes. Uns i altres repartien fulls volants en-

tre els congregats explicant la seva situació.

La conflictiva situació de «Diario de Barcelona» va ser també present davant del monument a Casanova. Al matí, membres del comitè d'empresa hi venien els números d'un sorteig en suport de la caixa de resistència i, a primera hora de la tarda, els treballadors hi van instal·lar una parada i hi venien el «Premsa en Lluita».

Al marge de la presència d'aquests conflictes concrets, val a dir també que hi van ser presents, en un sentit molt diferent, altres reivindicacions. En aquest sentit, cal destacar una pancarta penjada als voltants del monument signada per la «comissió cívica d'entitats» i en la qual es reclamava «ràdio i televisió catalanes, ara».

La presència del president del Parlament i els membres de la mesa fou especialment emotiva. Era el primer Onze de Setembre en què tornàvem a tenir Parlament. (Foto Albert Olivé)

Com cada any, l'AVUI també va ser al monument. Una representació del consell d'administració, amb el president, Antoni Subirà, al capdavant, en féu l'ofrena. (Foto Robert)

L'alcalde de Barcelona, Narcís Serra, i els tinentes d'alcalde Abad i Comas en el moment de dipositar llur corona de lorer. (Foto Albert Olivé)

Dimecres, 12 de setembre del 1984

Resposta a la vaga Suspensen de sou i feina els futbolistes

Madrid.— Els presidents dels clubs de futbol de primera i segona divisió, en una reunió que van fer ahir a Madrid, decidiren, entre d'altres mesures, suspendre de sou i feina els futbolistes que, a partir d'avui, cointinuessin la vaga.

● Informació p. 23

Millora del pintor Dalí vol fer la convalescència a la torre Galatea

Barcelona.— El pintor Salvador Dalí, que ahir passà a un règim de vigilància intermèdia a causa de la lleugera millora experimentada, digué al seu amic Pitxot que volia anar a la torre Galatea.

● Informació p. 10

Acord a Dublín La CEE impulsa la integració espanyola

Dublín.— Els ministres d'Afers Estrangers dels països de la Comunitat Econòmica Europea (CEE) van decidir ahir impulsar políticament les negociacions d'adhesió d'Espanya i Portugal davant la proximitat de l'1 de gener del 1986.

● Informació p. 15

Tragèdia a la Gomera El governador, entre els morts d'un incendi

San Sebastián de la Gomera.— El governador civil de Santa Cruz de Tenerife va morir ahir en l'incendi que es va produir en una zona forestal del terme municipal de la capital de la Gomera i que, iniciat dilluns a la nit, ja té un tràgic balanç provisional de dotze morts i molts ferits.

● Informació p. 19

Com és el nen osonenc campió del món infantil d'escacs

L'AVUI presenta en un informe la personalitat del nen osonenc de tretze anys campió del món infantil d'escacs. És Lluís Comas, un bon futbolista i excel·lent estudiant, que juga amb les peces del tauler com un home gran. Per ell, però, els escacs només són un hobby.

● Informació p. 26

Tònica de normalitat durant la commemoració de l'Onze de Setembre

La divisió minva la participació a la Diada

La guàrdia urbana calculà 40.000 persones a Barcelona

Una situació curiosa es va produir en començar la manifestació dels partits parlamentaris. Una falta d'ortografia — "autogobern" per autogovern — es va introduir a la pancarta darrera la qual podem veure, d'esquerra a dreta, Gutiérrez Díaz i López Raimundo (PSUC), Justo Domínguez (UGT), Raimon Obiols (PSC) i Albert Alay (ERC). L'error va ser corregit

Barcelona.— Les diferents celebracions de la festa nacional no van aconseguir d'aplegar el nombre de gent desitjat pels organitzadors. La dispersió i la divisió de les convocatòries va fer minvar la quantitat dels participants.

Només l'acte Independentista del Fossar de les Moreres va aconseguir de mantenir —i, segons algunes fonts, fins de millorar— la xifra de participants en relació a l'any 83.

Pel que fa a les tres manifestacions centrals celebrades a Barcelona, organitzades pels partits parlamentaris d'esquerra i les centrals sindicals, la Crida i grups extraparlamentaris d'esquerra, van aconseguir una participació estimada de quaranta mil persones, segons xifres que han estat facilitades per la guàrdia urbana. A la manifestació dels parlamentaris hi va haver la presència dels principals dirigents socialistes, comunistes i d'Esquerra Republicana. Les manifestacions van transcórrer sense incidents dignes d'esmentar, llevat d'un grup de desocupats que va tractar de barrar el pas al primer grup.

Al Fossar de les Moreres els independentistes van aplegar entre quatre mil i vuit mil persones, segons unes o altres xifres. Destacà la presència del dirigent d'Herri Batasuna Jon Idígoras, que va ser l'orador més aplaudit.

Els actes institucionals van fer-se d'acord amb el protocol ja habitual. Ofrenes florals davant el monument al conseller en cap Rafael de Casa-

nova, recepció oficial al Parlament de Catalunya, acte a Sant Boi davant la tomba i acte institucional a Lleida. A la capital del Segrià, Jordi Pujol va pronunciar un enèrgic discurs en què va destacar que l'Estat de les autonomies no podrà resoldre la situació que es va

produir a Catalunya després del 1714. Però, a la vegada, el president insistí, en ocasió d'aquesta Diada, a plantejar un triple repte als catalans per tirar endavant el país.

● Informació pp. 3,4,5,6,7,8 i 9
● Editorial p. 12

● La dispersió d'ofertes i actes dominà a les comarques gironines

● L'alcalde socialista de Tarragona va enfrontar-se als regidors de CiU

● Només cinc-centes persones van aplegar-se a la manifestació convocada a la ciutat de Lleida

● Pujol diu que l'Estat de les autonomies no liquida la situació creada el 1714

Incidents després de l'acte del Fossar de les Moreres

La fotografia recull el moment que comença a cremar l'entrada a la seu social de la companyia Hidroelèctrica de Catalunya, situada al carrer dels Arcs de Barcelona —entre la catedral i el Portal de l'Àngel—, com a conseqüència de l'incendi provocat per manifestants que, provinents de la concentració independentista del Fossar de les Moreres, van tractar de cremar una bandera espanyola situada a l'edifici. La policia de vigilància en detingué l'autor. A continuació d'aquest incendi, que de seguida va ser sufocat pels bombers, la policia estatal va actuar amb especial contundència, disparant fins i tot bales de goma i demanant la documentació a la gent que passava pel carrer.

Commemoració de l'Onze de Setembre

Resultats dels incidents a la porta d'entrada de la Hidroelèctrica de Catalunya. A la dreta Jon Idígoras, de la mesa nacional d'Herri Batasuna, en un moment del seu parlament

Unes vuit mil persones al Fossar i forts incidents amb la policia

L'acte independentista del Fossar de les Moreres reüní unes vuit mil persones. Després de la concentració i la manifestació es produïren forts incidents amb la policia i hi hagué tres detencions

Barcelona.— Tres persones van ser detingudes ahir en els incidents que es produïren després de la manifestació convocada pel Moviment de Defensa de la Terra (MDT). La retirada d'una bandera espanyola del balcó de la companyia Hidroelèctrica de Catalunya va ser el motiu de la detenció de Joan Herrera, Santiago Riera i Sixto Antich Martí.

Els fets van començar poc abans de les dues del migdia, quan un grup de manifestants provinents de l'acte independentista del Fossar de les Moreres es van dirigir cap al Portal de l'Àngel des de l'avinguda de la Catedral. En arribar al carrer dels Arcs, van veure que hi havia una bandera espanyola, al costat d'una de catalana, al pal de l'empresa Hidroelèctrica de Catalunya, i van preferir crits de protesta. Un dels manifestants va pujar a l'edifici i va treure la bandera del seu lloc.

Tot seguit, quan anava a sortir, va ser retingut per una parella de la policia nacional situats a l'interior, que van obrir el balcó i el van detenir.

Van calar foc a la porta de l'edifici

Aquesta situació va fer que un grup de manifestants tiessin pedres contra l'edifici i poc després calessin foc a la porta d'entrada. L'incendi va adquirir una forta virulència; les flames arribaven fins al pis superior, on hi havia les banderes. Uns minuts més tard, van arribar al carer dels Arcs dos camions de bombers de la Generalitat, que van aconseguir apagar el foc i obrir una finestra lateral per facilitar l'entrada a l'edifici, ja que la porta havia quedat totalment inutilitzable.

Uns quinze minuts després hi van arribar una gran quantitat d'efectius policials. Concretament, al Portal de l'Àngel i a l'avinguda de la Catedral quinze es van concentrar cotxes zeta i vuit furgons amb

policies equipats amb material antiavalots, que van carregar contra uns tres-cents independentistes que eren allà a prop. Segons testimonis presencials, al Portal de l'Àngel la policia va dispersar els manifestants molt violentament i, fins i tot, van disparar bales de goma que no van causar cap ferit.

La policia acordonà la zona

La policia, després de tornar a posar la bandera espanyola on era, va acordonar la zona amb un gran nombre d'efectius, que demanaven la documentació a tots els vianants. En un primer moment, van ser agredits pels veïns, que llançaven pedres des dels balcons, fet que va incrementar el desplegament i el control dels ciutadans per part dels cossos de seguretat de l'Estat. Progressivament, va anar tornant la calma i els efectius policials es van retirar a primeres hores de la tarda.

D'altra banda, quatre militants del Front d'Alliberament Nacional (FAC) van ser detinguts ahir al matí quan es disposaven a preparar les taules de propaganda del seu partit de cara a la celebració de la Diada. La policia els va portar a la direcció superior i, poc després, van ser traslladats a la comissaria del carrer Llúria, on van ser interrogats. A les onze del matí, és a dir, tres hores després de la detenció, els van posar en llibertat i els van tornar les seves banderes i el material per al muntatge la taula de propaganda.

Important nombre de manifestants

Segons els organitzadors de l'acte independentista del Fossar de les Moreres, unes vuit mil persones ompliren els carrers dels voltants, encara que altres fonts consultades per l'AVUI assenyalaven que eren cinc mil. Dirigents del Moviment de Defensa de la Terra

Milers de persones omplien el Fossar i el passeig del Born. A la fotografia es pot veure Lluís Maria Xirinacs

van manifestar la seva satisfacció pel gran nombre d'assistents «que supera les nostres previsions». Josep Guia, dirigent del MDT, assegurarà a l'AVUI que «l'assistència multitudinària a aquest acte del Fossar és fruit de l'increment del moviment independentista a Catalunya», davant la inoperància de les institucions autonòmiques.

Parlaments al Fossar

Els parlaments que es van fer al Fossar, els quals s'iniciaren amb un homenatge a Josep

Antoni Villaescusa, independentista mort aquest estiu, van ser interromputs constantment per crits en favor de Terra Lliure i la independència dels Països Catalans. Entre d'altres, es van rebre les adhesions del PSAN, Nacionalistes d'Esquerra, Entesa de l'Esquerra Catalana, el POSI i una salutació de l'organització armada Terra Lliure. Les nombroses pancartes que omplien el Fossar de les Moreres i el passeig del Born demanaven la independència i manifestaven la seva condemna de la llei antiterrorista.

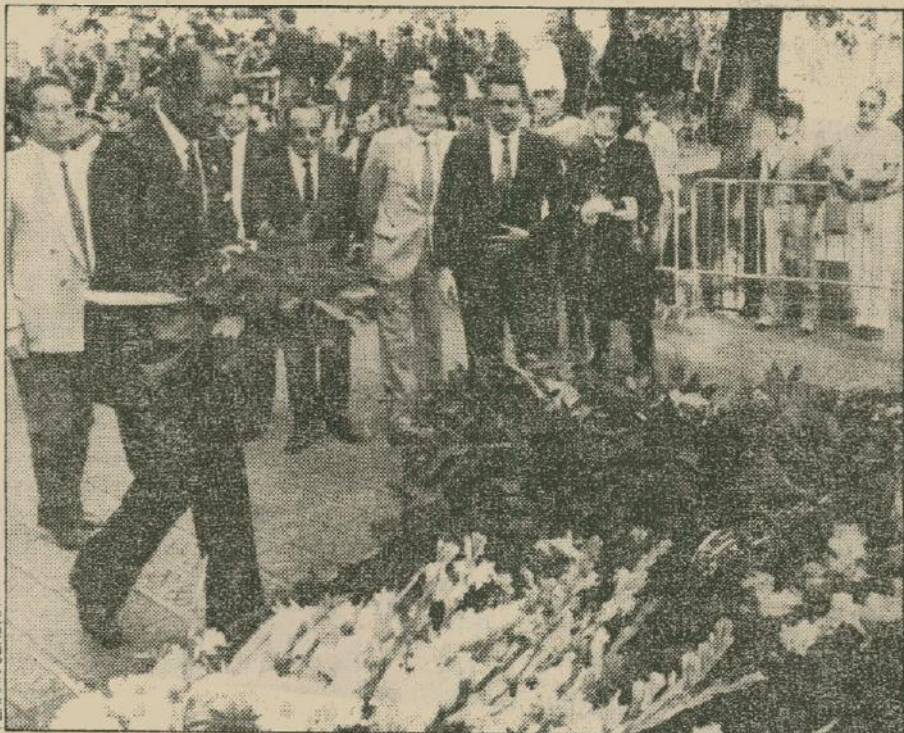
Jon Idígoras, d'Herri Batasuna, fou el més aplaudit

Barcelona.— Jon Idígoras, membre de la mesa nacional d'Herri Batasuna, va presidir la delegació del seu partit als actes independentistes de la Diada i va ser interromput constantment amb forts aplaudiments durant el seu parlament. Idígoras va manifestar la seva solidaritat «amb la lluita coincident d'uns pobles que volen ser lliures i independents». Va esmentar també els Estatuts d'autonomia del País Basc i Catalunya i afirmà que «no responen a les nostres necessitats».

El dirigent d'Herri Batasuna va parlar de la greu situació en què ara es troben els independentistes bascos que, des de fa trenta-quatre dies, estan en vaga de fam i set a França. En aquest sentit, afirmà que «qualsevol desenllaç fatal serà responsabilitat del mal anomenat govern socialista». La referència a la proposta del ministre José Barrionuevo, per la qual els terroristes poden reintegrar-se a la societat, va ser acollida amb uns forts xiulets i va ser qualificada de «invitació a la rendició». Idígoras digué que el poble basc no es rendeix «i ara menys que mai, veient aquesta manifestació».

D'altra banda, el dirigent del Bloc Nacional Popular Gallec (BNG), Xosé Domingo, va manifestar el seu suport a la lluita per la independència dels Països Catalans, alhora que desitjava grans èxits al moviment d'alliberament nacional de les nacions de l'Estat espanyol. Parlà també de Josep Antoni Vilaescusa, independentista mort recentment, i assegurà que simbolitzava tots els qui van ser abatuts per l'imperialisme als cinc continents.

Commemoració de l'Onze de Setembre

L'alcalde de Los Angeles, Tom Bradley, diposita el ram de flors en presència de Pasqual Maragall. A la dreta, el Consell Executiu en ple, davant el monument a Casanova

Les institucions feren ofrenes florals a Rafael Casanova

Maragall hi va anar acompanyat de l'alcalde de Los Angeles

Barcelona.— La desfilla d'autoritats i polítics pel monument barceloní a Rafael Casanova no va ser tan nombrosa com anys enrera, tot i que des de primeres hores del matí hi va haver públic al voltant de l'estàtua. Un públic que, amb banderes catalanes i peces de roba amb les quatre barres aplaudia gairebé sempre les representacions oficials d'institucions, entitats ciutadanes, esportives, polítiques, etc., que feien l'ofrena floral tradicional al conseller en cap. En el moment de més afluència de públic, potser eren cinc-centes les persones concentrades davant el monument, part de les quals se n'anaren poc després al Fossar de les Moreres i el Parc de la Ciutadella.

Una companyia de mossos d'esquadra, amb uniforme de gala, va fer guàrdia tot el matí davant el monument. També hi va estar la banda municipal de Barcelona, que intepretava l'himne «Els segadors» quan els representants de les institucions feien l'ofrena floral.

Josep Lluís Núñez i la representació del F.C. Barcelona van matinar per fer la ofrena. El president barcelonista havia d'anar a Madrid ahir al matí i a quarts de nou ja havia dipositat un gran escut del Barça als peus del monument.

L'alcalde de la ciutat, acompanyat de la pràctica totalitat dels regidors, va fer la seva ofrena poc abans de dos quarts de 10 del matí. Abans, Pasqual Maragall va passar revista a la companyia de mossos d'esquadra. Maragall anava acompanyat de l'alcalde de Los Angeles, Tom Bradley, que es troba de visita a Barcelona.

Poc després desfilà pel monument un nombrós grup de militants de Convergència Democràtica, presidits pel secretari general per delegació, Miquel Roca Junyent. Els convergents cantaren «Els segadors», com feren els diferents partits, car la banda només tocava quan hi eren els representants de les institucions catalanes.

Antoni Baró, president del

R.C.E. Espanyol, anava al capdavant de la representació del seu club que hi deixà —com havia fet el Barça— un gran escut floral. Grups d'escoltes, famílies, consells de districte i associacions cíviques de tota mena també passaren durant tot el matí pel monument per deixar-hi motius florals.

Ofrena del Consell Executiu

El Consell Executiu, presidit per Jordi Pujol, va fer l'ofrena poc abans de les deu del matí. L'arribada del president Pujol va ser especialment aplaudida pel públic. Pujol s'aturà uns moments per donar la mà a alguns ciutadans per damunt de les tanques de protecció i passà revista a la companyia de mossos d'esquadra, abans

de saludar un per un els consellers i el secretari general de Presidència.

Després de fer l'ofrena, Pujol va manifestar als mitjans informatius la seva esperança en el futur malgrat la manca de voluntat autonomista del govern central. «O manca voluntat autonomista o això és un engany», digué. També es mostrà preocupat per la manca d'unitat política en aquesta Diada i digué que a Catalunya «no acabem de trobar la resposta adequada» als entrebancs que ens posa el centralisme.

El president de la Diputació de Barcelona, Antoni Dalmau, va haver d'escoltar alguns crits en contra seva per part del públic, mentre que una altra part l'aplaudí. Dalmau va ma-

nifestar que la mobilització al carrer en la Diada encara té sentit, perquè resten reivindicacions per aconseguir, però que és normal que la mobilització no aplegui tanta gent com durant els anys de la transició política.

Heribert Barrera, que també va ser molt aplaudit, presidí la representació d'ERC, juntament amb el diputat Francesc Vicens. L'ofrena dels republicans precedí en pocs minuts la de la Joventut Nacionalista de Catalunya, que arribà en forma de manifestació, amb moltes banderes catalanes i cridant eslògans com «Som una nació», «Independència», «Països Catalans» i «Mossos sí, marrons no».

L'última representació institucional va ser la del Parla-

ment, representat pel seu president, Miquel Coll i Alentorn, i la mesa. Coll i Alentorn tornà a fer l'ofrena minuts després junt amb la representació del seu partit, Unió Democràtica. El president del Parlament, comentant la diversitat de convocatòries per a commemorar la Diada, va dir que no el preocupava, perquè «és una divisió formal, no essencial. Cadascú ho celebra a la seva manera, però en allò que és essencial estem tots d'acord».

Altres partits, com el Partit Socialdemòcrata de Ramon Viñals, també van fer l'ofrena. Els qui no la feren en el monument a Casanova de Barcelona foren els partits d'esquerra, que preferiren anar a la tomba del conseller en cap, a Sant Boi.

Molts polítics davant la tomba a Sant Boi

Sant Boi de Llobregat (Baix Llobregat).— Un bon nombre de polítics i autoritats catalanes passaren ahir per davant de la tomba de Rafael Casanova per fer-hi la ja tradicional ofrena floral, que estava prevista per a les onze del matí i fou precedida per una recepció als polítics i les autoritats a l'Ajuntament de la vila.

Dels homes públics que s'esperava, l'absència més important fou la del ministre de Sanitat i Consum, Ernest Lluch, que havia assegurat la seva assistència a l'ofrena floral. Lluch va haver de quedar-se a Madrid, ja que al consell de ministres de dilluns, al contrari del que era previst, van quedar moltes qüestions pendents, de manera que ahir calgué reprendre'l en sessions de matí i tarda.

A tres quarts i cinc d'onze, la comitiva política sortí de l'Ajuntament per anar caminant fins a l'església parroquial de Sant Baldri, situada a uns cinc-cents metres i on es troba la tomba de Casanova. Al capdavant, hi anaven el conseller d'Economia i Finances, Josep

Maria Cullerell, l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, el president de la Diputació de Barcelona, Antoni Dalmau, el secretari general del Partit dels Socialistes de Catalunya, Raimon Obiols, i el sots-president de la Federació Catalana de Municipis i alcalde de Manresa, Joan Cornet.

Xavier Vila, alcalde de Sant Boi acompanyava els polítics esmentats.

En la nombrosa comitiva política, es podia veure també Raimon Martínez Fraile, tinent d'alcalde de Barcelona, Mercè Sala, vice-presidenta de la Corporació Metropolitana, Jorge Fernández Díaz, regidor d'Aliança Popular a Barcelona i el diputat al Parlament pel mateix partit Domènec Romera. Igualment, hi eren presents tots els alcaldes de la comarca del Baix Llobregat.

Després de l'ofrena floral, que durà escassament cinc minuts, la comitiva es traslladà en cotxes a la plaça de Catalunya, històric indret de la primera celebració autoritzada de la Diada, després de la mort de Franco, el 1976.

Pasqual Maragall i Josep Maria Cullerell van presidir la celebració a Sant Boi

Commemoració de l'Onze de Setembre

La recepció del Parlament, punt de trobada dels dirigents polítics

Destacada assistència eclesial i comentada absència militar

Barcelona.— La presència de l'arquebisbe de Tarragona, monsenyor Ramon Torrella, i l'absència de representants de les forces armades van dominar la recepció oferta pel president del Parlament amb motiu de la celebració de l'Onze de Setembre. Una recepció que va servir perquè els polítics catalans i la classe dirigent del país poguessin trobar-se a fer petar la xerrada entorn d'un aperitiu molt ben servit.

Molta gent que volia anar a ballar sardanes s'acostà abans a l'entrada del Parlament per veure l'arribada de les autoritats. A l'entrada del Palau del Parlament un escamot de mossos d'esquadra vestits de gala retia honors a les diferents autoritats, que eren rebudes amb més o menys aplaudiments segons les simpaties del públic, sense que hi hagués cap incident. Entre els més aplaudits, el president Pujol i el secretari general d'Esquerra Republicana i anterior president del Parlament, Heribert Barrera, que arribà a l'edifici acompanyat per Joan Hortalà, conseller d'Indústria i militant d'ERC.

Es pot dir, sense necessitat de fer una relació gaire àmplia, que hi eren presents tots els principals polítics catalans. Així cal anotar Raimon Obiols, Antoni Gutiérrez Díaz i Eduard Bueno, com a caps de fila de partits; molts diputats de la Cambra catalana i també alguns diputats al Congrés de Madrid, com Miquel Roca. Un polític molt demanat per tothom era Jordi Solé Tura, especialment preveient l'actuació que s'espera que tingui el pròxim congrés del PSUC, a la primavera, en què el partit comunista vol recuperar el seu protagonisme. També Jordi Carbonell (Entesa de l'Esquerra) i Celestí Sánchez (Partit dels Comunistes) van ser-hi presents.

De les autoritats, cal fer esment del president de la Generalitat, gairebé tot el Consell Executiu, la mesa i la junta de portaveus del Parlament, el president del Consell Consultiu, Fernández de Villavicencio, el síndic de greuges, Frederic Rahola, i el síndic de comptes, Joan Josep Perullés. Per part estatal, cal esmentar el delegat general del govern i el governador civil de Barcelona. També hi havia l'alcalde de Barcelona i el president de la Diputació. Hom va poder veure els antics diputats i consellers, que van acostar-se a saludar els seus companys i coneguts.

Armet, recuperat

Va ser molt comentada la presència, per primer cop, d'un representant de l'Església catalana. En aquest cas l'arquebisbe de Tarragona i president de la conferència episcopal catalana, monsenyor Ramon Torrella, que va ser objecte de molta atenció per part dels assistents. També va ser comentada l'absència de representants militars. Tant el capità general com el governador militar van excusar la seva assistència, però s'esperava una representació de les forces armades,

L'arquebisbe de Tarragona enraona al Parlament de Catalunya amb els presidents Pujol i Coll durant la recepció oficial amb motiu de la Diada. També veiem Pasqual Maragall, alcalde de Barcelona, parlant amb el president del legislatiu i Arcadi Calzada, vice-president primer

Un aspecte de la sala dels passos perduts del Parlament durant la recepció amb motiu de la festa nacional de Catalunya

especialment tenint en compte que l'any passat el mateix capità general, aleshores el tinent general Sáenz de Santamaría, va anar a la recepció del Parlament, però el tinent general Sáenz Larumbe es va estimar més atendre qüestions familiars a Madrid.

La presència de Lluís Armet, diputat socialista i portaveu del seu grup al Parlament, va ser

comentada molt favorablement. Visiblement recuperat després de les vacances, Armet declarà a l'AVUI: «He fet trenta-set dies de vacances i he recorregut moltes valls pirinenques. Estic en plena forma i amb ganes de tornar a la feina».

Els polítics s'afanyaven a restablir els contactes perduts al llarg de les vacances, per bé que molts d'ells van coincidir

en diverses festes, especialment els que acostumen a estiuar a la Costa Brava. També anaren a la recepció les dones dels polítics, començant per Marta Ferrusola. L'acte d'ahir va servir per a tornar a posar fil a l'agulla en les qüestions en què hauran de treballar els parlamentaris aquesta legislatura.

Una presència molt comentada va ser la del president de l'audiència territorial, el magistrat Rodríguez Aguilera, i del fiscal en cap de la mateixa audiència. Tots dos van conversar amb absoluta normalitat i cordialitat amb els assistents a la recepció. El Parlament havia lliurat sis-centes invitacions, i la sala dels passos perduts de la Cambra catalana era plena de gom a gom, i era difícil de poder desplaçar-se d'un lloc a l'altre.

Malgrat la manca d'esperit unitari pel que fa a les manifestacions de la tarda, la classe dirigent del país va demostrar que el diàleg encara continua i que és norma de conducta en les relacions que mantenen les autoritats i els polítics en general, almenys fins que s'aixequi el teló de l'activitat oficial el pròxim 25 amb el debat de política general.

Jordi Pujol i Ronald Reagan van ser els protagonistes favorits dels partits extraparlamentaris a l'hora de compondre ninots amb què fer més entretinguda la manifestació d'aquests grups. Pujol i Reagan, representats per senyals capgrossos, van ser objecte de diferents crítiques per la seva política. Felipe González tampoc no es va escapar de les bromes d'aquests partits d'esquerra, que van posar una nota festiva enmig de la manifestació.

Raimon Obiols, primer secretari del Partit dels Socialistes de Catalunya, no se'n va adonar i es va situar just a sota d'una evident falta d'ortografia al text de la pancarta que duïen a les mans els dirigents socialistes. Allà on havia de dir autogovern es podia llegir «autogobern». Advertits els serveis d'ordre, van tractar de solucionar la situació i la millor manera de fer-ho va ser arrancar la lletra equivocada. Amb aquesta solució va quedar clar que ja no era possible assolir el ple autogovern, en tot cas l'autogovern.

Josep Maria Cullell, conseller d'Economia i Finances, ha estat aquest final d'estiu a Salzburg. Cullell és fidel al geni de la ciutat austríaca que respon al nom de Mozart i, *obviously*, poder anar al prestigiós festival —Narcís Serra també n'és un habitual— ha estat un dels seus grans plers. El conseller comentava, amb un cert aire de decepció, que va tenir mala sort amb la representació del *Idomeneo*, car Luciano Pavarotti, que en fa una veritable creació, no va cantar. La compensació li va venir de la mà del *Cossi fan tutte* dirigit per Ricardo Mutti i que tants elogis ha suscitat. Encara va tenir temps per a veure en acció al mític Von Karajan i la no menys mítica Filharmònica de Viena.

Ramon Trias Fargas, president de Convergència i cap de l'oposició municipal, no va poder assistir a la celebració de la Diada. La seva esposa n'explicava els motius: Trias Fargas és a Ammam, la capital de Jordània, on participa en un seminari de la Internacional Liberal per a tractar de trobar solucions a la situació del Pròxim Orient. Trias forma part de la representació estatal, que és integrada també per Antonio Garrigues Walker i el conegut Ignacio Camuñas.

Josep Tarradellas, anterior president de la Generalitat, ha tornat a ser absent d'una celebració oficial de caire unitari. D'acord amb el seu costum, no va anar a la recepció oficial del Parlament de Catalunya tot excusant-se al president Coll i Alentorn. A la tarda va assistir a diversos actes commemoratius de la Diada, convidat per alguns Ajuntaments.

Rafael Casanova va rebre l'homenatge oficial i popular a la ciutat de Sant Boi de Llobregat. Totes les autoritats van desfilar davant la tomba, però unes pancartes es feien ressò del mal conservada que és la casa on va passar els seus darrers anys el conseller en cap de Barcelona després d'acabada la guerra de successió. Serà qüestió que els organismes oficials vigilin què és el que passa amb aquest edifici i arreglin el que pogui dificultar la seva pervivència.

Commemoració de l'Onze de Setembre

«Tot just ara s'està superant la situació creada l'any 1714»

A Lleida se celebrà l'acte institucional de la Diada d'enguany. Jordi Pujol fou rebut a l'Ajuntament d'aquesta ciutat pel consistori en ple i en el seu discurs recordà l'onze de setembre del 1714, que comparà amb la situació actual

Patona Perellada

Lleida (Segrià). — «Tot just ara s'està superant la situació creada el 1714», manifestà Jordi Pujol en el seu parlament en la celebració de l'Onze de Setembre a Lleida. Pujol afirmà que «Espanya que s'instaurà el 1714 és una Espanya on Catalunya no té cabuda».

El president de la Generalitat digué que, amb l'Onze de Setembre, Catalunya no recorda una derrota sinó «l'heroisme dels nostres avantpassats i l'orgull de ser catalans». Pujol afirmà que, «políticament parlant, no sóc quasi res més que un enamorat de Catalunya» i manifestà tot seguit: «Amb tot, jo no puc amagar que aquest país necessita uns instruments polítics que no és segur que arribem a tenir». Insistí que «encara cal veure si estem construint una Espanya on Catalunya, la Catalunya real, tingui cabuda. Si l'Estat de les autonomies reïx serà la veritable liquidació dels fets del 1714».

Sobre la celebració institucional de la Diada, Jordi Pujol digué: «És cert que els actes institucionals han quedat prou bé, però falta alguna cosa. Haurem de trobar una millor manera de celebrar la Diada».

Finalment, referint-se al projecte municipal d'ampliar la zona industrial de Lleida, Pujol

A la fotografia de l'esquerra veiem Marta Ferrusola en actitud atenta durant la celebració de l'acte. A la dreta, Jordi Pujol, flanquejat per l'alcalde de Lleida, Antoni Siurana, i el governador civil, Antoni Pallarès

acabà dient que aquesta era també una manera de liquidar en certs aspectes l'agressió del 1705 al 1714, anys que durà la guerra contra el centralisme dels Borbons.

Per la seva banda, l'alcalde de la ciutat, Antoni Siurana, afirmà que «la dinastia vencedora l'any 1714 ha estat incapaç de crear aquell Estat modern que volíem imposar a

casa nostra, que únicament podia reeixir des de l'acceptació voluntària de les nacionalitats i pobles espanyols. Aquesta és la gran tasca que ha de realitzar l'anomenada Espanya de les autonomies, perquè no és Espanya que fa les autonomies, sinó les autonomies qui faran Espanya, lliurement».

trasllat de la universitat a Cervera.

L'acte, d'un alt nivell cultural, fou presidit per Pujol, Antoni Siurana, Antoni Pallarès, Manuel Oronich i el bisbe de Lleida, Ramon Malla.

Jordi Pujol visità, acompanyat de les autoritats, les obres de reconstrucció de la Seu Vella, on la Generalitat participa en la recuperació de la

plaça dels Apòstols, de la qual quedava per fer la pavimentació. La plaça dels Apòstols és la porta del claustre de l'antiga catedral de Lleida, les obres de reconstrucció de la qual continuen encara. Jordi Pujol afirmà que «amb la reconstrucció d'aquesta bellíssima catedral gòtica també estem liquidant la situació creada el 1707 a Lleida».

Onze de Setembre

Jordi Pujol, que assistí ahir a Lleida a l'acte institucional de l'Onze de Setembre, fou rebut a l'Ajuntament d'aquesta ciutat pel consistori en ple, presidit per l'alcalde, Antoni Siurana, el governador civil, Antoni Pallarès, i el delegat territorial de la Generalitat, Manuel Oronich, a més dels diputats al Parlament per Lleida i els delegats territorials.

Posteriorment, el president de la Generalitat, que anava acompanyat de la seva esposa, es traslladà a l'antic convent dels frares predicadors del Roser, avui seu de l'Estudi General de Lleida. Durant el recorregut, la comitiva fou saludada per nombrosos vianants que esperaven a les voravies del carrer major fins a l'Estudi General, situat al carrer de Cavallers. Pujol anava escortat per membres de la guàrdia urbana, vestits amb uniforme de gala.

Ciutat capdavantera

L'acte consistia en una conferència de Josep Lladonosa, cronista oficial de Lleida, historiador que fou saludat amicalment per Jordi Pujol, que li digué: «Estic llegint un llibre vostre».

Davant més de tres-centes persones que omplien l'antic claustre del Roser, Josep Lladonosa explicà que Lleida fou la primera ciutat a revoltar-se contra Felip V, el 7 de novembre del 1707, fet aquest que comportà —quan es va perdre la guerra— l'assassinat de set mil refugiats, la transformació de la Seu Vella en caserna militar de les tropes ocupants i el

Petits incidents amb els independentistes

Unes 500 persones a la manifestació de Lleida

Anna Gómez

Lleida (Segrià). — Unes cinc-centes persones van assistir ahir al matí a la manifestació que es va celebrar a Lleida amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya, una manifestació que no va poder ser unitària aquest any a la capital del Segrià, però que va tenir un caire reivindicatiu i va ser convocada i organitzada pels partits polítics PSC-PSOE, PSUC, Esquerra Republicana de Catalunya, Entesa de l'Esquerra, les centrals sindicals UGT i CCOO i la Federació d'Associacions de Veïns. No van participar en l'organització ni tampoc en la manifestació ni CiU ni Col·lecció Popular.

Les gairebé cinc-centes persones van sortir del Portal de Magdalena a dos quarts de dotze del migdia i van fer un recorregut curt per l'eix comercial. Poc després, en arribar a la plaça de la Paeria, la pedagoga Josepa Raimundi va llegir el pregó de la Diada, on estaven inclosos els eslògans més significatius de la convocatòria: per l'autogovern i l'autodeterminació; per un lloc de treball digne i segur; per la pau i el desarmament.

Durant el recorregut, en alguns carrers de Lleida es van produir petits incidents amb els independentistes, que paral·lelament a la manifestació demanaven la llibertat de l'independentista Xavier Barberà,

que és a la presó Lleida-2 implicat en el cas Bultó.

A les comarques de ponent es van organitzar diversos actes commemorant la Diada. Així, per exemple, l'Ajuntament de Mollerussa a confeccionar un seguit d'actes, entre els quals cal destacar l'actuació de la coral Espiga i un partit de futbol entre el Mollerussa, de tercera divisió, i el Barcelona Atlètic, de Segona A. També va haver-hi una desfilada de majorettes i una ballada de sardanes.

Les sardanes són l'acte més programat a gairebé totes les comarques, ja que a més de Mollerussa, n'hi va haver a la Seu d'Urgell, Ponts i Agramunt. Cal destacar que a Ponts l'Ajuntament va fer arribar a totes les cases i comerços una crida perquè la gent assistís a la ballada de la tarda i perquè tots els ciutadans guarnissin els balcons amb banderes catalanes, petició que fou satisfeta per tots els vilatans. A la Poble de Segur hi va haver ball popular a la plaça de l'Arbre i van fer de l'11 de setembre una jornada festiva i no reivindicativa. A Balaguer, els actes d'ahir van tenir un caire esportiu i es lliuraren uns premis de natació i es féu una cursa ciclista per La rodalia de la ciutat. L'Ajuntament de Cervera va organitzar una ballada de sardanes amb cercavila i un berenar de germanor

Josep Lladonosa, historiador i cronista de la ciutat de Lleida; en un moment de la seva conferència sobre la guerra de successió

Commemoració de l'Onze de Setembre

Molts actes reivindicatius i festius a les comarques gironines

ERC, Defensa de la Terra i Ajuntament, per separat, a la capital

S.J. Llierca

Girona.— La commemoració de la Diada de l'Onze de Setembre destacà a les comarques gironines per la gran dispersió dels actes, organitzats arreu i per la gairebé total manca d'incidents i el caràcter festiu pràcticament generalitzat. Audicions de sardanes, cantades d'havaneres, recitals de cançó, algunes manifestacions reivindicatives, diversos actes amb parlaments o homenatges als catalans absents han estat també a les comarques gironines una constant, en alguns casos amb organització unitària, com ara a la Bisbal o a la comarca de la Garrotxa; en altres llocs, com ara Girona, cadascú ha organitzat els seus actes.

Esquerra Republicana, que havia desistit públicament de participar en l'acte institucional de l'Ajuntament de Girona, va concentrar ahir a darrera hora del matí, a la Rambla, concretament davant el monument a Carles Rahola, un centenar de militants i simpatitzants.

A la tarda, la ciutat de Girona va ser el marc de les convocatòries efectuades, respectivament, pel Moviment de Defensa

de la Terra i l'Ajuntament. La primera, de caire independentista, concentrà a la plaça de la Independència entre quatre-cents i cinc-cents persones, que escoltaren els parlaments de representants dels Països Catalans, i el de Jon Idígoras que, igual que a Barcelona, va ser el més aplaudit.

Durant aquest acte es va llegir un llarg comunicat signat per l'independentista gironí avui empresonat Jordi Puig. Després, començà una manifestació que, segons la convocatòria, havia d'acabar al govern civil, però que passà de llarg de l'edifici i anà a l'Ajuntament. A tots dos indrets els manifestants reclamaren que es traguessin dels balcons les banderes espanyoles. A la Casa de la Vila, a més, intentaren, sense insistir gaire, d'entrar a la recepció institucional que s'hi celebrava.

Els independentistes no van entrar a l'Ajuntament, però van estar una mitja hora cridant consignes al·lusives, al mal govern del PSOE, i exigint la llibertat per a Jordi Puig, la desaparició de la bandera espanyola del balcó i el dret a l'autodeterminació.

El recital de Raimon, al teatre Municipal, i al preu popular de tres-cents pessetes l'entrada, i la recepció abans esmentada del saló de sessions eren els únics actes organitzats per l'Ajuntament. Unes seixanta persones, entre gent de les associacions i entitats locals, membres del consistori, parlamentaris —n'hi assistiren cinc del Parlament català, en representació de diversos partits, i el diputat a Madrid Josep López de Lerma— i representants dels mitjans de comunicació, assistiren a la recepció, que constà només d'un parlament de l'alcalde, Joaquim Nadal, i un brindis amb un cava del país.

Unitat a la Garrotxa i Tarradellas a Blanes

A la Bisbal va tenir lloc un acte amb empatx de parlaments, tanmateix unitaris, que va ser tancat per Albert Bancells, alcalde de la vila. A la Garrotxa, concretament a Castellfollit de la Roca, també s'han viscut dos dies farcits d'actes culturals i reivindicatius, en què han participat oradors tan destacables com el valencià Francesc de P. Burguera

i el senador de la vila Ramon Sala i Canadell. A Arbúcies es van organitzar un seguit d'actes, sota el lema «autodeterminació», que inclogueren un curiós concurs d'aparadors decorats amb temes catalans. A Sant Hilari Sacalm es féu un homenatge a la memòria del general Moragues; a Figueres, Lloret de Mar i a moltes altres poblacions, es van limitar a esdeveniments de caire festiu.

A Blanes la festa va ser plena d'actes: sardanes, homenatge simbòlic a Charlie Rivel, ofrena al mar des de l'escullera del port, cantada d'havaneres i parlament de l'ex-president de la Generalitat Josep Tarradellas, adreçat a tots els vilatans. En el seu parlament, Josep Tarradellas, que va ser molt aplaudit, reclamà per als 11 de setembre vinent més unitat i per a Catalunya «els traspessos que ens mereixem». «El català —digué— és un poble sovint mancat d'energia, però que si s'ho proposa pot assolir un mínim de coincidència entre totes les seves gents. La Catalunya que esperem va més enllà de l'Estatut i ha de ser una Catalunya de llibertat, unió i progrés».

Vilanova va fer una ofrena floral al monument a Macià

Vilanova i la Geltrú (Garra).— L'acte més important que tingué lloc ahir a Vilanova i la Geltrú en commemoració de la Diada Nacional de Catalunya va ser una ofrena floral al monument de Francesc Macià, amb l'assistència de representants de tots els partits polítics i sindicats i de l'Ajuntament. D'altra banda, a Vilafranca del Penedès va tenir lloc una conferència a la sala d'actes de l'Ajuntament a càrrec d'Enric Sopena, president de l'Associació de la Premsa de Barcelona, amb el tema «Catalunya, 1931-1984».

A Reus, la manifestació fou unitària

J.M.G.

Reus (Baix Camp).— A Reus els actes de la Diada tingueren organització unitària. Començaren a les dotze del migdia amb una ballada de sardanes a la plaça del Mercadal. A dos quarts de vuit del vespre tingué lloc la manifestació unitària en què participaren totes les forces polítiques de la ciutat, llevat de CiU i Coalició Popular, que no fou convidada a les reunions preparatòries dels actes. Els manifestants foren rebuts a l'Ajuntament, on el poeta local Xavier Amorós llegí el manifest en presència de l'alcalde de la ciutat, Antoni Borrell. Els actes es cloqueren amb castells, que van ser a càrrec dels Xiquets de Reus.

Inaugurat el nou arxiu històric de l'Alt Camp

Rafael Castells

Valls (Alt Camp).— La inauguració del nou arxiu històric comarcal de l'Alt Camp als baixos de la Casa de Cultura, amb la presència del conseller de Cultura de la Generalitat, Joan Rigol, constituí un dels actes més destacats de la Diada a Valls. A partir d'ara, amb aquest arxiu històric finançat per la Generalitat, tot el patrimoni històric i documental de l'Alt Camp que fins ara estava dispers serà recollit en l'arxiu. Com a acte institucional de la Diada, el director de l'Institut Municipal d'Història de Barcelona, doctor Jaume Sobrequés, parlà ahir al migdia al saló de sessions de l'Ajuntament sobre la nació catalana al llarg de la història. Com a actes populars, l'exhibició castellera de les colles Vella i Joves dels Xiquets de Valls a la plaça del Blat amb castells de vuit constituí el plat fort de la Diada. La colla Joves descarregà per primera vegada el dos de vuit al folre.

Audicions de sardanes, teatre, amb la representació de l'obra *Fleca Rigol, digueu*, un concert per la banda La Sènia i la inauguració de quatre importants exposicions presentades per l'Institut d'Estudis Vallencs van completar els actes programats amb motiu de la Diada.

A Sabadell, convocaren CDC, ERC i UDC

Sebastià Vivas

Sabadell (Vallès Occidental).— Els actes que tingueren lloc a Sabadell per a commemorar la Diada van tenir com a denominador comú el caràcter festiu. Solament hi va haver una manifestació, convocada per Convergència Democràtica, Esquerra Republicana i la Unió Democràtica de Catalunya, que va tenir lloc a l'avinguda Onze de Setembre.

L'Ajuntament, pel seu cantó, es va limitar a convocar un seguit d'actes de caràcter cultural per tal que els sabadellencs poguessin afegir-se a la manifestació de Barcelona.

Enfrontament entre el batlle de Tarragona i els regidors de CiU

Joan Maria Clavaguera Tarragona (Tarragonès).— Les característiques predominants de la celebració de la Diada Nacional de Catalunya a la capital del Tarragonès han estat la manca d'unitat i la indiferència ciutadana envers els actes organitzats tant per forces polítiques com per institucions.

L'acte central d'aquest Onze de Setembre del 1984 fou el que tingué lloc a dos quarts de dotze del migdia davant el monument a Rafael Casanova i que havia organitzat l'Ajuntament. Aquest acte —en el qual va assistir l'alcalde, Josep Maria Recasens, acompanyat de regidors municipals i altres forces polítiques— fou molt polèmic.

L'alcalde, tan bon punt arribà davant del monument, s'enfrontà amb els regidors de Convergència i Unió després d'assabentar-se que aquests havien realitzat uns quants minuts abans un acte de partit sense notificar-ho a l'Ajuntament i que s'hi havia emprat l'equip de megafonia que és propietat del consistori.

La indignació del senyor Recasens fou notòria. «És intolerable que uns senyors de Convergència puguin fer el seu acte sense comunicar-ho a ningú allí on s'ha de portar a terme un acte oficial de l'Ajuntament», afirmà Recasens, que continuà dient: «No es pot permetre una actuació personal i individual que s'entén com a desintegradora i contrària a les conviccions que un nacionalista pot tenir. Això no és nacionalisme ni és res».

Per altra banda, Ramon Franquès, portaveu del grup muni-

cipal de Convergència i Unió, afirmà que no sabia el motiu de la irritació de l'alcalde ni d'aquestes paraules.

Qui va dir que sabia de què anava i no es mossegà la llengua fou Josep Lluís Nadal, regidor de Convergència, el qual declarà que havia fet, com cada any, l'ofrena floral davant el monument a Rafael Casanova i que això s'havia d'entendre com un acte íntim de partit. Nadal continuà dient: «El que potser ha irritat el senyor Recasens és que el noranta per cent dels presents són simpatitzants i militants de Convergència i Unió. El disgust es pot entendre en comprovar l'absència de militants del seu partit.»

El polític convergent acabà reivindicant la llibertat de Convergència i Unió per a organitzar els seus propis actes «quan i on vulguem».

Independentment de l'incident, l'acte institucional —al qual assistiren membres de tots els partits amb representació municipal— començà amb un quart de retard.

Recasens va fer una ofrena davant el monument i llegí un manifest que era una crida al nacionalisme català per damunt d'ideologies.

Els actes de Tarragona continuaren a la tarda amb una concentració a la Rambla Nova, organitzada pels partits de l'esquerra parlamentària PSC, PSUC, ERC i la central socialista UGT.

La celebració de la Diada s'acabà a dos quarts de vuit del vespre amb l'actuació de les dues colles castelleres de la ciutat.

Vint detinguts anit a Barcelona

Un total de vint joves foren detinguts per la policia ahir arran dels aldarulls que hi hagué davant del monument a Casanova. Els incidents més importants foren cap a les vuit de la tarda, quan pràcticament ja s'havien dissolt les manifestacions de l'Entesa de l'Esquerra Catalana PCC i la Crida.

Els incidents començaren quan, després que es van muntar petites barracades a la ronda de Sant Pere, la policia va carregar contra les quasi tres-cents persones que hi havia al costat del monument. Responsables de la Crida s'entrevistaren a darrera hora de la tarda amb el cap superior de policia que els assegurà que els detinguts seria posats ràpidament a disposició judicial i que probablement sortirien en llibertat. Dos policies resultaren ferits.

arxiu

President: Pere Brosa i Xalma.
Editor: Max Cahner.
Director: Santiago Ramentol.

AVUI

Dilluns, 12 de setembre del 1988

La Diada del Canal 33

La polèmica de les interferències de TVE en l'emissió del Canal 33 va ser el fet més destacat d'una Diada marcada també pels enfrontaments entre els dos sectors de l'MDT, els incidents a la Rambla i l'escassa participació en les manifestacions previstes

El director general de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, Joan Granados (a la dreta), sembla renyar el delegat del govern central a Catalunya, Francesc Martí, en el curs de la recepció al Parlament català

MIQUEL ANGLARILL

PÀGINES 3 a 7

Una imatge de la cursa barcelonina Sport Aid, una més de les celebrades a 128 països i que han aplegat, en conjunt, trenta-tres milions de participants, segons han dit els organitzadors

JOSEF LOSADA

Trenta-tres milions contra la fam i la misèria del món

PÀGINA 19

Cardona mata el bou

PÀGINA 18

SEBASTIÀ VIVAS

Malgrat la llei de protecció als animals que va aprovar el Parlament català, ahir es va matar un toro al corre-bou de Cardona. La decisió la va prendre l'alcalde per evitar l'alteració de l'ordre públic, ja que els assistents a la festa demanaven a crits el sacrifici

El jutge fa retirar cautelarment del mercat la marca Perrier

32

El Barça guanya a Elx (0-3) i es convertex en líder de la Lliga de futbol

27

a fons, avui

Diada de Catalunya

Els dirigents de CiU, PSC, IC, ERC i CDS s'expressen a favor de la segona cadena de TV3, amb matisos sobre la rapidesa amb què s'ha engegat

Canal 33 aconsegueix a la Diada el suport massiu dels líders polítics

AVUI

BARCELONA — Els líders de tots els partits polítics parlamentaris de Catalunya, a excepció de Jorge Fernández Díaz (AP), es van mostrar ahir obertament favorables a l'inici d'emissions de Canal 33. La segona cadena de TV3, que va iniciar la seva programació dissabte passat, ha estat boicotejada des d'aleshores per interferències de TVE realitzades per ordre del ministre de Transports i Comunicacions, José Barrionuevo.

El boicot a Canal 33 va centrar ahir els comentaris de la classe política catalana en la recepció que va oferir el Parlament de Catalunya amb motiu de la celebració de la Diada Nacional de Catalunya. La impressió més generalitzada en medis polítics era que la polèmica quedarà solucionada aviat. A la recepció també hi van assistir el director general de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, Joan Granados, i el director de TV3, Enric Canals, que van ser preguntats per molts dels assistents en relació amb el conflicte de les interferències.

El secretari general de CDC per delegació, Miquel Roca, va comparar les interferències a Canal 33 amb les que provocava RNE a la clandestina Radio Pirenaica durant el franquisme. Roca va indicar que la posada en marxa d'una segona cadena de TV3 "respon a un criteri àmpliament majoritari en la societat catalana", i va reclamar per a Canal 33 el mateix tracte que es dona a les televisions locals posades en marxa pels Ajuntaments.

El dirigent de CiU considera que algunes crítiques llançades a la nova cadena han estat poc reflexionades. Segons Roca, la creació del nou canal és un dret estatutari.

Un altre dirigent de CiU, Josep Maria Culler, va indicar que seria partidari de revisar l'Estatut si de l'actual text es desprengués que la Generalitat no pot crear una segona cadena de televisió.

Obiols, partidari també de TVE-2

Per la seva banda, el primer secretari del PSC, Raimon Obiols, va dir que és partidari del funcionament de Canal 33, així com de la segona cadena que està preparant TVE a Catalunya. Respecte al boicot a Canal 33, Obiols va indicar que "si tothom fa bé les coses, els problemes s'han d'arreglar". El dirigent socialista va criticar que el nou canal de la televisió catalana s'hagi posat en marxa per sorpresa.

El president d'Iniciativa, Rafael Ribó, es va mostrar favorable a l'existència d'un nou canal televisiu català institucional, i va recordar que el seu programa electoral incloïa la creació d'una

El boicot a les emissions de Canal 33, la segona cadena de la televisió catalana, es va convertir ahir en el tema estrella de la Diada entre la classe política. Els dirigents de quasi tots els partits parlamentaris van donar suport a la nova cadena televisiva, amb matisos diversos. A la foto, el director general de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, Joan Granados, en el moment de fer ahir una ofrena floral davant el monument a Rafael Casanova de Barcelona. L'ofrena de l'ens radiotelevisiu català estava firmada per TV3 i el Canal 33. Granados creu que Madrid no tracta equitativament el nou canal

segona cadena dependent de la Generalitat. Ribó va censurar "la descoordinació" amb què al seu entendre s'ha posat en marxa Canal 33 i "l'enfrontament institucional" que s'ha produït. Per la seva part, el president d'AP de Catalunya, Jorge Fernández Díaz, va manifestar en declaracions a l'agència Europa Press que el seu partit "està en contra que proliferin els canals públics de televisió".

També va dir que "en aquest cas, com en tots, volem que es compleixi la legalitat vigent".

El secretari general d'ERC, Joan Hortalà, va ser el líder polític que va criticar més durament les interferències contra Canal 33. Hortalà va dir

que es tracta d'una "intromissió absolutament intolerable i prepotent", i es va expressar a favor de la posada en marxa d'un nou canal en català. El dirigent d'ERC va criticar el govern de la Generalitat dient que cau sovint en claudicacions "i a vegades vol arreglar les coses amb un cop de geni".

Finalment, el president del CDS a Catalunya, Antoni Fernández Teixidó, va valorar negativament la decisió del govern central d'interferir les emissions de la segona cadena de TV3. "És una manifestació d'autoritat gens positiva", va dir. Fernández Teixidó va censurar la televisió catalana perquè segons ell "s'ha llançat una mica a l'aventura" amb el projecte de Canal 33.

El president del comitè de govern d'Unió, Josep Antoni Duran i Lleida, va informar ahir que el president de la Generalitat, Jordi Pujol, es va posar en contacte amb ell dissabte per disculpar-se per no haver-li pogut comunicar l'inici provisional de Canal 33.

Canal 33 va reiniciar a les 21 hores d'ahir la seva programació prevista, sense que les imatges arribessin amb claredat a l'espectador a causa de les interferències. Fonts de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió han indicat que no pensen interrompre en el futur les emissions de la segona cadena de TV3 encara que el govern central mantingui la decisió d'interferir-les mitjançant TVE.

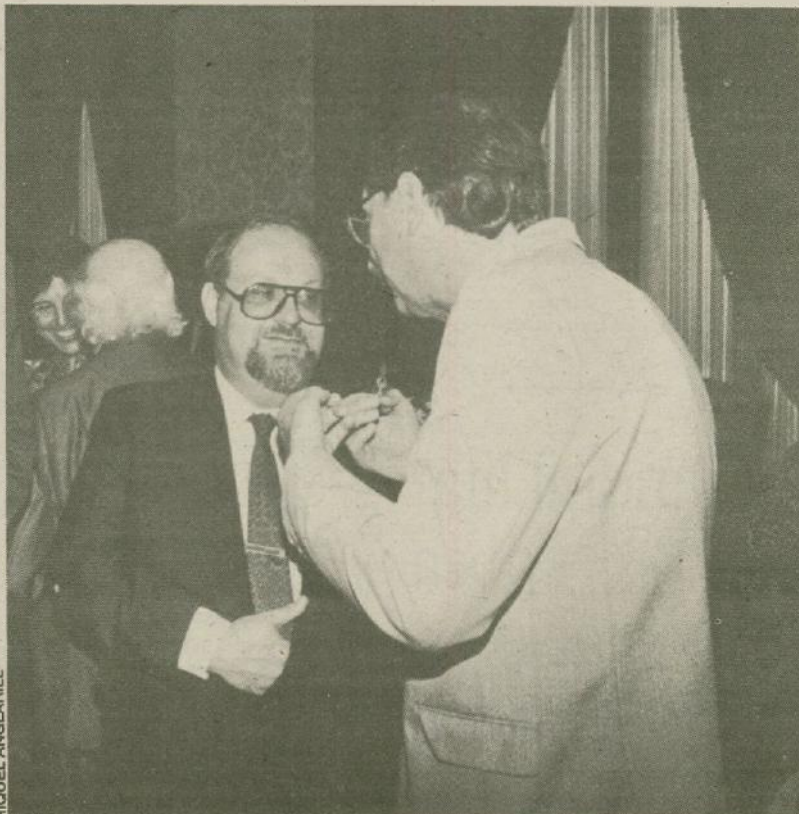
Granados recrimina a Jusmet les interferències

BARCELONA — El director general de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, Joan Granados, va recriminar ahir al delegat del govern central de Catalunya, Francesc Martí i Jusmet, el boicot del ministeri de Transports i Comunicacions a les emissions de Canal 33. Granados i Jusmet es van trobar en la recepció del Parlament i van mantenir una conversa improvisada durant uns dos minuts. Granados anava acompanyat pel director de TV3, Enric Canals.

En un to informal, Granados va iniciar la conversa recomanant a Jusmet: "No siguem dolents, home, no siguem dolents". Posteriorment va expressar al representant estatal les seves discrepàncies per les interferències que provoca TVE. El director general de l'ens radiotelevisiu considera que el govern central cau en un tractament discriminatori envers Canal 33. En aquest sentit, Granados va recordar ahir que la

segona cadena d'Euskal Telebista emet sense cap suport legal, igual que ho feia el Canal 10 de José María Calviño i ho fa la nova emissora d'ona mitjana que ha posat en marxa el govern basc. "La meua impressió —va afirmar— és que hi ha facilitats per a uns determinats interessos i cap per al govern de Catalunya, que no és del mateix color que el del govern central. Espero que no em diguin que a Euskadi se'ls deixa fer perquè hi ha un pacte de govern entre el PNB i els socialistes".

Joan Granados, que ahir no havia rebut cap resposta de TVE al seu requeriment, va remarcar que el funcionament de Canal 33 és en període de proves durant 6 mesos. "Quan veig que una iniciativa tan modesta pot arribar a crear una fricció tan gran, ho trobo incomprensible", va dir. El president Pujol no va voler pronunciar-se ahir sobre aquesta polèmica, i tampoc va parlar-ne amb Jusmet.

Joan Granados conversant ahir amb el delegat del govern central

Pilar Miró suspèn una visita a Barcelona

BARCELONA — La directora general de l'ens Radiotelevisió Espanyola (RTVE), Pilar Miró, va suspendre dissabte el viatge que tenia previst realitzar aquell dia a Barcelona, segons es va saber ahir. La presència de Miró a la ciutat comtal hauria coincidit amb l'inici de les emissions de Canal 33, interferides per TVE seguint una ordre de la direcció general de Telecomunicacions. Segons l'agència Efe, Pilar Miró va decidir finalment ajornar la seva visita per raons familiars.

Està previst que dimarts vinent es traslladina a Barcelona el director de TVE, Jesús Martín, i alts càrrecs de la televisió estatal per tractar de la futura segona cadena de TVE-Catalunya.

D'altra banda, el conseller de Cultura de la Generalitat, Joan Guitart, va anunciar ahir a Lleida que el seu departament podria firmar un acord amb Canal 33.

Diada de Catalunya

Totes les autoritats de Catalunya van desfilar per davant del monument dedicat a Rafael Casanova

Miquel Coll i Alentorn va rebre els aplaudiments més emotius del dia

AVUI

BARCELONA — L'ex-president del Parlament, Miquel Coll i Alentorn, va reaparèixer públicament ahir després de l'obligat repòs com a conseqüència de la intervenció quirúrgica a què ha estat sotmès recentment. Coll va formar part de la comitiva d'Unió Democràtica que va dipositar la seva ofrena floral al monument a Rafael Casanova.

L'ex-president del Parlament va dir que "la reivindicació dels nostres drets és una cosa que no pot ignorar-se. Hem de valorar al màxim la Diada, perquè si hi posem el cor podem aconseguir que es faci realitat el que desitgem".

Coll va ser acompanyat pel president d'Unió, Antoni Duran i Lleida, que va afirmar que "la Diada ha de ser festiva, però també de reflexió i exaltació de la llibertat del poble de Catalunya".

El president de la Generalitat, Jordi Pujol, acompanyat pels membres del Consell Executiu, va dipositar també la seva ofrena floral al conseller en cap, i va declarar que la Diada ha de tenir un caire pacífic i festiu. Va afegir que a Catalunya s'ha de vetllar perquè es respectin els drets nacionals "tots els dies de l'any, i no només l'Onze de Setembre". Pujol va afegir que "el poble ha de procurar que els respectin, però sempre de manera pacífica i dialogant. No volem que l'Onze de Setembre sigui una jornada d'enfrontaments".

A la cruïlla dels carrers d'Alí Bei amb la Ronda de Sant Pere també hi va arribar el ple de l'Ajuntament de Barcelona, presidit per l'alcalde Pasqual Maragall. L'alcalde va dir que "no cal buscar cap significació especial a la Diada d'aquest any: només el fet que demostra la continuïtat del sistema actual de consolidació de l'autonomia".

Miquel Roca va encapçalar la representació de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), que va coincidir amb la d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), encapçalada pels diputats Joan Hortalà i Angel Colom. Hortalà i Roca es van saludar distesament, abans que el secretari general per delegació de CDC es disposés a respondre les preguntes dels informadors sobre el tema del dia: el Canal 33.

Assignatura pendent

El Partit dels Socialistes de Catalunya, amb el seu primer secretari, Raimon Obiols, al capdavant va fer també la seva ofrena floral a l'estàtua i va assenyalar que la Diada "és ara una jornada d'afirmació nacional i democràtica".

En la tradicional ofrena a la tomba de Rafael Casanova a Sant Boi, Obiols va dir que la qüestió nacional catalana continua sent una assignatura pendent per al govern central, tot i que "disposem d'un nivell d'autogovern que ens permet fer moltes coses i cal treballar i tenir idees per tirar endavant el país".

Al llarg del matí van anar desfilar per l'estàtua de Rafael Casanova a Barcelona el líder del Centre Democràtic i Social, Antoni Fernández Teixidó, el Sindic de Greuges, Frederic Rahola, i la mesa del Parlament, amb Joaquim Xicoy al capdavant. Xicoy va remarcar que "hi ha 364 dies a l'any per reivindicar el que volem".

MIQUEL ANGLARILL

L'ex-president del Parlament, Miquel Coll i Alentorn, va reaparèixer ahir en públic per participar en l'ofrena floral que Unió va fer a l'estàtua de Rafael Casanova. A la dreta, el president de la Generalitat, Jordi Pujol, passa revista als mossos d'esquadra

MIQUEL ANGLARILL

JORDI G. NODDINGS

Tranquil·litat i poca expectació en la jornada a comarques

TARRAGONA — Diversos actes van commemorar la Diada arreu del Principat. A Tarragona, els partits polítics catalans i les autoritats del consistori van desfilar al davant del monument a Rafael Casanova i hi van dipositar ofrenes florals. L'alcalde, Josep Maria Recasens, va fer un breu parlament i va assenyalar que "l'any 1714 marca l'inici de la repressió sistemàtica de la llengua catalana", per afegir després que "Catalunya té dret a ser una nacionalitat política".

Al Vendrell, l'ex-senador Lluís Maria Xirinacs va exhortar els independentistes a fer patent la seva postura ideològica i va dir que "qui no reclama la independència del nostre país és un descatat". Xirinacs va fer aquestes manifestacions en un sopar organitzat per ERC.

AVUI

A Lleida, més de 400 persones van assistir als actes commemoratius de la Diada, organitzats per l'Ajuntament de Lleida i la delegació de la Generalitat.

L'acte institucional, que va conservar el caràcter festiu d'anys anteriors, va comptar amb la presència del conseller de Cultura, Joan Guitart, que va anunciar una àmplia remodelació del seu departament. Cultura tindrà només tres direccions generals, en comptes de les sis que té ara: Política Lingüística, Promoció Cultural i Patrimoni Cultural.

Per la seva part, l'alcalde de Lleida, Manuel Oronich, va destacar la importància de la celebració del Mil·lenari de Catalunya.

A Girona, a més dels actes institucionals, hi va haver diferents actes organitzats pels dos sectors del Moviment de Defensa de la Terra.

Manresa i Terrassa homenatgen Tarradellas

AVUI

MANRESA/TERRASSA — Els ciutadans de Manresa, juntament amb totes les autoritats polítiques i representants de diferents partits de Manresa, van recordar ahir l'ex-president de la Generalitat, Josep Tarradellas.

La plaça de l'Onze de Setembre, que va ser inaugurada fa deu anys per l'ex-president Tarradellas, va ser l'escenari triat per l'homenatge que se li va dedicar ahir. En aquesta plaça s'ha col·locat un placa que recorda la visita que Tarradellas va fer a Manresa fa deu anys. La viuda de Josep Tarradellas, Antònia Macià, va assistir a l'homenatge acompanyada pel seu fill Josep, va ser present a l'acte i va agrair l'homenatge fet a la memòria del seu marit.

Una altra localitat catalana va triar la celebració de la Diada per recordar l'ex-president, mort el passat mes de juny. Així, Antònia Macià va assistir també abans d'ahir a la inauguració del carrer de Josep Tarradellas de Terrassa. Fa onze anys, l'Onze de Setembre va ser un multitudinari clam pel retorn de l'aleshores president a l'exili, Josep Tarradellas.

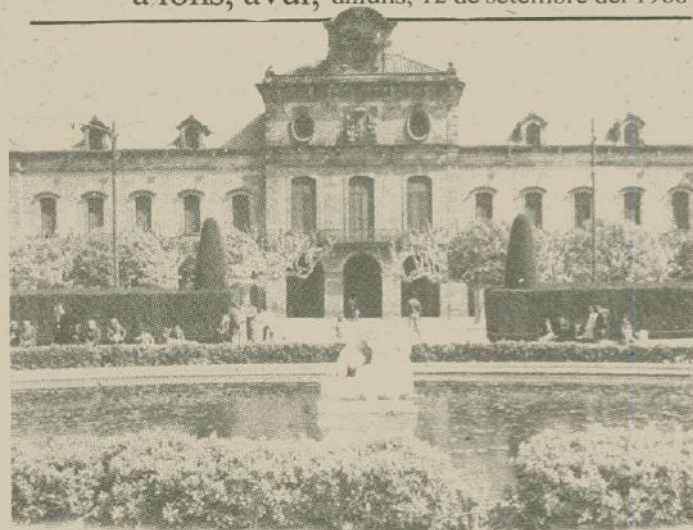
D'altra banda, l'historiador Josep Benet va recordar en un parlament a l'Ajuntament la figura de l'ex-alcalde de Manresa, Francesc Marcet, que va ser la màxima autoritat de la ciutat durant els anys 30.

MIQUEL ANGLARILL

Els socialistes es van desplaçar a Sant Boi per participar en la convocatòria en què els Ajuntaments del Baix Llobregat reten homenatge a Rafael Casanova a la tomba on va ser enterrat. A més dels dirigents nacionals socialistes, tots els alcaldes de la comarca van participar en l'acte. A la dreta, l'ofrena floral feta pel Comitè Olímpic Català

Diada de Catalunya

Els polítics van assajar la distensió al Parlament

AVUI
BARCELONA — Unes 250 persones van assistir ahir al migdia a la recepció que va oferir el Parlament de Catalunya amb motiu de la Diada Nacional de l'Onze de Setembre. A l'acte no hi va faltar cap dels sectors de la vida política catalana parlamentària, tot i la polèmica originada pel boicot de TVE al Canal 33. La recepció d'ahir va significar a la pràctica la *rentrée* política.

Els assistents, que van aprofitar la recepció per comentar les últimes notícies en l'àmbit televisiu i polític, van degustar vins, caves i fins i tot Coca-Cola. Per apagar la gana van assaborir canapès variats, tot i que un amable cambrer insistia que s'acabessin uns entrepans de carn que no van tenir gaire èxit entre la concurrència.

Entre les personalitats presents hi havia l'ex-president de la Cambra catalana, Miquel Coll i Alentorn, que va fer ahir la seva primera aparició pública després de l'operació de cap a què va ser sotmès fa dos mesos. Coll, que va ser efusivament saludat per nombrosos polítics, va estar acompanyat de l'actual president del Parlament, Joaquim Xicoy.

Una de les anècdotes de la recepció va ser que els dirigents socialistes i comunistes van arribar amb retard a l'acte perquè havien anat a altres actes organitzats per les seves respectives organitzacions. El PSC havia assistit a un homenatge a Rafael de Casanova a Sant Boi de Llobregat, mentre que Iniciativa per Catalunya acabava de celebrar una manifestació davant el monument de qui va ser conseller en cap de Barcelona.

Les personalitats que van assistir a la recepció del Parlament eren majoritàriament polítics, en la majoria dels casos acompanyats per la senyora. A més del president de la Generalitat, Jordi Pujol, el delegat del govern central, Francesc Martí Jusmet, i el president del Parlament, Joaquim Xicoy, hi havia l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, el governador civil de Barcelona, Ferran Cardenal, i la majoria de membres del Consell Executiu de la Generalitat. Entre aquests no hi havia el conseller d'Economia i Finances, Ramon Trias Fargas.

El delegat del govern central va passar gairebé tota la recepció acompanyat del governador civil de Barcelona. Els dos es trobaven a la sala de la presidència del Parlament, que quedava més apartada del gruix de la recepció, juntament amb altres personalitats. Martí Jusmet va abandonar la recepció quan aquesta ja anava de baixa, aprofitant un passadís lateral que hi ha al costat de la sala. Si hagués sortit pel passadís principal s'hauria trobat directament amb el president de la Generalitat, que era a pocs metres.

Van assistir també a la recepció els líders dels partits polítics parlamentaris, com Mi-

Unes 250 persones van assistir a la recepció de la Ciutadella

Els entrepans de carn no van tenir èxit, tot i la insistència dels cambrers

Es van oferir canapès, vins, cava i també Coca-Cola

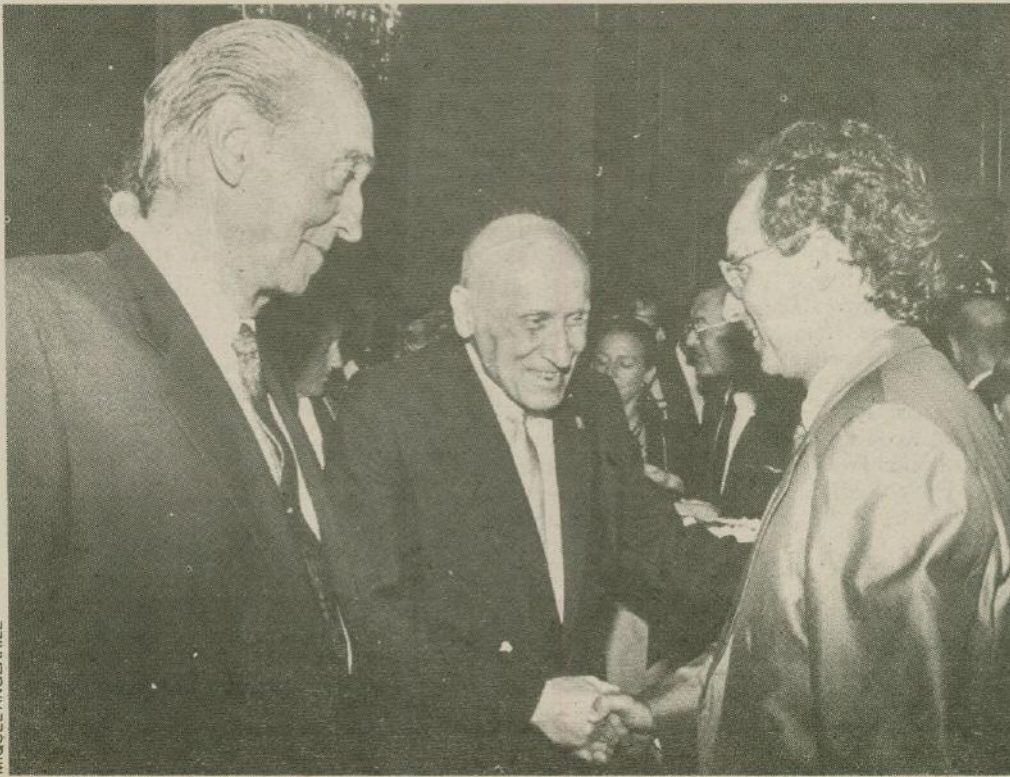

Aquestes són diverses imatges de la recepció que va oferir ahir al migdia el Parlament amb motiu de la Diada. Els principals dirigents polítics catalans van ser presents a l'acte, que va significar la *'rentrée'* política

quel Roca (CDC), Josep Antoni Duran i Lleida (Unió), Raimon Obiols (PSC), Rafael Ribó (IC), Jorge Fernández Díaz (AP), Joan Hortalà (ERC) i Antoni Fernández Teixidó (CDS). Un dels primers a desaparèixer de la recepció va ser el dirigent aliancista.

Altres persones que van ser presents a l'acte són el president de la Diputació de Barcelona, Manuel Royes, el president de la Diputació de Girona, Josep Arnau, l'ex-senador Josep Benet, l'ex-ministre Ernest Lluch, el diputat de Minoria Catalana, Lluís Recoder, l'escriptor Josep Maria Espinàs, ex-consellers, nombrosos diputats al Parlament, diversos alcaldes, la cònsol dels Estats Units d'Amèrica i el cònsol de la Xina, entre altres. La representació militar estava encapçalada pel capità general de la regió pirenaica oriental, el tinent general José Luis Carrasco.

Els dirigents del PSC i d'IC van arribar amb retard perquè venien d'altres actes

El delegat del govern, Martí Jusmet, va sortir per un *'passadís secret'*

Diada de Catalunya

La policia deté 30 joves radicals per provocar incidents

AVUI

6 BARCELONA — La rambla de Canaletes i la plaça de Catalunya de Barcelona van ser anit l'escenari de violents enfrontaments entre manifestants independentistes i efectius de la policia estatal, que van practicar almenys 26 detencions. A Girona també es van produir incidents ahir al vespre, amb un balanç de 4 detinguts.

Els desordres de Barcelona, amb un balanç de 7 ferits — entre ells un policia —, van començar a quarts de set de la tarda, després de la manifestació convocada per ERC, la Crida i els dos sectors de l'MDT a la ronda de Sant Pere.

Tots els partits i moviments presents a la manifestació, que va sortir de la plaça Urquinaona i va acabar a l'Arc del Triomf, van donar per acabada la marxa després de cantar l'himne dels Segadors.

Alguns dels militants i simpatitzants de l'MDT-IPC es van dirigir aleshores cap al govern civil, on hi va haver algunes corredisses, sense que s'arribessin a produir enfrontaments directes amb els antiavalots.

Mentrestant, alguns dels manifestants de l'MDT-PSAN van baixar per la Via Laietana i a l'altura del carrer Trafalgar van tombar i travessar contenidors al mig del carrer. La policia hi va intervenir per dispersar els manifestants.

Després d'aquestes dues topades esporàdiques amb la policia, els joves independentistes d'un i altre sector de l'MDT es van trobar a la plaça de Catalunya, on van formar barricades amb cotxes. Cap a les vuit del vespre, grups de joves van cremar dos contenidors a la rambla de Canaletes i van trencar vidres d'aparadors. Els manifestants van causar importants destrosses especialment en una de les hamburgueseries de la Rambla quan, després de trencar-ne els vidres, van entrar en el local amb barres de ferro i van destrossar tot el que es trobava al seu abast. Abans de sortir, van calar-hi foc.

Pels volts de les nou de la nit, els efectius policials que estaven amagats a l'interior del dipòsit municipal del carrer Pelai van carregar.

En aquell moment, l'informador de l'AVUI que es trobava a la cruïlla de Pelai i Rambla va rebre dos cops de porra per part d'un policia estatal, tot i que el periodista s'havia identificat prèviament i havia mostrat la seva acreditació de premsa. També va ser colpejat i ferit al cap per la policia un fotògraf de l'agència Efe.

La càrrega va ser força dura, i els manifestants, que en un primer moment es van enfrontar a les forces de seguretat, es van dispersar més tard. Les càrregues es van repetir entre les nou i quarts d'onze de la nit.

Els detinguts, segons fonts del govern civil de Barcelona, són: Carles Resano Arredondo

A dalt a la dreta, un dels joves radicals increpa la policia després de cremar una bandera espanyola a la rambla de Canaletes. Al carrer Pelai i a la Rambla els manifestants van tombar i travessar contenidors al carrer. Després els van calar foc amb còctels molotov. Els grups antiavalot de la policia va intervenir cap a les nou del vespre per dispersar els grups de persones que els increpaven

Els enfrontaments a Barcelona i Girona acaben amb el balanç d'un agent i sis manifestants ferits

La policia agredeix un periodista de l'AVUI i un fotògraf d'Efe que s'havien identificat prèviament

La divisió de l'MDT acaba a l'hospital

AVUI BARCELONA — Cinc militants dels dos sectors del Moviment de Defensa de la Terra (MDT) van haver de ser atesos a diferents centres hospitalaris de Barcelona com a conseqüència dels enfrontaments que els dos grups independentistes van protagonitzar a primera hora del matí d'ahir.

Els enfrontaments es van originar quan els militants del sector PSAN van intentar entrar al recinte del Fossar de les Moreres per preparar l'acte polític que s'havia de fer al migdia. Els militants del sector IPC els van impedir l'entrada perquè, segons l'MDT-IPC, "volien boicotejar amb la seva megafonia el míting que després havíem de fer al passeig del Born".

En un primer moment, alguns membres de la Crida a la Solidaritat van actuar com a mitjancers en el conflicte, però tampoc amb això va ser possible la conciliació. Fonts de la guàrdia urbana de Barcelona van assegurar ahir que "tenien notícia" dels incidents, però que ignoraven el seu desenvolupament. Fonts de les organitzacions independentistes van afirmar que la policia s'havia inhibit dels enfrontaments.

Dos militants del sector PSAN van haver de ser atesos a l'Hospital del Mar de Barcelona i tres de l'IPC van ser tractats a la residència Perecamps. Els cinc ferits, que presentaven diverses contusions i traumatismes, van ser donats d'alta poc després d'haver-hi ingressat. Fonts de la Crida van qualificar de "lamentables" aquests fets i van assegurar que "es demanaran responsabilitats als dos sectors de l'MDT".

L'MDT-IPC va fer una barrera humana per garantir el bon desenvolupament de l'únic míting que es va fer a continuació i al

Txema Montero va participar en el míting de l'MDT-IPC

qual van assistir unes 2.000 persones.

En l'acte polític, que va comptar amb la presència del dirigent d'Herri Batasuna Txema Montero, es va donar lectura a un missatge conjunt dels presos de Terra Lliure, ETA i l'Exèrcit Guerriller del Poble Galleg Lliure.

Unes 4.000 persones, segons la guàrdia urbana, van participar a continuació en la manifestació que va arribar fins a l'estàtua de Rafael Casanova corejant consignes a favor de la llibertat de Carles Castellanos.

Diada de Catalunya

La Crida critica durament els dos sectors de l'MDT i assegura que, si continua així, tot el moviment independentista es perdrà

Més de 8.000 persones es manifesten per la independència a Barcelona

C.T./A.M.
BARCELONA — Més de 8.000 persones van participar ahir a la tarda a Barcelona en les quatre manifestacions independentistes que van convocar Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), la Comissió Onze de Setembre (la Crida juntament amb formacions extraparlamentàries) i els dos sectors del Moviment de Defensa de la Terra.

Aquesta xifra de manifestants és inferior a la de l'any passat, en què unes 15.000 persones van demanar la independència als carrers de Barcelona.

Tot i que els incidents del matí podien fer preveure que hi hagués enfrontaments a la tarda, les manifestacions van transcórrer amb absoluta tranquil·litat. L'ordre previst per aquestes manifestacions es va alterar a causa dels incidents del Fossar. Per evitar que els dos sectors de l'MDT es confonguessin, el sector IPC va col·locar-se immediatament després d'ERC i la Crida va precedir el sector PSAN, que va tancar la marxa.

L'enfrontament entre els dos sectors de l'MDT va impedir també que les quatre manifestacions es fessin sota un lema unitari, tal com s'havia acordat dissabte. El lema havia de ser "llibertat independentista catalana", en relació als últims detinguts, presumptes membres de Terra Lliure.

Convocatòria parlamentària

Unes 700 persones van respondre a la convocatòria feta per Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), l'únic partit par-

La manifestació de la Crida va ser la més nombrosa de les celebrades ahir

JORDI GARCIA

lamentari que va decidir fer la manifestació de la Diada a la tarda. El lema *Per la via democràtica, independència*, que portava el grup parlamentari d'ERC en ple, va encapçalar la marxa. El secretari general d'ERC, Joan Hortalà, va desmentir que el lema hagués provocat dissensions al si del partit.

La direcció d'Esquerra Republicana va expressar durant la recepció al Palau del Parlament la seva preocupació pels possibles incidents que poguessin donar-se a la manifestació, a la vista dels enfrontaments que hi havia hagut al matí en-

tre els dos sectors de l'MDT. Així, ERC va decidir separar uns metres la seva manifestació. Hortalà es va declarar molt satisfet de la participació en la manifestació, i va dir que "Catalunya ha d'integrar-se en una Europa dels pobles".

Uns 6.000 amb la Crida

El bloc més nombrós de les quatre manifestacions el formaven les aproximadament 6.000 persones que van respondre a la Comissió Onze de Setembre, formada per la Crida i diverses formacions de l'esque-

rra extraparlamentària. El portaveu de la Crida, Jordi Sánchez, va reconèixer que l'assistència a les manifestacions havia estat menor que en anys anteriors, "perquè s'intenta mantenir una Diada festiva i també perquè incidents com els enfrontaments entre els dos sectors de l'MDT retreuen la gent".

En l'acte polític que va tancar els actes de la Crida en aquesta Diada, el portaveu de l'organització, Jordi Sánchez, va criticar durament els dos sectors de l'MDT, dient que "l'independentisme creix a Catalunya, però si ni tan sols som

Esquerra Republicana de Catalunya va reunir alguns centenars de persones que van reclamar una via pacífica a la independència

L'assistència a les manifestacions és inferior a l'any passat

capaç de mantenir una actitud de no agressió, tot el moviment es perdrà".

El bloc de manifestants que anaven amb l'MDT (sector PSAN) sumaven poc més de

500 persones, mentre que la participació a l'altre sector (IPC) era una mica inferior. Les quatre manifestacions es van dissoldre quan van arribar a l'Arc del Triomf.

Iniciativa demana el dret a l'autodeterminació

AVUI
BARCELONA — Entre 1.500 i 2.000 persones van participar al matí en la manifestació convocada per la federació Iniciativa per Catalunya (IC), que agrupa el Partit Socialista Unificat de Catalunya, el Partit dels Comunistes i l'Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra. La convocatòria va rebre també el suport de CCOO i del Sindicat de Treballadors Autònoms del Taxi (STATC).

La manifestació anava encapçalada per una comitiva de 16 taxis, amb senyeres, seguida a peu pels dirigents d'IC i de CCOO, que portaven una pancarta amb el lema "Més poders per a una Catalunya de tots". Al cap de la manifestació també hi anava un representant del Partit Comunista Xilè, Nelson Morgada.

Dret a l'autodeterminació

Durant la manifestació es van corejar diverses consignes a favor del dret a l'autodeterminació, al treball i també de solidaritat amb el poble xilè, en record de l'11 de setembre de l'any 1973, en què l'actual president de

Xile, Augusto Pinochet, va derrocar el règim democràtic de Salvador Allende amb un cop d'Estat.

Quan la manifestació va arribar al peu del monument a Rafael Casanova, l'actriu Nadala Batista va llegir un manifest en què es remarcava l'aspecte reivindicatiu de la Diada i acabava afirmant que "Catalunya té dret a l'autodeterminació".

A més de reclamar més competències per a la Generalitat, IC va demanar en el seu comunicat més poder "per a les administracions locals en política econòmica, reconversió i relacions laborals". En un altre paràgraf del manifest es demanava el traspass de l'Inem a la Generalitat i un model de seguretat a Catalunya sota el comandament únic de la Generalitat.

El líder del PSUC, Rafael Ribó (al centre), i el de CCOO, Josep Lluís López Bulla (a la dreta), van encapçalar ahir al matí la manifestació d'Iniciativa per Catalunya a Barcelona

MIQUEL ANGLARILL

ÉS MOLT SENZILL: COL·LABOREU AMB LA CRIDA

EN/NA
 CARRER NÚM.
 DE CP Tel.
 Vull col·laborar amb la Crida a la Solidaritat. Envieu-me més informació.

Envieu-ho a: PASSATGE DEL CRÈDIT, 7, pral. 08002-BARCELONA. Tel. (93) 317 67 28.

OFASEM CENTRE DE FORMACIÓ OCUPACIONAL

Dedicats a la formació empresarial des de l'any 1957
 Balmes, 226, pral. 08006 BARCELONA Tels. *217 85 08-237 86 12-237 98 72

CURS PER A ADMINISTRATIU DEL DEPARTAMENT DE PERSONAL

• INICI: 14 d'octubre del 1988. Dilluns-dimecres-divendres de 11 a 1 matí
 27 d'octubre del 1988. Dimarts-dijous de 11 a 1 matí

AVUI

Dissabte,
12 de setembre
de 1992

Preu: 90 ptes.
6 francs francesos

Any XVI - Número 5343

President: Lluís de Carreras
Director: Albert Viladot
Premsa Catalana, S.A.
D.L. B.20.249-1976.
Redacció, administració,
publicitat i fotocomposició:
Consell de Cent, 425.
08009 Barcelona.
Telèfon: 265 60 00. Tèlex: 54063.
Telefax: 265 82 51 i 265 81 91.
Impressora:
Indústria, 522. 08912 Badalona.
Telèfon: 383 17 53.

Pujol creu que Catalunya pot afrontar millor la crisi econòmica

La Diada, marcada essencialment per un ambient festiu

EFE

El president Felipe González

La direcció del PSOE anuncia que González serà el candidat seu a la Moncloa

El descens en la intenció de vot, a l'entorn de dos punts, que pronostiquen les últimes enquestes encarregades pel PSOE, ha obligat la direcció socialista a anunciar públicament que l'actual secretari general del partit i president del govern espanyol, Felipe González, tornarà a ser el seu candidat a la Moncloa. Així ho va anunciar ahir en conferència de premsa el secretari d'organització del partit, Txiki Benegas, després que destacats membres de la direcció socialista hagin retret a González la indefinició sobre el seu futur immediat. Tant en opinió del mateix Benegas, que va explicar el contingut de l'executiva federal de dijous, com d'altres membres de la direcció socialista, la reunió de dijous va ser molt "tranquil·litzadora" en aquest sentit. La direcció del PSOE disposa d'un any de legislatura per invertir la tendència de vot.

▶ Pàgina 10

JOSEP LOSADA

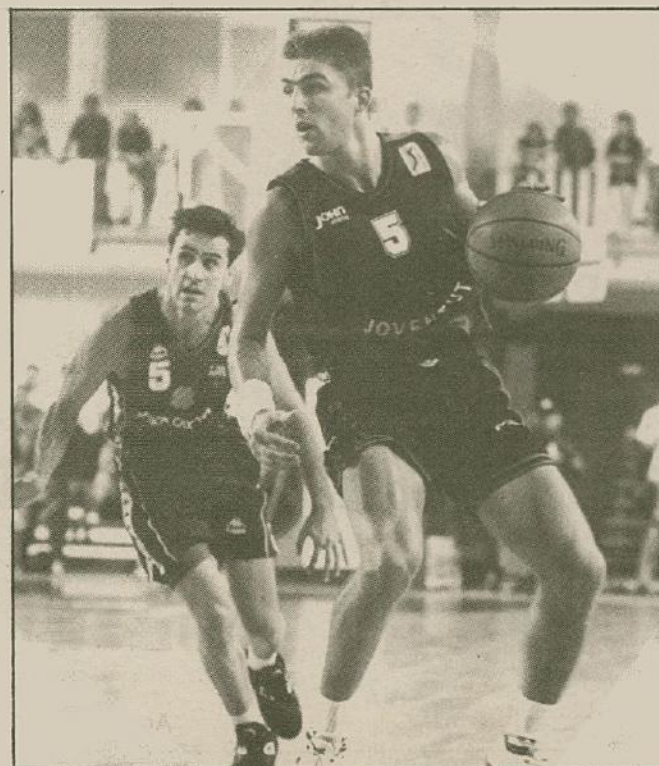
El president de la Generalitat en el moment de fer l'ofrena floral davant l'estàtua de Rafael Casanova

Un ambient festiu va marcar els actes de celebració de la diada nacional. Jordi Pujol va destacar l'esperit d'afirmació patriòtica de la jornada, i va criticar que Catalunya no rebia

del govern central el tracte que correspon a una nació diferenciada, tot subratllant aquesta diferència en afirmar que la crisi econòmica que es prepara s'afrontarà des de Catalu-

nya en millors condicions que a la resta de l'Estat. Deu mil persones van participar en les diferents manifestacions de signe independentista.

▶ Pàgines 7 a 9

PERE PUNTI

Victòria del Joventut davant el Barça

El Joventut es va proclamar ahir campió de la Lliga Catalana de bàsquet en derrotar el Barça per 89 a 79. El partit es va fer al nou Pavelló Polisportiu del Congost, inaugurat pel president Jordi Pujol. A la foto, una jugada de Rafael Jofresa i de Galilea.

▶ Pàgina 38

L'Estat liquida als Ajuntaments els deutes del 1990 amb 24.600 milions

El consell de ministres va aprovar ahir la concessió d'un crèdit extraordinari de 24.600 milions de pessetes perquè el ministeri d'Economia i Hisenda faci efectiva a les corporacions locals la liquidació en concepte de la seva participació als Tributs de l'Estat corresponent al 1990. El gabinet va acordar també donar un avançament de tresoreria per fer front al pagament. El consell de ministres va decidir també enviar a les Corts generals el projecte de llei bàsica de les cambres de comerç, indústria i navegació.

▶ Pàgina 11

S U P L E M E N T
CULTURA
PÀGINES CENTRALS

Diada nacional de Catalunya

Pujol vol que Espanya reconegui la realitat diferenciada que representa Catalunya

L'ambient festiu marca la celebració institucional de l'Onze de Setembre

Un ambient festiu més que reivindicatiu va marcar els actes de celebració de la diada nacional. El monument a Rafael Casanova va tornar a ser el punt de partida d'una festa que la classe política va encarar amb cordialitat i deixant de banda les polèmiques mútues, si bé no els assumptes pendents. Jordi Pujol va destacar l'esperit d'a-

firmació patriòtica de la jornada, i en aquest sentit va criticar que Catalunya no rebí del govern central el tracte que correspon a una nació diferenciada. Pujol va subratllar aquesta diferència afirmant que la crisi econòmica que es prepara s'afrontarà des de Catalunya en millors condicions que a cap altre punt de l'Estat.

L. Bou / A. Grau
 BARCELONA — Les ofrenes florals d'institucions, partits polítics i entitats a Rafael Casanova van transcórrer ahir en un ambient festiu secundat per nombrosos ciutadans, tot i les previsions d'un desembarcament català a l'Expo aprofitant el pont de tres dies. El tradicional tret de sortida de la Diada es va celebrar amb una normalitat que no es trencaria ni amb l'estrena en aquest escenari de les joventuts del PP, Noves Generacions, el mateix any que els moviments independentistes han fet de l'ofrena un acte d'homenatge als detinguts en la denominada operació Garzón.

La classe política va matinar per acudir a la cita, començant pel president de la Diputació de Barcelona, Manuel Royes; una representació de l'Ajuntament de Barcelona presidida per l'alcalde, Pasqual Maragall, i la majoria dels consellers de la Generalitat. Poc després va acudir el president Jordi Pujol i el govern català, i finalment la mesa del Parlament encapçalada pel seu president, Joaquim Xicoy. També van assistir els dirigents dels principals partits polítics.

"A les verdes i a les madures"

El president de la Generalitat va comentar les dificultats econòmiques del pròxim període i va demanar realisme i serenitat per "entrar en una etapa en què estarem més a les verdes que a les madures". A la vegada, però, va remarcar que Catalunya és la part més ben situada de tot l'Estat espanyol per afrontar aquesta crisi. "Si hi ha una part amb capacitat per sortir endavant, som nosaltres", va afirmar.

Pujol va al·ludir al bloqueig del finançament autonòmic, i va criticar la "tensió constant" entre el govern central i el català en totes les negociacions necessàries per al reconeixement que "Catalunya dins d'Espanya és una realitat diferenciada, una nació que requereix un tracte diferent del que té".

A la recepció oficial oferida pel Parlament, Pujol va tornar a criticar les mesures econòmiques del govern central, "que van en contra de l'economia productiva". També es va mostrar contrari a la modificació de la llei de l'avortament afirmant que ha trencat l'equilibri en temes de consciència i que "si jo pogués votar-la, votaria que no".

Els membres del govern català i la direcció del PSC, en el moment de les ofrenes al monument a Casanova

Sobre la celebració de la Diada, va dir que la d'aquest any no és diferent que la de l'any passat. "Totes dues són jornades d'afirmació patriòtica, encara que l'any passat a alguns sectors els va interessar presentar-la com una mena d'insurrecció de Catalunya."

Pujol, que avui participarà a les localitats franceses de Tolosa i Montpeller en dos actes a favor del sí a Maastricht, va expressar la seva confiança que França ratifiqui aquest tractat. Finalment, el presi-

dent català va defugir concretar quan farà pública la remodelació del consell executiu, argumentant que "actualment està funcionant bé", tot i que va admetre la possible mala imatge d'aquesta provisionalitat.

Per la seva banda, el secretari general de CDC, Miquel Roca, després de depositar l'ofrena floral del seu partit al monument de Casanova, va declarar que la significació històrica de la Diada està per damunt de l'esperit dels Jocs Olímpics, "encara que aquests Jocs hagin estat

molt importants per demostrar de què som capaços". Roca va insistir que el sentit de la Diada és "l'afirmació de la pròpia identitat, de convivència, de llibertat i de voluntat de progrés". Sobre l'actualitat política, va recordar que l'acord sobre el finançament autonòmic "és un compromís del govern central, i si el compleix o no, és el seu problema". Roca va precisar que l'executiu socialista no ha rebut mai de CiU suports globals, "però sí suports puntuals o crítiques puntuals".

Maragall recorda a Obiols que la seva prioritat és l'Ajuntament i que no té pressa

L.B. / A.G.
 BARCELONA — L'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, va manifestar ahir que la seva prioritat és la dedicació a l'Ajuntament i que la tria del nou candidat socialista a la Generalitat no corre pressa. El primer secretari socialista, Raimon Obiols, havia advertit dijous a la nit que la decisió no es pot ajornar fins "a l'últim moment" i havia apuntat que aquesta tingués lloc en el congrés del PSC previst per d'aquí a un any i mig.

Maragall va respondre ahir a la proposta d'Obiols assenyalant que "les eleccions [catalanes] són d'aquí a 4 anys". Preguntat per quin significat tenia aquesta afirmació, l'alcalde de Barcelona va explicar que de moment ell és candidat i té davant les eleccions per a l'Ajuntament. "Tinc molta feina en els pròxims tres anys. Jo sóc alcalde de Barcelona i, a més, m'acaben de nomenar president del Consell Europeu de Ciutats i Regions, i a això em dedicaré", va indicar.

Maragall s'ha mostrat partidari en els cercles interns del partit d'ajornar la decisió sobre el futur candidat socialista a la Generalitat fins a les eleccions municipals del 1995, per acceptar ser cap de llista a les eleccions catalanes només en el cas de partir amb certes possibilitats, segons fonts del PSC. Segons les mateixes fonts, Obiols considera necessari consolidar el nou candidat amb més temps, per això va anunciar que no es tornaria a presentar.

L'alcalde de Barcelona va insistir a treure transcendència a la possibilitat de ser el pròxim candidat del PSC, afirmant que "és una especulació, si es vol legítima, però improductiva". Per Maragall no són cap novetat les declaracions d'Obiols en les quals va confirmar que no es presentarà a les pròximes eleccions catalanes, i va afegir que "Obiols té tres o quasi quatre anys per pensar-s'ho, o sigui que no té cap pressa".

Nadal, beneficiat

En medis del PSC s'apunta que la indecisió de Maragall per acceptar ser el pròxim cap de llista, que si es materialitzés seria àmpliament acceptada pel conjunt del partit, obre les portes que el futur candidat sigui l'alcalde de Girona, Joaquim Nadal. Nadal ha intensificat en les últimes setmanes la seva presència pública a Barcelona, però mantenint una absoluta prudència sobre els moviments interns al partit des que Obiols va anunciar que no repetiria. L'alcalde de Girona es va limitar a respondre "no ho sé" quan se li va preguntar què opinava de la proposta d'Obiols sobre la tria del candidat en el congrés del PSC.

R7 SERVEIS, SOCIEDAD ANÓNIMA

La Junta General Extraordinària i Universal d'accionistes de la mercantil R7 SERVEIS, S.A., celebrada al seu domicili social el dia 29 de juny de 1992, va acordar, per unanimitat, dissoldre i liquidar la societat, aprovant el següent balanç final:

ACTIU	Pessetes
Tresoreria	771.567'-
Total Actiu	771.567'-
PASSIU	
Capital	1.000.000'-
Pèrdues	228.433'-
Total Passiu	771.567'-

Gironella, 29 de juny de 1992
 El Liquidador

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament

Direcció General d'Universitats

Als efectes de realitzar les consultes previstes a l'art. 37 de la Llei de Contractes de l'Estat, s'admetrà fins al proper dia 18 de setembre de 1992, a les 14 hores, en el Llibre de Registre de Pliques (Registre General) del Departament d'Ensenyament, Av. Diagonal, núm. 682, 1a. planta, 08034 Barcelona, la presentació d'ofertes econòmiques per a la contractació del subministrament següent:

—Subministrament de cadires i mobiliari divers per a la Universitat de Girona, per un import màxim de 5.400.770 ptes, IVA inclòs (exp. U.157/92).

Els Plecs de Clàusules Administratives Particulars i de Prescripcions Tècniques podran ser examinats al Servei de Planificació i Programació Universitària, Av. Diagonal núm. 682, 9a planta, 08034 Barcelona, els matins de 9 a 14 hores.

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament

Direcció General d'Universitats

Als efectes de realitzar les consultes previstes a l'art. 37 de la Llei de Contractes de l'Estat, s'admetrà fins al proper dia 18 de setembre de 1992, a les 14 hores, en el Llibre de Registre de Pliques (Registre General) del Departament d'Ensenyament, Av. Diagonal, núm. 682, 1a. planta, 08034 Barcelona, la presentació d'ofertes econòmiques per a la contractació del subministrament següent:

—Subministrament de cadires per a la Universitat de Lleida, per un import màxim de 4.635.334 ptes, IVA inclòs (exp. U.159/92.)

Els Plecs de Clàusules Administratives Particulars i de Prescripcions Tècniques podran ser examinats al Servei de Planificació i Programació Universitària, Av. Diagonal núm. 682, 9a planta, 08034 Barcelona, els matins de 9 a 14 hores.

Diada nacional de Catalunya

Canapès postolímpics

Quotidianitat i distensió marquen la tradicional recepció al Parlament

Marçal Sintès
Ferms!, Ara!! Els Mossos eren els primers de rebre les autoritats que d'una en una anaven entrant a la Ciutadella. Vestits de gala, sota el sol, es quadraven amb disciplinada intermitència. Uns metres més enrere un corriol de conductors xerraven desatesament, recolzats en el blau dels cotxes oficials. Els convidats baixaven del taxi, del turisme amb banderí o del Mercedes, encaixaven mans i recorrien la catifa color bordeus fins a la porta giratòria. Els homes entraven a la festa vestits de feina. Retrobada la corbata i el vestit gris perla, se sumaven als col·legues. Elles —la majoria— caminaven vora el marit, encantades, les joies lluents i la permanent tot just escolpida. Era com si les parelles anessin arribant al ball, una a una, descendent de les carrosses davant el palau. Els badocs i els curiosos s'arraulien arran del vial, prop dels plataners, per conèixer o reconèixer el president, els consellers... les seves mullers, els vestits jaqueta, les arrecades, els pentinats cruixents...

Al pis noble del Palau, amics i no tan amics, companys i adversaris, polítics en actiu i ex-polítics, bisbes i militars, s'anaven retrobant, s'interrogaven sobre Jocs, les vacances o bé els fills. Hi abundaven els ex. Un d'ells, antic parlamentari, comentava el perquè: "En qualitat d'ex-diputats —deia— estem convidats vitaliciament a menjar canapès." "Una mena de plaer ignominiós...", conclouia, mossegant una torradeta amb mantega curulla de salmó. També passejava entre el convidats Marià Pere, un altre ex —en aquest cas de fortes conviccions—, ulleres gruixudes, ulls escrutadors. El secretari general del PCC, un dels pocs assistents sense encorbar, semblava recrear-se en l'ambient. Caminava sol però divertit entre la gent. La legió dels ex compta també amb dignes representants de la vella guàrdia, baluards de la democràcia durant el franquisme, com Gregori López Raimundo o Josep Benet.

Les converses al Saló de Passos Perduts eren tintades de quotidianitat: "Hauré de demanar un crèdit, la nena se'm vol casar...", feia saber —rematadament orgullós— un regidor de comarques. Altres, sense notícies tan glorioses a donar, acaraven la dura *rentrée*: "Em consta tornar a agafar el ritme —comentava en privat un diputat a les Corts— a més, encara haig d'anar a buscar la dona i els nens a la Cerdanya." Malgrat tot, però, l'ambient era de franc retrobament, de tornada al col·legi. En la ment, relleus de les últimes eleccions, la catarsi olímpica, l'estiu massa curt. Per davant, una legislatura per encetar, la crisi econòmica, el preuat *si* francès, els anunciats canvis al Consell Executiu.

Quan el president Pujol va fer la seva aparició, acompanyat de Joaquim Xicoy, la sala era plena de gom a gom. Aleshores, el cap del govern català va començar a recórrer la sala. Aturant-se ara i després, parlant amb l'un i amb l'altre. Somrient. De fet, tots els presents es movien, en trajectòries concèntriques. Els planetes grossos i petits al voltant de les estrelles, tots ells formant petites galàxies. Espai i temps. Un univers colrat i amb l'olor de marinada encara enganxada a la pell.

En la ment, relleus de les últimes eleccions, la catarsi olímpica, l'estiu massa curt

Pujol va començar a recórrer la sala, aturant-se, parlant amb l'un i amb l'altre, somrient

Al fons, dins el despatx de Xicoy, es desenvolupaven, però, dues interessants reunions. D'una banda, el cercle format pels consellers Xavier Trias, Ignasi Farreres, Antoni Comas i Antoni Subirà i el bisbe Torrella creuaven consideracions sobre l'avortament. "Una qüestió complicada", repetia el responsable de Sanitat davant l'equiescència dels seus interlocutors. Al costat, en allò que a les cròniques solen designar com *un apart*, Carles Ferrer Salat i Paqual Maragall. La conversa va ser llarga, però bé que distesa. El president del COE i notable tennista semblava cofoi, fins i tot potser més que l'alcalde, que menjava sense deixar d'escoltar l'ex-president de la CEOE.

Representació castrense

La tradicional recepció d'ahir va significar, també, el retorn de l'estament militar. El general Ricardo Marzo, cap de la zona Pirenaico-oriental, va aparèixer a la sala acompanyat d'altres comandaments. Un dels primers a donar-li la benvinguda va ser el *popular* Enric Lacalle, sempre amatent. L'any passat s'havia destacat la seva absència, en plena tempesta madrilenyo-lituana. La representació castrense va ser rebuda, —com sempre— discretament, però mira-

A dalt, monsenyor Torrella amb els consellers Subirà, Farreres, Trias i Comas. A baix, Miquel Durán i Joaquim Xicoy

da ara potser amb un punt més de cordialitat.

En un moment donat el president de la Generalitat va sortir de la sala envoltat d'un grup de periodistes. Arrepenjat a la barana blanca de l'escala principal, resseguia el fil de les seves respostes. Cap al final, Pujol es va adreçar a un jove amb bigoti. "Què li agradaria preguntar-me?, D'on és vostè?", li va inquirir en castellà. L'informador representava un diari madrileny. "Em tracten molt malament, vostès", va deixar anar el mandatari, però, seguidament, dibuixar un somriure i donar uns copets a l'esquena del seu sorprès interlocutor. "Ells, que em coneixen més, ja ho saben que sóc bromista", va tranquil·litzar-lo el president de la Generalitat.

A dins, el cosmos continuava girant sobre si mateix. El tàndem Obiols-Maragall treballava per separat, en hemisferis simètrics però oposats. El primer secretari del PSC va partir fugaçment; l'esperaven a Reggio de l'Emília, prop de Bolonya, en un acte del partit d'Occhetto sobre Maastricht. Prop de l'alcalde, el qui ben aviat deixa-

rà de ser delegat del govern central, Francesc Martí Jusmet, explicava a la cònsol d'Estats Units com evitar el trànsit de l'operació tornada.

Els estels, doncs, van tornar a ser aquest any nombrosos i actius, però un dels qui més va brillar entre el miler llarg d'assistents va ser el president de l'ONCE, Miquel Durán. Abans que Pujol o Xicoy poguessin arribar on ell era, un núvol de micròfons i càmeres expectants ja l'envoltava.

Un altre focus d'atenció, en aquest cas inesperat, va venir de la mà d'Àngel Colom. El convidat d'honor del secretari general d'ERC era el president de l'Scotish National Party, Joseph Prokes, l'accent del qual probablement hauria passat més desapercbut sense l'ajut de l'americana de llana verda a joc amb la tradicional faldilla.

Una nota certament exòtica, però no tant per cridar l'atenció d'un imponent guardaespalles, que —amb un *pin* de la Petra paralímpica a la solapa— vigilava, atent, el lent comiat dels presents.

Obiols diu que els Jocs han difós un model català

El primer secretari del PSC, Raimon Obiols, va indicar que el missatge d'amistat ofert amb els Jocs marca "el model català", que va definir com a model de convivència, de participació, d'eficàcia del sector públic, "de bona entesa entre les institucions, i d'una afirmació nacional que no es basa en la confrontació o l'odi nacional sinó en l'afirmació del que lliurement volem ser nosaltres mateixos". L'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, va assenyalar que "la defensa de la identitat catalana no es contraposa amb l'obertura de Catalunya".

Ribó destaca la incertesa econòmica internacional

El president d'Iniciativa per Catalunya, Rafael Ribó, va destacar la incertesa a escala mundial que repercuteix "en matèria d'economia, de pau i de desequilibris". Ribó va indicar que un poble que defensa la seva llibertat ha de pensar també en els problemes internacionals, i va reiterar que, al marge de la posició que adopti IU sobre el Tractat de Maastricht, s'hi mantindrà a favor.

Els partits, fora d'ERC, fan un acte a Sant Boi

Representants de la Generalitat, la Diputació de Barcelona, Ajuntaments i tots els partits, excepte ERC, van fer ahir una ofrena floral conjunta davant la tomba de Rafael de Casanova a Sant Boi. Els republicans van fer l'ofrena en un acte propi. L'acte de Sant Boi havia estat tradicionalment un dels actes centrals dels dirigent socialistes de la diada nacional. Per part de la Generalitat ahir hi va assistir el conseller de Treball, Ignasi Farreres.

El PP no descarta sumar-se del tot a la Diada

El president del PP de Catalunya, Aleix Vidal-Quadras, no va descartar ahir que en pròximes edicions de la Diada el seu partit faci també ofrena floral davant el monument a Rafael de Casanova a Barcelona, com totes les altres formacions catalanes. Les joventuts del PP van participar ahir per primera vegada en aquest acte, i Vidal-Quadras ho va qualificar de fet de normalitat i de participació en una jornada festiva.

Unes 300 persones es manifesten a Banyoles

Unes 300 persones es van manifestar a Banyoles a favor dels independentistes catalans detinguts en la denominada *operació Garzón*, alguns dels quals són veïns d'aquesta localitat. Ahir a la tarda es va celebrar a Girona un acte amb el mateix contingut polític, amb la participació de diversos escriptors.

La senyera oneja en solitari a 25 Ajuntaments

Un total de 25 Ajuntaments van retirar ahir de la seva façana la bandera espanyola, per tal que només hi onegés la senyera. 24 d'aquests Ajuntaments ja van anunciar fa uns dies aquesta iniciativa, secundada també per l'Ajuntament d'Igualada.

Diada nacional de Catalunya

10.000 persones participen a les diferents concentracions de signe independentista

Colom comparteix amb Erkizia l'encapçalament de la manifestació

La celebració de l'Onze de Setembre pels grups independentistes va transcórrer sense incidents importants, malgrat la divisió entre la convocatòria d'ERC i la dels independentistes radicals. La presència d'un membre de

HB convidat per la Crida va disgustar la direcció d'ERC. Àngel Colom es va mostrar crític amb la Crida per aquest motiu i va insistir en el lema *Independència és democràcia*. També va haver-hi discrepàncies a l'hora

de convocar un acte a favor dels detinguts per presumpta relació amb Terra Lliure. Els familiars d'aquests detinguts es van dividir en dos grups, que van seguir per separat les dues manifestacions.

Mayka Fernández BARCELONA — Unes deu mil persones van participar ahir a la tarda en dues manifestacions que es van realitzar al centre de Barcelona per commemorar la Diada de Catalunya. La primera la van convocar Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) i la Crida sota el lema *Independència és democràcia*; i la segona moviments independentistes radicals com l'MDT, amb el lema *Independència, llibertat detinguts*. Les dues concentracions van coincidir en la petició de llibertat per la trentena de detinguts en l'operació Garzón per la seva suposada vinculació amb Terra Lliure.

Al capdavant de la convocatòria d'ERC es trobava el secretari d'Esquerra, Àngel Colom; el president d'aquest partit, Heribert Barrera; el portaveu del grup al Parlament, Josep Lluís Carod-Rovira; el portaveu de la Crida, Jordi Sánchez, el membre de la mesa de HB, Tasio Erkizia, l'ex-membre de la direcció de HB i expulsat d'aquesta formació, Txema Montero, i el portaveu d'Eusko Alkartasuna al Congrés, Joseba Azkarraga, entre d'altres polítics.

Colom va manifestar que "en un dia com avui s'ha de recordar que la independència és democràcia". Per Colom és precís que els catalans pensin que formar part de l'Estat espanyol "no només no porta cap benefici, sinó que ens perjudica".

El secretari general d'ERC es va mostrar molest per la presència al capdavant de la manifestació de Tasio Erkizia, que hi va ser present convidat per la Crida. "Alguns que es troben al final de la pancarta po-

Membres d'ERC i d'alguns partits polítics bascos presideixen una de les manifestacions

FRANCESCO MELCION

drien prendre nota [del lema de la convocatòria], ja que haurien de variar d'estratègia", va afegir Colom en referència al dirigent de HB.

Sota els crits de "Colom president", la manifestació va transcórrer pacíficament pel seu recorregut fins al Fossar de les Moreres. Poste-

riorment a les dues manifestacions, un grup de joves radicals van causar alguns desperfectes davant de la seu de Magistratura de Treball en llançar pedres i petards a la façana.

D'altra banda, un grup de familiars dels detinguts acusats de presumpta relació amb Terra Lliure

van participar en les dues manifestacions. En un principi, s'havia convocat una plataforma unitària que havia de recollir tots els moviments independentistes, però la falta d'entesa va fer que els familiars es dividissin en dos grups, un a cada manifestació.

Maria Antònia Munar

L'executiva d'Unió Mallorca recolza la seva presidenta i s'allunya del PP

Josep Pons, corresponsal PALMA DE MALLORCA — L'executiva d'Unió Mallorca s'ha manifestat a favor de la continuïtat de Maria Antònia Munar com a presidenta del partit, allunyant-se d'aquesta manera del president balear, Gabriel Cañellas (PP), després que aquest ha cessat Munar com a consellera de Cultura.

L'executiva d'Unió Mallorca ha proposat igualment la destitució de Francesc Salas com a secretari general del partit, per haver donat suport a la maniobra duta a terme per Cañellas. Malgrat aquesta situació, la presidenta d'Unió Mallorca ha decidit no trencar els pactes amb el PP de les Balears. L'operació duta a terme pel president Cañellas ha consistit a allunyar Munar de l'executiu autonòmic i obrir implícitament una crisi política en el si del partit regionalista. La crisi política dels pactes PP-Unió Mallorca no està encara tancada i ahir al vespre es reunia a Palma de Mallorca, convocat per Munar, el consell polític del partit que marcarà a partir d'ara l'estratègia a seguir. No obstant, ja s'anuncien noves actuacions que afectaran directament el senador de la comunitat autònoma, Guillem Vidal (Unió Mallorca), que és considerat un dels instigadors de la maniobra de Cañellas contra la fins ara consellera.

El fundador i ex-president d'Unió Mallorca, Jeroni Albertí, ha qualificat de "inoportuna i antidemocràtica" la destitució de Munar, i ha indicat que l'actuació de Cañellas ha consistit en una intromissió del PP en el si d'Unió Mallorca.

La presidenta i ex-consellera ha dit que serà generosa amb els alcaldes i càrrecs del partit que van firmar el manifest fet per Cañellas, i els ha justificat indicant que "els alcaldes acudeixen quan els convoca el president, perquè els Ajuntaments viuen de les subvencions".

icesb

PREPARACIÓ PER A LES:
"PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT PER A MAJORS DE 25 ANYS"

- sociologia
- treball social

Informació:

Institut Catòlic d'Estudis Socials de Barcelona
C/ Enric Granados, 2 - 08007 BARCELONA
Tel: 453 28 00

**Reforma i Decoració de Banys i Cuines
Rehabilitació d'Habitatges en General**

Finestrals i tancament de galeries amb estructura d'alumini.

Reforma d'apartaments i torres al litoral català.

- Tramitació de finançament fins a 5 anys • Consell, pressupost, execució i direcció d'obres, sempre per la mateixa persona. Tracte familiar
- Treballs ràpids i acurats de Paleta, Lampista, Electricista, Fuster, Calefactor, Metal·lista, Pintor, etc. • Atenció especial als lectors del "NOSTRE" diari.

CATALANA DE CERÀMIQUES. (Dissabte tanca)
Comte d'Urgell, 92 • Tel. 453 65 29 • 08011 Barcelona

Institut Català de la Salut

Àrea de Gestió 9
CIUTAT SANITÀRIA VALL D'HEBRON
Pg. Vall d'Hebron, s/n
08035 Barcelona

ANUNCI

Pel qual es convoca la contractació, mitjançant Procediment Negociat (Adjudicació Directa) de les obres següents:

A.D. 0-523/92: Modificació de la xarxa de distribució d'aigua freda i calenta sanitària de l'Hospital Quirúrgic Adrià.
Pressupost de contracte: 7.383.063 ptes.
Classificació empresarial: No imprescindible.
Data prevista de l'inici d'obres: Immediat.
Termini d'execució: 5 mesos.

La documentació del contracte podrà ser examinada al segon pis dels Magatzems generals, Unitat d'Inversions i Contractacions de l'Àrea 9 Ciutat Sanitària Vall d'Hebron, Passeig de la Vall d'Hebron s/núm., de 9 a 13 hores.

Les proposicions seran presentades d'acord amb els models que integren la documentació dels contractes i seran admeses fins a les 13 hores de dia 22 de setembre d'enguany, al lloc anteriorment esmentat.

Barcelona, 31 d'agost de 1992
José Andrés Gorrioch Visiers
Gerent de l'Àrea de Gestió 9
Ciutat Sanitària Vall d'Hebron

GENERALITAT DE CATALUNYA
Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada

UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA
Departament de Ciència Política i Dret Públic
Àrea de Dret Penal

MÀSTER EN CRIMINOLOGIA I EXECUCIÓ PENAL 1992-1993

Aquest Màster pretén especialitzar en matèries específiques centrades en l'execució Penal i la Criminologia

Organitzat per: El Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada de la Generalitat de Catalunya i el Departament de Ciència Política i Dret Públic de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Horari: De 18.00 a 20.00 h. al Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada. També es faran pràctiques en presons, centres de menors i altres institucions relacionades amb aquest món professional.

Dirigit a: Llicenciats en Psicologia, Pedagogia, Dret i Sociologia, i d'altres llicenciats relacionats amb aquest àmbit professional.

Les pre-inscripcions, acompanyades del currículum i l'expedient acadèmic, cal realitzar-les al Departament de Ciència Política i Dret Públic de la Universitat Autònoma de Barcelona des del dia 21 de setembre fins al 2 d'octubre de 1992.

Per a més informació: Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada. c/ Roger de Flor, 196. 08013 BARCELONA. Tel. 207 31 14
UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA. Tel. 581 22 41 - 581 17 67

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament

Direcció General d'Universitats

Als efectes de realitzar les consultes previstes a l'art. 37 de la Llei de Contractes de l'Estat, s'admetrà fins al proper dia 18 de setembre de 1992, a les 14 hores, en el Llibre de Registre de Pliques (Registre General) del Departament d'Ensenyament, Av. Diagonal, núm. 682, 1a. planta, 08034 Barcelona, la presentació d'ofertes econòmiques per a la contractació del subministrament següent:

—Subministrament de taules, armaris i mobiliari divers per a la Universitat Rovira i Virgili, per un import màxim de 7.687.962 ptes IVA inclòs (exp. U.161/92).

Els Plecs de Clàusules Administratives Particulars i de Prescripcions Tècniques podran ser examinats al Servei de Planificació i Programació Universitària, Av. Diagonal núm. 682, 9a planta, 08034 Barcelona, els matins de 9 a 14 hores.

AVUI

dijous, 12 de setembre de 1996 · any xxi · n. 6791 · 125 ptes.

Milers de catalans rememoren a Sant Boi la primera Diada lliure

El PP es va afegir a l'últim moment a ERC en l'absència a l'acte institucional

Vidal-Quadras es va emportar l'esbrancada més important durant les ofrenes florals

Esquerra Republicana aplega unes 5.000 persones en la manifestació de la tarda

Centenars de banderes catalanes van saludar les intervencions dels oradors en l'acte de Sant Boi

10-14 Milers de catalans van rememorar, ahir al vespre a Sant Boi, la primera Diada en llibertat del post-franquisme, celebrada el 1976. L'acte commemoratiu

va estar marcat per les crides a la unitat de totes les forces per fer avançar Catalunya i el seu autogovern. L'acte no va comptar amb la presència d'ERC, cosa que ja es coneixia,

ni del PP, que va decidir no anar-hi ahir al matí. En el seu parlament, el president de la Generalitat, Jordi Pujol, va criticar la "mesquinesa" política dels dos partits. També van

parlar l'alcalde de Sant Boi, Miquel Roca, Jordi Carbonell, Pere Portabella i el president del Parlament, Joan Reventós. L'absència d'incidents significatius va marcar també la jornada.

Els EUA preparen una resposta dura a la provocació de Saddam Hussein

5 Els Estats Units preparen una dura resposta militar contra Saddam Hussein com a resposta a l'atac, fallit, d'un míssil iraquí contra avions nord-americans. El secretari d'Estat, William Perry, va parlar fins i tot d'una "resposta desproporcionada". El fet és que bombarders B-52 i F-117 es dirigien ahir al vespre cap a l'illa de Diego Garcia, a l'Índic, des d'on van sortir per dur a terme l'atac de la setmana passada.

Demani avui i cada dia el sobre amb les cartes del Joc de Rol de la Història Màgica de Catalunya

Cada any s'abandonen un centenar d'infants als hospitals catalans

22 Prop d'un centenar de nadons i d'infants fins a sis anys són abandonats cada any als centres hospitalaris catalans en néixer o bé són separats dels pares com a me-

sura de protecció davant els maltractaments de què són víctimes per part de les seves famílies. La direcció general d'Atenció a la Infància comença aquesta tardor els aco-

lliments familiars retribuïts, una experiència innovadora que inclou una retribució econòmica que oscil·la entre les 75.000 pessetes per una criatura a 150.000 per tres.

Per a Vostè,

que necessita els millors professionals per vendre el pis. Sasi els hi ofereix.

Amb Absoluta Confiança

sasi
BARCELONA
306.76.00

FONTANELLA, 21-23

Roca, Reventós i Portabella reivindiquen fer pinya amb pluralitat, i Carbonell, la independència

Pujol alerta que negant la unitat es frena Catalunya

Critica la "mesquinesa" política de PP i ERC a la Diada

Anna Grau

SANT BOI DE LLOBREGAT

Havia de ser un acte unitari, i els seus organitzadors havien arribat a tèmper que fos "avorrit" pel contrast entre la normalitat política d'ara i el dramatisme de fa vint anys. I va acabar sent una dramàtica reivindicació de la unitat del passat per encarar amb garanties el futur. La negativa d'ERC i el PP a participar en la commemoració de la Diada del 1976 a Sant Boi, la primera que es va fer amb la temorenc autorització del règim franquista, va obligar tots els oradors a passar comptes.

Fins a l'últim moment, els partits centrals havien intentat evitar que les dues forces extremes de l'arc polític, PP i ERC, es desmarquessin de la celebració. CiU, PSC i IC van fer mans i mànigues intentant satisfer les exigències dels uns i els altres. En constatar, però, que era un esforç equivalent a la quadratura del cercle, van passar al contraatac i van dedicar bona part dels parlaments a denunciar la falta de tolerància i de respecte a la pluralitat dels dos partits *desertors*.

Aleix Vidal-Quadras s'havia justificat afirmant que fer l'acte sense que prengués la paraula cap orador del PP significava deixar fora de joc els votants d'aquest partit -que va xifrar en 700.000 catalans- i demostrar que "Catalunya no és veritablement plural". Una anàlisi que no va revisar davant la reflexió del socialista Joaquim Nadal recordant que el PP difícilment podia disposar d'oradors històricament vinculats a la Diada del 76, per la senzilla raó que no hi va participar, ni tan sols sota les

La Coral Sant Jordi, darrera les autoritats, en el moment de cantar 'Els Segadors'

FRANCESC MELCION

presència de líders del PP, davant la retirada d'aquests últims va passar a pretextar que ni així l'acte era prou reivindicatiu, al seu parer. Auxiliat per Pilar Rahola, que des del primer moment de la Diada va afirmar que la unitat no la trencava el seu partit sinó aquells que "han oblidat donar-li una dimensió de lluita reivindicativa", Colom es va mantenir irreductible en la negativa a fer costat a la commemoració de Sant Boi, rebutjant tots els retrets que fos una negativa en clau interna, o un nou intent de diferenciar-se de la resta de partits catalans a qualsevol preu.

A l'hora de la commemoració, tots els partits presents van fer pinya. Des dels segles d'IC, Pere Portabella va reivindicar que la unitat no exclou mai el "debat legítimament plural" ni obliga a renunciar a cap "utopia o discrepància". Això ho deia des de la mateixa tribuna on, poc abans, el republicà Jordi Carbonell va reclamar amb totes les lletres la independència "com a única solució efectiva", i el dret a la federació de tots els Països Catalans.

Jordi Pujol, Miquel Roca i el

Jordi Carbonell pren la paraula davant de l'alcalde de Sant Boi

RAIMON SOLA

president del Parlament, Joan Reventós, van posar més l'accent en la denúncia que, anant contra la unitat de l'acte, d'alguna manera es pretenia qüestionar tota la lluita política a favor de Catalunya realitzada des del 1976 fins ara. Pujol i Roca -que va fer diverses cites al seu propi discurs a Sant Boi de fa vint anys, una de les fites de la seva carrera política personal- van insistir que, tot i que Catalunya "encara no ha fet el cim", ha experimentat un progrés indubtable.

Orgull legítim

Pujol va criticar la "mesquinesa política" dels que pretenen "amagar" això. Sense citar explícitament ni PP ni ERC, però fent tàctics al·lusions prou explícites, sobretot a l'encara líder republicà -de qui va dir que "és escèptic i passa de tot, però després vol que se'l defensi de tot"-, els va retreure que es desmarquessin d'un "exercici d'orgull no còfi, no fatu, però sí legítim, pel que s'ha fet en aquests vint anys per fer avançar les llibertats democràtiques i nacionals". I va recordar que Catalunya és en aquests moments un referent internacional de la capacitat de progrés d'un país dotat d'"insuficient" poder polític.

Vidal-Quadras diu que l'acte "exclou 700.000 catalans" votants del PP i demostra que Catalunya "no és plural"

sigles d'AP. Tampoc no es va immutar Vidal-Quadras davant l'advertiment del convergent Pere Esteve que la decisió del PP era "un error".

ERC vol més reivindicació

Idèntica obstinació mantenia el republicà Àngel Colom, qui, després de descartar la participació d'ERC com a partit -al marge de la personal de Jordi Carbonell- pretextant la

20 anys que semblaven més

Marta Lasalas

Amb 20 anys més i després de recórrer un llarg camí polític alguns dels protagonistes d'aquella Diada d'ara fa vint anys es van trobar de nou ahir a Sant Boi. Unes 25.000 persones es van concentrar per seguir l'acte, encara que la santboiana plaça de Catalunya no va vibrar com el 1976. Espessos núvols cobrien el cel de la Diada, com un testimoni més del clima enterbolit que ha impedit celebrar un acte unitari.

L'amenaça de pluja no va espantar, però, els assistents, que onejaven senyeres i estelades. Algunes banderes convergents i d'Iniciativa per Catalunya i una pancarta de l'omnipresent Unió de Pagesos tancaven la senzilla escenografia d'un acte presidit per una immensa senyera amb la llegenda "Diada Nacional de Catalunya 1976-1996."

Des dels balcons i els terrats, convertits en privilegiades llotges engalanades amb banderes, els veïns seguïen els parlaments. A baix, gent de totes les edats: des dels més grans, emocionats pel record d'un temps no tan llunyà, fins als nens que no acabaven d'entendre de què es parlava tot i veure moltes cares d'aquelles que "surten per la tele".

Però el protagonisme no va venir només marcat pels qui hi eren presents. També el record de personatges que no han pogut viure la commemoració dels vint anys de la Diada de Sant Boi va omplir la plaça. Un minut de silenci va tornar per uns instants la imatge d'un dels oradors de 1976, Octavi Saltor, i la del qui va ser el director d'un cor privilegiat, Oriol Martorell.

Dalt l'escenari l'atzar, indiferent als desencontres que ha marcat el temps, va tornar a asseure junts dos vells companys de files: l'exsecretari general de CDC Miquel Roca i l'exconvergent Miquel Sellarès. Tots dos obrien la filera de cadires de representació institucional que tancava el popular -del PP- Jordi Trias Sagnier, avui representant d'un dels partits que han

Gent de totes les edats es van concentrar ahir a Sant Boi

FRANCESC MELCION

optat per no secundar la Diada. Trias, amb cara de pòquer, procurava no desentonar i sumar-se als aplaudiments generalitzats, encara que a vegades contradeïen les manifestacions del partit que representa.

En l'altra banda de l'escenari seien els representants de partits i sindicats. El secretari general de CDC, Pere Esteve, i el líder d'Unió, Josep Antoni Duran, separats aquest cop per Rafael Ribó d'IC. El líder d'Iniciativa, que amb el socialista Narcís Serra ostentava la representació de la ja popular -abans de néixer- *Olivera catalana*, ja que la tercera branca de l'*Olivera*, Esquerra Republicana, va optar per no assistir-hi. El vet republicà no va impedir que l'expresident del partit Heribert Barrera s'ho mirés assegut entre el públic i que un dirigent d'ERC, Jordi Carbonell, intervingués en l'acte "simplement com a Jordi Carbonell".

Precisament, la d'aquest vell dirigent republicà va ser una de les intervencions més aplaudides, en particular quan va aixecar la veu per defensar la independència de Catalunya. Carbonell va provocar entre el públic -encara que timidament- el crit d'"in-de-pen-dèn-ci-a" mentre la resta d'intervinents a l'acte optaven per passar les seves notes o comprovar si el cel encara amenaçava pluja. I és que realment l'aigua va fer acte de presència a Sant Boi. Algunes gotes es van deixar veure, un fet que no van trigar a constatar els convidats, per a alguns dels quals el temps ha maltractat particularment les llargues cabelleres que lluien fa vint anys.

Separats del públic per una tanca, molts dels joves que fa vint anys reivindicaven llibertat, amnistia i Estatut d'autonomia ahir omplien el racó reservat a les autoritats, en un petit espai atapeït d'escortes. Això no obstant, l'única amenaça que ahir es podia veure era la dels dracs de cartó pedra que impassibles esperaven que els toqués el torn per començar la seva feina.

► Pujol i Roca van insistir que això ha estat possible gràcies a la participació de tots els partits, però sobretot de tots els sectors socials. "Fa vint anys, Catalunya ens necessitava a tots, avui ens necessita a tots i demà ens necessitarà a tots", va sentenciar Roca. Pujol va concloure que aquesta unitat de fons de tot el país entorn del sentiment de catalanitat, la cohesió social i un projecte de país ambiciós no es pot posar en perill des de la política, a risc de frenar el progrés d'un país que encara ha d'avançar molt més.

Aquestes van ser les més destacades crides a la unitat, però n'hi va haver moltes més. Reventós va dir que "mai no s'hauria de plantejar una celebració que no fos unitària, perquè, per damunt de totes les diferències, tots estimem Catalunya". Fins i tot el presentador de l'acte, el locutor televisiu Manuel Campo Vidal -en el seu dia coordinador del PSUC al Baix Llobregat-, va fer constants al·lusions a la participació de tots els partits

i sindicats en aquella primera celebració no clandestina de la Diada des de 1939.

A banda dels oradors, van assistir a l'acte des de la tribuna el secretari general de CDC, Pere Esteve, el líder d'Unió, Josep Antoni Duran, el futur primer secretari del PSC, Narcís Serra, el president d'IC, Rafael Ribó, i els dirigents sindicals Jordi Sansalvador, Josep Maria Álvarez i Joan Coscubiela.

La tradicional ofrena floral davant la tomba de Rafael de Casanova a Sant Boi va aplegar ahir al matí diverses autoritats polítiques i institucionals, informa **Pilar Rosas**. Com en anys anteriors, ERC va realitzar la seva ofrena al marge dels actes programats pel consistori. A l'acte institucional hi va assistir el conseller de Cultura, Joan Maria Pujals; Jordi Fernández Díaz, secretari d'Estat per a les Administracions Territorials; Manuel Royes, president de la Diputació de Barcelona; Pasqual Maragall, alcalde de Barcelona, destacats dirigents del PSC

L'acte commemoratiu vist des d'un balcó de la plaça Catalunya de Sant Boi

FRANCESC MELCION

com Joaquim Nadal i Josep Borrell, així com representants de tots els Ajuntaments de la comarca i dirigents sindicals, entre d'altres.

A les comarques de Girona la Diada es va viure enmig d'un clima marcadament festiu i amb diferents actes reivindicatius, informa **Jordi Serrat**. Girona, Sant Feliu de

Guixols, Olot i Ripoll van ser algunes de les poblacions que van acollir activitats.

Pel que fa a les comarques tarragonines, l'ofrena floral davant el monument de Rafael Casanova a la ciutat de Tarragona va constituir l'acte principal.

A Lleida, la Diada va tenir un vessant institucional i un

altre de reivindicatiu, informa **Maria Josep Codern**. L'edifici del Roser, on una placa recorda els lleidatans morts en defensa de la llibertat de Catalunya l'any 1707, va ser l'escenari per on van desfilar partits polítics, sindicats i diferents institucions de la ciutat. L'únic incident es va produir quan van arribar dues regidores del PP de l'Ajuntament de Lleida. Un grup de joves independentistes les va escridassar dient-los "fora feixistes". El caire reivindicatiu de la Di-

ada el va donar una manifestació independentista i l'acció del regidor d'ERC Xavier Sáez, que va enlairar una estelada davant l'Ajuntament.

Uns 300 turistes del Baix Llobregat van celebrar el vintè aniversari de la Diada de Sant Boi de 1976 a la Plaça Roja de Moscou, on van ballar sardanes i van cantar *Els segadors*.

CRÒNICA AL MARGE

Agustí Pons

Una hora davant l'estàtua de Casanova

A un quart d'onze del matí, el monument ja és ple de flors. Els més matiners han estat els del PP, amb Vidal-Quadras al capdavant. Els Mossos d'Esquadra els han protegit amb el dispositiu reservat als polítics d'alt risc i el senyor Aleix se n'ha sortit amb una sostinguda esbroncada democràtica. Després ha arribat el Consell Executiu i la mesa del Parlament i els partits polítics, i els músics de la Banda Municipal cada vegada s'aixecaven i enfilaven *Els Segadors* amb professionalitat i vehemència. Sembla que l'himne nacional de Catalunya ha estat tocat fins a tretze vegades, però la xifra pot ser inexacta perquè el protocol no estipula quins grups tenen dret a banda i quins no. Els amics de Josep Sunyol han demanat himne, i el director hi ha accedit. En canvi, els dels Cors de Clavé –“Glòria a l'art”, es llegia en una de les banderes– s'ho han fet, naturalment, tots sols. Immediatament abans, havia desfilat la representació d'Esquerra Republicana, que anava encapçalada per una fotografia que d'aquí a uns mesos serà probablement impossible: Colom, Rahola i Carod-Rovira en una mateixa fila.

Un moment de l'ofrena floral d'ahir

Després han arribat els de Convergència Democràtica i la temperatura ha augmentat de forma considerable. A l'altra banda de la barrera, un jove enarborava, indefallent, un retrat del Che i, al seu costat, una noia de trenes delicades cridava visques a ETA, però a la tercera s'ha ennuegat i ho ha deixat córrer. Molts militants de Convergència anaven a saludar dues senyores assegudes en el banc frontal al monument i que, segons elles mateixes deien, hi eren des de les nou del matí. Acantonades en tan estratègica situació, informaven als desfilants amics del que havia passat fins aleshores. En Pep Espar arribava amb una bossa de La Sibèria sota el braç i ningú no sabia quin nou projecte devia amagar-hi. Ara era el torn de les Joventuts Nacionalistes, que se sumaven als crits d'in-de-pen-dèn-ci-a que venien de l'altra banda per demostrar que estaven disposats a arribar tan lluny com qui més. Mentrestant, la banda iniciava altra vegada l'himne. A Anglaterra quan algú entona *God save the Queen* tothom calla, però aquí els esbroncadors no deixaven de xiular. Amb l'Eliseu Climent ha arribat la calma i els uns i els altres l'aplaudien i l'Eliseu saludava amb els dos dits de la mà, com enviant salutacions a Zaplana. Els supervivents del CADCI, espoliats de tots els locals, semblaven no voler-se moure de davant l'estàtua de Casanova i les dones del poble sahrauí duïen desplegada una bandera i entonaven crits rituals acollits amb aplaudiments entusiàstics. A un quart de dotze, els Mossos d'Esquadra havien abandonat la zona i la confusió davant el monument era considerable.

Vidal-Quadras torna a ser el polític més esbronat a la Diada

Escridassen i xiulen CDC, PSC i Pujol durant l'ofrena floral

L'acord entre CiU i PP a Madrid va centrar les crítiques dels assistents

Mayka Fernández

BARCELONA

El govern de la Generalitat, encapçalat per Jordi Pujol, i la delegació de Convergència van rebre ahir forts xiulets i crits durant l'ofrena floral al monument de Rafael Casanova a Barcelona. L'acord que CiU manté amb el PP a nivell estatal va centrar les crítiques.

Eren les deu del matí quan Pujol va arribar davant el monument. Després de passar revista a una guarnició de mossos d'esquadra vestits de gala per a l'ocasió i saludar alguns membres de l'executiu va presidir l'ofrena floral del govern català. Una vintena d'independentistes radicals van increpar el mandatari català amb crits com: “PP i Convergència, no hi ha cap diferència”, “Volem més competències”, “Pujol, burgès, treballa de pagès”, “Botifler i fatxa”. Un altre sector del públic assistent, però, aplaudia l'executiu català. Pujol va abandonar ràpidament aquest escenari, no abans de conversar amb alguns membres del seu gabinet.

El conseller Xavier Trias va treure importància a l'incident adduint que la Diada és un acte festiu, però també reivindicatiu. “No crec que sigui notícia que un grup de 20 persones expressi el seu desacord amb el govern català.”

En termes similars es va expressar el seu company de partit Pere Esteve, després de que la delegació de CDC fos rebuda a les onze del matí amb crits d'independència, acusacions de “feixistes” i una forta xiulada per part d'un sector dels assistents.

Esteve va manifestar que només calia veure la part positiva de la Diada. “Cal recordar el molt camí que s'ha recorregut des del punt de vista de la reconstrucció nacional des de 1976, la consolidació de

les institucions i el que encara falta: el reconeixement del fet nacional català. Avui renovem aquest compromís”, va dir el secretari general de CDC.

També van rebre una sonora esbroncada els dirigents del PSC, als qui van titllar d’“assassins”. “PSOE i GAL és igual” va ser un dels lemes que van proferir contra la delegació socialista amb Joaquim Nadal, Joan Reventós i Narcís Serra al capdavant. Una absència destacada: Raimon Obiols.

Qui es va emportar, però,

visar, ni tan sols els accessos al clavegueram.

Vidal-Quadras va arribar envoltat per un cotxe dels Mossos i una escorta de la Policia Nacional. Durant l'ofrena del PP un jove va saltar el cordó de protecció, però un grup de mossos li va barrar el pas. La retirada del dispositiu abans que Unió i IC-Els Verds fessin les seves ofrenes va provocar cert malestar, fonamentalment entre els dirigents d'Unió. El president del comitè de govern d'UDC, Josep Antoni Duran, va

Un grup de gent increpa els que feien l'ofrena a Rafael Casanova

l'escridassada més forta va ser la cúpula del PP català. “Partit Popular, partit provocador” i “Feixista” van ser alguns dels lemes corejats per un grup d'independentistes radicals.

Aquest any no hi va haver agressions contra els dirigents populars. La conselleria de Governació va muntar un fort dispositiu policial per evitar que es reproduís la pluja d'objectes de l'any passat contra el PP. Més d'un centenar de mossos vigilaven els accessos al monument, a més d'efectius de la Guàrdia Urbana. Un autotocar dels Mossos i furgons antiavalots formaven part del dispositiu que es va muntar des de primera hora del matí i no deixaven cap detall per re-

treure importància al fet.

El conseller de Governació, Xavier Pomés, va presentar excuses als dirigents d'Unió i IC-Els Verds. Fonts d'aquest departament van explicar que els agents van haver de ser retirats per anar al Parlament de Catalunya i el Palau de la Generalitat.

El secretari general d'ERC, Àngel Colom, va fer ostentació de no haver rebut cap insult i Ribó demanava recuperar el marc unitari per als temes d'autogovern. Durant tot el matí una multitud d'entitats, associacions i grups van acudir a fer la seva ofrena floral. Com cada any, també hi van anar les directives del Barça i de l'Espanyol.

Roca recrimina els que el titllen de “fatxa”

Miquel Roca va protagonitzar un dels episodis més comentats ahir en els cercles polítics. Després de l'ofrena floral de CDC, el cap del grup de CiU a l'Ajuntament de Barcelona va adreçar-se a un grup de cinc persones que li cridaven “feixista” darrere el monument a Rafael Casanova. Sempre en un to dialogant, Roca els va manifestar que li semblava sensat que expressessin les seves opinions però els van demanar que no el titllessin de feixista. L'exsecretari general de CDC els va recordar el seu passat en defensa del restabliment de les llibertats i la democràcia.

Alguns dels membres d'aquest reduït grup

van rectificar i li van demanar excuses, adduint que l'insult no anava adreçat a la seva persona. D'altres van reconduir la situació criticant durant el suport que CiU dona al govern central del PP, i manifestant que per a Catalunya volien una cosa diferent a la que es vol des de Convergència. “Nosaltres no som espanyols”, cridava un d'ells, que afirmava ser de Lleida, mentre Roca rebatia els arguments i intentava relaxar el clima.

La situació va acabar amb una cortesa encaixada de mans amb algunes d'aquestes persones que es van identificar a aquest diari com a simpatitzants d'ERC.

Els oficialistes veuen l'actuació del secretari general com un indicatiu que estudia anar a la reelecció

La manifestació d'ERC va reunir unes cinc mil persones

ment embolcallats pels seus respectius seguidors.

Carod-Rovira i alguns dels seus col·laboradors més directes van expressar a aquest diari el seu enuig per les últimes actuacions de Colom, que, a parer seu, trenquen l'acord de treva fins a l'Onze de Setembre a què van arribar a l'última reunió del comitè executiu, respecte a la situació interna.

Cinc mil manifestants

ERC i les joventuts del partit van reunir a la tarda unes cinc mil persones, segons l'organització, en la manifestació convocada pel partit sota el lema *Catalunya, Estat d'Europa*. Al capdavant de la concentració republicana hi figuraven dirigents del partit com el secretari general, Àngel Colom; el president, Jaume Campabadal; el portaveu parlamentari, Josep-Lluís Carod-Rovira —que va abandonar l'acte poc després de començar—; la diputada i regidora Pilar Rahola; els diputats Bosch, Portabella, Huguet i Ridao, entre d'altres.

El seguici d'ERC era precedit per un miler de persones de les convocatòries d'altres grups com Maulets, la Plataforma per la Unitat d'Acció i Estat Català, que van continuar fins al Fossar de les Moreres.

Minuts després de la manifestació, es van produir diversos incidents al centre de Barcelona. Un grup d'independentistes radicals van colpejar joves d'ERC, un dels quals va haver de ser traslladat a un centre hospitalari en ambulància. Agents de la policia van intervenir al centre de Barcelona després que un grup de joves cremés dues banderes espanyoles i diversos contenidors i la Guàrdia Urbana va detenir sis dels joves que van agredir membres de les JERC. A Girona, després d'una manifestació d'un grup de 600 persones, van ser cremades dues banderes espanyoles davant del Govern Civil.

La tensió existent entre Colom i Carod presideix la Diada a ERC

Acusen el secretari general de trencar la treva pactada

Ismael Carbó
BARCELONA

La tensió per la confrontació interna entre Àngel Colom i Josep-Lluís Carod-Rovira va presidir ahir els actes de commemoració de la Diada per part d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC). Colom va aprofitar un dinar celebrat a l'antic Mercat del Born per reclamar unitat a la militància davant del pròxim congrés del partit. Per la seva banda, Carod acusa el secretari general d'haver trencat la treva pactada pels diversos sectors en l'última reunió de la direcció.

Aquells que perceben en Colom una actitud diferent de la que tenia quan a mitjans de juliol va anunciar la seva renúncia a la reelecció, van tenir ahir un nou element a favor perquè va convertir els elements de les seves últimes actuacions en l'eix del seu discurs. Sectors pròxims al dirigent republicà insinuaven ahir que Colom incrementaria a partir d'ara la seva pressió per forçar el consens abans del pròxim congrés, però pren força la convicció que finalment optarà per tornar-se a presentar.

Davant les més de 1.200 persones que es van aplegar al dinar del Born, el dirigent republicà es va mostrar satisfet pel fet que la representació del seu partit va ser l'única que no

va rebre mostres de desaprovació durant l'ofrena al monument a Rafael Casanova. També va subratllar que la posició d'Esquerra, defensada de forma aferrissada per ell mateix, sobre la commemoració del 20 aniversari de la Diada unitària de Sant Boi de Llobregat havia marcat el to d'aquesta jornada. "A Sant Boi ens volien per ser còmplices de les rebaixes" nacionalistes, va dir per justificar el seu rebuig final a assistir-hi.

Després de fer un retret per l'escàs ressò institucional que ha tingut el 20 aniversari de la Marxa de la Llibertat, impulsada per ell mateix l'estiu de 1976, Colom va alçar la vista al futur per proposar com a fites del partit l'impuls per encapçalar un "nou cicle", que superi les cotes d'autogovern as-

solides aquests 20 anys, i l'expectativa d'arribar al govern català en un futur pròxim.

Amb aquest pretext, Colom va reclamar "responsabilitat i unitat" a dirigents i militants del partit davant del congrés que el partit ha de celebrar al novembre. "Justament ara que podiem ser expectativa de govern, hauríem de demostrar que sabem governar-nos a nosaltres mateixos", va dir.

El secretari general d'ERC ja havia demostrat al matí la seva voluntat de no defugir cap repte. Després de l'ofrena al monument a Rafael Casanova, i per fer callar qualsevol insinuació que evitava anar al Fossar de les Moreres per por a rebre mostres de rebuig, Colom va trencar tota la programació prevista pel partit i va desplaçar-se breument fins da-

vant de la basílica de Santa Maria del Mar, abans d'anar a Sant Boi per presidir l'homenatge del partit a la tomba de Rafael Casanova.

No obstant, l'ambient que es respirava ahir als rengles republicans era fred i de recel, tant al matí com durant la manifestació de la tarda. Àngel Colom i el seu principal oponent, Josep-Lluís Carod-Rovira, a penes van intercanviar paraules i van estar en tot mo-

Colom i Carod-Rovira, separats per Xavier Bosch

VISITI
26ª EXPO MOSTRA
Moda 12
LA FIRA ESPECIALITZADA EN BIJUTERIA I COMPLEMENTS DE MODA
14/15/16 de **SETEMBRE '96**
HORARI: de 10 a 20 HORES

- BIJUTERIA D'ARGENT.
- BIJUTERIA DE DISSENY.
- BIJUTERIA DE FANTASIA I CLÀSSICA.
- COMPLEMENTS DE MODA.
- RELLOTGES.
- ADORNS PER AL CABELL.
- PARAIGÜES.
- BOLSOS I GÈNERES DE PUNT.

L' ESPEREM NOMÉS PROFESSIONALS
ORGANITZA: **EXPO CONGRÉS, S.A.**
MADRAZO, 60 · 08006 BARCELONA · Tel. (93) 209 41 59 · Fax (93) 209 34 82

HOTEL PRINCESA SOFIA
Plaça PIUS XII, 4
Barcelona

AVUI

dimarts, 12 de setembre del 2000 · any xxv · n. 8240 · 125 ptes. [0,75 euros]

El petroli s'encareix encara més tot i l'augment de producció de l'OPEP

■ **Rato proposa afrontar la crisi amb una "reducció del consum" dels carburants**

31-37 El petroli es va encarir més ahir al mercat de Londres després que els països de l'OPEP confirmessin que

augmentaran la producció en 800.000 barrils diaris a partir de l'1 d'octubre. La decisió va passar desapercebuda als mer-

cats, que la van considerar "insuficient" i "tardana", i el preu del cru es va pagar 85 centaus més car que divendres, fins als

■ **L'euro torna a marcar nous mínims i impulsa el dòlar fins a un rècord de 194,2 pessetes**

33,60 dòlars per barril. Els experts, pessimistes, auguraven, igual que els mercats, que el preu del barril estarà sobre els

30 dòlars fins a finals d'any perquè l'augment de producció aprovat no només és insuficient sinó que arriba massa tard.

Milers de persones es van aplegar ahir davant l'Arc de Triomf

Ibarretxe comunica a Otegi que és "impossible" continuar el diàleg amb EH

► Pàgina 17

El govern farà la primera planta de dessalinització a l'altura de Blanes

► Pàgina 22

Milers de persones rebutgen a Barcelona l'ofensiva unificadora del PP

12-16 L'acte central organitzat per la Comissió Onze de Setembre va resultar un èxit de participació. Unes 10.000 persones es van aplegar al passeig de Lluís Companys de Barcelona, sota l'Arc de Triomf, per rebutjar l'o-

fensiva centralitzadora i unificadora del nacionalisme espanyol que pateix Catalunya, segons afirma el comunicat de presentació en una clara referència a la situació política generada per la majoria absoluta del PP. La festa va combi-

nar les actuacions musicals de grups com Obrint Pas i Els Pets amb els parlaments de membres o representants d'entitats que formen part de l'organització, com Josep-Maria Terricabras, Margarida Eritzeta o Miquel Essomba.

900 70 06 06

Compren el seu pis al comptat

www.sasi.es
sasi
Clients Sasi. Gent Felç.

LA DIADA NACIONAL

Una vista general del públic assistent a la festa reivindicativa celebrada a l'Arc de Triomf, ahir a Barcelona

XAVIER CARRION

Milers de catalans denuncien l'"ofensiva unificadora" del PP

La festa organitzada per la Comissió Onze de Setembre supera la tradicional divisió política de la diada nacional de Catalunya

O.M.
BARCELONA

L'acte central organitzat per la Comissió Onze de Setembre, celebrat ahir davant l'Arc del Triomf de Barcelona, va resultar un èxit de participació i va superar la tradicional divisió partidista que els últims anys ha caracteritzat la celebració de la Diada. Unes 10.000 persones van assistir a la convocatòria *Pels drets i les llibertats a Catalunya i al món*, un acte lúdic i reivindicatiu de rebuig a l'"ofensiva centralitzadora i unificadora del nacionalisme espanyol" que pateix Catalunya –segons un comunicat emès per la comissió–, en una clara referència a la situació política generada per la majoria absoluta del govern del Partit Popular.

La festa va combinar les ac-

tuacions musicals de grups com Obrint Pas i Els Pets amb els parlaments de membres o representants de les més de 80 entitats que formen part de l'organització, com el filòsof Josep-Maria Terricabras, Margarida Eritzeta, de l'Associació per les Noves Bases de Manresa, o Miquel Essomba, en representació de SOS Racisme.

El manifest difós ahir proclamava la voluntat de Catalunya de "protagonitzar un futur com a nació", i insistia que "no hi pot haver normalitat cultural si retornen les agressions a la llengua catalana i a l'ensenyament de la història", en una clara referència a la reforma de les humanitats que vol aplicar el govern central, i a les denúncies promogudes per l'eurodiputat del PP Aleix Vidal Quadras contra els reglaments

d'usos lingüístics de les universitats Pompeu Fabra i Rovira i Virgili, d'una banda, així com d'una suposada marginalització del castellà a Catalunya presentada pel mateix expresident dels populars catalans davant el Parlament Europeu.

En aquest sentit, el manifest incidia en la idea que "no hi pot haver conformitat moral amb les doctrines polítiques que ens volen fer creure que per integrar-nos en la moder-

nitat i el progrés hem de renunciar a les nostres aspiracions nacionals", i reclamava la presència de delegats catalans a les institucions internacionals com a condició imprescindible per "un futur acceptable".

Per tot això, la Comissió Onze de Setembre, integrada per una vuitantena d'entitats –com el Centre UNESCO, Òmnium Cultural, l'Institut d'Estudis Catalans, l'Associa-

ció de Professionals i gairebé tots els sindicats–, crida el poble català a "unir esforços per fer front a qualsevol ofensiva que limiti les nostres llibertats" i a una "nova mobilització de la societat civil, dels partits polítics i de les institucions" catalanes.

Bon resultat

Miquel Sellarès, portaveu de la comissió, es va felicitar del "bon resultat" obtingut per la convocatòria tenint en compte la "desmobilització" que caracteritza la societat actual.

En el seu parlament, Josep Maria Terricabras va donar arguments per continuar defensant la nació catalana en l'Europa de la unificació. En aquest sentit, el filòsof va cridar a combatre "l'individualisme de moda, que ens deixa despullats davant el poder".

L'organització crida a "unir esforços" contra els intents de limitar les llibertats nacionals catalanes

El manifest assegura que no hi pot haver "normalitat" si es torna a agredir la llengua i la història

LA DIADA NACIONAL

Pujol i Maragall fan vots perquè s'aconsegueixi un nou finançament

ERC i IC-V carreguen contra el líder de CiU perquè vol tancar el cicle reivindicatiu

Redacció
BARCELONA

Un nou finançament per a Catalunya i un grau més elevat d'autogovern van ser els dos temes que van polaritzar les declaracions dels diferents líders polítics catalans durant els actes celebrats ahir amb motiu de l'Onze de Setembre.

El president de la Generalitat, Jordi Pujol, en la línia del seu missatge institucional de diumenge, va remarcar després d'encapçalar l'ofrena floral de l'executiu català al monument de Rafael Casanova a Barcelona que, tot i que Catalunya s'ha consolidat en molts aspectes, encara queden moltes coses per resoldre, entre les quals un finançament "més just" i més poder polític per al Principat. Respecte al primer punt, va dir que és "importantíssim" perquè "condiciona el nostre futur". Pel que fa a l'autogovern, va justificar-ho "no només per assegurar la nostra identitat, sinó també perquè Catalunya sigui un país amb moltes possibilitats".

El mandatari català, que va ser rebut amb aplaudiments però que també va ser objecte d'algun xiulet, va instar els ciutadans que, al costat de la reivindicació dels drets nacionals, sentin "alegria per haver aconseguit normalitzar tantes coses en els últims 20 o 30 anys".

També el president del PSC, Pasqual Maragall, va expressar la seva esperança que "aviat" es pugui consensuar a Catalunya una proposta única de finançament entre tots els partits. "Es pot obrir un període esplèndid a la història de Catalunya i Espanya si hi ha una proposta catalana per a Madrid. Si anem a Madrid només a demanar no aconseguirem res. S'ha de canviar de mètode", va dir després de l'ofrena floral amb la direcció del PSC, que va rebre crits d'"espanyols, espanyols".

Escridassada als populars

La resta de formacions es van referir al discurs institucional de Pujol i als canvis que, al seu entendre, hi ha respecte a les declaracions que va fer divendres quan va oferir tancar en aquest mandat el "cicle reivindicatiu", però després de seellar un reconeixement nacional per a Catalunya amb clar poder polític i un finançament propi.

El president del PP català, Alberto Fernández Díaz, va lamentar que la "moderació" i "la fi del cicle reivindicatiu" anunciats per Pujol hagi durat 48 hores i que al missatge institucional "hagi tornat al discurs de sempre". Desenes de joves, que portaven una pancarta amb el lema "PP fora de Catalunya" van escridassar la delegació popular davant el monument.

Des d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, va qualificar de "gest d'humor negre" l'anunci de Pujol de posar fi al "cicle reivindicatiu" perquè, segons ell, aquest missatge es llança després de 20 anys consecutius de "no reivindicar absolutament res". El líder de la formació republicana va denunciar el "segrest del govern de Catalunya per part del PP i la seva depen-

Alberto Fernández retreu al president que la seva "moderació" ha durat 48 hores

dència" de l'executiu central.

El líder d'Iniciativa-Verds, Rafael Ribó, va acusar el mandatari català d'enganyar la gent al practicar un discurs de reivindicació nacional i després dir que l'abandona.

El president Jordi Pujol fent l'ofrena floral al monument de Rafael Casanova

Pasqual Maragall va encapçalar la delegació dels socialistes catalans

La Diada d'ahir va transcórrer en un clima de normalitat institucional. El monument a Rafael Casanova i la tomba de Sant Boi van atreure milers de persones. Només hi va haver un incident a Cadaqués. Uns des-

coneguts van cremar dilluns a la matinada la senyera que onejava a l'Ajuntament, informa **Jordi Serrat**.

A Tarragona, tots els partits a excepció d'ERC van participar en l'ofrena floral. L'alcalde de

Tarragona, Joan Miquel Nadal, va defensar la integració dels immigrants. A Lleida, l'alcalde Antoni Siurana va lamentar que la Diada "s'hagi convertit en una festa, més que en un acte reivindicatiu".

Ribó dipositant l'ofrena floral al monument de Rafael Casanova

Comitiva multicultural d'Iniciativa a l'ofrena floral

IC-V va voler posar ahir de manifest la seva aposta per la integració amb una comitiva multicultural a l'ofrena floral al monument de Rafael Casanova a Barcelona. Rafael Ribó va explicar que l'objectiu de la seva formació és una reivindicació de la Catalunya intercultural i del segle XXI.

A Lleida, l'Associació d'Africans es va afegir a l'ofrena floral. Ibrahim Camara, president del col·lectiu, va apuntar que volen demostrar que els immigrants "se senten catalans".

LA DIADA NACIONAL

Duel estètic

Iñaki Anasagasti es mirava ahir la política catalana amb ulls de plat, pels moviments gairebé de vodevil que la mouen, tan astronòmicament llunyans de la manera de fer basca. Que a la recepció ahir del Parlament tot hom estigués pendent de si Artur Mas i Josep Antoni Duran i Lleida, que per si algú no ho recorda són dirigents d'una mateixa coalició, feien una encaixada o mitja rialleta devia confirmar al veterà dirigent del PNB que, definitivament, als catalans els perd l'estètica.

Potser per això quan Jordi Pujol es va trobar amb Anasagasti al passadís i li va preguntar com estava, l'altre va preferir recloure's en la seguretat del propi terreny de joc: "Viu, encara". No se sap si en to metafòric referint-se a l'ofensiva que pateix des del Partit Popular, o en to textual recordant l'escalada d'atemptats d'ETA. "Buff", semblava pensar Pujol, que tot plegat només se les ha de tenir amb la fràgil estabilitat al Parlament i una complexa successió.

Artur Mas i Josep Antoni Duran i Lleida ahir després de saludar-se

FRANCESC MELCION

GUIÓ FLEGMÀTIC

Absents de les cabòries del peñista en una Diada a la catalana, les 1.200 persones que van assistir a la recepció xerraven més aviat de la represa de l'activitat professional un cop passades les vacances. Ni la presència de la ministra de Ciència i Tecnologia, Anna Birulés, com a màxima representant del govern del PP, sortia d'aquest guió flegmàtic. Birulés també comentava amb amics i coneguts -que per cert eren molts- el retorn a la feina, amb un posat curiosament més avesat a sentir-se dins del rovell de l'ou de la política catalana que no pas els principals dirigents del PP, encara avui a un extrem de les sensibilitats. Després de brindar, Birulés va saludar efusivament Pujol, amb qui va quedar de veure's, i també Mas, amb qui igualment va quedar que es trucarien.

Uns metres més enllà entrava Alberto Fernández, que expressava a Santiago Fisas el seus dubtes de si tots dos podrien travessar el marasme de gent. "Hi arribarem?", preguntava el president del PP, sense saber encara del tot quin era l'objectiu. A l'altre punta de la sala, Pere Esteve comentava la jugada amb el valencià Pere Mayor, mentre Pujol aprofitava discretament un racó per intercanviar impressions amb Josep-Lluís Carod-Rovira. Per un moment van aparèixer els senyals d'alerta. Però res nou a l'horitzó. Amb el peculiar assessorament de la diputada valenciana d'EU Dolors Pérez, tots dos es limitaven a xerrar de fins on pot arribar la reunió que tindrà avui el president amb Eduardo Zaplana.

En absència de Narcís Serra i d'un Pasqual Maragall que no arribava i començava a inquietar

els seus ciutadans pel canvi, Joaquim Nadal es va desplegar per l'escenari aprofitant el seu etern somriure sota el nas. Que si la també gironina Birulés, que si la també gironina Alicia Sánchez Camacho, del PP, que si el conseller Jordi Vilajoana, que si Mas, que si Duran, que si Carod. Nadal va treballar per tots els que faltaven.

Però això no evitava les mirades de cua d'ull cap

Lluís Bou
BARCELONA

Mas i Duran van polaritzar ahir la recepció al Parlament, en una operació tornada política a la qual Maragall va arribar amb excepcional retard

Anna Birulés, Joan Rigol i Jordi Pujol en un moment per al brindis

FRANCESC MELCION

a l'adversari, que hi eren. Potser conscient que aquest any la fotografia corresponia a Mas i Duran, que saludaven a tort i dret sense que ningú en tragués l'aigua clara de qui ha de guanyar el duel, Maragall va arribar a la recepció quan només quedaven les engrunes dels canapès. Ho va fer tan tard que ni tan sols es va poder saludar amb Pujol, tal com manen els cànons protocol·laris.

L'ASCENSOR

Com si els dos es defugissin, mentre Pujol baixava per l'escala per inaugurar acompanyat de tota la direcció de CDC una exposició dels 25 anys d'aquest partit al Museu d'Història de Catalunya, Maragall utilitzava l'ascensor per pujar als passadissos del primer pis. I a falta de Pujol, com que Duran no és de CDC i, per tant, encara podia aprofitar les últimes notes del vodevil, el dirigent del PSC va optar per escenificar la salutació a CiU amb el líder d'Unió, que a fi de comptes era un dels protagonistes de la jornada. I tots dos contents, encara que potser aleshores el centre d'atenció ja tenia un peu informatiu al Museu dirigit per Jaume Sobrequés.

Només Joan Gaspart va resultar ser en tot moment a primera fila, mentre era felicitat efusivament pel que molts consideren un retrobament amb el Barça de sempre. Aquest, tan lleuger de pes, era el grau de preocupació de la majoria dels presents per la situació política. "Tant de bo que a Euskadi tinguéssim símbols que unissin tots els bascos", confiava novament després Anasagasti, ara ja amb tons de lament.

LA DIADA NACIONAL

ERC reuneix 7.000 persones en la manifestació per un gir nacional i social

Carod reclama a Pujol que plegui si creu acabat el cycle de les reivindicacions

Oriol Margalef
BARCELONA

Unes 7.000 persones es van concentrar ahir a la tarda sota el lema *Per un gir social i nacional: Independència*, la manifestació que organitzava ERC amb motiu de la Diada. La mobilització republicana, que va sortir de la plaça Urquinaona i va desembocar davant el monument a Rafael Casanova sense que es produís cap incident, va ser precedida de simpatitzants d'altres organitzacions independentistes com ara els Maulets, Estat Català, el PSAN o Endavant -la refundada PUA-, que entre totes van reunir unes 1.500 persones més.

La manifestació d'ERC, que anava encapçalada pel seu secretari general, Josep-Lluís Ca-

rod-Rovira i altres dirigents republicans, com Joan Puigercós, Carles Bonet o Joan Ridaó, va comptar també amb la participació de Begoña Lasagabaster en representació d'Eusko Alkartasuna; Xosé Luis Veiga, del Bloc Nacionalista Gallec; i Dolors Pérez, d'Esquerra i País, corrent catalanista d'Esquerra Unida del País Valencià.

Al final del recorregut, Carod va pujar a l'escenari mòbil que obria pas a la manifestació per pronunciar un parlament. Des d'aquesta tribuna, el líder d'ERC va acusar el president de la Generalitat, Jordi Pujol, de confondre el final polític del *pujolisme* amb el del catalanisme polític, i li va reclamar "que plegui" si creu acabat el cycle de les rei-

La capçalera de la manifestació celebrada ahir per ERC a Barcelona

XAVIER CARRION

vindicacions nacionals per a Catalunya. Carod-Rovira es va preguntar quin sentit té l'existència de CiU si renuncia a fer de les reivindicacions motor de la seva política, i va acusar els seus líders de "desmuntar" un projecte nacional que "hem anat construint entre tots".

Pel que fa al Partit Popular i el gir catalanista que té previst engegar en el seu pròxim

congrés, Carod va dir que "per molt envernissat" que es vulgui presentar a la societat catalana, la formació que presideix Alberto Fernández Díaz acabarà delatant el seu "nacionalisme espanyol al·lèrgic a la diversitat". En aquest sentit va utilitzar l'expressió castellana: "Aunque la mona se vista de seda, mona se queda".

D'altra banda, la manifestació independentista de Giro-

na, convocada pels Maulets i el Moviment de Defensa de la Terra, va reunir un miler de persones i va convertir-se en aquesta ciutat en un dels 11 de Setembre més multitudinaris dels últims anys, informa **Jordi Serrat**. Durant l'acte, activistes emmascarats van cremar dues banderes espanyoles: una davant de la Subdelegació del Govern i l'altra davant de l'Ajuntament.

I.S.D.E.
Institut Superior
de Dret i Economia

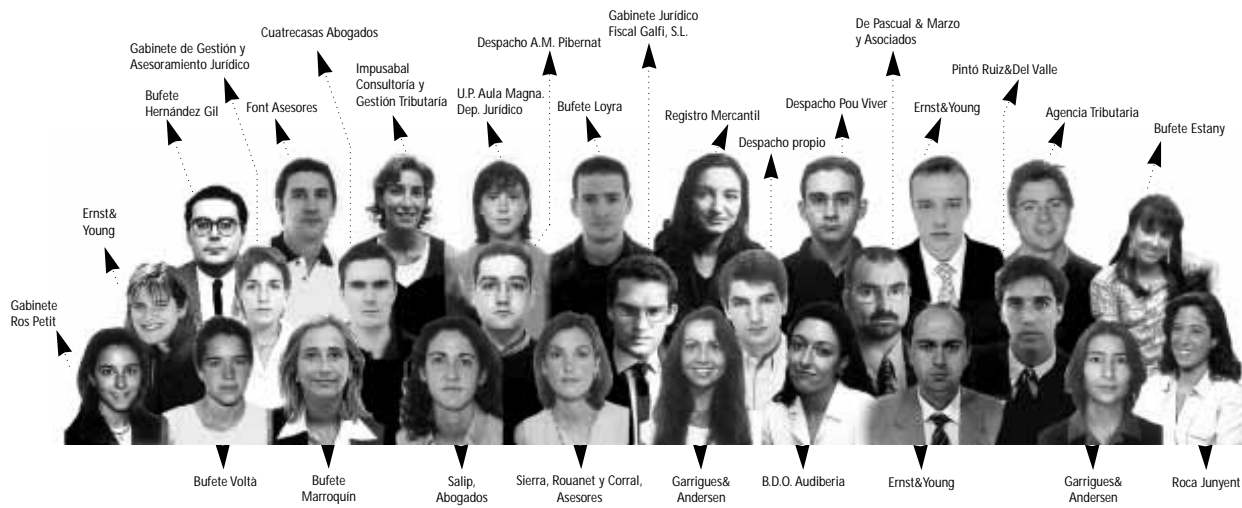
MASTER EN ADVOCACIA

INSTITUT SUPERIOR DE DRET I ECONOMIA

6a PROMOCIÓ - PLACES LIMITADES
DURADA 1 ANY (FULL-TIME)

L'ANY 1999 NOMÉS EREN
LLICENCIATS EN DRET

L'ANY 2000, DESPRÉS DEL
MASTER EN ADVOCACIA,
S'HAN INCORPORAT
ALS SEGÜENTS
DESPATXOS JUR DICS:

NOMÉS UNA TRENTENA DE PLACES

Superades les proves d'accés, a l'ISDE el més fàcil és obrir el camí del teu futur professional. Grups per especialitat no superiors a sis alumnes.

MASTER EN ADVOCACIA INTERNACIONAL

L'únic Master a tot Europa on l'alumne, en acabar, s'incorpora a grans firmes d'advocats d'Europa i Estats Units.

PRÀCTIQUES GARANTIDES
ALS 100 PRINCIPALS DESPATXOS
D'ADVOCATS (SOL·LICITA LA RELACIÓ)

Per què creus que a l'ISDE
vénen alumnes de tot el món?
És casualitat?

Aquests són només alguns exemples...

Argentina Alemanya Argentina Rússia Hongria

Diploma atorgat per:
Generalitat de Catalunya
Institut Català de
Noves Professions

Amb la col·laboració de:
Universitat Oberta de Catalunya

SESSIÓ INFORMATIVA:

Dijous 14 de setembre a les 19 hores
Lloc: Institut Superior de Dret i Economia
Aules de l'ISDE, Av. Pearson, 33 (torre) 08034 Barcelona
Preguem confirmeu assistència

I.S.D.E.
Institut Superior
de Dret i Economia

Av. Pearson, 33 (torre) 08034 Barcelona
Tel. 93 206 15 91 - 93 206 15 90 - Fax 93 280 33 24

Master en Immobiliari • Master en Empresa (M.B.A.) • Cursos i Seminaris

LA DIADA NACIONAL

Pujol replica a Duran que és CDC qui liderarà el futur del nacionalisme

Critica aquells que volen "aigualir" el catalanisme

Pere Martí
BARCELONA

Jordi Pujol va llançar ahir una clara advertència a Josep Antoni Duran i Lleida. Quatre dies després que el líder d'Unió proclamés públicament la seva disposició de liderar el projecte de futur de CiU, el president de la Generalitat li va contestar sense citar-lo recordant-li que ha estat Convergència qui ha liderat el nacionalisme durant els darrers vint anys i que en el futur pensa continuar exercint aquest lideratge.

Les afirmacions de Pujol es van produir durant l'acte d'inauguració de l'exposició dels 25 anys de CDC, que es fa al Museu d'Història de Catalunya. El líder de CDC no es va referir en cap moment explícitament a Duran, però les seves al·lusions van ser clares en un discurs destinat a reforçar l'autoestima dels quadres convergents. Entre d'altres coses, va assegurar que tothom té dret a "esforçar-se" per aconseguir el lideratge del nacionalisme, fins i tot a fer aportacions "positives", però va subratllar que Convergència té "l'obligació i el deure" de seguir exercint aquest lideratge.

Pujol també va marcar distàncies respecte a la necessitat de reformular el projecte catalanista, tal com defensa Duran. Sobre aquest punt va advertir

Duran agraeix el suport de Molins

La recepció del Parlament d'ahir va propiciar algunes escenes clandestines interessants, com la que van protagonitzar Josep A. Duran i Lleida i Joaquim Molins. El líder d'Unió va agrair al dirigent de Convergència el suport que li va expressar la setmana passada, quan va qualificar de "positiu" que Duran es postuli com a successor. Molins va respondre a l'agraïment amb un desacomplexat "a disposar, dins un cert ordre", que insinua les seves intencions de futur. És la cortesia de l'heterodòxia.

que aquells que distingeixien entre catalanisme i nacionalisme el que pretenen en realitat és "aigualir i descafeïnar" el nacionalisme amb l'objectiu d'aconseguir que "al final no en quedi res". Aquesta referència no anava dirigida només al líder d'Unió, sinó sobretot a Pasqual Maragall i Josep Piqué, que en els darrers temps s'han pronunciat en aquest sentit.

Davant aquests intents, es va

Jordi Pujol ahir entre Jordi Vilajoana i Artur Mas

refermar en la vigència del nacionalisme i va posar en dubte que aquest necessiti renovar-se assegurant que la renovació "no és una paraula màgica". La tesi de Pujol és que el nacionalisme continua sent

fort i que, per tant, la necessitat de renovar-se és relativa. Com a exemple d'aquesta fortalesa va assenyalar el fet que el PP necessiti definir-se com a catalanista per incrementar la seva acceptació social. "El grau

de sinceritat serà el que és", va dir Pujol posant en dubte l'autenticitat del gest del PP, "però la simple necessitat d'incorporar, ni que sigui a nivell terminològic, el concepte del catalanisme demostra que la idea de Catalunya té força".

Les advertències de Pujol a Duran van ser observades estoicament per la delegació d'Unió Democràtica present al vestíbul del museu, encapçalada pel seu secretari d'organització, Josep Sánchez Llibre. L'artilleria l'havia engegat minuts abans Pere Esteve, que en la mateixa línia que Pujol va remarcar que és CDC qui liderarà el futur del projecte nacionalista. "Nosaltres no som candidats a liderar", va dir, en al·lusió a Duran, sinó que "ja liderem i tenim voluntat de seguir-ho fent".

Les paraules de Pujol i Esteve suposen un clar recolzament a la figura d'Artur Mas com a futur candidat de CiU a les eleccions catalanes, en detriment de les aspiracions de Duran i Lleida. Precisament, Pujol i Mas van tenir una extensa reunió sobre aquesta i altres qüestions dissabte passat, durant la qual el conseller d'Economia va confirmar al president de la Generalitat que està disposat a acceptar aquest lideratge de futur.

Idealisme i pragmatisme

Aprofitant la inauguració de l'exposició, Pujol també va fer una clara defensa dels principis del nacionalisme, recordant que l'única raó de ser del seu partit és servir Catalunya i els catalans. En la seva intervenció va atribuir l'èxit de Convergència a dos factors: tenir projecte de país amb "idees pròpies" i haver sabut sintetitzar idealisme i pragmatisme en un sol projecte.

Els signants de la Declaració de Barcelona ratifiquen la seva vigència i fortalesa

Convergència va aprofitar la Diada per fer una exhibició de les seves aliances polítiques, tant en l'àmbit de Països Catalans com en el d'Estat, en el marc de la Declaració de Barcelona. Una representació del PNB, encapçalada per Iñaki Anasagasti, i una altra del BNG, al capdavant de la qual hi havia Xosé Manuel Beiras, van assistir a la majoria d'actes que el partit nacionalista va celebrar ahir, des de l'ofrena floral fins a la recepció al Parlament. En tot moment van estar acompanyats pel secretari general de CDC, Pere Esteve, i per Josep Camps, coordinador de la Declaració de Barcelona.

Nacionalistes catalans, bascos i gallecs van aprofitar els

actes de la Diada per ratificar la vigència de la seva aliança. Un dels moments més significatius de la visita es va produir durant l'acte d'inauguració de l'exposició sobre els 25 anys de CDC. Davant la presència de les delegacions, Jordi Pujol va avalar la continuïtat de l'acord recordant que les tres formacions tenen un "objectiu comú", que és el reconeixement de la plurinacionalitat de l'Estat.

Més forta

Al costat d'això, Iñaki Anasagasti, que en algunes ocasions havia posat en dubte el bon funcionament de l'acord, ahir va assegurar que la Declaració segueix "viva i més forta" sobretot en la mesura

Anasagasti, Beiras i Esteve anant al monument a Rafael Casanova

que Madrid vulgui "imposar un nacionalisme espanyol excloent".

Paral·lelament, també van

estar presents als actes de la Diada els socis europeus de CDC, els nacionalistes valencians del BNV i els mallor-

quins del PSM, encapçalats pels seus secretaris generals respectius, Pere Mayor i Mateu Morro.

AVUI

DIUMENGE, 12 DE SETEMBRE DEL 2004

ANY XXIX · N. 9688 · 1,80 EUROS

PÀGINES 13-23

Diada solemne i reivindicativa

Els Mossos van ser els protagonistes de l'acte institucional, on el públic va reclamar la independència

■ **L'acte convocat per Maragall i Benach s'estrena amb solemnitat a la Ciutadella**

■ **El 92% dels ajuntaments hissen només la senyera en una festa de to reivindicatiu**

Més que canvis, la primera Diada de la presidència de Pasqual Maragall va comportar sumes. A la tradicional ofrena al monument a Rafael Casanova, amb tots els partits tret del PP, s'hi va sumar el nou acte institucional.

ENTREVISTA

Artur Mas

SECRETARI GENERAL DE CDC

“La Constitució espanyola és millor que l'europea, perquè distingeix entre nacionalitats i regions”

“El tripartit ha canviat la influència a Madrid per l'obediència”

PÀGINES 24-25

CERYGRES

TAU CERAMICA

Col·lecció Darro

93 680 10 64/93 208 07 10 www.cerygres.com
Ctra. N. 340, Km. 1245,3 (Políg. Ind. El Pla) Molins de Rei
C/ Indústria, 35-37 (Cantonada C/ Roger de Flor) BCN

Compren el seu pis al comptat

sasi
es posa en marxa

93 306 76 00

www.sasi.es

El Barça s'imposa al Sevilla malgrat la pluja

65-67

L'ONZE DE SETEMBRE

Els presidents Pasqual Maragall i Ernest Benach, al centre de la imatge, durant l'acte institucional amb motiu de la Diada estrenat ahir al Parc de la Ciutadella, a Barcelona

Més solemnitat i més xiulets

La iniciativa del govern de convocar un acte institucional és ben rebuda tot i no evitar les escridassades en l'ofrena a Casanova

Marta Lasalas
BARCELONA

L'acte institucional organitzat ahir pel govern català i el Parlament al Parc de la Ciutadella no va evitar les escridassades que cada any marquen la música de fons de la Diada. Hi va haver xiulents i crits per a tothom, en l'ofrena floral prèvia a Rafael Casanova, encara que alguns en van rebre més que d'altres. Les escridassades, però, no van deslluir la celebració d'un Onze de Setembre reivindicatiu i pacífic, que aquest any es va posar una mica més a prop de la gent traslladant la celebració fora dels murs de la Cambra catalana. I és que la iniciativa del govern de protagonitzar una convocatòria institucional de la jornada es va acollir amb naturalitat al Parc de la Ciutadella i amb una bona valoració entre la classe política.

Un cop més l'agenda va començar amb l'ofrena floral a Rafael Casanova. Tot i les ini-

cials recances expressades per Pasqual Maragall, el govern en ple –tret de la consellera Caterina Mieras– es va presentar poc després de les nou del matí davant el monument per fer l'ofrena i rebre la corresponent xiulada dels presents. Es va escoltar una varietat de

En la primera Diada com a president, Maragall diu que el nou model "ens acosta als països normals"

crits i consignes que, entre d'altres titllaven d'"espanyol" el president de la Generalitat. De les protestes contra els partits que van anar desfilant no se'n va salvar ningú, ni la delegació d'Esquerra encapçalada pel seu líder, Josep-Lluís Carod-Rovira.

Només el PP català es va absentar aquest any de l'ofrena. Una absència anunciada i esperada, després que el president popular, Josep Piqué, havia titllat de "pallassada" aquesta cita. Tot i això els populars no es van estalviar una tensa i sostinguda escridassada a la Ciutadella mentre anaven des del passeig dels Til·lers fins la porta del Parlament.

Un cop encetat el dia amb prou empena, la celebració institucional organitzada pel govern i el Parlament al parc de la Ciutadella va transcórrer com una bassa d'oli ben cronometrada.

En el seu primer Onze de Setembre com a president de la Generalitat, Maragall havia deixat ben clar el seu desig de canviar-ne la litúrgia. No se n'ha sortit en l'intent d'igualar la sorollosa ofrena floral a Rafael Casanova però sí en la voluntat de donar més perfil d'Estat a la commemoració. Pel president català, el

nou model –que sembla que en anys successius ha d'experimentar més canvis– "ens acosta als països normals" que celebren la seva festa nacional amb "actes d'exaltació del millor que tenen".

La iniciativa de Maragall va ser ben acollida, tot i la reivin-

CiU i ERC reivindiquen l'ofrena floral a Casanova tot i el nou acte commemoratiu a la Ciutadella

dicació d'ERC i CiU que adverteixen que l'ofrena a Rafael Casanova ha de continuar sent l'acte central de la Diada.

Sense aglomeracions i amb crits d'"independència", els ciutadans que van acudir a la crida del govern van seguir l'acte amb respecte però sense

perdre un to reivindicatiu tot i el perfil de família amb criatures que dominava entre els presents. L'evocació de la Revolta dels Segadors que va protagonitzar Rafael Subirachs cantant *Catalunya, comtata gran* va marcar un dels moments més aclamats.

L'acceptació que va generar la iniciativa del govern va ser un dels temes de conversa en la recepció posterior a la cambra catalana, menys congestionat que altres anys i amb menys transcendència, atès que la cita amb el president del Parlament, Ernest Benach, ha perdut ara l'exclusiva del protagonisme.

A més de la manifestació organitzada per ERC, que va aplegar milers de persones a Barcelona, el to reivindicatiu també va estar present a bona part dels ajuntaments, que van optar per retirar la bandera espanyola dels seus balcons. Barcelona va ser l'única de les quatre capitals catalanes que no ho va fer.

111
SETEMBRE

L'ONZE DE SETEMBRE

Rafael Subirachs interpretant 'Catalunya, comtat gran'

FRANCESC MELCION

Crits d'independència tanquen la primera Diada solemne al Parc de la Ciutadella

Centenars de persones escrivien Piqué al final de l'acte institucional

Lluís Bou
BARCELONA

Si l'acte institucional havia de posar sordina al to reivindicatiu de l'Onze de Setembre, simbolitzat per les ofrenes florals a Rafael Casanova, a la pràctica va succeir tot el contrari. La primera Diada organitzada pel govern i pel Parlament va acabar embolcallant, de forma no del tot prevista, una brillant cerimònia patriòtica, a la qual es va afegir el públic tancant l'acte amb repetits crits a favor de la independència que retrunyien al Parc de la Ciutadella.

L'acte el van presenciar unes 7.000 persones, 15.000 segons l'organització, que es concentraven dins el passeig dels Tilers intentant acostar-se a la zona més propera on se celebrava l'actuació. Com que públic, autoritats i artistes estaven situats gairebé a la mateixa alçada, això va provocar queixes d'alguns assistents que no podien veure correctament la cerimònia, que, no obstant, per TV3 despenia una imatge solemne, plural i sobiranista.

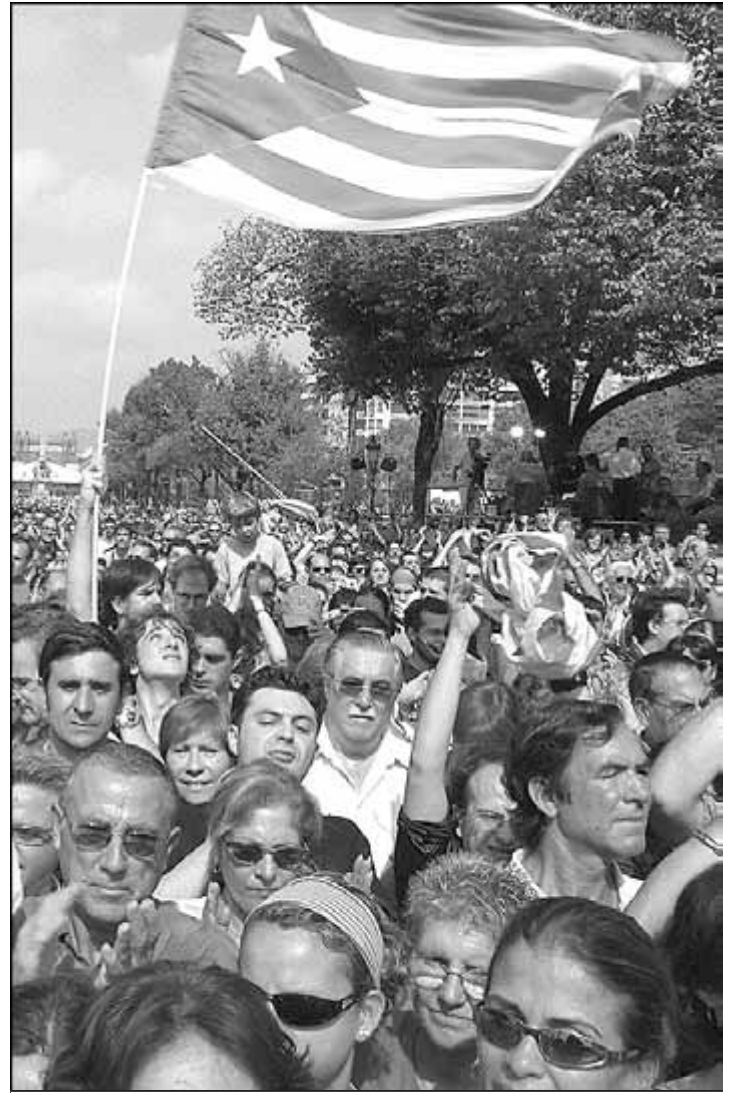
Entre els assistents destacava la presència de famílies senceres de les més diverses sensibilitats catalanistes, que hi havien acudit amb els fills. Regnava una gran expectació per veure tant els artistes convidats com la desfilada que van fer els 40 Mossos vestits de gala, armats tot just amb pistola.

Una qüestió, la desfilada, que havia esdevingut tabú els últims dies, però que finalment es va dur a terme per una simple raó de mobilitat, i que va rebre sincers aplaudiments.

No va ser aliè al to que va acabar tenint l'acte l'excepcional interpretació que el can-

tautor Rafael Subirachs va fer del romanç del segle XVII *Catalunya, comtat gran*, que narra el fets de la revolta secessionista catalana del 1640. Subirachs va començar a entonar la cançó amb l'entrada en formació dels Mossos, i va causar els aplaudiments més entusiastes dels 40 minuts que va durar la cerimònia. "A les armes, catalans, que ens han declarat la guerra", va ser especialment celebrada.

Just abans havien arribat junts el president de la Generalitat, Pasqual Maragall, i el del Parlament, Ernest Benach. I tots dos es van situar en una tarima a l'esquerra del passeig escortats per quatre Mossos de gala. Va arribar immediatament després l'expresident Jordi Pujol, que va anar personalment a saludar-los, i al seu costat s'hi van situar la resta d'autoritats, començant pel

Uns milers de ciutadans van assistir a l'acte institucional

FRANCESC MELCION

president del Parlament Europeu, Josep Borrell, i el ministre d'Indústria, José Montilla. Darrere seu hi havia el govern català i a l'altra banda de la tarima presidencial, els líders parlamentaris. Tots ells espartanament a peu dret.

L'alcalde d'Organyà (Alt Urgell) va oferir la bandera catalana que penja habitualment a la façana de l'Ajuntament perquè fos hissada al final de l'acte. Lluís Llach va cantar *Venim*

del nord, venim del sud sense acompanyament. Els cantaires de l'Orfeo Català, la Coral Sant Jordi i la Polifònica de Puig-reig van interpretar *El cant de la senyera* i *El rossinyol*, i Joan Manuel Serrat, *Cançó de bressol*, mentre que Barbara Hendricks va interpretar *El cant dels ocells*. L'acte va finalitzar amb *Els segadors* i la hissada de la bandera.

Centenars de persones van escriure després Josep Piqué (PP) quan anava al Parlament.

PUNT DE MIRA

"A les armes, catalans"

LLUÍS BOU

Té gràcia observar el capità general, el president del Parlament Europeu, Josep Borrell, i el ministre d'Indústria, José Montilla, escoltant espartanament la versió històrica d'*Els segadors*. Comprovar com aguanten a peu dret i impertèrrits a la tarima quan arriba aquella estrofa del rei que "ens ha declarat la guerra" i aquella altra que crida "a les armes, catalans". Si encara governés el PP, segur que ahir en plena Diada ens haurien aplicat la llei antiterrorista.

Però, senyors, això és el que passa quan es convoca una diada nacional des de les institucions. Sempre se'ls acabarà imposant una regla d'or que passa per davant de totes les altres, com ja deia Josep Tarradellas: en política es pot fer tot excepte el ridícul. I això significa que no es pot organitzar com a gran renovació de l'Onze de Setembre un acte que quedi buit de contingut nacional ni reduir-lo a una festa major. Un acte institucional nacional és sempre un acte d'Estat, no hi ha altra forma de plantejar-se'l sense provocar

vergonya aliena que extremant el rigor de les formes. I aquí la Diada és i serà reivindicativa, per més voltes que hi donem. Simplement per una raó prosaica que s'acaba imposant, i és que no som un poble de ximplers que celebrin derrotes amb cava del Penedès.

La lògica de Tarradellas, que tant va aprendre de França, va fer ahir més que tots els equilibris polítics plegats, i això ha permès que ens puguem felicitar per com va acabar sortint la Diada institucional. Això no vol dir que no calguin reformes de cara a l'any vinent. Començant perquè el govern i el Parlament es deixin de punyetes i muntin una desfilada dels Mossos com cal, que, al cap i a la fi, són els qui tenen com a ofici garantir els drets democràtics als ciutadans. I, després, valorant qüestions tècniques, com ara el trasllat de l'acte a un indret més espaiós. La Diada institucional d'ahir és un primer pas molt digne, però cal que els polítics catalans el sàpiguen interpretar, perquè té les seves pròpies regles de joc. O s'hi entra o no s'hi entra, però ja no es podran quedar mai més a mitges tintes.

Tot plegat va per bon camí, i per sort va sol. Aquest país cada dia té més clar que va a totes, que està fart d'anar acomplexat, i això malgrat les recomanacions de paciència que dicta des de fa dècades la crosta oficial de la política institucional. Qui no se n'adoni acabarà a la cuneta, per més amunt que avui s'enlaira o per més expert que sigui a aferar-se a la prudència de l'anar fent. Ahir els més aplaudits en els actes de la Diada no van ser pas els nostres polítics. Van ser Joan Laporta i Rafael Subirachs. Que els nostres representants captin el missatge d'aquesta Diada. Aquest país n'està fins al capdamunt d'haver de demanar sempre perdó.

Mayka Fernández
BARCELONA

L'executiu català i els partits polítics van rebre ahir una forta escridassada dels ciutadans que van assistir a l'ofrena floral davant el monument de Rafael Casanova, la primera des de fa anys en la qual no va participar el PP. Pasqual Maragall va obrir l'acte com a president de la Generalitat acompanyat de gairebé tot l'executiu tripartit. Un centenar de persones el van rebre amb crits d'"espanyol" i "botifler", i el van xiular mentre passava revista als Mossos, saludava els membres del gabinet, i feia l'ofrena. L'executiu va treure importància als fets. Maragall va aduir que hi ha "molta confusió" sobre el que representa la Diada.

L'equip de govern de l'Ajuntament de Barcelona i la Diputació també van ser xiulats, igual que els sindicats CCOO i UGT. Entre els més matiners, la delegació dels socialistes catalans, encapçalada per José Montilla i Manuela de Madre, que van ser increpats amb crits de "Vot socialista, vot espanyolista", "Sala a la presó" i "Records a Ibarra". A Manuela de Madre la van titllar de "farsant". Hi va haver resposta per part del PSC: els seus dirigents es van encarar al públic cridant amb el puny en alt "Visca, visca, Catalunya Socialista".

Tampoc ICV ni ERC ni CiU es van escapar de l'esbrancada. Tant Esquerra com la federació nacionalista, que van ser les formacions més nombroses, van encapçalar la desfilada fins

Govern i partits són escridassats en la primera ofrena sense el PP

El PSC s'encara als assistents al monument de Rafael Casanova i els respon amb crits de "Catalunya socialista"

Maragall, Saura i Bargalló en l'ofrena floral del govern a Rafael Casanova

el monument amb gralles i timbals neutralitzant així part de la xiulada. Es van sentir aplaudiments entre el públic, però més d'un "Carod botifler" i "Amb Maragall no hi ha in-

dependència", que van ser replicats pels republicans amb "Carod, president Catalunya independent".

Un cas similar va passar amb CiU. La delegació que encapça-

lava Artur Mas, amb Josep Antoni Duran i Lleida i l'expressident de la Generalitat Jordi Pujol no es va escapar dels crits de "botiflers", que van respondre amb la consigna "Mas president,

Catalunya independent". Dirigents del BNG i del PNB va acompanyar la federació. Si bé el PP no hi va assistir com a partit, alguns dirigents amb càrrecs institucionals hi van participar. Aquest és el cas de Rafael Luna, membre de la mesa del Parlament, que no va ser xiulat. Sí en canvi, Alberto Fernández, regidor de Barcelona.

La directora general de Catalunya Ràdio, Montserrat Minobis, també va ser objecte de retrets del públic, que li va reclamar la dimissió mentre apel·laven a la llibertat d'expressió. Minobis hi va respondre aixecant el puny visiblement emocionada. El nou síndic de greuges, Rafael Ribó, no es va escapar de les xiulades, ni els directius de l'Espanyol, que van patir una de les escridassades més fortes de primera hora. En menor mesura, la cúpula del FC Barcelona, que va veure com la majoria d'assistents li feia costat.

Entre les entitats aplaudides, Òmnium Cultural, Acció Cultural del País Valencià i Obra Cultural Balear, que van fer una ofrena conjunta, així com colles castelleres i corals.

XAVIER BERTRAL

El públic ajuda els immigrants amb 'Els segadors'

Un dels moments més emotius que es va viure a l'acte va ser quan representants de la Coordinadora d'Entitats d'Immigrants de Catalunya van fer la seva ofrena. Després de depositar les flors, membres d'aquest col·lectiu esperaven que la banda municipal toqués *Els segadors*, però el director s'hi resistia atès que no apareixien a la llista d'entitats que participaven en l'acte. Davant d'això, el públic congregat va reaccionar espontàniament cantant l'himne i dedicant-los forts aplaudiments, a la qual cosa els representants de la coordinadora van respondre també amb aplaudiments i aixecant el puny durant l'himne. El diputat del PSC-Ciutadans pel Canvi, Mohamed Chaid, va fer de mitjancer amb la banda de música, que al final va decidir tocar pels immigrants.

XAVIER BERTRAL

Pujol amb Duran i Mas encapçalant la delegació de CiU

111
SETEMBRE

L'ONZE DE SETEMBRE

Laporta al Tibet

Hi ha dues maneres d'arribar al Parlament durant la Diada. Una a corre-cuita, com ho va fer Josep Piqué, envoltat de desenes de ciutadans que li retreien amb xiulets i tota mena d'improperis haver-se mofat de l'ofrena floral -una "pallassada", en la seva terminologia- a Rafael Casanova. L'altra manera d'entrar és envoltat de gent que t'aplaudeix, que et demana autògrafs o que es vol fer una foto amb tu. Aquesta és la manera com va entrar Joan Laporta, segurament la persona més ovacionada durant aquesta Diada. El president del FC Barcelona desperta un entusiasme popular que va molt més enllà de qualsevol adscripció esportiva i ho corroboren els crits de "Laporta president, Catalunya independent" amb què va ser rebut ahir per la gent.

La realitat és que Piqué va entrar sol al Parlament, envoltat només dels seus i defensat en solitari per Ignasi Guardans, de CiU, que es va encarar a algun dels que cridaven per retreure'ls la seva actitud. "Tu encara, que ets un Cambó, però Piqué és un...", li va deixar anar un jove embaulat. Però més enllà de Guardans, ni un mosso ni un conseller per fer-li costat. En canvi, tothom es volia fer la foto amb Laporta. En això coincidien govern i oposició, però les abraçades més ostensibles les va rebre de Josep-Lluís Carrod-Rovira i Artur Mas, per motius obvis.

La fama de Laporta va més enllà de les encara inexistents fronteres catalanes i, com va quedar palès ahir, ha arribat fins al Tibet, tot i que amb una certa distorsió. El seu representant a Catalunya i líder de la comunitat budista es va dirigir a Alberto Fernández Díaz pensant-se que era el president del FC Barcelona. L'incident no va passar d'anècdota, i el dirigent popular la va encaixar amb esportivitat, tot i la seva condició de periquito irreductible.

En el Saló dels Passos Perduts, els membres de l'expedició catalana al K2 observaven amb una certa distància tot el que estava passant, com si encara fossin a més de 8.000 metres d'alçada. Mentre un aficionat a l'alta muntanya com el republicà Joan Puigercós els ajudava a situar-se, pocs metres més enllà un regidor de l'Ajuntament de Barcelona preguntava al president del Parlament, Ernest Benach, si aquest any havia convidat "uns músics", sorprès per les grenyes estil rasta d'algun dels membres de l'expedició al K2, que destacaven enmig de la munió d'instal·lats presents a les recepcions al Parlament, que

Joan Laporta conversa amb el periodista Antoni Bassas a la recepció del Parlament

Pasqual Maragall abraça Montserrat Tura, consellera d'Interior, durant l'acte

Pere Martí
BARCELONA

El president del Barça i els membres de l'expedició al K2 van destacar en una eclipsada recepció al Parlament

any rere any i governi qui governi, són gairebé els mateixos. L'únic que canvien són els càrrecs.

Els encarregats del brindis aquest any ja no eren Jordi Pujol i Joan Rigol, sinó uns somrients Pasqual Maragall i Ernest Benach, que s'estrenaven sota la mirada sempre vigilant de José Montilla, l'únic ministre de l'Espanya plural present ahir. Tot i els somriures, els dos presidents discrepen sobre si la recepció de l'any que ve s'ha de fer l'11 a la tarda, com vol

Maragall, o la vigília, com sosté Benach. També estrenava càrrec el flamant nou president del Parlament Europeu, el socialista Josep Borrell, que va evitar venir acompanyat del seu vicepresident, Aleix Vidal-Quadras, tot i que es deuen mútuament el càrrec, després de votar-se l'un a l'altre, en un clar exercici de sintonia patriòtica.

La recepció del Parlament d'ahir va quedar eclipsada per l'acte institucional del passeig dels Tilers, que era el principal motiu de comentari entre els assistents. Autosatisfacció oficial per un acte oficial. Res de nou. Només Jordi Carbonell, aquell a qui la prudència no ha fet traïdor, es queixava al conseller en cap i company de partit, Josep Bargalló, que en un acte oficial de la Diada s'hagués cantat en castellà. "Això no havia passat mai", es lamentava.

SANT BOI El president encapçala l'ofrena a la tomba de Rafael Casanova

■ El president de la Generalitat, Pasqual Maragall, acompanyat d'altres membres del seu govern va ser ahir el primer a fer la tradicional ofrena floral a la tomba de Rafael Casanova, que va ser conseller en cap de Barcelona, a la parròquia de Sant Baldri, a Sant Boi de Llobregat, informa Irene Jurado. Era el primer cop que un president de la Generalitat era present a l'acte des del 1979, va remarcar l'alcalde, Montserrat Gibert. En representació del govern espanyol feia l'ofrena el ministre d'Indústria, Comerç i Turisme i primer secretari del PSC, José Montilla, al capdavant d'una delegació del partit. La comitiva de CiU la va encapçalar el secretari general de la federació, Josep Antoni Duran i Lleida; i la d'ICV, el portaveu parlamentari, Joan Boada. Al seu torn, un centenar de membres i simpatitzants de la secció local d'ERC, acompanyats pel secretari general de la formació, Joan Puigercós, van fer dues hores més tard, com és habitual, el seu homenatge. A l'exterior de la parròquia es van concentrar un centenar de persones per fer diferents protestes veïnals, sobre el recàrrec metropolità del transport i l'aigua i sobre el tancament de l'Ateneu de Sant Boi. El municipi va aprofitar la Diada per inaugurar Cal Ninyo, un nou equipament destinat a les entitats ciutadanes.

TARRAGONA L'alcalde de Tarragona crida a la unitat per l'Estatut d'autonomia

■ L'alcalde de Tarragona, Joan Miquel Nadal (CiU), va fer ahir una crida a la unitat de les forces polítiques durant la Diada, de cara a l'elaboració del nou Estatut català. Nadal va insistir que cal posar totes les idees al voltant d'una taula amb l'objectiu d'arribar a un consens, i va treure tota mena d'importància al fet que el govern central i els partits polítics espanyols s'hagin irritat perquè la majoria de consistoris catalans no hissessin ahir la bandera espanyola. Els partits polítics de Tarragona van fer ahir ofrenes florals davant l'estàtua de Rafael Casanova amb motiu de la Diada Nacional, tot i que ERC ho va fer la vigília. Altres localitats de les comarques de Tarragona també van organitzar ahir actes amb motiu de l'Onze de Setembre.

LLEIDA

Primera Diada unitària de tots els grups polítics representats a la Paeria

■ Lleida va celebrar ahir la Diada amb moltes novetats, ja que era la primera vegada que a la ciutat només onejava la senyera a la Paeria i el primer Onze de Setembre que va comptar amb la presència de tots els grups polítics municipals en l'acte institucional, informa Joan Tort. ERC es negava a participar-hi per la negativa de l'Ajuntament a retirar la bandera espanyola. Ara, formant part del govern, va pactar amb PSC i ICV lluir només la senyera. Més de 200 persones van assistir a l'ofrena floral als lleidatans que el 1707 van defensar la ciutat de les tropes de Felip V. El president d'Òmnim Cultural a Lleida, Josep Maria Forné, va fer el pregó reivindicant el dret a l'autodeterminació i va criticar l'espoli de recursos a què es veu sotmesa Catalunya per part de Madrid. També va reivindicar el dret a l'autodeterminació. L'alcalde Àngel Ros, que també s'estrenava en una Diada, va demanar unitat per negociar un bon Estatut i que aquest doni un paper més rellevant als municipis.

GIRONA

Els independentistes apleguen centenars de manifestants

■ Centenars de persones es van concentrar ahir al vespre a la plaça Catalunya de Girona convocades per Maulets i per la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) per commemorar la Diada de l'Onze de Setembre. En l'acte es van llegir tres manifestos, en els quals es va criticar l'Estatut, perquè "barra el pas a la independència" i la Constitució europea, "que no reconeix ni el poble català, ni el dret a l'autodeterminació". En els parlaments hi també va intervenir el col·lectiu Joves en Defensa de l'Ebre, que va assegurar que la seva lluita "no ha acabat" i, utilitzant l'exemple dels residus tòxics trobats a Flix, van assenyalar que "Catalunya està hipotecada". Els manifestants van recórrer els carrers del centre de la capital del Gironès i la manifestació va acabar de nou a la plaça Catalunya, on es va celebrar un concert. D'altra banda, Convergència i Unió van efectuar per separat la seva tradicional ofrena al monòlit en memòria de Carles Rahola. La Diada a Girona va estar marcada per l'absència, per primer cop, de la bandera espanyola a la façana de l'Ajuntament.

Barcelona va ser l'única capital que va hissar la bandera espanyola

El 92% dels ajuntaments van optar per la presència en solitari de l'enssenya catalana i alguns per l'estelada

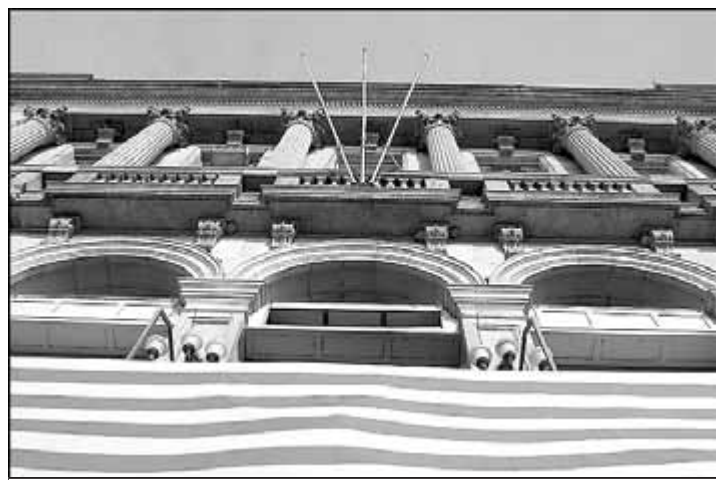
La bandera catalana a la façana de l'Ajuntament de Girona

L'Ajuntament de Badalona també va retirar l'enssenya estatal

Només la bandera de Tarragona va onejar ahir a l'Ajuntament

La bandera espanyola no va ser a la Paeria per primer cop

Redacció BARCELONA

De les quatre grans capitals del Principat, Barcelona va ser l'única que ahir va optar per hissar la bandera espanyola a l'edifici del seu Ajuntament, juntament amb la senyera i la municipal. Tant a Tarragona com a Lleida i Girona van optar per la senyera en solitari.

I és que ahir, com a mínim el 92% dels ajuntaments catalans, va optar per hissar només l'enssenya catalana en ocasió de la Diada Nacional, segons fonts de la campanya *Un país, una bandera*, promoguda per l'Associació 1714. A Valls o Calldetenes no només no va fer-hi acte de presència l'espanyola, sinó que els alcaldes respectius van optar per l'estelada. Al-

guns van evitar problemes legals deixant els pals *pelats* i penjant senyeres als balcons dels ajuntaments.

La negativa de l'alcalde de Barcelona, Joan Clos, a retirar la bandera espanyola va incomodar els seus socis d'ERC.

Però les tibantors i la polèmica no només van afectar les façanes dels ajuntaments. El portaveu del PP a l'Ajuntament de Barcelona, Alberto Fernández Díaz, va demanar ahir al matí que es retirés una estelada que se sostenia amb un pal entre un braç i el cos del monument de Rafael Casanova, el conseller en cap ferit al setge borbònic contra Barcelona de 1714. Segons ell, no era "preceptiu" que un símbol independentista presidís actes institucionals.

Clos va explicar la seva negativa a retirar la bandera argumentant que la senyera "és compatible amb altres símbols" i rebutjant una "guerra de banderes", mentre reduïa la polèmica simbòlica a "un fet menor". El seu tinent d'alcalde, Jordi Portabella (ERC), va titllar d'"error" la decisió de Clos i va veure Barcelona "fora de la normalitat" de la resta de municipis mentre criticava que Fernández "persegueixi els símbols catalans i maximitzi els espanyols".

El dirigent del PSC i ministre d'Indústria espanyol, José Montilla, va voler calmar els ànims de Madrid i d'alguna premsa belligerant afirmant que "ara no hi ha ara més senyeres en solitari als ajuntaments que quan governava el PP".

BARNA-HOUSE

IDIOMES

- Prof. nadius i qualificats.
- Horari matí, tarda i nit.
- Grups molt reduïts.
- Multimèdia opcional i gratuït.
- Prep. exàmens oficials.
- Cursos 3 / 6 / 10 hores set.
- Cursos per a empreses.

25 anys formant professionals

Roger de Llúria, 123 (Provença)
Diagonal - Verdaguier
Tel. 93 488 00 80
bh@barnahouse.com
www.barnahouse.com

DES DE L'ESCÓ

Un Onze per anar endavant

JOAN RIDAO

Portaveu adjunt d'ERC al Parlament

Com cada any al voltant de l'Onze de Setembre s'ha engegat el tòpic debat maniqueu sobre el sentit que té en un país democràtic mantenir el caràcter reivindicatiu de la Diada i la necessitat de prioritzar l'aspecte festiu d'aquesta commemoració. És com suggerir que perquè existeix el Primer de Maig els treballadors no haguessin de sortir al carrer... De moment, els actes reivindicatius i les manifestacions continuaran coexistint amb les ofrenes institucionals i civils arreu per demostrar que una Diada plenament reivindicativa continua tenint tot el sentit més d'un quart de segle després de la mítica manifestació multitudinària inaugural dels 11-S democràtics. Precisament un altre 11-S, el de Nova York, per a alguns l'autèntic pòrtic del nou mil·lenni, va servir per fer-nos veure els molts perills que planen sobre el nostre món i com la globalització i la identitat es revelen com dues cares de la mateixa moneda. No debades, amb una mica de retrospectiva ens adonem que el nostre Onze de Setembre particular, el de 1714, també va suposar l'esfondrament de les dues torres que delimitaven la nostra plena sobirania: la desaparició de les nostres institucions d'autogovern i de la Hisenda pròpia, que des d'aleshores va esdevenir la principal mamella d'Espanya.

I parlant de reivindicacions, només cal recordar que la Diada de l'any passat va tenir lloc en un context polític presidit per la ferotge involució autonòmica i la potent onada centralista impulsada pel neofalangisme d'Aznar instal·lat a la Moncloa. La majoria absoluta del PP, amb el seu programa antiautononista i amb la seva ofensiva espanyolista en el terreny cultural i econòmic, amenaçava amb infondre una fatiga i un pessimisme definitius entre les files del catalanisme. Ara, després dels canvis operats sobretot en l'escena política espanyola, la Diada continua servint per recordar que som un poble que sap vèncer les adversitats. I que el repte del catalanisme en el nou segle és el catalanisme del benestar i la voluntat de cercar un lloc singular en el mapa de la nova Europa. Algú ha parlat de l'inici d'un període constituent. I és que si Catalunya a l'inici del segle passat va ser capaç de materialitzar un sistema polític propi i forjar la seva prosperitat sobre la base de la cultura de l'esforç i la convivència, la Catalunya del segle XXI, en un context de fortes transformacions socials, culturals i econòmiques, ha de ser capaç d'assolir més cohesió social i més poder polític a través de nous instruments i noves actituds. Nous instruments, que vol dir un nou Estatut, alternatives més centrífugues des de Madrid i un finançament i una inversió pública més justos per a Catalunya. Noves actituds, que vol dir que sense un context tan primitiu com el del PP, sense una visió tan centralista, retrògrada i inquisitorial de l'Estat autonòmic i sense formes tan maldestres que ridiculitzin a diari qualsevol manifestació de la nostra identitat, des de les seleccions esportives fins als distintius en les matrícules, cal recuperar l'optimisme sobre la viabilitat del nostre autogovern i les potencialitats socials, econòmiques i culturals del nostre poble.

L'estratègia política del catalanisme sembla que encara ara passa per la negociació gradual. Aquesta estratègia compta a més amb un ampli consens polític i social possible. Cal reconèixer que el gradualisme dels lobbies proteccionistes del XIX, la Lliga o CiU ha tingut alguns efectes positius en matèria econòmica i ha proporcionat un sistema educatiu que ha estabilitzat el català i vertebrat una mínima identitat. Tanmateix, cal no oblidar que Catalunya no en té prou amb això i que també ha viscut processos de confrontació directa amb l'Estat: l'episodi federal-republicà de 1873-1874, la Solidaritat de 1906-1909, l'Assemblea de Parlamentaris de 1917, la campanya per l'autonomia de 1918-1919, l'octubre de 1934... Amb tot, el que és possible ara com ara per incrementar el nostre poder polític i econòmic és vertebrar un front comú social (empresaris i sindicats) i polític (comprometent també els homòlegs espanyols dels partits catalans) a favor d'un nou Estatut que plantegi un nou marc de relacions amb Espanya. Això requereix el concurs del PSOE. D'aquí que un bon Estatut, un Estatut per a almenys una generació, s'hauria de bescanviar per suport catalanista a l'actual govern espanyol en algunes matèries. Mentrestant, els partits catalans haurien de recórrer a l'agitació de l'opinió pública catalana o a l'amenaça creïble de la radicalització del catalanisme per forçar Madrid a aprovar la reforma.

Josep-Lluís Carod-Rovira ovacionat pels manifestants just abans de començar el seu discurs

Carod crida a "no badar" com el 1978 votant ara 'no' a la Constitució europea

Milers de persones secunden la manifestació convocada pels republicans a Barcelona

Inés Baucells
BARCELONA

Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) va tornar a encapçalar ahir la manifestació més multitudinària amb motiu de la diada nacional de l'Onze de Setembre. Els seus líders van demanar a independentistes i a "aquells que només se sentin catalans" el vot en contra al referèndum de la Constitució europea entès com un sí als Països Catalans i a l'Europa dels pobles, ja que "fa falta que hi hagi un comportament electoral diferencial" de Catalunya i cal esdevenir una taca que digui no al tractat constitucional. Des de la plaça Urquinaona i fins al monument d'homenatge a Rafael Casanova, milers de manifestants, 7.000 segons la Guàrdia Urbana i 30.000 segons els organitzadors, van cridar per la independència de Catalunya.

El secretari general d'ERC i diputat al Congrés, Joan Puigcercós, va advocar per acabar amb "la Catalunya ploràmiques" de CiU que, a parer seu, vol dir sí a la Constitució europea dissenyada pels "sequaços d'Aznar". Aquest cop, però, va assegurar que "no serà així i Catalunya dirà no" a l'Europa que no té en compte els pobles que en formen part.

Enmig de crits i aplaudiments, Puigcercós va cridar "diguem no" amb els milers

de manifestants que onejaven senyeres i estelades. Al torn del parlament de Josep-Lluís Carod-Rovira, els concentrats van cridar "Carod president, Catalunya independent" i el president d'Esquerra va demanar "que ningú renegui dels seus orígens" mentre buscava la complicitat del públic. Carod va assegurar que l'any 1978 "aquest poble va badar", perquè es va sotmetre a l'actual Constitució espanyola i aquest cop no pot tornar a fer-ho en el referèndum del tractat constitucional de la UE. Entre crits de

"Fa falta que hi hagi un comportament electoral diferencial a Catalunya, que sigui una taca que digui no"

"president, president", Carod va apostar per l'"Europa de la gent", de tots els pobles, dels que tenen Estat i "dels que en volem tenir" i va assegurar que la millor manera d'obtenir-lo és dient no a l'Europa "dels Estats" que "oprimeix les nacions i ignora Catalunya i la seva llengua".

Al·ludint a la retirada de la bandera espanyola en la majoria dels ajuntaments catalans, el màxim dirigent repu-

blicà va remarcar que la bandera catalana sense la de l'Estat al costat està "com ha d'estar: ben alta, ben dreta i ben sola", perquè, segons va dir, aquesta és "la nostra bandera i no en volem cap altra".

Abans de donar per finalitzada la manifestació amb *Els segadors*, Carod va demanar anar endavant en la lluita per la independència i la plena sobirania dels Països Catalans "parlant català i posant el CAT a les matrícules de tots els cotxes catalans", cosa que, segons va assenyalar, és un fet inseparable del dret a la justícia social.

La manifestació, en què també van intervenir representants del BNG, Eusko Alkartasuna, la Chunta Aragonesista i les JERC, constava de dos blocs. D'una banda, els convocats per ERC i, de l'altra, un bloc heterogeni format per simpatitzants d'altres formacions i col·lectius independentistes. Al matí aquests grups es van concentrar al Fossar de les Moreres, on es van congregar unes 2.000 persones, expressant també el seu rebuig a la Constitució europea, sobretot per la manca de reconeixement oficial del català, una llengua "de prestigi i tradició literària amb més milions de parlants que d'altres llengües" que sí que són reconegudes per la legalitat europea, segons van destacar.

Massiva participació a la festa cívica per l'autodeterminació a l'Arc del Triomf

La pluja va impedir que toquessin tots els grups al concert de la tarda

Inés Baucells
BARCELONA

La festa cívica i el concert organitzats per la Comissió 11 de Setembre ahir a l'Arc del Triomf de Barcelona es va saldar un cop més amb una massiva assistència de públic, tot i que la pluja caiguda al vespre va impedir que actuessin tots els grups musicals previstos.

Cap a dos quarts de vuit començava l'acte amb la intervenció d'un Joel Joan que exhibia una estètica pròxima al Che Guevara. El públic de les primeres files tenia d'entre 14 i 18 anys, però Joan es va haver d'esforçar força per animar-los, tot apehllant al dret a l'autodeterminació. El con-

gut protagonista de la sèrie *Plats bruts* va dir que aquest 11 de setembre del 2004 "no tenim res a celebrar", però que ho farem ben aviat amb la "independència de Catalunya" i va assegurar que "no perdrem mai l'esperança perquè fa molts anys que és l'únic que tenim i seguirem lluitant". Joan va assegurar que ja està fart de comentaris "vexatoris i humiliants" per part de polítics espanyols, i va concretar que cada cop que ho fan, "encara ens donen més ganes de lluitar".

Tot just començat el concert i havent tocat només el primer grup, La Carrau, la pluja va començar a amenaçar amb la retirada dels músics. Joan va avisar que en el moment que

L'actor Joel Joan obrint l'acte organitzat per la Comissió 11 de Setembre amb l'estelada al darrere

parés de ploure, continuaria el concert amb el grup més esperat, Obrint Pas, però no va poder ser així. Tampoc no van actuar finalment ni Pirat's Sound Sistema ni Orishas.

Diverses entitats, entre les quals el diari AVUI, van situar les seves parades durant tot el dia al mateix passeig de Lluís Companys, on es venien tota mena de souvenirs amb molt d'èxit. A les nou del matí ja

estaven situats, enmig de la xafogosa calor per atendre les demandes dels milers de ciutadans que van acostar-se a la mostra d'entitats fins que la pluja va accelerar la seva marxa. S'hi podien adquirir samarretes amb el burro català i tota mena d'eslògans en defensa de la llibertat dels Països Catalans, enganxines, senyeres, clauers, llibres i, per descomptat, estelades.

Joves amb barretina i l'estelada com a capa compraven la samarreta del burro que tant èxit té com a alternativa al toro espanyol. Les compraven vermelles i grogues: "així ens podem intercalar i fem la senyera" explicava un d'ells. Al seu costat, amb un barret amb la ikurriña, un altre jove advertia: "Però hem de vigilar no ser només tres, que encara fariem l'espanyola!".

QUADERN DE POLÍTICA

ALBERT SÁEZ
asaesz@avui.com

Per un sí o per un no

La Diada d'aquest any, més enllà dels lògics canvis de format en els actes institucionals, ha estat marcada per dos grans temes: el futur del projecte d'Estatut i les posicions dels diversos partits sobre la Constitució europea. Amb l'Estatut, el president Pasqual Maragall ens ha demanat coratge mentre l'oposició ha assenyalat algun núvol negre a l'horitzó. Tothom fa la feina. El debat d'Europa es presenta molt més complex. D'entrada perquè el vot afirmatiu el defensen a hores d'ara el principal partit del govern i el menor de l'oposició. I totes les mirades estan posades en la posició que prendrà CiU malgrat que tingui escassa importància en l'aprovació del text.

Des de la perspectiva de l'europeisme més clàssic semblaria lògic votar a favor del projecte de Constitució perquè significa un pas endavant en la construcció de la unitat política del continent. L'Europa política moderna s'ha fet a còpia de petites passes, sempre insuficients però que han impedit qualsevol marxa enrere. No és estrany que les generacions de catalans que han entès sempre Europa com un anhel de llibertat, des de Maragall fins a Pujol, ni tan sols es vulguin plantejar dir per una vegada un no a Europa. Però els més joves i els més exigents tal vegada arribin a la conclusió que la paciència té un límit.

El debat català sobre la Constitució europea té dos pecats de naixement. El primer ha estat relacionar-lo només amb la qüestió catalana i el segon fer-ne la prova del nou de la famosa "centralitat" dels partits. El primer parany ha deixat sense veu els que pensem que si fóssim alemanys també votaríem que no. La UE porta massa temps jugant amb les paraules. Tenim un president i un poder executiu que no són tals i un Parlament que no els elegeix. I, ara, per arreglar-ho una mica, ens fan aprovar una Constitució que no és altra cosa que un nou tractat entre Estats.

Per tant, hi ha raons per oposar-se a aquest text per simple radicalitat democràtica: per defensar Montesquieu, la Il·lustració i els valors senzillament republicans. Si Tocqueville viatgés per aquesta UE com ho va fer pels Estats Units fundacionals possiblement no passàriem la seva prova del cotó. Si arribéssim a discutir en aquests termes, potser també arribaríem a la conclusió que les forces polítiques catalanes no poden demanar a Europa allò que no exigeixen a Espanya. Des d'aquesta perspectiva, els partits haurien de ser molt conscients que en la seva posició respecte

a la Constitució europea estan prefixant el seu posicionament en el procés de reforma de l'Estatut i, de retruc, de la Constitució espanyola. Per tant, la decisió no pot ser només tàctica sinó que ha de ser estratègica, encara que dir no a Europa sigui més barat políticament en saber que l'Estat espanyol dirà sí.

Però el que fa al segon parany, aquest afecta especialment CiU, però de retruc també el PSC, encara que hagi aconseguit de moment treure's les puces de sobre. La centralitat és un concepte difús a cavall entre la mitjana estadística i la verbalització del sentit comú. Si CiU vota que no, algú podrà intentar arraconar el PSC amb el PP enmig del silenci de la meitat del govern. Tal vegada els socialistes no haurien d'haver identificat el vot afirmatiu amb la centralitat per no espantiar els socis.

ANTHONY GARNER

11
SETEMBRE

L'ONZE DE SETEMBRE

Carles Sabaté
BARCELONA

La celebració de la Diada va esdevenir massiva al recinte del Fòrum. Una gentada va decidir celebrar la festa nacional al Fòrum de les Cultures, que registra grans entrades aquests caps de setmana de la seva recta final. Diversos actes van servir per recordar tres tràgics 11-S, el català del 1714, el xilè del 1973 i el novaiorquès del 2001.

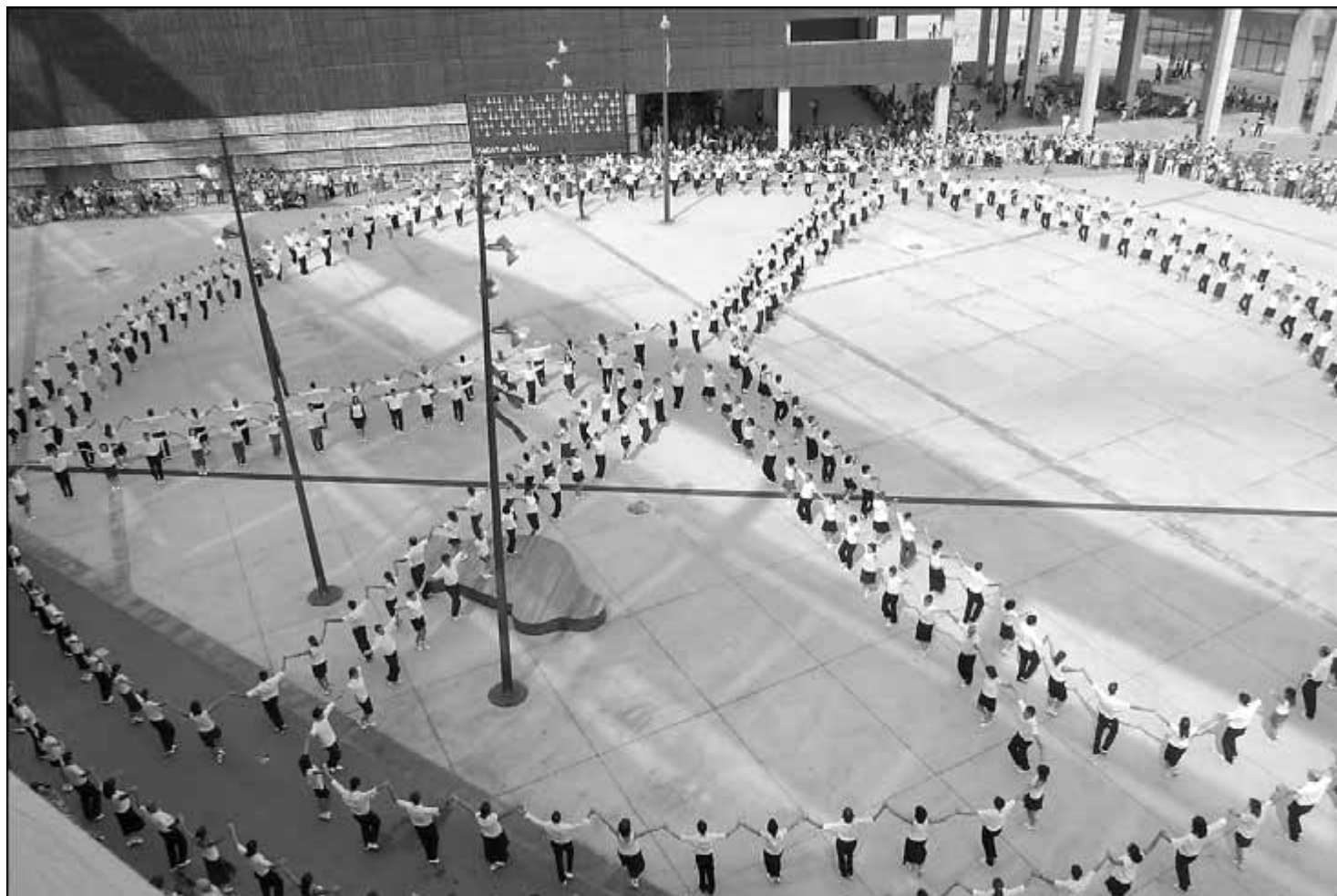
Sardanistes, penyistes del Barça i esportistes paralímpics amb els seus familiars van liderar una assistència superior a les cinquanta mil persones. "Probablement serà la jornada amb el rècord d'assistència d'aquest Fòrum", va assegurar el portaveu Oleguer Sardanes. El recinte va funcionar a ple rendiment, molt a prop de la saturació, com el cap de setmana passat. Això sí, l'èxit generava força cues i aglomeracions per visitar qualsevol exposició, gaudir d'algun espectacle o simplement prendre un refresc.

La jornada es va iniciar amb

Jordi Savall s'afegeix a la festa per sorpresa i clausura el diàleg sobre diversitat i seguretat

Sardanes i els tres 11-S

El Fòrum viu una Diada multitudinària, farcida de penyistes del Barça i homenatges a Xile i Nova York

La sardana amb el símbol de la pau que van ballar més de 350 sardanistes al recinte del Fòrum

JORDI SOTERAS

la presentació de la mascota de l'equip espanyol d'esportistes paralímpics que participaran en els pròxims Jocs d'Atenes. Polaris es va passejar tot el dia pel recinte.

A mig matí ja hi havia cues a les entrades. Les àvies de Sils van protagonitzar les classes de cuina prèvies a la ballada de sardanes. Les colles sardanistes catalanes van reunir al recinte prop de 400 balladors i força

més aficionats. Primer, a l'escenari de la Marina per veure els espectacles *Camí d'Apira i Trencats i seguits*, amb la participació de la cobla la Principal del Llobregat, el grup de percussió Tactequeté i l'Esbart Montgrí: un interessant repàs de músiques tradicionals mediterrànies i per a cobla. Després, sota la placa fotovoltaica amb la *Sardana per la pau*, que va cloure la trobada. L'acte va

començar amb el galop d'entrada de Daniel Gasulla. Els sardanistes van formar el símbol del Fòrum amb el *Cant dels ocells* de fons, i després van ballar la *Sardana de la pau*, de Narcís Paulis. Aquest cop les rotllanes van ser substituïdes pel símbol de la pau.

Milers de persones van seguir la breu ballada des del moll del port, els murs de la placa i l'escalinata. Tant el ga-

lop com la sardana es van repetir –oficialment– per ajudar l'helicòpter a prendre imatges aèries. Dansaires i espectadors ho van acceptar de bon grat.

La massiva i clàssica ballada posterior va tancar el migdia de record i homenatge a la diada nacional de Catalunya. Va ser l'únic dia amb sardanes al Fòrum, un fet que ha generat certa decepció entre la Unió de Colles i la Federació Sardanista.

Cap al migdia el recinte va viure la punta d'assistència més alta. Els últims caps de setmana estan sent multitudinaris. Bona part dels ciutadans aprofiten les darreres opcions per visitar-lo en un dia festiu i gastar les entrades adquirides i encara no utilitzades. El Fòrum quedarà lluny de les previsions, però viu aquest setembre les millors assistències.

▶ ▶ ▶

P E N S E M - H I

Onze de setembre

JORDI COCA

Tal com era d'esperar, el canvi de signe polític en el govern ha suposat un cert replantejament de la Diada. Desconec els detalls dels actes que finalment s'han organitzat, però quan es començava a parlar del tema jo era partidari de deixar de fer l'ofrena institucional a Rafael Casanova. En realitat, aquesta cerimònia dels partits i de les institucions polítiques sempre l'he trobat profundament hipòcrita. Només els catalans podem jugar a dues

cartes fins a l'extrem de ser una part de l'Estat i, alhora, un manifestant contra aquest mateix Estat que es representa. Per tant, quan el president Maragall proposava (em sembla que va ser ell) que no es fes l'ofrena institucional, a mi em va semblar francament bé. I és que els símbols tenen la seva importància. Però finalment s'ha fet el que intueixo que serà una mena poti-poti possibilista. També ignoro si l'inefable Piqué anirà o no a un acte que va qualificar de ridícul, ni sé què passarà amb l'espectacle d'aplaudiments i xiulets que cada any sonen alternativa-

ment, segons el personatge que apareix davant del pobre Casanova, ferit i feixugament estintolat en l'espasa que és a punt de cedir sota el pes de l'heroi.

Aquests actes també tenen a veure amb la cultura. De fet, demostrar una vegada més la relació estranya que la majoria de catalans tenim amb la nostra història. I pel que fa als nouvinguts, ignoro què se'ls explica o quina conclusió poden treure d'una festa que en si mateixa és contradictòria i estrambòtica: commemorem una derrota, però ho fem de manera institucional, tot i no oblidar-nos de reivindicar, lleu-

ment –no fos cas que es molestessin–, drets tan elementals com l'autodeterminació i el reconeixement ple de la llengua pròpia. La màxima gosadia és hissar només la nostra bandera, cosa que en molts ajuntaments del país no es fa i, per tant, durant la Diada les quatre barres majoritàriament agonitzen sota (perquè és més baixa) la bandera dita espanyola.

Tot és pintoresc i folklòric. Jo era més partidari del que semblava la primera opció: un acte a la Generalitat, per a les autoritats, i que el poder establert no es barrejés amb la reivindicació del carrer.

Divises: L'euro continua debilitant-se i ja cotitza per sota dels 1,39 dòlars **P21**

Divendres 12 de setembre del 2008 | ANY XXXIII | N. 11137 | 1€

www.avui.cat

AVUI+

Des del 1976

'Sortim'

Guia de la infinita varietat de les creps ■ **Suplement**

Turisme

El bicitaxi i els transports alternatius, de moda ■ **P40**

La nostra terra a través dels castells

100 CASTELLS per descobrir Catalunya

Aquest cupó +2€

Un aspecte de la manifestació de l'Onze de Setembre ahir a la tarda a Barcelona ■ FRANCESC MELCION

Fi-nan-ça-ment!

CLAM • Milers de persones exigeixen als carrers un acord econòmic just per a Catalunya i un Estat propi

CDC veu un canvi a ERC

Celebra el "gest" de Puigercós perquè pot afavorir una entesa ■ **P10**

NEGOCIACIÓ • Preocupació d'Esquerra i CiU perquè Montilla es declara a favor de la flexibilitat ■ **P5-12**

AVUI PÀGINES ESPECIALS DE SALUT

Només amb l'AVUI+

Societat

Funeral d'Estat per les 154 víctimes del sinistre de Barajas

A l'acte, celebrat a La Almudena, hi van assistir 120 familiars de les víctimes ■ **P37**

JUANJO MARTIN / EFE

Política

El TC veta, unànime, la consulta sobiranista d'Ibarretxe

P16

Sabadell Atlántico

patrocina l'edició digital de l'AVUI+

Passa-ho!

Iu Forn

ESCENES
INDIGNES
DURANT
LA DIADA

No, si jo ja entenc que celebràvem la Diada i que això té unes servituds, però hi ha uns límits que no poden traspassar-se ni per la Diada, ni per sant Canut, màrtir. I el que va passar ahir és inadmissible que passi en ple segle XXI en un país que es diu de l'Europa civilitzada. Només espero que, d'una vegada per totes: 1. Es prenguin les mesures pertinents perquè la imatge que vam veure ahir, i que encara ara no puc treure'm del cap, no es repeteixi mai més; i 2. Algú actuï contra els responsables amb tota la duresa que permet la llei.

Home (i dona), és que vostè va veure-ho, oi? I oi que li va venir com una barreja d'estupor i indignació? I oi que va pensar que allò no podia ser? Normal, vostè va tenir la mateixa reacció que qualsevol persona amb un mínim de sensibilitat. El que passa és que aquest país és com és i després passa el que passa. Miri, l'hi diré ben clar, quan penso que les imatges d'ahir poden haver-se vist a mig món, m'agafen ganes de plorar i tot.

Evidentment m'estic referint a l'acte oficial de la Ciutadella. Que si banderetes, que si orquestres, que si mossos (i mosses) amunt i avall, que si poemes... tot molt bonic, però resulta que la cascada i el llac ESTAVEN PLENS D'AIGUA!!! I la bassa que envolta El desconsol... també tenia aigua!!! I era neta!!! En virtut d'un decret de sequera parit abans de les pluges monsoniques de la primavera, les fonts monumentals de la ciutat de BCN estan més seques que una empanada de talc, cosa que dona la imatge de ciutat cutre que tan agrada transmetre a l'Ajuntament. I resulta que ahir a les fonts i llacs de la Ciutadella, com que hi feien l'acte oficial de la Diada, eren una mena de riu Amazones. Dimissions!!! Destitucions!!! Eleccions anticipades!!! O què passa? ¿Potser és que els feia vergonya ensenyar per la tele la mateixa trista i tercermundista imatge que es veu a la resta de la ciutat?

La foto

CRISTINA CALDERER

Barcelona

Una Diada per
fer gol a Espanya

Ja fa segles que Catalunya i Espanya juguen una final... però encara no en sabem el resultat. La Diada Nacional de l'Onze de Setembre ens acostuma a portar a l'estadi, en aquest cas al passeig Lluís Companys, on, en el marc de les activitats de la Festa de la Llibertat, era possible intentar fer gol a la porteria de la selecció que recentment es va endur l'Eurocopa. Ben vist, un partit de David contra Goliat, però el millor encara està per arribar. ¿Acabarà fent gol Catalunya a Espanya amb el nou finançament, amb l'Estatut al Tribunal Constitucional, amb les infraestructures, amb la llengua...?

Ens
ha arribat

L'AVUI
CONFIDENCIAL

Adéu a la
baralla
d'Heraclio
Fournier

La Festa de la Llibertat, que es va celebrar ahir al passeig Lluís Companys de Barcelona, va tornar a ser un èxit de públic. Com també van ser un èxit de vendes les Cartes Catalanes, un dels gadgets que es podia adquirir en una de les parades. Es tracta d'un joc

de 50 cartes de 4 pals: focs, falçs, bolets i porrons. Presenten acolorides il·lustracions d'inspiració medieval i s'hi juga de la mateixa manera que amb qualsevol joc de cartes tradicional. Adéu doncs, a l'espanyolíssima baralla d'Heraclio Fournier-Vitória.

Trossos

Vicenç
Villatoro

Començar

Em fa molta il·lusió començar aquesta columna diària a l'AVUI precisament un dotze de setembre. Em fa l'efecte que en aquest país nostre sempre ha estat molt important l'endemà. L'endemà de les victòries i de les derrotes, de les festes i dels drames, de les eufòries i de les depressions. Sempre hi ha un l'endemà i, de cara a l'endemà, hi ha feina a fer. Tinc començat -i ajornat- un assaig sobre el catalanisme que s'ha de titular *Un corrent continu*. La força del catalanisme ha estat la seva capacitat de continuar, l'endemà de tot. De tornar a obrir les botigues l'endemà de la caiguda de Barcelona o l'endemà de l'entrada dels tancs per la Diagonal. Però també l'endemà de les celebracions, que mai esgoten els nostres objectius nacionals, perquè el principal objectiu és continuar sent i això mai no s'acaba. La catalanitat i el catalanisme existeixen perquè han estat un corrent continu. Aquest país ha anat bé amb Sant Torrem-hi com a patró. Gràcies als lectors per l'oportunitat.

Retornar

Em fa molta il·lusió retornar a la columna diària a l'AVUI. No pas retornar al diari, perquè mai no me n'he sentit fora. Retornar a l'adrenalina de la primera trinxera de les opinions, les que es fan de seguida i sense xarxa. Però em fa il·lusió també la idea que en certs projectes centrals per al país -com ho és l'AVUI, o com ho és també TV3- l'honor i el compromís és ser-hi. De vegades et toca ser-hi dirigint, de vegades opinant, de vegades picant pedra informativa. Això és secundari. L'important és que el corrent continu no s'estronqui i tenir la satisfacció de participar-hi, ara en un lloc, ara en un altre. Tornar a fer una columna diària a l'AVUI per mi és ser a casa. Però no crec que s'hi hagi de circular vestit d'estar per casa, sinó tan mudats com puguem. Apuntant sempre amunt. Gràcies al diari per la confiança.

Heretar

Em fa molta il·lusió ocupar des d'avui aquest espai que ha construït, inventat i prestigiat en Joan Oliver amb les seves *Engrunes*. Il·lusió i una mica de vertigen. Perquè en Joan Oliver és una persona intel·ligent, lliure i imprevisible, i per tant ho són també els seus articles. Perquè és amic meu i hem fet junts moltes batalles. Però sobretot perquè, per damunt de conjuntures i de polítiques, en les grans partides fonamentals, amb en Joan Oliver sempre ens hem trobat i sempre ens trobarem en el mateix equip. Gràcies a en Joan per l'herència.

Política

Clam per l'Estat propi i el finançament

Tots els sectors de l'independentisme, encapçalats per ERC, es manifesten exigint la sobirania del país

El TC prohibeix la consulta d'Ibarretxe

L'alt tribunal es pronuncia per unanimitat contra el referèndum que el lehendakari volia convocar per a l'octubre

Presidents, expresidents i dirigents polítics observen la hissada de la senyera en l'acte institucional organitzat conjuntament pel govern i el Parlament al Parc de la Ciutadella ■ MIQUEL ANGLARILL

Unitat flexible?

RÈPLICA La voluntat de Montilla de mostrar flexibilitat en la negociació del finançament preocupa CiU i ERC, que reclamen fermesa **CONTRARÈPLICA** El president assegura que els dos principis són compatibles

Marta Lasalas
BARCELONA

LA CRÒNICA

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

Unitat –davant la negociació del finançament– va ser la paraula clau de la Diada. Però una unitat inconcreta i etèria. Fins i tot al Parc de la Ciutadella es podia sentir el soroll que provoquen les esquerdes en la delicada façana de cohesió que s'ha construït al voltant de la negociació del nou finançament. Hi ha desconfiança, i qualsevol signe sospitós dispara les alarmes. El missatge institucional del president, José Montilla, va ser ahir l'excusa que va tornar a fer sospitar els partits. Montilla va parlar de flexibilitat i del millor acord "possible", i aquesta

exhibició de pragmatisme va esverar tant els socis republicans com l'oposició convergent. Tot apunta que la flexibilitat negociadora acabarà de posar a prova també l'elasticitat d'aquesta unitat tan malmesa que ni tan sols ha aconseguit concretar-se encara en una proposta conjunta de govern i CiU. Els negociadors confien a reactivar les converses la setmana vinent. Aquest serà l'autèntic termòmetre.

De moment, però, els socis intenten consolidar posicions. El president d'ERC, Joan Puigcercós, va arribar a emplaçar Montilla a no confondre flexibilitat amb "entreguisme". El líder de CiU, Artur Mas, el va advertir que la unitat dels partits ha d'anar acompanyada de "fermesa" negociadora amb objectius clars. Els uns i els altres creuen endevinar

rere les paraules del president l'inici de les maniobres per desactivar el tens pols que ha mantingut amb el govern de José Luis Rodríguez Zapatero i amb bona part dels dirigents del PSOE.

Els líders dels partits parlaven davant la cascada del parc mentre els Castellans de Sant Cugat aixecaven les torres i consellers i diputats abandonaven precipitadament l'acte per arribar a la celebració a l'Expo de Saragossa.

Flexibilitat i fermesa

Abans de marxar del Parc de la Ciutadella, però, el president va voler apaivagar els temors dels partits assegurant a Catalunya Ràdio que la flexibilitat no està renyida amb la fermesa. En un breu contacte amb els periodistes, va insistir que "no és el millor moment" per fer front a

A Saragossa i a Madrid en TGV

La celebració de la Diada no va acabar ahir. El president José Montilla es traslladarà aquest matí amb el TGV des de Saragossa a Madrid per encapçalar la tradicional recepció que organitza la Generalitat a la Residencia de Estudiantes. Ahir a l'Expo el president va destacar l'aportació de Catalunya en la construcció d'una Espanya plural, va garantir que hi continuarà contribuint "en

peu d'igualtat" i "sense que ningú sigui més que ningú" però cadascú amb la seva personalitat. Montilla va assenyalar la presència catalana a l'Expo com a mostra de la relació entre Catalunya i Aragó, on, més enllà del veïnatge, es reconeix una història compartida i una comunitat d'interessos. La ministra Carme Chacón, que no va ser present a l'acte de Barcelona, sí que era a Saragossa.

aquesta negociació, que fa un any o dos la situació econòmica era millor i que tot plegat fa encara més necessari un bon finançament.

Els partits s'ensumen un replegament de veles i el PSC tem que a hores d'ara l'acord possible de què parla Montilla sigui poca

cosa fins i tot per als socis republicans. El conseller Antoni Castells va advertir a començaments de setmana als seus diputats que caldrà explicar molt bé el pacte perquè els socis diran que és insuficient.

I és que, mentre que a Madrid la posició és com-

pacte, a Catalunya tots s'observen de reüll. ERC ha deixat clar que no figurarà en un acord en què no hi sigui CiU. Mas insistia ahir que, si el govern espanyol no compleix, els partits catalans hauran de "crear dificultats" a Madrid. Però la capacitat del PSC de crear dificultats acaba allà on comença la disciplina parlamentària del PSOE. Enmig de tot plegat, Puigcercós no té inconvenient a picar l'ullet a CDC des de l'AVUI i els de Mas es deixen estimar.

Ahir al Parc de la Ciutadella la unitat amenaçava de desfer-se sota el sol implacable que estabornia els presents. Però, sí, la Diada va ser unitària. Perquè hi ha unitat a l'hora de veure el finançament com el principal repte del país. I perquè al carrer, i en els actes més reivindicatius, la unitat ja era una exigència. ■

L'Onze de Setembre Els actes institucionals

El president de la Generalitat de Catalunya amb alguns dels assistents a la recepció de l'Expo, com Marcelino Iglesias i Carme Chacón ■ EFE

Pel davant... i pel darrere

FREDOR • Malgrat les crides a la unitat, l'acte institucional acaba sense cap instantània unitària **EXHIBICIÓ** • El govern tanca els actes de la Diada a l'Expo de Saragossa, amb una mostra de la cultura catalana

S. Arenas / J. Tort
BARCELONA / SARAGOSSA

L'enganxeta estava a punt de coronar el primer castell, però va haver de baixar davant la imminència de la caiguda. Artur Mas es mirava l'escena i José Montilla convocava els periodistes uns metres més enllà per puntualitzar que la flexibilitat anunciada durant el seu missatge institucional no implica rebaixar l'exigència. Havia de ser la Diada de la unitat per un finançament just, però el Parc de la Ciutadella no va servir ahir d'escenari per presentar una proposta catalana ni per celebrar un acte de reivindicació unitària, més enllà de la contemplació conjunta de la hissa de la senyera.

Ni fotos de Mas i Montilla, ni en-

caixades de cortesia entre Carod i Puigercós, ni tan sols acudits a Saura per la polseguera que ha aixecat aquest estiu el seu pacte amb María Teresa Fernández de la Vega. L'acte central de la Diada, que va durar poc més d'una hora i va aplegar entre 12.000 i 15.000 persones segons els organitzadors, va deixar poques anècdotes curioses i van ser els moviments dels expresidents Jordi Pujol i Pasqual Maragall els que van tornar a centrar totes les mirades. I la figura del president del Parlament, Ernest Benach, que es va convertir en tema estrella de més d'una conversa pel fet d'haver perdut més de deu quilos.

Més ciutadana que política, la fredor de l'acte institucional va estar a punt de passar desapercebuda per la calorada de la jornada, més suportable gràcies als ventalls que l'organització havia previst per

a l'ocasió. La solemnitat de l'oferiment de la senyera –aquest any a càrrec de l'alcalde de Ripoll, Teresa Jordà, i de les interpretacions de l'Orquestra Simfònica de l'Escola Superior de Música de Catalunya i el Cor de Cambra del Palau de la Música– es va trencar amb els punts de color de la cantant Lúcia Pujol, molt aplaudida, sobretot per l'alcalde Jordi Hereu, que després d'interessar-se per la seva discografia, en va rebre un disc. També va ser celebrada la interpretació de fragments de l'obra de Mercè Rodoreda –en el centenari del naixement de l'escriptora– a càrrec de l'actriu Alba Pujol. Aquest any, cap polèmica, perquè no hi va haver actuacions en castellà.

Les crides a la unitat no van frenar que cada líder polític aprofités les carxofes dels mitjans per marcar territori i emetre el seu missatge.

12.000

persones van assistir a l'acte central de la Diada, al Parc de la Ciutadella de Barcelona.

300

convidats van tastar productes catalans durant la recepció de l'Onze de Setembre a l'Expo de Saragossa.

ge. Mas i Puigercós van avisar Montilla que la flexibilitat té límits i Saura anunciava una crisi política si el govern espanyol es nega a complir l'Estatut en matèria de finançament. Montilla i Benach van encapçalar la llotja d'autoritats, a l'ombra durant l'hora que van durar les actuacions. Mas, De Madureira, Puigercós –encantat de tenir una delegació de Ripoll a la seva primera Diada com a president d'Esquerra–, Carod, Saura, Bosch i Sirera formaven part, entre d'altres, de la comitiva, en què no hi havia cap representant de l'executiu de José Luis Rodríguez Zapatero.

Diada desaparebuda

Sí que hi havia cares del gabinet del president espanyol a Saragossa, on es va viure una Diada diferent. El govern català va tancar els actes de l'Onze de Setembre a l'Exposició Internacional de Saragossa amb una petita mostra de la cultura catalana. El president Montilla, la ministra Carme Chacón i el president del Parlament, Ernest Benach, van presidir aquest festa que va passar molt desapercebuda per als milers

de visitants de l'Expo, si no fos per petits detalls, com el tancament del pavelló català per la visita de les autoritats, que va deixar molta gent fent cua, o la hissada de la senyera amb Mossos amb vestit de gala, cosa que va sorprendre molts curiosos, sobretot pel calçat i el barret tradicional d'aquest uniforme de la policia autonòmica.

Tot i això, no es va optar pel folklorisme, sinó per la modernitat i la institucionalitat. Així, les úniques activitats públiques es van concentrar en la hissada de la senyera amb *Els segadors* cantat per l'Orfeó Lleidatà, entitat que està a prop dels 150 anys d'història, i amb l'espectacle audiovisual *Escultura de l'aigua*, inspirada en la relació entre l'home i la natura i amb l'aigua com a protagonista.

En un petit parlament, el president de l'Aragó per l'Espanya plural i la construcció d'un model d'Estat en què "ningú sigui més que l'altre, però que cadascú reforci la seva pròpia identitat". Discret –va obviar davant aquest auditori el nou Estatut i la negociació del finançament,

ment, que ha topat diverses vegades amb el govern aragonès–, no va parlar de l'aigua i els transvasaments. És a dir, cordialitat i discreció. Segurament, jugava en camp contrari.

La ministra catalana Carme Chacón va sorprendre, perquè tot i parlar dels rius com a nexes d'unió entre territoris, tot seguit va anar al seu

Catalunya va caure més simpàtica a Saragossa perquè va regalar pomes de Girona i peres de Lleida

negociat: el militar. I això que se celebrava la Diada. Va afirmar que l'Expo era un èxit, igual que ho va ser el Dia de les Forces Armades que va acollir Saragossa o que havia visitat i felicitat els 560 soldats del dispositiu Sentinella, que vigila la mostra aragonesa. Un petit concert del violoncel·lista Lluís Claret, amb excessius sorolls de telèfons mòbils i de gent entrant i sortint, va completar aquest acte institucional.

Montilla i la resta de la comitiva

van visitar el pavelló de Catalunya i, de passada, els dels *veïns*, que eren els de Múrcia i País Valencià. Algú feia broma dient que era adient després de les disputes per l'aigua. Chacón va ser la més saludada i reconeguda pels curiosos que es van topar amb el seguici català. Catalunya ahir va caure més simpàtica, segons comentaven alguns catalans que treballen a l'Exposició de Saragossa, donat que ahir, Onze de Setembre, van regalar 25.000 bosses amb una poma de Girona i una pera de Lleida. Fins ara, però, s'han sentit de tot per part d'alguns visitants.

Montilla i Iglesias

Tot seguit, es va celebrar un aperitiu patrocinat per la Diputació de Lleida i la seva marca Lleida Qualitat, on el cuiner Joan Pallarès, del restaurant Can Boix de Peramola (Alt Urgell), va oferir a uns 300 convidats un seguit de tasts fets amb productes catalans i d'alta qualitat. Molts dels convidats eren catalans residents a Saragossa i que duïen una invitació del govern català.

La delegació catalana a l'Expo comptava també amb els consellers

1. Montilla i Benach contemplan la hissada de la senyera

2. Pujol, Maragall i Montilla en un moment de l'acte

3. Salvador Mas

4. Alícia Sánchez-Camacho es va estrenar en la Diada com a presidenta del PP català

5. Pujol i Mas durant la celebració

6. L'espectacle dels castellers
■ MIQUEL ANGLARILL

d'Agricultura, Medi Ambient, Salut i Treball, així com amb el delegat del govern a Catalunya, un diputat de cada grup parlamentari, i l'alcalde de Lleida.

Durant l'acte institucional no hi va ser el president aragonès, Marcelino Iglesias, però després Montilla el va anar a buscar al pavelló d'Aragó per seguir junts després la resta dels actes programats. Cap reunió ni declaracions als mitjans de comunicació. Entre ells, "bon rotllo" i cordialitat, com apuntava fora de micros el conseller Francesc Baltasar. La festa va acabar amb un espectacular muntatge a la plaça d'Aragó de l'Expo. Es tractava d'un espectacle-concert patrocinat per Agbar i d'uns 15 minuts. La direcció artística va anar a càrrec de Hansel Cereza, cofundador de la Fura dels Baus, coreògraf del Cirque du Soleil i creador de cerimònies als Jocs i al Fòrum de Barcelona. La banda sonora era obra de Pep Sala, que va actuar en directe amb orquestra i cor. Un dels aspectes més sorprenents de l'espectacle va ser la presència dels Castellers de Sants. ■

CiU i ERC demanen fermesa a Montilla i que no confongui flexibilitat amb entreguisme

El president replica que la fermesa no es pot contraposar a la flexibilitat ■ ICV vaticina una crisi entre Catalunya i el govern espanyol si no es compleix l'Estatut

Puigcercós, Rido i els consellers d'ERC van encapçalar la delegació d'Esquerra a l'ofrena floral ■ CRISTINA CALDERER

M.F.
BARCELONA

CiU i ERC van demanar ahir al president de la Generalitat, José Montilla, "fermesa" en la negociació del nou model de finançament per a Catalunya després que el president de la Generalitat durant el missatge institucional de dimecres amb motiu de la Diada apuntés que caldrà "ser flexibles".

El líder de la federació nacionalista, Artur Mas, va assegurar que CiU no posarà en joc la unitat catalana. A canvi, va demanar al govern que garanteixi "fermesa", "objectius clars" i "resultats tangibles". Mas va mostrar recels respecte a la flexibilitat apuntada per Montilla i va reclamar que es compleixi l'Estatut. "La flexibilitat em fa una mica de por. Intransigència no, però exigència sí", va sentenciar des-

Frases

“A mi la flexibilitat em fa una mica de por perquè l'Estatut ja el tenim, i ara cal exigir que es compleixi”

Artur Mas
LÍDER DE CIU

“Sempre s'ha de ser flexible, el que no podem fer a Catalunya és confondre flexibilitat amb entreguisme”

Joan Puigcercós
PRESIDENT D'ERC

prés de l'ofrena floral al monument de Rafael Casanova. Mas va explicar que la unitat dels partits catalans està ara en la "unitat de declaracions, i d'imatge", fet que no veu malament sempre que vagi acompanyat d'"unitat de fets". Per ell, si l'executiu central no compleix amb el finançament, Catalunya ha d'utilitzar "la seva força i dir-li que no votaran els pressupostos".

El president d'ERC, Joan Puigcercós, també va

alertar Montilla que no confongui "flexibilitat" amb "entreguisme", i va advertir del "col·lapse" a Catalunya si no milloren els recursos. Per ell, la flexibilitat de la qual a vegades es parla no pot donar pas al desànim. "Sabem que Madrid vol que es mogui fitxa a la baixa i a vegades és millor dir que no", va afegir. Al seu parer, si la dinàmica segueix així, és millor que algunes comunitats que sortiran beneficiades pactin el

seu model i Catalunya segueixi negociant.

Montilla va sortir al pas dels recels puntualitzant, en declaracions a Catalunya Ràdio, que "la fermesa no es pot contraposar a la flexibilitat" i que la flexibilitat és necessària a totes les negociacions, fins i tot, en aquesta. El mandatari va admetre que la crisi econòmica dificulta la negociació del finançament, però sosté que el "moment complicat" fa encara més necessari trobar un bon acord per a Catalunya. Així ho va apuntar des del Parc de la Ciutadella.

Des d'ICV, Joan Saura va pronosticar que es produirà una "certa crisi política" entre Catalunya i el govern central si aquest es nega a "complir" allò previst a l'Estatut. El PP català, per la seva banda, va desafiar Zapatero a "estar a l'altura del bon pacte" del 2001. ■

Zapatero durant una roda de premsa ahir a la Moncloa amb el president de Costa Rica, Óscar Arias ■ AFP

Zapatero promet ara que Catalunya rebrà el bo i millor

Solbes obre dilluns converses amb els partits per pactar els pressupostos estatals

Montse Oliva
MADRID

Després de la topada dialèctica de dimecres passat al Congrés entre José Luis Rodríguez Zapatero i Josep Antoni Duran i Lleida per l'abast del futur model de finançament, ahir, aprofitant que se celebrava la Diada, el president espanyol va optar per exhibir el rostre més conciliador tot assegurant entendre les reclamacions de Catalunya i proclamant que aquest territori "tindrà el millor sistema de finançament que ha tingut mai".

En una conversa informal a Congrés i en una posterior compareixença amb el president de Costa Rica, Óscar Arias, Zapatero va recórrer a l'aprovació de la disposició addicional tercera de l'Estatut per assenyalar que, de la mateixa manera que en aquest territori s'ha

elevat el sostre inversor de l'Estat, també en el finançament s'aconseguirà la mateixa fita. Això sí, insistia que el seu "deure" és que la millora sigui per a Catalunya "i per a la resta de comunitats".

El que no va acabar d'explicar és com s'ho farà per conciliar posicions tan distants com les exigències plantejades pels grups catalans o les condicions sobre el deute històric que ara posa Andalusia per tancar un acord de finançament. Ell, en el seu habitual optimisme, insistia que tot arribarà a bon port.

Feina de Solbes

I a qui li correspon resoldre aquest trencaclosques és al vicepresident econòmic, Pedro Solbes, al qual se li comença a acumular la feina. Dilluns vinent, Solbes inicia la ronda de converses amb els partits del Congrés per buscar socis per aprovar als pressupostos del 2009. La pugna pel finançament i el rebuig a la consulta d'Ibarretxe li compliquen les aliances. ■

MÉS DIADA

Un jove, detingut a Lleida per aldarulls a l'ofrena floral

Un membre de l'Assemblea de Joves de Lleida va ser detingut ahir durant l'ofrena floral de la Paeria en intentar boicotejar l'acte. Gerard G.F. va quedar en llibertat amb càrrecs.

Membres de les JERC, escridassats i colpejats al Fossar

Membres de les joventuts d'ERC van ser escridassats ahir quan es disposaven a fer una ofrena floral ahir al Fossar de les Moreres. Alguns van ser colpejats

Dos independentistes cremen a Barcelona una foto dels reis

Dos encaputxats van cremar una foto dels reis Joan Carles i Sofia a l'inici d'una manifestació a Barcelona de grups extraparlamentaris i al final de l'acte banderes d'Espanya i França.

Dos encaputxats van cremar una foto dels reis ■ F. MELCION

Homenatgen el president Irla a Sant Feliu de Guíxols

Polítics gironins i desenes de ciutadans van homenatjar ahir a Sant Feliu de Guíxols el president de la Generalitat a l'exili Josep Irla, en complir-se 50 anys de la seva mort.

El Vendrell celebra la Diada amb una ofrena a Pau Casals

La capital del Baix Penedès va celebrar ahir la Diada Nacional de Catalunya amb una ofrena floral a la tomba del músic i compositor Pau Casals.

CDC veu un punt d'inflexió en l'actitud de la nova Esquerra

■ L'entorn de Mas valora el "gest" de Puigercós a favor d'una entesa amb la federació i celebra que s'aparquin els retrets ■ Sobretot aplaudeix que es giri full al pacte amb Zapatero per l'Estatut

Pujol, al centre, amb Mas i Pelegrí durant l'ofrena floral de CiU al monument de Rafael Casanova a Barcelona ■ CRISTINA CALDERER

Sandra Arenas
BARCELONA

Després de dos anys de retrets mutus, els màxims dirigents de CiU i d'Esquerra van formalitzar en una reunió l'1 de juliol l'obertura d'una etapa de desglaç. En una entrevista a l'AVUI, Joan Puigercós va fer dimecres un pas més i es va mostrar partidari de passar pàgina a la rancúnia i de primar el diàleg i la col·laboració amb la federació nacionalista.

L'entorn d'Artur Mas detecta un "punt d'inflexió" en la nova direcció republicana i celebra el "gest" de Puigercós, que per primera vegada d'ençà del pacte entre Mas i Zapatero sobre l'Estatut –el 21 de gener del 2006– ha apartat les acusacions de traïció i ha optat per passar pàgina.

Reticències

Dues coses han agradat especialment l'entorn del dirigent nacionalista.

D'entrada, que Puigercós hagi expressat el seu convenciment que "Mas va pactar amb Zapatero perquè creia que era el millor per al país", un reconeixement que fa pensar en un "canvi d'actitud" dels republicans envers la federació ara que és Puigercós qui la pilota.

Segons fonts pròximes a Mas, es tracta d'un gest que afavoreix el diàleg i que pot desembocar en una aproximació. I també s'ha valorat que el presi-

Niubò situa Carod a les primàries

Encara que oficialment falten dos anys per a les eleccions, els aspirants a encapçalar la llista d'ERC comencen a prendre posicions de cara a les primàries que, segons els estatuts, ha de celebrar el partit per triar candidat. La tensió per les negociacions sobre el finançament i el cansament que va provocar la batalla interna prèvia al congrés del juny han portat els republi-

cans a intentar ajornar la reobertura del pols intern uns mesos. Però si el conseller Ausàs, pròxim a Joan Puigercós, va manifestar fa unes setmanes que calia accelerar la campanya, ahir va ser el número dos de Vicepresidència, Rafel Niubò, qui va situar Josep-Lluís Carod-Rovira en la cursa i va posar així punt final als rumors que deien que Carod havia tirat la tovallola.

dent de la formació independentista reconegué que fa un temps els republicans veien en CiU "l'element a batre", fet que, tal com va admetre Puigercós en l'entrevista, "ara ha canviat". "Ara veiem que hi podem parlar i que hi pot haver una entesa", va declarar.

Malgrat aquest principi d'acostament, els dirigents convergents mantenen les seves reticències i, amb la vista posada en l'escenari postelectoral, donen per fet que si les forces del tripartit sumen, Esquerra Republicana el tornarà a reeditar.

Cert canvi de rumb

De moment, públicament els republicans eviten posicionar-se i són majoria els que aposten per recuperar l'equidistància pròpia de l'horitzó electoral sense anar més enllà. Entre altres coses perquè, si no hi ha canvis, falten dos anys per als pròxims comicis i ara com ara ERC ha decidit no trencar el govern pel finançament, de manera que a priori tenen un compromís amb el PSC i ICV fins al 2010. Això no vol dir que alguns dirigents de la cúpula no tinguin al cap un cert canvi de rumb, que passa per acostar posicions i treballar conjuntament amb Convergència. És precisament Puigercós qui encapçala aquesta estratègia i d'aquí l'intent de reforçar els ponts amb la federació.

També el secretari general, Joan Ridaó, ha deixat clar que no acceptaran un model de finançament que no tingui el vistiplau de CiU. I ahir Puigercós va coincidir amb Mas a alertar José Montilla que la flexibilitat en la negociació té uns límits. ■

Tradició Ofrena floral al monument de Rafael Casanova

Crònica

La 'xiulada nacional' de Catalunya

ESBRONCADA • Tots els partits parlamentaris són escridassats durant l'acte **CRITS** • La comitiva d'ERC és rebuda amb expressions de suport al crític Joan Carretero **REACCIÓ** • Els militants socialistes responen als crits i els xiulets amb càntics

Gerard Pruna
BARCELONA

Si en algun punt de la Diada d'ahir es va fer present la tan esperada unitat va ser durant la tradicional ofrena floral al monument de Rafael Casanova. Unitàriament, sense excepcions, tots els partits parlamentaris van desfilar sota una sonora escridassada.

Probablement la més dolorosa va ser la que van rebre els representants d'ERC presidits per

Joan Puigercós. No tant pel nombre de decibels dels crits com pel seu contingut. La comitiva republicana –que sorprenentment es va estalviar fer cua i va aparèixer per darrere del monument– va ser rebuda amb crits de "Carretero, Carretero".

El torn dels socialistes tampoc va estar exempt de polèmica. Els militants del PSC van decidir respondre activament als xiulets i, durant uns instants, els crits de "Visca, visca, visca, Catalunya socialista!" van sobrevolar la ronda Sant Pere fins a topar amb

Alguns dels assistents a l'ofrena floral al monument de Rafael Casanova escridassen els polítics que participen a l'acte ■ CRISTINA CALDERER

les acusacions de "Botiflers!" que arribaven des de fora.

Tampoc el PP de Catalunya va tenir sort. El retorn dels populars a una tradició que els últims anys havien decidit abandonar no va ser plàcid i va anar acompanyat en tot moment d'insults i una sonora xiulada.

Uns xiulets que van aparèixer tímidament també amb l'arribada de Joan Laporta i la delegació del Barça, però que la resta del públic es va encarregar de fer desaparèixer cantant l'himne del club. ■

Clam per un Estat propi i un bon model de finançament

■ Tots els sectors de l'independentisme, encapçalats per ERC, es manifesten exigint la sobirania ■ Èxit d'una convocatòria que oscil·la entre 20.000 i 8.000 assistents, segons les fonts

Mar Jiménez
BARCELONA

El centre de Barcelona va convertir-se ahir en l'epicentre de l'independentisme del país amb unes 20.000 persones segons els organitzadors i 8.000 segons la Guàrdia Urbana manifestant-se per demanar un Estat propi i un bon model de finançament.

L'independentisme va exhibir diverses i múltiples cares. La institucional, amb ERC al capdavant. La civil, amb Sobirania i Progrés, en canvi, no hi va haver cap crit a favor d'un bon finançament.

Les tres marxes van tenir dinàmiques ben diferenciades i trajectes dispers. Així, a la d'ERC, l'únic partit de l'arc parlamentari que es manifesta durant la Diada per reclamar una "Catalunya lliure", es van sentir, a banda de les preceptives i festives proclames a favor de la independència, crims exigint un bon finançament d'una vegada per sempre a Catalunya. El president de la formació, Joan Puigcercós, va prendre la paraula per animar

el seus a no defallir" i "no desil·lusionar-se" ens uns moments que va reconèixer que són "difícils".

A la manifestació de Sobirania i Progrés, en canvi, no hi va haver cap crit a favor d'un bon finançament.

Les xifres

20.000

persones van manifestar-se ahir a Barcelona per reclamar un Estat propi i un bon finançament, 8.000 segons la Guàrdia Urbana.

117

ajuntaments van adherir-se a la iniciativa del centenari de l'estelada i les van penjar als balcons municipals o en llocs destacats dels municipis.

Directament es va exigir l'Estat propi. I és que l'eix vertebrador de la marxa va ser un insistent, incansable i festiu clam per la independència de Catalunya. La marxa, que va aplegar a la capçalera per-

sonalitats com l'exsecretari general d'ERC Àngel Colom, el membre del CGPJ Alfons López Tena i l'actor Joel Joan, va culminar amb la lectura a càrrec del poeta Feliu Formosa d'un manifest en què es va alertar d'una "ofensiva cultural d'homogeneïtzació al voltant d'una llengua única, considerada superior" i en la qual també es va denunciar "l'espoli" que pateix el país.

La marxa protagonitzada per grups extraparlamentaris, amb col·lectius com el PSAN o les CUP, va finalitzar al Fossar de les Moreres amb la crema de fotos del rei i la reina i de banderes espanyoles i franceses. Durant la manifestació hi va haver enfrontaments entre independentistes d'extrema dreta i d'esquerra.

L'estelada, present

Durant tota la jornada un centenar de municipis catalans van lluir l'estelada penjada al pal noble de l'ajuntament. En aquest sentit, el secretari general d'ERC, Joan Ridao, va defensar aquest gest precisament en el centenari d'aquesta bandera i va criticar que alguns "alcaldes acomplexats" l'hagin retirat. ■

1. Una imatge de les manifestacions de la tarda 2. Estelada a l'ajuntament de Girona 3. Un jove penja l'estelada a l'ajuntament de Torelló 4. L'ajuntament de Torelló ■ F. MELCION / CLICK ART FOTO

Un grup de joves juga a estirar la corda ahir en una de les activitats de la Festa de la Llibertat ■ MIQUEL ANGLARILL

30.000 persones visiten la Festa de la Llibertat

G.P.
BARCELONA

El passeig Lluís Companys de Barcelona va tornar a convertir-se ahir en la seu de la Festa de la Llibertat que cada Onze de Setembre organitza Òmnium Cultural amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya.

Segons els organitzadors, aproximadament 30.000 persones van participar en les diferents acti-

vitats amb què les més de 170 entitats adherides van voler remarcar el caràcter festiu i reivindicatiu de la Diada. Com cada any, una de les més concorregudes va ser la Fira d'Entitats, en què nombroses plataformes i associacions catalanistes aprofiten per donar-se a conèixer i informar la població dels seus principals projectes.

Entre les guinguetes, una de les més celebrades

va ser la de la Plataforma Pro Seleccions Esportives Catalanes, que sota el lema "marca un gol a Espanya" oferiria la possibilitat de xutar a una porteria decorada amb un pòster de la selecció espanyola.

Segons declaracions del president d'Òmnium, Jordi Porta, la Festa s'ha de valorar molt positivament, "ja que s'ha mantingut l'assistència de l'edició del 2007 i s'ha pogut com-

binar perfectament l'aspecte més festiu de la Diada amb la banda més reivindicativa".

Aquesta vessant reivindicativa es va fer palesa quan el periodista Albert Om va aprofitar una pausa entre els concerts que s'estaven celebrant per llegir el manifest de la Festa de la Llibertat. Un manifest que en aquesta edició va utilitzar un to més dur que en anteriors edicions per —seguint amb la línia de l'acte que Òmnium va organitzar el juliol passat al Teatre Nacional de Catalunya— protestar contra el bloqueig de l'Estatut que està duent a terme el Tribunal Constitucional. ■

Via lliure

INDEPENDÈNCIA · El poble català surt al carrer amb una nítida reivindicació per l'estat propi
MASSIVA · La marxa de Barcelona aplega més d'un milió i mig de ciutadans ■ P4-31

EDITORIAL

El poble ho té clar

Els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya van demostrar massivament ahir que en aquest punt de la història nacional l'assoliment de l'estat propi és l'objectiu central de la població. Els actors polítics catalans tenen des d'avui mateix l'obligació moral de treballar per aquesta reclamació popular fins que, com a mínim, s'aconsegueixi que el país pugui decidir lliurement i de manera democràtica si vol continuar formant part d'Espanya. Cal un exercici de responsabilitat per conduir sense estridències aquest procés, però el clamor del poble no pot ser desoït.
Plana 3

FOTO: ORIOL DURAN

SOLVIA

Les millors ofertes immobiliàries a solvia.es

Sabadell

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

La delegació de representants de l'AMI i l'ANC va ser rebuda per la presidenta del Parlament i una vintena de diputats de tots els partits excepte el PP i Ciutadans ■ GUILLEM SÁNCHEZ / ACN

De Gispert: “Estigueu segurs que us escoltarem”

La presidenta del Parlament assegura a una delegació de l'ANC i l'AMI que pren nota del missatge “inequívocament sobiranista” de la marxa ■ Artur Mas rebrà els organitzadors avui mateix o demà

Òscar Palau
BARCELONA

“La presidenta ens ha dit que el president ens rebrà de manera immediata, ho hem aconseguit.” Una eufòrica Carme Forcadell, presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), compareixia a les nou en punt de la nit davant els milers de persones que s'esperaven a l'avinguda Marquès de l'Argentera, per informar-les que Artur Mas havia accedit finalment a la petició de reunir-se amb els organitzadors de la ja històrica marxa de Barcelona. No va ser ahir mateix com li havien reclamat d'entrada, però sí almenys “en els propers dos dies”, segons els acabava de confirmar Núria de Gispert. És a dir, que serà avui mateix o demà.

Aquesta, més enllà dels números, era una de les

grans fites que es proposava l'ANC en la jornada d'ahir: aconseguir que les institucions prenguessin nota del clam del poble. I la presidenta del Parlament, com a mínim, els ho va deixar clar: “Estigueu segurs que us escoltarem.” Veurem, a partir d'avui mateix, fins a quin punt.

De Gispert ho va anunciar durant la recepció a la cambra a una quinzena de membres del secretariat de l'ANC i alcaldes de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), en què també van ser presents una vintena de diputats, representants de tots els partits excepte el PP i Ciutadans. No els va ser fàcil recórrer els pocs metres que separaven l'escenari que marcava el final de la manifestació, davant l'estació de França, de l'accés a la cambra catalana, de tanta gent que hi havia.

“Hem acabat la primera etapa”

Carme Forcadell proclamava als quatre vents, per acabar “de manera gloriosa” la marxa, que acabaven de protagonitzar la “manifestació més gran, important i massiva” de la història de Catalunya, tot i que ja avisava que tot just s'ha acabat “la primera etapa del camí”, i que a partir d'avui l'ANC continuarà treballant, i no s'aturarà, fins a assolir la independència. “Hem demostrat al govern i al món que volem ser un nou estat

La delegació va ser rebuda, i després acomiadada, amb una ovació i crits d'independència dels milers de persones que també s'havien congregat al parc de la Ciutadella, des de feia hores, per donar-los suport. A la mateixa porta del Parlament els es-

d'Europa”, recalca, i feia una crida al poble a “continuar amatenent” per treballar per aquesta fita.

Els organitzadors van veure superades totes les seves expectatives, que no eren baixes, també quant a l'assistència, tot i que no volien entrar en batalles de números, i no en van donar cap. Això sí, des de l'escenari deixaven clar que devien ser “uns quants més” que el milió i mig que diuen les autoritats.

peraven De Gispert i el vicepresident primer de la cambra, Lluís Corominas, als quals van lliurar senyals documentals: un manifest de l'ANC i una carta de l'AMI. Tots dos, això sí, reclamen el mateix: ras i curt, que el Parlament iniciï un procés de secessió

Les frases

“Mas, serem al vostre costat si empreneu el camí de l'estat propi; us toca demostrar que heu escoltat el poble”

Carme Forcadell
PRESIDENTA ANC

“Catalunya no està adormida, ha estat una gran Diada. El poble ha sortit a defensar els seus drets i llibertats”

Núria de Gispert
PRESIDENTA DEL PARLAMENT

d'Espanya. “No ens admetem com som i com volem ser”, justificava Forcadell a la sala blanca, i es comprometia formalment a buscar “suports institucionals” perquè la massiva marxa d'ahir tingui “conseqüències històriques”. Forcadell també va expo-

sar als parlamentaris el possible full de ruta que proposa si Mas acaba convocant eleccions anticipades: que el nou Parlament convoqui un referèndum i, si l'Estat espanyol no el permet, proclami directament la independència. “Escolteu el clam del poble”, demanava Forcadell, mentre se sentien de fons els crits dels congregats a la porta.

De Gispert va felicitar els organitzadors per la seva “capacitat de mobilització”, i en va prendre bona nota. De fet, va admetre el “to reivindicatiu innegable” de la Diada, en què el poble va expressar “un missatge inequívocament sobiranista”. I els va prometre que no es quedarà en no res. “Els esforços esmerçats avui serveixen perquè demà el poble català pugui exercir el seu dret a decidir”, va concloure.

No només a membres de CiU, remourà les consciències la marxa. El president del grup parlamentari socialista, Xavier Sabatè, avançava en acabar l'acte que reclamarà a Mas que l'agenda de la trobada amb Rajoy del dia 20 inclogui alguna cosa més que el pacte fiscal: la restauració “íntegra” de l'Estatut aprovat pel Parlament. Alguna cosa es mou. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

El govern promet no diluir l'anhel d'autodeterminació

El portaveu de l'executiu, Francesc Homs, assegura que el govern ha entès el missatge de la manifestació. Sosté que el clam ajudarà en la negociació del pacte fiscal però que no el rebaixaran

Redacció
BARCELONA

Missatge rebut. És la resposta que va donar ahir el govern a través del seu portaveu, Francesc Homs, en espera que avui el president de la Generalitat valori la manifestació independentista de la Diada. "La societat ha deixat clar que hi ha voluntat d'autodeterminació", va afirmar Homs a Catalunya Ràdio.

El portaveu del govern va assegurar que la massiva mobilització d'ahir, que va fer sortir al carrer més d'un milió i mig de persones ajudarà en la negociació del pacte fiscal però va prometre que el missatge, "nítid" en favor de la independència, "no es diluirà". Les paraules d'Homs suposen un viratge important en l'estratègia de l'executiu que, fins ahir a la tarda, sostenia que la convocatòria reforçaria la petició del concert econòmic, en especial en la propera reunió entre Mas i Mariano Rajoy, el proper dia 20 de setembre. El clam unitari en favor de l'estat català ha desbordat la previsió de l'executiu català. "Tot plegat va en la mateixa direcció encara que sigui a ritmes diferents", admetia Homs.

De fet, al matí, el presi-

Maragall, Ros, Bosch i Geli, ahir en la manifestació de la Diada ■ ACN

dent de la Generalitat havia alertat a Madrid que "sense el pacte fiscal el camí de la llibertat està obert", un avís superat per la manifestació de la tarda. Mas també demanava que "s'escolti bé el que s'es-

tà dient, el que es vol i el que se sent des de Catalunya". Dilluns a la nit, el president català ja va fer seu en el discurs de la Diada Nacional la crida independentista dels manifestants. "El vostre clam és el

meu", va afirmar.

Els partits, per la seva banda, van celebrar la gran mobilització i es va comprometre a escoltar i interpretar la demanda. El secretari general de CDC, Oriol Pujol, va consi-

derar "un èxit espantós" la convocatòria que, al seu parer "marca el camí de la llibertat de Catalunya". El president del comitè de govern d'Unió, Josep Antoni Duran i Lleida, també va alertar el govern

espanyol que tindrà "problemes seriosos" si no escolta i té en compte el clam català.

La petició que va fer el president d'ERC, Oriol Junqueras, no va ser per a l'executiu estatal sinó per al català al qual va demanar que tingui en compte el clam de la manifestació en favor de la independència. La demanda que va fer el secretari general d'ICV, Joan Herrera, va ser als dos governs i també a Europa perquè escoltin els anhels del poble català. Herrera està convençut que el dret a decidir és l'eina per desencallar el conflicte entre Catalunya i Espanya.

Divisió al PSC

Si alguna cosa va deixar clara la manifestació va ser la divisió que es viu en el si del PSC. A la mobilització, es va poder veure Àngel Ros, Marina Geli, Pia Bosch, Laia Bonet i Ernest Maragall, entre d'altres tots ells del sector catalanista dels socialistes. En acabar la marxa, el nou president parlamentari, Xavier Sabaté, felicitava els organitzadors per "l'èxit" però alertava del perill de fractura social entre els catalans. El primer secretari del PSC, Pere Navarro, valorarà avui la mobilització.

Qui no es va veure a la marxa va ser el PP. Els populars van estar pràcticament absents de la jornada, a excepció de les alertes que van arribar de Madrid. I Alicia Sánchez-Camacho va tornar a erigir-se de nou en la portaveu de la "majoria silenciosa" que ahir no va sortir al carrer. Tampoc van estar presents Ciutadans. ■

Les frases

“La societat ha deixat clar que hi ha voluntat d'autodeterminació”

Francesc Homs
PORTAVEU DEL GOVERN

“La manifestació ha estat un èxit, però Catalunya està fent passes enrere i s'està fracturant”

Xavier Sabaté
PRESIDENT GRUP PSC PARLAMENT

“Esperem que el govern estigui a l'altura del que avui demana la gent”

Oriol Junqueras
PRESIDENT D'ERC

“Els partits estatals han d'estar atents al malestar que existeix al país i al malestar nacional”

Joan Herrera
SECRETARI GENERAL ICV

“No permetrem que la veu dels catalans que han reclamat la independència quedi en l'oblit”

Uriel Bertran
SECRETARI GENERAL DE SI

“No puc negociar amb un govern que impulsa i legitima una manifestació independentista”

Alicia Sánchez-Camacho
PRESIDENTA DEL PP

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

La comitiva blaugrana que va participar ahir en l'ofrena floral amb motiu de la Diada ■ FC BARCELONA

Rosell va a la manifestació i el Barça es bolca a la Diada

El president del Barça encapçala l'àmplia comitiva blaugrana en la tradicional ofrena floral i participa en la històrica mobilització "a títol personal", i l'Espanyol il·lumina l'estadi amb la senyera

P. Gelada
BARCELONA

Tot i que no ho va anunciar fins a l'últim moment, Sandro Rosell, acompanyat per la seva família, va assistir a la multitudinària manifestació sobiranista que ahir a la tarda va omplir el centre de Barcelona. Ho va fer "a títol personal", igual que altres membres de la directiva blaugrana, tal i com va assenyalar durant l'ofrena floral del matí el vicepresident de l'àrea institucional del club, Carles Vilarrubí.

"El FC Barcelona és una institució que no es pot mantenir al marge de la realitat del país", va assenyalar Vilarrubí, tot i precisar que el club, com a col·lectiu, no es defineix respecte a una acció de caire polític.

Des de Nova York, qui també va voler col·laborar en la manifestació va ser Pep Guardiola, que mitjançant un vídeo va deixar clar la seva po-

Les frases

"El Barça no pot estar d'esquena a la societat catalana"

Carles Vilarrubí
VICEPRESIDENT DEL FC BARCELONA

"Aquí teniu el meu vot per la independència"

Pep Guardiola
EXENTRENADOR DEL FC BARCELONA

"Aquest és un moment per reflexionar"

Ramon Condal
PRESIDENT DE L'ESPANYOL

Els sindicats i entitats, també presents

Sindicats i entitats també van assistir a la multitudinària manifestació de la Diada nacional. Els secretaris generals de CCOO i de la UGT de Catalunya, Joan Carles Gallego i Josep Maria Álvarez, van alertar ahir que el govern espanyol ha d'escollir la reivindicació expressada a la manifestació de l'Onze de Se-

sició amb una frase: "Aquí teniu el meu vot per la independència".

D'altra banda, una àmplia representació del FC Barcelona va participar,

tembre. Al govern de la Generalitat, Gallego li va advertir que s'equivocarà si pensa que només és una "reivindicació nacional" i que "pot seguir fent retallades". Mentre que Álvarez va destacar que cap executiu havia tingut "un suport tan ampli" per negociar el pacte fiscal. Des d'Òmnium Cultural, el

com cada any, en la tradicional ofrena floral al monument de Rafael Casanova, un dels actes matinals amb més tradició de la Diada Nacional de Catalu-

nya. El president del club, Sandro Rosell, va encapçalar la comitiva blaugrana, juntament amb nombrosos components de la junta directiva com ara els

vicepresidents Carles Vilarrubí i Jordi Cardoner i els directius Jordi Moix, Jordi Monés, Jordi Mestre, Joan Bladé i Josep Ramon Vidal-Abarca. També s'hi va afegir Tito Vilanova amb el capità de la plantilla, Carles Puyol.

vicepresidents Carles Vilarrubí i Jordi Cardoner i els directius Jordi Moix, Jordi Monés, Jordi Mestre, Joan Bladé i Josep Ramon Vidal-Abarca. També s'hi va afegir Tito Vilanova amb el capità de la plantilla, Carles Puyol.

Espanyol

Qui també ben aviat, a primera hora del matí, va participar en els actes de la Diada va ser l'Espanyol que va complir amb la tradició de cada Onze de Setembre, i va fer l'ofrena floral al monument a Rafael Casanova en un acte encapçalat pel president, Ramon Condal, que anava acompanyat del conseller delegat del club, Joan Collet, i dels jugadors del primer equip Joan Verdú, Cristian Álvarez i Raúl Rodríguez. "És un moment per reflexionar". L'Espanyol també va participar en la Diada il·luminant l'estadi de Cornellà-El Prat amb els colors de la senyera ahir a la nit. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs
Periodista

Responsabilitat de Mas i Rajoy

Amb la força de la massiva manifestació d'ahir a Barcelona, amb més d'un milió i mig de persones al centre de la capital catalana, els presidents Rajoy i Mas han de ser capaços de respondre a les queixes dels ciutadans emprenyats, sobiranistes, independentistes... Tenen una primera oportunitat de fer-ho en l'entrevista que mantindran la setmana vinent, el dia 20 de setembre. No podran decebre.

A la Transició, l'any 1977, tot el descontentament i la força pacífica catalana es van visualitzar en una manifestació multitudinària que va animar el restabliment de la Generalitat, el retorn del president Tarradellas i la recuperació de l'autonomia. Llavors, va ser un gran èxit ciutadà i el govern de Madrid va haver de cedir.

Molt menor va ser l'efecte de la multitudinària manifestació del 10 de juliol del 2010. El govern central no va cedir. Malgrat el gran malestar per la retallada del Tribunal Constitucional a l'Estatut, no es va aconseguir res més que demostrar que el nou text no era només un caprici de la classe política. Amb tot, l'Estatut va quedar retallat.

El plus afegit de la manifestació d'ahir és el de ser una iniciativa de persones alienes a l'oficialitat política. Una bona implicació de la societat civil. Els polítics només hi eren convidats i serà a partir d'avui que hauran de demostrar que estan a l'altura de les circumstàncies i que han escollit el missatge.

No valdrà que des del govern central s'excusin en la crisi econòmica i en els problemes de l'encaix espanyol a la Unió Europea. Ni valdrà que Artur Mas argumenti que abans d'aconseguir res s'han de passar un seguit de llargs i feixucs tràmits sense data concreta per aconseguir els objectius que ha dissenyat.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

Minut a minut Manifestació maratoniana

'La flama' que no acabava mai

DURADA • La capçalera de la marxa va finalitzar el recorregut després de més de tres hores caminant quan l'acte de clausura a la Ciutadella ja s'havia acabat **TENSIÓ** • Els organitzadors van quedar desbordats en alguns moments per la immensa quantitat de manifestants

Sergi Picazo
BARCELONA

Guerra de xifres a banda, l'únic segur és que la manifestació de la Diada del 2012 serà recordada com la marxa de més llarga durada de la història del país. Tres hores i 20 minuts per fer els menys de dos quilòmetres de recorregut. Una anècdota il·lustra la grandiositat de la protesta: quan la capçalera de la marxa va finalitzar el recorregut, l'acte de clausura ja s'havia acabat. *Els Segadors* sonaven de fons quan la pancarta *Catalunya, nou estat d'Europa* albira va el final. Alguns manifestants van sortir de casa seva a les 8 o 9 del matí per agafar un bus a Cadaqués o Tortosa. 12 hores després, a les 21 hores de la nit, la manifestació es donava per acabada al parc de la Ciutadella. Manifestació maratoniana.

16.10h

Ja hi havia milers de manifestants abans de començar.

Les primeres imatges del canal 3/24 ja mostraven milers de persones a la cantonada entre passeig de Gràcia i Gran Via quasi dues hores abans de l'inici. Accedir al recorregut va ser complicadíssim. Metro ple a vessar; als trens, ni una agulla, i als autobusos, cares contra els vidres. A les cinc de la tarda ja no es podia fer un pas per Via Laietana ni per passeig de Gràcia. Columnes de manifestants avançaven pel carrer Aragó i des dels Jardins de Gràcia, però també des del Clot, el Raval o la Barceloneta. Milers de persones, en moviment. Amunt i avall. Per la dreta i per l'esquerra. Formiguer indesxifrable d'estelades. La manifestació amena-

18.00h
Passeig de Gràcia

18.35h
Via Laietana

çava la Història de ser un èxit mai vist a Catalunya.

17.25h

Arriben junts Jordi Pujol i els consellers del govern

Els polítics comencen a arribar, escortats i obrint-se pas centímetre a centímetre, fins a les posicions de partida al passeig de Gràcia. A l'alçada de Consell de Cent, hi arriben alhora i junts els consellers del govern de CiU liderats per Jordi Pujol. L'expresident va ser, sens dubte, el més aplaudit per la militància convergent. Paral·lelament, la presidenta de l'ANC, Carme Forcadell, i el president de l'Associació de Municipis per la Independència, Josep Maria Vila d'Abadal, arribaven, no sense dificultats, a la capçalera situada a la cantonada dels carrers Pau Claris i Casp. Casp, com el compromís de Casp, que al 1412 va reunir un grup de nobles d'Aragó, València i Catalunya per decidir qui succeiria l'últim rei del casal de Barcelona Martí l'Humà. Curiós.

17.55h

Caos i nervis al cordó de seguretat de la capçalera de la marxa.

Cinc minuts pel compte enrere. La manifestació està a punt de començar però ja no hi ha espai per caminar. Ningu es pot pràcticament ni moure. Els voluntaris aixequen l'estelada gegant que encapçala la manifestació i, aleshores, com sorgits del no-res, centenars de persones trenquen el feblíssim cordó de seguretat. Nervis entre els organitzadors. Algú, definitivament, pren la iniciativa i crida: "Tireu, tireu!", i els alcaldes comencen a caminar cap al Parlament. Un noi, amb el peto de seguretat, ho veu complicat: "És com si ens haguessin envaït els Estats Units i no poguéssim aturar-los". Manifestació desbordada.

18.10h

Un quart d'hora de marxa i s'ha avançat poc més de deu metres.

La manifestació l'encapçalen alcaldes de l'AMI com el gironí Carles Puigdemont (CiU), el vigatà Josep Maria Vila d'Abadal (CiU), el montbuienc Jordi Solé (ERC) o l'arenenc Josep Manel Ximenis (CUP), entre d'altres. Tots semblaven una mica esgotats abans de començar. Per donar-los l'energia necessària, al camió de so comença a sonar a tota pastilla la cançó *La flama* dels valencians Obrint Pas. La gent comença a ballar.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

Un clam únic i amb força

LEMA • Els participants a la manifestació d'ahir coincideixen en una única demanda, la independència del país **MOTIU** • El mal tracte de l'Estat espanyol vers Catalunya i l'espoli fiscal són les principals causes d'una petició unànime **CRÍTICA** • Els polítics s'emporten bona part de les queixes dels manifestants per la seva immobilitat i se'ls reclama que passin a l'acció amb urgència

Natividad Cruces
Vilanova i la Geltrú

“Sobretot venim a demanar la independència i a celebrar la Diada amb molta il·lusió. A veure si ara tot això serveix d'alguna cosa”

Jordi Aparicio
Vilanova i la Geltrú

“Vull la independència i estic molt content de veure tota aquesta gent, però trist alhora perquè els polítics només tenen ambició”

Iban Pérez
Piera

“Sóc un català emprenyat que ve a demanar l'estat propi. Aquesta és una oportunitat única per lluitar pels drets del nostre poble”

Vicenç Loncan
Barcelona

“Vinc de família d'esquerrers i vull la independència perquè estic cansat de l'espoli espanyol. Crec que ja ens toca i sols podem fer-ho, no ens cal l'ajuda de ningú”

Dídac Sánchez
Barcelona

“Vull la independència perquè fa molt de temps que la demanem i ara és un moment molt important. Això és gairebé la independència en pau”

Toni Noguero
L'Hospitalet de Llobregat

“Vull una terra lliure, independent, i que no se'ns mengin els impostos des de l'Estat centralista”

Josep Barrufet
L'Hospitalet de Llobregat

“Jo vull que els nostres diners es quedin a Catalunya, per això demano la independència”

Àlex Nolla
L'Hospitalet de Llobregat

“Estem asfixiats pel poder espanyol des de totes bandes i només ens queda una via, la independència, perquè el pacte no funcionarà amb qui no vol pactar”

Àngel Vilaró
Montgat

“La independència per mi és un sentiment, perquè tinc avantpassats que van donar la vida per aquest país i jo sóc aquí en representació seva”

Isabel Doys
Les Franqueses del Vallès

“Catalunya ha de ser un estat dins d'Europa i tinc l'esperança que algun dia podrem decidir sobre el nostre territori sense dependre d'altres que no en tenen ni idea”

Joan Abellaneda
Mataró

“Volem ser independents per poder decidir sobre el nostre territori i tot allò que ens és propi. Res més que això”

Montse Montells
Mataró

“Volem decidir per nosaltres mateixos, estem farts de l'espoli fiscal i també dels mals polítics”

Antoni Junqueres
Malgrat de Mar

“Vinc a fer força perquè només si estem tots units podrem aconseguir que els nostres diners es quedin aquí i no se’n vagin a Madrid, tot i que ho veig impossible”

Gilbert Trilles
L'Aleixar
(Baix Camp)

“Vull la independència perquè ja estem cansats que ens escurin les butxaques i al damunt ens maltractin. Si no ens volen, que ens deixin marxar”

Josep Regí
Malgrat de Mar

“Vinc a veure si aconseguim el que esperem la majoria de catalans, que és treure’ns aquesta llosa de l’esquena que es diu Espanya”

Juli Sánchez
Rubí

“Jo vinc cada any a la Diada i l’objectiu és sempre el mateix: a veure si aconseguim fer un país socialista independent”

Pere Senyé
Tona

“Vull la independència ara i no haver d’esperar fins al 2014. També vull demanar als polítics que s’ho repensin i facin ja un pas endavant”

Montse Guillem
Sant Cugat del V.

“Vull la independència de Catalunya de seguida i la meva demanda és tant social com cultural i econòmica”

Anna Sáez
Lleida

“Ens hem de fer sentir en el clam per la independència, només així la podrem aconseguir”

Xavi Raventós
Vilafranca del Penedès

“Ja n’hi ha prou. Vull una Catalunya independent, i no només per salvar la nostra llengua i cultura, sinó també la butxaca. Tots units farem força”

Maria Elena Sobrepere
Sabadell

“He vingut per demanar la independència, dir prou a les retallades i sol·licitar que, com a mínim, ens respectin”

Victòria Escrich
Barcelona

“És una protesta global per la situació de crisi econòmica, però també perquè estan en crisi els drets dels catalans”

Conxita Mollfulleda
Barcelona

“Demano la independència pel mal tracte que rebem d’Espanya; no hi ha entesa possible, hem tingut 35 anys per conèixer-nos i no n’hi ha cap voluntat”

Jaume Agudo
Rubí

“Vull la independència, hi ha un malestar molt generalitzat per les relacions entre Catalunya i Espanya”

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

L'estelada i les senyeres en general van ser presents en múltiples indrets i situacions com a prova i testimoni de les adhesions populars a la jornada ■ A. SALAME; G. SÁNCHEZ / ACN; O. DURAN

El triomf de l'estel

IRRUPCIÓ • L'estelada esdevé el símbol més emblemàtic de la Diada **HOMENATGE** • Barcelona es va despertar entapissada d'ensenyes als balcons i a peu de carrer, en una marea de ciutadans que les van passejar des de primera hora del matí **INNOVANT** • Multitud de vianants van desfilar lluint la senyera de mil maneres originals

M. Moreno
BARCELONA

Un turista de pell escalivada feia ús de les semipiternes ulleres de sol dels visitants per observar ben sorprès la constel·lació d'estelades que ahir al matí voleiaven pel centre i els barris de Barcelona. La capital bullia de l'ambient previ a la manifestació de la tarda i els manifestants locals i arribats d'arreu exhibien la seva panòpia d'armes d'expressió pacífica: senyeres i més senyeres, la majoria estelades, van entapissar la Ciutat Comtal, tant si la mirada era arran de terra com si s'alçava cap als balcons i finestres.

A dalt, les protagonistes encara eren les senyeres clàssiques, moltes de les quals amb el color una mica esmorteït per anys i panys de guarnir balcons, tot i que la versió amb estel hi tenia més presència que mai. A peu de carrer era l'estelada, blava o groga, la que s'imposava, després

que a tots els canals de distribució dels últims dies, fins i tot els més sorprenents i improvisats, s'haguessin exhaurit. Només els quioscos de la Rambla en tenien alguna, tot i que a la majoria el cartell era ben explícit: "No queden estelades".

Els barris s'havien despertat ben guarnits: balcons, mercats, cafeteries i quioscos lluien la quadribarra-

Els barris i el centre de la capital es van mostrar més guarnits que mai amb el símbol sobiranista

da, amb estel o sense, i fleques i pastisseries se l'apropriaven per servir llonguets i tortells amb l'ensinya apel·lant a l'ambient festiu i al sentiment sobiranista dels parroquians.

A més dels habitatges, moltes botigues i petits negocis s'havien preocupat de deixar la senyera onejant tot i haver de tenir la persiana abaixada perquè no era dia laborable.

Menys entusiastes de la llegenda de Guifré el Pilós es mostraven algunes cadenes i franquícies globalitzades, preocupades més que res de captar clients per a les seves terrasses, amb la paradoxa que molts d'ells, en bona part vinguts de comarques, anaven proveïts de senyeres i estelades disposades de tan diverses maneres que haurien donat per a una desfílada de passarel·la de moda.

Amb pal, com a capa, com a davantal, com a pareo, entortolligades com a turbants, estampant samarretes, tatuades amb maquillatge en tot bocí de pell que quedés a la vista, competien amb altres símbols de catalanitat com la barretina, de les quals fins i tot es veien versions d'estiu, amb visera incorporada per suportar el ressol del xafogós final d'estiu barceloní. També s'albiraven les quatre barres en mocadors al cap o al coll, globus i adhesius, o cintes que feien una mica més elegants algunes mascotes que acolorien el panorama tradicionalment gris asfàltic d'un festiu a Barcelona.

Especials

Molts, molts nens, esgrimien ahir la bandera catalana en el que per a molts era el bateig de foc del tarannà reivindicatiu de l'Onze de Setembre, que també es deixava veure en llocs entranyables o insòlits com ara cadieres de rodes, sabates o joies de moltíssims vianants.

Arreu, però especialment pel nucli central de la ciutat, passaven entre renou de clàxons reivindicatius cotxes particulars, autocars i motos, que també exhibien estelades, algunes al costat d'altres ensenyes compatibles, com *ikurrins*, banderes blaugrana o d'altres clubs esportius i també escuts d'agrupacions esportives o folklòriques, passant per clubs gastronòmics.

Preu per preu, senyera grossa

Al cor de la ciutat, la senyera gegantina d'El Corte Inglés de plaça Catalunya rivalitzava amb les tres enormes estelades que, penjant de la seu de la Fundació Catalunya Estat, eclipsaven de manera gairebé provocativa alguns logotips de l'antiga Caja Madrid. Guarniments extraordinaris per a un dia extraordinari, al costat d'altres menys espectaculars però més entranyables, com la flamant senyera que algú va lluir penjada en un celobert a la vista del carrer, lluent i amb olor de net, acabada de sortir de la rentadora. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

Uns manifestants prenent-se un descans en una jornada que va estar marcada per la intensa calor ■ ORIOL DURAN

Mòbils apagats i a la butxaca

MULTITUD • La massiva afluència de persones va saturar la xarxa telefònica durant part de la manifestació **RECOMANACIONS** • La Generalitat va demanar als participants que s'informessin a través de les ràdios i no per les xarxes 3G

M.B.
BARCELONA

La dependència del telèfon mòbil avui dia és tal que, quan surts de casa, repasses mentalment que no te l'hagis deixat, com fas amb les claus i altres estris imprescindibles en la nostra vida quotidiana. Però ahir a Barcelona aquests aparells, que cada cop es fan servir més per navegar i menys per trucar, van passar a millor vida, almenys durant bona part de la manifestació. La presència d'un milió i mig de persones va fer que la xarxa telefònica se saturés, i molts telèfons van quedar inservibles. Ni es podia trucar, ni navegar amb facilitat, ni piular ni enviar els sempre necessaris Whats App. Tot va quedar bloquejat, fins i tot hores abans que s'iniciés la marxa.

A les cinc de la tarda la massificació ja era tal que la xarxa se'n va anar en orris i la Generalitat, com ja havia fet els dies previs, va reco-

manar a la gent que no utilitzés gaire els telèfons. Fins i tot va demanar que les persones que es volguessin informar ho fessin a través de les ràdios i no via la xarxa 3G dels mòbils, que es tallava contínuament. "És convenient finalitzar les aplicacions del mòbil que no es facin servir i desactivar el correu electrònic per no saturar la xarxa", insistien des del govern.

A Twitter, milers d'usuaris van enviar piulades amb l'etiqueta #freedomforcatalonia

També es va fer una altra advertència, que s'havia repetit els dies anteriors a la Diada. Tota aquella persona que necessités trucar al 112 millor que ho fes a través d'un telèfon fix. En aquest sentit no hi va haver gaires incidències, però el Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) va haver d'atendre 31 perso-

nes, totes amb pronòstic lleu. Només cinc van ser derivades a centres d'urgència, mentre que la resta van ser atesos i donats d'alta al mateix lloc. La gran majoria d'aquestes atencions van ser per lipotímies provocades per la calor, i també alguns atacs d'angoixa per culpa de l'aglomeració que es va viure en molts carrers del centre.

El Twitter va ser un altre dels elements 2.0 que ahir van triomfar, tot i que costava bastant penjar una piulada amb foto si eres al mig de la manifestació. El Departament d'Interior de la Generalitat va fer servir aquesta eina per anar fent recomanacions als ciutadans i informar-los de l'evolució de la convocatòria. Es va crear per a l'ocasió el perfil @Seguretat11-S. I els usuaris catalans van enviar milers i milers de piulades amb l'etiqueta #freedomforcatalonia o #11s2012. En aquesta guerra de la xarxa també es van crear algunes etiquetes de caire espanyolista per contrarestar els lemes independentistes. ■

Pancarta en la marxa, en anglès ■ ELISABETH MAGRE

“Manifestació referèndum. I l'hem guanyat: Catalunya vol tenir un estat propi, i això avança ràpid”

Carles Puigdemont
ALCALDE DE GIRONA

“Ens han demanat que «apretem», i nosaltres demanem que ens hi ajudeu”

Anna Simó
PORTAVEU D'ERC

“CiU vol seguir fent la puta i la Ramoneta i allargar el pacte fiscal. Les eleccions no resoldrien res”

Alfons López-Tena
PORTAVEU DE SOLIDARITAT

“És el món sencer que no entendre res si res no es mou”

Quim Torra
EDITOR

“Tothom serà benvingut. Camacho, presidenta. Catalunya, <independenta>”

Miquel Calçada
PERIODISTA

“Dia històric. Un milió i mig de catalans manifestant la voluntat de ser una nació plena”

Marina Geli
DIPUTADA DEL PSC

“Mentre es feia la «manis», CiU i el PP votaven junts a Madrid apujar el pressupost de Defensa”

Dolors Camats
PORTAVEU D'ICV

“6.436.000 catalans i catalanes NO han assistit a aquesta manifestació separatista”

José Antonio Coto
DIPUTAT DEL PP

“És una manifestació gegant que Rajoy no pot qualificar d'embolic. Això és seriós”

Ignacio Escolar
PERIODISTA

“L'independentisme és una de les forces més poderoses de la natura”

Víctor Alexandre
ESCRITOR

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

La tercera Diada històrica en imatges

La primera Diada històrica va ser el 1976 a Sant Boi, quan tot just no feia ni un any que havia mort el dictador Francisco Franco. La segona, a Barcelona, l'any següent. Va ser la del milió, la que va precipitar el retorn de l'autogovern de Catalunya i del president a l'exili, Jo-

sep Tarradellas. La tercera va ser la d'ahir, per més que des de les instàncies oficials espanyoles s'intentés ignorar, minimitzar o menysprear, com és costum quan alguna acció cívica no és del seu gust. Doncs bé: en aquestes pàgines aportem algunes de les imatges que ja for-

men part de la història de Catalunya. Fotografies que donen fe que la Diada va ser un acte reivindicatiu, però també una festa cívica en la qual van participar persones de totes les edats, condicions i aspiracions; una festa en la qual el català no era l'única llengua que se sen-

tia. Les fotos revelen que l'independentisme arriba a Catalunya amb fermesa, però també amb il·lusió. Bona prova del caràcter festiu de la Diada van ser algunes demostracions castelleres i ballades de gegants. Cal remarcar, també, l'absència d'incidents. Moltes famílies van aprofitar l'oportunitat per passejar per Barcelona abans de la manifestació. També hi havia moltes famílies que volien fer participar d'una oportunitat que se

sabia que seria històrica. Com el 1977, la cita de la manifestació era a la confluència del passeig de Gràcia amb la Gran Via de Barcelona, però des d'abans que es constituís ja es va veure que la manifestació quedaria desbordada. Un altre cop, igual que va passar fa 35 anys.

Les imatges captades tant al punt de trobada com, posteriorment, a la Via Laietana i altres carrers de la ciutat demostren que el nombre de catalans que cre-

uen que ha arribat el moment de la independència augmenta malgrat el que veus interessades puguin dir en les tertúlies de Madrid.

L'edició que va fer El Punt Avui, amb una estelada a la portada, va tenir un gran èxit de públic, ja que es va exhaurir pràcticament en tots els quioscos de Barcelona i de la resta de Catalunya. En aquestes pàgines, un dels lectors del nostre diari. ■ ORIOL DURAN / ALBERT SALAMÉ

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

La CE recorda que la independència implica la sortida de la Unió

▣ L'acceptació del nou estat suposaria un reconeixement internacional i una negociació per adherir-se a la UE ▣ La Comissió Europea, al cas de la marxa

Redacció
BARCELONA

La independència de Catalunya implicaria, d'entrada, la sortida de la Unió Europea. Així ho alertava ahir el portaveu comunitari, Oliver Bailly, que va evitar específicament valorar la manifestació independentista de la Diada Nacional, i només va deixar clar que una hipotètica secessió de l'Estat espanyol implicaria quedar fora de la UE i que la nova reincorporació s'hauria de fer respectant tots els tractats internacionals. "Correspon a les regions, a les forces polítiques, a nivell nacional o regional, discutir aquestes qüestions en el context domèstic. No hi ha disposicions en els tractats de la UE sobre la secessió d'una regió d'un estat membre", va apuntar Bailly. I va afegir que "si una regió de qualsevol estat membre vol en el futur separar-se del seu estat i demanar ser membre de la Unió Europea, s'haurà de gestionar a través de la llei internacional i després respectar els drets dels tractats pel que fa a l'adhesió".

De fet, la del portaveu de la Comissió Europea era més o menys la mateixa resposta que ja va donar el president de la institució comunitària, José Manuel Durao Barroso, en una resposta parlamentària de Maria Bizzotto, eurodiputada italiana de la Lliga Nord. "En el cas hipotètic d'una secessió, la solució s'hauria de trobar i negociar en el marc legal internacional", era la rèplica de Barroso. La resposta, tant la de Barroso com la de Bailly, suposa, però, posar per primer cop la possibilitat de la independència de Catalunya en

Barroso ja va alertar, a l'agost, del procediment a seguir en cas de secessió ■ F.P.

l'agenda internacional. I un gir copernicà en l'estratègia seguida fins ara per la Comissió Europea que s'havia negat a parlar obertament fins al mes d'agost passat d'una eventual secessió de Catalunya al·legant que no volia interferir en un afer intern espanyol que s'hauria de resoldre dins de l'Estat i d'acord amb la legislació espanyola.

La pregunta de Bizzotto demanava específicament si els catalans perdrien "immediatament" el seu estatus de ciutadans de la UE i els seus drets i deures en cas d'independència. L'eurodiputada es referia a la llibertat de moviment de les persones, béns, capitals i serveis, possibilitat de votar en les eleccions municipals i europees o pertinença a l'euro. Barroso recordava en

la resposta que "la ciutadania de la UE és addicional i no substitueix la ciutadania estatal", de manera que només les persones que tenen la nacionalitat d'un estat membre ho són també comunitaris.

Més fàcil

Fonts comunitàries van explicar a l'ACN que el procés es podria fer "més ràpidament" i amb més "facilitat" que en els casos de països que no han format part anteriorment de la Unió Europea i que intenten entrar al club, ja que Catalunya, per exemple, forma part de l'euro i de la zona Schengen. Amb tot, aquesta negociació *fast-track* que citen les fonts comunitàries hauria de seguir els procediments habituals i, entre d'altres, es requeriria el vot unànim dels 27 estats mem-

Les frases

"Correspon a les regions, a les forces, a nivell nacional o regional discutir aquestes qüestions en el context domèstic"

"Si una regió es vol separar s'haurà de gestionar amb la llei internacional i respectar els tractats"

Oliver Bailly
PORTAVEU COMISSIÓ EUROPEA

bres, l'espanyol inclòs. En el procés, potser es podria deixar que el nou hipotètic estat pogués mantenir alguns dels privilegis europeus de manera "transitòria". "Tot plegat són especulacions", van assegurar les mateixes fonts. ■

Acció a Londres

Uns 150 catalans que viuen a Londres es van aplegar ahir a Piccadilly Circus per reivindicar la independència de Catalunya, segons informa l'ACN. L'acte va consistir a omplir el monument amb se-

nyeres i estelades. L'acte festiu va ser objecte de curiositat dels veïns que passaven llavors per Piccadilly. Els manifestants van cridar favor de la independència i van fer una petita mostra castellera.

Escorcoll en un bus

La policia francesa va escorcollar al pas fronterer amb el Principat un autocar que provenia de Perpinyà i que anava cap a Barcelona amb manifestants. Els va fer baixar i

després els va fer pujar un altre cop. A més, la policia espanyola va retenir i multar el director de La Bressola, Joan-Pere Le Bihan, perquè duia un CAT a la matrícula.

L'exemple sikh

Alguns membres de la comunitat sikh de Catalunya també es van manifestar per la independència, en una altra demostració –que més enllà de les nostres fronteres no

s'entén gaire o gens– que el nacionalisme català és obert i integrador. Només quan un se sent bé en un lloc es posa al costat dels autòctons i lluita pels seus drets.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

DES DE FORA

Independència, arma anticrisi

■ Els mitjans internacionals consideren que el malviure econòmic de Catalunya dins l'Estat empeny els catalans a reivindicar l'estat propi com a sortida ■ La BBC obria la seva edició digital amb la manifestació "massiva" de Barcelona

Emili Bella
BARCELONA

La crisi com a creadora d'independentistes i l'Estat propi com a solució al problema. Els mitjans d'arreu del món que es van interessar per la manifestació d'ahir a Barcelona interpreten que els números han tibats les costures de l'Estat espanyol fins al punt que Catalunya se'n vol anar per viure millor des del punt de vista econòmic. Si Catalunya volia sortir a la premsa internacional, ho va aconseguir. Una cosa va quedar meridianament clara arreu: la marxa era independentista. "Una marea humana catalana crida <independència> per fer front a la crisi", titulava l'agència de notícies France Press. En un teletip previ resumia: "La independència com a arma anticrisi en la Diada de Catalunya".

El testimoni d'Eva Garcia, una estudiant d'història de 21 anys, arribava a totes les redaccions dels mitjans internacionals: "Estem totalment espoliats i els diners dels nostres impostos es perden a Madrid". El despatx va ser reproduït fil per randa per diversos mitjans. No s'hi destacava la presència de Josep Antoni Duran Lleida a la protesta, però sí la del president del FC Barcelona, Sandro Rosell.

L'altra gran agència de notícies europea, l'anglesa Reuters, constatava igualment que "la crisi espanyola alimenta el fervor independentista català" i hi sumava motius històrics que han contribuït a escalfar el conflicte, des de 1714 fins a Franco.

Independència fiscal

Per fer més entenedor el terme pacte fiscal, alguns mitjans parlaven d'independència fiscal, com la

 (Regne Unit)	“ La manifestació independentista catalana du Barcelona a un punt mort ”
	“ La crisi econòmica alimenta el desig català de trencar ”
	“ La crisi espanyola alimenta el fervor independentista català ”
 (Regne Unit)	“ Assistència massiva a la manifestació independentista catalana ”
 (França)	“ Marea humana per reclamar la independència de Catalunya ”
 (Argentina)	“ Catalunya desafia el govern de Mariano Rajoy amb una manifestació separatista ”
 (Bèlgica)	“ Un milió i mig de persones a la marxa independentista a Catalunya ”
 (França)	“ Desenes de milers d'estelades... La immensa marxa per la independència amb motiu de la tradicional Diada de Catalunya a Barcelona és històrica ”
 (Suècia)	“ Els catalans exigeixen el seu propi estat ”
 (Perú)	“ Un milió i mig de catalans marxen per la seva independència ”
 (Àustria)	“ Manifestació massiva per la independència dels catalans ”
 (Portugal)	“ Dos milions marxen per la independència de Catalunya ”

BBC, que obria l'edició online amb "Assistència massiva a la manifestació independentista catalana" i, alhora, es feia ressò de la petició de rescat de la Generalitat a Madrid. Euronews reproduïa les paraules del president, Artur Mas, al matí a la Ciutadella, quan es va adreçar en

anglès als corresponents i periodistes estrangers: "Si no hi ha acord en les nostres demandes econòmiques, el camí cap a la llibertat de Catalunya quedarà obert".

El francès *Le Monde* titulava "marea humana per reclamar la independència de Catalunya" i

destacava que el Principat és la regió més endeutada de l'Estat, però no hi havia ni rastre de l'espòli fiscal. "Sabeu que els catalans han contribuït a Espanya més del que la UE mai ha fet?", preguntava un lector de la notícia al *The Guardian*.

El rotatiu britànic do-

nava veu a la presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana, Carme Forcadell, advertint que tothom qui acudís a la manifestació seria comptat com a independentista. També narrava els motius econòmics i analitzava si Catalunya, per lliure, seria viable econòmicament: "És una qüestió oberta". Els analistes consultats pel diari prediuen possibles boicots si Catalunya continua el camí secessionista, o la marxa de multinacionals del país.

Fins i tot, aprofundia en l'animadversió cap a Catalunya: "Hi ha una antipatia considerable a Espanya cap als catalans, que són percebuts com a rics, sempre queixant-se i fent-se les víctimes".

Emblíc "nacional"

A l'Argentina, el diari *Clarín* llegia la manifestació "separatista" com un "desafiament" al govern de Mariano Rajoy i barrejava nacionalitats al subtítol: "Milers de persones es concentren al centre de Barcelona en la festa nacional per reclamar més sobirania i rebutjar els ajustos que ve aplicant l'administració nacional".

Als EUA, *The New York Times* considerava que la manifestació afegia "una altra preocupació a Espanya" i reproduïa la versió d'un manifestant: "És absurd que haguem de demanar a Madrid que ens presti diners que haurien d'haver estat nostres des del primer moment".

Diaris suecs, polonesos, noruecs, finlandesos, austríacs, canadencs, asiàtics, filipins, australians... tots se'n feien ressò. El corresponent de la ràdio sueca Nyheter/Ekot ho resumia: "Els catalans estan molestos perquè paguen més en impostos a Espanya del que reben". ■

La frase

“Els analistes adverteixen que si Catalunya continua perseguint la independència hi pot haver boicots”
'The Guardian'

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

La Diada més clàssica

La Diada és tradició, i ahir també es van celebrar els actes que any rere any tenen un escenari determinat com ara el monument a Rafael Casa-

nova, on partits polítics, entitats i associacions van fer la clàssica ofrena floral. El Fossal de les Moreres va ser triat, com és habitual, per

l'esquerra independentista. A la tarda i de tornada de la manifestació molts participants van assistir a la Festa de la Llibertat que Òmnium Cultu-

ral organitza al passeig de Sant Joan, a l'altura de l'Arc de Triomf. La marxa alternativa a la que ahir organitzava l'ANC va concentrar simpa-

titzants i afiliats de l'esquerra independentista (foto de dalt) a plaça Urquinaona. Aquest any compartien espai amb la munió de manifes-

tants que volien arribar fins al passeig de Gràcia o bé optaven per agafar Via Laietana per fer més via cap al parc de la Ciutadella. ■ E. MAGRE

EL PAÍS

DIRECTOR: JUAN LUIS CEBRIAN

DIARIO INDEPENDIENTE DE LA MAÑANA

MADRID, DOMINGO 12 DE SEPTIEMBRE DE 1976

Redacción, Administración y Talleres: Miguel Yuste, 38 / Madrid 17 / Teléfono 754 38 00 / Precio: 15 pesetas / Año 1, Número 114

El proyecto Suárez promete Cortes constituyentes

El proyecto de ley de reforma política presentado ayer por el Gobierno abre la vía a unas Cortes Constituyentes, al depositar en el nuevo Parlamento la capacidad de iniciativa para la reforma constitucional, aunque también se le reconozca esta capacidad al Gabinete. Socialistas moderados y demócratas liberales han hecho declaraciones muy favorables al proyecto, que contrastan con la primera impresión recogida en nuestra encuesta de urgencia tras la intervención del presidente en RTVE (véase EL PAÍS de ayer).

El texto gubernamental presenta, en síntesis, cuatro elementos novedosos, que son: la creación de unas Cortes bicamerales; la consagración del sufragio universal directo y secreto; el establecimiento de un procedimiento de reforma constitucional y la regulación de dos tipos de referéndum, de carácter constituyente el uno y prospectivo el otro.

Las nuevas Cortes se compondrán de dos Cámaras: el Congreso de Diputados y el Senado. El Congreso o Cámara Baja, compuesto por 350 diputados —número un tanto escaso—, se elegirá por sufragio universal y a través del sistema de representación proporcional. El Senado o Cámara Alta se compondrá de 204 senadores (cuatro por provincia, dos por Ceuta y dos por Melilla) y se elegirá por el sistema mayoritario.

Las relaciones entre ambas Cámaras se articulan a través de un procedimiento lento y prolijo, que demorará en exceso la aprobación de las leyes. En principio, las leyes habrán de ser aprobadas por mayoría absoluta de los miembros de ambas Cámaras. El Senado deliberará sobre el texto previamente aprobado por el Congreso y, si lo rechazase, se someterá a la aprobación de una comisión mixta de composición paritaria, presidida por el presidente de las Cortes.

Si la comisión no llegara a un acuerdo, o el acuerdo de la misma fuese rechazado por cualquiera de las dos Cámaras, se distinguen dos supuestos: a) si la ley que se discute es de rango fundamental, se somete a la aprobación de las dos Cámaras reunidas en sesión conjunta; b) si se trata de una ley ordinaria, el Gobierno podrá pedir que resuelva definitivamente por mayoría absoluta de sus miembros.

Así pues, se otorga primacía a la Cámara Baja sobre la Alta cuando se trate de una ley ordinaria. Cuando esté en discusión una ley constitucional, la primacía de la Cámara Baja dependerá de su composición, pero, en cualquier caso, se confiere un papel determinante y condicionante a la Cámara Alta.

Ambas Cámaras eligen a su presidente y tendrán autonomía para elaborar su propio reglamento de funcionamiento. Se conserva el cargo de presidente de las Cortes designado directamente por el Rey.

La iniciativa para la reforma constitucional se atribuye al Gobierno y al Congreso de Diputados, indistintamente. El procedimiento para su aprobación queda ya expuesto. Debe únicamente añadirse que se otorga al Rey la facultad de someter el texto constitucional a referéndum de la nación.

El texto zanja la discusión sobre la viabilidad del referéndum prospectivo que ha suscitado polémica en los últimos meses. En adelante, el Rey, con carácter igualmente potestativo, podrá someter directamente al pueblo una opción política de interés nacional. Los resultados del referéndum se impondrán a todos los órganos del Estado. Si las Cortes no mostraran su conformidad, quedarán disueltas.

La principal laguna del nuevo texto se refiere a las relaciones Gobierno-Cortes. Nada, en efecto, se establece sobre la responsabilidad política del Gabinete. Ello puede dar lugar, sin dudas, a problemas constitucionales graves hasta tanto se elabore la nueva Constitución.

Información en págs. 8, 9 y 10

Una de las asistentes a la Diada

CESAR LUCAS

Asistieron decenas de miles de personas

Ningún incidente en la "Diada"

Sin ningún incidente se desarrollaron en la plaza de Catalunya de Sant Boi del Llobregat los actos organizados para conmemorar la jornada del 11 de septiembre. La plaza de la localidad barcelonesa, cuya capacidad se calculaba en una 30.000 personas, se encontraba totalmente abarrotada desde primeras horas de la tarde; cerca de un millar de jóvenes constituían el servicio de or-

den. La mayoría de los asistentes portaban banderas catalanas, junto a *ikurriñas* vascas y banderas de Andalucía y Galicia. El mitin se celebró a las cinco de la tarde, después de un minuto de silencio en homenaje a los muertos en favor de la lucha por la libertad. En el transcurso del cual tomaron las palabras Miguel Roca, Octavi Saltor y Jordi Carbonell.

Información en pág. 12

El avión secuestrado, en París

Los nacionalistas croatas intentan presionar al Gobierno francés

FELICIANO FIDALGO, París

A las siete de la tarde de ayer, un Boeing de la compañía TWA, secuestrado durante la noche del viernes al sábado en los Estados Unidos por seis nacionalistas croatas, aterrizó en el aeropuerto Charles de Gaulle, de París. A media noche, aún no se había producido el desenlace de este grave suceso, que recuerda, en parte, al llevado a cabo en España en 1972 por otro grupo croata.

Poco antes de aterrizar en París, el avión sobrevoló la avenida de los Campos Elíseos y otros barrios de la ciudad, sembrándolos de octavillas en las que se aludía a la independencia de Croacia.

El primer ministro, Raymond Barre, supervisó desde el primer momento las operaciones, que en el aeropuerto dirigió el prefecto de policía de la región parisina. La llamada Brigada Anti Gang y la Brigada de Intervención Especial, ambas entrenadas para hacer frente a este tipo de situaciones, se apostaron en los lugares estratégicos del aeropuerto.

A las diez de la noche, los nacionalistas croatas anunciaron que darían a conocer un mensaje con las condiciones que exigirían para liberar a los rehenes. Una hora después, todo seguía igual.

Antes de dirigirse a París, los nacionalistas croatas dejaron en libertad a otros 33 pasajeros en el aeropuerto de Gander, en Terranova, frente a Canadá.

Según noticias que llegaron a los periodistas, aislados a gran distancia de la pista en la que se encuentra el Boeing, los secuestradores exigieron hablar directamente con el *premier* francés. Pocos minutos antes de las 23 horas, las autoridades francesas hicieron saber que el aparato «no despegaría del aeropuerto». Tanto Giscard d'Estaing como el presidente Ford siguen de cerca el asunto. Durante la tarde de ayer, algunos helicópteros dejaron caer también octavillas en Nueva York y en otras ciudades norteamericanas.

Más información en pág. 3

El jefe de Sanidad reconoce la existencia de hepatitis en Arganda

El jefe provincial de Sanidad de Madrid, señor Fernández Turégano, asegura estar al tanto del foco hepatítico de Arganda del Rey y no desconocer los 195 casos de hepatitis registrados en lo que va de año. No son —según el señor Turégano— los 600 cuya existencia asegurará la asociación de vecinos de la localidad. La población de Arganda del Rey se estima en unas 20.000 personas.

**COLEGIO LOS MADRIGALES
INTERNADO MASCULINO
INTERNADO FEMENINO**

A 45 minutos de Madrid, por la carretera de La Coruña

- Una educación de calidad en régimen de internado.
- 1.º y 2.º etapas de E.G.B. 7.500 pesetas mensuales.

Información:
262 79 21, de 9 a 13 horas. C/ Antonio Rodríguez Villa, 18.

TAMBIEN PLAZAS DE JARDIN DE INFANCIA EN MADRID.

PAGINAS DEL DOMINGO

Reportaje

España, en la ruta del juego
A principios de diciembre se autorizará el juego en España. Una comisión interministerial estudia el tema.
Págs. 24 y 25

Arte

El crítico de arte Santiago Amón concluye su balance de fin de temporada.
Pág. 26.

Teatro

El TEI, nuestra esperanza, por Enrique Llovet.
Pág. 27.

Libros

Págs. 20 y 21.

Televisión

Nuevos nombres en los informativos, por J. R. P.
Pág. 30.

Música

Estreno mundial de la nueva versión de la *Atlántida* en el Festival Internacional de Lucerna.
Pág. 23.

Fuerte dispositivo policial en Barcelona

Normalidad absoluta y asistencia masiva a la "Diada"

ENRICH CANALS, Barcelona

Se calcula en varias decenas de millares el número de personas que asistieron, a las cinco de la tarde de ayer, al mitin central conmemorativo de la jornada del 11 de septiembre. El acto se celebró en la plaza de Catalunya de Sant Boi del Llobregat, población del extrarradio barcelonés. La mencionada plaza tiene una capacidad calculada para 30.000 personas, dándose el caso de que media hora antes de que empezara el mitin era materialmente imposible penetrar en ella.

La afluencia masiva de gente a la citada población se inició en las primeras horas de la tarde. Un servicio de orden, compuesto por 900 personas, la mayoría de ellas jóvenes pertenecientes a los distintos grupos y partidos, se encargaron de distribuir al público en la plaza y calles adyacentes al lugar donde tenía lugar el mitin. La mayoría de los asistentes eran portadores de banderas catalanas y pancartas, en donde podía leerse los pueblos y barrios de procedencia. También eran visibles varias *ikurriñas* vascas y banderas de Andalucía y Galicia.

Los servicios médicos, a cargo de fuerzas de la Cruz Roja, efectuaron tres salidas urgentes ignorándose hasta el momento si los casos atendidos eran de gravedad. Fuerzas de la Guardia Civil y de la Policía Municipal de Sant Boi colaboraron con los miembros del *Servicio de Orden* en la regulación y control del tráfico en los diferentes accesos a la población.

Oradores

El acto empezó pasadas las cinco de la tarde. Como estaba previsto, tomaron la palabra Miguel Roca Juyent, en representación del *Consell de Forces Polítiques de Catalunya*; Octavi Saltor, como representante de los grupos y partidos de la oposición catalana no encuadrados en los organismos unitarios, y el profesor Jordi Carbonell, como portavoz de la *Assemblea de Catalunya*.

Miguel Roca se refirió a las dificultades encontradas en la preparación del acto. Aludió a la «represiva aplicación de nuestros derechos a reunimos y manifestarnos», y dijo que «Cataluña y los catalanes somos todavía un pueblo gracias al proceso que desde el mismo 11 de septiembre de 1714 se inició para recuperar nuestra libertad colectiva, nuestra identidad nacional». Rindió un homenaje emocionado a los que dieron la vida en el transcurso de este proceso y dirigió un sentido recuerdo a los que «tuvieron que coger el penoso camino del exilio». Se refirió reiteradamente al binomio Cataluña-democracia, resaltando que «eran dos reivindicaciones indivisibles».

«Cataluña—dijo— ha sido siempre avanzada en la lucha por las libertades democráticas. En este largo proceso hemos contribuido activamente, decididamente y de manera decisiva en la lucha por las libertades democráticas de todos los pueblos del Estado Español. Por esto, luchar por Cataluña ha sido siempre la expresión de un combate por la democracia, y, por tanto, combatir a Cataluña ha sido también siempre una expresión de combate contra la democracia.»

El segundo orador, Octavi Saltor, se refirió con especial interés a los *otros catalanes*, es decir, a los inmigrados procedentes de los distintos pueblos y regiones del Estado español, señalando que «ya el 11 de septiembre fue escenario de una destacada intervención de inmigrados en la defensa de la libertad de Cataluña». Puso de manifiesto el espíritu unitario que había prevalecido en la organización de la *Diada*, unidad que—dijo— había quedado simbolizada en un signo único: la *senyera* (bandera catalana).

El último de los oradores fue el que arrancó más aplausos y el que provocó un mayor número de interrupciones a lo largo de su par-

Más de 30.000 personas participaron, en Sant Boi de Llobregat, en el mitin organizado para conmemorar la *Diada*.

CESAR LUCAS

lamento. Jordi Carbonell se refirió a la *Assemblea de Catalunya*, definiéndola como el pueblo de Cataluña «en lucha pacífica por sus libertades políticas y nacionales». «El pueblo catalán—dijo— ha sido vencido, pero no sometido. Y después de cada derrota el espíritu democrático ha resurgido con más fuerza. Si hoy nos reunimos es por que después de casi 40 años de autoritarismo y de represión, el espíritu democrático vuelve a manifestarse más vivo que nunca.» Propuso el acceso efectivo del pueblo al poder económico y político, y añadió: «No tenemos bastante con un simulacro de libertades democráticas, no tenemos bastante con que sólo nos dejen hablar y después todo continúe igual... Queremos democracia real, que permita a los intereses populares poder figurar en el marco de una pluralidad de opciones políticas. No queremos reforma, ¡queremos ruptura para establecer el verdadero orden, el orden democrático!»

Los tres discursos fueron retransmitidos por Radio Barcelona. Hubo, sin embargo, deficiencias técnicas que hicieron trabajosa la percepción de la totalidad de los

parlamentos. La retransmisión era en un diferido de tres minutos, y algunos párrafos fueron suprimidos. Las interrupciones a los oradores fueron constantes, siendo las consignas coreadas por el público, las de *Visca Catalunya, Visca la Assemblea de Catalunya y Llibertat, amnistia y estatut d'autonomia*.

Numerosas adhesiones

Fueron leídas numerosas adhesiones recibidas en el transcurso del acto. De entre ellas sobresalió, por su significado y por la acogida de que fue objeto, la del presidente de la *Generalitat de Catalunya* en el exilio, señor Josep Tarradellas, quien en su mensaje pedía que «se ahogara lo que nos pueda dividir y toda intención de partidismo, ya que no ha llegado aún el momento de hacerlo. Pensemos solamente en la obligación que tenemos de construir una Cataluña que goce de libertad, de bienestar y de paz. Sin dejar de luchar si hace falta para que los demás pueblos de España recobren también la libertad».

Hubo también un mensaje de adhesión por parte del Partido So-

cialista Chileno, el cual fue coreado a los gritos de *Se siente, se siente, Chile está presente y Pinochet asesino*. Es de resaltar que en el acto estaban presentes, junto a los representantes de todos los partidos políticos catalanes, una delegación de Coordinación Democrática compuesta por Ramón Tamames, García Trevijano, Eurico de la Peña y dirigentes de MCE y UGT.

Sobre las ocho de la noche, el público empezó a desalojar la ciudad de Sant Boi. El desalojo se hizo en completo orden y en medio de entusiastas *slogans* y cantos de matiz catalanista.

En Barcelona, ciudad, pudo observarse durante toda la tarde el establecimiento de un fuerte dispositivo policial en previsión de incidentes, los cuales no llegaron a producirse.

Desde primeras horas de la mañana fue visible en muchos balcones de la ciudad la exposición de banderas catalanas, en respuesta a la llamada que en días anteriores había hecho la comisión revisora de la *Diada*. En el mismo sentido, nos llegan noticias de que la colocación de banderas en balcones y ventanas fue una constante en la mayoría de los pueblos de Cataluña,

Llamada del Ayuntamiento de Vigo ante Obras Públicas y Renfe

Antes de fin de año habrá control de tráfico centralizado

GERARDO G. MARTIN, Vigo

RENFE instalará, antes de fin de año, el Control de Tráfico Centralizado (CTC), entre Guillarey, en la provincia de Orense, y Vigo. Si hubiera estado implantado este servicio, no habría ocurrido el accidente del pasado jueves, en Rande, que produjo 15 muertos y 32 heridos.

Ayer tuvieron lugar los traslados o entierros de los ocho cadáveres que aún permanecían en la Residencia Sanitaria «Almirante Viera». Los cuatro últimos, salieron para Madrid, Oporto, Orense y la barriada viguesa de Teis. Con anterioridad, por la mañana, fueron enterrados en Vigo un joven de 32 años y dos niños de 9 años y siete meses, los hermanos Novoa. A estos últimos entierros asistieron las autoridades y cientos de vigueses, que con anterioridad participaron en el funeral celebrado por el obispo administrador de Tuy-Vigo y seis sacerdotes. En la homilía, monseñor Cerviño hizo un llamamiento a la reflexión sobre las causas, técnicas o humanas, que motivaron el accidente y pidió que se pusieran urgente remedio a las mismas. «Todos tenemos que estu-

diar nuestra responsabilidad en estos casos», estaban presentes el presidente y vicepresidente de RENFE.

Minutos antes del funeral tuvo lugar una sesión plenaria municipal, en la que se aprobó por unanimidad una moción de la alcaldía, pidiendo no sólo el testimonio de condolencia a los deudos, sino también hacer «una energética llamada a la Administración del Estado, y muy especialmente al Ministerio de Obras Públicas y a la Compañía RENFE, para que, de una vez para siempre, se pase al terreno de los hechos y de las actuaciones urgentes en la mejora de nuestras comunicaciones ferroviarias», para que se garanticen «las condiciones mínimas de seguridad y eficiencia de los servicios de la red que, a nuestro juicio, no existen hoy, al menos en el tramo Vigo-Redondela».

En el pleno, el concejal familiar Antonio Nieto, tuvo duras palabras para el Ministerio de Obras Públicas, y dijo que ha llegado el tiempo de exigir, de reclamar a pleno pulmón y se olviden los aplausos y las concesiones de medallas.

La oposición canaria propone soluciones socioeconómicas

E. REY PITTÍ, Sta. C. de Tenerife

Una amplia representación de los grupos, partidos políticos y de las fuerzas sindicales del archipiélago canario, se reunieron ayer en la Universidad de La Laguna con profesionales progresistas—abogados, economistas, etc— para estudiar la problemática socioeconómica actual de las islas, de cara a perfilar un programa alternativo de posibles soluciones a la grave situación por la que atraviesa la región.

Uno de los principales acuerdos adoptados fue el de crear una comisión de estudio que elabore un programa de soluciones políticas, sociales y económicas, para ofrecerlo al pueblo canario como alternativa de futuro, una vez se produzca la ruptura y el período constituyente que las fuerzas de la oposición propugnan. En el acto de ayer, al que asistieron alrededor de 60 personas, estaban representados todos los partidos, grupos y sindicatos de la oposición democrática en las islas, a excepción del Partido Comunista Canario (PCC), *Movimiento para la Autodeterminación e Independencia del Archipiélago Canario* (MPAIAC) y el *Sindicato Obrero Canario* (SOC), que no forma parte de la coordinadora por sus posturas independientes.

Por otro lado, la Federación Canaria del *Partido Socialista Obrero Español* (PSOE) ha propuesto a la coordinadora de fuerzas democráticas del archipiélago—de la cual es miembro— que se estudie la posibilidad de invitar al diálogo a quienes detentan el poder local en las islas, es decir, a los cabildos, con el fin de estudiar y discutir conjuntamente las cláusulas de un estatuto de autonomía para Canarias. Esta propuesta ha sido auspiciada por el PSOE ante la próxima apertura del período de información popular a que los cabildos piensan someter el proyecto de régimen Administrativo Especial, cuya redacción definitiva ha de ser elevada al Gobierno dentro de unos meses, por mandato debidamente aprobado por las Cortes el pasado año.

Una reunión de representantes de fuerzas políticas que se define como *coincidentes con el ideario del 18 de julio*, ha tenido lugar en un hotel granadino; a la misma asistieron unas cuarenta personas, si bien se había hecho una reserva de 100 plazas.

Se encontraban allí miembros de CEDADE, Fuerza Nueva, Hermandad Sacerdotal, Guerrilleros de Cristo Rey, Guardia de Franco, Defensa Universitaria y otros.

ESCUELA ESPECIAL DE SECRETARIADO «MARIA BORKOWSKA» FORMACION SECRETARIAS DE DIRECCION CON IDIOMAS Nüñez de Balboa, 47 Madrid (1) TELEFONO 275 97 19 COLOCACION POR PROPIA ESCUELA ABIERTA MATRICULA CURSO 76-77 PLAZAS LIMITADAS

EL PAIS

DIRECTOR: JUAN LUIS CEBRIAN

DIARIO INDEPENDIENTE DE LA MAÑANA

MADRID, VIERNES 12 DE SEPTIEMBRE DE 1980

Redacción, Administración y Talleres: Miguel Yuste, 40. Madrid-17 / Teléfono 754 38 00 / Precio: 25 pesetas. / Año V. Número 1.355

La declaración gubernamental tendrá fuerte contenido económico

El PNV votará la confianza a Suárez si obtiene garantías sobre el proceso autonómico

El Gobierno está de acuerdo en que su presidente plantee al Congreso la cuestión de confianza, según se puso de manifiesto ayer en la deliberación del tema por parte del Consejo de Ministros. La decisión gubernamental ha sido juzgada como «lógica» por la mayor parte de las fuerzas políticas, que estudian ahora su actitud ante la votación correspondiente. La máxima expectativa se centra en la actitud del PNV, cuyo presidente, Xabier Arzallus, afirma que su grupo apoyará a Suárez si éste se compromete a respetar y desarrollar la autonomía vasca.

Hoy se reúne en Madrid la comisión mixta de transferencias Estado-Gobierno vasco, y el lunes lo hará la comisión mixta de conciertos económicos. Ambas sesiones pueden condicionar seriamente el voto del PNV en la cuestión de confianza; fuentes nacionalistas afirman que «un gesto» del Gobierno de Madrid puede redundar en el apoyo de la minoría vasca.

Por otra parte, se sabe que han existido contactos entre el Gobierno de Euskadi y el palacio de la Moncloa, en los que, al parecer, han participado Garaikoetxea y Suárez, aunque se ignora la naturaleza exacta de los contactos habidos.

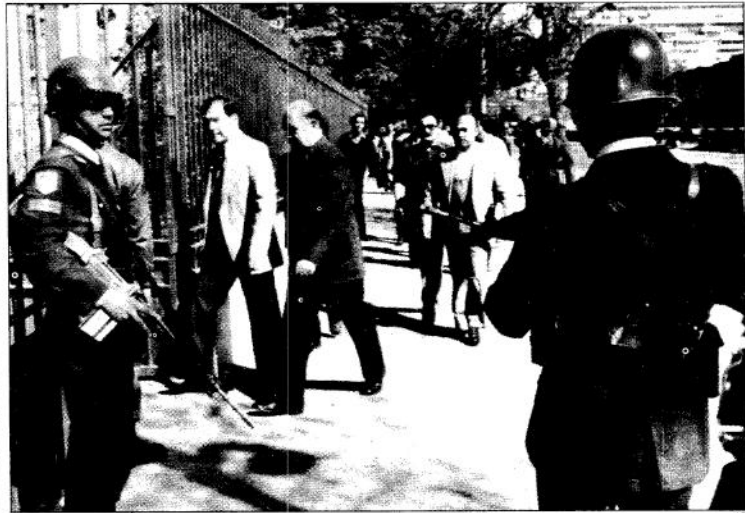
Las garantías que solicita el PNV se refieren a la reconsideración del contenido de varios proyectos de leyes orgánicas y la promesa de desarrollo integral del Estatuto vasco. Preocupa al Gobierno vasco el estancamiento que se ha producido en torno a la ley de Conciertos Económicos. «Si la voluntad política de Madrid existe», declararon medios nacionalistas, «el acuerdo sobre la ley podría alcanzarse el lunes en media hora».

Por otra parte, la interpretación gubernamental sobre el procedimiento a seguir en la cuestión de confianza excluye la posibilidad de un «examen» al presidente, paralelo al que se produjo respecto a Felipe González en el debate de la moción de censura socialista. Ese examen sería procedente —en versión gubernamental— sólo en los debates de investidura y de la moción de censura, ya que en ambos se somete a la Cámara un candidato a la presidencia, mientras que la cuestión de confianza la plantea el presidente sobre su programa o sobre una declaración de política general.

Se asegura que la declaración gubernamental tendrá un fuerte contenido económico y que es probable que en el debate tenga un gran protagonismo el vicepresidente segundo, Leopoldo Calvo Sotelo.

Páginas 11 y 12
Editorial en página 8

Página 17

Soldados chilenos vigilan la puerta de un colegio electoral.

Los primeros resultados arrojan el 72% de «síes» y el 25% de «noes»

Fuerte despliegue militar durante la votación en el plebiscito chileno

JESUS CEBERIO, ENVIADO ESPECIAL,
Santiago de Chile

Los primeros resultados anunciados anoche por el Gobierno chileno arrojan un porcentaje del 72% a favor de la nueva Constitución plebiscitada, 25% de votos negativos y un 3% de papeletas nulas. Es decir, que estas cifras se encuentran muy cerca de las previstas en medios oficiales antes de las votaciones. Por otro lado, las notas más destacadas de la jornada del plebiscito han sido la gran concurrencia a las urnas, el despliegue de fuerzas de seguridad en torno a los colegios electorales y el elevado número de irregularidades registrado en las mesas.

Los resultados citados, difundidos a la hora de cerrar esta edición, se refieren a un escrutinio del 6% de las papeletas emitidas. Según los observadores, los resultados oficiales finales, que se conocerán hoy probablemente, darán sobre el 70% de votos favorables al sí.

El presidente chileno, general Augusto Pinochet, que se trasladó

a la sala de Prensa instalada por el Gobierno para seguir el plebiscito, declaró: «Ganó Chile, porque esta es una lucha entre Chile y el marxismo». Señaló que la mujer chilena había jugado un importante papel en esta victoria. Preguntado si tenía algo que decir con respecto a España, contestó: «Lamento que Franco haya muerto».

El primer hecho notable de este referéndum lo constituye la ausencia de cualquier censo o registro electoral. En realidad, no se sabe cuántos chilenos tienen derecho a votar. El único dato aproximado lo dio el Instituto Nacional de Estadística (INE), a base de realizar una proyección del censo de 1970, al que se han acumulado datos sobre nacimientos, defunciones, emigraciones e inmigración.

Aunque en el presente año correspondía efectuar un nuevo censo, el Gobierno determinó anularlo porque su coste era excesivo para el país. Por otra parte, los antiguos registros electorales fueron quemados hace siete años, tras el levantamiento militar. En estas

circunstancias, el INE publicó que la cifra aproximada de personas con derecho a voto era de 6,7 millones.

La obligación de acudir a votar, bajo amenaza de despido, dos meses de cárcel o una multa de 6.000 pesos (12.000 pesetas), hizo que los colegios electorales se vieran concurridísimos desde primeras horas de la mañana.

Pasa a página 3

Sajarov pide que no se boicotee la Conferencia de Madrid

Andrei Sajarov, premio Nobel de la Paz en 1975 y disidente soviético deportado en Gorki, afirma, en un artículo que hoy publica EL PAIS, que la invasión de Afganistán está relacionada con la seguridad en Europa y que no es partidario del boicoteo de la CSCE de Madrid por la crisis afgana. Sajarov propone que los Estados participantes en la conferencia exijan a la URSS su retirada de Afganistán y defiendan las libertades democráticas, así como los intereses de los disidentes de la URSS y de los países del Este.

Por otra parte, y en relación con la conferencia, que ayer aprobó en Madrid su título oficial, se ha confirmado que el papa Juan Pablo II ha enviado a los 35 jefes de Estado de los países participantes un documento con la posición de la Iglesia católica.

Página 6

Se mantiene la convocatoria para el día 28

La huelga de futbolistas, aplazada

Los futbolistas aplazarán hoy la convocatoria de huelga anunciada para la jornada del domingo, segunda del torneo liguero. Aunque se mantenían ayer algunos problemas relativos a la garantía absoluta de cobro por parte de jugadores de varios clubes —especialmente del Levante—, la asociación que aglutina a los futbolistas españoles confiaba en resolver favorablemente el tema, y retrasará su amenaza de paro hasta el día 28.

Miembros de la Asociación de Futbolistas Españoles (AFE) mantuvieron ayer una entrevista

con Jesús Hermida, director del Consejo Superior de Deportes, al que solicitaron su intervención para garantizar el cobro de las deudas que mantienen los clubes con los jugadores. Respecto al tema de los sub-20, la junta directiva de la federación, que se reunirá hoy, decidirá la celebración, el próximo viernes, de una asamblea extraordinaria que pueda modificar la actual normativa.

El problema del Levante ha quedado resuelto porque el Consejo General de Deportes avala sus deudas.

Página 35

entrevi

- LOS SECRETOS INCONFESABLES DE PILAR FRANCO. Nos cuenta todo sobre su hermano.
- MIGUEL BOYER (PSOE). «El paro no se resuelve con barricadas».
- Habla la princesa Ana de Inglaterra. «ME GUSTARÍA SER CAMIONERA».
- Waleisa, el héroe polaco en la intimidad.
- EXCLUSIVA MUNDIAL. Desvelamos el informe médico de Dalí.

CATALUÑA

Ausencia casi total de la Generalidad en la celebración de la "Diada"

ALFONS QUINTA, Barcelona

Unas 150.000 personas se manifestaron ayer en Barcelona para conmemorar la jornada —Diada en catalán— del 11 de septiembre, declarada «festividad nacional de Cataluña» por decreto de la Generalidad. Desde las siete de la tarde hasta las diez de la noche desfilaron ante el monumento a Rafael de Casanova, defensor de Barcelona hasta la caída de la ciudad, el 11 de septiembre de 1714, todos los integrantes de la manifestación.

En comparación con otros años, los manifestantes formaban cortejos mucho más compactos, en función de los partidos o centrales sindicales con los que se identificaban. La ausencia de la Generalidad fue casi total.

La manifestación tuvo escaso carácter reivindicativo. Predominó el carácter festivo y realmente popular. Había escasas pancartas y muchos centenares de banderas catalanas. Eran muy escasas las banderas de otro orden.

Nota significativa de este año fue la ausencia en la cabeza de la manifestación de muchos líderes políticos catalanes. Así, era muy evidente la ausencia de dirigentes del partido de Pujol, únicamente representado en la primera fila por Macià Alavedra.

La manifestación transcurrió con extrema lentitud. A la altura del monumento a Rafael de Casanova estaba situado un grupo importante de maestros catalanes. Proferían gritos contrarios a los traslados a Cataluña de profesores de fuera del Principado. El dominante era «Queremos maestros catalanes en Cataluña», en catalán. También gritaron «CDC y UCD, la sotana se os ve».

En toda la manifestación no había ningún grupo ni ninguna pancarta de UCD, pese a que en la primera fila estaba presente Antón Canyellas. En el cortejo del partido de Pujol predominaba una gran pancarta, en la que se pedía la creación inmediata de una televisión y una radio catalanas. En el cortejo socialista también se daba de forma manifiesta la misma soli-

cidad, pero se hacía hincapié en el carácter público de ambos medios de comunicación.

No aparecía en la manifestación un cortejo específico de UGT, pero sí uno, muy nutrido, de las Comisiones Obreras catalanas. En este grupo predominaban las reivindicaciones en favor de una fuerte opinión pública en contra del paro. Entre los comunistas y los manifestantes de Comisiones Obreras abundaba el lema genérico de la manifestación, que en cambio estaba ausente en los otros cortejos, pese a que había sido acordado conjuntamente por todas las fuerzas parlamentarias convocantes. Dicha consigna decía: «Ahora más que nunca, un solo pueblo».

Como nota distintiva de anteriores convocatorias destacó la casi total ausencia de banderas de otras regiones y nacionalidades españolas. También disminuyó el número de pancartas, aunque hubo un enorme incremento del número de banderas catalanas de tamaño medio portadas por una sola persona y desaparecieron prácticamente los grupos compuestos por partidos extraparlamentarios, que en años anteriores habían tenido mayor peso específico. En el terreno político, diversas fuentes criticaron la radical ausencia de figuras de primera línea del partido de Pujol. Esta ausencia podría justificarse por un deseo de mantener la Generalidad al margen de la concentración, pero, de ser este el deseo, parecía llevado a extremos muy severos.

Además de esta manifestación, convocada por las fuerzas parla-

El presidente de la Generalidad y los miembros del consejo ejecutivo, tras la ofrenda floral, ante el monumento a Casanova.

mentarias catalanas, los partidos y grupos de la izquierda extraparlamentaria e independentista convocaron otras concentraciones que contaron con escasa asistencia, inferior a la propia de actos comparables convocados por los mismos grupos en anteriores años por esta misma fecha.

A mediodía de ayer, entre 2.500 y 3.000 personas, que respondían a uno de estos llamamientos independentistas, se concentraron en las cercanías de la iglesia de Santa María del Mar, en el lugar denominado *Fossar de les moreses*. Parte de los asistentes participaron en un mitin organizado en aquella zona por los «comités de solidaridad con los patriotas catalanes» y diez pe-

queños partidos o grupos independentistas.

Otro grupo independentista, Nacionalistas de Izquierda, organizó, a las siete de la tarde de ayer, un mitin-festival en la plaza del Rey, del Barrio Gótico.

En ambos actos independentistas se pronunciaron parlamentos que no diferían en su contenido básico. Se pidió la libertad de los independentistas catalanes actualmente detenidos por actividades terroristas y el regreso de aquellos que, por idénticas razones, se hallan huidos. Se criticó a la actual Generalidad por no ser útil a la lucha independentista y contraria «a los intereses populares de los países catalanes».

GALICIA

89 incendios forestales en el día de ayer

Más de cincuenta montes de la provincia de Lugo ardieron durante el día de ayer, desde primeras horas de la mañana, por causas desconocidas. En Galicia se registraron, en las últimas horas, un total de 89 fuegos. Uno de los miembros de la cuadrilla de retén del Ibona que acudía a la zona de Friol, Angel Bahamonde Díez, de 56 años, vecino de Trasmonte, falleció, sin que hasta el momento se hayan podido determinar las causas.

Precisamente en el municipio de Friol habrían sido arrasadas, a última hora de la tarde de ayer, quince hectáreas de repoblación del Ibona, mientras las llamas avanzaban hacia la localidad de Cordal de Ousa. En la parroquia de Santa Eulalia, el fuego amenazaba varias casas a primeras horas de la noche. En esta zona, el incendio parecía frenado, aunque no controlado, según informó Europa Press.

Desde la capital lucense podían divisarse varios incendios.

En Pontevedra se registraron 36 incendios en la zona norte, la mayoría de escasa consideración. Los diez focos incendiarios de Orense seguían ardiendo anoche. La Coruña, donde hubo once incendios, fue la provincia gallega menos afectada.

MURCIA

Termina la huelga de hambre del alcalde de Molina

El alcalde de Molina de Segura, en Murcia, terminó ayer la huelga de hambre que comenzó el pasado miércoles, junto con los concejales comunistas y los de su partido, el PSOE. El alcalde, Francisco Vivas, inició la huelga como protesta por los retrasos en la nueva aprobación del presupuesto, que había sido presentado en Hacienda el pasado 30 de junio. Ayer, el presupuesto fue aprobado y las autoridades municipales depusieron su actitud.

UNIVERSIDAD POLITECNICA DE MADRID ESCUELA UNIVERSITARIA DE INGENIERIA TECNICA AGRICOLA

CURSOS PARA GRADUADOS
PROXIMA INICIACION

- Segunda Quincena de SEPTIEMBRE:
CURSO DE VITICULTURA Y ENOTECNIA.
En colaboración con el I.N.E.M. (Instituto Nacional de Empleo) y la Escuela y Museo de la Vid y del Vino.
Fecha de inauguración: 16 de septiembre.
- Segunda Quincena de OCTUBRE:
**CURSO DE MOVIMIENTO DE TIERRAS.
CURSO DE SUELOS Y FERTILIZANTES.**
Los dos en colaboración con el I.N.E.M.
- Segunda Quincena de NOVIEMBRE:
**CURSO DE PERITACIONES DE DAÑOS EN
COSECHAS SINIESTRADAS.**
En colaboración con UNESPA.
- Primera Quincena de MARZO (1981):
**2º CURSO DE TECNOLOGIA EN INDUS-
TRIAS LACTEAS.**
En colaboración con el I.N.E.M. y la Escuela de Industrias Lácteas. Estos Cursos están programados para un nivel mínimo de Ingenieros Técnicos.

INFORMACION. En la Secretaría de Cursos para Graduados de la Escuela Universitaria de Ingeniería Técnica Agrícola. Ciudad Universitaria, Madrid-3. Tels. 244 48 84 (mañanas) y 449 30 02 (tardes).

Nueva Escuela
Enseñanza Audiovisual de
**Inglés
Francés
Español**

Pedro Mugariza, 1
Madrid-16. GENERALISIMO

PLANIFICACION FAMILIAR

Metodos anticonceptivos

- Dispositivos intrauterinos, espiral (4.000 pesetas).
- Chequeo ginecológico.
- Esterilidad, partos.

C/ Pedro Teixeira, 3, bajo A
Tel. 455 81 57. Diario, de 3 a 7

TOLDOS

QUE SE PUEDEN
INSTALAR
EN UN SOLO DIA.
VEALOS EN IMECA.

Av. Ciudad de Barcelona, 224
Con aparcamiento
propio
gratuito.

IMECA

CHALETS ADOSADOS

en Rascafría,
junto al lago de Lozoya

Llaves en mano

Única urbanización con polideportivo, pesca y estaciones ski
**10 años de facilidades
Entrada a convenir
Compruébelo**
Información
IMEBA, S.A.
Orense, 66, 1.º E
Teléfono 279 17 13.
y en la propia urbanización

LOS GRIFOS

Rascafría

OPOSICIONES

- AGENTES DE LA ADMINISTRACION DE JUSTICIA
- CORREOS (Oficiales y Clasificación y Reparto)
- ADMINISTRACION CIVIL DEL ESTADO

Si presentaste la instancia, aun tienes tiempo de prepararte en **ACADEMIA TÉCNICAS CONTABLES APLICADAS**

- GRUPOS REDUCIDOS DE MAÑANA, TARDE Y NOCHE.
- TEXTOS PARA TODAS LAS MATERIAS EXIGIDAS.
- ENSEÑANZA A DISTANCIA.

Oposiciones casi permanentes a:

BANCA OFICIAL Y PRIVADA - CAJAS DE AHORROS - BANCO DE ESPAÑA, etcétera.

Prepárate bien y con tiempo, en presencia o a distancia, en:

ATA ACADEMIA TÉCNICAS CONTABLES APLICADAS
Espoz y Mina, 1-3 º.º.º.º.
Teléfono 232 27 02
MADRID-12

VIVA TODO EL AÑO

en
**SALA
GUADARRAMA**

**LLAVE EN
MANO**

12 años para pagar

- Cocina amueblada con frigorífico y lavadora automática.
- Calefacción y agua caliente individual por propano.
- Cuarto trastero.
- Piscinas, tenis, club social.
- Zona verde y jardines.

Información y venta en el PISO PILOTO
incluso sábados, domingos y festivos
Yen Madrid: SALA Gta. de Cuatro Caminos, 6 y 7
6ª planta Tel. 233 43 07 de lunes a viernes.

EL PAIS

DIRECTOR: JUAN LUIS CEBRIÁN

DIARIO INDEPENDIENTE DE LA MAÑANA

MADRID, MIÉRCOLES 12 DE SEPTIEMBRE DE 1984

Redacción, Administración y Talleres: Miguel Yuste, 40 / 28037 Madrid / (91) 754 38 00 / Precio: 45 pesetas / Año IX. Número 2.722

Los 'diez' decidieron ayer en Dublín impulsar la adhesión

La CEE vincula el ingreso de España con la permanencia en la OTAN

Los ministros de Asuntos Exteriores de los diez decidieron ayer, en una reunión extraordinaria celebrada en Dublín, dar un impulso político a las negociaciones para el ingreso de España en la Comunidad Económica Europea. La permanencia de España en la OTAN y el próximo congreso del PSOE, que se celebrará en diciembre y que previsiblemente debe zanjar la cuestión atlántica, han sido factores determinantes en este desbloqueo de las negociaciones experimentado en la capital irlandesa, según los portavoces de las delegaciones del Reino Unido y de la República Federal de Alemania (RFA).

Los ministros de Exteriores de los países comunitarios expresaron su preocupación por los posibles efectos negativos que un nuevo retraso en las negociaciones puede tener en el congreso del Partido Socialista Obrero Español y en la

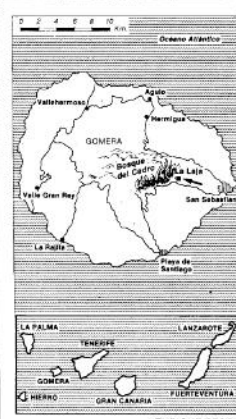
definitiva postura del Gobierno sobre la Alianza Atlántica.

Los diez asumieron el compromiso de proponer, probablemente el próximo lunes, un paquete global con todos los temas pendientes de solución, cuyos detalles serán discutidos en la sesión del próximo 2 de octubre, considerada clave para la definitiva integración en la Europa comunitaria. El ministro alemán occidental de Asuntos Exteriores, Hans-Dietrich Genscher, afirmó que el problema de España y Portugal no será el gran tema para la cumbre europea del 3 de diciembre en Dublín, pues entonces "ya estará resuelto". Asimismo, los ministros de Exteriores de los diez se mostraron favorables a la adopción de una declaración política el próximo lunes sobre los progresos de las negociaciones de adhesión de España y Portugal a la CEE.

En este sentido, portavoces alemanes occidentales y británicos señalaron que el congreso del PSOE "está presente en nuestras discusiones, pues comprendemos los problemas de Felipe González y la necesidad de ayudarle". Incluso el propio Genscher hizo una llamada a la "toma de conciencia de lo que significaría el retraso de las negociaciones de adhesión de España a la CEE".

La presidencia irlandesa presentará en los próximos días un compromiso sobre un nuevo régimen para el aceite de oliva; en cuanto al vino, se decidió crear un comité compuesto por Francia, Italia, Grecia, RFA y la Comisión Europea para poder presentar propuestas a los ministros de Agricultura.

Página 43

En el mapa de Gomera puede verse, señalada con una flecha, la zona de La Laja donde se produjo el incendio.

El gobernador de Tenerife y ocho personas más mueren en un incendio forestal en Gomera

El gobernador civil de la provincia de Santa Cruz de Tenerife, Francisco Javier Afonso Carrillo, de 36 años, casado y padre de un hijo, falleció ayer junto a otras ocho personas en un incendio forestal registrado en la isla de Gomera. El fuego, que no había sido controlado aún a las diez de la noche de ayer, ha destruido 700 hectáreas.

El accidente se produjo cuando Javier Afonso Carrillo se dirigía en su coche oficial a recorrer la zona afectada por el fuego, que se consideraba totalmente extinguido. En el accidente fallecieron también otras ocho personas y veinte

más han resultado heridas de diversa consideración.

La secuencia de los trágicos hechos pudo desencadenarse en escasos segundos, cuando el vehículo oficial se dirigía por la carretera dorsal de la isla a reconocer la zona afectada por el fuego. Al parecer, un brusco cambio en la dirección del viento hizo que las llamas rodearan a los miembros de la comitiva oficial en pocos segundos.

A las 3.45 (hora canaria), Francisco Javier Afonso dio su último señal de vida a través del teléfono de su automóvil. Indicó que se encontraban acorralados por el fuego.

Página 11

HOY, EN EL PAIS

Los clubes endurecen su postura ante los futbolistas en huelga

Los clubes de fútbol decidieron ayer seguir disputando encuentros con juveniles y aficionados y suspender los contratos a los huelguistas. / Página 39

Sargento de la Guardia Civil detenido en El Escorial con casi dos kilos de heroína

Página 19

Rabat retendrá a 12 pesqueros españoles hasta que regresen los dos militares marroquíes

Página 15

Pinochet reiteró ayer que el Ejército no abandonará el poder en Chile

Página 2

La recuperación económica en 1984 es más fuerte de lo previsto, según el FMI

Página 45

El Ministerio de Economía teme que la subida de precios en agosto haya sido del 1%

Página 44

La Caja Postal baja al 14% el tipo de interés preferencial a un año

Página 44

Internacional	2	Espectáculos	26
Opinión	9	Cartelera	31
España	11	Deportes	39
Madrid	18	Economía	43
Sociedad	20	Bolsa	48
La Cultura	23	Programas TV	51

GUSTAU NACARINO

El nacionalismo radical, protagonista de la Diada. Unas 40.000 personas participaron ayer en las tres manifestaciones celebradas en Barcelona para conmemorar la Diada de Cataluña. Tuvieron especial protagonismo los grupos nacionalistas radicales, formados mayoritariamente por jóvenes, que tras la marcha participaron en incidentes aislados —en la foto, una barricada levantada en la calle—. Los participantes en la manifestación de los partidos parlamentarios de izquierda y los sindicatos también lanzaron eslóganes contra la OTAN y a favor de la autodeterminación. En Lérida, Jordi Pujol aseguró que hay dificultades para "conseguir una España en la que Cataluña tenga cabida".

Página 13

Nº 435. Del 12 al 18 de septiembre

EXCLUSIVA: DALÍ

- Documentos secretos de su enfermedad
- SUS ÚLTIMAS FOTOS
- Cómo trafican con la firma del pintor

PRIMICIA MUNDIAL

- GARBO, EL ESPÍA DEL SIGLO. EL ESPAÑOL QUE ENGAÑO A HITLER NOS CUENTA TODA LA VERDAD

entreviu

LAS CONTRAMEMORIAS DE DOMINGUIN

Lo que nunca se dijo del torero

Reagan anuncia que se entrevistará con Andrei Gromiko el día 28

El presidente norteamericano, Ronald Reagan, anunció ayer que el próximo día 28 se entrevistará en Washington con el ministro de Exteriores soviético, Andrei Gromiko, para intentar poner fin a "las suspicacias y hostilidades" entre ambas superpotencias y tratar de encontrar los medios para reanudar las conversaciones soviético-norteamericanas sobre desarme.

En una improvisada conferencia de prensa en la Casa Blanca, Reagan se mostró mucho más conciliador con los soviéticos que en anteriores ocasiones y expresó su de-

seo de poder demostrar a Gromiko que Estados Unidos "no desea el mal" a la URSS.

Los analistas consideran que esta visita, buscada durante semanas por Washington, es un riesgo calculado por la Casa Blanca y una muestra de que para Moscú no hay duda de la reelección de Reagan. La entrevista ceba por tierra uno de los principales argumentos de Walter Mondale, que acusa a Reagan de ser el primer presidente en medio siglo que no ha dialogado con el Kremlin.

Página 3

Al finalizar la marcha se produjeron choques con la policía, que practicó 20 detenciones

Reducida asistencia e incidentes aislados en las tres manifestaciones de la Diada celebradas en Barcelona

Barcelona. Unas 40.000 personas participaron ayer en las tres manifestaciones que se celebraron de forma separada en Barcelona en conmemoración del Onze de Setembre, fiesta nacional de Cataluña. A las manifestaciones asistieron casi exclusivamente militantes de partidos, sindicatos y entida-

des convocantes. De las tres comitivas —que en la práctica se convirtieron en una sola marcha— la más numerosa fue la formada por la Crida y por diversos grupos independentistas entre los que destacaban mayoría de jóvenes. Al finalizar la manifestación se produjeron enfrentamientos con la policía, que practicó 20 detenciones.

La primera comitiva estuvo presidida por los líderes de los partidos de izquierda con representación parlamentaria, entre los que se hallaban el alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, el vicepresidente del Parlament, Isidre Molas, y el de la Diputación de Barcelona, Antoni Dalmau. Junto a ellos estaban los socialistas Raimon Obiols, Anna Ballebó, Lluís Armet, y Josep Sala, los comunistas Gregorio López Raimundo y Antoni Gutiérrez Díaz, el republicano Albert Alay y los dirigentes de los sindicatos UGT y CC OO, Justo Domínguez y José Luis López Bulla, respectivamente.

Portaban una gran bandera catalana con el lema de su convocatoria, "por el pleno autogobierno, la paz y el trabajo". Estos eslóganes fueron ampliamente superados por las bases de estos mismos partidos. Las juventudes socialistas, por ejemplo, mostraban una gran pancarta contra la OTAN y por el derecho a la autodeterminación. Los gritos contra la OTAN fueron una de las características comunes a todas las marchas.

El grupo de Esquerra Republicana estaba encabezado por un cartel con la palabra autodeterminación. El secretario general de ERC, Heribert Barrera fue, probablemente, uno de los dirigentes políticos que mayores simpatías despertó entre el público que contemplaba a los manifestantes desde las aceras de la Ronda de Sant Pere. Algunos sectores de este público intervinieron a los socialistas, pero no se produjeron incidentes.

Polémica de cifras

En esta manifestación participaron, según sus organizadores, unas 15.000 personas, cifra a todas luces exagerada. El grupo más numeroso fue el que les seguía, tras una gran pancarta con la leyenda "autodeterminació". Esta concentración estaba compuesta por las entidades adheridas a la convocatoria formulada por la Crida a la Solidaritat en Defensa de la Lengua, la Cultura i la Nació Catalanes.

Esta manifestación estaba también compartimentada en varios grupos. De ellos, los dos primeros, estaban formados por varios miles de jóvenes de edades comprendidas entre 16 y 25 años. En el segundo de estos bloques desfilaron muchos de los participantes en la concentración independentista celebrada por la mañana en el Fossar de les Moreres, a la que asistió el diputado de Herri Batasuna Jon Idigoras, que fue recibido con gritos favorables a ETA.

Según Angel Colom, portavoz de la Crida, en su manifestación participaron 30.000 personas. Los

Un manifestante, durante uno de los altercados con la Policía Nacional ocurridos en Barcelona al término de las concentraciones.

organizadores de la concentración que les seguía, la convocada por la Entesa de l'Esquerra Catalana y el Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC), sostenían que su cortejo era el más numeroso, aunque nadie compartía esta opinión. Al frente de ellos desfilaron Joan Ramos, Pere Ardiaca y Alfredo Clemente, por el PCC, Jaume Nualart e Ignasi Fina por EEC, entre otros.

Veinte detenidos

En los cortejos de la Crida, de la Lliga Comunista Revolucionaria y de Nacionalistes d'Esquerra participaron grupos con tambores y muñecos que ridiculizaban a

Ronald Reagan, Jordi Pujol, Felipe González y Manuel Fraga.

Los incidentes ocurridos al finalizar las manifestaciones se saldaron con la detención de 20 jóvenes y con diversos manifestantes heridos por la actuación policial. Tres policías nacionales resultaron heridos levemente en estos incidentes. Tres jóvenes, Joan Herrera Joancomartí, de 19 años, Santiago Riera Mora, también de 19 años, y Antón Antich Martí fueron detenidos hacia las 13.30 horas, durante la manifestación que partió del Fossar de les Moreres, cuando intentaban retirar una bandera española colocada en la sede social de la empresa Hidroeléctrica de Cataluña

en la avenida del Portal de l'Angel. En el transcurso de este incidente fueron lanzados dos cócteles molotov contra la entidad, sin que se produjeran daños de consideración.

Las detenciones restantes se produjeron en los incidentes que a partir de las 19 horas protagonizaron diversos grupos de manifestantes independentistas en los alrededores del monumento a Rafael Casanova. Los manifestantes atravesaron dos coches en la calle Alta de Sant Pere, colocaron una barricada en la Ronda de Sant Pere y quemaron una bandera norteamericana en el cruce de la calle Bruch con la Ronda de Sant Pere.

El estado de las cosas

J. L. M. I., Barcelona

La jornada nacional de Cataluña celebrada ayer puso de nuevo de manifiesto que son muchos más los catalanes que en democracia, y con Constitución y Estatut, consideran que la Diada debe tener un carácter netamente festivo. Salvo algunos incidentes aislados, la Diada se desarrolló tranquilamente y las concentraciones de carácter político continuaron evolucionando en la línea de participación descendente materializada palpablemente el año pasado.

Las fuerzas de la oposición ya contaban con no convocar un alto número de manifestantes, puesto que el clima partidista que ha rodeado esta Diada llevaba necesariamente a manifestaciones políticas con lemas abstractos y no a movilizaciones ciudadanas por motivos concretos. Según se quiera enfocar el análisis, cualquiera de los objetivos que se perseguían en esta Diada pueden haberse alcanzado, aunque sea parcialmente. La oposición, comenzando a movilizarse en la calle con la

intención básica de frenar la capacidad de convocatoria demostrada después de las elecciones por el Gobierno conservador de Jordi Pujol; el partido en el poder, *monopolizando* el sentimiento nacionalista al comprobar que la población asumía mayoritariamente sus posturas; los movimientos nacionalistas radicales e independentistas de Cataluña, esforzándose en mostrar una curva ligeramente ascendente o un ligero avance en su planteamiento político, inspirado en la coalición Herri Batasuna de Euskadi.

Como ya pasara en 1983, el líder convergente hizo de *libero* en el área de la reivindicación catalanista, aunque sin los tonos moderados y pactistas de entonces, sino con palabras de fuerte contenido crítico y serias advertencias sobre los agravios que, estima, presiden las actuales relaciones entre Cataluña y Madrid. La Diada de 1984 ha respondido, en suma, al estado de cosas creado tras las últimas elecciones autonómicas y tras las reacciones a la querrela sobre Banca Catalana.

Pujol afirma que hay dificultades para "conseguir una España en la que Cataluña tenga cabida"

JOSÉ ANTICH, Lérida

El presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, manifestó ayer en Lérida, en el transcurso del acto institucional organizado por la Generalitat y el ayuntamiento, que "engañaría a los catalanes" si ocultara el día en que se celebra la Diada Nacional de Catalunya que "encontramos dificultades importantes para conseguir una España en la que Cataluña tenga cabida". Pujol, que no detalló cuáles eran estas dificultades, se refirió a su "profunda preocupación por la resistencia que se produce en diferentes sectores a la hora de liquidar los hechos de 1714".

La visita institucional de Pujol a Lérida —que se produjo siguiendo su costumbre de los últimos años de pasar fuera de Barcelona la tarde del 11 de septiembre— no despertó ningún tipo de expectación popular en la ciudad, que apareció poco engalanada pese a que el ayuntamiento había repartido tres kilómetros de bandera catalana.

"Hemos de ver", señaló Pujol, "hasta donde llega la voluntad de construir el Estado de las autonomías, la España de las autonomías". Este nuevo modelo de administración política será, en opinión del presidente, "la venganza de la gente que murió en 1714". Pidió a los asistentes y a todos los catalanes que no olvidaran que "Cataluña es previa a la España de las autonomías y a la Constitución".

Pujol pidió comprensión al resto del Estado a la hora de analizar los temas catalanes y a sus conciudadanos que no caigan en radicalismos verbales que "nos lleven a situaciones catastróficas". "Necesitamos reafirmar nuestra voluntad de ser. Nosotros no podremos consolidar la situación de Cataluña y liquidar 1714 sin reafirmar nuestro nacionalismo. Si un día llegamos a creer que somos una región, a olvidarnos de nuestra lengua, la cultura y la gloria histórica, dejaríamos de ser un problema".

Anteriormente, a las diez de la mañana, Jordi Pujol depositó una ofrenda floral ante la estatua de Rafael Casanova, en Barcelona, acompañado de todos los miembros de su Gobierno. El presidente, después de realizar la ofrenda, manifestó que existe "falta de voluntad autonómica, o esto es un engaño".

Sin militares en el Parlament

A primera hora de la tarde de ayer se celebró en el Parlament la tradicional recepción a las autoridades catalanas. En el acto, en el que estuvo presente toda la clase política, destacó la significativa ausencia de representantes militares. Según se informó a Europa Press, el capitán general se había excusado en días anteriores por tener que estar en Madrid por asuntos familiares, y el gobernador militar debía asistir a otro acto.

Lo ha dicho "L'Express", el semanario europeo que leen los hombres de negocios (24-II-84)

"Yves Rocher es, con mucho, la marca de Cosmética más distribuida en Francia y en la mayoría de los países de Europa"

EL PAÍS

DIRECTOR: JUAN LUIS CEBRIÁN

DIARIO INDEPENDIENTE DE LA MAÑANA

MADRID, LUNES 12 DE SEPTIEMBRE DE 1988

Redacción, Administración y Talleres: Miguel Yuste, 40 / 28037 Madrid / Tel. (91) 754 38 00 / Precio: 60 pesetas / Año XIII. Número 4.171

Corcuera advierte contra la "ruina moral" de los vascos

Los policías asesinados investigaban locales de contactos de 'etarras'

Los policías Martín Martínez Velasco y Pedro Antonio Fonte Santo, miembros de la brigada antiterrorista asesinados el sábado en Izurza (Vizcaya), investigaban los locales donde presumiblemente se efectúan contactos entre *etarras* cuando fueron sorprendidos por el comando que les dio muerte, según fuentes de la lucha antiterrorista. La Brigada de Información de Bilbao venía realizando en las últimas semanas pesquisas relacionadas con la presencia de un comando terrorista en el área de Durango, dentro de la cual se encuentra la localidad de Izurza.

Los policías habían visitado ya en varias ocasiones el bar Ozaita, donde fueron abatidos a tiros, por lo que se considera probable que hubieran sido detectados en alguna ocasión anterior por los terroristas. Los servicios de información policial sospechaban

que este bar, así como otros establecimientos hosteleros de localidades próximas, servía de punto de contacto de militantes o simpatizantes de ETA. Concretamente investigaban la posibilidad de que el teléfono fuera utilizado para realizar o recibir llamadas de terroristas.

Izurza es una pequeña localidad de pocos centenares de habitantes, lo que facilita la detección de forasteros. El hecho de que los terroristas no huyesen con un coche preparado, sino en un vehículo robado tras cometer el atentado a uno de los clientes del bar, indica, a juicio de fuentes policiales, que controlaban perfectamente la zona y que habían descubierto la labor investigadora iniciada por los agentes.

El funeral por los dos policías se celebró ayer en Bilbao, con la asistencia entre otros del ministro del Interior, José Luis Corcuera, quien al término de la ceremonia afirmó que la sociedad vasca necesita imperiosamente aislar y enfrentarse a los violentos si no quiere asistir a su ruina moral. Corcuera mostró su esperanza de que "la mayoría del pueblo vasco no olvide mañana, lunes, la indignación que hoy siente por este atentado".

Un millar de personas, por otra parte, se concentró ayer en la localidad guipuzcoana de Ordizia para rendir homenaje a la ex dirigente de ETA María Dolores González Cataráin, Yoyes, asesinada por la misma organización hace un año.

Páginas 16 y 17

Jóvenes independentistas volcaron turismos en Barcelona a última hora de la tarde.

ANTONIO ESPEJO

Los independentistas se enfrentan entre sí en la Diada de Cataluña

Numerosos incidentes se registraron ayer en la celebración del Onze de Setembre, Diada Nacional de Cataluña. Los centros hospitalarios barceloneses atendieron al menos a seis personas, que resultaron heridas a causa de los enfrentamientos ocurridos a primera hora de la mañana entre las dos facciones del Moviment de Defensa de la Terra (MDT), que prestan apoyo político en distinto grado al grupo terrorista Terra Lliure.

Las manifestaciones nacionalistas radicales congregaron escasa asistencia. A la más numerosa asistieron 4.000 personas, según la Guardia Urbana.

Por la tarde se registraron violentos enfrentamientos entre la policía y grupos de jóvenes, en su mayoría afines al MDT, que se manifestaron en la zona de plaza de Catalunya y Ramblas. En esta vía, los manifestantes arrasaron las lunas de diversos establecimientos y prendieron fuego a una hamburguesería. La rápida intervención de los bomberos evitó la propagación de las llamas. La policía, que al principio no intervino, practicó 26 detenciones y utilizó abundante material antidisturbios. Un policía resultó herido de una pedrada en la cabeza.

La celebración institucional

de la jornada se circunscribió a las ofrendas florales ante el monumento a Rafael Casanova y a una recepción en el Parlamento autonómico. El presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, opinó que la celebración de la Diada no debía tener una significación reivindicativa en el sentido de lucha, sino que debía ser "una jornada de afirmación nacional". El alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, señaló que la única significación de la fecha era la de ser un hito más en la "continuidad de la consolidación de la autonomía".

Página 15

Editorial en la página 10

HOY, EN EL PAÍS

Pinochet promete agualdos 'electorales' a los 15 años del golpe

El general Augusto Pinochet celebró el golpe de Estado en Chile con un discurso carente de anurios políticos, mientras una multitud rendía homenaje al presidente Salvador Allende en un cementerio de Viña del Mar. / Páginas 2 y 3.

Oskar Lafontaine rechaza un mayor crecimiento económico de la RFA

Página 11

Juan Pablo II califica en Zimbabue de pecado el racismo

Página 7

España reanuda el día 16 la negociación sobre la UEO

Página 18

La mitad de los españoles condena la homosexualidad

Página 27

El 'comité de sabios' comienza en Basilea los trabajos para la unión monetaria europea

Página 45

BONOLOTO

Combinación del domingo

8 26 27 36

45 47 0-9

Página 34

Internacional	2	Espectáculos	30
Dominio	10	El Tiempo	34
España	15	Cartas	36
Madrid	22	Espejo	45
Sociedad	25	Trabajo	48
La Cultura	29	Programas TV	51

OPOSICIONES

Clases directas y a distancia

PARA TITULADOS SUPERIORES

- Inspectores de Finanzas del Estado • Interventores de la Seguridad Social • Técnicos de la Seguridad Social • Jueces • Fiscales
- Técnicos de la Comunidad de Madrid • Interventores-Tesorereros de Administración Local.

PARA DIPLOMADOS UNIVERSITARIOS

- Gestión de la Hacienda Pública (Subinspectores)
- Gestión del Estado (y similares).

PARA BACHILLEROS SUPERIORES

- Administrativos del Estado (y similares) • Oficiales de la Administración de Justicia • Secretarios-Interventores de Administración Local.

CENTRO DE ESTUDIOS FINANCIEROS

C/ Ponzano, 15 - C/ Viriato, 52
28010 MADRID - Telfs. (91) 445 89 19 y 445 82 62

DEPORTES

Programa completo de Seúl 88, a cinco días del inicio de los JJ OO

Los Juegos Olímpicos de Seúl 88 se iniciarán dentro de cinco días, en la madrugada del sábado 17, hora española. Seúl 88 representa el reencuentro deportivo de las grandes potencias tras los boicots de Moscú 80 y Los Ángeles 84. En el suplemento de Deportes se analizan, disciplina a disciplina, las posibilidades de los españoles y los favoritos a la medalla de oro. Además se ofrece el calendario completo de los Juegos Olímpicos, para seguir el desarrollo de las pruebas día a

día hasta el 2 de octubre, fecha de clausura.

En la segunda jornada de la Liga de fútbol hubo resultados que permiten prever mayor igualdad en este campeonato. El Barcelona ganó en Elche por 0-3, mientras el Madrid perdía una ventaja de 0-2 en Gijón hasta dejarse igualar por el Sporting, y el Atlético de Madrid perdió ante el Athletic de Bilbao por 0-1. Logroñés (que ganó en Cádiz por 0-1), Barça y Athletic son los únicos que suman cuatro puntos.

La Diada Nacional de Cataluña registró ayer, como en anteriores ediciones, numerosos incidentes en los que fueron detenidos 28 jóvenes. A diferencia de años anteriores, algu-

nos de los altercados más graves fueron protagonizados por distintos grupos independentistas que se pelearon entre sí. Al menos seis activistas de las dos ramas del Movimiento de Defensa de la Terra

(MDT) resultaron heridos. Aparte de los actos independentistas, con asistencia escasa, la Diada se caracterizó por las conmemoraciones

institucionales. Sólo dos grupos parlamentarios, Esquerra Republicana e Iniciativa per Catalunya, convocaron manifestaciones, que resultaron poco nutridas.

Un aspecto de la concentración del Fossar de les Moreres, donde los asistentes enarbolaban la senyera con estrella, símbolo del independentismo catalán. JOAN SANCHEZ

28 jóvenes, detenidos tras los graves incidentes que se produjeron en el centro de Barcelona

Agresiones entre independentistas en una Diada con escasa asistencia a los actos reivindicativos

EL PAÍS, Barcelona Veintiocho jóvenes —26 de Barcelona y dos de Girona—, cuya edad no supera en la mayoría de los casos los 20 años, fueron detenidos por la policía en los violentos incidentes que grupos de independentistas protagonizaron ayer tarde al concluir las manifestaciones convocadas para conmemorar la Diada. A primera hora de la mañana, seis independentistas resultaron heridos en los enfrentamientos

Los enfrentamientos entre las dos facciones del MDT, que en distinto grado dan apoyo político a la organización terrorista Terra Lliure, ocurrieron sobre las 7.15 horas, cuando "una veintena de miembros del IPC equipados paramilitarmente, que utilizaron barreras de hierro y extintores", impidieron a los miembros del MDT-PSAN entrar en la plaza del Fossar para preparar el escenario del acto que tenían previsto celebrar a las 12 horas, según Josep Aixelà, dirigente de esta formación. En esta plaza se rinde homenaje a los caídos en la guerra de Sucesión, que terminó con la victoria de los Borbones y la entronización de Felipe V, lo que para Cataluña, Valencia y Aragón significó la abolición de su centenario régimen constitucional.

Josep Maria Cervelló, del MDT-IPC, hizo un relato opuesto de los hechos: "Unos 40 miembros del PSAN equipados con escudos, cascos, barrotos de hierro y aerosoles de defensa personal" agredieron a los miembros del MDT-IPC. Como consecuencia de estos enfrentamientos tuvieron que ser asistidos seis independentistas en dos centros hospitalarios de Barcelona. Los portavoces de ambas formaciones anunciaron que emprenderían acciones judi-

ciales por estos hechos.

Durante el acto político del MDT-IPC, que congregó a 2.500 personas, según la Guardia Urbana, Oliveres criticó la "política represiva del PSOE" y señaló que los diputados autonómicos que se consideran independentistas participan del juego institucio-

cional. "Nuestros representantes están en las prisiones españolas", dijo.

A las cinco de la tarde comenzaron las manifestaciones que habían convocado Esquerra Republicana, las dos facciones del MDT y la Crida a la Solidaritat y que contaban con el respaldo de

Autodeterminación y reforma del Estatut en la convocatoria de IC

EL PAÍS, Barcelona Unas 1.500 personas participaron por la mañana en la manifestación convocada por Iniciativa per Catalunya (IC), federación vinculada a Izquierda Unida, y formada por los comunistas y los nacionalistas de izquierda. La manifestación terminó con la lectura de un manifiesto en el que se reitera el derecho de Cataluña a la autodeterminación, se propugna la reforma del Estatut y se achacan las insuficiencias del autogobierno tanto al centralismo como la política del Gobierno catalán. En la cabecera de la mani-

festación figuraban Rafael Ribó, Marià Pere y Jaume Nualart, secretarios generales del PSUC, PCC y de la Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra, respectivamente, y José Luis López Bulla, secretario general de CC OO de Cataluña, portando una pancarta con la leyenda "Más poderes para una Cataluña de todos". Los manifestantes corearon lemas de solidaridad con Chile. El año pasado, la convocatoria reunió a 3.000 personas, pese a que tan sólo había sido suscrita por el PCC, escisión prosoviética del PSUC.

diversas organizaciones de la izquierda extraparlamentaria. Las distintas convocatorias movilizaron a 4.000 personas que se prodigaron en dar vivas a Terra Lliure. Fue al concluir la marcha, que transcurrió sin incidentes, cuando grupos reducidos de jóvenes se dirigieron al Gobierno Civil de Barcelona, donde se registraron los primeros enfrentamientos con la policía. Un agente resultó herido en la cabeza al atavesarle una piedra el casco protector.

Los mismos manifestantes se dirigieron a la plaza de Catalunya donde formaron barricadas con coches, quemaron una bandera española. Los grupos de independentistas iniciaron, a partir de las 19.30 horas, un descenso por La Rambla, sin ningún tipo de control policial, destruyendo cabinas telefónicas, quemando contenedores de basura y rompiendo los cristales de varios comercios. Dos conocidas hamburgueserías, que tenían cerradas sus puertas al público para evitar los saqueos de años anteriores, fueron asaltadas y en una de ellas provocaron un incendio. La policía reinició entonces las cargas y procedió a detener a los manifestantes, entre cuyas filas se habían infiltrado agentes vestidos de paisano.

En Girona, en una manifestación convocada por el MDT-IPC, fueron detenidos dos jóvenes después de un grupo independentista lanzara cócteles molotov contra la delegación provincial del Ministerio de Economía y Hacienda.

Ofrendas florales a Rafael Casanova y recepción en el Parlamento catalán

EL PAÍS, Barcelona Las primeras autoridades de Cataluña asistieron ayer a la recepción ofrecida por el presidente del Parlamento autonómico, Joaquim Xicoy, en el palacio del parque de la Ciutadella. El presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, y su gobierno en pleno; el delegado del Gobierno en Cataluña, Francesc Martí Jusmet; el capitán general de la región militar Pirenaico-Oriental, José Luis Carrasco Lanzos; los alcaldes de Barcelona, Pasqual Maragall, y de las principales ciudades catalanas; diputados a Cortes y autonómicos y numerosos exponentes del mundo de la cultura, el arte y la economía.

El Gobierno catalán, el Ayuntamiento y la Diputación de Barcelona, representaciones de los partidos y de numerosas entidades cívicas efectuaron la tradicional ofrenda floral ante el monumento a Rafael Casanova, el *conseller en cap* de Barcelona que ha simbolizado la defensa de la ciudad en 1714 frente a los ejércitos de Felipe V.

El presidente Pujol, que realizó la ofrenda floral a las 10 horas, declaró que esperaba que el día de la fiesta nacional catalana se celebrara "en tono pacífico". Añadió que no deseaba que fuera una jornada reivindicativa "si por este término entendemos lucha, sino una fiesta de afirmación de Cataluña".

El alcalde de Barcelona hizo la ofrenda acompañado de representantes de todos los grupos políticos integrados en el consistorio municipal, tanto los de la mayoría como los de la oposición. Maragall declaró que, en esta ocasión, la fiesta no tiene otra significación que la "de la continuidad en la consolidación de la autonomía".

En las inmediaciones de este monumento instalaron sus tenderetes los partidos y organizaciones nacionalistas e independentistas. El público congregado allí aplaudió a las representaciones que iban a efectuar ofrendas florales. Como cada año, el grupo que obtuvo una acogida más cálida fue la agrupación de ex miembros del cuerpo de carabineros de la Segunda República, que acudieron al acto uniformados y en formación.

La dirección del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) depositó también una corona de flores en la tumba de Casanova, en la iglesia de Sant Boi de Llobregat, a unos 15 kilómetros de Barcelona, donde reposan sus restos. A este acto, organizado por los ayuntamientos de la comarca del Baix Llobregat, asistieron el líder del PSC, Raimon Obiols, y el alcalde de Barcelona. Obiols declaró tras este acto que es positivo que la Diada tenga el doble carácter festivo y reivindicativo que ha adquirido en los últimos años. "Esta dualidad es buena y una cosa no es contradictoria con la otra porque hemos de aprender a respetar todas las posiciones", precisó.

EL PAÍS

EDICIÓN DE MADRID

DIARIO INDEPENDIENTE DE LA MAÑANA

SÁBADO 12 DE SEPTIEMBRE DE 1992

Redacción, Administración y Talleres: Miguel Yuste, 40 / 28037 Madrid / ☎ (91) 337 82 00 / Precio: 90 pesetas / Año XVII, Número 5.618

Benegas admite que los socialistas pierden votos a derecha e izquierda

El PSOE proclama candidato a González a pesar de su silencio

El aparato del PSOE desafió ayer el silencio de Felipe González y le proclamó candidato a la presidencia en las próximas elecciones generales. Sólo 12 horas después de que González cludiera ante la dirección socialista pronunciarse al respecto, el secretario de organización del PSOE, Txiki Benegas, declaró que Felipe González "es el candidato del partido, y sobre esto no hay debate alguno". Benegas reconoció que las últimas encuestas indican que el partido socialista pierde votos tanto por la derecha como por la izquierda.

El silencio sistemático del presidente del Gobierno sobre la posibilidad de encabezar las listas electorales mantiene en vilo a la dirección del PSOE y a las diferentes familias del partido, que

siguen apostando por él para encabezar el cartel. La preocupación es mayor en cuanto las últimas encuestas electorales encargadas por el partido arrojan una pérdida de votos —ligera, según

Benegas— a favor de Izquierda Unida y del Partido Popular. En este sentido, y ante el temor de tener que gobernar en minoría, el PSOE ha anunciado que se dispone a recomponer el diálogo con los sindicatos y con los nacionalistas vascos y catalanes.

Desde el aparato socialista se lamenta el propio efecto electoral negativo de la incertidumbre de González, tal y como apuntó Benegas en la reunión de la ejecutiva federal socialista del jueves.

Página 13

Mitterrand, operado de próstata a diez días del referéndum

Mientras los partidarios del no al Tratado de Maastricht ultimaban los detalles de su gran mitin de hoy en París, el principal representante de la campaña por el sí, el presidente de la República, François Mitterrand, era sometido a una operación de próstata apenas 10 días antes de que los franceses decidieran con su voto una cuestión de la que depende el futuro de Europa.

El jefe de Estado recibió ayer dos noticias, una buena y

otra mala. La primera se la dieron los médicos: la operación se había desarrollado satisfactoriamente y, tras una semana de hospitalización, podrá votar el próximo día 20.

La mala nueva surgió en forma de encuesta. El último sondeo que se podrá difundir antes del referéndum otorga sólo un 50% de las intenciones de voto al sí. Según sus allegados, Mitterrand se daría por satisfecho con el 50,5%.

Páginas 2 y 3

SUMARIO

17 Cinco presos amotinados en Daroca con cuatro funcionarios como rehenes

Cinco reclusos peligrosos de la cárcel de máxima seguridad de Daroca (Zaragoza) iniciaron durante la tarde de ayer un motín en el que retuvieron como rehenes a cuatro funcionarios. El motín continuaba a las dos y media de la madrugada de hoy, hora del cierre de esta edición. Las fuerzas de seguridad rodeaban el centro y no se descartaba un asalto para reducir a los amotinados. Según fuentes citadas por Efe, los reclusos habían logrado capturar anoche a dos cargos de Instituciones Penitenciarias que habían acudido al centro para negociar.

5 Detenido en Nápoles el jefe de la Camorra, Carmine Alfieri

15 Oliveró se niega a declarar en el 'caso Filesa' al sentirse "linchado" por la prensa

31 Arantxa Sánchez Vicario, finalista del Open de tenis de EE UU

Babelia
Diccionarios
La obra en el Diccionario de la Real Academia Española para el español de España y América.
Un diccionario de referencia para España y América.

A

Diccionarios
La Real Academia Española para el español de España y América.

PABLO JULIA

A Sarajevo, vía Almería

Los legionarios españoles ya se preparan para ir a Bosnia-Herzegovina. Soldados de los cuatro tercios han comenzado en Almería unas maniobras con supuestos tácticos similares a los que se puedan encontrar en la antigua Yu-

goslavia. Los legionarios desembarcaron ayer en Almería parte del material con el que irán a la zona de conflicto. La tropa aún no ha sido informada oficialmente de que formará parte del contingente de fuerzas que protegerán los

convoyes humanitarios que transportan suministros a la población bosnia asediada. En la fotografía, un legionario compra un helado para combatir el fuerte calor almeriense.

Página 16

SIN RETENCION FISCAL

Sin comisiones. Desde 2 Millones

A plazo de 15 días.

11,50%

T.A.E.

Desde 25 M., 11,75% T.A.E.

Depósito Azul

Su rentabilidad garantizada

☎ 901-11 11 11

Banco Atlántico
Fundado en 1901

Los bancos centrales de Italia, Alemania y Bélgica, incapaces de frenar el desplome de la lira

La lira volvió a mostrar ayer una debilidad extrema, hasta el punto de que fueron necesarias las intervenciones de tres bancos centrales para mantener la moneda italiana dentro del límite que tiene asignado en el Sistema Monetario Europeo (SME). Además del Banco de Italia, el de Bélgica y el Bundesbank (banco central alemán) tuvieron que intervenir comprando liras para

compensar la desbandada de los operadores de los activos en esta moneda. La moneda italiana cotizó ayer por debajo del límite que le permite el SME (765,40 liras por marco) y cerró sólo siete centésimas por encima.

Mientras, en el Reino Unido, la reducción en un 0,1% de la inflación en agosto dio un respiro para la libra.

Página 35

Los políticos elogian el clima de concordia olímpica en la Diada

ENRIC COMPANYY, Barcelona
La celebración de la Diada estuvo marcada por disparates cuestiones políticas: declaraciones en tono moderado acerca de la revisión de la financiación autonómica y las sombras que se ciernen sobre ella, juicios positivos sobre la celebración de los Juegos Olímpicos, especulaciones sobre unos anunciados cambios en el Consell Executiu de la Generalitat que nunca lleguen... Y un comentario unánime: que cortas han sido las vacaciones del año olímpico. En la recepción celebrada en el Parlament para conmemorar la Diada, el presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, manifestó acerca de la financiación autonómica que sus críticas a la política económica del Gobierno "no debieran influir" en la cesión del 15% del IRPF a las comunidades. En sus discursos y declaraciones con motivo de la festividad regional, tanto Pujol como el secretario general de Convergència Democràtica, Miquel Roca, y el líder de Unió, Josep Antoni Duran Lleida, se refirieron a la financiación como una cuestión pendiente para el avance de la autonomía.

En el marco de los distintos actos que se celebraron, los dirigentes políticos realizaron diversas declaraciones. El alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, afirmó que "la defensa de la libertad de Cataluña no se contraponen a la apertura de Cataluña". El alcalde calificó la Diada de 1992 de "olímpica y, sobre todo, paralímpica".

Para Obiols, "el 11 de septiembre de 1992 debería ser prenda de continuidad para conseguir una plena realización nacional de Cataluña en el marco de una reforma en profundidad del Estado y de construcción de Europa". Colom invitó a reflexionar sobre "qué beneficio reporta a los catalanes formar parte de un Estado común con los españoles". Y adelantó su conclusión: "Vivir con España perjudica a los catalanes".

Este ha sido el primer año, y probablemente el último, en que la Diada se ha conmemorado hasta en Sevilla. El motivo: la Exposición Universal. El lugar: el pabellón de Cataluña. El anfitrión: el consejero de Gobernación, Josep Gomis. Los asistentes: una infima parte de los 300.000 catalanes que se estima que han ido a la capital andaluza aprovechando el puente festivo.

Representación de HB

Un millar de personas asistieron al mitin convocado por el Moviment de Defensa de la Terra (MDT) en el Fossar de les Moreres, en el que estuvo invitado Tasio Erkizia, de HB. A la misma hora, unas 200 personas participaron en un acto convocado por Catalunya Lliure junto al monumento a Casanova. Ambas organizaciones reivindican la justicia de la lucha armada de Terra Lliure y en sus mítines se criticó con dureza, aunque sin citarla explícitamente, a ERC, que ha logrado que la mayor parte de la organización terrorista se integre en el partido. Unas 16.000 personas —el doble del año pasado— participaron ayer tarde en Barcelona en la manifestación convocada por organizaciones independentistas no violentas, capitaneadas por ERC, para celebrar la festividad. La policía practicó 25 detenciones.

CONSEJO DE MINISTROS

El Gobierno presta 24.591 millones a los municipios y paga su deuda de 1990

EL PAÍS, Madrid
El Consejo de Ministros aprobó ayer saldar definitivamente las deudas contraídas por el Estado con los ayuntamientos correspondientes al ejercicio presupuestario de 1990. Además, el Gobierno concede un crédito extraordinario de 24.591 millones de pesetas y remite a las Cortes un proyecto de ley en el que se proponen criterios de reparto de tributos del Estado que mejorarán las garantías de financiación de las corporaciones locales.

El crédito extraordinario de 24.591.941.500 pesetas completa las cinco entregas a cuenta ya realizadas a los ayuntamientos, cuatro de ellas hechas efectivas a lo largo de 1990 y la última, en diciembre de 1991. Con esta decisión se cierra el largo contencioso mantenido entre el poder central y las corporaciones municipales en torno a la distribución de tributos.

El acuerdo del Consejo de Ministros es consecuencia del consenso alcanzado por Hacienda el pasado mes de marzo con la Federación Española de Municipios y Provincias (FEMP). Las diferencias de interpretación de la disposición adicional duodécima de la ley Reguladora de las Haciendas Locales fueron la causa del conflicto. El crédito de más de 24.000 millones de pesetas aporta una financiación adicional, que se aplicará durante cinco años a partir de 1990, con un porcentaje de incremento equivalente al aumento del gasto del Estado.

El proyecto de ley que será enviado a la Cortes para su tramitación parlamentaria introduce modificaciones de los criterios de distribución fijados en

las leyes de Presupuestos de 1990 y 1991. La nueva ley dará mayores garantías a las cantidades mínimas a percibir por las corporaciones locales para su financiación.

Pujol, contra el aborto

En la conferencia de prensa posterior al Consejo, la ministra portavoz del Gobierno, Rosa Conde, calificó de "penosas" y dijo que "se descalifican en sí mismas" las declaraciones del obispo de San Sebastián, José María Setién, en las que equiparaba el aborto con los asesinatos terroristas. La ministra puntualizó que cualquier persona tiene derecho a hacer reflexiones, "pero tal vez no sean oportunas desde el punto de vista de la reflexión social".

A la polémica se sumó ayer el presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, quien en declaraciones a Antena 3 Radio mostró su disconformidad con la ampliación del aborto propuesta por el Gobierno. "Personalmente soy antiabortista y esta modificación de la ley no es acertada", dijo. En su opinión, "el equilibrio en temas de conciencia esa muy difícil de conse-

Rosa Conde.

guir; se había llegado a él y creo que no debería haberse roto". Añadió que si pudiera votar en el Parlamento, "votaría no".

El presidente de la Generalitat aseguró que los posibles pactos entre su partido, Convergència i Unió, y el PP "no están en el orden del día ni son temas actuales". Con respecto a su relación con el Gobierno, destacó: "En estos momentos no podemos apoyar las medidas económicas, que van contra la economía productiva, que es, al fin y al cabo, la que da riqueza al país".

Más información en la página 37

Expropiación urgente para el aeropuerto de Valencia

EL PAÍS, Madrid
El Consejo de Ministros aprobó ayer declarar urgente la ocupación de los bienes y derechos afectados por las obras del aeropuerto de Valencia. Asimismo, el Gobierno decidió enviar a las Cortes para su ratificación los tratados de amistad y cooperación de España con Hungría y Rumania.

Entre los demás acuerdos adoptados destacan el reglamento sobre la distribución de gases licuados del petróleo y el que regula la comercialización de los fuelóleos. Cuatro reales decretos homologan los títulos de graduado social diplomado de las Escuelas Universitarias de La Coruña, El Ferrol, Vigo y Almería.

Nombramientos. El Gobierno aprobó ayer el nombramiento de José María Mato Paz como presidente del Consejo Superior de Investigaciones Científicas. Mato, bioquímico, ocupaba el cargo de vicepresidente de relaciones institucionales en el mismo organismo.

José Borrell Andrés, doctor en Ciencias Biológicas, es el nuevo director general del Instituto Nacional de Salud Carlos III. Por su parte, José Joaquín de la Herrán asume el puesto de director del gabinete del ministro de Economía y Hacienda, Carlos Solchaga.

Sartorius pide libertad de voto en IU para ratificar el Tratado de Maastricht

EL PAÍS, Madrid
El portavoz del Grupo Parlamentario de Izquierda Unida (IU), Nicolás Sartorius, que encabeza la corriente Nueva Izquierda dentro de la coalición, pidió ayer que la dirección de esta formación dé libertad a los 17 diputados en el Congreso para votar la ratificación del Tratado de Maastricht. Sartorius añadió que su voto y el de los miembros de su corriente, que él cree mayoritaria dentro del grupo parlamentario, será definitivamente el sí a la ratificación.

Sartorius se mostró contundente al afirmar que debe votarse afirmativamente la ratificación del Tratado de Maastricht, y llegó a decir: "Nunca jamás he hecho ni haré algo que crea contrario a los intereses de este país". Y añadió que un no a Maastricht sería contrario a esos intereses.

La posibilidad de que, finalmente, la dirección de IU presente una enmienda en la que, pura y simplemente pida la devolución del tratado plantea un nuevo problema en el grupo parlamentario de IU. Sartorius reconoció ayer tarde que, en coherencia con lo anterior, no podría fir-

mar tal enmienda como portavoz. "Si se presenta una enmienda con texto alternativo ya es otra cosa", añadió, pero no quiso pronunciarse sobre su posible abandono de la portavocía del grupo, aunque algunos miembros de su corriente barajaban seriamente que pudiera llegarse a este extremo.

En la conferencia de prensa convocada ayer en Madrid por Nicolás Sartorius comparecieron otros miembros de la corriente Nueva Izquierda y el catedrático de Derecho Constitucional Diego López Garrido, que defendió los contenidos del tratado. Para López Garrido, "el protocolo de política social es progresista" y, en conjunto, el texto de Maastricht supone un avance progresista que sería difícil renegociar en un contexto conservador.

Sartorius explicó que estaría dispuesto a pactar, en la reunión que la dirección de IU celebrará el lunes, enmiendas a puntos concretos, pero adelantó que de ningún modo aceptará votar a favor de una enmienda de devolución al Gobierno, que supondría, dijo, decir no al tratado y pedir que no se ratifique.

González y Kohl abogarán por el 'sí' antes del referéndum de Francia

I.C., Madrid
Felipe González y Helmut Kohl, los dos únicos jefes de Gobierno comunitarios que han participado en la campaña del referéndum en Francia sobre Maastricht, darán este fin de semana un último espaldarazo a los partidarios del sí al tratado en el curso de la cumbre hispano-alemana que se celebrará en la isla frías de Sylt, cerca de Dinamarca, según indicaron fuentes oficiales.

González viaja a Sylt a última hora de la mañana del domingo acompañado por cinco ministros —Exteriores, Defensa, Economía, Industria y Portavoz—, que mantendrán reuniones sectoriales con sus homólogos alemanes. El presidente español y el canciller alemán, que cederán a solas el domingo, dedicarán el grueso de sus conversaciones a la ex Yugoslavia y a la Unión Europea prevista por Maastricht, a la que reiterarán su apoyo en un comunicado conjunto.

Concretamente, González se esforzará, además, por convencer a su interlocutor, que dirige el país que más contribuye a la CE, que sea generoso a la hora de fijar la cuantía del fondo de cohesión, previsto por Maastricht para ayu-

dar a los cuatro estados comunitarios menos desarrollados a acortar distancias con los ricos y acceder así a la unión monetaria.

La relación de España con su segundo socio comercial, después de Francia, sigue siendo excelente, en parte gracias al buen entendimiento entre ambos jefes de Gobierno que, sin embargo, discrepan sobre dos cuestiones. La primera es el ritmo de ampliación de la CE, que Kohl desea sea rápido, mientras González es más cauteloso. La segunda es la política a seguir con vistas a la extinta Yugoslavia, donde el presidente español cree que los Doce, alentados por Bonn, se precipitaron al reconocer en enero a las repúblicas secesionistas para intentar acabar con la guerra.

El lunes a mediodía, González volará a Berlín para presidir hasta el jueves, en sustitución de Willy Brandt, gravemente enfermo, el Congreso de la Internacional Socialista, que elegirá a un nuevo presidente, el francés Pierre Mauroy.

Por otra parte, el secretario de Partit dels Socialistes de Catalunya, Raimón Obiols, hará campaña de apoyo en Italia y Francia.

EL PAÍS

EDICIÓN MADRID

DIARIO INDEPENDIENTE DE LA MAÑANA

JUEVES 12 DE SEPTIEMBRE DE 1996

Redacción, Administración y Talleres: Miguel Yuste, 40 / 28037 Madrid / ☎ (91) 337 82 00 / Precio: 125 pesetas / Año XXI. Número 7.066

Los diputados deben declarar, según el auto

El juez Garzón acusa al Gobierno de bloquear el sumario de los GAL

Baltasar Garzón, juez del caso *Oñederra*, dictó ayer un auto en el que advierte a los "funcionarios, parlamentarios, jueces y personas en general" la obligación que tienen de facilitar a la justicia cuanto conozcan del contenido delictivo de los *papeles del Cesid*. No obstante, él, de momento, no ha citado a nadie. El magistrado acusa al Gobierno de entorpecer la labor de los jueces y de instaurar una especie de "manto de impunidad" en torno a una actividad presuntamente delictiva por su negativa a desclasificar documentos de los GAL.

Ardanza critica al Ejecutivo por recurrir la fiscalidad vasca

El recurso contra parte del impuesto de sociedades vasco presentado por el Gobierno el martes provocó ayer un grave conflicto con el PNV. El *lehendakari* José Antonio Ardanza acusó al PP de quebrar el pacto de investidura y dijo que es más grave aún que el caso de los *papeles del Cesid*. **Página 43**

Para el juez instructor de los cuatro primeros asesinatos de los GAL, algunos de los documentos secretos del Cesid constituyen delito en sí mismos —principalmente el de fundación de organización terrorista y colaboración con la misma—, mientras que otros son importantes elementos de prueba para demostrar la existencia de actos ilícitos.

El auto señala que el Consejo de Ministros, al negarse a desclasificar estos documentos, "no ha podido decir, porque legalmente no podía hacerlo", que quedan declarados secretos los delitos que los documentos contienen. La declaración de secreto, razona el juez, afecta únicamente al documento en sí mismo. En el escrito de 11 folios, Baltasar Garzón anuncia su disposición a investigar los delitos contenidos, en su opinión, en los documentos del Cesid. Advierte, además, que existe el deber de los parlamentarios, funcionarios y jueces de colaborar con la justicia.

El magistrado expone, en un probable *guiño* dirigido a los diputados de la Comisión de Secretos Oficiales, el siguiente argumento: si ambas obligaciones se cumplen, no habría necesidad de reclamar de nuevo los documentos al Gobierno y se respetaría la decisión del Consejo de Ministros, ya que no se entregaría el soporte físico del documento, que es lo declarado secreto. El juez busca que los diputados confirmen la veracidad de las fotocopias que él posee. **Página 15**

SUMARIO

23 **7 muertos en el accidente de un autocar marroquí en Cuenca**

3 **El rey Alberto II deja en evidencia a la clase política belga**
Editorial en la página 10

17 **Aznar afirma que el relevo de Vidal-Quadras obedece a un cambio estratégico**

38 **El Barça pide a la UEFA jugar hoy en Montjuïc**

44 **ENTREVISTA Jaime Terceiro: "Sería incapaz de dirigir Caja Madrid con el pacto PP-CC OO"**

Eduardo Serra, a la izquierda, habla con el vicepresidente Álvarez Cascos durante el pleno de ayer en el Congreso.

Inquietud de algunos diputados del PP por las acusaciones al ministro

Aznar respalda a Serra y dice que la época de los escándalos no volverá

El presidente del Gobierno, José María Aznar, ofreció ayer al fin su respaldo público al ministro de Defensa, el independiente Eduardo Serra, colocado en el ojo del huracán como presunto responsable del pago de comisiones ilegales a Luis Roldán cuando presidía la empresa Cubiertas y MZOV. "Los tiempos de los escándalos no volverán. Ya nos encargaremos de que no vuelvan bajo ningún concepto", dijo Aznar en un mensaje dirigido a tranquilizar, muy especialmente, a algunos diputados de su partido.

Antes de que Aznar celebrara en el Congreso de los Diputados una improvisada rueda de

prensa, algunos parlamentarios del Partido Popular hicieron ver su inquietud por las acusaciones que se están difundiendo contra Eduardo Serra. A las duras declaraciones del diputado popular Luis Ramallo, pidiendo el relevo del ministro, se unió otro veterano del partido desde los tiempos de Alianza Popular, Rogelio Baón.

Para Aznar, el problema se reduce a que el Gobierno del Partido Popular ha traído la normalidad a España y algunos medios de comunicación no se han adaptado a la nueva situación. "España, tras las elecciones, ha entrado en una etapa de normalidad que requiere acos-

tumbrarse a ella. En unos casos requerirá más esfuerzos que en otros", advirtió.

El respaldo del presidente del Gobierno a Eduardo Serra fue claro. "Deben ustedes estar tranquilos porque yo estoy tranquilo", dijo a los periodistas. Y añadió que no se arrepiente de este nombramiento. Él ya sabía, dijo, que corría riesgo de ser atacado porque Serra colaboró con anteriores gobiernos de Felipe González. "Yo no distingo entre orígenes políticos. Suelo nombrar a las personas más competentes", razonó. **Páginas 16 y 17**

Debate sobre 'Los secretos oficiales y sus límites' en las páginas 12 y 13

EE UU prepara un inminente ataque contra Irak y advierte que será "desproporcionado"

Estados Unidos ha decidido acabar de una vez por todas con el juego del gato y el ratón de Saddam Husein, y ayer anunció que prepara un ataque "para muy pronto" y "desproporcionado" contra Irak.

Así lo advirtió el secretario de Defensa, William Perry, visiblemente irritado por el atrevimiento iraquí de disparar ayer misiles

antiaéreos contra cazas F-16 norteamericanos. Para el nuevo ataque, que esta madrugada sólo estaba pendiente de la orden de Clinton, han sido movilizados al menos ocho aviones F-117A Stealth —*invisibles* para los radares— y cinco superbombarderos B-52. "Pronto sabrán que no estamos jugando", sentenció Perry. **Páginas 2 y 3**

Chopard
GENÈVE
depuis 1860

•HAPPY SPORT•

Solo en joyerías seleccionadas. Información: Tel 93/414 69 20

Siete detenidos, dos heridos y cuatro policías lesionados en disturbios en actos independentistas

Los líderes catalanistas ratifican en la Diada su compromiso con la democracia y el autogobierno

EL PAÍS, Barcelona
Los dirigentes del catalanismo que hace 20 años impulsaban la lucha por las libertades renovaron ayer su compromiso con la democracia y el autogobierno de Cataluña. Lo hi-

cieron en el mismo lugar, la plaza de Catalunya de Sant Boi de Llobregat, donde celebraron legalmente en 1976, por vez primera desde 1939, la fiesta nacional catalana. Los dirigentes de fuerzas entonces ilegales son ahora

primeras autoridades de Cataluña. Por la tarde, unas 8.000 personas participaron en dos manifestaciones independentistas en Barcelona. A su término, algunos jóvenes causaron disturbios en el centro de la ciudad.

Todos los oradores estimaron positivos los objetivos conseguidos, pero coincidieron en señalar que Cataluña aspira a más poder político. Unas 25.000 personas asistieron al mitin conmemorativo, al que habían sido invitados todos los partidos. Pero Esquerra Republicana (ERC), primero, y el Partido Popular, ayer mismo, desistieron de acudir a Sant Boi.

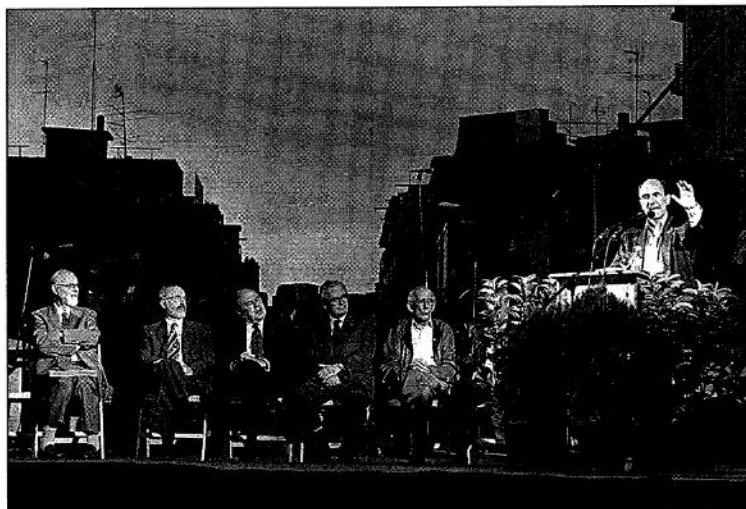
El PP se descolgó de la convocatoria a última hora del martes, al ser rechazada su pretensión de que un dirigente conservador tomase la palabra en el acto celebrado ayer en Sant Boi. El desmarque del PP —sumado al anterior de ERC porque la convocatoria carecía de carácter reivindicativo— acabó de quebrar la pretendida unidad de la conmemoración.

Tomaron la palabra tres de los protagonistas de la Diada de 1976: Miquel Roca, Jordi Carbonell y Pere Portabella, así como los representantes institucionales: el alcalde de la localidad, el presidente del Parlamento autónomo, Joan Reventós, y el de la Generalitat, Jordi Pujol. Presentó a los oradores el vicepresidente de Antena 3 Televisión, Manuel Campo Vidal.

Pujol cerró el mitin con una viva defensa de los éxitos conseguidos desde el fin de la dictadura. "Podemos contemplarlos con un sano y legítimo orgullo", afirmó, "porque durante estos 20 años hemos logrado importantes avances en las dos reivindicaciones que entonces perseguíamos: la democrática y la nacional".

Objetivos pendientes

Esto no fue obstáculo para que Pujol, al igual que los demás oradores que intervinieron en el acto, dejara claro que los objetivos máximos por los que se luchaba siguen sin alcanzarse. Citó tres: el pleno reconocimiento del carácter plurinacional del Estado español, la insuficiencia de los mecanismos de poder político de Cataluña, y la insuficiencia de su sistema de financiación.

Miquel Roca se dirige a los asistentes a la Diada, en presencia de Pujol y Reventós, entre otros.

AGUSTI CARBONELL

El desarrollo del acto no se resintió de las defeciones de ERC y el PP, algunos de cuyos militantes e incluso dirigentes si asistieron. Uno de los oradores, Jordi Carbonell, que hace 20 años habló en nombre de la Asamblea de Cataluña y hoy milita en ERC, hizo una defensa de su ideario independentista. Otro, el socialista Joan Reventós, presidente del Parlamento, dejó claro que "no hemos llegado a la cima de nuestras aspiraciones".

Por otro lado, unas 8.000 personas, según la Guardia Urbana, participaron en dos manifestaciones independentistas que se celebraron por la tarde en la ciudad de Barcelona. Convocaban ERC, por un lado, y grupos radicales extraparlamentarios, por otro.

Las manifestaciones transcurrieron sin incidentes, si bien a su término, jóvenes pertenecientes a grupos independentistas extraparlamentarios se enzarzaron en una pelea con los de ERC. El joven de

17 años Marc T. G. fue ingresado en el servicio de urgencias del hospital Clínico con contusiones y un traumatismo craneoencefálico de carácter leve. A las 22 horas fue atendido en el mismo centro el joven de 17 años Albert C. R. por una herida contusa en el cuero cabelludo. El joven abandonó el hospital antes de la medianoche.

La policía local practicó siete detenciones. A última hora de la tarde, grupos muy reducidos trataron de manifestarse en La Rambla. Quemaron un contenedor de basura y una bandera española. La policía les dispersó con disparos de balas de goma y cuatro agentes resultaron contusionados.

Por la mañana hubo el tradicional desfile de entidades cívicas, representaciones institucionales y partidos ante el monumento a Rafael Casanova, en la ronda de Sant Pere de Barcelona. Casanova dirigió la defensa de Barcelona ante las tropas de Felipe V, en 1714, durante la guerra de Sucesión.

Un fuerte dispositivo policial vigiló el lugar para evitar que se reprodujeran los incidentes del año pasado. La comitiva del PP, con Aleix Vidal-Quadras a la cabeza, fue apedreada en aquella ocasión. La delegación del PP no pudo librarse ayer de los insultos de un pequeño pero ruidoso grupo de radicales. También las representaciones de Convergència Democràtica, Unió Democràtica, el Partit dels Socialistes, el Ayuntamiento de Barcelona y el Gobierno de la Generalitat fueron insultadas.

La ideología de estos jóvenes quedó patente cuando llegó la delegación de Esquerra Republicana, recibida con entusiasmo. ERC se negó a participar en los actos de Girona y Lleida porque los alcaldes, socialistas, se negaron a retirar la bandera española del balcón consistorial. En Tarragona, ERC si participó en la conmemoración oficial, aunque tampoco aquí el alcalde, de CIU, retiró la bandera.

Miguel Sanz, de UPN, será el nuevo presidente de Navarra

MIKEL MUEZ, Pamplona
Miguel Sanz, vicepresidente de Unión del Pueblo Navarro (UPN), se convertirá la próxima semana en el nuevo presidente del Gobierno de Navarra, en sustitución del socialista Javier Otano, quien dimitió el pasado mes de junio al descubrirse que poseyó una cuenta bancaria de Ginebra (Suiza). La investidura de Sanz pondrá fin al Gobierno tripartito formado por socialistas, Eusko Alkartasuna y Convergencia Democrática de Navarra (CDN) que ha presidido Juan Cruz Alli.

Tras la celebración, ayer, de la duodécima ronda de consultas parlamentarias, en la que tampoco surgió ningún candidato alternativo a Sanz, la presidenta del Legislativo Foral, Lola Eguren, comunicó a la junta de portavoces que el próximo lunes día 16 propondrá al rey don Juan Carlos el nombramiento de Sanz como presidente, coincidiendo con la entrada en vigor del procedimiento automático diseñado en el Amejoramiento del Fuero.

Sanz tomará posesión de su cargo, previsiblemente, el miércoles día 18, dando fin al actual Gobierno tripartito [formado por socialistas, Convergencia de Demócratas de Navarra y Eusko Alkartasuna] que se ha mantenido en funciones durante todo el verano bajo la presidencia de Juan Cruz Alli. El futuro presidente de Navarra tiene 43 años, es profesor de EGB y ex director de banca, está casado y tiene dos hijos. Nació en la localidad navarra de Corella.

El candidato conservador dio a conocer ayer la composición de su gabinete, un Gobierno en minoría que contará tan sólo con el respaldo inicial de los 17 parlamentarios de UPN en una Cámara de 50 escaños y en el que, por primera vez en la historia política de esta comunidad, habrá una mujer.

THAT'S ENGLISH!
Curso de inglés a distancia

Con el Certificado de la Escuela Oficial de Idiomas

Aprender inglés es muy fácil con "That's English!"

Por sólo 16.000 ptas. dispones de un completo material, un teléfono de llamada gratuita para consultas y prácticas semanales de conversación con profesorado especialista. ... Y además, puede seguirse cada mañana por La 2 de TVE.

Infórmate en la Escuela Oficial de Idiomas más cercana, en la Dirección Provincial del Ministerio de Educación y Cultura o llama al (91) 468 02 79 e inscríbete entre el 11 de Septiembre y el 11 de Octubre de 1996.

Ministerio de Educación y Cultura
Secretaría General de Educación y Formación Profesional

ARGENTARIA

Con la colaboración de la BBC

EL PAÍS

EDICIÓN MADRID

DIARIO INDEPENDIENTE DE LA MAÑANA

MARTES 12 DE SEPTIEMBRE DE 2000

Redacción, Administración y Talleres: Migual Yusta, 40 / 28037 Madrid / ☎ 91 337 82 00 / Año XXV. Número 8.515 / Precio: 125 pesetas - 0,75 euros

Instan al 'lehendakari' a adelantar las elecciones

PP y PSOE preparan una moción de censura contra Ibarretxe

El Partido Popular y el PSOE avisaron ayer de que están dispuestos a presentar una moción de censura contra el Gobierno vasco, que encabeza Juan José Ibarretxe, si el lehendakari no anuncia la convocatoria anticipada de elecciones o acepta someterse a una cuestión de confianza en el Parlamento de Vitoria. Las direcciones nacionales de ambos partidos, que ayer se reunieron en Madrid y Bilbao, respectivamente, coincidieron en plantear la medida como una posible salida al bloqueo que sufre la situación política en el País Vasco.

Duras críticas profesionales a Sanidad por el cese de Matesanz

Elogios unánimes al modelo de trasplantes que creó en España

Página 28

Madrid

Educación suprime la 'semana blanca' y ampliará 20 días el curso escolar

SUMARIO

Gore promete actuar contra la violencia en la industria del ocio para menores

Página 5

Los partidos catalanes critican en la Diada los métodos de Pujol

Página 20 / Editorial en la página 12

Muere en Ávila un miembro de una cuadrilla que apagaba un incendio

Página 26

España ya estaba habitada hace un millón de años, según un estudio

Página 29

Salud

Las células madre

La moción de censura no tiene posibilidades de prosperar, ya que la suma de los partidos que la apoyarían no alcanza los 38 votos que son necesarios para que Ibarretxe se viera obligado a abandonar. De los 75 parlamentarios de la Cámara vasca, 21 son del PNV, 6 de EA, 14 de EH, 16 del PP, 14 del PSE-PSOE, 2 de Unidad Alavesa y 2 de IU. La moción evidenciaría, sin embargo, la situación de minoría del Ejecutivo nacionalista tras la decisión de los diputados de Euskal Herriarrok de abandonar el Parlamento vasco. Tanto el PP como el PSOE dieron como plazo al lehendakari hasta el próximo día 22, cuando se celebre el debate sobre política general en la Cámara vasca, para que acepte someterse a la cuestión de confianza; en caso contrario, se formalizará la moción de censura.

La dirección nacional del PP, reunida bajo la presidencia de José María Aznar, debatió ayer la situación en Euskadi. Según afirmó Javier Arenas, "cuando un Gobierno no tiene mayoría, lo que tiene que hacer es darles la palabra a los ciudadanos".

La ejecutiva del PSOE, que se reunió en Bilbao, aprobó una declaración en la que afirma que utilizará "todos los instrumentos políticos y parlamentarios" para desbloquear la situación en el País Vasco. El secretario general socialista, José Luis Rodríguez Zapatero, pronosticó que el final del proceso serán las elecciones anticipadas.

Páginas 15 a 19

BARRICADAS EN BRUSELAS. Bruselas volvió a colapsarse ayer por las protestas de transportistas y agricultores, que reclaman una reducción de los precios del gasóleo o de los impuestos sobre carburantes. La policía colocó barricadas (foto) que dificultaron el tránsito de personas y vehículos.

El euro continúa su descenso y marca otro cambio mínimo con el dólar

El petróleo vuelve a subir pese al aumento de producción de la OPEP

La decisión de la Organización de Países Exportadores de Petróleo (OPEP) de aumentar la producción de crudo no logró ayer abaratar su precio; tampoco el mensaje de tranquilidad que difundieron los ministros de Economía de la UE, el pasado viernes, sobre la fortaleza del euro consiguió que la moneda única se recuperara ayer.

Los 800.000 barriles diarios que decidió elevar la organización, la tercera subida del año, son escasos para cubrir la demanda y reducir el precio en los mercados. El barril de crudo *brent*, que

el viernes se abarató casi dos dólares para cerrar a 32,75, llegó a superar ayer los 34 dólares, aunque finalmente cerró en el mercado de Londres a 33,58.

Mientras, las protestas de transportistas y agricultores, que exigen una reducción del impuesto sobre carburantes y la creación de un gasóleo profesional más barato, se han extendido de Francia al Reino Unido, Irlanda y Bélgica. La capital de este país, Bruselas, sede de la Comisión Europea, volvió a colapsarse ayer por la protesta de los transportistas. En Alemania y España, don-

de el Gobierno no logró convencer ayer a las organizaciones agrarias, se anuncian movilizaciones desde el viernes. El ministro de Economía, Rodrigo Rato, aconsejó una reducción del consumo de combustible para hacer frente a la crisis.

El euro, por su parte, continúa su particular calvario; ayer volvió a retroceder con el dólar, con el que marcó un nuevo cambio oficial mínimo de 0,8609 dólares por euro (193,26 pesetas por dólar). Desde su nacimiento en 1999, la moneda europea ha perdido un 26% de su valor.

Páginas 65 a 68

NO PAGUE MÁS POR EL SEGURO DE SU COCHE

OPEL ASTRA 1.6

65.789 PTAS

TODO RIESGO, CON FRANQUICIA DE 25.000 PTAS.
(PARA CONDUCTOR MAYOR DE 30 AÑOS CON BONIFICACIÓN)

CONTRATE SU SEGURO
902 47 47 47
www.directseguros.es

... Y PAGUE LO JUSTO

Direct Seguros
Grupo AXA ESPAÑA

Un fallo eléctrico obliga a parar durante horas varios reactores nucleares en Rusia

Un cortocircuito que se produjo el sábado en una línea de alto voltaje de Sverdlovsk, en los Urales, causó una cadena de fallos que afectó a varios reactores nucleares de Rusia. Dos de ellos se encuentran en la central de Mayak, la mayor planta de tratamiento de desechos radiactivos y combustible atómico del mundo. Además, hubo paradas de diversa duración en una central nuclear,

otra termoelectrónica y varias plantas metalúrgicas. El director de la instalación de Mayak aseguró que no se había producido escape radiactivo gracias a "la disciplina casi militar" de la central. Este incidente acentúa las polémicas sobre el estado de las infraestructuras en Rusia, tras la tragedia del submarino *Kursk* y el incendio de la torre de telecomunicaciones de Moscú.

Página 2

El respetable

MIGUEL ÁNGEL AGUILAR

El *respetable* es una abreviación de *el respetable público*, expresión con que se alude al público de los espectáculos. Un público que es además el pagano porque, según estimaciones de la Comisión Europea, las ayudas recibidas por RTVE entre 1993 y 1997 ascendieron a 119.000 millones de pesetas mientras que las de los canales autonómicos, en igual periodo, alcanzaron un importe de 340.000 millones. Eso por no hablar de la deuda acumulada que era, a finales de 1999, de 580.000 millones de pesetas para RTVE y de varias centenas de miles de millones adicionales para los canales autonómicos. En Francia, Lionel Jospin quiere devolver a la televisión el sentido de la dignidad y la ministra de Cultura y Comunicación, Catherine Trautmann, propone que el servicio público reanude el contrato social que le liga a los telespectadores y a los oyentes. Aquí nada se oye.

Pero el asunto quema porque en adelante la financiación pública (véase *La política audiovisual europea*, Comisión Europea, 1998) sólo podrá atender en el futuro los programas que "respondan a las necesidades democráticas, sociales y culturales de cada sociedad y que ayuden a preservar el pluralismo en los medios", lo cual deberá comprobarse mediante una contabilidad separada de los operadores del sector público que se dediquen también a actividades puramente comerciales. Además, apena que la compra de derechos externos nos tenga anclados en el más nefasto sucursalismo cultural, cuando sólo la aplicación del 50% de este capítulo a la producción de contenidos permitiría a España alcanzar el liderazgo en los países de habla hispana y constituirse en uno de los primeros polos de la industria audiovisual europea.

Deberían ser asuntos muy graves a debatir en el único país de la UE junto con Luxemburgo donde falta un Consejo del Audiovisual, donde todo se reduce a los minutos que a cada partido conceden los televidios. Sucede que ni siquiera el deslumbramiento ante las nuevas perspectivas tecnológicas es capaz de disimular las carencias de la vieja televisión, que aún concentra el 95% de los consumos, según confirma el profesor Bernardo Díaz Nosty en el *Informe anual de la comunicación 1999-2000* (Grupo Z, Madrid 2000). Por todo ello, resultan del mayor interés las propuestas políticas respecto a los medios de comunicación y, en particular, a los de propiedad pública.

La entrevista del secretario general del PSOE en EL PAÍS del pasado domingo ofrece una primera oportunidad para ese escrutinio. Preguntado el líder de la oposición por la reforma de las televisiones públicas, un asunto perpetuamente aplazado, respondió que el Estatuto de RTVE está tan agotado como las Leyes Fundamentales del Movimiento, señalaba como incomprensible a cualquier ciudadano "que tengamos unos medios públicos que en realidad son medios privados del Gobierno" y concluía con un "queremos acabar con eso". En realidad bastaría una lectura del Estatuto para comprobar que más que agotado está inédito. Pero, en cualquier caso, cuando los entrevistados adujeron que la mejor forma de comprobar esa voluntad de cambio sería verla materializada en las comunidades donde gobiernan los socialistas, es decir, para entendernos, en el Canal Sur controlado por la Junta de Andalucía con Manuel Chaves al frente, sólo escucharon evasivas.

La coherencia hubiera sido ofrecer allí, en el Canal Sur, lo mismo que, con toda razón, se reclama aquí para RTVE. Cuánto ayudaría a Zapatero un proceder de Chaves en Andalucía análogo al que se quiere obtener de Aznar en España. Tampoco se advierte en las respuestas del líder de la oposición sobre RTVE la firmeza y urgencia propias del caso porque se limita a anunciar que si el Gobierno se encastillara en el inmovilismo, él reaccionaría proponiendo en el programa electoral del 2004 "que los responsables de medios públicos emanan de una elección parlamentaria y que exista un órgano que garantice el pluralismo y la independencia de los medios públicos, que por cierto no deben ser muchos". Cuán lejos nos lo fia.

Mientras, seguimos en pleno festival de la manipulación informativa aportada por RTVE y nada ha cambiado, salvo a peor, desde que el 18 de octubre de 1999 los representantes del grupo socialista abandonaron la submisión del Congreso que estudiaba la reforma de RTVE. Pero de improviso sobreviene la noticia de que el Consejo de Administración del ente ha aprobado la programación propuesta por el director general por unanimidad, es decir, con los votos socialistas. Por favor, permanezcan atentos a la pantalla.

Una vista de Torrespaña.

Iñaki Anasagasti (PNV), Xosé Manuel Beiras (BNG) y Pere Esteve (CDC), ayer, durante la Diada. / CONSUELO BALUSTIA

Formaciones nacionalistas de toda España participaron en la Diada

Los partidos critican los quiebras de Pujol sobre el fin del "ciclo reivindicativo"

ENRICO COMPANY, Barcelona
El zigzag de Jordi Pujol acerca del fin del "ciclo reivindicativo" catalán provocó ayer una riada de críticas de todos los partidos. Mientras los aspirantes a sucederle al frente de CiU pugnan por hacerse un espacio político propio, el presidente

Jordi Pujol ofreció el viernes poner fin en esta legislatura al ciclo reivindicativo de CiU si logra un buen resultado en la revisión de la financiación autonómica y en sus reclamaciones competenciales. Pero, en su mensaje a los ciudadanos con motivo de la Diada, el presidente de la Generalitat de Cataluña afirmó el domingo que el autogobierno catalán es insuficiente y que eso obliga a mantener viva la reivindicación. Ayer insistió, tras realizar la ofrenda floral al monumento a Rafael Casanova acompañado de su Gobierno en pleno, en que la Generalitat necesita "una financiación justa" porque no se hacía muchas esperanzas acerca de la disponibilidad de Pujol a cambiar de registro ni de método político. No obstante, interpretó las idas y venidas de Pujol como una indicación más de que "se ac-

ba una época en la que la defensa de los intereses de Cataluña se la hacía suya CiU". El ex alcalde de Barcelona reiteró su convicción de que las fuerzas catalanas no conseguirán nada "si van a Madrid sólo a pedir" y mostró su esperanza en que ahora sea un buen momento para sustituir la reivindicación permanente por una política basada en la confianza. "Se debe cambiar de método", afirmó.

Un punto de vista distinto, aunque también muy crítico, adoptó Rafael Ribó, de Iniciativa-Verds (IC-V), quien acusó a Pujol de "engañar a la gente". La táctica de CiU ante los sucesivos Gobiernos, fueran del PSOE o del PP, explicó, "nunca ha sido una reivindicación clara, sino que ha sido siempre una negociación bajo mano y partidista". Sin embargo, Ribó reconoció que a Pujol le ha ido muy bien y le ha dado muchos votos el hecho de "hablar hoy de reivindicación y mañana no".

En la conmemoración de la Diada participaron representaciones de los partidos nacionalistas

gallegos, vascos, valencianos, balears y andaluces asociados a CiU y a Esquerra Republicana en las elecciones europeas. El portavoz del PNV, Iñaki Anasagasti, y el líder del Bloque Nacionalista Galego (BNG), Xosé Manuel Beiras, acompañaron a los dirigentes de Convergència Democràtica (CDC) en la ofrenda floral ante el monumento a Casanova. Anasagasti no pudo evitar una comparación entre la fiesta nacional y la celebración de Día de la Patria (*Aberri Eguna*) por los nacionalistas vascos. "En el País Vasco no hay un *Aberri Eguna* conjunto", lamentó tras indicar que le llenaba de "energía positiva" ver la "unidad social y política con que Cataluña celebra su Diada".

En la manifestación en Barcelona, varios jóvenes encapuchados quemaron una bandera de España y otra de Francia. También ardió una enseña española en Girona, durante una manifestación por la independencia en la que participaron unas mil personas.

Reproches a la candidatura de Duran

F. V., Barcelona
La carrera del líder de Unió Democràtica de Catalunya (UDC), Josep Antoni Duran Lledia, a la sucesión de Jordi Pujol encuentra cada día nuevos obstáculos colocados por sus socios de Convergència Democràtica (CDC). Ayer fue nada menos que el presidente de la Generalitat y de CDC quien se sumó por vez primera a ese empeño al recordar que Convergència no renuncia a liderar la coalición en el futuro. Y lo hizo utilizan-

do el método Duran: sin citar al líder democristiano, aunque sin dejar lugar a dudas sobre a quién van dirigidas sus palabras. "CDC tiene la obligación y el deber de mantener el liderazgo del nacionalismo catalán, con todas las renovaciones que hagan falta pero sin lanzarse a renovar por renovar", dijo Pujol en el acto inaugural de la exposición del 25º aniversario de CDC en el Museo de Historia de Cataluña.

La crítica de Pujol no se limitó al liderazgo futu-

ro, sino también al terreno doctrinal. Si el pasado jueves Duran anunciaba implícitamente su determinación de lanzarse a competir por la sucesión de Pujol envuelto en el proyecto del catalanismo político —nacionalismo moderado—, ayer el líder de CDC se encargaba de criticar los intentos de separar catalanismo y nacionalismo.

"Con esta diferenciación entre los dos términos, en realidad, se lanza la idea de que se va descafeinando y al final no que-

da nada", subrayó el presidente de CDC. "Cataluña es una nación", dijo, "y defender eso es nacionalismo".

"No hace falta recurrir a destacar los elementos excluyentes o reductores del nacionalismo", exclamó el presidente de la Generalitat ante los aplausos entusiastas de los asistentes al acto, entre los que se encontraba Artur Mas, consejero de Economía, futuro secretario general de CDC y candidato a *deifin* de Pujol.

EL PAIS

DOMINGO 12 DE SEPTIEMBRE DE 2004
Año XXIX. Número 9.964

DIARIO INDEPENDIENTE DE LA MAÑANA

www.elpais.es

EDICIÓN MADRID
Precio: 1,80 euros

Penélope Cruz toma el control

La actriz da un giro a su carrera tras el éxito de su película italiana

El coleccionista de mujeres

Aristóteles Onassis, el seductor que buscaba poseer la historia

Un escritor en defensa de África

Henning Mankell denuncia la indiferencia de Occidente frente al sida

Los autores del 11-M mantenían lazos con la cúpula de Al Qaeda

La investigación acumula indicios sobre la autoría intelectual de la red islámica

Los cerebros de la matanza del 11 de marzo en Madrid, Rabei Osman, *El Egipcio*, y Serhane Ben Abdelmajid, *El Tunecino*, así como varios de los principales autores del atentado, mantuvieron durante años estrechos vínculos con miembros de la cúpula de Al Qaeda en Afganistán,

según los datos que va acumulando la investigación. La estrategia que siguieron en la planificación de su acción fue, además, muy similar a la que ha utilizado en otras ocasiones la red terrorista fundada por Osama Bin Laden. Otro dato que apunta hacia la autoría intelectual de Al Qaeda

es el hecho de que el fundador del primer grupo en el que se integró El Tunecino, un sirio llamado Mustafá Setmarián Nasar, que vivió en Granada, había dirigido campos de entrenamiento de terroristas en Afganistán. Los investigadores no descartan que este sirio fuera el que ordenase

los atentados del 11-M en nombre de Al Qaeda. El Tunecino se convirtió en el líder de la célula de España tras la captura de 20 islamistas en 2001. La financiación de sus actividades mediante la delincuencia común es otra de las características de las células de Al Qaeda. **Páginas 18 y 19**

EE UU recuerda el 11-S en medio de una campaña electoral marcada por la seguridad

El tercer aniversario de los atentados del 11 de septiembre de 2001 se conmemoró ayer con oraciones y ceremonias religiosas en Nueva York, Washington y Pensilvania y con minutos de silencio a todo lo largo y ancho de EE UU. En Nueva York, en la zona cero, fueron leídos en voz alta los nombres de los 2.749 muertos en el mayor ataque terrorista de la historia.

Tanto el presidente, George W. Bush, como el candidato demócrata, John Kerry, interrumpieron todos los actos de la campaña electoral. La emoción vivida en los diferentes actos fue idéntica a la de años anteriores, en un país que aún se siente bajo la amenaza terrorista y en el que la seguridad y la defensa se han convertido en los temas clave de la campaña presidencial de noviembre.

Por otra parte, el soldado Armin Cruz, de 24 años, fue condenado ayer en Bagdad por un tribunal militar norteamericano a ocho meses de cárcel por torturar a presos iraquíes. **Páginas 2, 3 y 6**

Editorial en la página 14

ASSOCIATED PRESS

La Mostra reconoce el talento de Bardem y Amenábar

Javier Bardem (en la foto, con Scarlett Johansson) ganó ayer su segunda Copa Volpi en la Mostra de Venecia. Su caracterización del tetrápico gallego Ramón Sampredo en *Mar adentro*

lo convierte en el actor favorito de un festival que ya le premió por *Antes que anochezca* en 2000. *Mar adentro* obtuvo el Premio Especial del Jurado, segundo galardón de la Mostra

, pero la película de Alejandro Amenábar peleó hasta el último minuto por el León de Oro, que finalmente fue para *Vera Drake*, del británico Mike Leigh. **Páginas 38 y 40**

EL PAIS clásica

Hoy, gratis, Juan Sebastián Bach

EL PAIS ofrece hoy gratis a sus lectores el librodisco de Bach, el primero de la nueva colección de música clásica. Mañana, por 2,95 euros, la *Novena sinfonia* de Ludwig van Beethoven.

Domingo

Más cerca de la paz en Colombia

El presidente colombiano, Álvaro Uribe, que fascina tanto a seguidores como a adversarios en una sociedad que vuelve a creer en el milagro del fin de la guerra, pide a su país a cambio la reelección. Por M. Á. Bastenier

Entrevista / Manuel Fraga

“Los buenos toreros mueren en la plaza”

El presidente de la Xunta de Galicia explica las razones por las que decide continuar a los 81 años

Reportaje

¿Dónde está el límite del corazón?

Los programas de crónica rosa, cada vez más ‘basura’ pero con mayor audiencia

Negocios

Banda ancha para Telefónica

UNIVERSIDAD CAMILO JOSÉ CELA

Creemos en ti

TITULACIONES OFICIALES

- Arquitectura
- Arquitectura Técnica
- Ingeniería Informática
- Psicología
- Psicopedagogía
- Comunicación Audiovisual
- Periodismo
- Publicidad y RR.PP.
- Magisterios en Educación Infantil, Especial y Física
- Turismo*

CC. de la Actividad Física y del Deporte*

*Pendiente de autorización

TITULACIONES PROPIAS

- Título Superior en Gestión Aeronáutica-Piloto de Transporte de Líneas Aéreas
- Título Superior en Paisajismo
- Título Superior en Marketing y Gestión Comercial

www.ucjc.edu Tel. 91 815 31 31

Villafranca del Castillo, Madrid. Con residencias universitarias

EE UU considera a España un "socio fuerte" contra el terrorismo

EL PAÍS. Madrid

El secretario de Estado de Asuntos Exteriores, Bernardino León, acudió ayer al mediodía a la Embajada de Estados Unidos en Madrid, para transmitir al ministro consejero Robert Manzanera un "mensaje de solidaridad" con el pueblo norteamericano, así como el recuerdo "emocionado" para las víctimas del atentado del 11 de septiembre en Nueva York, del que ayer se cumplieron tres años.

En una breve conversación, León reiteró al representante norteamericano "en nombre del Gobierno y de todos los españoles" la cercanía con el pueblo estadounidense. "Estamos unidos en el dolor y en la voluntad de combatir y derrotar el terrorismo", manifestó posteriormente. Por su parte, Robert Manzanera leyó un comunicado en el que afirmó que "Estados Unidos y España siguen siendo socios fuertes en la lucha contra el terrorismo" y aseguró que esa unión no va a cambiar. "El camino es difícil, pero la democracia y la libertad van a triunfar sobre la amenaza terrorista", agregó.

La visita de León se produce dos días después de que el presidente José Luis Rodríguez Zapatero hiciera en Túnez un llamamiento a que los países de la coalición retiren sus tropas de Irak y criticara la política antiterrorista del Gobierno de Estados Unidos.

La Asamblea de Madrid instala un cuadro en homenaje a víctimas del 11-M

EFE. Madrid

Representantes de todos los partidos políticos de la Asamblea de Madrid rindieron ayer homenaje a las víctimas de los atentados del 11 de marzo, en un acto en el que fue colocado en la sede de esa institución un cuadro donado por el Ayuntamiento de Omagh (Irlanda del Norte).

El acto estuvo presidido por la presidenta de la Asamblea, Concepción Dancausa, quien dijo que el cuadro servirá de "recordatorio permanente del compromiso de la Asamblea de Madrid con las víctimas y sus familias, y con la lucha contra el terrorismo". Al acto asistieron la presidenta de la Comunidad de Madrid, Esperanza Aguirre; el portavoz de IU, Fausto Fernández, y la portavoz adjunta del Partido Socialista de Madrid, Ruth Porta, entre otros.

El cuadro, instalado en el atrio de la Asamblea, fue pintado por una artista norirlandesa hace cinco años, cuando Omagh sufrió un atentado que causó 29 muertos, entre ellos dos españoles. En su intervención, Dancausa recordó que aquel "atentado generó una espontánea manifestación de solidaridad entre la ciudadanía, que cubrió con miles de flores las calles de Omagh", utilizadas para componer el cuadro.

La reacción a los atentados del 11-M puso de manifiesto, según Dancausa, "la valentía y generosidad del pueblo madrileño".

Maragall, junto a Benach, entrega la senyera al jefe de la formación de los Mossos d'Esquadra durante el acto de ayer en el parque de la Ciutadella. / JOAN SANCHEZ

Partidos y ciudadanos respaldan el nuevo acto institucional de la Diada de Cataluña

Representantes de todas las formaciones y 15.000 personas llenan el parque de la Ciutadella

FRANCESC VALLS. Barcelona "Ésta ha sido una Diada en positivo, en la que este país ha demostrado que, además de tener cosas por las que quejarse o reivindicar, cuenta con una historia", aseguró ayer el presidente de la Generalitat, Pas-

qual Maragall. El Gobierno tripartito decidió este año celebrar un acto institucional con participación ciudadana, el primero de estas características desde la restauración de la Generalitat. Unas 15.000 personas acudieron al parque de la Ciutadella.

Y los partidos respaldaron la iniciativa. En años anteriores, las celebraciones se limitaban a una recepción en el Parlamento, además de la ofrenda floral al monumento al *conseller en cap* de Barcelona en 1714. Actos que ayer se mantuvieron.

Jordi Pujol no faltó en primera fila al acto del parque de la Ciutadella, en lugar preeminente y a la derecha del presidente del grupo de CIU en el Parlamento catalán, Artur Mas. Presidieron la ceremonia Pasqual Maragall (PSC) y el presidente del Parlamento, Ernest Benach (ERC). Al término de la conmemoración, la dirección de CIU desapareció. Su paso por la recepción de la Cámara legislativa catalana fue fugaz. El líder de Unió, Josep Antoni Duran Lleida, apenas estuvo en la sede parlamentaria.

El presidente de la Generalitat estaba satisfecho. La celebración institucional había tenido ese toque ecuménico capaz de integrar bajo un intenso sol a republicanos y populares, como así lo expresó el presidente del PP catalán, Josep Piqué.

La conmemoración oficial arrebató el protagonismo de la jornada a los grupos radicales que año tras año abuchean, silban o amenazan a aquellos políticos y formaciones a los que consideran con escasa trayectoria catalanista cuando proceden a la ofrenda floral junto a la estatua de Rafael Casanova. Los nacionalistas —CIU y Esquerra— siguen considerando la ofrenda como el eje central de la jornada, según manifestaron Artur Mas y el republicano Ernest Benach. A pesar de esas dudas de convergentes e independentistas, entre la reivindicación y la fiesta, todas las formaciones juzgaron un éxito la iniciativa. La celebración oficial

de la Diada —de media hora de duración— contó con las actuaciones de los cantantes Rafael Subirachs, Lluís Llach, Joan Manuel Serrat y Bárbara Hendricks, así como de diversas corales. No hubo ningún discurso, pero el formato del acto permitió satisfacer a todo el mundo.

Hubo guiños a la tradición —en las canciones interpretadas por las corales— y al mestizaje en el castellano empleado por Serrat —inicialmente abuchado por un sector del público— y en el "*Venim del nord, venim del sud*" [Venimos del norte, venimos del sur] de Llach. La inter-

pretación de *Els segadors*, el himno catalán, arrancó numerosos aplausos del público congregado, desde donde fueron coreados en diversas ocasiones gritos en favor de la independencia.

Cerca de 900 de los 946 municipios de la comunidad colocaron ayer únicamente la bandera catalana. De las cuatro capitales de provincia, sólo del balcón del Ayuntamiento de Barcelona —gobernada por el tripartito de PSC, Esquerra e Iniciativa (ICV)— pendía la bandera española en compañía de la *senyera*.

En el acto institucional, Pasqual Maragall, el líder republica-

no Josep Lluís Carod Rovira, Artur Mas y el *conseller en cap*, Josep Bargalló, acompañaron en varias ocasiones la interpretación de las canciones y el himno. Pujol se mantuvo en silencio.

Más participativos estuvieron el presidente del Parlamento Europeo, Josep Borrell; el ministro de Industria, José Montilla; el alcalde de Barcelona, Joan Clos, y el delegado del Gobierno en Cataluña, Joan Rangel. La escenografía tuvo dos momentos clave: la llegada de 36 *mossos d'esquadra* en uniforme de gala y el acto de izar la bandera catalana en un enorme mástil. Mientras la *senyera* subía, los mandos militares presentes se mantuvieron en posición de firmes. "Nosotros no tenemos Ejército y no lo queremos, pero tenemos unas masas corales que representan lo mejor del país", sentenció Maragall, que dedicó toda la tarde de ayer a honrar la memoria de otro 11 de septiembre: el que acabó en Chile con el Gobierno izquierdista de Salvador Allende.

Por la tarde se celebró una manifestación de 7.000 personas, en la que participaron ERC y grupos radicales, pero en cortejos claramente diferenciados, en la que abundaron los gritos contra la Constitución europea, contra el tripartito catalán y vivas a Terra Lliure por parte de los citados grupos. Por la noche, la lluvia obligó a suspender un concierto de rock en la plaza del Arco del Triunfo que habitualmente se celebra en esta fecha.

Silbidos para todos

PERE RUSÍÑOL

Barcelona La Diada se abrió como cada año con la tradicional ofrenda floral ante el monumento a Rafael Casanova, a la que, por vez primera en los últimos 10 años, el Partido Popular (PP) se negó a asistir.

Como siempre, las decenas de nacionalistas que se congregan ante el monumento desde primera hora de la mañana dedicaron

pitadas y abucheos a representantes de los partidos políticos, y a todos obsecuaron también con su insulto favorito, el de "¡Botifler!", en referencia a los catalanes que en 1714 se pusieron del lado de los Borbones y en contra de los Austrias en la Guerra de Sucesión.

El Gobierno de la Generalitat en pleno, integrado por el PSC, ERC e ICV, fue la prime-

ra institución en comparecer y, por tanto, la primera en ser increpada al grito de "Maragall, español". Los pitos, no obstante, no se repartían equitativamente: a falta del PP, la delegación del PSC fue de las más abucheadas, mientras que CIU y ERC eran recibidos con pitos y aplausos. A Esquerra, tradicionalmente ovacionada, le reprochaban su pacto con el PSC.

EL PAÍS

www.elpais.com

EL PERIÓDICO GLOBAL EN ESPAÑOL

VIERNES 12 DE SEPTIEMBRE DE 2008 | Año XXXIII | Número 11.413 | EDICIÓN MADRID | Precio: 1,10 euros

vida&artes

Nadie se moja con la crisis del agua

La alerta de la Expo clama en el desierto **PÁGINAS 30 Y 31**

Un millón de niños solos en casa

El modelo mediterráneo de familia se extingue **PÁGINA 32**

Un oasis de arte entre la violencia

El museo arqueológico de Gaza recibe 15.000 visitas **PÁGINA 38**

LA ALMUDENA ACOGE EL DOLOR DE LAS VÍCTIMAS DEL MD-82. Los Reyes presidieron anoche el funeral de Estado que se celebró en la catedral de la Almudena de Madrid por los 154 fallecidos en el accidente del MD-82 de Spanair en Barajas. A los familiares se unieron pilotos, bomberos y miembros de los servicios de emergencia de Madrid. En la foto, allegados de las víctimas; en primer término, los Reyes. / EFE POOL **PÁGINA 19**

Zapatero y Rajoy atacan al Poder Judicial por el 'caso Mari Luz'

PP y PSOE exigen mayor castigo para el magistrado Tirado

El nuevo gobierno de los jueces, con 20 vocales elegidos a propuesta de PP (9), PSOE (9) CiU (1) y PNV (1), tiene una peliaguda tarea pendiente. Deberá decidir si revoca la decisión de sus antecesores de castigar con sólo 1.500 euros al juez Rafael Tirado, que dejó libre al presunto asesino de la niña Mari Luz, condenado en firme. José Luis Rodríguez Zapatero y Mariano Rajoy atacaron ayer al actual consejo judicial y presionaron para que el castigo sea mayor. **PÁGINA 12**

El Constitucional cierra la vía a toda consulta sobre autodeterminación

- ▶ El tribunal juzga ilegal por unanimidad el referéndum de Ibarretxe
- ▶ La sentencia establece una doctrina general para las autonomías

El Tribunal Constitucional aprovechó ayer su pronunciamiento por unanimidad contra la Ley de Consulta Vasca —el referéndum promovido por el *lehendakari*, Juan José Ibarretxe— para sentar doctrina sobre la posibilidad de que las autonomías impulsen procesos de autodeter-

minación o independencia: "El respeto a la Constitución impone que los proyectos de revisión del orden constituido se sustancien abierta y directamente por la vía que la Constitución ha previsto para esos fines. No caben actuaciones por otros cauces ni de las comunidades autónomas

ni de cualquier órgano del Estado, porque sobre todos está siempre la voluntad del pueblo español, titular exclusivo de la soberanía nacional, fundamento de la Constitución y origen de cualquier poder político".

El tribunal cierra la vía a nuevas iniciativas sobre autodeter-

minación que puedan promover otras autonomías que, como Cataluña, tengan regulado en su Estatuto el derecho a promover consultas. El Gobierno vasco criticó la sentencia: "Es una muestra más de los perversos efectos que produce la politización de la justicia". **PÁGINAS 14 Y 15**

La violencia política se cobra ocho muertos en Bolivia

Washington expulsa al embajador de Morales

El fantasma del conflicto civil planea sobre Bolivia. El enfrentamiento entre el Gobierno indigenista de Evo Morales y los autonomistas de Santa Cruz y otras provincias rebeldes se ha recrudecido. Los choques se han cobrado ya ocho muertos en Pando (norte). Washington declaró ayer *persona non grata* al embajador boliviano, Mario Gustavo Guzmán, en respuesta a la misma postura adoptada por La Paz contra el embajador de EE UU, Philip Goldberg. **PÁGINA 10**

EE UU extiende a Pakistán la guerra contra los talibanes

El presidente George W. Bush ha autorizado a las fuerzas especiales de EE UU a realizar incursiones terrestres en Pakistán para aniquilar a los terroristas de Al Qaeda y destruir los santuarios talibanes. **PÁGINAS 3 Y 4**

"Perfecta la amiga Marga. Es de la casa"

El examen a los candidatos al CGPJ se convierte en otro enjuague entre partidos

Enjuague en el Congreso. El trámite para examinar a cuatro candidatas a vocales del Poder Judicial fue ayer una grosera escenificación del pacto entre partidos: "Su idoneidad es indiscutible", "le agradezco su brillante exposición", "usted es la esperanza de regeneración del Consejo". "Será un vocal excelente", llegó a decir Federico

Trillo (PP) de José Manuel Gómez Benítez, abogado del PSOE contra el PP en el *tamayazo*. Con Margarita Uría, ex diputada del PNV, se rozó el bochorno. No fue interrogada. Los diputados se dirigieron a ella como "la amiga Marga" y el representante del PNV, partido que la propuso, remachó: "Es de la casa". **PÁGINA 13**

cuente NARANJA

CON TU DINERO SIEMPRE DISPONIBLE Y SIN COMISIONES, NINGUNA.

6% T.A.E.*

los 5 primeros meses, si te haces cliente ahora.

Abre ya tu cuenta NARANJA en: **901 020 040** www.ingdirect.es

ING DIRECT
Un Gran Banco que hace Fresh Banking

*T.A.E. calculada para cualquier importe. Atención mensual de internet. Tipo de crédito nominal anual 6,00% durante 6 meses. 60% T.A.E. asociado a partir de la sexta del primer trimestre. Una vez transcurrido los 6 meses de nominalidad el tipo de interés se regirá por la ley de mercado. Actualización: 2,00% (último trimestre anual) 20% T.A.E. | Promoción especial para clientes clientes desde el 12/09/2008. ING DIRECT S.A. Sucursal en España. La cuenta NARANJA no admite domiciliación de recibos. T.A.E. 0,000000.

ESPAÑA

El juez Marlaska da plantón a seis mandos militares que citó por el Yak-42

Uno de los testigos dirige desde Nueva York la misión de la ONU en Líbano

M. ALTOZANO / M. GONZÁLEZ
Madrid

La instrucción del caso Yak-42, el accidente en el que murieron 62 militares españoles que regresaban de Afganistán el 26 de mayo de 2003, nunca ha sido un modelo de rigor. Pero lo sucedió ayer raya en la falta de respeto. A las diez de la mañana se encontraba en los pasillos del Juzgado de Instrucción número 3 de la Audiencia Nacional el ex jefe del Ejército del Aire general de cuatro estrellas Eduardo González Gallarza. Era sólo el primero de más de 50 testigos, en su mayoría militares, que deberán declarar hasta el 6 de octubre sobre las irregularidades que rodearon la contratación del avión.

Pero el general Gallarza no pudo declarar. Y tampoco los otros cinco mandos militares citados para ayer, pues el titular del juzgado, Fernando Grande-Marlaska, disfrutaba de una licencia para participar en un simposio en São Paulo (Brasil). Los testigos no se enteraron de la ausencia del juez hasta que llegaron a la Audiencia Nacional. Como tampoco los letrados y parientes de las víctimas, lo que provocó su indignación.

Fernando Grande-Marlaska.

Varios de los militares citados ayer están ya en el reserva o retirados, como el teniente general Juan Ortuño, ex jefe del Eurocuerpo, pero otros siguen en activo, como el teniente general Carlos Gómez Arruche, ex director general de la Guardia Civil.

Sin embargo, para ninguno pudo resultar tan engorroso desplazarse al juzgado como para el general de división Ángel Guinea Cabezas de Herrera. Aun- que en la citación del juzgado

figuraba como jefe de una de las divisiones del Estado Mayor Conjunto, cargo que ocupaba en 2003, lo cierto es que el general Guinea está actualmente destinado en el Departamento de Operaciones de Mantenimiento de la Paz de la ONU (DPKO, por sus siglas en inglés) con sede en Nueva York (Estados Unidos).

Su cargo es el de director de la Célula Militar Estratégica (SMC) que diseña las operaciones de la Fuerza Interina de Naciones Unidas para Líbano (FINUL), con casi 15.000 cascos azules desplegados en el sur del país; entre ellos 1.100 españoles.

El general Guinea recibió a finales de agosto la citación del juez Marlaska en su despacho de Nueva York, que le remitió el Ministerio de Defensa, junto con la correspondiente comisión de servicio o pasaporte, que le garantiza el reembolso del coste del billete de ida y vuelta Nueva York-Madrid y de los gastos de estancia en la capital. Tanto esfuerzo resultó inútil, pues el general Guinea ha sido citado de nuevo para declarar el próximo 29 de septiembre.

Fuentes judiciales explicaron que Marlaska había apalabrado con Pablo Ruz, juez de apoyo del Juzgado Central de

Instrucción número 6 que sería el quien se encargaría de tomar declaración a los testigos. Sin embargo, éste tampoco se encontraba ayer en la Audiencia Nacional.

Quien sí estaba era el titular de dicho juzgado, Eloy Velasco, que habitualmente sustituye a Grande-Marlaska, pero ayer estaba de guardia, por lo que debía hacerse cargo de todos los asuntos que entraban en la Audiencia, algunos de ellos con personas detenidas sobre cuya libertad o ingreso en prisión debía resolver con carácter prioritario.

Velasco dictó una diligencia en la que acordaba la suspensión de las declaraciones "por necesidades del servicio" y el reparto de los seis testigos entre los días 15, 22 y 29 de septiembre, cuando está previsto tomar declaración a otros mandos militares sobre el caso Yak-42.

El mismo magistrado firmó una providencia en la que ofrecía a los seis testigos "la posibilidad de aplazar su declaración o compatibilizarla con las funciones de guardia lo que puede llevar a una cierta demora". Todos eligieron la primera posibilidad, ante el temor a que se eternizase su presencia en el juzgado.

Chaves abre otro frente al Gobierno sobre financiación

Montilla reconoce que "no es el mejor momento para negociar el modelo"

EL PAÍS, Madrid

A José Luis Rodríguez Zapatero se le ha abierto un nuevo frente en la negociación de la financiación autonómica: Andalucía ha amenazado con rechazar el modelo si el Gobierno incumple los plazos que marca el Estatuto de Autonomía y no se fija una cuantía sobre la llamada deuda histórica antes del próximo día 20, informa Isabel Pedrote.

Si bien ya se han producido algunos anticpos sobre este concepto, pactado entre Gobierno y Junta y recogido en el nuevo Estatuto andaluz, el Ministerio de Economía está dando largas y no quiere comprometer ninguna cifra. Chaves buscará con Zapatero una salida política el próximo lunes, cuando se vean en la reunión de la Ejecutiva Federal del PSOE.

Por su parte, el presidente de la Generalitat, José Montilla, admitió ayer, festividad de la Diada de Cataluña, que "ahora no es el mejor momento" para negociar un nuevo modelo de financiación debido a la mala situa-

ción económica y apuntó que precisamente por eso es "aún más necesario" un pacto. En una entrevista en la cadena SER aseguró que su Gabinete "no consentirá" que los catalanes paguen más y reciban menos, y avisó de que su Gobierno "no va de farol" ante el "incumplimiento" del Ejecutivo de José Luis Rodríguez Zapatero. No obstante, se mostró "convencido" de que la negociación acabará siendo positiva.

El presidente del Gobierno pidió ayer "un poco de calma y tranquilidad" en la negociación del nuevo sistema de financiación, alegó que el proceso tiene "muchos interlocutores" y "una complejidad técnica muy notable", y opinó que al final se llegará a una meta "satisfactoria".

En su comparecencia en La Moncloa junto al presidente de Costa Rica, Óscar Arias, subrayó que "parece bastante claro a estas alturas que se va a reformar el modelo de financiación y que va a suponer una mejora para Cataluña, con el mejor sistema que haya tenido nunca".

LAS DOS CARAS DE LA DIADA. La normalidad reinó ayer en los actos institucionales de la Diada Nacional de Cataluña, aunque no faltaron los habituales abucheos de grupos independentistas. En el casco viejo barcelonés varios encapuchados quemaron algunas enseñas nacionales e imágenes de los Reyes. / M. SÁENZ

MECALUX

Almacén automático en

CESVIMAP

Sector: desguace automoción

Capacidad: 12.000 paletas

2 transelevadores (giro en curva)

Lanzadera y plataformas

Paletas movidas/hora: 46 ciclos combinados/hora

Beneficios

- Inventario permanente
- Incremento de la capacidad de almacenaje
- Reducción de errores
- Optimización del trabajo

MECALUX

Si desea más información llame al

BARCELONA
932 616 902

MADRID
916 888 333

VALENCIA
961 590 302

www.mecalux.es

Sin obra social, menos Estado de bienestar

La crisis de las cajas amenaza servicios y ayudas

PÁGINAS 30 Y 31

Impaciencia por alcanzar a 'Volante'

La multitud lincha al Toro de la Vega, muerto antes de tiempo

PÁGINA 34

Miles de banderas independentistas catalanas recorrieron ayer las calles de Barcelona durante la manifestación con motivo de la fiesta del 11 de septiembre. / EMILIO MORENATTI (AP)

El independentismo catalán logra una histórica exhibición de fuerza

- ▶ Cientos de miles toman el centro de Barcelona durante la Diada
- ▶ Rajoy pide prudencia y trabajo en común para rebajar la tensión

El independentismo catalán hizo ayer, con motivo de la celebración del 11 de septiembre, una exhibición de fuerza sin precedentes. Bajo el lema *Cataluña, un nuevo Estado de Europa*, cientos de miles de personas tomaron las calles del centro de Bar-

celona en la manifestación más multitudinaria jamás convocada por un grupo independentista, en este caso la Asamblea Nacional Catalana. Nueve de los 11 consejeros de la Generalitat asistieron a la marcha, que concluyó en el Parlamento autónomo,

donde los convocantes reclamaron al presidente Artur Mas que inicie la secesión.

La extensión de las expresiones independentistas en Cataluña preocupa mucho al Gobierno. El presidente Mariano Rajoy, que calificó de "algarabía" la

protesta de Barcelona 24 horas antes de su celebración, fue ayer mucho más cuidadoso: "Es importante ser prudente. Cataluña tiene problemas importantes. Ahora es necesario que trabajemos juntos".

PÁGINAS 10 A 13

EDITORIAL EN LA PÁGINA 26

Rajoy subirá el IRPF a las plusvalías rápidas en Bolsa

El presidente Mariano Rajoy concretó ayer que subirá el impuesto sobre la renta de las personas físicas (IRPF) a las plusvalías generadas en Bolsa en menos de un año, que pasarán a tributar al tipo marginal del contribuyente (hasta el 52%). La Bolsa cree que eso encarecerá el capital para las empresas. La medida va "contra los especuladores" que buscan beneficios rápidos. PÁGINA 20

El drama de los 'ninis' se desborda en España

Los jóvenes que ni trabajan ni cursan estudios son ya casi dos millones

El fenómeno de los *ninis*, los jóvenes que ni estudian ni trabajan, se desborda en España. Ya son 1,9 millones de españoles, un 23,7% de la población entre 15 y 29 años, porcentaje que ha aumentado siete puntos en dos años, según un informe de la OCDE que sitúa a España a la cola del mundo desarrollado en

este aspecto. El problema revela los defectos del sistema productivo, basado hasta ahora en empleo no cualificado, y educativo, pues la escuela no retiene a los jóvenes y es incapaz de facilitar su reenganche. En un escenario tan difícil, la formación superior es decisiva para protegerse del desempleo. PÁGINAS 32 Y 33

La lucha por el poder enturbia la sucesión en el comunismo chino

GEORGINA HIGUERAS, Madrid

China quería que el Congreso que decidirá en octubre la sucesión en el Partido Comunista se realizara sin sobresaltos. Sin embargo, una serie de escándalos e incidentes, el último la desaparición de varios actos públicos del presidente designado, Xi Jinping, reflejan luchas de poder que enturbian el congreso. PÁGINAS 2 Y 3

El independentismo catalán logra su mayor demostración de fuerza

Cientos de miles de personas piden que Cataluña inicie el proceso de secesión

ÁNGELS PIÑOL
Barcelona

Barcelona vivió ayer una exhibición independentista sin precedentes, pacífica y sin un solo incidente. La manifestación de la Diada reunió a centenares de miles de personas procedentes de Cataluña. Fue una explosión secesionista, en la que participaron gentes de todas las edades y extracción social, que recorrieron el centro de Barcelona reivindicando la independencia. Con dos millones de asistentes según los organizadores; 1,5 millones según la Guardia Urbana, y unas 600.000 personas según los cálculos de EL PAÍS, a las siete de la tarde, la manifestación rompió todas las previsiones y superó numéricamente a la de 1977, que reivindicó el Estatuto, y dejó pequeña la de julio de 2010, en contra del fallo del Tribunal Constitucional que recortó varios artículos de esa norma.

Convocada por un grupo independentista, la Asamblea Nacional Catalana (ANC), bajo el lema *Cataluña, nuevo Estado de Europa*, la marcha, transversal y que abarcó políticamente desde Convergència a los ecosocialistas de Iniciativa (ICV-EUIA), sumó socialmente muchas sensibilidades con un denominador común: la independencia es la solución para Cataluña. Ya antes de empezar, el

La gran marcha

► Unas **600.000 personas** participaron en la gran manifestación de Barcelona, según cálculos de EL PAÍS. Ocho redactores, cinco desplegados sobre el terreno, calcularon la superficie ocupada por la marcha y la concentración de asistentes.

► La Delegación del Gobierno en Cataluña estimó en **600.000** la asistencia.

► Los Mossos d'Esquadra y la Guardia Urbana elevaron esta cifra a **1,5 millones**.

► La convocante Asamblea Nacional Catalana aseguró que **dos millones** de personas salieron a la calle.

paseo de Gràcia se vio desbordado, incapaz de absorber la marea humana roja, amarilla y azul, ya con *senyeres* o *estelades* (bandera independentista), ya fueran banderas o capas, que se dirigía al punto de salida. Al grito de *independència*, Barcelona en realidad vivió varias manifestaciones simultáneas con cortejos en las calles paralelas al paseo.

La multitudinaria protesta de-

jó casi en anecdótica la presencia del Ejecutivo catalán que desfiló casi al completo tras una bandera catalana. Solo faltaron los consejeros de Interior (Felip Puig) y de Justicia (Pilar Fernández-Bozal). El democristiano Josep Antoni Duran Lleida, que llegó en silla de ruedas por una lesión de menisco, se apuntó a última hora y no se libró de los abucheos.

Esta Diada marcará un antes y

un después. Queda por ver si el presidente de la Generalitat, Artur Mas, que el día 20 se entrevistará en La Moncloa con Mariano Rajoy, es capaz de administrar ese capital político a la hora de plantearle la propuesta de pacto fiscal aprobada por el Parlamento catalán en julio. "Desde fuera de Cataluña deben escuchar con atención lo que va a pasar hoy", avisó Mas antes de la protesta. Y

agregó que haría suyo el clamor de la calle: "Que escuchen lo que la gente pide, lo que la gente quiere y lo que la gente siente". Y, a preguntas de un periodista de la BBC, añadió que sin el pacto fiscal "el camino hacia la independencia está abierto".

Mas no quería inicialmente expresarse con esa contundencia, pero le irritó el tono que empleó Rajoy al referirse al pacto fiscal, precisamente en la víspera de la Diada, cuando hasta ahora había despachado con evasivas el asunto. El presidente del Gobierno aludió a que no era momento de "al-

Mas afirma que "sin el pacto fiscal se abre el camino a la independencia"

garabías, lios, polémicas y disputas" y que Cataluña tiene graves problemas de déficit, deuda y 700.000 parados. Pero la sensación que tiene el Ejecutivo catalán es que, si se ha visto abocado a pedir un rescate de 5.023 millones, es porque su tesorería está asfixiada por una financiación injusta. Cataluña descendió en 2010 en el *ranking* de riqueza de las autonomías de la tercera a la octa-

Carteles con la reivindicación de la independencia para Cataluña durante la multitudinaria manifestación de la Diada, ayer en Barcelona. / MARTA PÉREZ (EFE)

va posición tras hacer su aportación al Estado. Ni socialistas ni populares se manifestaron ayer, pero ese diagnóstico no lo discute. Ninguno de los dos partidos estuvo en la marcha; la corriente catalanista del PSC sí estuvo, desafiando a Pere Navarro.

El Gobierno de CiU se ha volcado en intentar centrar el debate político en torno al pacto fiscal como panacea y esa reivindicación ha calado entre la ciudadanía co-

mo una lluvia fina. Fue el propio Mas quien animó a salir a la calle pero la respuesta le ha desbordado por completo. Espoleados por la crisis y el hartazgo de un Gobierno central que buena parte de población cree insensibil a los problemas de Cataluña, cientos de miles de personas dieron un paso al frente reclamando a Mas a través de un escrito entregado en el Parlamento catalán que inicie el proceso de secesión. La marcha superó ampliamente la representación parlamentaria de los partidos soberanistas (14 diputados sobre 135) y falta ver si la Generalitat será capaz de gestionar ese caudal. Oriol Pujol, secretario general de Convergència, apuntó que ya no jugarán a las ambigüedades. La pelota está también en el tejado de Rajoy, que gestiona, además, un momento crucial para España.

Abucheo a Duran Lleida

- ▶ El líder de Unió acude a la marcha en silla de ruedas
- ▶ Varios exconsejeros socialistas secundan la protesta

PERE RÍOS
Barcelona

El titubeo de Josep Antoni Duran Lleida con la marcha independentista, anunciando primero que no acudiría y desdiciéndose después, le valió ayer el abucheo de una parte de los manifestantes. El líder de Unió Democràtica (UDC) llegó a la manifestación en silla de ruedas debido a una lesión de menisco, y en los más de 30 minutos que estuvo presente tuvo que escuchar gritos de *botifler* (traidor).

La disciplinada militancia de CiU apagó los reproches megáfono en mano con los lemas *Independència y Mas, president, Catalunya independent*. Al final, algún manifestante fue más allá y lanzó monedas a Duran Lleida. Una docena de agentes de paisano de los Mossos d'Esquadra que le custodiaban evitaron el impacto desplegando varios paraguas. A la vista de la situación, Duran Lleida acabó abandonando la marcha, también en silla de ruedas, e increpado por algunos manifestantes que se cruzaba por el camino.

El líder de Unió pidió a Mariano Rajoy que, "si hay inteligencia, deberá entender el clamor de la manifestación y que Cataluña no quiere vivir en las actuales circunstancias de ajustes fiscales".

Todo el Gobierno catalán, a excepción de la consejera de Justicia y el de Interior, acudieron a la manifestación y se colocaron tras una *senyera* (bandera catalana) que compartieron con dirigentes y cargos electos de Convergència (CDC) y de

Unió Democràtica. Entre ellos, el expresidente de la Generalitat Jordi Pujol, su esposa y su hijo Oriol Pujol. También estaba presente Helena Rakosnik, esposa de Artur Mas, quien la

ahora diputados autonómicos Ernest Maragall, Marina Geli y Montserrat Tura. Todos ellos están encuadrados en el sector más catalanista del PSC y se han mostrado críticos con la ac-

Manifestantes con una pancarta por la independencia. / MARCEL·LÍ SÀENZ

Algunos asistentes acabaron lanzando monedas al dirigente de UDC

víspera de la Diada afirmó que compartía "el clamor" de los manifestantes. El senador del PNV Iñaki Anasagasti también acompañó a la comitiva nacionalista catalana.

El Partit dels Socialistes (PSC) se había desmarcado de la marcha por no compartir el lema independentista de la convocatoria, pero algunos de sus cuadros rompieron ayer esa consigna y acudieron a la manifestación. Entre ellos, el alcalde de Lleida, Àngel Ros, así como los exconsejeros del tripartito y

tual dirección desde el último congreso. Además de ellos, otros militantes socialistas pertenecientes a las corrientes críticas Plaça21 o Avancem, acudieron también a la marcha con pancartas independentistas.

Tanto Maragall como Ros coincidieron en que el partido sí estaba representado como tal por las personas que libremente habían acudido. "Si algo hemos sido los miembros del PSC es defensores de Cataluña, y no se puede entender Cataluña sin el papel del PSC" desde las diferentes instituciones, dijo Ros. Por su parte, Maragall indicó que se trata de "demostrar lo que somos y lo que queremos ser. A partir de aquí, todo este clamor, toda esta voluntad explícita se ha de convertir en proyecto social y esto requiere trabajo, paciencia y generosidad".

¡Menudo lío!

ANÁLISIS

Joan Subirats

Punto y aparte. La centralidad política catalana se ha visto desplazada hacia el independentismo. Este es el resumen de la manifestación más masiva que se recuerda en Cataluña. Ello es la consecuencia del gran desencanto que supuso el portazo al esforzado proceso de reforma del Estatuto. La evidencia de cómo el anticatalanismo era utilizado sin escrúpulos. La constatación que no hay voluntad política de arreglar el desaguado que supone que la ordinalidad en la generación de riqueza no quede alterada tras las transferencias entre comunidades (como ocurre en Alemania). Y el gran cabreo general que genera la crisis y el cambio de época. La marea civil ha pasado por

encima de los partidos políticos con una iniciativa que ha ilusionado a mucha gente, a pesar de que los tiempos no estén para mucho soberanismo. La manifestación presentaba una gran transversalidad social y territorial. Sin duda, no reflejaba a la sociedad catalana con toda su complejidad. Pero eso no puede restarle fuerza ni significación. En todo caso, supone un elemento más para un futuro lleno de interrogantes.

Los dos grandes partidos españoles no han atendido las repetidas señales que les iban llegando sobre cómo se quemaban etapas, y de lo que iba suponiendo la falta de reconocimiento tanto de la identidad nacional catalana, como de los graves desequilibrios en las balanzas fiscales. Rajoy hablaba anteayer de lío y de algarabía para referirse a lo que se avecinaba. No hizo nada para evitarlo, y ahora no le quedará más

remedio que afrontar las consecuencias de su repetida indiferencia y hostilidad. El PSC, atrapado en su laberinto, insistía hace unos días en pedir al PSOE que "abrazara" la causa federal. Una causa en la que apenas ya nadie cree en Cataluña.

¿Y ahora qué? Me temo que ni el rescate ni el pacto fiscal sirvan para detener esa marea. Empieza una nueva y difícil etapa. Una etapa que otros países han abordado con más previsión y sensatez. En Quebec llevan ya dos referendums y nadie se rasga las vestiduras cuando se insiste en el tema. En Escocia, una comisión del Parlamento británico y otra del escocés están discutiendo la pregunta que servirá para plantear el referéndum sobre la posible secesión. El marco europeo en el que se sitúa la reivindicación independentista catalana está clara. Nadie quiere hacer estropicios. Pero los in-

terrogantes son muchos. Es evidente que entre los miles, miles y miles de manifestantes de ayer, la independencia se entendía como respuesta o solución a un sinfín de preguntas y de problemas de orden muy diverso. Y por tanto, en este sentido todo está por aclarar y discutir. ¿Quién capitalizará políticamente el innegable éxito de ayer? ¿Cómo se abordará el diálogo institucional con Madrid y Bruselas? ¿Cómo se combinará la transversalidad independentista con los dilemas ideológicos y de valores que se plantean en temas como trabajo, educación, sanidad o vivienda? ¿Qué modelo de país emergerá? ¿Quién gana y quién pierde con todo ello? Se me dirá en Cataluña, "ya veremos, pero no hay vuelta atrás". Y en el resto de España, muchos pensarán, "¿pero de verdad ya estamos en ese escenario?" Mi impresión es que sí, pero quizás aún estoy aturrido por tanto lío y algarabía.

Joan Subirats es catedrático de la Universidad Autónoma de Barcelona.

Helena Rakosnik (esposa de Artur Mas), Xabier Trias (alcalde de Barcelona), Jordi Pujol y Josep Antoni Duran, durante la protesta. / JOAN SÁNCHEZ

La quinta noticia para el telediario de La 1 de TVE

EL PAÍS, Madrid

El telediario de las nueve de la noche de TVE situó en quinto lugar de importancia la noticia de la manifestación de la Diada. El informativo de la televisión pública, que comenzó hablando de la visita del primer ministro de Finlandia a España —en la que destacó la “buena sintonía” entre Rajoy y su homólogo finlandés—, colocó la noticia de la marcha tras el aniversario de los atentados del 11-S, la moratoria de Bruselas a Portugal para cumplir con el objetivo de déficit y el caso de José Bretón. La primera mención a la marcha se produjo a los 20 minutos y 23 segundos de iniciado el telediario. Decenas de usuarios criticaron en las redes sociales la actitud de TVE y destacaron que la cadena británica BBC abrió su informativo con la noticia.

Aunque en el PP están especialmente indignados con los nacionalistas catalanes, a quienes culpan por tratar de responsabilizar al Gobierno central de los recortes que están llevando adelante ellos, los puentes no se han roto del todo y de hecho el rescate a Cataluña se ha negociado al más alto nivel. Eso sí, la presencia en la manifestación del gran interlocutor de Rajoy en el Congreso y en general del Gobierno, Josep Antoni Duran, ha sorprendido en el Ejecutivo.

Rajoy no se enfrentará pues a los nacionalistas, aunque dejará, como es habitual, que sus segundos espadas, como hizo el lunes Cospedal, lancen las palabras más duras para contentar al electorado españolista. Rajoy intentará de nuevo ganar un poco de tiempo y buscará calmar los ánimos en la entrevista con Artur Mas convocada para el día 20. Habrá buenas palabras, pero el Ejecutivo no se plantea ahora el llamado pacto fiscal. No hay dinero para eso, argumentan.

Rajoy pide “prudencia” para rebajar la tensión ante el pulso nacionalista

El Gobierno intentará resolver con Mas una reivindicación que inquieta al PP

CARLOS E. CUÉ
Madrid

Hace varios meses, Alicia Sánchez-Camacho, líder del PP catalán, empezó a avisar a sus colegas del resto de España, y en especial a Mariano Rajoy: se viene un choque de trenes en Cataluña, en otoño estallará, insistía. Entonces el PP tenía aún una estrecha relación con CiU, que apoyó los primeros recortes y subidas de impuestos de Rajoy y apoyaba la ley de estabilidad contra la que ahora clama. Pero poco a poco la cuerda se tensó, y ahora en el PP, no solo en el catalán, se ha instalado una gran preocupación por la deriva soberanista e independentista tanto en Cataluña como en el País Vasco, donde hay perspectivas de un gran resultado de Bildu. En el último Comité Ejecutivo, personajes cercanos a Rajoy como el ministro de Exteriores, José Manuel García Margallo, trasladaron que ese es el asunto en el que debería concentrarse en el PP, y no es caso *Bolnaga*.

Algunos dirigentes en el PP esperan una reacción clara de Rajoy ante el pulso que se le está echando en Cataluña. El éxito de la manifestación independentista se ha convertido ya en un problema político de primera magnitud, y muchos en el PP confían en que el presidente actúe. Unos quieren que responda con dureza, como haría José María Aznar, otros que entre a fondo a intentar buscar un acuerdo. Pero el presidente, fiel a su estilo, quiere afrontar de momento este asunto con mucha calma, sin lanzar mensajes claros.

Rajoy no quiere entrar al choque. El lunes, en la entrevista

en TVE, cuando tuvo que improvisar algunas respuestas, sentenció que no es tiempo de “algarabías”, despreciando de alguna manera la manifestación. Ayer, a la vista del malestar que había causado en Cataluña esa palabra, matizó aún más sus palabras. Rajoy intentó no calentar la marcha: “Yo respeto la forma de pensar de cada quien y no tengo ningún comentario que hacer sobre la manifestación”. Rajoy no hará nada frente al movimiento independentista, es un mundo que le es completamente ajeno, que no considera un interlocutor válido y que incluso el presidente tiende

a minusvalorar y cuyo auge achaca solo al momento de crisis económica, según algunos de sus fieles.

El presidente verá a Mas el día 20, pero no se plantea nada sobre el pacto fiscal

Sin embargo, el presidente sí quiere intentar un acercamiento a CiU. Y ayer hizo un llamamiento claro a Mas con referencias veladas al rescate catalán: “En es-

tos momentos es importante ser prudente, ver la situación de España, saber los problemas de cada uno. Cataluña tiene problemas importantes, hay más de 700.000 personas en paro, tiene problemas de déficit y deuda, estamos intentando ayudarles, el reto que hoy tiene Cataluña es crecer y crear empleo. A partir de ahí ya estaremos en otra situación: la gente trabajará y las Administraciones tendrán más ingresos. Si en algún momento es necesario que trabajemos juntos es ahora. Me gustaría que nos concentráramos en lo importante, en lo que afecta a la forma de vivir de los españoles”.

“Hemos venido a hacer historia”

CLARA BLANCHAR, Barcelona

“Es un día histórico, hemos venido a hacer historia”. “No nos lo podíamos perder”. “Ya basta, hay que decir hasta aquí hemos llegado”. Son frases de manifestantes que resumen el sentir de ayer en la manifestación de Barcelona, la más multitudinaria que ha vivido la ciudad. La sensación de que Cataluña es tratada injustamente en el resto de España, y en especial por parte del Gobierno central, combinada con la crisis, convirtió una marcha independentista, la de la Diada, que habitualmente congrega a unas 10.000 personas, en un clamor que colapsó el centro de la ciudad desde mediodía. “No suelo venir a la *mani* independentista pero estoy harto”, argumenta-

ba Lluís Valls: “Harto de ver cómo en el resto de España se gasta dinero en proyectos innecesarios e insostenibles que pagamos entre todos, y de que encima nos traten de ladrones y nos utilicen a los catalanes para ganar votos en otras comunidades. Igual estaríamos mejor solos”.

Manifestantes llegados de todos los rincones de Cataluña —era sorprendente escuchar dialectos de todas partes—, familias con tres generaciones, grupos de chavales, de mayores, profesionales liberales, pequeños empresarios, maestros, asalariados de empresas de todos los sectores, representantes de la cultura: *gagants*, *los castellers*...

La de ayer no fue una marcha de pancartas, que también las hubo, pero pocas. Lo de ayer fue

una marea de banderas: *senyeres* o *estelades* como nunca se había visto. Y de un lema por encima de todos: *In-índe-independencia*. Fue de estas ocasiones en las que los participantes aparcan el temor que otras veces invita a dejar a los hijos en casa y acuden con niños bien pequeños y hasta bebés. “Para que puedan contar que estuvieron”, presumía Pere Guiteras, llegado de Tona, en el interior de Cataluña, con toda la familia: 12 personas, desde Nil, de un año, hasta el *padri*, que descansaba en un moderno taburete plegable.

Fue de esas manifestaciones plagadas de cámaras para atestiguar la presencia. Y, en boca de todo el mundo, las grandes protestas, *las del millón* de manifestantes. La que en 1977 pidió la

autonomía; la que en 2000 rechazó el asesinato de Ernest Lluch; la de 2003 contra la invasión de Irak, o la de 2010 contra la sentencia del Estatuto. Esta vez, en un ambiente festivo. “Entonces, en 1977, se trataba de quitarnos una bota de encima, ahora estamos en el final del camino”, resumía Ricard Bonmati. A su lado, Pilar Fernández, añadia: “Entonces el sentir independentista era muy minoritario, se trataba de conseguir democracia y respeto por la lengua; pero el Gobierno español nos lo pone muy fácil, porque cada nuevo logro lo echa para atrás, pagamos más de lo que recibimos y encima nos tratan de ladrones”. “La cuestión, sin embargo”, concluyen los dos manifestantes, es: “¿Y ahora qué?”.

Una Diada en plena crisis

ESPAÑA

Reparto de los tributos con el nuevo modelo de financiación autonómica

MODELO ANTERIOR

Índice (base 100= media nacional) según población de derecho. Datos de 2008

	Recaudación		Financiación	
	Índice	Puesto	Puesto	Índice
Extremadura	74	14º	1º	124
Cantabria	113	4º	2º	117
La Rioja	102	7º	3º	118
Asturias	103	6º	4º	117
Castilla y León	99	8º	5º	120
Aragón	113	5º	6º	115
Galicia	88	10º	7º	115
Castilla-La Mancha	85	11º	8º	106
Andalucía	80	13º	9º	100
Cataluña	119	3º	10º	96
Madrid	137	1º	11º	93
Canarias	46	15º	12º	94
Murcia	84	12º	13º	89
Com. Valenciana	93	9º	14º	87
Baleares	122	2º	15º	77

MODELO ACTUAL

Índice (base 100= media nacional) según población ajustada. Datos de 2010

	Recaudación		Financiación		Variación de puesto 2010/08
	Índice	Puesto	Puesto	Índice	
Cantabria	114,2	4º	1º	123,1	+1
La Rioja	100,8	7º	2º	115,8	+1
Extremadura	72,3	14º	3º	113	-2
Castilla y León	94,4	9º	4º	109,2	+1
Asturias	101,4	6º	5º	108,9	-1
Aragón	109,1	5º	6º	107,8	=
Galicia	85,3	11º	7º	105,2	=
Cataluña	119,7	3º	8º	100	+2
Baleares	123,1	2º	9º	100	+6
Madrid	141,3	1º	10º	100	+1
Castilla-La Mancha	82,3	13º	11º	99,1	-3
Andalucía	82,5	12º	12º	96,2	-3
Murcia	85,9	10º	13º	95,2	=
Com. Valenciana	95,6	8º	14º	95,2	=
Canarias	40,7	15º	15º	85,6	-3

Fuente: Departamento de Economía de la Generalitat de Cataluña.

EL PAÍS

La financiación prende la mecha

Cataluña, Madrid y Baleares son las comunidades que más recaudan, pero pierden posiciones al recibir recursos tras su aportación a la solidaridad

LLUÍS PELLICER
Barcelona

El Gobierno de CiU ha agitado durante esta legislatura la bandera del ya de por sí apasionado debate de la financiación de Cataluña y del déficit fiscal, la diferencia entre lo que aportan y reciben sus ciudadanos al Estado. Y en época de recesión y recortes sociales, en los que la Generalitat se ha empleado a fondo, la mecha ha acabado prendiendo y arrasando incluso a patronales y sindicatos —con notables excepciones como la del Círculo de Economía— hacia la reclamación del concierto económico. Los partidos nacionalistas, empezando por CiU, repiten machaconamente su estimación del déficit fiscal, de 16.500 millones de euros anuales, para poner coto a la solidaridad interterritorial y superar un modelo de financiación que, en su opinión, no ha dado los resultados que se esperaban.

El principal argumento del Ejecutivo catalán para rechazar el actual sistema de reparto de fondos entre comunidades, que

debe renegociarse en 2013, es que Cataluña es la tercera comunidad con mayor capacidad fiscal, tras Madrid y Baleares y que, tras hacer su aportación a la solidaridad regional, baja hasta la octava posición en recursos fiscales disponibles, según los datos de las liquidaciones presupuestarias de 2010 del Ministerio de Hacienda (ver gráfico). Y eso que, en su primer año de vida, el sistema pactado en 2009 por el exministro Pedro Solbes y el exconsejero Antoni Castells aportó al menos 1.986 millones más a las arcas catalanas.

Cataluña no es, sin embargo, la única comunidad castigada por el sistema. Baleares y Madrid pasan de la primera y segunda posición en recaudación a descender al noveno y décimo lugar en recursos finales, respectivamente. Los académicos observan, además, que el modelo de financiación adolece de arbitrariedad. Lo expone la catedrática de Hacienda Pública de la Universidad de Barcelona Núria Bosch en el penúltimo Informe sobre federalismo fiscal. Por ejemplo, mientras

las tres comunidades más ricas caen drásticamente de posición tras realizar su aportación a la solidaridad, tres autonomías que también están por encima de la media como Asturias, La Rioja y Cantabria reciben todavía más re-

Cataluña es el segundo territorio con mayor déficit fiscal del Estado

La Generalitat dice que aporta 16.500 millones más de lo que recibe

ursos y adelantan a las tres primeras regiones.

A partir de ahí, la Generalitat da un salto con el que no todos los partidos y académicos están de acuerdo: para reducir el déficit fiscal de Cataluña basta con cambiar de modelo de financiación.

Los detractores de esa teoría sostienen que el saldo fiscal es la diferencia entre lo que la Administración central aporta en un territorio a través de los impuestos y lo que luego gasta en esa comunidad. Y ahí, recuerdan, no solo interviene el modelo de financiación, sino también la inversión en infraestructuras, la financiación local o las prestaciones sociales.

Las últimas balanzas fiscales elaboradas por el Gobierno central, publicadas en 2008, correspondían al ejercicio 2005. Se calcularon de acuerdo con dos métodos: el de flujo monetario, que imputa los gastos del Estado en la comunidad donde se realizan —por ejemplo, una estación del AVE en Zaragoza debe computar allí por la actividad comercial que genera en la zona—, y el de carga-beneficio, que trata de medir el impacto del sector público en el bienestar de los residentes de un territorio —es decir, esa estación no solo beneficia a Zaragoza, sino que forma parte de la infraestructura que usan ciudadanos de varias comunidades—. Con el primer método, Cataluña

era en 2005 la segunda comunidad con mayor déficit —detrás de Baleares—, del 8,7% del producto interior bruto (PIB), mientras que el segundo arrojaba un déficit del 6,55% del PIB, solo inferior al de Madrid y Baleares.

Si bien el Gobierno central no ha seguido publicando las balanzas fiscales, la Generalitat sí lo ha hecho. El Departamento de Economía, dirigido por Andreu Mas-Colell, estimó el déficit fiscal de 2009 en 16.409 millones de euros, de acuerdo con el método del flujo monetario y eliminando el efecto crisis, lo cual no le ahorró críticas del PSC y el PP. Siempre según los datos del Gobierno catalán, sin eliminar el impacto de la crisis, el saldo fiscal sería de un déficit de 791 millones, el 0,4% del PIB, lo cual se explica sobre todo por el aumento de las prestaciones de desempleo que destina el Estado a ciudadanos catalanes. El método de carga-beneficio sin neutralizar incluso arrojaba un superávit de 4.015 millones, correspondiente al 2,1% del PIB. El Ejecutivo catalán, sin embargo, prefirió obviar ese método. Y eso que la serie histórica elaborada por los sucesivos ejecutivos de Cataluña no hace variar demasiado los resultados y arroja un déficit fiscal medio del 8% en el periodo comprendido entre 1986 y 2009.

Todas esas cifras, sin embargo, son vistas con recelo por el Ministerio de Hacienda, que también rechaza otros argumentos de CiU, como el que reza que la subida de impuestos supondrá que siga creciendo el déficit fiscal. Es más, el ministro Cristóbal Montoro ha despachado las reclamaciones de Mas afirmando a la Generalitat que el Gobierno está ayudando a Cataluña a financiarse.

El Ejecutivo de CiU, no obstante, exhibe todos esos datos cuando, asfixiado por la deuda, ha pedido el rescate al Gobierno. En un momento de tensión social, la formación nacionalista se ha empleado a fondo para que cale el mensaje de que sin déficit fiscal no habría recortes sociales. Por ello, trató de plantear el 11 de septiembre como una jornada para apoyar su propuesta de pacto fiscal, apoyada por ERC e ICV en el Parlament, que tiene como fin hacerse con la "llave de la caja" de los impuestos.

Bruselas recuerda que Cataluña quedaría fuera de la UE si proclama su independencia

RICARDO MARTÍNEZ DE RITUERTO
Bruselas

Una hipotética Cataluña independizada de España e incluso reconocida por la comunidad internacional sería geográficamente Europa pero no Unión Europea. Tendría que pedir el ingreso (y ser aceptado), pero, mientras tanto, la nueva entidad, "no es parte de la UE", como recordó ayer el portavoz de la Comisión Europea, Olivier Bailly.

Gracias a lo que dicen los periódicos y por las informaciones remitidas por la representación de la Comisión Europea en

Barcelona, el Ejecutivo europeo se mantiene informado de las pulsiones separatistas en Cataluña, pero ello no lleva a Bruselas a tener opinión oficial sobre el fenómeno secesionista. Solo recuerda que si una región de un socio de la Unión Europea proclama su independencia debe verla reconocida como tal por la comunidad internacional y en el supuesto de que quiera seguir en el club comunitario habrá de presentar su solicitud de ingreso.

"Conocemos esta protesta porque leemos la prensa y hemos sido informados por nuestra representación en Barcelo-

na", ha respondido el portavoz de la Comisión Olivier Bailly al ser preguntado sobre la manifestación desarrollada ayer en la capital catalana a favor de la independencia. Conforme a la línea oficial del Ejecutivo comunitario en lo relativo a movimientos separatistas, el portavoz ha dicho no tener nada que comentar.

Si se ha entretenido en lo obvio, que "corresponde a las fuerzas regionales o nacionales discutir estas cuestiones en el contexto interno" y que "no hay disposiciones en el Tratado sobre la secesión de una región en un Estado miembro".

Ha recordado también cómo el Derecho Internacional establece los parámetros para que una hipotética secesión se haga realidad y sea reconocida por la comunidad internacional. Si luego ese nuevo país quiere sumarse al club comunitario tendrá que hacerlo como cualquier otro, solicitándolo y seguir lo establecido en los tratados y en el procedimiento pautado de adhesión, lo que incluye el acuerdo unánime de los socios para su ingreso. "Mientras tanto, esta nueva entidad no es parte de la UE", ha señalado el portavoz.

En la Europa reciente de fronteras consolidadas ha habi-

do diversos casos de partición de países, incluida la traumática explosión en guerra de civil de la antigua Yugoslavia, de cuyos antiguos componentes solo Eslovenia es miembro de la UE, en la que será acompañada por Croacia a partir del próximo 1 de julio.

En febrero de 2008, la provincia serbia de Kosovo autoproclamó su independencia de Belgrado, independencia que sigue sin ser reconocida por cinco países de la UE (España, Rumania, Grecia, Eslovaquia y Chipre), lo que hace imposible determinar cuál pueda ser su estatus definitivo en la UE.

La República Checa y Eslovaquia acordaron en referéndum que dejarían de ser Checoslovaquia en enero de 1993 y como dos países separados negociaron su ingreso en la UE en mayo de 2004.

Editora: T.I.S.A.
REDACCION Y
ADMINISTRACION
Pelayo, 28 (1)

TELEFONOS
301-54-54
(20 LINEAS)

«Tele»: 54.588 y 54.781
DEPOSITO LEGAL
S. 4.369 - 1958

PRECIO DE ESTE EJEMPLAR: 16 Pesetas
Sobretasa aérea: 1 peseta

Director: Horacio Sáenz Guerrero

DOMINGO, 12 septiembre 1976

PRECIOS DE SUSCRIPCION

Barcelona. Un mes ... 280—
Provincias. Trimestre ... 840—
Provincias. Trimestre por
avión ... 1.175—
Iberoamérica, Canadá,
Filipinas, Portugal, Gi-
braltar y Marruecos.
Trimestre ... 875—
Europa, E.E.U.U., Puerto
Rico, África y países
CON convenio postal.
Trimestre ... 1.615—
Países SIN convenio
postal. Trimestre ... 2.790—

LA VANGUARDIA

ESPAÑOLA

¿REFORMA? ¿RUPTURA? DEMOCRACIA

Mucho se ha dicho y escrito a lo largo de los últimos decenios contra el sufragio universal, directo y secreto de todos los ciudadanos para elegir a aquellos que han de hacer las leyes. Pues bien, si el proyecto para la reforma política que anunció a los españoles anteayer el presidente Suárez se aprueba, el sufragio universal será el núcleo de una ley que tendrá rango de fundamental y que, por lo tanto, sólo podría revocarse por referéndum. Esa es la gran significación del proyecto: despejar el camino hacia unas elecciones generales.

Ya adelantamos ayer la importancia que tenían dos cosas: la retirada de anteriores proyectos de reforma y la decisión de ir directamente a elecciones sin pasar por el trámite previo de un referéndum, cuyos inconvenientes habíamos venido exponiendo reiteradamente. Tenemos, pues, elecciones a nueve meses vista. En este punto una negociación con los partidos, en cierto modo correspondiente a la negociación con las Cortes y otras instituciones del sistema parece oportuna. Pues si bien es cierto que nadie puede presumir de representatividad mientras no se demuestre, parecería abusivo aplicar esto sólo a los partidos de la llamada oposición: las urnas han de decir quién representa a quién.

¿Reforma? ¿Ruptura? Democracia. Acaso ésta sea la aspiración más profunda, la más propia de los ciudadanos, la única que puede llevar a los políticos de una u otra tendencia, signo y precedencia a rendir sus armas dialécticas a la voluntad soberana del pueblo al que todos igualmente se deben. Si se habla de ruptura pactada, podría hablarse también de reforma negociada. El proyecto actual prevé unas Cortes compuestas de Congreso y Senado. Al Congreso corresponde la última palabra, si el Gobierno le llama a pronunciarse. El Senado será elegido también por sufragio universal, pero tendrá una distribución territorial, lo que dará mayor peso relativo a las provincias con menos demografía. El Rey podrá designar senadores hasta una quinta parte del total. Si el Senado se elige por escrutinio mayoritario, el Congreso lo será por representación proporcional. Naturalmente, quedan por ver las aplicaciones de la proporcionalidad a lo ancho del país, y en este sentido los partidos que tienen equivalentes en las diversas partes de España pueden contemplar el horizonte con mayor confianza.

El papel del Rey es decisivo en el proyecto. Puede someter directamente al pueblo una opción política, sea o no constitucional. Y eso puede significar incluso la disolución automática de las Cortes. La Corona juega fuerte en el proyecto y en este sentido hay que suponer que el Rey habrá de actuar como factor de movilización institucional para mantener el contacto con las corrientes dominantes en la sensibilidad política popular. En definitiva le atribuye el proyecto una gran responsabilidad y el poder correspondiente.

Todo el conjunto parece elaborado para no quitar nada de lo que hay —ninguna ley fundamental, lo que evita el referéndum previo— y añadir una pieza nueva e importantísima: el sufragio universal y unas Cortes encargadas de hacer las leyes. Parece contar el Gobierno con que el conjunto de las Cortes —Congreso y Senado— dará una mayoría que no suponga una gran discontinuidad, o al menos que permita sucesivas y ulteriores evoluciones.

La dificultad está en esos nueve meses que pueden mediar entre el momento en que estamos, con las preocupaciones económicas que se ciernen sobre todos, y las elecciones. Conviene por eso despejar cuanto antes las incógnitas que sea posible despejar, lograr con espíritu decidido los máximos acuerdos, para que se convierta en un consenso general la expectativa de las urnas y pueda cuanto antes ser el pueblo mismo el que decida.

LA REFORMA EN MARCHA

SEGUN EL PREAMBULO DE LA LEY, NO HABRA OTRA FUERZA POLITICA QUE LA DE LOS VOTOS

Puntas fundamentales del Proyecto: Las Cortes se campandrán de Congreso de las Diputadas y Senada. -- Sus miembros serán elegidos para cuatro años por sufragio universal, directa y secreta. -- Habrá 350 diputadas y 204 senadores. -- Otras 40 de estos últimos podrán ser designadas par el Rey. -- El Gobierno y el Congreso de los Diputados iniciarán la refarma constitucional. -- En toda casa, el Rey padrá acudir al referéndum.

Madrid, 11. ("La Vanguardia".) — El ministro de Información y Turismo, señor Reguera Guajardo, ha dado a conocer al país el texto oficial y completo del proyecto de ley para la Reforma Política, al que se refirió el presidente del Gobierno, señor Adolfo Suárez, en su alocución televisada de ayer. Como ya informamos en nuestra anterior edición, el texto del citado proyecto de ley quedaba retenido hasta su aprobación por el Consejo Nacional, circunstancia que ya se ha producido. El articulado es el siguiente:

PREAMBULO

La democracia, resultado del esfuerzo y trabajo de todo el pueblo español, no puede ser improvisada. Toda nuestra historia contemporánea demuestra que las creaciones abstractas, las ilusiones, por nobles que sean, las actitudes maximalistas, las imposiciones, los partidismos elevados a dogma, no sólo no conducen a la democracia, sino que la destruyen. Por ello, ésta sólo se puede alcanzar como forma estable de convivencia civilizada, en paz y conforme a las leyes, partiendo de la realidad social existente y de la historia asumida.

La democracia exige, como primer supuesto, el imperio

y supremacía de la ley, única garantía para alcanzarla, y la ley, como expresión de la voluntad mayoritaria del pueblo, requiere que la representación en Cortes esté basada en el sufragio universal a través de un sistema electoral imparcial y eficaz.

Por otra parte, las leyes, independientemente de su origen histórico, adquieren significado democrático en el instante en que pueden ser reformadas, de modo cierto y operativo, por la voluntad mayoritaria del pueblo.

Para ello, una ley de reforma política debe hacer posible que la mayoría popular se constituya en la instancia decisoria de la misma reforma, porqua sólo así, cuando el pueblo haya otorgado libremente su mandato a sus representantes, podrá acometerse democráticamente y con posibilidades de estabilidad y futuro, la solución de los importantes temas nacionales, como son la institucionalización de las peculiaridades regionales como expresión de la diversidad de pueblos que constituyen la unidad del Reino y del Estado, el sistema de relaciones entre el Gobierno y las Cámaras legislativas, la más profunda y definitiva reforma sindical, o la creación y funcionamiento de un órgano jurisdiccional sobre temas constitucionales o electorales.

Es asimismo condición esencial da la democracia que

(Continúa en la página siguiente)

Ayer se conmemoró, sin incidentes, la fecha histórica del «onze de setembre»

HABLARON MIQUEL ROCA JUNYENT, OCTAVI SALTOR Y JORDI CARBONELL

Eran las tres y diez minutos de la tarde, exactamente, cuando sonaron los primeros aplausos: eran en honor de la pancarta de la Assemblée Democrática d'Hospitalet, que rezaba el slogan unitario «Llibertat, amnistia, estatut d'autonomia». Fue, por así decirlo, el púntico de la celebración de la «Diada» del 11 de septiembre en la plaza de Catalunya de Sant Boi.

Desde primeras horas de la mañana estaban dispuestas las cosas en la villa. Aquellos que iban llegando por tran se encontraban desde la estación con un eficaz servicio de orden, que canalizaba a la gente hacia la plaza de Catalunya. Muchas personas se habían llevado el bocadillo para saciar el hambre. Otros invadieron tiendas, bares y restaurantes, e hicieron cola en los puestos del mercado, para obtener el mínimo necesario para calmar el apetito.

Unos pocos emprendían el camino hacia la pequeña iglesia donde se encuentran los restos de Rafael de Casanova. Era una peregrinación silenciosa, llena de respeto. Pequeños grupos, enarbolando la «senyera», entraban en la iglesia en cuyo lado izquierdo está la lápida de la tumba. En ella, algunos ramos de claveles atados con cintas catalanas. Y una bandera catalana, con el mensaje: «La Assemblée Democrática de Sant Boi, en homenatge a Rafael de Casanova, en reconeixement a la seva lluita per la llibertat del poble català».

El servicio de orden estaba garantizado por los militantes de los diversos partidos. Se calcula que había más de quinientas personas cumpliendo esta labor, que desempeñaron con eficacia. El cuartel general del mismo estaba precisamente en el cuartelillo de la Guardia Civil y a las doce y media de la tarde pudimos ver a Miquel Sallarés en pleno «pacto» negociador con los representantes del orden.

La «senyera» como única presidencia

En la plaza de Catalunya de Sant Boi se había montado un estrado, con una

Aspecto que ofrecía la Plaza de Catalunya de Sant Boi, durante el acto. (Foto Postius)

pequeña tarima que sustentaba los micrófonos desde la que iban a hablar los oradores encargados de ello. Detrás, presidiendo, y como única presidencia del acto, una enorme bandera de Catalunya. Los líderes de los partidos políticos se mezclaban con todos los de-

más: y todos ellos, en un momento dado, se sentaban en el suelo, intentando también resguardarse del sol impresionante que caía a plomo sobre la plaza. Si el ocho de junio, en el Palau Blau Grana, se decía que se estaba «sudando socialismo», lo cierto es que ayer todos

los que nos encontrábamos allí «sudamos "diada"». Según la agencia Logos, en la plaza habían unas cuarenta mil personas. Europa Press cifraba en cincuenta mil el número de asistentes, y

(Continúa en la página siguiente)

TEXTO DE LA LEY DE REFORMA POLITICA

(Viene de la página anterior)

las diversas corrientes políticas acepten como axioma que su auténtica fuerza no es otra que la que se derive del número de ciudadanos que las apoyan a través de los votos. Por ello es obvio, dentro de una concepción democrática, que en las actuales circunstancias no se pueden reconocer o suponer como propias del pueblo aquellas actitudes que no hayan sido verificadas y contrastadas en las urnas.

A estos grandes principios responde esta ley para la reforma política. Los órganos de representación, el sistema electoral y el procedimiento de reforma de las leyes, son los tres aspectos que pretende abordar con la mayor sencillez y claridad posibles para que quede acreditada la voluntad de establecer una democracia que, con respeto a la ley, otorgue al pueblo la decisión última.

Por todo lo expuesto, las modificaciones que se contienen en esta ley se ciñen estrictamente a los mínimos, pero necesarios aspectos exigidos por un auténtico proceso democrático, al respecto a la legalidad y la sumisión a la voluntad final de los españoles que ha de constituir su último y permanente fundamento.

ARTICULO 1

- 1) La democracia, en la organización política del Estado español, se basa en la supremacía de la ley, expresión de la voluntad soberana del pueblo.
- 2) La potestad de hacer las leyes reside en las Cortes. El Rey sanciona y promulga las leyes.

ARTICULO 2

- 1) Las Cortes se componen del Congreso de Diputados y del Senado.
- 2) Los diputados del Congreso serán elegidos por sufragio universal, directo y secreto de los españoles mayores de edad.
- 3) Los senadores serán elegidos en representación de las entidades territoriales. El Rey podrá designar para cada legislatura senadores en número no superior a la quinta parte del de los elegidos.
- 4) La duración del mandato de diputados y senadores será de cuatro años.
- 5) El Congreso y el Senado establecerán su propio reglamento y elegirán sus respectivos presidentes.
- 6) El presidente de las Cortes y del Consejo del Reino será nombrado por el Rey.

ARTICULO 3

- 1) La iniciativa de reforma constitucional corresponderá:
 - A) Al Gobierno.
 - B) Al Congreso de Diputados.
- 2) Cualquier reforma constitucional requerirá la aprobación por la mayoría absoluta de los miembros del Congreso y del Senado. El Senado deliberará sobre el texto previamente aprobado por el Congreso y, si éste no fuera exceptado en sus términos, las discrepancias se someterán a una comisión mixta bajo la presidencia de quien ostentara la de las Cortes, y de la que formarán parte los presidentes del Congreso y del Senado, cuatro diputados y cuatro senadores, elegidos por las respectivas Cámaras. Si esta comisión no llegare a un acuerdo, o los términos del mismo no merecieran la aprobación de una y otra Cámara, la decisión se

adoptará por mayoría absoluta de los componentes de las Cortes en reunión conjunta de ambas Cámaras.

3) El Rey, antes de sancionar una ley de reforma constitucional, podrá someter el proyecto a referéndum de la nación.

ARTICULO 4

En la tramitación de los proyectos de ley ordinaria, se procederá conforme a lo previsto en el apartado 2 del artículo 3 de esta ley, si bien, en caso de que la comisión mixta no llegara a un acuerdo o los términos del mismo no merecieran la aprobación de ambas Cámaras por mayoría simple de votos, el Gobierno podrá pedir al Congreso de Diputados que resuelva definitivamente por mayoría absoluta de sus miembros.

ARTICULO 5

El Rey podrá someter directamente al pueblo una opción política de interés nacional, sea o no de carácter constitucional, para que decida mediante referéndum, cuyos resultados se impondrán a todos los órganos del Estado. Si el objeto de la consulta se refiriera a materia de competencia de las Cortes y éstas no tomaren la decisión correspondiente de acuerdo con el resultado del referéndum, quedarán disueltas, procediéndose a la convocatoria de nuevas elecciones.

DISPOSICION TRANSITORIA PRIMERA

El Gobierno regulará las primeras elecciones a Cortes para constituir un Congreso de 350 diputados y elegir 204 senadores, a razón de 4 por provincia, 2 por Ceuta y 2 por Melilla. Los senadores serán elegidos por sufragio universal directo y secreto de los españoles mayores de edad que residan en el respectivo territorio. Las elecciones al Congreso se inspirarán en criterios de representación proporcional. Las elecciones al Senado se inspirarán en criterios de escrutinio mayoritario.

DISPOSICION TRANSITORIA SEGUNDA

Una vez constituidas las nuevas Cortes:

- 1) Una comisión compuesta por los presidentes de las Cortes, del Congreso de Diputados y del Senado, por 4 diputados elegidos por el Congreso y 4 senadores elegidos por el Senado, asumirá las funciones que el artículo 13 de la Ley de Cortes encomienda a la comisión que en él se menciona.
- 2) Cada Cámara constituirá una comisión que asuma las demás funciones encomendadas a la comisión prevista en el artículo 12 de la Ley de Cortes.
- 3) Las Cortes elegirán de entre sus miembros los consejeros del Reino que deban cubrir las vacantes producidas por el cese de quienes lo son en virtud de su condición de procuradores.

DISPOSICION TRANSITORIA TERCERA

Desde la constitución de las nuevas Cortes y hasta que cada Cámara establezca su propio reglamento, se regirán por el de las actuales Cortes, en lo que no esté en contradicción con la presente ley, sin perjuicio de la facultad de acordar, de un modo inmediato, las modificaciones parciales que resulten necesarias o se estimen convenientes.

DISPOSICION FINAL

La presente ley tendrá rango de fundamental.

SUMARIO

EL PRESENTE NUMERO CONSTA DE 88 PAGINAS

NACIONAL

SE CONSTITUYE LA «COORDINADORA DE ORGANIZACIONES SINDICALES»
Se ha constituido en Madrid la «Coordinadora de Organizaciones Sindicales». Forman parte de ella: «Comisiones Obreras», «Unión General de Trabajadores» y «Unión Sindical Obrera». Página 7.

EXTRANJERO

REUNION MINISTERIAL DE LA C.E.E.
Los ministros de Asuntos Exteriores de la Comunidad Europea se han reunido en Holanda para tratar entre otras cuestiones de España. Página 17.

LOCAL

CATALUÑA OFRECE AL PAIS UNA ALTERNATIVA SANITARIA
Un grupo de médicos y economistas catalanes han confeccionado un informe crítico acerca de la Sanidad en España y aportan interesantes sugerencias como la creación del Servicio Nacional de Salud, de carácter gratuito y público. Página 23.

REGION

MATARO: CONTAMINACION DE LOS POZOS AGRICOLAS
El vertadero municipal de basuras está ocasionando la contaminación de los pozos de agua utilizados por los agricultores para el riego de los cultivos. Las filtraciones que se producen amenazan muy seriamente el acuífero subterráneo, hecho que ha despertado la inquietud en los medios rurales de la zona. Página 29.

ECONOMIA

SUSPENSIONES DE PAGOS
Aumenta la preocupación en los medios económicos por la situación financiera de las empresas. Artículo de nuestro colaborador Juan Tapia. Página 14.

RELIGION

LEFEVRE CON EL PAPA
Ha causado sorpresa la inesperada audiencia que Paulo VI concedió ayer al prelado francés. El hecho se interpreta como una posibilidad de arreglo del conflicto. Página 21.

COMIENZAN LOS ESPERADOS NOMBRAMIENTOS DE OBISPOS

Ayer se hicieron públicos dos: Monseñor Gea, obispo auxiliar de Valencia, va a la diócesis de Ibiza; un sacerdote de Sevilla, Ignacio Noguera, es nombrado obispo de Guadix. Página 21.

SUCESOS

ITALIA: NUEVO SEISMO EN LA REGION DE FRIULI
Un nuevo seísmo se ha registrado en la zona italiana de Friuli, con una intensidad de siete en la escala Mercalli. Esta zona estuvo fuertemente castigada en mayo pasado y se registró un terremoto que causó mil muertos. Página 12.

EL MUNDO DEL AUTOMOVIL

Artículo de César Mora en el que trata del consumo de gasolina y se pregunta, entre otras cosas, «¿Pueda permitirse España crear una gasolina el 14 de noviembre de 1975, digamos barata, de 80 octanos, que desde entonces ha subido tres veces su precio y aún no existe en el mercado? Otros comentarios y noticias. Página 49.

DEPORTES

COMENZO EL MUNDIAL DE HOCKEY SOBRE PATINES
Ayer dio comienzo en Oviedo el XXII Campeonato del Mundo de hockey sobre patines. En su primer encuentro, España no tuvo problemas para batir a Francia. Página 39.

MARTINEZ HEREDIA, LIDER DE LA «VOLTA»

El belga Dewitte fue el vencedor de la tercera etapa de la Vuelta Ciclista a Cataluña, que llegó ayer a Mollet. Martínez Heredia, segundo, es el nuevo líder de la carrera. Página 40.

ESPECTACULOS

BARCELONA: LA URSS EN LA SEMANA INTERNACIONAL DE CINE
Georgia, una de las Repúblicas de la Unión Soviética, estará representada en la XVIII Semana Internacional de Cine de Barcelona, con la película «El primer golondrina», producida en 1975.

COLABORACIONES

«TOTALITARISMO AMBIENTE»
«Me he pasado la mayor parte de mi vida adulta deseando, esperando la existencia de política en España. Primero, porque me ha parecido siempre condición inexcusable para una vida colectiva decente, inteligente, digna de hombres libres. Segundo, para que las tres cuartas partes de la vida pudieran ser políticas», afirma el escritor Julián Marías. Página 13.

«VIEJAS CASAS ANTIGUAS»

El escritor José M. de Arellano glosa las peculiaridades de las viejas mansiones que todavía se conservan en la cornisa cantábrica, que gusta visitar en el período veraniego, realizando su pasado histórico. Página 13.

«EL GEN ARTIFICIAL DEL DR. KHORANA»

El doctor Luis Dauff, en la página dedicada a la Medicina trata de la investigación que ha realizado el profesor Har Gobind Khorana, galardonado con el Premio Nobel, sobre la construcción de un gen artificial y su funcionamiento como un gen natural. Página 47.

CARTELERA DE ESPECTACULOS. Pág. 36.
PROGRAMAS DE RADIO Y TV. Pág. 37.

LA HISTORICA FECHA DEL «ONZE DE SETEMBRE»

(Viene de la página anterior)

por su parte, Televisión Española dio la cifra de 30.000 personas. Según pudimos apreciar, no sólo la plaza, sino las calles adyacentes, estaban repletas de público, así como todos los balcones que daban a la plaza. Cerca de un millar de banderas catalanas se agitaban al viento. En numerosas ocasiones se levantaron «castells» entre el aplauso de todos, mientras el corresponsal «enxaneta» hacía ondear la bandera. El mayor aplauso se lo llevó la primera chica que se ocupó de constituirse en «enxaneta».

¿Cómo intentar resumir los textos de banderas y pancartas? Imposible. Todas, firmadas por distintos partidos, organizaciones sindicales y de masas, tenían el mismo sentimiento unitario. Y cuando una pancarta se alzó, tratando como fondo una bandera roja, se alzó un coro unánime de «unitat, unitat». Había que cumplir la consigna de llevar únicamente banderas catalanas. La bandera roja desapareció. No así tres o cuatro banderas republicanas, que siguieron ondeando, pese al ruego que se hizo desde los altavoces.

Se sabe ya que cada organización política, o de masas, que componen la Asamblea de Catalunya, el Consejo o los organismos no encuadrados, les va a tocar pagar unas veinticinco mil pesetas para sufragar los gastos de la «Diada».

Presencia de informadores

Hay que destacar la gran presencia de informadores. Ciento sesenta, según nos informó la comisión de prensa, de

los cuales medio centenar eran extranjeros. Estaban presentes diferentes cadenas de la televisión francesa, inglesa, italiana, alemana, holandesa y norteamericana. Los periodistas tenían la única zona «acotada» del acto, alrededor del estrado, para permitirlos seguir la más mínima incidencia del acto.

Grandes aplausos se suscitaron cuando aparecieron banderas de Andalucía y del País Vasco, éste con crespon negro. A las cinco y dieciocho minutos, exactamente, eubó el estrado Anna Arenós, representante de la Asamblea de Actores y Directores, para dirigir el primer «bone terds».

Un minuto de silencio

Tras esta primera salutación, se pidió un minuto de silencio «por los muertos por la libertad, el último de los cuales lo ha sido José María Zabaia, en Fuenterrabía». Fue el momento, quizá, más impresionante. Pudimos vislumbrar algunas lágrimas en los ojos de muchos. Y, a pesar del calor, muchos sintieron, también, un escalofrío de emoción, truncado por la inmensa salva de aplausos que acogió el fin de dicho minuto.

Se abrió paso, después, a los oradores, Miquel Roca, Octavi Saltor y Jordi Carbonell. Fueron interrumpidos, en numerosas ocasiones, por los gritos de los presentes: «Visca Catalunya», «Visca l'Assemblea de Catalunya», «Llibertat, amnistia, estatut d'autonomia», «Poble català, pose't a caminar», «Volem estatut d'autonomia», «El poble unit, mai més arà oprimit». Las únicas octavillas que se lanzaron fueron las que llevaban la letra y música de «Els Segadors».

Solo cabe, en fin, señalar que cada cual, en su estilo, supo llegar al corazón de todos, y que mientras Roca Junyent señalaba con el dedo al público, al implicarle en lo que iba diciendo, Jordi Carbonell remarcaba sus palabras con enérgicos puñetazos sobre la tarima.

Tras los tres parlamentos, Anna Arenós leyó unas palabras del señor Tardellas, que fueron escuchadas con extraordinaria atención. El canto del himno de Cataluña, «Els Segadors», marcó el fin del acto. Comenzó a las siete de la tarde, el largo desfile de los representantes, en Sant Boi, del pueblo de Catalunya, hacia sus lugares de origen. Le primare «Diada» autorizada en la negociación y en la concordia, después de cuarenta años, había dado fin.

Cuatro representantes de «Coordinación Democrática» asistieron a la celebración

Cuatro representantes de Coordinación Democrática se desplazaron ayer desde Madrid para asistir a la celebración catalana. A la una del mediodía los señores García Trevijano (grupo de independientes de la C. D.), Eurico de la Peña (U.S.D.E.), Javier Ortiz (Movimiento Comunista) y Ramón Tamames (Partido Comunista de España) llegaron al aeropuerto de Barcelona. En la sala del «puente aéreo» les esperaban Agustí de Semir, Josep Benet, Empar Pineda, Rafael Ribó y Montserrat Olliva. Desde allí se dirigieron a Sant Boi, llegando a la localidad en donde está enterrado Rafael Casanova poco antes de las dos de la tarde.

Tras saludar a algunas personas que

les dieron la bienvenida fueron todos juntos a comer a un restaurante cercano a la plaza de Cataluña de Sant Boi de Llobregat. Después de una pequeña sobremesa, los representantes del organismo unitario se situaron junto a otros políticos catalanes en lugar reservado para ellos. Es decir en la segunda línea acordada, a continuación del área de prensa. Es de destacar que cuando fue leído por los altavoces el comunicado suscrito por Coordinación Democrática, los aplausos del público arreciaron siendo felicitados, además, por las gentes que, cercanas a ellos, se acercaron de su presencia.

Los cuatro políticos madrileños, según manifestó uno de sus acompañantes a «La Vanguardia», estaban emocionados al contemplar lo que significaba para Cataluña la fecha del 11 de septiembre. Asimismo manifestaron su satisfacción por la capacidad de convocatoria de la oposición catalana. Los señores García Trevijano, de la Peña, Ortiz y Tamames, regresaron a Madrid a última hora de la tarde de ayer.

Presencia de la mayoría de líderes políticos catalanes

Entre los numerosos asistentes que acudieron ayer a la Plaza de Cataluña de Sant Boi de Llobregat para conmemorar la «Diada de Catalunya» observamos a la inmensa mayoría de los líderes políticos y numerosos militantes de todas las formaciones que, unidas en un empeño común convocaron al pueblo de Catalunya para celebrar la jornada del 11 de septiembre.

(Más información en la página 25.)

estanterías metálicas MICARSA

DIVISIONES ALUMINIO
ESTANTERIAS PALETIZACION
ARMARIOS-VESTUARIOS

Villarreal, 122 - Tel. 2349617/18 - BARCELONA-11
Arguineños, 103 - Tel. 2886603 - TARRAGONA

¡NECESITAMOS VACIAR STOCKS, ¡A PROVECHESE!

OFERTA CRISIS
Solo durante 20 días

VITRINA 2m.
PRECIO ESPECIAL
59.000 ptas.
COFRISA
Pº SAN JUAN, 71
Tel: 2070597 (Precisamos colaboradores)

EN LA PLAZA DE CATALUÑA DE SANT BOI REPRESENTANTES DE DIVERSAS INSTANCIAS POLITICAS DESTACARON LA SIGNIFICACION DEL 11 DE SEPTIEMBRE

El acto de la «Diada» consistió, como nuestros lectores ya conocen, en tres discursos. Habló en primer lugar Miquel Roca Junyent, como representante del «Consell de Forces Polítiques de Catalunya». A continuación lo hizo Octavi Saltor, como representante de todas las fuerzas no integradas en organismos unitarios. Habló, en fin, Jordi Carbonell, en nombre y representación de la «Asamblea de Catalunya».

Los oradores fueron interrumpidos en numerosas ocasiones por los aplausos de los asistentes, que profirieron los gritos unitarios de rigor y agitaron sus banderas. El acto duró dos horas, y entre uno y otro se leyeron las principales adhesiones a la «Diada». Damos a continuación un extracto de los parlamentos, así como las palabras de adhesión del señor Terradellas.

ROCA JUNYENT (Consell de Forces Polítiques): «Queremos la libertad para conservar la; la democracia para sentirnos dignos»

El señor Roca Junyent comenzó su parlamento anunciando que hablaba en nombre del Consell de Forces Polítiques de Catalunya.

«Estoy seguro —comenzó diciendo— que os interpreto a todos si digo que quisiera que mis palabras llegasen a los miles y miles de catalanes que están de corazón con nosotros.

Dediqué al orador un recuerdo en homenaje a todos aquellos que han perdido su vida por esta lucha, que han sufrido prisión, represalias, que han conocido el penoso camino del exilio. «Casanova fue un ejemplo de este tipo de hombre, y también es un ejemplo lo que el pueblo catalán ha hecho por Casanova».

«Cataluña no es un pueblo vindicativo —dijo más adelante—, no es un pueblo revanchista. No nos hemos pasado nunca en el triste masoquismo de inventar nuestras penas, animando un espíritu malsano de pedir cuentas. A pesar de todo lo que hemos pasado y sufrido, somos aún una comunidad plena, a la que sólo preocupa nuestro futuro; queremos proyectarnos hacia nuestro futuro democrático y del pasado sólo queremos retener nuestra exigencia de que nunca más la serán negados al pueblo catalán sus derechos y sus libertades. No hemos de hacer de nuestro pasado una bandera insolitaria; hemos de hacer y haremos una exigencia de respeto a lo que somos y a lo que queremos ser.

«Cataluña y la Democracia son dos reivindicaciones indisolubles. Por esto Cataluña ha sido siempre avanzada en la lucha por las libertades democráticas.»

OCTAVI SALTOR (independientes): «Cataluña mantiene el principio de la máxima dignidad para toda la colectividad»

Octavi Saltor, miembro de Liga Liberal Catalana, habló en representación de los grupos no integrados en las instancias unitarias catalanas, dividiendo su parlamento en tres apartados:

«UN DESIGNI». «El 11 de septiembre, día de duelo, día de resurgimiento, honremos la lengua catalana. Nos parece que entre otros muchos «slogans» estas frases pueden resumir, al menos en parte, la intención y el alcance de la «diada» (...) Catalanes, esta jornada de hoy, después de largos años en los que al país parecía muerto, vivámosla en la unión y en la esperanza.»

«LA DIADA». — La «Diada» quiera ser un homenaje a la unidad y a la lengua. Una lengua que ha pasado a ser también la de los españoles adaptados y para gloria de ellos.

«ELS ALTRES CATALANS». — Cualquiera de ellos podría decir hoy aquellas palabras poéticas y proféticas de Maragall: «Escucha España, la voz de un hijo que te habla en lengua no castellana. Hablo en la lengua que me ha dado la tierra áspera. En esta lengua, pocos te han hablado. En la otra, demasiados». Porque como dijo su oponente, pero amigo, Miguel de Unamuno: «La sangre de mi espíritu es mi lengua y mi patria es allí donde resuena.»

«ELS CASTELLERS». — No olvidamos que el equilibrio político es difícil; que lo es siempre para Cataluña, en su misma contigüidad íntima, en su inserción en el conjunto de España. Lo es tanto como el de los «castellers». Josep Anselm Clavé tiene un verso en su poema «Els xiquets de Vall». que resume este símbolo: «Fuerza, equilibrio, valor y seny.»

«ELS PAÏSOS CATALANS». — Las refe-

JORDI CARBONELL (Asamblea): «La Diada es también una jornada de solidaridad con los otros pueblos del Estado español»

«Hablo en nombre de la Asamblea de Catalunya, que hoy es el pueblo de Cataluña en lucha pacífica por sus libertades políticas y nacionales», manifestó Jordi Carbonell.

«Este compromiso de hoy lo he resumido en la Asamblea de Catalunya en sus cuatro puntos programáticos, mínimo común denominador de cualquier propuesta de pacto: la consecución de la amnistía general para los presos y exiliados políticos; el ejercicio de las libertades democráticas funda-

Leyes e instituciones que el pueblo se dé a sí mismo

«No es posible crear en el restablecimiento de las libertades de nuestro pueblo sin un restablecimiento de las libertades democráticas, Cataluña, el reconocimiento de Cataluña —añadió el señor Roca Junyent— supone unas leyes e instituciones que el pueblo se dé a sí mismo sin condicionamientos de ninguna clase.»

Añadió después: «Y esta ruptura no la queremos por la fuerza, sino que la queremos pacífica, por la vía del pacto. Toda nuestra enorme voluntad de superar un pasado de incomprendimientos, de enfrentamientos y de represión es la que ponemos al servicio de la convivencia democrática.»

«¿Tanto es lo que pedimos? ¿Es mucho reclamar que nos dejen hacer de Cataluña nuestra comunidad? ¿Es mucho reclamar que se nos deje ser libremente solidarios de todos los demás pueblos españoles? ¿Es mucho reclamar que encontremos en el respeto de la diversidad la fuerza de la unidad? No, no es mucho. Lo que sí es mucho, imposible, es que se nos pida renunciar a ser lo que somos, a nuestra identidad como pueblo.»

«Cataluña es de todos; todos los que en ella viven y trabajan, y que luchando por la libertad de Cataluña luchan también por su libertad.»

Después de recordar a los demás pueblos del Estado español, el orador terminó diciendo que «queremos la libertad para conservar la, la democracia para sentirnos dignos. Cataluña para reencontrarnos como pueblo». «Fieles a la tradición, convencidos de nuestra razón, por las libertades democráticas, por la paz y por la justicia, gritemos todos juntos: Visca Catalunya!».

Renovación de estructuras a nivel público, social y económico

«L'ANTICLASSISME». — Hoy, una renovación de estructuras a nivel público, social, económico, reclama el mayor bienestar para el mayor número: la máxima dignidad para toda la colectividad. A pesar de las frustraciones o desviaciones persistentes todavía, Cataluña mantiene estos principios, los siente y los aplica con una intensidad intencional que falta, dolorosamente, en bastantes otros lugares de España. La conciencia de unidad catalana solidaria acabará por imponer esta equidad interior, seguridad de prosperidad.

«EL SOSPIR I EL RESPIR». — La «Diada» quiera trascender del suspirar al respirar, la respiración acompasada, rítmica, permanente para conocerse a sí mismo. El respirar es un signo vital y necesario de normalidad.

«UNITAT DE SIMBOL». — Hemos no adicado, pero suspendido, en este día nuestras divergencias, nuestras diversidades, inevitables e incluso aconsejables para una armonía íntima y para una integración externa. Unidad simbolizada en un signo único: la «senyera» catalana. Bajo esta bandera, Cataluña abre los brazos, porque contempla ella misma como un pueblo que ama y avanza dándose las manos (Maragall).

mentales que garantizan el acceso efectivo del pueblo al poder económico y político; el restablecimiento provisional de las instituciones y principios configurados en el Estatut del 1932, como expresión concreta de estas libertades de Cataluña y como vía para el ejercicio del pleno ejercicio del derecho de autodeterminación y la coordinación en la acción de todos los pueblos peninsulares en la lucha democrática.

Jordi Carbonell justificó la «diada», y dijo: «No es solamente la «diada» de la solidari-

dad interna; es también una jornada de solidaridad con los otros pueblos del Estado español.» Los catalanes de 1714 ya proclamaban que su lucha era por las libertades de todos los otros pueblos de la Península. Lo repitió Francesc Macià en sus grandes proclamas del 14 de abril de 1931 y del 9 de noviembre de 1932. Nosotros lo volvemos a proclamar bien alto, interpretando el cuarto punto de la Asamblea: «Nuestro pueblo es solidario de todos los otros pueblos del Estado español hoy como siempre». Añadió: «Somos prácticos y constructivos. Solicitamos poco, ya que sabemos que el acceso hacia la democracia es difícil. ¿Hay alguien que pueda decir que venimos con nuevas exigencias? ¡No! Moderada y prudentemente, sólo solicitamos que nos devuelvan aquello que nos arrebataron...»

Manifiesto de ruptura

«El manifiesto de ruptura —concluyó Jordi Carbonell—, pieza maestra de nuestra política de hoy», explicita nuestra postura:

«Para Cataluña, estas exigencias se concretan en el restablecimiento provisional de las instituciones y de los principios configurados en el Estatut de 1932 como una vía para alcanzar el pleno ejercicio del derecho de autodeterminación y en la existencia de un gobierno provisional de la Generalitat en el mismo momento de la ruptura democrática. Y acabará diciendo en nombre de la Asamblea de Catalunya: Catalanes, veis i nous! Catalans units en la nostra consciència comunal i llibertat! Amnistia i Estatut d'Autonomia! Visca Catalunya!»

Lectura de unas palabras del señor Terradellas

Finalizados los discursos, Ana María Aienós, tomando la palabra en nombre de la Asamblea d'Actors y Directores de Teatre, leyó unas palabras que ha enviado para esta conmemoración el señor Josep Terradellas.

«Ciudadanos de Cataluña: «Si hoy no podemos conmemorar la jornada del 11 de septiembre como nosotros desearíamos. Si hoy sentimos más que nunca el dolor de nuestra falta de libertad. Si hoy no olvidamos nuestros hermanos en prisión y perseguidos. Si hoy somos conscientes de lo que representa nuestra fidelidad a Cataluña. Si estamos bien unidos y somos dignos de nuestro pueblo, la victoria que obtendremos será esplendorosa.»

«No lo dudamos, nuestra fuerza es y será siempre triunfante si ponemos la fervorosa voluntad de cumplir con nuestros deberes hacia Cataluña.»

«Es por eso que os pido fervorosamente que ahogéis lo que nos pueda dividir y toda intención de partidismo ya que aún no ha llegado al momento de hacerlo.»

«Por ahora, pensemos solamente en la obligación que tenemos de construir una Cataluña que goce de libertad, de bienestar y de paz. Sin dejar empujar, de luchar si hace falta, porque todos los otros pueblos de España reencuentren la libertad, para que puedan vivir tal como bien les plazca.»

«Ante la situación en que nos encontramos y de nuestro futuro, desgraciadamente no muy lisonjero, tanto el orden político como económico, creo que todo lo que no sea tenerlo presente y luchar con inteligencia y sin complejos, es un grave error que puede ser dramático para nuestro país.»

«Es por eso que de nuestra conducta de cada día es necesario ser exigentes y, por tanto, no delarnos llevar por engañosas promesas ni por ilusiones, por respetables que sean, si éstas no están enraizadas profundamente en nuestra tierra.»

«Hagamos que nuestro pueblo tenga siempre la imagen que refleje su resuelta voluntad de gobernarse tal como nosotros lo entendemos, que quiere decir aportar a nuestra vida nacional la libertad, el progreso y la Justicia social.»

«Ciudadanos de Cataluña, no olvidamos tampoco que hoy la jornada del 11 de Septiembre representa nuestra irreversible determinación de hacer todos los sacrificios que hagan falta por tal de que la «Generalitat de Catalunya» renazca más fuerte y esplendorosa que nunca. Visca Catalunya!»

Banderas y colgaduras en Barcelona

Banderas catalanas aparecieron ayer en algunos balcones de la ciudad con ocasión de conmemorarse la «Diada» del 11 de septiembre. La Ciudad Condal amaneció engalanada con enseñas y colgaduras, en tanto que los cuatro barras catalanas aparecían indiscriminadamente igual en forma de escarapelas y emblemas en las solapas de algunos ciudadanos como en pasquines y pegatinas en fachadas y vehículos e incluso como instrumental, en forma de camisetas, barretines, etc. La jornada no registró alteración alguna del orden público, si bien y en previsión de eventuales manifestaciones la ciudad se vio patrullada y custodiada por las fuerzas del orden público que permanecían a la expectativa de eventuals acontecimientos.

A medida que los días iban avanzando se notaba una mayor profusión de banderas y colgaduras, quizá como consecuencia del desmentido hecho público e la prohibición de la colocación de dichas enseñas. Las cuatro barras fueron más abundantes en barrios como los de Serrí, Gracia, Gants y Horta que en otros lugares del ensanche.

También en algunos lugares de la ciudad aparecieron por la mañana pasquines, en los que se invitaba al pueblo catalán a «no dejarse engañar» y en los que se insistía en la necesidad de la unidad de la patria.

LA «DIADA» EN LA REGION

MIL DOSCIENTAS PERSONAS ASISTIERON A UN MITIN EN MATARO

Desde Mataró, nuestro corresponsal, Pedro Rigau, informa que, desautorizado por el Gobierno Civil el proyectado mitin con motivo de la «Diada» del 11 de septiembre, los componentes de la Asamblea Democrática de Mataró llevaron a cabo durante el viernes, ante las autoridades numerosas gestiones, que culminaron, mediada la tarde del citado día en la consecución del permiso.

Organización contra reloj

Dada la premura del tiempo, se utilizaron todos los medios posibles para dar a conocer a los mataronenses la celebración del acto, que se inició alrededor de las nueve de la noche del viernes en el velódromo municipal.

Pueda cifrarse en alrededor de las 1.200 personas las que acudieron al mitin, en el que abundaron con suma profusión las banderas catalanas.

Tuvo una duración de unos 45 minutos. Después del canto de «Els Segadors» por los asistentes, intervino la presentación Francesc Lleó y Ripoll.

Seguidamente hicieron uso de la palabra los tres oradores previstos: Josep Blera i Porta, Jordi Vilvil i Llinàs y Paquito Fiolachs de Mante, quienes desarrollaron diversos aspectos de la «Diada», planteados hacia la situación política actual, y las reivindicaciones catalanas, para las cuales se está luchando.

«Un país receptor de inmigrantes»

Hemos de destacar el gran interés y atención con que el auditorio siguió la intervención de Jordi Vilvil, quien trató del 11 de septiembre desde el punto de vista histórico y el significado de esta «Diada» para nuestro pueblo, remontándose desde los hechos de 1714 hasta hoy.

Destacó especialmente que Cataluña siempre ha sido un país receptor de inmigración, nombrando a diversas personalidades de evidente fama, ya fallecidas, nacidas fuera del país, como son Guimerà, o Santa Cruz de Tenerife; Pablo Picasso, en Málaga, etcétera; que al trasladarse a Cataluña, se identificaron totalmente con su idiosincrasia.

Durante el mitin, que terminó con el canto de «Els Segadors», se oyeron gritos de «Amnistia, llibertat y Visca Catalunya Lliure».

La fuerza pública no hizo acto de presencia.

«Ballada» en Hospitalet

La jornada del «11 de setembre» ha tenido igual repercusión en el resto de la provincia de Barcelona. Europa Press informa que en la plaza de España, de Hospitalet, se celebró en la noche del viernes una «Ballada» de sardanas, de una hora y media de duración, que reunió a unas 50 personas. Durante el acto se leyó, tanto en catalán como en castellano, el manifiesto que la Asamblea Democrática de Hospitalet ha puesto en circulación, en adhesión a la «Diada». El acto estaba organizado por la Asamblea Democrática y la Asociación de Vecinos la Torrasa-Collblanch.

Posteriormente tuvo efecto, convocada por la Asamblea, una conferencia sobre «El Fet Nacional», celebrada en el Centro Católico de Hospitalet y presidida por los ponentes Senent-Josa y Ferrán Camps.

Mitin en San Feliu de Llobregat

En San Feliu de Llobregat, según nos comunica nuestro corresponsal Nimodo, la «diada» congregó anteanoche a más de quinientas personas en el Pabellón Polideportivo, al objeto de participar en un mitin en el que intervinieron diversos oradores, que expusieron el significado de la histórica jornada y el alcance del «Estatut». El acto se desarrolló en perfecto orden, sin que se registrase el más mínimo incidente.

Más sardanas en Sitges

La agencia Cifra informa que en la localidad de Sitges numeroso público se reunió ayer en la plaza «Cap de Vila» para asistir a la audición de sardanas organizada por la asociación de vecinos «El Mar», en conmemoración de la fecha del 11 de septiembre.

Sin embargo, a primeras horas de la tarde del sábado, en el centro de la localidad fueron muy pocas las banderas catalanas que se habían puesto para conmemorar la efeméride.

En Granollers, orden

Nuestro corresponsal en Granollers nos comunica que los actos conmemorativos del «11 de setembre» en la ciudad consistieron en un mitin convocado por la Asamblea de Catalunya, celebrado en el Pabellón Deportivo Municipal. El acto se desarrolló con entera normalidad y en él intervinieron como oradores Joan Camps y Oriol Montaña, quienes significaron el alcance histórico de la jornada. El mitin transcurrió con orden y entusiasmo por parte de los asistentes.

En Manresa, 3.000 participantes

Nuestro corresponsal en Manresa, José M. Pintó, informa que anteanoche, en el pabellón cubierto del estadio municipal del Compost, se celebró el mitin organizado por «L'Assemblea del Bages», en conmemoración de la «Diada» del 11 de septiembre. A las dos únicas pancartas de la organización añadiendo otras de diversas proce-

denias todas alusivas a la «Diada» y a «L'Assemblea» excepto una que decía: «El jove català vol participar. Dret de vot als 18 anys». Prácticamente lleno el aforo se calculó una asistencia de unas 3.000 personas. La presidencia estaba formada por los cinco oradores que intervinieron en el acto y destacados cargos de «L'Assemblea del Bages». Tomaron la palabra Josep Badia, Xavier Sitjes, Dolores Estrada, Joan Tatja y Sebastià Vives. Se leyeron más de medio centenar de adhesiones, entre ellas de asociaciones de vecinos, entidades culturales y deportivas, asociaciones de alumnos y colegios profesionales.

El día anterior fueron instaladas en la vía pública, en las que podían adquirirse libras y bandera catalana y se celebraron charlas sobre el 11 de septiembre en todos los barrios de la ciudad. En muchos balcones y ventanas se colocaron ayer banderas catalanas, destacando el sector de la Plaza Catalana.

Como contrapartida el viernes la ciudad amaneció con numerosas pintadas, con el yugo y las flechas y diversas leyendas entre ellas: «Som i serem gent espanyola», «Viva la Falange», «Vivan las Fuerzas Armadas, la Guardia Civil y la Policía Armada», «Arriba España», «Visca Catalunya», «Rojos no», otras varias y también unos panfletos sobre la bandera catalana que decían: «Poble català no at deixis enredar».

En Gerona, dos mil personas se reunieron en el parque de la Dehesa

Nuestro corresponsal en Gerona, J. Vilá, subraya la normalidad registrada en la conmemoración de la fecha del 11 de septiembre, «Diada de Catalunya», cuyos actos tuvieron por marco el estadio del G.E.J.E.G., en el parque de la Dehesa, donde se congregó a congregar alrededor de unas 2.000 personas. Dichos actos se iniciaron a las 4 de la tarde, abriéndose una comitiva que precedía la compra de cabezudos, a la que seguían numerosas banderas catalanas, portadas por participantes de la jornada, para después actuar un grupo con canciones participativas, la cantante María Dolores Laffita y también el conjunto musical «Índica». Pronunció un pregón, de carácter unitario, elaborado por la Asamblea Democrática de Gerona, el poeta Salvador Sanyer, bajo el título «Naturaleza y Significat del dia 11 de setembre», en el que se hacía historia de las vicisitudes catalanas, con especial énfasis a 1714, a la vez que se refería a la «Generalitat» de Cataluña y sus presidentes, así como el presente y el estatuto de autonomía. Se cantó «Els Segadors», y, finalmente, puso broche a los actos la cobia «Cistat de Girona» con una audición de sardanas que, en el más perfecto orden, cerró la conmemoración de la «Diada», que tuvo un destacado carácter popular.

Pocas «senyeres» en Seo de Urgel

Como ya se hizo público, los actos conmemorativos de la «Diada» en Lérida-capital se desarrollarán el próximo día 18, bajo el tema genérico de «per una unitat democràtica catalana».

En otros puntos de la provincia la población ha respondido igualmente a la llamada del «11 de setembre». Con frecuencia, los actos preparados para conmemorar la jornada incluyeron «balladas» y audiciones de sardanas. De todas formas, la exteriorización del significado de la efeméride no ha sido tan unánime como se esperaba en algunos puntos. Así, nuestro corresponsal en Seo de Urgel, Enrique Morón, informa que ha sido escaso el número de banderas y colgaduras con los colores de Cataluña que aparecieron en ventanas y balcones. La jornada se celebró con sardanas, juegos infantiles y un concierto de música catalana en el claustro de la Catedral, dentro del ciclo de las «nits musicales».

REUS: Manifestación pacífica

Según informa nuestro corresponsal, F. Sanjuan, hoy, 11 de septiembre han aparecido balcones adornados con banderas catalanas que han lucido también en sus mástil la mayoría de establecimientos bancarios. Doa de ellas, de grandes dimensiones, aparecían colgadas del último piso de la torre de San Pedro. Alrededor de las 9 de la noche y frente al Mercado Central, se ha organizado una manifestación en la que formaban varios miles de personas que pacíficamente ha discurrido por las principales calles de la ciudad, hasta llegar a la plaza de España, donde la fuerza pública los dispersó.

NEMECSA
CONSTRUCCION Y MONTAJE DE ESTRUCTURAS METALICAS

Información:
Rubio y Ors, 8 Tel. 236 21 03 Barcelona 13

CORTES DE FLUIDO EN VARIOS SECTORES DE BARCELONA Y EXTRARRADIO

Nota de Fuerzas Eléctricas de Cataluña

Sobre las 18 horas de ayer sábado, se produjeron cortes de fluido eléctrico en algunos sectores de Barcelona capital y extrarradio. FUERZAS ELÉCTRICAS DE CATALUÑA, S. A., ACLARA que los mismos se han producido por la avería FORTUITA de un transformador de intensidad de la estructura de Alta Tensión de E. R. Mata y lamenta los perjuicios que haya podido ocasionar este accidental corte de energía eléctrica.

PROGRAMACION IBM

* Curso SUBVENCIONADO y adscrito a la Universidad para procesar programas 300 líneas.
* ASESORAMIENTO post-curso en las empresas.
* PRACTICAS reales sin limitaciones al disponer de Ordenadores 360-30 y 370 que le permitirán trabajar como programador.
* INFORMES sin compromiso. Matrícula abierta hasta el 17 de Setiembre.

ESCUELA SUPERIOR DE INFORMÁTICA RECONOCIDA.
ESTUMER
Avda. José Antonio, 392 (Pl. España) Tel. 375 09 47
Calle Aragón, 12 (C. Urgel) Tel. 264 30 06

LA VANGUARDIA

BARCELONA - 1
Viernes, 12 septiembre de 1980
Número 35.534

FUNDADA EN 1881
POR DON CARLOS Y DON BARTOLOMÉ GODÓ

Redacción y Admón.: PELAYO, 28
•TELEX• 54.530 y 54.781
Teléfono 301-54-54 (20 líneas)
Precio de este ejemplar: 25 pts.

La primera Diada de la Cataluña autónoma

Un aspecto de la manifestación que desfiló ayer por la plaza de Urquinaona y la Ronda de San Pedro con motivo de la Diada

El president Jordi Pujol ofrenda la corona de la Generalitat ante el monumento a Rafael Casanova

Unos niños depositan unas flores al pie del monumento al Conseller en Cap. — (Fotos: Pérez de Rozas.)

Editora: T. I. S. A.
REDACCION Y
ADMINISTRACION
Pelayo, 28 (1)

TELEFONOS
301-54-54
(20 LINEAS)

TELEFAX: 54.530 y 54.781
DEPOSITO LEGAL
B. 6.399 - 1958

LA VANGUARDIA

PRECIO DE ESTE
EJEMPLAR: 25 pesetas
Sobretasa aérea: 2 pesetas

Director: Horacio Sáenz Guerrero

VIERNES, 12 de septiembre 1980

SUSCRIPCION

Barcelona y provincias:	1.940'—
Provincias por correo:	2.600'—
Extranjero:	4.600'—
Portugal, Andorra, Gibraltar y Filipinas:	1.985'—
Rep. Dominicana, Cuba, Costa Rica, Chile y Paraguay:	4.250'—

Discreto entusiasmo en la celebración de la fiesta nacional de Cataluña

Unas cien mil personas se manifestaron en Barcelona

Cataluña celebró ayer su fiesta nacional, la primera en día no laborable y la primera, también, después de la entrada en vigor del Estatut y de la plena recuperación de sus instituciones. Unas cien mil personas respondieron al llamamiento de los principales partidos políticos y sindicatos en Barcelona, en un multitudinario desfile ante el monumento a Rafael de Casanova.

Los actos oficiales de la «Diada Nacional de Catalunya» se desarrollaron por la mañana. El presidente de la Generalitat, honorable Jordi Pujol, con los miembros de su gabinete, acudió a mediodía a depositar una ofrenda floral ante el monumento a Rafael de Casanova, en una sencilla ceremonia que sería repetida luego por el titular del legislativo, Heribert Barrera, y por el alcalde de Barcelona, Narcís Serra. Desde primeras horas del día de ayer, el monumento aparecía con coronas de flores, que se irían acumulando a lo

largo de la jornada. El presidente Pujol se trasladaría por la tarde a la localidad de Capcanes, en el Priorat, donde persiguió la celebración de la «Diada».

El acto central de la jornada, organizado por los partidos parlamentarios y al que se adhirieron los principales sindicatos, entidades culturales y cívicas, tuvo por escenario la Ronda de San Pedro, en la Ciudad Condal. Se calcula que unas cien mil personas desfilaron ante el monumento a Rafael de Casanova, en medio de himnos, cantos populares y una enorme cantidad de banderas catalanas y pancartas. Los líderes de los principales partidos parlamentarios, representantes sindicales y otras personalidades, con el alcalde al frente, encabezaron la comitiva. A la altura del monumento del «conseller en cap», la manifestación fue detenida durante unos instantes por un grupo de maestros y trabajadores en paro, sin que se registraran otras incidencias. Simultáneamente, grupos independentistas celebraban en la Plaça del Rel otros actos paralelos, que por la mañana habían tenido por marco el Fossar de les Moreres.

(Información en páginas 6 y 7.)

Se extiende la crisis del automóvil

Baja alarmante de las ventas de Volkswagen y Opel

Fiat despide a 15.000 trabajadores

La crisis de la industria automovilística europea no respeta siquiera a las firmas aparentemente más consolidadas en el sector. En «Volkswagen» y «Opel», ambas alemanas, comienza a cundir la alarma, y sus directivos hablan de un descenso de ventas que pueden obligarles a tomar medidas drásticas que afectarán a la plantilla.

En Wolfsburg preocupa sobre todo la velocidad a que se han producido los acontecimientos. A mediados del pasado año, la dirección de «Volkswagen» se mostraba, en efecto, moderadamente optimista. Prudentemente se contaba con que en 1980 se venderían 881.000 automóviles, incluidos los de la filial «Audi».

Sin embargo, según los últimos datos no parece que pueda alcanzarse siquiera esa cifra, y ello por culpa sobre todo de las alarmantes pérdidas de la citada filial, que llegan a un 28 por ciento. Tampoco parece que «Volkswagen» pueda

compensar con sus ventas en el extranjero las pérdidas en casa. En Estados Unidos, por ejemplo, ha vendido un siete por ciento menos de lo previsto. Incluso el modelo «Rabbit» (conejo), versión norteamericana del «Golf», se vende bastante menos (un 15 por ciento), desde que los japoneses inundan aquel mercado con sus utilitarios.

Aún más dramática parece la situación en la firma «Opel», donde se teme ya un descenso de la producción del 14 por ciento con respecto al año pasado. La crisis, afirman los directivos, obligará seguramente a despedir a unos 7.000 trabajadores y la plantilla total de las distintas plantas de «Opel» se quedará en unos 60.000.

En «Volkswagen» no se piensa por ahora recurrir a métodos tan drásticos. Sin embargo, en su filial, «Audi», 30.000 trabajadores han visto recortada ya este mes su jornada laboral.

Estas noticias poco alentadoras procedentes de la República Federal Alemana coinciden con el anuncio hecho en Italia por «Fiat», en virtud del cual ha procedido al despido de 15.000 trabajadores, tras la ruptura de las negociaciones que había mantenido con los sindicatos. Los despidos no se harán efectivos hasta

(Continúa en la página siguiente)

Fútbol

Hoy se convoca Asamblea Extraordinaria

Hoy se reúne en Madrid la Junta Directiva de la Federación Española de Fútbol con el objeto de convocar una Asamblea General Extraordinaria en la que se debatirá la «norma Sub-20» que la Asociación de Futbolistas Españoles pretende invalidar, bajo la amenaza de una huelga, prevista para la jornada de este domingo y aplazada hasta nueva orden, en espera de conocer la resolución de los clubs respecto a la obligatoriedad de que dos jugadores menores de 20 años deban ser alineados en Segunda, Segunda «B» y Tercera.

El impuesto sobre la Renta en Barcelona

Hacienda devolverá mil millones a contribuyentes

El nuevo delegado de Hacienda en Barcelona, don José Rovira Ferrer, ha hecho unas declaraciones en las que afirma: «Estamos en condiciones de poder cumplir el compromiso de retornar cuotas del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas por un importe no inferior a los mil millones de pesetas a los contribuyentes barceloneses». Después de asegurar que «el comportamiento de los ciudadanos es de un gran sentido de colaboración y responsabilidad», anuncia que «quienes debían haber hecho la declaración y no la han formalizado, serán objeto de una carta de reclamación». Los ingresos previstos por recaudación de este impuesto, en Barcelona, se estiman este año en unos 17.000 millones de pesetas. — (Texto de las declaraciones, en la página 18).

Especial economía

Tras el paréntesis veraniego, hoy reanudamos la publicación de las páginas especiales de Economía con una nueva presentación y con un contenido que esperamos resulte profundo y descriptivo, al mismo tiempo. Junto a las tradicionales secciones como «Empresa Abierta» o «El Tema», incluimos nuevas secciones como «Nombres Propios», que cada semana intentará acercar a los lectores un personaje relevante del mundo económico. En esta ocasión entrevistamos a Joan Rigol, conseller de Trabajo de la Generalitat.

Sumario

Barcelona

Ayuda del Estado para el «metro»

Por un Real Decreto que será sometido en breve a la aprobación del Consejo de Ministros, el «metro» de Barcelona tendrá iguales beneficios que el de Madrid. — Página 18.

Religión

El Papa consulta a los expertos en control de natalidad

Juan Pablo II ha convocado diversos estudiosos en el tema de la paternidad y maternidad responsable. En la debatida cuestión de los métodos de planificación familiar se considera que el próximo Sínodo ratificará la postura tradicional de la Iglesia. — Página 17.

España

Entrevista con Pérez Llorca

Mary Mérida entrevista en exclusiva al nuevo ministro de Asuntos Exteriores, José Pedro Pérez Llorca. — Página 11.

Espectáculos

Núria Espert interpreta «Doña Rosita la soltera»

Entrevista con la gran actriz catalana y directora del Centro Dramático Nacional, que ha presentado en Madrid «Doña Rosita la soltera». Una obra de Federico García Lorca, que no se había vuelto a representar desde su estreno — en 1935 — por Margarita Xirgu. — Página 32.

Cataluña

Salt y Sarriá de Ter: Autonomía municipal

El Ayuntamiento de Girona aprobó una moción favorable a la autonomía de los municipios de Salt y Sarriá de Ter, anexionados a la capital. — Página 21.

Horizonte

Los japoneses «invaden» el mundo con sus coches

Mientras que los fabricantes de Estados Unidos y Europa siguen seriamente afectados con la crisis de ventas de automóviles, los japoneses están exportando a tope. Las buenas relaciones entre la patronal y los trabajadores, es una de las claves de este «milagro». — Página 42.

Sucesos

Millonario atraco en Londres

Un elegante atracador se apoderó en una céntrica joyería londinense de piezas por valor de 170 millones de pesetas. El atraco duró pocos segundos. — Página 23.

Tiempo

Ambiente soleado, seco y moderadamente caluroso. — Página 42.

Tribuna

Política

Internacional

Cultura

Economía

Deportes

Televisión

Cartelera

5

8

13 a 16

17

24

29

31

33

Acordado por el Consejo de Ministros

Suárez presentará la cuestión de confianza

Con el apoyo de Minoría Catalana, tiene prácticamente ganada la votación

Madrid, 11. (Especial para «La Vanguardia».) — El Gobierno ha decidido, en la reunión del Consejo de Ministros celebrada hoy en el palacio de la Moncloa, presentar la cuestión de confianza en los términos que fija el artículo 112 de la Constitución, y a tal efecto el Gobierno presentará en la Cámara el próximo día 16 una declaración política general y una serie de objetivos respecto de los cuales pedirá la confianza del Parlamento, tal y como lo dice la Constitución.

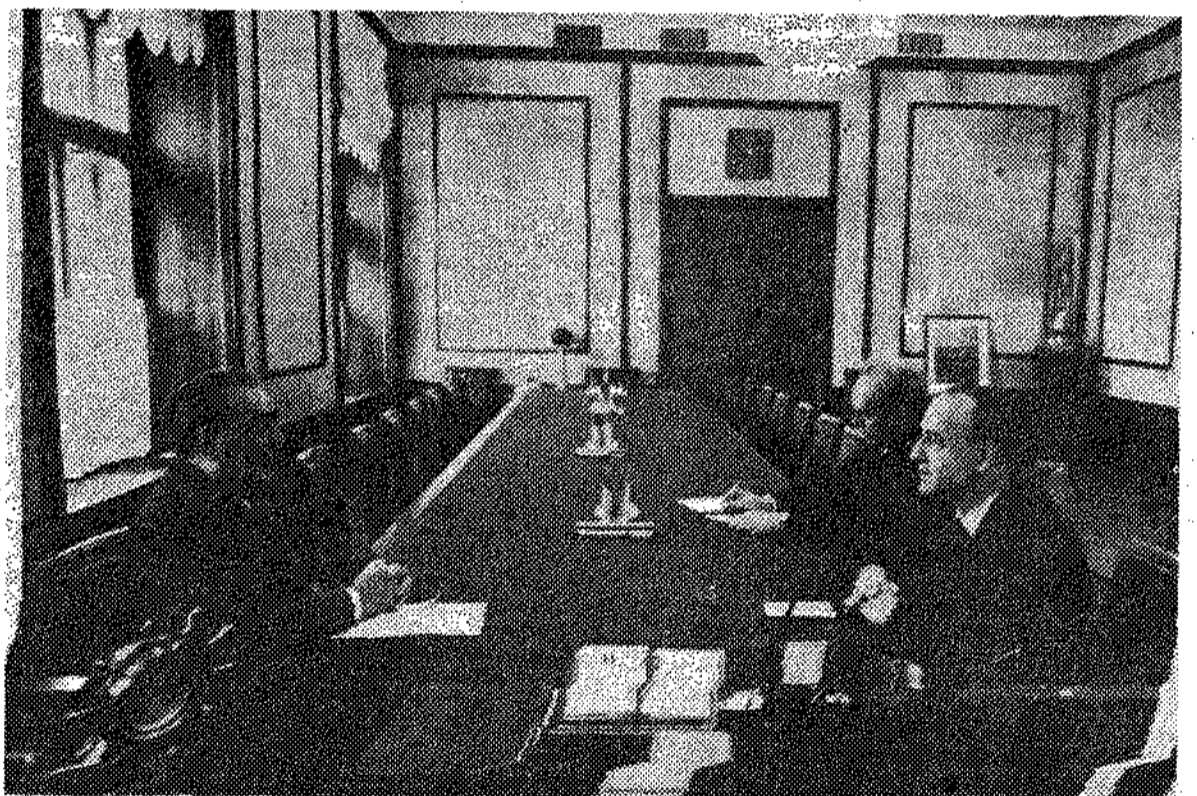
Esta confianza la logrará si obtiene la aprobación mayoritaria simple de los diputados. La decisión ha sido adoptada después de una larga reunión del nuevo Gabinete ministerial que se ha reunido hoy, desde las nueve de la mañana, en el palacio de la Moncloa. Esta primera reunión se celebró de forma ininterrumpida hasta las 5.30, hora en que ha finalizado. Sólo ha habido una interrupción de media hora para almorzar en el patio de columnas en el palacio de la Moncloa.

A estas reuniones han asistido to-

dos los ministros del Gabinete, si bien el ministro del Interior, señor Rosón, y el de Transportes y Comunicaciones, señor Álvarez, se ausentaron antes de finalizar para asistir al pleno de los diputados. Esta reunión ha sido monográfica y en ella se ha tratado el documento que el presidente del Gobierno presentará en el pleno. Esta reunión ha sido preparatoria para el Consejo de Ministros que se celebrará mañana.

Según hemos podido saber de fuentes

(Continúa en la página siguiente)

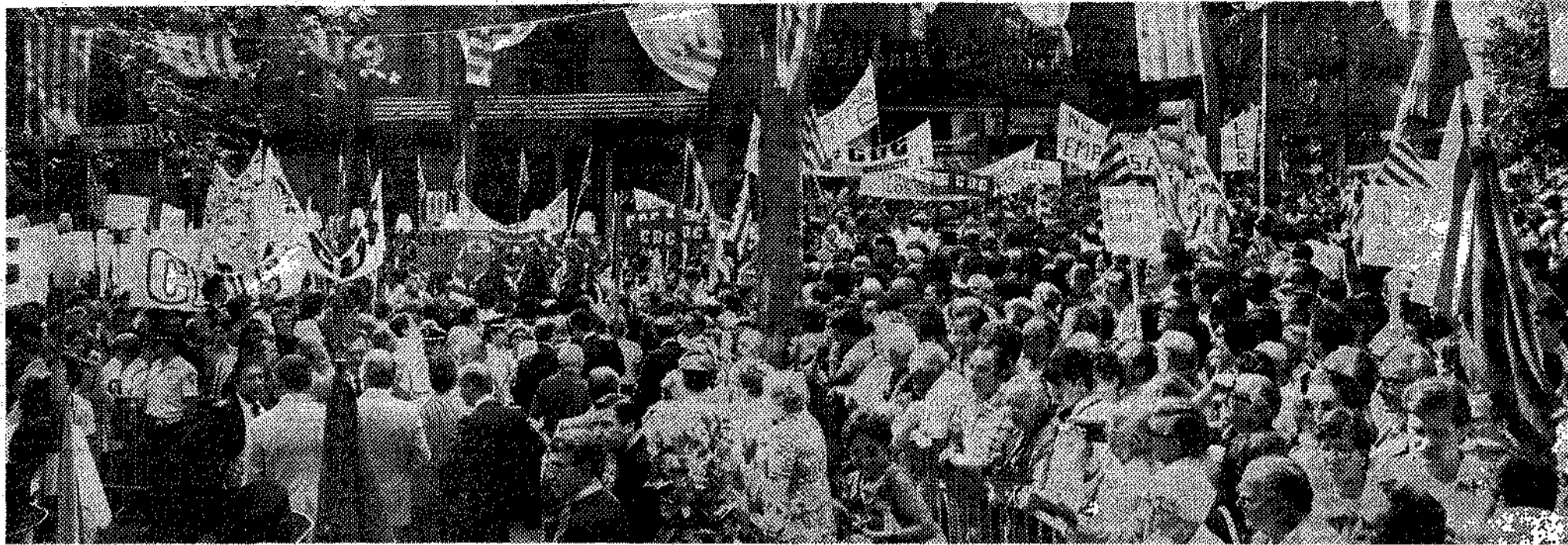

Breznev quiso hablar a solas con Jagielski

El vicepresidente polaco Jagielski, que al frente de una delegación oficial llegó anteayer a Moscú, está realizando una serie de entrevistas al más alto nivel con los dirigentes del Kremlin, obligado cambio de impresiones después de los graves acontecimientos que se han producido en Polonia en el mes de agosto. El miércoles Jagielski se reunió con Suslov, el gran celador de la preservación de la pureza dogmática del marxismo-leninismo en la URSS y en el comunismo internacional, que algo habrá tenido que decirle a Jagielski sobre los peligros doctrinales de las reformas obtenidas por los obreros de Gdansk. Ayer, jueves, el vicepresidente polaco fue recibido por la máxima autoridad política de la Unión Soviética, el presidente Breznev, que precisamente estableció la doctrina de la «soberanía limitada» de los países del «socialismo rosi» a raíz de la intervención soviética en Checoslovaquia en 1968. La foto muestra el estricto secreto en que Breznev quiso hablarle a Jagielski con sólo la presencia de un secretario que registra los temas tratados. — (Foto: TASS)

(Más información en página 13)

El presente número consta de 44 páginas

Cien mil personas respondieron al llamamiento de organizaciones y partidos políticos y acudieron a la manifestación convocada

Pujol, Barrera y Serra, depositaron su ofrenda

Los presidentes de la Generalitat y del Parlament acudieron a media mañana al monumento a Rafael de Casanova a hacer la ofrenda floral. A partir de primera hora, lo mismo fueron haciendo continuamente muchas personas a título particular, como el ex presidente Tarradellas, y el presidente de la Diputación y el alcalde

En la plazoleta se encontraban una sección de los Mozos de Escuadra, una sección montada de la Guardia Urbana, la Banda Municipal de Barcelona. La Policía Municipal regulaba el tráfico.

El President Jordi Pujol, acompañado de los miembros del Consell Executiu, fue recibido y despedido con nutridos aplausos y con gritos de «Visca Catalunya!».

Antes de marchar, el President Pujol dijo a los informadores: «El día de hoy no tiene un tono partidista sino de fiesta nacional de Cataluña. Soy el presidente de la Generalitat, ejerzo mi función y en nombre del pueblo de Cataluña intento dar todo el relieve que merece esta Diada. Esta Diada representa lo de siempre. Las cosas no cambian de un año a otro. Este año estamos mejor que el pasado, pero no tenemos ni mucho menos todo lo que queremos. Paso a paso hemos de ir construyendo el país. Y es bueno que de vez en cuando haya una Diada como la de hoy, que nos recuerda que construir un país es difícil y que ello requiere esfuerzo y sacrificio».

El president Heribert Barrera, acompañado de los miembros de la Mesa de la Cámara Legislativa, también fue recibido con aplausos. Todo se desarrolló con el mismo ritual.

Antes de partir, el president Barrera manifestó a los periodistas: «Para mí esta Diada está llena de recuerdos de cuando era muy joven, antes de la guerra civil, y de después... especialmente el del 11 de septiembre de 1964, en que comenzamos aquí la primera manifestación pública en las calles de Barcelona durante la dictadura. Esta Diada tiene hoy una significación especial. Representa un paso en la recuperación de nuestras libertades. Pero también es una Diada más de una larga serie hasta el momento en que hayamos recuperado plenamente las que perdimos en 1714».

El alcalde Narcís Serra, acompañado de los concejales, tras hacer la ofrenda floral, dijo a los informadores: «Estamos en el camino de conseguir un pueblo más justo e igualitario. Continúa la lucha para el autogobierno al servicio de Cataluña. Hemos de trabajar mucho para que las instituciones tengan contenido. El 11 de Septiembre debe ser un día de reflexión».

Multitudinario desfile ante el monumento a Rafael de Casanova

Millares de personas se manifestaron por la Ronda de San Pedro, respondiendo al llamamiento de partidos y sindicatos

Aunque con ostensible diferencia respecto a años anteriores, los ciudadanos de Barcelona respondieron un gran número a la «crida» unitaria de la «Diada». A lo largo de la ronda de San Pedro, unas cien mil personas desfilaron ayer ante el monumento a Rafael de Casanova, en un mar de banderas y pancartas. Ningún incidente empañó la jornada festiva de ayer que, un año más, constituyó una demostración de civismo y de catalanidad.

Alrededor de las siete de la tarde, hora fijada para la concentración, la muchedumbre ocupaba el tramo de la ronda de San Pedro comprendido entre el paseo de Gracia y la plaza Urquinaona. En la cabeza de la comitiva, autoridades, diputados y representantes de los partidos políticos y sindicatos sostenían una enorme «senyera», seguida de una gran pancarta con el eslogan de la «crida»: «Ara, més que mai, un sol poble».

La cabeza de la comitiva

Entre los presentes, se encontraban el alcalde de la ciudad, Narcís Serra; el presidente de la Diputación, Francesc Martí; Joan Reventós, primer secretario del PSC-PSOE; Gregorio López Raimundo, presidente del PSUC; Anton Cañellas, líder de CC-UCD; Macià Alavedra, portavoz de CiU en el Parlament; Josep Benet, diputado independiente; Joan Codina, presidente de UGT de Cataluña, etc. También estaba una formación de CC.OO., sindicato que no firmó la «crida». Amén de otros diputados, como Josep Pujadas, también se encontraba en la cabeza de la comitiva el vicepresidente segundo del Parlament, el socialista Isidre Molas. Un disciplinado servicio de orden compuesto por militantes del PSUC y de CC.OO., protegía la cabeza de la concentración, que iba precedida por patrullas de la Guardia Urbana, en coche y a pie.

En el grueso de la concentración predominaban las banderas catalanas y pancartas con alusiones a problemas sociales, preferentemente al paro. También podían verse banderas de Euzkadi, Galicia y Andalucía, así como al-

guno de Uruguay y de Bolivia. En la cola de la concentración, en el inicio de Paseo de Gracia, grupos de militantes de la Liga Comunista Revolucionaria (LCR) y del Moviment Comunista de Catalunya (MCC) se habían sumado a la comitiva, después de que fuera prohibida la manifestación que pretendían celebrar al margen de la promovida por la comisión organizadora. Poco después de las 19 horas se inició la marcha, entre los himnos y cantos populares que emitían los altavoces instalados en el itinerario y después de que se leyera públicamente el texto de la «crida». La columna desfiló con normalidad, aunque muy lentamente, hasta la altura del monumen-

to a Rafael de Casanova, que aparecía cubierto de flores e iluminado.

Maestros y obreros en paro detienen la marcha

En ese momento, un centenar de manifestantes hacían frente a la comitiva, impidiendo el paso. Grupos de maestros en paro, cada uno con una pequeña pancarta, y algunos con disfraces de papel que hacían las veces de uniformes escolares, protestaban sonoramente por los traslados y falta de plazas. «Ahora más que nunca, para ser un solo pueblo, son necesarios maestros catalanes», rezaban algunas de las pancartas. Además de los maestros, grupos de trabajadores de la empresa Rocalla y de «Diario de Barcelona» exhibían pancartas y coreaban frases alusivas a sus problemas: «Visca Catalunya sin parados» era alguno de los gritos que se podían oír. La columna quedó detenida durante unos instantes, en que incluso se llegó a romper el cordón de seguridad, debido al forcejeo entre unos y otros. Finalmen-

Alumbramiento en plena manifestación

Una mujer, que se encontraba en la manifestación conmemorativa de la «Diada de Catalunya», dio a luz una niña. Los servicios de la Cruz Roja, preparados para la manifestación, atendieron a la parturienta en un parto completo, con nacimiento, sin problemas, de una niña.

te, la guardia urbana abrió trabajosamente una brecha entre la barrera humana que cerraba el paso. Aunque sin incidentes, los contramanifestantes acogieron con grandes protestas y silbidos la acción de los agentes municipales, mientras parte del público aplaudía. El canto de «Els Segadors» por los altavoces, siempre a la altura del monumento, diluyó el pequeño altercado entre una anorme salva de aplausos. A partir de aquí la comitiva siguió el itinerario con fluidez, hasta llegar a la confluencia de la Ronda con el Arco del Triunfo, donde la cabeza de la manifestación se disolvió rápidamente, sin que mediara parlamento alguno.

Los partidos políticos, juntos pero no revueltos

En ese momento, cuando eran las ocho de la noche, la cola de la manifestación llegaba hasta la misma plaza de Cataluña, aunque fraccionada y algo estirada. La columna estaba ya perfectamente dividida en diferentes grupos políticos, que desfilaron de este modo, por separado, ante el monumento de Rafael de Casanova. Socialistas y comunistas exhibían gran cantidad de banderas y pancartas en sendas formaciones, con presencia de sus líderes y diputados. También CDC desfiló por el itinerario en una nutrida representación, el igual que ERC, que lucía una enorme senyera con los retratos de Macià, Companys y Tarradellas.

Pancartas: Desde el paro hasta la TV catalana

Como ocurre en estos casos, las numerosísimas pancartas que jalaban la manifestación ofrecían textos para todos los gustos. Desde los más contestatarios, que atacaban al gobierno de la Generalitat, hasta los más pasotas: un «estrafalarlo joven, a modo de hombre anuncio y tocado de barretina, lucía un curioso «collage» a base de recortes de periódicos y revistas, con fotos y textos de intencionalidad desconocida. Un grupo feminista reclamaba la república federal. Con todo, el paro era el denominador común de gran parte de pancartas de protesta. Llamaba la atención, asimismo, la cantidad y relieve de los carteles y pancartas sobre el tema de la televisión catalana, tanto por parte de colectivos ciudadanos como de partidos, ya fueran socialistas, convergentes u otros. También eran visibles las inscripciones alusivas a la ley antiterrorista, presos políticos.

Los independentistas celebraron dos mítines

Entre dos y tres mil personas, miembros de colectivos independentistas catalanes, se manifestaron ayer a mediodía en el Fossar de les Moreres, lugar en donde están enterrados los defensores de la Ciudad de Barcelona, que lucharon contra las tropas borbónicas de 1714.

Los asistentes a la concentración desfilaron, en primer lugar, por el Fossar, depositando numerosos ramos de flores y coronas de claveles rojos y amarillos, para concentrarse a continuación en el paseo del Borne, donde tuvo lugar un largo mitin, al que se adhirieron grupos del País Vasco, como Herri Batasuna y KAS, y del Bloque Popular Nacional Gallego. Se pronunciaron gritos de independencia y libertad para presos.

La concentración se dirigió entonces, por las calles de Platerie y Via Layetana, hasta la Plaça de Sant Jaume, donde hubo abucheos a la Generalitat y el president Pujol, para seguir

e continuación hacia las ramblas, donde se fueron disolviendo pacíficamente, según informó Efe.

Por otra parte, más de 4.000 personas asistieron al mitin de Nacionalistes d'Esquerra que se celebró en la Plaça del Rei, de Barcelona. En el mismo, se lanzaron ataques a Jordi Pujol, al Gobierno de Madrid, a Esquerra Republicana y a la «izquierda pactista», entre otros.

En el acto intervinieron Magda Oranic, Josep Molins, Santi Vilanova y Jordi Carbonell. En el transcurso de los parlamentos se invitó a la constitución de un movimiento sindical de nacionalistas, en contra de los existentes en la actualidad. De la Generalitat se afirmó «que estaba ligada a los intereses de Madrid». También se aludió a negocios particulares de determinados ministros y dirigentes catalanes. «De continuar así las cosas —se concluyó— habría que organizar la desobediencia civil y pacífica».

Apuntes de una jornada

- Los dos presidentes —Generalitat y Parlament— no estuvieron en la concentración y las máximas figuras políticas de los partidos catalanes se distribuyeron estratégicamente entre la cabeza de la marcha —lugar estelar y propicio para salir luego en las fotos— y el frente del respectivo conglomerado de su fuerza política. Así, mientras Gregorio López Raimundo se situaba en cabeza y muchos se preguntaban «¿dónde está el Gudi?», el secretario general del PSUC capitaneaba el frente comunista.
- Joan Reventós que era uno de los destacados bajo la pancarta que abría la concentración —«Ara, més que mai, un sol poble»—, una vez que la cabeza se había disuelto, se dio prisa en dar la vuelta a la manzana por la calle Trafalgar para unirse al compacto grupo socialista, junto a Martín Tóval, Armet y demás.
- Por cierto, los socialistas volvieron a sacar a la calle su autobús londinense de las grandes ocasiones. Y dentro del apartado de las curiosidades, el balcón más impresionante era uno del que colgaba una enorme bandera de Estat Català. La foto de Tarradellas sólo era visible en la pancarta con las siglas del partido bisagra, ERC, junto a otros dos ex presidentes de la Generalitat: Macià y Companys.
- Antonio de Senillosa, diputado por Barcelona de Coalición Democrática, lamentó el no haber sido invitado a participar en los actos de la Diada. «Pese a ello —dijo— mi partido (Partit Popular) y yo nos adherimos a esta conmemoración».
- El servicio de orden funcionó de forma perfecta y disciplinada. No sólo se mantuvo todo el tiempo el cordón que marcaba el comienzo de la marcha y circundaba a los políticos, sino que alguno de sus miembros, mediante altavoces manuales, invitaban reiteradamente al público, que invadía las aceras, a no bajar del bordillo. Sobre las camisetas, las blusas y las camisas de estos voluntarios lucían abundantes pegatinas del PSUC y de CC. OO.

Cullell, en el pueblo natal de Rafael Casanova

Josep Maria Cullell, conseller de Política Territorial y de Obras Públicas de la Generalitat, presidió en la villa de Moià —pueblo natal de Rafael de Casanova— el acto conmemorativo de la Diada Nacional de Catalunya, celebrado a última hora de la tarde con masiva asistencia.

El conseller fue recibido en el Ayuntamiento por la corporación municipal en pleno, con su alcalde, Sebastià Ubasard, al frente. Ya en la plaza de Rafael de Casanova, con una estatua exactamente igual que la de Barcelona, se ha procedido a una ofrenda floral de los partidos políticos, asociaciones de vecinos y entidades de la localidad.

Tras una breve salutación del alcalde, hicieron uso de la palabra los diputados al Parlament de Catalunya: Simeó Selga, de Convergència i Unió, y Jordi Borja, del PSUC. Este último tuvo que oír silbidos.

Josep Maria Cullell, de entrada, ha dejado bien claro que él interviene exclusivamente en nombre y representación de la Institución y no de ningún partido político. Construyó una bella glosa de la figura de Rafael de Casanova, recalando que no tan solo hay que valorar su labor militar, sino también su trayectoria patriótica y ha recordado sus tiempos universitarios, en que ser nacionalista catalán reportaba las más férreas barreras. El acto concluyó con la entonación de «Els Segadors». — José María PINTO.

«El objetivo de los pactos es la recuperación de Cataluña»

Manifestó el presidente de la Generalitat en Capçanes, lugar en donde conmemoró la fiesta nacional del Principado

Jordi Pujol, presidente de la Generalitat, celebró la fiesta catalana en una localidad del Priorat, Capçanes, lugar de nacimiento del patriota catalán Carraslet. Por la mañana, el titular de la institución autonómica había depositado su ofrenda floral en el monumento barcelonés a Rafael de Casanova junto al Consell Executiu en pleno.

Alrededor de las 6:15 de la tarde llegó a Capçanes el presidente de la Generalitat, honorable Jordi Pujol, acompañado de su esposa. Fue recibido por el alcalde, Pere Coll, así como por los alcaldes y diputados de la comarca, vicepresidente de la Diputación, señor Aleu, y algunos diputados provinciales.

Más de mil personas recibieron al presidente en la plaza mayor, pasando después al Ayuntamiento donde fue presentado al consistorio y representantes de las entidades locales. Jordi Pujol y su esposa firmaron en el libro de honor del Ayuntamiento.

En su parlamento el presidente destacó que la primera Diada Nacional de Catalunya, como presidente oficial de la Generalitat, lo celebraba en Capçanes para demostrar que «la guerra de secesión no es un hecho solo de Barcelona ya que fue una guerra muy popular en toda la geografía catalana de donde salieron patriotas como Carraslet y en donde ciudades como Lérida sufrieron intensamente, o Vic que fue centro de operaciones dirigidas por

Bach de Roda o como el general Moregas de la Garrotxa o Moya y otros muchos personajes y lugares».

«Aquello —añadió— fue la guerra de todos de la misma manera, dijo, que ahora debe ser la lucha de paz y debe ser también para todos. El segundo motivo de acudir a Capçanes fue por el Carraslet. Como hombre de gobierno que soy tengo a veces necesidad de pactar, de encontrar formas de compromiso y siento en medio de este pacto necesidad de tomar contacto con aquellos hombres que son de una pieza, que resistieron más allá de lo que humanamente se podía y Carraslet era uno de éstos, era y es un símbolo de fe, de convicción, de patriotismo y de ser muy entero».

«Que quede claro que aquello fue una lucha de toda Cataluña y que quede también claro que sean cuales fueran los pactos y compromisos al final tenemos un mismo objetivo, que es la recuperación plena de la Cataluña nacional y pienso que desde aquí, desde Capçanes daré este

mensaje que no es mi mensaje sino el de Capçanes y el del Carraslet».

Más adelante, resaltó que «la guerra de 1714 fue una guerra muy bien llevada, heroica, pero hoy a nosotros nos toca hacer la paz. Cuando se hace la guerra hay que saber hacer la guerra y cuando se lucha por la paz hay que saber hacer la paz. Y cualquier tentación que pudiera haber para hacerlo de otra manera no es válida. Cualquier tentación de romper la convivencia entre todos los hombres que vivimos y trabajamos en Cataluña hoy no es válida. Nuestras armas son el trabajo, la labor bien hecha, la constancia de poner el cuello es tirar el país adelante. Aquello fue la guerra de toda Cataluña y ahora tiene que ser la paz de todos los catalanes».

Después de relatar algunas historias muy humanas de Carraslet, en las que demostraba el amor del personaje por nuestra tierra, puso punto final a su discurso entonándose seguidamente «Els Segadors», presenciando a continuación una exhibición de ballet popular.

Después de visitar al pueblo y depositar una corona de laurel en la calle del Carraslet, en la plaza Mayor de Capçanes compartió un «berenar de germanor» popular, regresando después a Barcelona. — Antoni PANADES.

L'Hospitalet

El alcalde no pronunció discurso por el escaso auditorio

El alcalde de L'Hospitalet de Llobregat, Ignasi Pujana, ha optado por no pronunciar el discurso que tenía previsto para hoy, a consecuencia del escaso público que estaba ante el Ayuntamiento.

El mencionado discurso debía haber sido pronunciado ayer por la mañana con ocasión de celebrarse la Diada Nacional de Catalunya. — Europa Press.

Sant Adrià

Fracasó la convocatoria

A pesar de suscribir la convocatoria el Ayuntamiento, asociaciones de vecinos, centros culturales, asociaciones recreativas, hogares del jubilado, clubs deportivos, PSC-PSOE, PSUC, CIU, CC.OO., UGT y ERC, debido a la nula publicidad del acto, el mismo resultó un fracaso por la escasa asistencia de público, unas sesenta personas, entre ellas únicamente siete regidores de los veintinueve con que cuenta el ayuntamiento.

Se efectuaron dos parlamentos, el primero en castellano, a cargo de Jordi Ribó, miembro de la comisión organizadora, y el segundo a cargo de Josep Vilanova, alcalde de Sant Adrià.

Es de destacar el tono emotivo de las palabras del alcalde, quien exaltó la unidad lingüística en los Países Catalanes y la importancia de ser catalán hoy, finalizando su parlamento con el «Visca Catalunya lliure!».

Como final del acto se procedió a colocar, por parte del alcalde, un ramo de laurel en el rótulo indicativo de la calle Onze de Setembre. Por otra parte, CDC, a primeras horas de la mañana, colocó también la imagen, enmarcada en una fotografía, del presidente de la Generalitat, Francesc Macià, en la plaza de esta población que lleva su nombre. — Agustí GALLART.

Sant Boi

Trías Fargas, en la tumba de Rafael Casanova

El conseller de Economía i Finances de la Generalitat, Ramon Trías Fargas, acompañado de su esposa, hizo acto de presencia el mediodía de ayer en Sant Boi de Llobregat para realizar una ofrenda floral ante la tumba de Rafael Casanova.

El conseller ostentaba la representación del Consell Executiu de la Generalitat. — Efe.

Manresa

Reposición de la plaza 11 de Setembre

Unas dos mil personas asistieron al acto conmemorativo de la Diada Nacional de Catalunya en la Plaza 11 de Setembre, organizada por los partidos políticos de la ciudad. Intervinieron los diputados al Parlament de Catalunya Simeó Selga y Francesc Padules, habiendo cerrado el alcalde, Joan Cornet, todos los cuales se refirieron a la significación de la Diada.

Después se procedió a la reposición de la lápida que rotula la Plaça Onze de Setembre, que había sido inaugurada por el presidente Tarradellas el día 11 de noviembre de 1978 y que fue arrancada y robada en la noche del 18 al 19 de mayo pasado.

Después hubieron diversas exhibiciones de los «castellers» de Terrassa que polarizaron el interés de la asistencia. — José María PINTO.

Terrassa

Ofrenda floral en el parque Sant Jordi

Han proseguido los actos conmemorativos de la Diada de l'Onze de Setembre, que desde el miércoles vino programando el Ayuntamiento de Terrassa.

Ayer, por la mañana, en el parque municipal de Sant Jordi el alcalde, junto con varios miembros del consistorio, efectuaron una ofrenda floral en el monumento que lleva el nombre del mismo parque. Acto seguido, el alcalde, Manuel Royes, pronunció unas palabras alegóricas a la Diada que, por primera vez, era festiva en Catalunya.

Gran respuesta popular en los actos de Girona

En varios millares de personas puede calcularse la asistencia al acto unitario de la Diada, que tuvo por marco la Rambla de la Llibertat, donde, sobre las 19:30 horas, se leyó el manifiesto de la jornada a cargo del senador por la circunscripción de Girona, Jaume Sobrequés. Pronunció después un vibrante parlamento, alusivo a la conmemoración, el alcalde de la ciudad, Nadal Ferreras.

Al término de este parlamento se cantó «Els Segadors» y, antes y después del acto propiamente dicho, hubo «cantada» de habaneras por el grupo Colla Jacomet, de Sant Feliu de Guixols, que le puso la nota popular a la celebración.

Cabe señalar que, convocada por el PSAN, tuvo efecto otra concentración en la Plaza de la Independencia, con muy limitada concurrencia, que después se trasladó a la Rambla, con sus pancartas y banderas, sin que se produjera el más mínimo incidente.

La celebración de la Diada tuvo pleno carácter festivo en Girona y comarcas, viéndose en general muy concurridos los actos en todas las localidades, destacando, si cabe, los de Casà de la Selva, donde tuvo efecto una serie de inauguraciones de obras urbanas con asistencia del presidente de la Diputación, señor Calzada.

También es para señalar que Nacio-

nalistas d'Esquerra rindieron homenaje al general Josep Moragues, patriota que luchó contra las fuerzas de ocupación de Felipe V en las comarcas, homenaje que tuvo efecto al mediodía en Joanetes, en la Garrotxa, pueblo natal de Moragues. — J. VILA.

Bellcaire d'Urgell

Tarradellas inauguró un monumento a Lluís Companys

El ex presidente de la Generalitat, Josep Tarradellas, acompañado de su esposa, Antonia Macià, inauguró ayer, con motivo de la Diada Nacional de Catalunya, la nueva plaza y monumento dedicado al que fuera presidente de la Generalitat, Lluís Companys.

La plaza tiene 900 metros cuadrados y está urbanizada y ajardinada, y en la misma existe un monolito dedicado a Companys, con una altura de un metro y medio y un busto que representa la figura del «president màrtir», realizado por el escultor J. Pallarés.

A la manifestación de Barcelona acudió mucha gente de las comarcas

La conmemoración no fue unitaria en Lleida

Partidos parlamentarios por un lado y CC.OO. y extraparlamentarios por otro

Ayer se celebró en Lleida el «Onze de Setembre», al igual que en todos los puntos de Catalunya. Además de la manifestación convocada por las fuerzas políticas se realizó un acto cultural con la presencia del conseller de Cultura de la Generalitat, Max Canher.

La manifestación que debía salir de la Plaza Magdalena, a las 11:30 de la mañana, se inició casi media hora más tarde, con la retirada de Convergència de la misma, al entender que no se trataba de un acto democrático. En efecto, las llamadas a la unidad que pregonaba la Comisión de l'Onze de Setembre, no arraigaron en todas las fuerzas políticas y sindicales presentes en la manifestación. Se había acordado que el emblema del acto sería una «senyera» y que la consigna sería «mes que mal un sol poble», pero no sucedió así.

La manifestación, que incluía a unas 1.400 personas, quedó dividida en dos. Por una parte, y a la cabeza, los representantes políticos y municipales de Lleida con una bandera catalana. Y por otra, una manifestación paralela, o una división interna de la misma, con

CC.OO. a la cabeza, abogando por la lucha de los trabajadores, y lanzando consignas contra el Gobierno central, y el catalán. Asimismo, en esta segunda tanda, a pocos metros de la cola de la primera, se gritaban «slogans» republicanos e independentistas.

Los representantes de Convergència i Unió se retiraron de la manifestación, por entender que era antidemocrática y anticatalana. En ese sentido, María Rubies, senadora por CIU de Lleida, señaló: «No podía participar en una manifestación en la que se hacía alusiones contra personas elegidas democráticamente, que representan Catalunya. Yo, como representante elegida democráticamente no he podido participar y, por lo tanto, CIU se ha retirado».

Por otra parte, Magda Ballester, del comité ejecutivo local del PSUC, seña-

ló que las dos opciones de reconstrucción de Catalunya se han reflejado en este acto, y, por lo tanto, se ha producido esta escisión. «En un momento de crisis como el que estamos, las restantes fuerzas políticas no han sido lo suficientemente sensibles ante la problemática de la clase obrera». Entre las consignas coreadas por la contramanifestación había alusiones ofensivas para la persona del presidente de la Generalitat.

A este respecto, Pere Ayguadé, diputado en el Parlament de Catalunya por el PCE-PSOE, señaló: «Siempre hay grupos que aprovechan estos actos para hacer sus planteamientos, que no coinciden ni mucho menos con la realidad».

En cuanto a la disgregación de la marcha, Magda Ballester manifestó: «Optamos por ponernos detrás, al observar que muchas personas se pegan codazos por ir, a la cabeza, para salir en televisión, y ante esta situación creímos conveniente rezagarnos».

Parlamento del alcalde

Una vez se llegó a la Paeria, el alcalde de la ciudad, Antoni Siurana, inició un parlamento que se vio interrumpido por los gritos de una parte de la manifestación, que el alcalde supo aprovechar para su discurso. Mientras se escuchaban las consignas de «Misericordia, no trabajo sí», Antoni Siurana señaló que «este entusiasmo y estas consignas se canalicen para que se haga mejor y más justicia en nuestro pueblo», haciendo hincapié en que no sólo se debía gritar, sino, sobre todo, trabajar para conseguirlo.

Exposición en el Ayuntamiento

Hacia las 13:00 del mediodía se realizó un acto cultural en el Ayuntamiento, bajo la presidencia del conseller de Cultura, Max Canher, en el que se conmemoró los 600 años del reconocimiento, por parte de Pere III de Catalunya, el Ceremoniós, de la Acrópolis de Atenas como uno de los monumentos más importantes de la civilización a la que pertenecemos. — Aurelio BAUTISTA.

LA VANGUARDIA

08001 - BARCELONA
Miércoles, 12 de septiembre de 1984
Número 36.896

FUNDADA EN 1881
POR DON CARLOS Y DON BARTOLOMÉ GODÓ

Redacción y Administración: Pelayo, 28
Teléfono: 301-54-54. Télex: 54.530 y 54.781
Precio de este ejemplar: 45 ptas.

Irregularidades en las cuentas del "Mundial '82"

(Página 28)

CEE: impulso "político" para la adhesión de España

(Página 38)

Fútbol europeo: sí de la UEFA a los no profesionales

(Página 23)

Carácter festivo de la "Diada"

FOTOS: GUILLERMINA PUIG

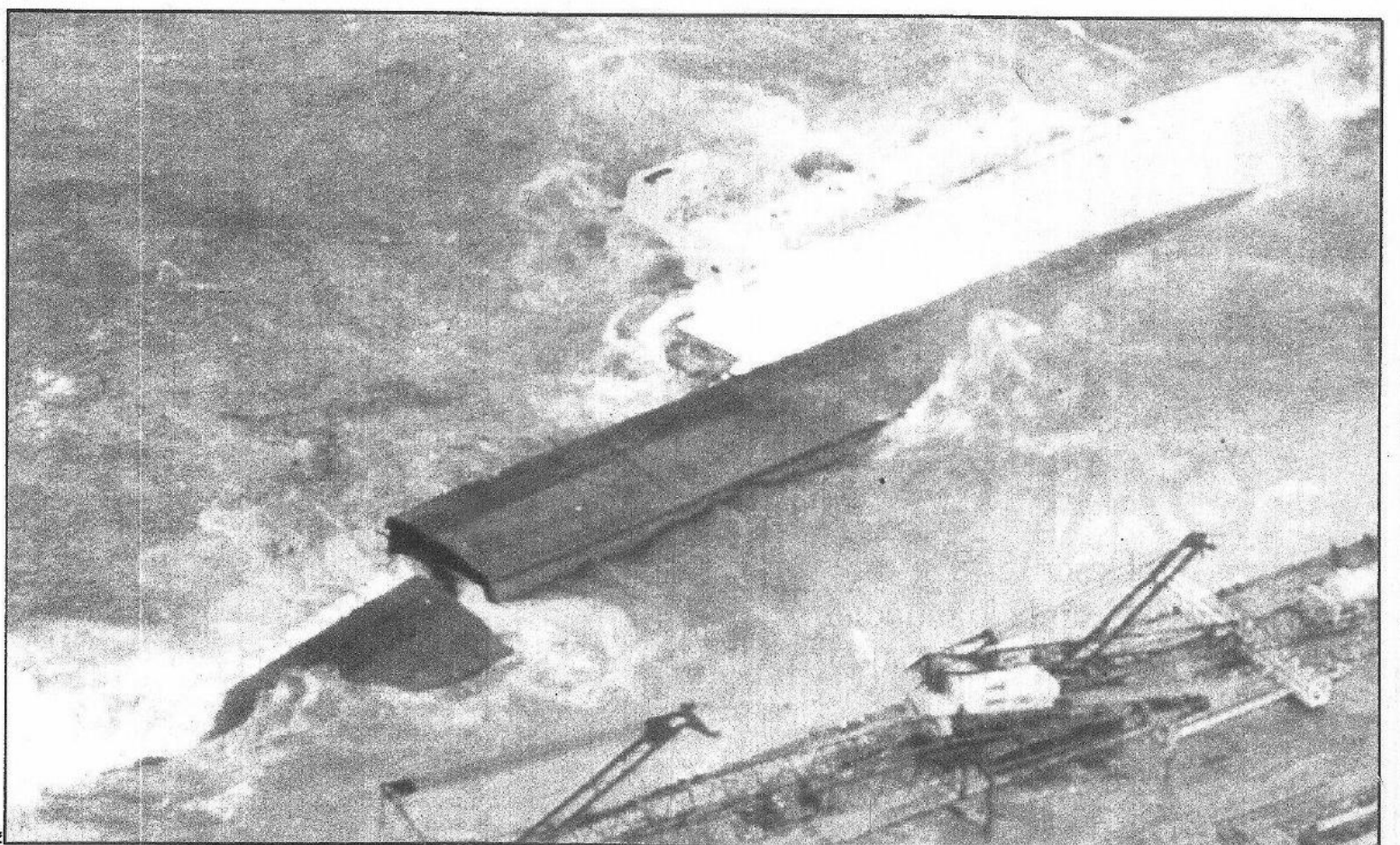
La "Diada Nacional" se celebró ayer en Cataluña con actos de diverso signo, según las fuerzas políticas convocantes. El Gobierno de la Generalitat respaldó el carácter festivo de la jornada, mientras la izquierda dio a la misma un tono marcadamente reivindicativo. El presidente Jordi Pujol, en su mensaje, exhortó a mantener la esperanza en el futuro. La oposición protagonizó la manifestación central que cruzó las calles de Barcelona por la tarde. En la cabecera de la marcha, una bandera catalana recogía la frase "Pel ple autogovern, la pau i el treball".

(Páginas 3, 17 y 18)

"Mont Louis": más problemas

La rotura el lunes del casco del carguero francés "Mont Louis" ha provocado una nueva marea negra que se extiende hacia la localidad portuaria de Blankenberghe y ha reavivado la polémica sobre la peligrosidad de su cargamento. Un portavoz de la comisión francesa para la energía nuclear no excluyó que algunos contenedores con hexafluoruro de uranio se hubieran desprendido del carguero, aunque responsables del equipo holandés de rescate afirman que es improbable que los contenedores hayan sufrido daños, incluso en el caso de que hayan salido de sus bodegas hacia el exterior. Mientras la organización ecologista Greenpeace se muestra más pesimista sobre los riesgos de contaminación radiactiva, responsables de sanidad belgas han informado que, en el peor de los casos -escapes de hexafluoruro de uranio-, sólo se produciría la formación de ácido fluorhídrico, peligroso por su carácter corrosivo en un radio de 150 metros.

(Página 37)

El fuerte temporal en el Mar del Nòrtè ha provocado la rotura del casco del carguero francés "Mont Louis"

La Gomera: ocho muertos, entre ellos el gobernador civil, en un incendio forestal

Santa Cruz de Tenerife. (Lid. «La Vanguardia».) - Un incendio forestal declarado en la isla de La Gomera ha causado la muerte de ocho personas y heridas a otras veinte, según fuentes del Gobierno Civil tinerfeño. Entre las víctimas mortales se halla el gobernador civil de Tenerife, Francisco Afonso Carrillo. Entre los heridos se encuentran el delegado del Gobierno y el presidente del Cabildo Insular.

El suceso ocurrió por un inesperado cambio del viento que roló de sudeste y que motivó que las llamas alcanzaran a un grupo de personas entre las que se encontraban las víctimas mencionadas.

Cerca del automóvil

Según algunos bomberos, el gobernador, al igual que su secretario particular, Bartolomé Alonso, que también resultó muerto, intentaron abandonar su vehículo alcanzado por las llamas. Sus cadáveres fueron hallados a unos metros del automóvil. El cadáver del gobernador, totalmente carbonizado, fue identificado por el diputado regional socialista Alonso Trujillo, quien lo reconoció por el anillo y el reloj.

Ayudadas por el viento, las llamas se extendieron hacia Los Roques de Agando, donde empieza el Parque Nacional de Garajonay, pero sin que en principio lo afectaran. El fuego había comenzado anteayer entre las diez y las once de la noche, en el monte del barrio de La Laja, del término municipal de la capital gomera. En principio, el fuego ha quemado unas 700 hectáreas de terreno.

Asimismo, el delegado del Gobierno en la isla de La Gomera, Alvaro García González, y el presidente del Cabildo Insular, Antonio Plasencia Trujillo, se encuentran entre los heridos. Ambos han sido internados en el hospital insular, al igual que, al menos, otros once heridos en el mismo siniestro.

En el cuarto mortuorio del hospital gomero han sido depositados tres de los ocho muertos. Uno de los cadáveres es el del gobernador civil, Francisco Afonso, y los otros dos son los de su secretario, su chófer y el sargento de la Guardia Civil, comandante de puesto de la Playa de Santiago (La Gomera), Florencio Ballesteros Jiménez.

Bellaterra: asesinan a un hombre que se resistió al robo de su furgón

Bellaterra. (Efe.) - Un empresario manresano fue asesinado ayer en Bellaterra por dos individuos que pretendían robarle la furgoneta. La víctima, José Antonio Costellas Luengo, de 32 años y empresario de un bar de Manresa, acababa de apearse de su furgoneta cuando, en el cruce de las calle Maestro Nicolau y la carretera vieja de Sant Cugat, dos jóvenes le abordaron exigiendo que les entregara las llaves de su vehículo.

José Antonio Costellas se resistió a las pretensiones de los atracadores por lo que estos efectuaron dos disparos de revólver a quemarropa que ocasionaron la muerte del industrial manresano.

Seguidamente los atracadores cogieron las llaves de la furgoneta y se dieron a la fuga en ella. La Policía realiza intensas gestiones para localizar a los delincuentes.

Nombrado hace un mes y medio

Las otras víctimas parece que son voluntarios y personal del Isona que participaban en la extinción del siniestro.

El gobernador civil de la provincia, Francisco Afonso Carrillo, muerto abrasado, había suspendido unas visitas programadas a municipios tinerfeños y viajado hasta la isla para coordinar las labores de extinción.

Francisco Javier Afonso Carrillo, de 36 años, muerto hoy en el incendio forestal de La Gomera, llevaba mes y medio al frente del Gobierno Civil de Santa Cruz de Tenerife, puesto para el que fue nombrado el 24 de julio de este año. Nacido en el Puerto de la Cruz (Tenerife), estudió comercio en la escuela de Santa Cruz de Tenerife y trabajó en la empresa privada desde 1965 hasta el mes de noviembre de 1979.

En las primeras elecciones municipales democráticas, en 1979, fue elegido alcalde del Puerto de la Cruz, su ciudad natal. En mayo de 1983 fue reelegido alcalde.

Los locales de Hidroeléctrica de Cataluña sufrieron numerosos destrozos

Incidentes y detenciones en Barcelona tras la celebración de la Diada del Onze de Setembre

La Diada Nacional que se había planteado en una doble vertiente, festiva y reivindicativa, concluyó en Barcelona con algunas detenciones después de que fueron dañadas gravemente las oficinas de Hidroeléctrica de Cataluña.

Varias detenciones, los daños causados a las oficinas centrales de una compañía eléctrica y algún policía herido, constituyeron el balance de incidentes de la Diada Nacional, celebrada ayer en toda Cataluña. Junto a esto, la jornada tuvo un amplio aspecto festivo y también reivindicativo, concretado el primero en el mensaje del presidente Pujol y el último en las manifestaciones que discurrieron por el centro de Barcelona.

De acuerdo con los datos obtenidos a medianoche de ayer el número de detenidos se elevó a veinte, aunque muchas de las detenciones se consideran simples retenciones para la identificación. En todo caso, anoche continuaban detenidos como mínimo tres jóvenes, uno de ellos por su puesto ultraje a la bandera, mientras los otros dos han sido acusados de insultos y agresiones a la autoridad.

Estas detenciones se efectuaron después de que un grupo de manifestantes que, según algunos indicios habían participado en la concentración independentista del Fossar de les Moreres, lanzaran un "coctel Molotov" hacia la puerta del edificio de Hidroeléctrica de Cataluña -en la calle dels Arcs-, rompieran las persianas y destruyeran parte del mobiliario. Estas acciones violentas tuvieron lugar a raíz de que uno de los policías que custodiaba ese edificio detuviera a un joven que intentó arrancar la bandera española que, junto a la catalana, ondeaba en uno de los balcones.

Mensaje presidencial

El mensaje radiotelevisado del presidente de la Generalitat, con motivo de la fiesta na-

La puerta de Hidroeléctrica de Cataluña, pasto de las llamas

cional de Cataluña, fue una reflexión sobre las enseñanzas que es necesario extraer de la fecha que se conmemora. Pujol recordó la capacidad de un pueblo, del pueblo de Cataluña, de preservar su propia identidad y de poder de transformarse en una sociedad avanzada, creadora de riqueza y bienestar, de cultura, de progreso.

Aconsejó también que estas virtudes hay que utilizarlas ante los problemas que afectan a nuestro pueblo: la sociedad catalana tiene planteados tres grandes desafíos, dijo: "la autonomía, la crisis y el cambio profundo que se está produciendo en toda Europa". El acto institucional se celebró en Lleida con la presencia de Jordi Pujol.

Manifestaciones

Tras una gran pancarta con el lema "Pel ple autogovern, la pau i el treball", los principales líderes del PSC, PSUC, ERC, CC.OO. y UGT, encabezaron la manifestación central que recorrió Barcelona desde la plaza de Urquinaona hasta el monumento a Rafael Casanova.

Uno de los gritos más co-lectivos por las Joventuts Socialistes fue el de "OTAN no, bases fuera".

La manifestación convocada por la Crida discurrió teniendo como eje central la reivindicación del derecho a la autodeterminación. La última de las convocatorias había sido realizada por el Partit dels Comunistes de Catalunya, Entesa del Esquerra de Catalunya y el Partit Social Demòcrata.

Una vez disueltas las tres marchas, varias decenas de personas se atrincheraron con vallas retiradas de las proximidades del monumento barcelonés a Rafael Casanova, gritando consignas independentistas y contra el Ejército y las Fuerzas de Orden Público. La policía tuvo que utilizar balas de goma para dispersarlos y practicó varias detenciones. Al parecer, tres policías resultaron heridos levemente, uno de ellos con la clavícula rota. Uno de los espectadores, que acudió a defender a un joven a quien la policía quería retirarle la máquina de fotos presentó posteriormente una denuncia por agresiones en el juzgado de guardia.

En otras poblaciones de Cataluña la jornada estuvo marcada por la reducida participación ciudadana en los diferentes actos programados y la ausencia de incidentes de importancia. El ex presidente Tarradellas insistió en Blanes en la necesidad de una acción unitaria en la vida política catalana.

Ofrenda ante la tumba de Rafael Casanova

En Sant Boi, localidad del Baix Llobregat en la que en 1976 se celebró la primera celebración autorizada del "Onze de setembre" tras la guerra civil, se realizó, como es tradicional, la ofrenda de flores ante la tumba de Rafael Casanova, ubicada en la iglesia parroquial de Sant Baldiri.

En Barcelona, frente al monumento a Rafael Casanova situado en la Ronda de Sant Pere, se sucedieron las ofrendas. El alcalde de Barcelona pasó revista, por primera vez, a la dotación de Mozos de Escuadra que permaneció toda la mañana junto al monumento.

(Páginas 17 y 18)

Los militares "secuestrados" por el "Santa Teresa" no quieren repatriarse

Rabat. (De nuestro enviado especial.) - Las autoridades marroquíes exigieron ayer a las españolas el regreso sin paliativos de los dos militares de esta nacionalidad que se encuentran desde hace una semana en la Isla de Lanzarote, tras una rocambolesca aventura cuando intentaban detener al pesquero onubense "Santa Teresa de Jesús" en aguas del Sáhara. Los dos militares (un teniente y un cabo) se negaron a regresar a su país pretextando molestias estomacales.

Como es sabido, poco después de la detención del "Santa Teresa", los dos marroquíes se quedaron dormidos "tras una copiosa comida" y el patrón del "Santa Teresa" enfiló proa hacia Lanzarote, en vez de Agadir.

En los medios gubernamentales marroquíes se intenta por todos los medios ofrecer un perfil bajo al insólito conflicto, para no agravar todavía más unas relaciones que atraviesan momentos delicados. Según fuentes del Ministerio de Asuntos Exteriores marroquí cuyo titular se encuentra ausente, existe la convicción de que España

no podrá ofrecer asilo político ni carta de refugio a los dos militares y que, finalmente, los prófugos serán entregados.

Tras la llegada ayer por la mañana a Lanzarote de un avión de las Fuerzas Armadas Reales de Marruecos procedente de El Aaiún, en la isla canaria se produjo un extraño ballet de militares y civiles en torno a los dos marroquíes que al fin se negaron a regresar a su país pretextando enfermedad. La opinión generalizada en Rabat es que los dos militares no desean regresar a la base de Agadir, donde se halla la patrullera en la que prestaban servicio, porque inmediatamente se verían sometidos a consejo de guerra, acusados de abandono de servicio, embriaguez e incluso deserción.

Pesqueros detenidos

Pese a los esfuerzos nada ficticios realizados hasta ahora por las autoridades marroquíes, es cada vez más probable el conflicto diplomático. Por de pronto, crece la preocupación entre los pesqueros andaluces, que es-

tán retrasando sus salidas en prevención de posibles problemas, y más de una docena de barcos españoles fueron detenidos en las últimas 48 horas por faena supuestamente en aguas prohibidas o sin licencia, entre ellos dos congeladores de gran tonelaje.

La detención de estos dos congeladores se interpreta en Rabat como un signo de que por parte del Gobierno se ha decidido extremar el rigor con los pesqueros españoles que no respetan las normas del convenio de pesca firmado hace más de un año entre los dos países.

La posibilidad de que el convenio sea revisado por una de las partes o simplemente denunciado no debe excluirse dado que incluso se llegó a decir en las últimas horas que las autoridades marroquíes estaban dispuestas a aplicar la legislación penal contra los patrones de pesca en caso de que las sanciones administrativas no fuesen suficientes para moderar lo que llaman el "libertinaje pesquero de España".

ALBERTO MIGUEZ

Pinochet reitera que las FF. AA. no dejarán el Gobierno de Chile

Buenos Aires. (De nuestro corresponsal.) - El Gobierno de Pinochet celebró se decimoprimero aniversario del golpe de 1973 lanzando diatribas contra la oposición política. El jefe de Estado, en un mensaje de más de una hora difundido por radio y televisión advirtió a los chilenos que "las Fuerzas Armadas no abandonarán el Gobierno ante las amenazas totalitarias, sea cual fuere el riesgo que deban correr".

El tono de la alocución -como se esperaba- resultó enérgico y en varios momentos Pinochet pareció encolerizado. Calificó de "irresponsable y demagógica" a la oposición y aseguró que "nada ha aportado a la vida nacional".

El primer mandatario nada dijo sobre supuesta flexibilización del régimen, aunque anunció que ha mandado a la Junta Consultiva (el Parlamento de la dictadura) la ley que rehabilitará a los partidos políticos. "Esa norma está aún en trámite", dijo Pinochet, aceptando de ese modo las diferencias que subsisten al respecto entre él y los res-

tantes integrantes de la Junta de Gobierno. El hombre fuerte de Chile exige que cualquier partido reúna 150.000 firmas para su reconocimiento a nivel nacional, en tanto que los otros militares consideran esa suma excesiva y prefieren situarla en 30 ó 40.000. En un esfuerzo dialéctico, Pinochet puso como ejemplo ese proyecto "para demostrar a los disconformes que estamos avanzando hacia la institucionalización del país".

Las palabras del primer mandatario fueron acompañadas por el ruido de "cacerolas" que tuvieron menor intensidad que en otras oportunidades pero que de todas formas se hicieron sentir, especialmente en los barrios periféricos.

Apenas unas tres mil personas siguieron el paseo que Pinochet -con uniforme blanco de gala- hizo en un automóvil descubierto desde el Palacio de la Moneda hasta el edificio Diego Portales, sede de la Junta de Gobierno, desde donde habló a toda la nación.

Miles de manifestantes se congregaron frente a la tumba

del ex presidente Salvador Allende, en Viña del Mar.

Más allá de la demostración de poder omnímodo brindada ayer por el régimen del general Pinochet Ugarte, quedó en evidencia su creciente aislamiento en el plano interno e internacional. Pocos chilenos demostraron su adhesión y masivamente los embajadores de los países de la Comunidad Económica Europea dieron la espalda a las ceremonias oficiales.

SANTIAGO PALACIOS

Tribuna	5
Internacional	7
Religión	12
España	13
Cataluña	17
Sociedad	21
Deportes	23
Espectáculos	29
Cultura	35
Sucesos	37
Economía	38
Anuncios económicos	46
Servicios	53
TV y Radio	54
Pasatiempos	55

Un "Onze de setembre" festivo y reivindicativo

El acto institucional se celebró en Lleida con la presencia de Jordi Pujol

"Para que desaparezca la situación creada en 1707 es necesario que se produzca una mayor comprensión en el resto de España, que sepamos jugar bien nuestras cartas, que no nos atolondremos y que no caigamos en radicalismos verbales que provoquen situaciones irreversibles, además de tener capacidad de autocritica", aseguró ayer en Lleida Jordi Pujol en el transcurso de un acto institucional celebrado en la Paeria, con motivo del 11 de Septiembre, según informa nuestro corresponsal Josep Carles Miranda.

"Reafirmarnos en el sentir nacionalista"

Más adelante señaló que "necesitamos reafirmar nuestra voluntad de ser, reafirmarnos en el sentir nacionalista", para añadir, posteriormente, que "si llegásemos a pensar que sólo somos una región o una colectividad poco definida, que sólo quiere que se consolide la democracia, dejaríamos de ser un problema y habríamos liquidado a 1707, pero evidentemente se liquidará por nuestra propia quiebra". Por último añadió "que nadie se engañe si piensa porque este año no hemos sido un millón en la calle, que ya se nos puede baquetear con menosprecio. La voluntad del pueblo catalán existe y puede ser movilizadísima si es preciso".

Por la mañana unas quinientas personas se manifestaron por el centro de Lleida. La manifestación discurre con normalidad a excepción de un enfrentamiento con treinta independentistas radicales que lanzaron gritos favorables a Terra Lliure y contra la bandera española, llegando a interrumpir la manifestación, al pretender leer un comunicado elaborado por los presos implicados en el caso Bultó, que finalmente fue leído.

A la salida del acto institucional Pujol habló con la ma-

dre de Javier Barberà, implicado en el caso Bultó, y la invitó, junto a su equipo jurídico, a una entrevista en Barcelona a finales de este mes para tratar el tema.

Escasa asistencia

Bajo tres vertientes se conmemoró la Diada en Girona, según informa Narcís Onyar, con escasa asistencia. Una de carácter institucional que tuvo como eje el acto celebrado en el Ayuntamiento con participación de todas las fuerzas políticas y sindicales a excepción de ERC. Un segundo aspecto fue el protagonizado por el citado partido, que contó con la presidencia del conseller de Industria, Joan Hortalá. Finalmente, los de marcado carácter independentista, que se centraron en la plaza de la Independencia.

En Sant Hilari Sacalm hubo un homenaje al general Moragues, según informa Casals Ginesta, acabándose el acto con la lectura del poema de Guimerà "El cap d'en Josep Moragues".

La Diada se vivió en Tarragona bajo el signo de la desunión. Muy floja fue la asistencia a los actos programados. Los partidos no parlamentarios realizaron una concentración a la que asistieron medio centenar de personas, según informa Elías Pujol.

Por la tarde, en la Rambla Nova, se celebró otra concentración convocada por el PSUC, PSC-PSOE, ERC y UGT, que también registró escasa afluencia.

El acto más conflictivo de la Diada tuvo efecto por la mañana, cuando momentos antes del acto institucional del Ayuntamiento, con una ofrenda floral ante el monumento a Rafael Casanova y la lectura de un manifiesto por el alcalde Recasens, dos consejeros de CiU realizaron su propia ofrenda floral, que motivó una dura réplica del alcalde.

Muchas caras conocidas y menor participación en las manifestaciones celebradas en Barcelona

En el Fossar de les Moreres se reclamó la unión de todo el independentismo

La celebración de la Diada tuvo un carácter marcadamente reivindicativo a través de las manifestaciones que se realizaron en Barcelona. La concentración en el Fossar derivó en acciones violentas. La policía practicó varias detenciones.

Numerosas caras conocidas encabezaron ayer la marcha central de la Diada, convocada por PSC, PSUC, ERC, CC.OO. y UGT, que recorrió el centro de Barcelona hasta el monumento a Rafael Casanova. En esta ocasión el número de manifestantes fue inferior al de años anteriores y al término de las mismas se registraron varios incidentes. En el Fossar de les Moreres se invitó a la unión de todos los independentistas. Poco después, tras el fallido intento de arrancar una bandera española del balcón de la sede central de Hidroeléctrica de Cataluña, estas oficinas sufrieron importantes daños.

Los políticos Raimon Obiols, Gregorio López Raimundo, Antoni Gutiérrez, Josep Lluís López Bulla, Pasqual Maragall, Lluís Armet, Anna Balletbó, Isidre Molas, Antoni Dalmau y Albert Alay, entre otros, abrieron la marcha con una gran bandera catalana en la que se inscribía el lema unitario de la manifestación: "Pel ple autogovern, la pau i el treball".

Unos miles de personas —entre quince y treinta mil, según diversas fuentes convocantes— iniciaron la marcha, pasadas las cinco de la tarde, desde el cruce de Lauria-plaza Urquinaona. Los partidos, diferenciados por sus banderas y pegatinas, seguían a la cabecera de la manifestación con muchos de sus dirigentes mezclados entre simpatizantes y militantes. El primero, ERC, a cuyo frente iba Heribert Barrera y el conseller de Industria de la Generalitat, Joan Hortalá, quien señaló a "La Vanguardia" que el presidente Pujol "no ha tenido ningún inconveniente en que acudiera a esta manifestación como militante de Esquerra Republicana de Catalunya". Uno de los gritos de orden más reiterados por los Joventuts Socialistes fue "OTAN no, bases fuera".

A pocos metros del monumento a Rafael Casanova, un grupo de ocho personas, del colectivo de parados del Casc Antic hizo detener a la gran comitiva durante una media hora, negándose a deponer su actitud a pesar de los ruegos del servicio de orden. Finalmente, un fuerte cordón, encabezado por guardias urbanos cogidos del brazo, empujando por miembros del servicio de orden de la manifes-

Los manifestantes cruzaron el centro de Barcelona

tación central consiguió desalojar de la calle al colectivo de parados del Casc Antic. Estos fueron los únicos momentos de tensión.

Otras marchas

La manifestación convocada por la Crida a la Solidaritat inició su andadura desde Ronda de Sant Pere esquina Pau Claris. A partir de las seis de la tarde, los varios miles de ciudadanos convocados por este colectivo nacionalista radical iniciaron un desfilanado cortejo hasta la estatua de Rafael Casanova. A lo largo de su breve recorrido, los "slogans" más repetidos hicieron referencia a la autodeterminación y a la negativa a las extradiciones de etarras, acompañados por los petardos y los timbales de "Els diables de la Sagrera". Seguidores del Moviment Comunista de Catalunya y del POSI (trotskistas) formaron parte de esta segunda marcha.

Finalmente, la tercera convocatoria se concretó en una columna que abrió el Partit dels Comunistes de Catalunya. Entesa de L'Esquerra de Catalunya y Partit Social Demòcrata. Dos grandes pancartas con los lemas "Treball sí, OTAN no, autodeterminació" y "Per l'autodeterminació, la pau i el treball" abrieron esta última manifestación. El grupo de manifestantes del PCC y del sector de CC.OO. próximo a este partido era especialmente numeroso.

Al término de esta manifestación, varias decenas de personas tomaron varias de las vallas que rodeaban el monumento a Rafael Casanova y se atricharon tras de ellas, gritando vivas en favor de Terra Lliure y otras consignas independentistas y contra el Ejército y las Fuerzas de Seguridad. La policía rodeó

en un amplio círculo a los atrincheros, obligándoles a dispersarse. En la refriega se oyeron algunos disparos de balas de goma. Se practicaron varias detenciones, aunque muchas de ellas sólo para proceder a la identificación.

Detenciones

En cuanto a Joan Herrera, Joan Comartó, de 20 años de edad, Santiago Riera i Mora, de 19 años, y Anton Antich Martí fueron detenidos ayer por la policía después de la manifestación celebrada por grupos independentistas, que se habían concentrado a media mañana en el Fossar de les Moreres. El primero de ellos es el presunto autor del intento de sustraer la bandera española del balcón de Hidroeléctrica de Cataluña, y ha sido acusado por la policía de ultraje a la bandera.

Los otros dos detenidos, al parecer, han sido acusados del delito de insultos y agresiones a la autoridad. Todos ellos podrían pasar a disposición judicial en las próximas horas. Por otra parte, la policía continúa investigando la quema de una bandera frente a la Catedral de Barcelona y el lanzamiento del cóctel "Molotov", en la calle dels Arcs, contra la puerta de la compañía eléctrica.

En cuanto a los daños que su-

frieron las oficinas de Hidroeléctrica de Cataluña, en la calle dels Arcs, comenzaron cuando un joven subió al balcón de la primera planta de la mencionada compañía y arrancó una bandera española que ondeaba junto a la catalana. En ese momento fue detenido por uno de los policías que custodiaba el edificio. Mientras, en la calle una veintena de personas empezaba a golpear las persianas con barras metálicas, apedrear las farolas y romper los cristales hasta asaltar, finalmente, las oficinas destruyendo parte del mobiliario.

Con anterioridad a estos hechos alrededor de cinco mil personas se concentraron el Fossar de les Moreres, siguiendo la convocatoria de diversas organizaciones independentistas. El acto se convirtió en una llamada a la agrupación de todas ellas en el Moviment de Defensa de la Terra y no faltaron gritos en favor de Terra Lliure. Entre otras intervenciones, destacó la del diputado de Herri Batasuna Jon Idigoras, quien subrayó "nuestro apoyo en una lucha coincidente, la lucha de unos pueblos que quieren ser independientes y lo vamos a ser. (...) por eso, cuando el señor Barriónuevo nos pregunta cuándo y cómo entregaremos las armas y nos propone la rendición, tenemos que decir que el pueblo vasco no se rinde".

CENTRO TERMAL DE ANDORRA

• TRATAMIENTO GERIATRICO (Normas Dra. Aslan)

15 DIAS / 129.900 Ptas.

• TERAPIA TONIFICANTE ANTI-STRESS

7 DIAS / 95.450 Ptas.

• TRATAMIENTO DE ADELGAZAMIENTO

15 DIAS / 137.900 Ptas.

• TRATAMIENTO DE CELULOTERAPIA (Normas Dr. Niehans)

7 DIAS / 258.000 Ptas.

• TRATAMIENTO ANTI-REUMATISMO

15 DIAS / 175.000 Ptas.

INCLUYENDO:

- Transporte puerta a puerta Barcelona/Andorra/Barcelona en automóvil Mercedes o similar
- Estancia en el HOTEL ROC BLANC (****)
- Pensión completa
- Chequeo standard
- Medicación, consultas y dossier médico
- Baños termales, saunas, masajes, gimnasia dirigida

ESTANCIAS EN ANDORRA -

• HOTEL ROC BLANC •

FIN DE SEMANA AD: 2.860 Ptas.
5 DIAS MP: 18.975 Ptas.

INFORMACION Y RESERVAS:

CLUB DE VANGUARDIA
Caspe, 28 Pelayo, 28-30
BARCELONA-10 BARCELONA-1
Tel. 317 90 20 Tel. 317 90 19
302 78 53
DIRECCION TECNICA: AVGAT 636

inlingua®

idiomas

Traducciones
Intérpretes

ESPAÑOL PARA EXTRANJEROS

A partir 1 Sept. 1984:

- Clases colectivas
- Cursos particulares
- Clases en empresas
- Cursos en colegios
- Cursos intensivos
- Cursos en el extranjero

Rbla. Cataluña, 33 • Tels. 318 23 38 - 318 98 30
Pelayo, 58 • Tels. 318 25 88 - 308 98 30
Via Augusta, 82 • Tel. 217 79 35

ANUNCIESE POR TELEFONO

351-30-07

en periódicos, revistas, cine, radio, televisión, vallas publicitarias...

PUBLICIDAD BOGA

Espronceda, 329, entlo. 1.º
BARCELONA-08027

ESCUELA DE ADMINISTRACION DE EMPRESAS

INSTITUTO DE EXPERTOS FISCALES DIPLOMADO TRIBUTARIO

- 1.º Grado: **DIPLOMADO TECNICO FISCAL**
- 2.º Grado: **DIPLOMADO EXPERTO FISCAL**

Destinado a profesionalizar a los responsables de interpretar y desarrollar la fiscalidad de las empresas y demás contribuyentes

Duración: 200 horas lectivas
Inicio del curso: Octubre
Horario: 19 a 21 horas, lunes, martes, miércoles y jueves

Información y matrícula: Avda. Catedral, 6 y 8. Teléfonos 310-75-58 - 310-75-62

LA VANGUARDIA

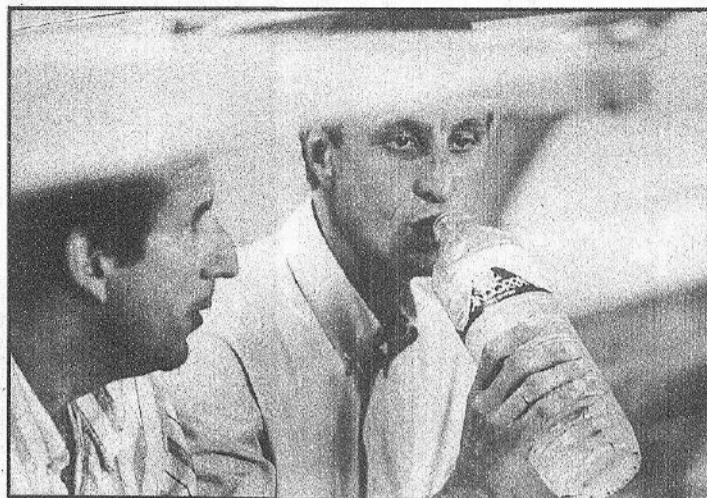
Fundada en 1881 por don Carlos y don Bartolomé Godó
Redacción y Administración: Pelayo, 28. 08001 BARCELONA
Teléfono 301-54-54. Telefax 318-55-87. Télex: 54.530 y 54.781

Lunes, 12 de septiembre 1988
Número 38.343. Precio de este ejemplar: 65 ptas.

El Barcelona confirma su buena racha inicial y golea al Elche (0-3)

El Barcelona confirmó su buena racha inicial y goleó al Elche en su primer desplazamiento de esta Liga. El esquema impuesto por el holandés Johan Cruyff volvió a ser válido. Los azulgrana jugaron al ataque en todo momento y superaron al equipo ilicitano por 0-3. El Barça consiguió su segunda victoria liguera de forma rotunda y contempla con optimismo su futuro en el campeonato.

PÁGINAS 25 y 26

Johan Cruyff pudo sentarse en el banquillo

Birmania celebrará elecciones libres antes de tres meses

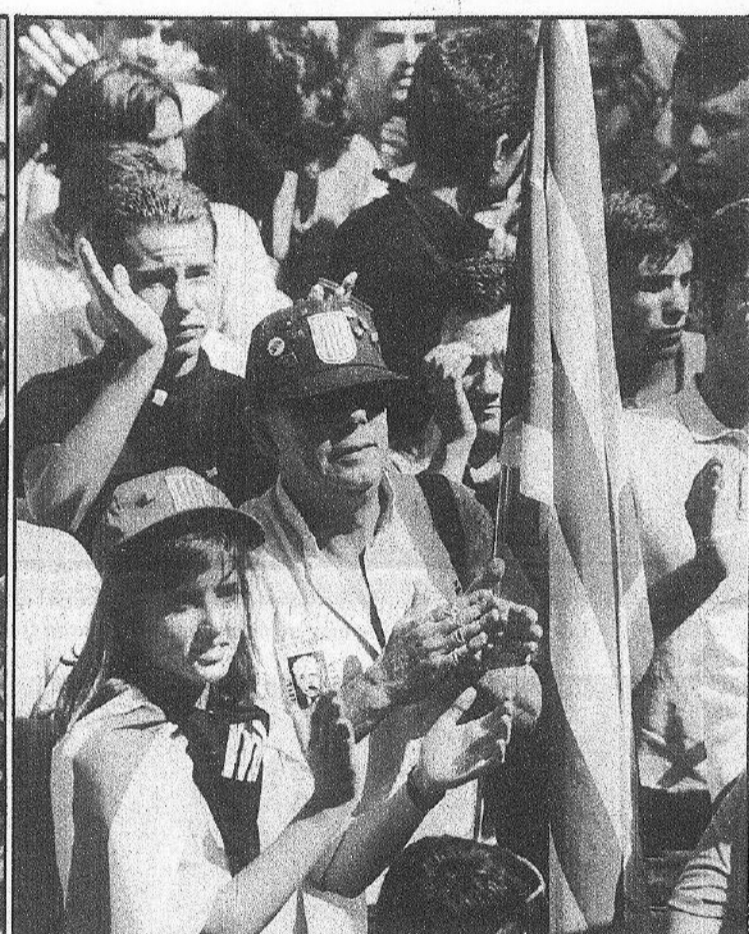
La propuesta del presidente de Birmania, Maung Maung, para celebrar elecciones democráticas antes de que finalice el año en curso, fue aprobada ayer por unanimidad —446 votos a favor y ninguno en contra— por el Parlamento birmano, que se reunió en sesión de urgencia.

PÁGINA 8

Ambiente festivo en la celebración de la Diada

CARLOS PÉREZ DE ROZAS

SOBERA

Jordi Pujol deposita una corona de flores ante la estatua de Rafael Casanova. A la derecha, aspecto de la concentración independentista en el Fossar de les Moreres

LA celebración de la Diada de Cataluña transcurrió en un ambiente festivo, aumentado por la coincidencia de la fiesta oficial catalana en un caluroso domingo. Los actos institucionales se sucedieron a lo largo del día con las manifestaciones convocadas por diferentes organizaciones políticas, en las que la discreta participación y la rutina fueron la tónica dominante, con la excepción de algunos incidentes provocados por grupos radicales. La multitudinaria carrera en favor de la campaña contra el hambre en el mundo se sumó a las celebraciones populares desarrolladas en la ciudad de Barcelona.

PEDRO MADRUGA

Participantes de la carrera popular en favor de la campaña contra el hambre en el mundo, durante el recorrido por las calles de Barcelona

PÁGINAS 11, 12 y 33

El PC de Estonia pide autonomía de Moscú y apoya una marcha de 300.000 personas por la independencia

Moscú. (Afp.) - El pleno del Partido Comunista de Estonia ha pedido el reconocimiento de la ciudadanía estonia y del estón como lengua oficial y ha urgido a sus dirigentes a que rompan sus lazos económicos con Moscú antes de 1990. El máximo responsable del PC estón, Vaino Valyas, apoyó ayer con su presencia una marcha de más de 300.000 personas que solicitaron la independencia de la república estonia por las calles de la capital, Tallin.

La marcha fue la mayor manifestación política jamás realizada en la República Soviética de Estonia y en ella, los oradores reclamaron una y otra vez la independencia de Moscú para el país báltico.

"En la manifestación -afirmó un observador occidental- había un estonio de cada tres. Los estados bálticos jamás habían vivido algo semejante".

La masiva marcha discurrió durante cerca de seis horas por el centro de la capital estonia y se desarrolló en una atmósfera enervada, caldeada por los cánticos nacionalistas y los gritos independentistas que jalonaron los discursos de los políticos estones.

Los manifestantes prorrumpieron en aplausos al advertir la presencia del dirigente del Partido Comunista de Estonia, Vaino Valyas, quien tomó parte en la marcha, aunque no tomó la palabra.

Romper lazos económicos

El pleno del Comité Central del PC de la República Soviética de Estonia había aprobado el pasado sábado un documento en el que pedía el reconocimiento del estón como lengua oficial de la república báltica y el reconocimiento de la ciudadanía estonia. El pleno emplazó a los responsables de la televisión, el comercio y la agricultura estones a romper todos sus lazos económicos con Moscú para 1990.

Entre los dirigentes que tomaron la palabra en la manifestación independentista se encontraban los líderes más caracterizados del Frente Popular, un movimiento político no oficial que cuenta con cerca de 50.000 militantes.

Quince años después del golpe, la izquierda se manifestó por primera vez en libertad

Pinochet defiende su obra de gobierno mientras crece la presión de la oposición

El general Augusto Pinochet conmemoró ayer su llegada al poder hace quince años con una misa y un discurso ante unas 3.000 personas. Mientras tanto, la oposición expresó su protesta contra el régimen militar con una "cacerolada", al tiempo que recordó la muerte del presidente socialista Salvador Allende y se manifestó por el "no" en el próximo referéndum.

Buenos Aires. (De nuestro corresponsal.) - Sin anuncios destacados, pero con un renovado ataque a la oposición, el presidente de Chile, Augusto Pinochet, celebró junto a tres mil invitados otro aniversario del golpe del 11 de septiembre de 1973, que le permitió establecerse en el poder durante estos quince años.

Torciendo tenuemente esa imagen paternal y conciliadora que ha venido transmitiendo desde que la Junta de Gobierno le hizo candidato para el plebiscito de octubre, el jefe de Estado opinó que la oposición "sólo ofrece incertidumbre, vaguedades y vacilaciones".

"¿Qué nos ofrecen los partidos que respetan el 'no'?", se preguntó el general Augusto Pinochet, antes de dar su opinión tajante sobre la oposición.

Por su parte, la oposición se guardó su protagonismo para el anochecer chileno, cuando se prometía un "cacerolada" en repudio por el golpe que desplazó del poder al socialista Salvador Allende, elegido en unas elecciones democráticas, al tiempo que reiteraban una vez más su "no" en el plebiscito.

Asimismo, la izquierda, por primera vez en quince años, efectuó el sábado un masivo mitin y la Central Unitaria de Trabajadores (CUT) convocó para esta semana una serie de acciones de protesta.

Un solo episodio alteró la tranquilidad de la celebración oficial: un escuadrón policial neutralizó un potente explosivo de dinamita colocado en las cercanías del salón donde el presidente de Chile, Augusto Pino-

El general afirmó que los partidos sólo ofrecen incertidumbre y vacilaciones

Hallado un coche bomba cerca del lugar donde estaba el dictador

chet, pronunció su mensaje. El artefacto se encontraba en el interior de un automóvil azul en la calle Quito, del centro de Santiago, a 200 metros del edificio Diego Portales, sede de la Junta de Gobierno.

Obra de gobierno

Pinochet, que comenzó ayer su mensaje a la misma hora que quince años atrás los aviones iniciaban el bombardeo sobre el Palacio de la Moneda, se ocupó de reafirmar su obra de gobierno y aseguró que hará en el futuro una "lección de democracia".

El jefe de Estado, que destacó su victoria, señaló que "la maciza obra del Gobierno debe ser continuada para lograr una democracia más estable, participativa y moderna que aquella que conocimos en el pasado".

Centró además su discurso en

Jóvenes izquierdistas manifestándose en Santiago de Chile

los logros económicos de los últimos tres años y justicó el programa de la Unidad Popular, la coalición de Allende. Indicó que la economía del Gobierno socialista se caracterizó por políticas estatizantes equivocadas "y una reforma agraria basada en el despojo". "El comunismo trató de doblegar a los chilenos por el estómago -dijo-, el fracaso socialista ya ha pasado".

Por otra parte, el general Pinochet anunció la concesión de un pago extraordinario de veintidós dólares para todos los funcionarios públicos, con motivo de celebrarse el próximo día 18 de septiembre la independencia del país trasandino.

Nada hubo, en cambio, sobre las versiones que los últimos días aludían a la posibilidad que el general Pinochet anunciara que dejaría el mando supremo de las Fuerzas Armadas.

Durante su intervención de ayer, posterior a una misa de acción de gracias, en la que un grupo de mujeres enlutadas desfiló ante el dictador, Pinochet hizo alusiones permanentes al pasado socialista y sostuvo que su Gobierno "ha sufrido una agresión constante de esos grupos terroristas antes amparados por la Unión Popular".

La estrategia del régimen es hacer hincapié en ese pasado y en el posible retorno que podría implicar el triunfo del "no" el próximo 5 de octubre.

Los actos de la oposición se desarrollaron sin incidentes, excepto en Viña del Mar, donde la policía dispersó con gases y palos una manifestación de opositores frente a la tumba de Salvador Allende.

SANTIAGO PALACIOS
(Página 8)

Hoy, día clave en la negociación salarial de los funcionarios

Madrid. - Hoy es un día clave para la concertación en la función pública, ya que la Administración y los sindicatos del sector se reúnen en la mesa general de los funcionarios. El encuentro puede ser decisivo, ya que la Administración tiene previsto presentar una contraoferta a la petición que realizaron los sindicatos el jueves de aumentar el salario de los funcionarios en un 6,6 por ciento.

Como el Gobierno ha anunciado que las mesas negociadoras se cerrarán el próximo jueves, para que los acuerdos que se alcancen se incluyan en los Presupuestos del Estado, sindicatos y Administración no tienen ya apenas tiempo para ponerse de acuerdo. La oferta de la Administración, así como la contraoferta que previsiblemente presenten los sindicatos, resultarán casi definitivas.

El desarrollo de las negociaciones de hoy en la mesa de la función pública será clave para el futuro de las restantes mesas de concertación abiertas, la de reforma del Inem y la de cobertura de desempleo, y servirán de guía para lo que puede pasar en las tres mesas que aún no han sido convocadas sobre el empleo, la empresa pública y las pensiones, y, en general, en la negociación del sector privado.

El aumento salarial que se conceda a los funcionarios puede tener un importante efecto multiplicador, que aumenta la cautela de las partes a la hora de negociar, ya que tanto el Gobierno como los sindicatos han utilizado siempre la subida salarial de los funcionarios como punto de referencia para la negociación colectiva del sector privado.

Fuentes próximas a la Administración señalaban también que los resultados de esta mesa tendrán una influencia considerable en la fijación del Salario Mínimo Interprofesional y en el incremento global que el Gobierno aplicará a las prestaciones sociales en 1989.

Los sindicatos piden un aumento salarial del 6,6 por ciento, mientras que la Administración ofreció, al iniciarse la negociación, un aumento del 3,7 por ciento que previsiblemente mejorará hoy.

(Página 37)

Los provocadores causaron algunos actos vandálicos en Barcelona y Girona

Pequeños grupos intentaron enturbiar la Diada

Grupos de manifestantes levantaron barricadas con contenedores de basura en la Rambla de Barcelona

La celebración del Onze de Setembre, presidida por un clima festivo en toda Cataluña, concluyó con incidentes en Barcelona y Girona, donde grupos independentistas realizaron actos vandálicos contra edificios oficiales y establecimientos públicos, que, en Barcelona, se sal-

daron con veintiocho detenidos y tres heridos leves. Los incidentes en Barcelona se iniciaron frente al Gobierno Civil, una vez acabadas las marchas convocadas por los dos sectores del MDT, la Crida y partidos de la izquierda extraparlamentaria. Posteriormente, los manifestan-

tes se dirigieron a las Ramblas y a la plaza Cataluña, donde quemaron una bandera española, levantaron barricadas y apedregaron las fachadas de comercios.

Los actos institucionales se centraron en la recepción del Parlament y en la ofrenda floral ante el monumento a Rafael Ca-

sanova, con las emisiones de prueba de Canal 33 y las interferencias por RTVE como centro de atención. Joan Granados, director general de la CCRTV, anunció que las pruebas de emisión continuarán.

(Páginas 11 y 12)

Corcuera reitera "la necesidad de aislar a los que ejercen la violencia y a quienes les apoyan"

Bilbao. (Agencias.) - El ministro de Interior, José Luis Corcuera, reiteró ayer en Bilbao "la necesidad del pueblo vasco de aislar imperiosamente a los que ejercen la violencia y a quienes les apoyan". Corcuera se trasladó a la capital vizcaína para asistir a los funerales por los dos policías asesinados el pasado sábado en Izurza a manos de un comando terrorista.

A la ceremonia en memoria del inspector Martín Martínez Velasco y el agente del Cuerpo Nacional de Policía Pedro Antonio Fonte Salido asistieron, además del titular de Interior -que acudía por primera vez al País Vasco con motivo de un luctuoso suceso-, numerosas personalidades civiles y militares, entre las que cabe destacar al director general de la Policía, Jesús María Rodríguez Colorado, y el vicelendakari del Gobierno vasco, Ramón Jáuregui. Durante la ceremonia religiosa, oficiada en la parroquia de San José de Bilbao, se sucedieron las muestras de dolor e indignación de los familiares y compañeros de las víctimas.

El atentado de Izurza, que coincide con los doscientos días del secuestro del industrial Emiliano Revilla y el segundo aniversario del asesinato de Yoyes por parte de sus ex compañeros etarras, ha provocado las reacciones de los partidos políticos y de la opinión pública vasca. Así, el propio

Ayuntamiento de Izurza aprobó ayer, en una sesión plenaria y con los votos favorables de los concejales del PNV, una moción por la que condena los hechos acaecidos la tarde del sábado. Los concejales de Herri Batasuna no dieron su apoyo a esta iniciativa.

(Página 13)

Tribuna	7
Internacional	8
Política	11
Sociedad	15
Necrológicas	18
Cultura	19
Espectáculos	20
Cartelera	23
DEPORTES	25
Economía	37
Anuncios económicos	41
Tiempo	45
Pasatiempos	46
Día a día	47
Radio	47
Televisión	48
BONOLOTO	15
SÚPER PODIUM	16

Precio de venta de este ejemplar en el extranjero: Francia, 6 francos franceses; Italia, 1.800 liras; Gran Bretaña, 60 peniques; Suiza, 2 francos suizos; República Federal de Alemania, 2 marcos; Portugal, 110 escudos; Grecia, 130 dracmas; Bélgica, 35 francos belgas; Argentina, 2,5 australes; y Brasil, 100 cruzeiros.

Cataluña celebró ayer el Onze de Setembre, una vez más bajo el signo de la desunión

La polémica por la puesta en marcha de las pruebas de emisión del Canal 33, el segundo canal de la televisión autonómica catalana, y las interferencias de que han sido objeto estas prue-

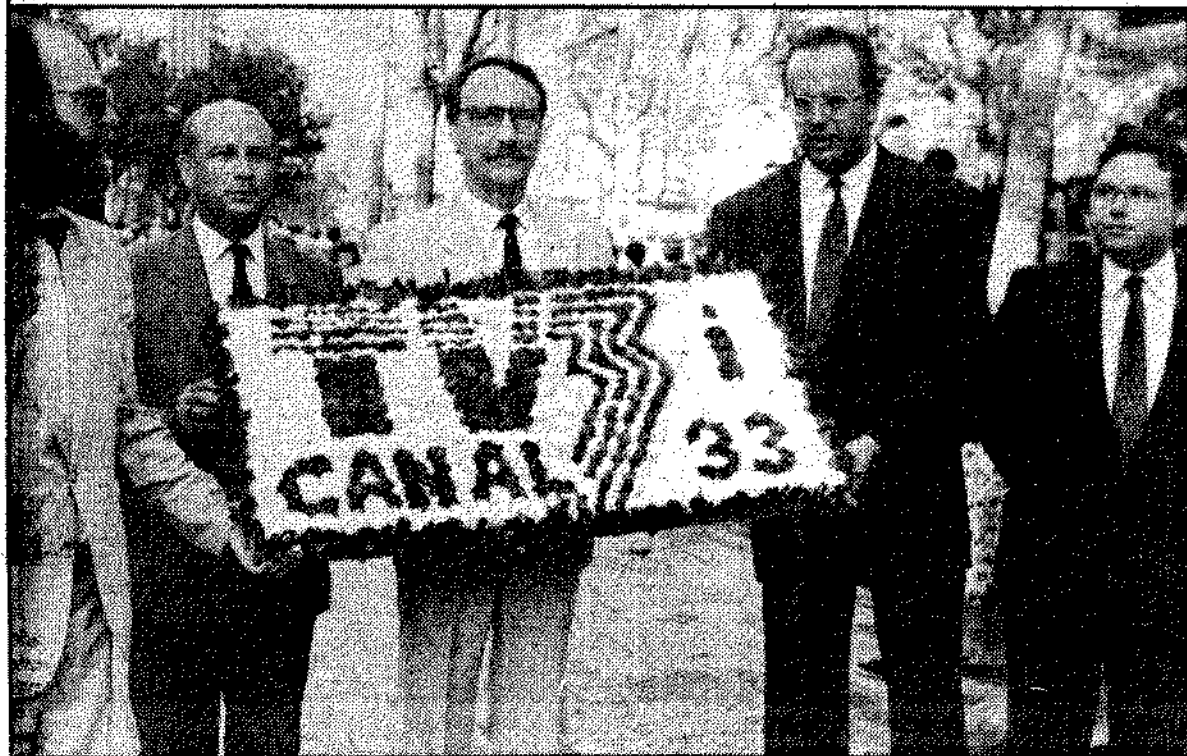
bas por RTVE centraron ayer la celebración del Onze de Setembre. Los actos institucionales, consistentes en una ofrenda floral ante el monumento a Rafael Casanova y en la tradicional re-

cepción ofrecida por el Parlament, estuvieron marcados por esta polémica, que se convirtió en el eje de todas las conversaciones. El presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, no quiso

pronunciarse sobre esta cuestión, mientras mayoría y oposición intercambiaban duras críticas. Por la mañana, grupos independentistas de diverso signo protagonizaron varios enfrenta-

mientos en el Fossar de les Moreres. Los incidentes se repitieron por la tarde, tras la celebración de varias manifestaciones independentistas, que se saldaron con varios detenidos.

FOTOS: CARLOS PÉREZ DE ROZAS

Joan Granados y Enric Canals realizaron su ofrenda floral ante el monumento a Casanova en nombre de TV3 y del nuevo Canal 33. En el homenaje a Casanova participaron también antiguos militares de la República.

El polémico Canal 33 centró el desarrollo de la Diada

La celebración institucional del Onze de Setembre se vio marcada ayer por el polémico inicio de las pruebas de emisión del Canal 33, la segunda televisión autonómica de Cataluña, y las interferencias de que fue objeto por Radiotelevisión Española, respondiendo a una orden de la Dirección General de Telecomunicaciones. Mientras prácticamente todos los dirigentes políticos catalanes hicieron referencia a la situación creada, equipos de redactores y cámaras de RTVE fueron objeto de insultos y amenazas cuando efectuaban sus labores informativas durante la Diada Nacional.

El presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, fue prácticamente el único dirigente político que evitó pronunciarse sobre esta polémica. Tras realizar su ofrenda floral ante el monumento a Rafael Casanova, Pujol afirmó que "el pueblo ha de procurar que se le respete, que sus derechos sean reconocidos de forma pacífica y dialogante. Nosotros no queremos, de ningún modo, que el Onze de Setembre sea una jornada reivindicativa que comporte enfrentamientos". Ya en su mensaje institucional con motivo de la Diada Nacional, emitido el sábado, Jordi Pujol evitó referirse a cualquier tipo de polémica política.

Granados asegura que las pruebas de emisión proseguirán a pesar de las interferencias

Por el contrario, el secretario general por delegación de Convergencia Democrática de Catalunya, Miquel Roca, se mostró muy crítico hacia la actuación de la Administración central. Roca dijo no entender cómo Radiotelevisión Española "puede incurrir en estas reacciones inexplicables", refiriéndose a las interferencias de que han sido objeto las emisiones de prueba de Canal 33, y comparó estas actuaciones con las realizadas por la dictadura franquista respecto a las emisiones de Radio Pirenaica. "El Gobierno central ha de dar a las pruebas experimentales de Canal 33 el mismo trato que a las realizadas por cualquier ayuntamiento", apostilló.

El criterio de la Administración central en esta polémica es el de que la Administración catalana no dispone de competencias para crear un segundo canal de televisión y que, por tanto, incurre en inconstitucionalidad en tal actuación. Sin embargo, la Generalitat

afirma estar en posesión de dictámenes jurídicos que ratificarían la validez legal de la decisión de la Administración autonómica. El director general de la CCRTV, Joan Granados, anunció en este sentido que el Canal 33 continuará emitiendo de acuerdo con los planes previstos, a pesar de las interferencias de RTVE.

Granados explicó a «La Vanguardia» que Canal 33 mantendrá las tres horas diarias de emisión a través de la frecuencia 47, consistentes en la reposición de una serie de TV3 y del "Telenotícies Vespre", seguido por un largometraje. El director de la CCRTV añadió que, a pesar de las interferencias, estas emisiones pueden ser captadas desde diferentes zonas de Barcelona y rechazó la posibilidad de que TV3 interfiera las emisiones de prueba del nuevo canal que RTVE pondrá en marcha en Cataluña en octubre. Granados sostuvo una conversación informal con el delegado del Gobierno en

Obiols pide un pacto institucional para evitar la excesiva proliferación de televisiones públicas

Cataluña. Francesc Martí Jusmet, al coincidir ambos en la recepción oficial del Parlament con motivo de la Diada Nacional, sin que nada trascendiera del encuentro.

Miembros del consejo de administración de la CCRTV expresaron en privado, en la recepción, su malestar por el hecho de no haber tenido conocimiento del inicio de las pruebas de emisión de Canal 33 "hasta un día antes". El consejo de administración de la CCRTV debería reunirse esta semana para estudiar la situación creada. No obstante, ayer no se había producido aún la convocatoria. La oposición parlamentaria también se mostró disconforme con la manera como se han iniciado estas pruebas, aunque, salvo los socialistas, hicieron extensivas sus críticas a la Administración central.

Así, el presidente del grupo aliadista, Jorge Fernández Díaz, se mostró contrario a la proliferación de canales públicos de televi-

sión, mientras Joan Hortalà, presidente del grupo de ERC, criticó tanto la "falta de previsión" del Gobierno catalán en la creación de Canal 33 como la actitud "prepotente" de la Administración central con las interferencias.

Amenazas a Sant Cugat

Más contundente en sus críticas fue el presidente del grupo socialista, Raimon Obiols, quien afirmó en Sant Boi que el Gobierno de CiU ha hecho "un flaco favor al país" al elegir los días anteriores al Onze de Setembre para iniciar las pruebas de emisión del nuevo canal. "Se ha optado por estas fechas para dar pretextos para que haya reacciones en contra y poder decir después que estas reacciones constituyen una ofensa para Cataluña", argumentó. Obiols ofreció, no obstante, un pacto institucional para evitar que "se malgaste el dinero de los ciudadanos" en la

creación de un número excesivo de canales públicos de televisión. "Con buena fe y voluntad se puede estructurar un sistema de televisión nacional, catalana y plural. En caso contrario, podemos encontrarnos con cinco o seis o siete canales públicos de televisión en Cataluña".

El próximo martes está prevista la llegada a Barcelona del director de TVE, Jesús Martín, y del director de informativos de TVE, Julio de Benito, para tratar de la creación del nuevo canal de RTVE en Cataluña, que tiene previsto comenzar a emitir el 17 de octubre. Equipos de redactores y cámaras de RTVE fueron objeto ayer de amenazas e insultos cuando realizaban la información sobre los actos del Fossar de les Moreres. Fuentes de RTVE en Sant Cugat indicaron que en aquella sede se habían recibido diversas amenazas que aconsejaron el reforzamiento de los sistemas de seguridad. Jóvenes nacionalistas lanzaron gritos a favor de la creación del Canal 33 y en contra de RTVE en las manifestaciones realizadas ayer con motivo de la Diada Nacional. Por otra parte, TV3 no cubrió los actos conmemorativos de la jornada en Sant Boi, organizados por los ayuntamientos del Baix Llobregat.

Una jornada festiva que giró en torno a la recepción institucional del Parlament y a las ofrendas florales

Todos los partidos parlamentarios, así como diferentes entidades ciudadanas, participaron ayer en la ofrenda floral ante el monumento a Rafael Casanova, uno de los actos institucionales con que tradicionalmente se celebra el Onze de Setembre. El presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, fue una de las primeras personalidades en depositar una corona de flores ante el monumento, situado en la confluencia de las calles Ali Bey y Ronda de Sant Pere. Pujol pasó revista a una formación de Mossos d'Esquadra y saludó a los miembros del Consell Executiu de la Generalitat, que asistieron en pleno.

El ex presidente del Parlament de Catalunya, Miquel Coll Aletorn, también acudió a la ofrenda floral, pese a su avanzada edad. Coll Aletorn fue objeto de una cálida ovación por parte de los presentes en su primera aparición pública tras su reciente intervención quirúrgica. Posteriormente, participaron ante el monumento el

presidente del Parlament, Joaquim Xicoy, acompañado de la Mesa de la Cámara catalana; el alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall; el presidente de la Diputación barcelonesa, Manuel Royes —que fue el más madrugador—, y la práctica totalidad de dirigentes de los partidos políticos parlamentarios.

Entidades

También acudieron a la ofrenda representantes de diversas entidades ciudadanas, como el Fútbol Club Barcelona, el Real Club Deportivo Español y el Joventut de Badalona. La nota polémica la pusieron el director general de la Corporación Catalana de Radio y Televisión, Joan Granados, y el director de TV3, Enric Canals, quienes depositaron al pie de la estatua un ramo de flores con la inscripción TV3-Canal 33. Prácticamente todas las conversaciones giraron en torno a la polémica sobre los nuevos canales de televisión en

Cataluña, junto con el concierto de Amnesty International, al que asistieron muchos de los participantes en la ofrenda.

También muchos de los participantes en la ofrenda se desplazaron posteriormente al Parlament de Catalunya, donde su presidente y la Mesa de la Cámara ofrecieron la tradicional recepción a los representantes de la vida política, cultural y social de Cataluña. Durante más de dos horas, diputados de diferente signo conversaron sobre el inicio del nuevo curso político y sobre la guerra de las televisiones que, al decir de la mayoría de parlamentarios, no llegará a ser cruenta.

El ambiente general de la Diada Nacional fue en todo momento festivo, lejos de las reivindicaciones que caracterizaron otras jornadas en años anteriores. Pocas señeras en los balcones y también escasa afluencia de ciudadanos a las manifestaciones. La mayoría celebró un Onze de Setembre caluroso y soleado en las playas.

Coll Aletorn recibe el saludo del conseller Laporte en la recepción del Parlament

Catalunya celebró ayer el Onze de Setembre, una vez más bajo el signo de la desunión

Varios detenidos a causa de los incidentes que pusieron fin a la Diada en Barcelona y Girona

Grupos de jóvenes independentistas protagonizaron a última hora de la tarde de ayer en Barcelona y Girona diversos altercados en los centros de las respectivas ciudades, una vez concluidas las manifestaciones con motivo de la Diada Nacional. Los incidentes se iniciaron en Barcelona al poco de finalizar las marchas que las dos ramas del MDT, la Crida y la izquierda extraparlamentaria habían convocado para la tarde de ayer. La policía realizó una treintena de detenciones.

Efectivos de la Policía Nacional con material antidisturbios disolvieron a varias decenas de jóvenes independentistas que se habían concentrado frente al Gobierno Civil de Barcelona y sobre el que arrojaron piedras, hiriendo a un policía. Posteriormente, los incidentes se desarrollaron en la plaza de Cataluña, donde fueron volcados varios coches y los manifestantes increparon a la policía con gritos de "fora les forces d'ocupació".

Una bandera española que portaban los mismos manifestantes fue quemada junto a un contenedor de basuras en las Ramblas, lo que provocó una primera intervención de los bomberos, al tiempo que las sillas del popular paseo eran utilizadas para realizar barricadas en la calzada. La hamburguesería McDonalds fue apedreada por un grupo de unas cuarenta personas que posteriormente prendieron fuego a la puerta principal, lo que requirió de nuevo la rápida intervención de los bomberos. A última hora de la tarde la Policía Nacional empleó material antidisturbios para disolver a los grupos de manifestantes que seguían quemando papeleras y cabinas en las Ramblas.

Enfrentamientos

La Diada Nacional de este año se inició ya con unos incidentes que tuvieron por escenario el Fossar de les Moreres y como protagonistas a las dos ramas del Moviment de Defensa de la Terra (MDT). Miembros del MDT-IPC y de su escisión, MDT-PSAN, se enzarzaron en una pelea con piedras, cascos protectores, palos de bandera, porras y barras y escudos de hierro, que arrojó el saldo de una docena de contusionados y cinco heridos leves que necesitan asistencia médica.

Los hechos se produjeron a las 7 de la mañana cuando unos cuarenta jóvenes del MDT-PSAN pretendían aproximarse al Fossar de les Moreres para iniciar los preparativos de la concentración que

Los incidentes pusieron fin, un año más, a la Diada. A la derecha, Maragall deposita una corona en el monumento a Casanova

Grupos de jóvenes volcaron diversos vehículos y quemaron una bandera española

esta organización debía realizar al mediodía. En el lugar se encontraba un grupo de integrantes del MDT-IPC que montaban guardia en el simbólico recinto en espera de los actos que, también al mediodía, iban a celebrarse en el paseo del Born. Al parecer, tras una discusión llegó el enfrentamiento físico entre ambas facciones, que se han responsabilizado mutuamente de los incidentes.

La tradicional convocatoria independentista en el Fossar de les Moreres congregó a un numeroso público, muy joven en su mayoría, que llenó el paseo del Born para escuchar y corear las intervenciones de los representantes del MDT-IPC, HB y Frente Popular Galega (FPG).

La figura de Carles Castellanos, militante del MDT-IPC y profesor de la Universitat Autònoma encarcelado en Alcalá Meco, fue el punto central del acto político, en el cual las intervenciones de los distintos oradores se intercalaron con la lectura de numerosos comunicados de solidaridad —como el remitido por los presos de Terra Lliura, ETA y el Exercito Gue-

rrilheiro do Povo Galego— y con los gritos en favor de la independencia. Tras la lectura de una carta del propio Castellanos, en la que alentaba a sus compañeros a proseguir la lucha por sus ideales, tomó la palabra el eurodiputado por Herri Batasuna, Txema Montero, que trazó un paralelismo entre la situación por la que pasan los independentistas vascos y catalanes. El abogado abertzale animó a los asistentes a hacer de la Diada "una jornada reivindicativa y no una fiesta folklórica e institucional". Montero afirmó que "el pueblo vasco tiene mucho que aprender del pueblo catalán, sobre todo en la lucha en favor de su propia lengua".

Manifestación de IC

Al mediodía, la manifestación convocada por Iniciativa per Catalunya (IC) y Comisiones Obreres se desarrolló sin ningún incidente de importancia y en un ambiente de serenidad reivindicativa. Participaron alrededor de 3.000 personas e iba encabezada por una pancarta con el lema

"Més poders per una Catalunya de tots", que llevaban, entre otros líderes de IC, Rafael Ribó, Josep Lluís López Bulla, Jaume Nualart y Marià Pere, reivindicando el derecho a la autodeterminación. Terminó con la lectura de un manifiesto frente al monumento a Rafael Casanova.

Por la tarde, entre las 5 y las 7, realizaron el mismo recorrido las manifestaciones convocadas por Esquerra Republicana de Catalunya, la Crida, las dos ramas del MDT, el Moviment Comunista de Catalunya y la Lliga Comunista Revolucionaria. Los enfrentamientos registrados durante la mañana entre las dos ramas del MDT impidieron un lema unitario y motivó que la manifestación de la Crida se situara entre la de las dos facciones del MDT para evitar posibles incidentes. Pese a esta desunión, tanto los lemas coreados por los asistentes como las pancartas que lucía eran muy parecidas. Gritos de "llibertat patriotes catalans", "independència" o "llibertat Carles Castellanos" fueron coreados insistentemente por los asistentes a las manifestaciones.

Para Jordi Sanchez, dirigente de la Crida, el Onze de Setembre "ha experimentado un retroceso claro al haberse producido enfrentamientos entre grupos independentistas".

La ofrenda en Sant Boi reunió a los alcaldes del Baix Llobregat

La práctica totalidad de los alcaldes del Baix Llobregat participaron en la ofrenda que cada año se realiza ante la tumba de Rafael Casanova, en la iglesia parroquial de Sant Baldri, en Sant Boi de Llobregat. La presencia de un elevado número de concejales y altos cargos de los ayuntamientos, en su mayoría socialistas, contrastó con la escasa asistencia de público a los actos, según informa nuestro corresponsal, Xavier Arjalaguer. A diferencia del pasado año, el alcalde de Martorell, Salvador Esteve, el único convergente de la comarca, también tomó parte en esta ofrenda, organizada por los ayuntamientos del Baix Llobregat.

Al igual que en años anteriores, los socialistas catalanes fueron el único partido que desplazó su plana mayor al acto. La representación del PSC estuvo encabezada por el presidente del partido, Joan Reventós; el primer secretario, Raimon Obiols; el alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, el presidente de la Diputación de Barcelona, Manuel Royes; el portavoz en el Parlament, Joan Armet, y el secretario de organización, Josep Maria Sala. Por CDC, la delegación estuvo encabezada por dos de sus militantes en el Baix Llobre-

gat, el diputado en el Congreso Pere Baltà y el diputado en el Parlament y máximo responsable de CDC en la comarca, Antoni Jordà. Iniciativa por Cataluña estuvo representada por Francesc Baltasar, alcalde de Sant Feliu de Llobregat y vicepresidente de la Diputación de Barcelona.

Al finalizar el acto, Obiols criticó la política del Gobierno de CiU de "la queja por la queja", ya que, en su opinión, "en el actual contexto de vitalidad de la sociedad catalana, de horizonte olímpico y de un país que está progresando económicamente, esta política es simplemente una pérdida de tiempo". El dirigente socialista expresó su convicción de que "lo que se debe hacer es aprovechar los instrumentos de que disponemos. Desde una óptica socialista, incluso nacionalista, el nacionalismo no es hoy la queja ni el mal humor, sino construcción, trabajo y empuje para avanzar".

Actos en las comarcas

En todas las comarcas y localidades catalanas se celebraron ayer actos conmemorativos de la Diada. En Lleida se realizó una manifestación convocada por IC y CC.OO, con escasos participantes. El Ayuntamiento de la ciudad había convocado un acto festivo en la Seu Vella, al que asistieron el alcalde de Lleida, Manuel Oronich, y el conseller de Cultura de la Generalitat, Joan Guitart.

En Tarragona, los partidos políticos y el gobierno municipal desfilaron ante el monumento a Rafael Casanova, donde realizaron la tradicional ofrenda de flores, y el alcalde, Josep Maria Recasens, efectuó un breve parlamento conmemorativo.

La Diada Nacional se conmemoró también en Terrassa, con un homenaje al desaparecido ex presidente de la Generalitat Josep Tarradellas, que contó con la asistencia de la viuda del ex presidente, Antonia Macià, y su hijo, Josep Tarradellas.

El consejo comarcal del Priorat organizó ayer un homenaje a los patriotas catalanes con una ofrenda ante el monumento a Joan Pere Barceló, conocido como Carrilet, quien participó en la guerra contra Felipe V. Por su parte, el alcalde de Calella, Ramon Bagó, dedicó siete minutos de su discurso institucional, según informa nuestro corresponsal Jaume Valls, a descalificar a los socialistas, quienes realizaron la ofrenda floral a Rafael Casanova por la mañana. Al respecto, Bagó afirmó que "suerte que Casanova está muerto, porque si no, se hubiera levantado y les hubiera dicho: ¡cuatro frescas a esos señores!".

MANAGEMENT SCHOOL

C U R S O L E C T I V O 1 9 8 8 - 1 9 8 9

Programa Master en Ciencias de los Negocios

El Programa Master es una carrera de dirección y administración de empresas de tres años de duración.

Su plan de estudios y la metodología con que éste se aplica desarrollan la capacidad de análisis de los problemas y el dominio de los instrumentos técnicos y científicos necesarios para la toma de decisiones, proporcionando un conocimiento profundo de la empresa como sistema integrado y de las funciones de sus diferentes áreas.

Para asistir a nuestras Sesiones Informativas sobre los Programas del Curso, solicite hora concertada telefónicamente.

Programas de Formación Empresarial Superior

Los Programas de Formación Empresarial Superior (Dirección Económico-Financiera y/o Dirección Comercial) tienen duración anual y van dirigidos a personas que ya conocen la política general de la empresa pero necesitan una alta especialización en alguna de las distintas áreas funcionales de la misma.

MANAGEMENT SCHOOL

Espinoy, 12 bis - Tels. 418.31.00/09 - 08023 Barcelona

LA VANGUARDIA

SÁBADO, 12 DE SEPTIEMBRE DE 1992

Fundada en 1881 por don Carlos y don Bartolomé Godó

Número 39.791 90 ptas.

Graves dificultades para financiar la Seguridad Social de 1993

El Gobierno estudia privatizar la gestión de la incapacidad laboral transitoria • página 47

El presidente dice que votaría contra la ley

Pujol rechaza la nueva ampliación del aborto legal

BARCELONA. — El presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, declaró ayer que, de poder hacerlo, votaría en el Parlamento en contra de la ampliación de la despenalización del aborto, según el proyecto de nuevo Código Penal aprobado por el Gobierno y remitido a las Cortes. "Personalmente soy antiabortista. Esta modificación de la ley no es acertada. El equilibrio en temas de conciencia es muy difícil de conseguir, se había llegado a él y creo que no debería haberse roto. No considero acertada la medida y, si pudiera votar en el Parlamento, votaría no", afirmó el presidente en unas declaraciones a Antena 3 de Radio. El grupo de Convergència i Unió en el Congreso de los Diputados ya ha decidido dar libertad de voto a sus diputados sobre esta polémica cuestión. **PÁGINA 9**

FLORES EN LA DIADA. Jordi Pujol deposita flores ante el monumento a Rafael Casanova, lugar de cita institucional dentro de los actos oficiales de la fiesta nacional de Cataluña. **PÁGINAS 10 Y 11**

Los últimos sondeos dan un dramático empate en el referéndum de Maastricht

Mitterrand, operado de urgencia en la fase decisiva de la campaña

François Mitterrand

PARÍS. — En plena recta final de la campaña del referéndum sobre el tratado de Maastricht y coincidiendo con nuevas encuestas que dan un empate entre el sí y el no en la trascendental consulta del día 20, el presidente de la república, François Mitterrand, de 76 años, ha sido intervenido urgentemente de una afección en la próstata que le obligará a convalecer en el hospital durante los próximos días. Salvo complicaciones no probables, Mitterrand permanecerá ingresado entre cinco y seis días. De acuerdo con la Constitución, que no prevé la sustitución del jefe del Estado salvo en caso de impedimento o muerte, el primer ministro, Pierre Bérégovoy, será quien presida el Consejo de Ministros del próximo miércoles. Según los primeros partes médicos, la operación, motivada por una afección benigna, consistió en una recesión endoscópica por vía natural, y se realizó con anestesia general al paciente. **PÁGINA 3**

ÍNDICE

Sumario	2
Internacional	3
Política	7
Opinión	12
Sociedad	15

CIENCIA

Mimetismo, estrategia animal para subsistir

REVISTA

Jesús Gil quiere cobrar el derecho a informar

Deportes	23
Cultura y Espectáculos	31
Anuncios clasificados	42
Economía	47

68 PÁGINAS

Edita e imprime: T.I.S.A.
Redacción y administración:
Pelayo, 28. 08001 BARCELONA.
Teléfono 301-54-54. Telefax 318-55-87.
Télex: 54.530 y 54.781.

INGLÉS VIVO

El inglés con vida, en un ambiente especial.

Barcelona: Diagonal 601
Pº de Gracia 11, Esc. B, 4º
Sabadell:
Advocat Cirera 20-22
Info gratis: 900-399 399

WALL STREET INSTITUTE
SCHOOL OF ENGLISH

La celebración del Onze de Setembre

■ El Onze de Setembre tuvo ayer, una vez más, un marcado carácter festivo y únicamente las formaciones independentistas mantuvieron el tono reivindicativo. Los actos institucionales, que se desarrollaron en el Parlament y ante el monumento y la tumba de Rafael Casanova, centraron la actividad política del día

El éxito de los JJ.OO. y la preocupación por la recesión económica presiden la Diada

Los principales líderes resaltan que la cita olímpica ha contribuido a reforzar la catalanidad

BARCELONA. (Redacción.) - El impacto de los Juegos Olímpicos, la preocupación por la recesión económica, con el tratado de Maastricht de por medio, y el carácter nacional de Cataluña presidieron la celebración de la Diada Nacional, que tuvo marcado carácter festivo y que sólo ERC y otras formaciones independentistas extraparlamentarias mantuvieron como reivindicativa.

Los principales escenarios políticos de la celebración fueron, como cada año, la recepción en el Parlament y las ofrendas florales al monumento a Rafael Casanova, en Barcelona, y en su tumba, en Sant Boi de Llobregat, marcos en los cuales los dirigentes políticos expusieron sus inquietudes sobre el momento y, en algunos casos, coincidieron en señalar que el éxito de los JJ.OO. había supuesto un fortalecimiento de la catalanidad del país.

Jordi Pujol aseguró, en uno de estos comentarios, que "la jornada patriótica de la Diada está marcada este año por los Juegos, que nos dejan bien situados ante un futuro en el que se debe trabajar para superar la crisis económica que afecta a toda Europa; en el conjunto de España, si

La plana mayor del PSC efectuó la tradicional ofrenda floral ante el monumento a Rafael Casanova

hay una parte, un país, con capacidad para salir adelante, somos nosotros, aunque tengamos problemas". Pujol se refirió a la financiación autonómica y a los "roces" con el Gobierno "por las competencias insuficientes que tenemos o por las que intentan arrebatarlos con nuevas leyes básicas". El presidente reiteró que "Cataluña, dentro de España, es una realidad nacional diferenciada y debe tener un trato adecuado pese a que hemos mejorado en relación a la situación que teníamos, pero necesitamos que esta realidad sea más plenamente reconocida".

Pasqual Maragall, por su parte, señaló que la de ayer era la "Diada olímpica y, sobre todo, paralímpica", y que en el periodo olímpico se ha demostrado que "es posible hacer compatibles la defensa de la identidad nacional de Cataluña y su apertura, y esto es una gran noticia para todos nosotros y para el resto de España". Maragall recordó que Rafael Casanova era, como conseller en cap de la época, como el alcal-

Pujol reitera su mensaje optimista sobre la superación de la crisis en Cataluña y Obiols habla de "modelo catalán"

de de Barcelona hoy y añadió que "lo que siento en este momento es que el conseller en cap, que es mi antecesor, hizo el 11 de septiembre de 1714 lo que tenía que hacer".

En una línea muy parecida, Raimon Obiols argumentó que los Juegos han dado a conocer ante el mundo "una pequeña y gran nación europea, vieja para la historia, pero

La celebración del Onze de Setembre

APUNTES

DIADA EN LA EXPO

La Diada se celebró también en el pabellón de Cataluña en la Expo de Sevilla, presidida por Josep Gomis, conseller de Governació, en un marco en el que abundaron las sardanas, el canto coral y la música clásica. La celebración congregó a numerosos catalanes desplazados estos días a la Expo

INSPECCIÓN A FONDO

Mossos d'Esquadra y Guardia Urbana extremaron las medidas de seguridad en torno al monumento a Rafael de Casanova en Barcelona. Se inspeccionaron hasta las cloacas y la grúa se llevó los coches que podían obstaculizar el paso

FUNCIONAR COMO ESTADO

El alcalde de Vilanova i la Geltrú y diputado de CiU en el Parlament, Esteve Orriols, manifestó, tras hacer una ofrenda ante el monumento a Macià, que "es necesario reivindicar un país con funcionamiento de Estado"

INDEPENDENCIA SEGÚN EA

El portavoz de EA en el Congreso, Joseba Azkarraga, expuso en el Born, ante las bases de ERC, su idea de independencia: "No supone poner alambradas para que no entren españoles ni franceses, aunque tal vez habría que poner alguna para que no se nos colaran tantos chorizos"

joven por la ilusión y la esperanza, que es capaz de hacer muy bien las cosas", y se refirió al "modelo catalán", que definió como "modelo de la convivencia, de la participación, de la eficacia del sector público, de un buen entendimiento entre las instituciones y de una afirmación nacional que no se basa en el enfrentamiento o el odio nacional, sino en la afirmación de lo que libremente queremos ser nosotros mismos".

Reforma del Estado

Según Obiols, "esta Diada debería ser prenda de continuidad hasta conseguir una plena realización nacional de Cataluña en el marco de una reforma en profundidad del Estado y de construcción de una Europa que hoy se encuentra en crisis como consecuencia del resurgimiento de otros tipos de nacionalismos que no tienen nada que ver con el espíritu catalán". En este contexto, Obiols cree que "no es casualidad que personalidades políticas como Pujol o Maragall tengan actualmente la presidencia de instituciones europeas".

Ángel Colom, en cambio, desde su perspectiva independentista, afirmó que la Diada de este año venía marcada por un claro acento de europeísmo: "Todo el debate de Maastricht, la Europa unida, la incógnita del inminente referéndum francés, en el que esperamos gane el sí, ayuda a nuestra propuesta". Rafael Ribó, por su parte, recordó que la Diada está enmarcada en un contexto de incertidumbres a escala mundial en materia de economía, de paz y de desequilibrios, mientras Aleix Vidal-Quadras explicaba que la ofrenda floral efectuada por vez primera por Nuevas Generaciones, la rama juvenil del PP, en el monumento a Rafael de Casanova había

ERC depositó un mural floral en el monumento a Rafael de Casanova

que interpretarla como un acto de normalidad y participación en una jornada festiva y no descartó que, en próximas ediciones, sea el propio partido el que se sume a esta iniciativa. Vidal-Quadras, de hecho, ya estuvo presente ayer en la tumba de Rafael de Casanova, en Sant Boi.

Precisamente en los actos celebrados en Sant Boi destaca, según

Carles Mestres, el hecho de que la ofrenda se efectuó con participación unitaria de todas las instituciones catalanas incluyendo, como novedad, el Govern de la Generalitat, que estuvo representado por el conseller Ignasi Farreres. Efectuada esta ofrenda unitaria, acudieron los miembros de ERC para hacer su ofrenda particular, actitud que la-

ERC pone a Eslovaquia como modelo

■ Ángel Colom señaló ayer en el Born —en una comida-mitín que reunió a unos dos mil militantes de ERC— que el ejemplo a seguir por Cataluña es el proceso de independencia emprendido por Eslovaquia y reiteró su afirmación de que la integración en el Estado español no reporta ningún beneficio a Cataluña.

El recuerdo de los detenidos por su presunta vinculación a Terra Lliure fue el denominador común de los numerosos actos independentistas, que culminaron con la concentración en la plaza de Urquinaona de unas diez mil personas que participaron en las diversas manifestaciones convocadas. La presencia en primera fila de familiares de presos dio a las marchas independentistas un cierto carácter de manifestación unitaria. El grupo más numeroso fue el formado por ERC y la Crida, que desfiló bajo el lema "Independència és democràcia". También destacó la nutrida representación del PCC, que se manifestó precedida del MDT y Catalunya Lliure.

mentaron los representantes de las otras fuerzas políticas.

Con motivo de la Diada se inauguró precisamente ayer la emisora institucional Catalunya Informació, lo que sirvió a Jordi Pujol para insistir en que "una mayor difusión de la lengua catalana es necesaria si queremos que Cataluña mantenga su identidad nacional". ●

NESTLÉ LE OFRECE LA GAMA NESCAFÉ MÁQUINAS AUTOMÁTICAS. LOS MEJORES CAFÉS PARA SU EMPRESA.

Nestlé, líder mundial en alimentación y en el mercado de productos para el Vending, le ofrece la gama de Nescafé para Máquinas Automáticas. La mayor gama de cafés solubles especialmente elaborados para máquinas automáticas.

NESCAFÉ NATURAL M.A. Atomizado.

NESCAFÉ ORO M.A. Liofilizado.

NESCAFÉ ORO DESCAFEINADO M.A. Liofilizado.

NESCAFÉ SOLO M.A. Liofilizado.

Esta gama se adecúa perfectamente a cual-

quier máquina dispensadora. Sea cual sea el tipo que haya instalado en su empresa, el resultado siempre será el mismo: un café aromático y tan bueno como el mejor café exprés.

Compruebe la confianza y calidad que le da el mayor especialista en café del mundo que cuida al máximo los más mínimos deta-

lles. Porque Nestlé, además de tener la más completa gama de cafés solubles para el Vending, dispone de un equipo de profesionales que le asesorarán sobre cualquier aspecto del servicio para máquinas automáticas.

Conozca fácil y rápidamente todas las ventajas que le ofrece NESTLÉ FOODSERVICE llamando al número **900 200 401**. Recibirá totalmente gratis "El Libro del Vending".

LA VANGUARDIA

JUEVES, 12 DE SEPTIEMBRE DE 1996

Fundada en 1881 por don Carlos y don Bartolomé Godó

Número 41.240 125 pts.

La Diada de Sant Boi resalta el progreso de Cataluña

Roca, Carbonell, Vila, Pujol, Reventós y Benet entonan "Els segadors" en la clausura del 20 aniversario de la Diada de Sant Boi

El 20 aniversario de la primera fiesta nacional sirve para recordar los avances habidos pero también las carencias

SANT BOI DE LLOBREGAT. — Los oradores del acto de conmemoración del XX aniversario de la primera Diada en libertad, celebrada en Sant Boi en 1976 —desde Jordi Carbonell a Jordi Pujol, pasando por Miquel Roca, Joan Reventós y Pere Portabella—, se refirieron al avance político, económico y de bienestar que ha experimentado Cataluña en estos veinte años, aunque también se pusieron de relieve las carencias. Asimismo, manifestaron la necesidad de unidad y pluralismo para seguir avanzando en el espíritu del acto conmemorado. **PÁGINAS 9 A 12**

ÍNDICE

Sumario	2
Internacional	3
Política	9
Opinión	16
Sociedad y Ciudades	20
Deportes	27
Cultura y Espectáculos	33
Anuncios clasificados	46
Economía	51

72 PÁGINAS

Edita e imprime: T.I.S.A.
Redacción y administración:
Pelayo, 28. 08001 BARCELONA.
Teléfono 301-54-54. Telefax 318-55-87.
Internet: <http://www.vanguardia.es>

El presidente del Gobierno sale públicamente en defensa de su ministro

Aznar apoya a Serra, del que dice que tiene por delante una larga tarea en Defensa

MADRID. — El presidente del Gobierno, José María Aznar, reafirmó ayer su apoyo al ministro de Defensa, Eduardo Serra, ante las acusaciones de corrupción que está recibiendo en los últimos días y pidió a los ciudadanos que estén tranquilos, porque los tiempos de "ven-

davales y gusanos goebbelsianos" no volverán. En rueda de prensa en el Congreso, el presidente defendió a su ministro y aseguró que se siente tranquilo al respecto. Del ministro de Defensa dijo que "tiene por delante una tarea de enorme magnitud" en los próximos años.

También se refirió Aznar a Vidal-Quadras, de cuyo relevo al frente del PP catalán dijo que no tiene su origen en los ataques que dirigió a CiU, sino en un "proceso de reflexión" del PP en Cataluña y aseguró que se seguirá mostrando prudente en esta cuestión. **PÁGINA 13**

Saddam atacó dos cazas norteamericanos de patrulla en la zona de exclusión

Clinton prepara otra operación de castigo tras la provocación de Irak

WASHINGTON. — Una escuadrilla de superbombarderos estratégicos B-52, dotados de misiles Cruise de una gran potencia de fuego, se dirigen desde la isla de Guam hacia la base de Diego García, en el océano Índico, después de que ayer los servicios antiaéreos iraquíes atacaran con misiles tierra-aire dos cazas F-16 norteamericanos de patrulla en el norte de Irak. El secretario de Defensa, William Perry, dijo

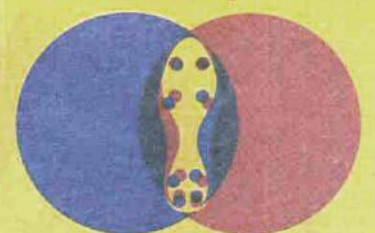

Saddam Hussein

que "nuestra respuesta será desproporcionada respecto a las provocaciones que hemos recibido". Y anunció que EE.UU. no había pedido permiso a Arabia Saudí para ubicar los F-117A —aviones que pueden evitar ser detectados por los radares enemigos— en una base saudí. "Hemos pedido autorización a otro país, que nos la ha concedido", añadió, refiriéndose previsiblemente a Kuwait. **PÁGINA 3**

NUEVO COLECCIONABLE

EL GRAN ALBUM DEL BARÇA

GRATIS

El domingo con "La Vanguardia", el estuche y las seis primeras láminas

Brighton

idiomas

Al reservar tu plaza antes del día 20 te ofrecemos:

Los mismos precios del curso 95-96 para todo el curso 96-97, y GRATIS: los libros y la matrícula.

T. 487 04 00 • 902 200 600

5 Centros en Barcelona
Rbla. Catalunya 66 • Pelayo 52

■ El acto central de la Diada congregó a unas 25.000 personas, según los organizadores, en Sant Boi de Llobregat. Rememoraron la jornada vivida en el mismo lugar hace 20 años. Superado el lema de entonces —“Llibertat, amnistia, Estatut d'Autonomia”—, los oradores pidieron la unidad de los catalanes para seguir avanzando.

La celebración del Onze de Setembre

Cataluña rememora una gran ilusión

PATRICIO SIMÓN

Unas 25.000 personas se dieron cita en el acto de Sant Boi de Llobregat

JOSÉ ANTICH
CRISTINA SEN

BARCELONA. — Veinte años después de la Diada de 1976 en Sant Boi de Llobregat representantes de las instituciones catalanas, dirigentes de los partidos y de las organizaciones sindicales se dieron de nuevo cita ayer en la misma plaza para recordar aquel evento. El acto, como el de hace dos décadas, se convirtió en un canto a la unidad. Poco importó que faltaran Esquerra Republicana y Partido Popular. Los dos polos de la conciencia nacional de Cataluña se dieron sorprendentemente la mano a la hora de boicotear una conmemoración que pretendía ser unitaria y que si no lo consiguió en la tribuna fue exclusivamente por problemas partidistas.

Abajo, entre el público, la unidad de los cerca de 20.000 asistentes fue total y los diferentes oradores consiguieron con una enorme generosidad en sus parlamentos que nadie que fuera catalanista, nacionalista o independentista pudiera sentirse excluido. Veinte años después, Cataluña rememoró algo más que un acto político: revivió una gran ilusión.

No hubo gritos de “Llibertat, amnistia y Estatut d'Autonomia” ya que el paso del tiempo ha dejado obsoletas las tres reivindicaciones. Sin embargo, inalterables al transcurrir de los años, las soflamas a la unidad del pueblo catalán en sus reivindicaciones estuvieron presentes en todos los parlamentos y de una manera muy destacada en la intervención inicial de Miquel Roca, ex secretario general de Convergència.

También fue unánime la petición de más poder para Cataluña. El presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, la expresó en forma de reconocimiento plurinacional de España y otros como Jordi Carbonell —que habló en nombre de la extinta Assembla de Catalunya— situaron en el horizonte hoy en día utópico de la independencia.

AIRE DE UNIDAD

■
La ausencia de ERC y PP no impide que el acto tenga un carácter unitario

Disturbios en la Rambla

ALTO EN EL CAMINO

■
Pujol y Reventós dicen que Cataluña está lejos de sus objetivos políticos

El acto fue, además, un alto en el camino. Los oradores —además de Roca, Pujol y Carbonell, intervinieron Joan Reventós como presidente del Parlament, Pere Portabella y el alcalde de Sant Boi, Xavier Vila— volvieron durante un par de horas la vista hacia atrás, se sintieron orgullosos del trayecto recorrido y se felicitaron colectivamente. “No hemos hecho aun el ‘cim’”, sentenció Reventós. Pujol, instantes después, esgrimía la misma idea al asegurar “no hemos llegado al final”. Poco importante fue que la plaza no se llenara —la transmisión por televisión y las previsiones de lluvia ahuyentaron a muchos asistentes— ya que los presentes, con sus continuos aplausos, calentaron un acto que tuvo ingredientes de nostalgia y que pretendía remover la conciencia colectiva.

Pero de la mano del pasado llegaron también los mensajes de futuro. El presidente de la Generalitat destacó la necesidad de revisar y continuar con las

movilizaciones como una forma de conseguir las cuotas de autogobierno que falta por alcanzar. Pujol explicó que el camino recorrido por Cataluña en los últimos veinte años se ha debido gracias a “todos” los partidos políticos, sindicatos, ayuntamientos y organizaciones sociales. “Además de la unidad política, ha habido una unidad de fondo que es la que ha facilitado el avance del pueblo catalán en una única dirección”. El dirigente nacionalista no olvidó los retos del presente, como la cohesión social y la integración en

Europa y explicó que Cataluña, pese a su “escaso” poder político, ha sabido hacerse un hueco en el mundo gracias al esfuerzo que se ha hecho para avanzar en estos aspectos. Pujol apeló al “sentimiento de patria” y al “orgullo y ambición por construir el país” como forma de cerrar un discurso en el que quiso transmitir que el pasado es el mejor legado para seguir construyendo el futuro. El presidente trató en todo momento de alejar los fantasmas del escepticismo que, a su entender, pueden empañar la conciencia de Cataluña como pueblo.

Como presidente del Parlament, Joan Reventós quiso transmitir el contenido de sus palabras y la defensa de la unidad de todas las fuerzas catalanas a las formaciones que ayer decidieron ausentarse del acto. El dirigente socialista, que abogó por la obtención de mayores cuotas de autogobierno, también hizo un llamamiento para el mantenimiento “del equilibrio político, la convivencia y la paz”.

Como primer orador, Roca marcó el tono de reivindicación unitario que después presidió todos los discursos. El dirigente de CDC reconoció los diferentes puntos de vista de la ciudadanía de Cataluña y explicó que esta diversidad “no tiene que estropear” el futuro del país. Para Roca, durante los últimos 20 años los catalanes han hecho “más que lo que nuestros enemigos hubiesen querido”. Por ello, reivindicó el “derecho a recordar y a mirar el pasado con satisfacción”.

Quizás el tono más crítico fue el utilizado por Pere Portabella, vinculado a Iniciativa per Catalunya (IC), quien subrayó en diversas ocasiones la necesidad de que la construcción del país surja del esfuerzo común. “El que crea que lo puede hacer solo, se equivoca. Las actitudes patrimonialistas no nos harán avanzar”, señaló. Asimismo, Portabella aprovechó el acto para solicitar la conmemoración de los 25 años de la Asamblea de Cataluña, cuyo aniversario será en octubre. ●

ANECOTARIO

PAREJA DE PRESIDENTES

“Como ha dicho Jordi”, “como decía Joan”. La pareja de presidentes, el de la Generalitat y el del Parlament, fueron dos amigos entrañables sobre el escenario. Codo con codo, se susurraron comentarios y se citaron en sus discursos. No en vano, el paso del tiempo no ha hecho mella en las ilusiones compartidas

EL ACTIVISTA

Jorge Trias Sagnier suplió de sobras la ausencia del Partido Popular. El diputado hizo sonar las palmas incluso cuando se criticó veladamente la negativa de su partido a participar o se alentó la unidad del catalán. Sólo cuando se entonó “Els segadors”, su activismo menguó. Y es que en esta ocasión, la letra no se había repartido

AROMA DE GALA

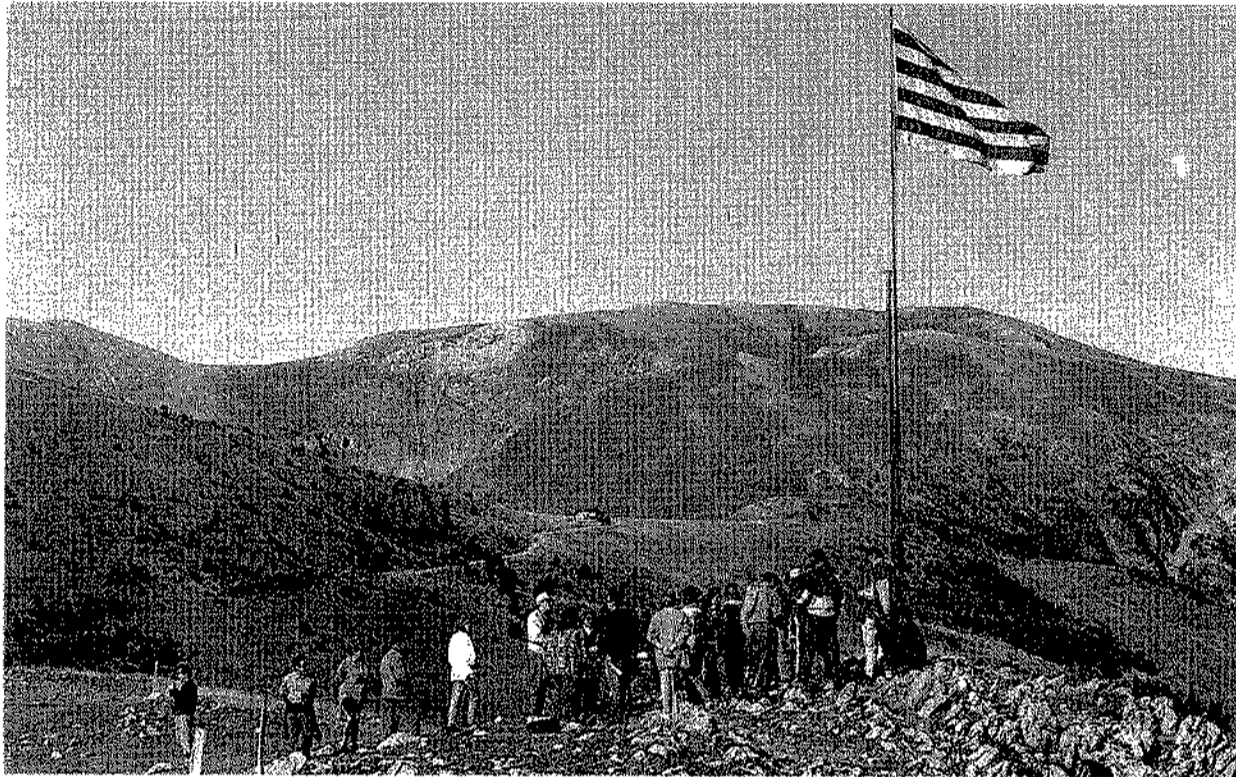
Pinceladas de Antena 3. Manuel Campo Vidal, presentador del evento, dio un aroma de gala televisiva a una acto político. A la derecha, los protagonistas, a la izquierda los partidos y, detrás, un coro que, por lo menos, no se arrancó por sevillanas

La celebración del Onze de Setembre

■ La celebración de la Diada en las provincias de Girona, Lleida y Tarragona tuvo un carácter más institucional que reivindicativo y transcurrió sin apenas incidentes relevantes, ya que todos los actos se desarrollaron con normalidad

Girona, Lleida y Tarragona: una Diada institucional y sin incidentes

Los ayuntamientos apostaron por una celebración cívica y festiva

RAFAEL BOSCH

Vecinos de Toses y La Molina celebraron la Diada izando la "senyera" en el Puig de Ginebrar

BARCELONA. (Corresponsales.) — Las provincias de Girona, Lleida y Tarragona celebraron ayer una Diada de tono más institucional que reivindicativo, y sin apenas incidentes relevantes. Así, en Girona, las recepciones en diversos ayuntamientos de las principales localidades de las comarcas, encabezadas por la que se celebró en la sala de plenos del Ayuntamiento de Girona y que presidió su alcalde, Joaquim Nadal, se convirtieron en los actos oficiales más destacados. La única fuerza que se desmarcó fue ERC,

que celebró la jornada reivindicativa convocando, junto a colectivos independentistas, la única manifestación que tuvo lugar en las comarcas de Girona, donde ganaron terreno las celebraciones populares.

En el acto institucional celebrado en el Ayuntamiento de Girona, Joaquim Nadal valoró de manera positiva los logros conseguidos durante los veinte años transcurridos desde la celebración de la Diada del 1976 en Sant Boi y se mostró esperanzado de cara al futuro.

A las ocho de la noche comenzó

GIRONA
■
ERC reúne a 600 personas en una manifestación que acaba con la quema de banderas españolas y contenedores

una manifestación convocada por Esquerra Republicana, las juventudes de este partido y diversos colectivos independentistas en la plaza Catalunya de Girona. Cerca de 600 manifestantes recorrieron las calles de la ciudad hasta la sede del Gobierno Civil, donde algunos asistentes quemaron dos banderas españolas, sin que las fuerzas de la Policía Nacional interviniesen. A pocos metros tuvo lugar el único incidente de la noche cuando algunos manifestantes increparon a un ciudadano y lanzaron sillas y mesas de un bar cercano por el suelo. También tumbaron en medio de la calle varios contenedores de basuras, pero la cosa acabó ahí. La manifestación concluyó en la plaza Independencia con el canto de "Els Segadors".

En Lleida, la tradicional ofrenda floral en el antiguo convento del Roser, donde reposan los leridanos muertos por las tropas borbónicas que tomaron la ciudad en 1707, fue el principal acto conmemorativo de índole institucional que se celebró en la capital del Segre. Asistieron representantes de todos los grupos, a excepción de IC-EV y ERC. La presidenta provincial del PP y concejal, Pilar Arnalot, contó con una pequeña escolta policial cuando pasó junto a un grupo de Maulets que la increparon. A primera hora de la mañana, la sección local de ERC había colgado con globos una bandera "estelada" ante la fachada de la Paeria. La posterior manifestación de Maulets, con un centenar de participantes, se desarrolló sin incidentes. En las comarcas los actos tuvieron un carácter marcadamente festivo.

En Tarragona, una veintena de vecinos del barrio de Campclar protagonizaron, ayer por la mañana, el único incidente destacable. El grupo se concentró ante el monumento a Rafael Casanova y aguardó a que el alcalde de Tarragona, el convergente Joan Miquel Nadal, finalizara su discurso ante unos 150 asistentes para, con abucheos, mostrarle su rechazo al traslado de una familia gitana al barrio. Nadal destacó en su discurso el carácter "convivencial" de la Diada. "Para algunos —explicó—, es una jornada reivindicativa; para otros, institucional, pero por encima de todo debe ser cívica". En Reus, unas 300 personas participaron, el martes, en una manifestación independentista. ●

APUNTES

La Diada llega a la plaza Roja

■ Trescientos jubilados del Baix Llobregat cantaron ayer "Els segadors" y bailaron una sardana en la plaza Roja de Moscú, para conmemorar la Diada, que coincidió con su viaje turístico de 17 días por Rusia. Junto a la catedral de San Basilio, a doscientos metros de una de las puertas del Kremlin, y entre la indiferencia de los guardias del lugar, el grupo entonó el himno nacional catalán y bailó alrededor de una "senyera". — R. P.

Celebración campestre

■ Varias familias de las poblaciones de Toses y La Molina conmemoraron ayer el Onze de Setembre mediante una actividad típicamente campestre: a las nueve de la mañana realizaron una excursión al Puig de Ginebrar, donde izaron una "senyera" y cantaron "Els segadors". Después, completaron la celebración con un generoso almuerzo. La iniciativa surgió el año pasado y se han mostrado dispuestos a repetirla anualmente.

Globos para izar la "senyera"

■ Xavier Soto, concejal de ERC, pretendía que sólo ondeara la "senyera" en el balcón del Ayuntamiento de Lleida, pero ante la negativa municipal, se armó de globos y se presentó ante el edificio a primera hora para elevar desde el balcón central una bandera independentista y ponerla por encima de las tres institucionales. Su deseo se vio frustrado porque se encontró con las puertas cerradas.

MÉDICOS

Análisis clínicos

ANÁLISIS CLÍNICOS. Tel. 215-20-60. LABORATORIS DR. NIN. Obert tot el dia. Rbla. Catalunya, 66 (Boulevard Rosa). Parking propi. Extraccions tot el dia: 8 a 20 h (3 hores en dejú). Lliuraments el mateix dia: Principals Mútuas.

LAB. D'ANÁLISIS DR. SABATER-TOBELLA. (Institut Dexeus). P. Bonanova, 67. Tels. 212-89-46 y 227-47-70.

Servei les 24 h del dia inclòs nits i festius. Atensem les principals Entitats Mèdiques (Aegon, Vitalicio, Meditec, Asistencia, Medifiatc, etc.).

LAB. D'ANÁLISIS DR. SABATER-TOBELLA. Londres, 6, entsol. T. 410-25-03 (Parking). Servei inintermptut de 8 a 20 hores.

Dilluns a Divendres. Atensem les principals Entitats Mèdiques: (Aegon, Vitalicio, Meditec, Asistencia, Medifiatc, etc.).

LABORATORIS FORNELS, OLO, CRESPO. C/ Balmes, 191; c/ Urgell, 288-290; c/ Dr. Roux, 74. Telèfon d'informació: 237-81-00. També a Arenys de Mar - Vilafranca - Sant Feliu de L. Sta. Coloma de G. - La Garriga - Viladecans. Som a les principals mútuas.

Cirugía Plástica, R. y Est.

AGRUPACION MEDICA SARRIA. Cirujanos plásticos con título oficial de especialista. Intervenciones en Clínica con infraestructura hospitalaria. Quirófanos, U.V.I., Lab., Anestesia... etc. Párpados, liposucción, orejas, prótesis de mama, etc. Especializados también en cirugía plástica masculina. No tome una decisión sin consultarnos. C. Cardenal Vives y Tutó, 43. Tel. 280-66-66.

FERNANDEZ SERRA, Carlos. Médico especialista en Cirugía Plástica y Estética. Liposucción. Título Oficial de Especialista desde 1980. Trav. Gracia, 73-79, 2.ª, 6.ª T. 238-01-73.

Dermatología Médico Quirúrg.

DR. YAFARI. Dermatología avanzada. Cirugía estética de la piel. Arrugas, flacidez y celulitis. Liposucción, láser y electrocirugía. Caída de cabello. Trasplante de cabello. Especialista en Dermatología Médico Quirúrgica desde 1980. T. 488-15-21.

Odontología-estomatología

ADE. Asociación Dental Española Clínicas Dentales. Clínica Central y urgencias de odontología 24 horas. En Barcelona. Bruc, 146. T. 457-31-62 y 458-00-65. Urgencias diurnas, de 10 a 14 y de 18 a 20, en Paseo de San Juan, 34, 1.ª. T. 231-36-50. Especialidades de Odontología en Bruc, 150, pral., 2.ª T. 459-36-30.

Psiquiatría

CENTRO INTEGRAL DE SERVICIOS EN SALUD MENTAL COMUNITARIA. Ingresos H. de día. Urgencias 24 h. C. Externas. Asistencia a domicilios y Clínicas. Psicoterapias. P. Infantil-Juvenil. Logopedia. Etc. Convenios con Mutuas, Colectivos, Empresas... Tels. 415-13-75 (24 h) y 218-49-08.

ASISTENCIA

Asesoramiento 3.ª edad

GENT D'ARGENT. T. 423-00-23 y 989/50-22-16. Asesoramiento gratuito para búsqueda de Residencia 3.ª Edad. La Residencia ideal existe, nosotros sabemos dónde. En una sola visita le ayudamos a seleccionar la residencia más conveniente. También atención a domicilio y ayuda en general.

Interrupción embarazo

AGRUPACION CLINICA EMECE (Acreditada). Orientación: Ecografía y visita gratuita ante tu falta de regla. Yo soy mujer y te comprendo perfectamente. Servicios en el mismo día, confidenciales y seguros. Embarazo de alto y bajo riesgo. Vasectomías y ligaduras con alta en horas. Ginecólogos titulados. Angil. 39 (torre). T. 203-30-38. Incluso sábados.

AGRUPACION TUTOR MEDICA.

Si necesitas abortar, no te la juegues. Clínica Tutor Médica es: La Diferencia. Abierto incluso sábados. Urg. 24 h. Anestesia local y general. Infraestructura hospitalaria: Quirófanos, U.V.I. Lab., etc. Ligadura de trompas con alta en 3 h. Vasectomías. C. Berguedá, 19. Tel. 419-26-26.

CENTRE MEDIC LES CORTS

Si precisas abortar, le ofrecemos la mejor asistencia médica y humana. Llámarnos, serás bien atendida. Tu salud es importante. C/ Nicaragua, 128-130, bajos. T. 430-87-08.

CENTRO MEDICO ARAGON.

Primera clínica autorizada en Catalunya para la interrupción legal del embarazo hasta 22 semanas. Especializada y con más de 20 años de experiencia. Sin hospitalización. Atención de lunes a sábado. Viladomat, 158, bajos. Tel. (93) 451-15-09.

Psicología

DR. JUAN ALBA. Psicoterapia breve. Timidez, inseguridad, disfunciones sexuales. Atención por equipo de profesionales. Guillermo Tell, 15-17, 2.ª, 3.ª Teléfonos 218-70-77 y 415-64-05.

Residencias 3.ª edad

BARCELONA HOTEL RESIDENCIA FICUS. Per la 3.ª Edat, al cor de l'Eixample, totes les habitacions amb bany, TV, telèfon, aire acondicional, sales d'estar, cuina pròpia, menjar, gimnàs, etc. Preus assequibles. Mallorca, 163. Informació: Telèfon: 453-35-00.

BARCELONA P. Fabra y Puig, 395. T. 427-03-75. Un hotel para la 3.ª Edad en Barcelona. Luminosas habitaciones con baño. Jardín, solarium, gimnasio, sala de actos y capilla. 2.600 m² según la última normativa de la Generalitat. Últimas habitaciones disponibles.

EL MIRADOR (Vallés Oriental). Residencia 3.ª Edad con servicio permanente las 24 horas a nivel sanitario.

En plena naturaleza y rodeada de pinos y bosque. Ambiente familiar. Cocina propia. Económica. Tel. 843-95-05.

IMPALA TITUS.

Residencias a Arenys de Mar. Asistencia Médica. Recuperaciones, gimnás, tratamientos termals. Habitaciones exteriores, totes amb bany. Salons TV. Activitats ocupacionals i recreatives. Jardins i piscina. Tels. 792-15-08 i 791-20-76.

LA MARESMÀ.

La mejor residencia mixta en funcionamiento. Sistema hotel. Parques, jardines, calefacción. Asistencia médica las 24 h. Todos los servicios. Tels. 769-29-69, 769-29-11 y 766-20-36.

RESIDENCIA GERIATRICA LOS NARANJOS

Llar per a la 3a Edat amb tracte familiar. Cuina pròpia. Personal especialitzat. Atenció mèdica continuada. Amb especialista en Geriatria. Av. Constitució, 380. Casilldelfels. Tels. 665-34-54 i 664-22-14.

RESIDENCIA-HOTEL LOS OLIVOS.

En Barcelona. Habitaciones dobles y sencillas con baño y teléfono. Gimnasio. Rehabilitación. Peluquería. Podología. Servicio Médico-Enfermería. 2 ascensores, cocina casera. Actividades de ocio. Montserrat de Casanovas, 201. Tel. 358-77-42.

RESIDENCIA JUBANY.

Tels. 209-87-15 y 414-60-49. Avda. Diagonal, 578. Habitaciones individuales y compartidas, cocina propia. Enfermos y postoperados. Dirección Médica, Dr. Morell y Dr. Botella. Centro colaborador con la Generalitat. Departamento del ICASS.

VALLDORREIX, HOTEL 3a EDAT ROSSINYOL. Sorprengui's de l'immillorable qualitat de vida i relació qualitat/preu a 10 min. de Barna. 120 places, amb un alt nivell d'assistència professional i tots els serveis per la gent gran. Informi's als Tels. 589-62-58 i 865-27-07.

Sexología

AMVILL CENTRO MEDICO (Especialistas). Venéreas (prevención, detección, tratamiento). Vasectomía, Fimosis, Frenillo, Verrugas (sin ingreso).

GUÍA MÉDICA

Impotencia, Eyac. precoz. Agrandamiento genital. Estudios hormonales y Sida. Laboratorio especializado. Resultados en 24 h. C/ Mallorca, 65. Tel. 322-29-03.

CENTRO MEDICO BEYNON. (Especialistas). Venéreas. Ey. precoz. Erecciones débiles, impotencia. Estudio hormonal y circulatorio (Doppler). Cirugía láser: en fimosis, vasectomía, verrugas, extracción fatujes. Sida análisis en 24 horas. Alargamiento de pene sin cirugía. Prótesis de testículo. Rosellón, 226. M. Diagonal. Tel. 215-01-40. Barcelona. Tel. 757-75-76. Mataró.

INSTITUT CATALA D'ENDOCRINOLOGIA. Estudio de la impotencia. Metodología Diagnóstica de alta tecnología. Tratamiento médico y quirúrgico. Implante de prótesis. Vasectomías. Revisiones Andrológicas. Calatrava, 92. Tel. 418-17-75. (H. de 10 a 20 h.).

KINSEY CENTRE MEDIC D'ESPECIALITATS. El 95 % de los problemas de falta de erección y eyacuación precoz tienen solución. Sin límite de edad. Revisión anual de la próstata. Laserterapia prostática. Fimosis, Vasectomías. Venéreas. Prótesis peneanas. Análisis. Pelayo, 50, 1.ª T. 317-51-05. H. de 9 a 20 h.

CENTROS DE ADELGAZAMIENTO Y BELLEZA CORPORAL

CENTRO DEPILACION DEFINITIVA MARIBEL JANE. Somos especialistas en depilación definitiva, ambos sexos. Micropigmentación (maquillaje permanente en cejas y labios); camuflaje de calvas, cejas, barba y cicatrices. Ven e informate. Masnou, 9-11. T. 296-44-68 ("M" Pza. Sants).

DEPILACION DEFINITIVA. Método americano, "Electro-Bieno", el único reconocido por la medicina para eliminar definitivamente el vello superfluo. Sin señales ni molestias. Primera consulta "totalmente gratuita". Pg. Gracia, 69, 4.ª, dcho. 1. T. 487-01-30.

RESERVADO A COLEGIADOS Y ESPECIALIDADES (R.D. 2015/78, 15-7-78)

Información:

301-70-50

PSOE y PP preparan una moción de censura contra Ibarretxe

Zapatero

BILBAO. – Socialistas y populares endurecieron ayer sus presiones sobre el lehendakari, Juan José Ibarretxe, para forzarle a convocar elecciones anticipadas, una vez que su Gobierno ha quedado en absoluta

minoría tras el abandono de EH del Parlamento vasco. En una estrategia coincidente, los dos partidos advirtieron ayer a Ibarretxe de la posibilidad de presentar una moción de censura. El PP decidirá mañana si la plantea. **PÁGS. 18 A 21**

Zubin Mehta ve en crisis los conciertos clásicos

PÁGINA 37

Sir Conan Doyle, bajo sospecha de asesinato

PÁGINA 40

El petróleo sigue fuera de control y el euro se hunde

▶ *Nuevo desplome de la moneda europea, con el dólar a 193 pesetas*

▶ *El barril supera los 33 dólares pese a anunciarse más producción*

MADRID. – Los mercados financieros dictaron ayer una doble e inquietante sentencia. Por una parte, desoyeron el compromiso de la Organización de Países Exportadores de Petróleo (OPEP) de aumentar su producción en 800.000 barriles diarios y mantuvieron el precio del crudo por encima de los 33 dólares. Por

“Hay que gastar un poquito menos de gasolina”

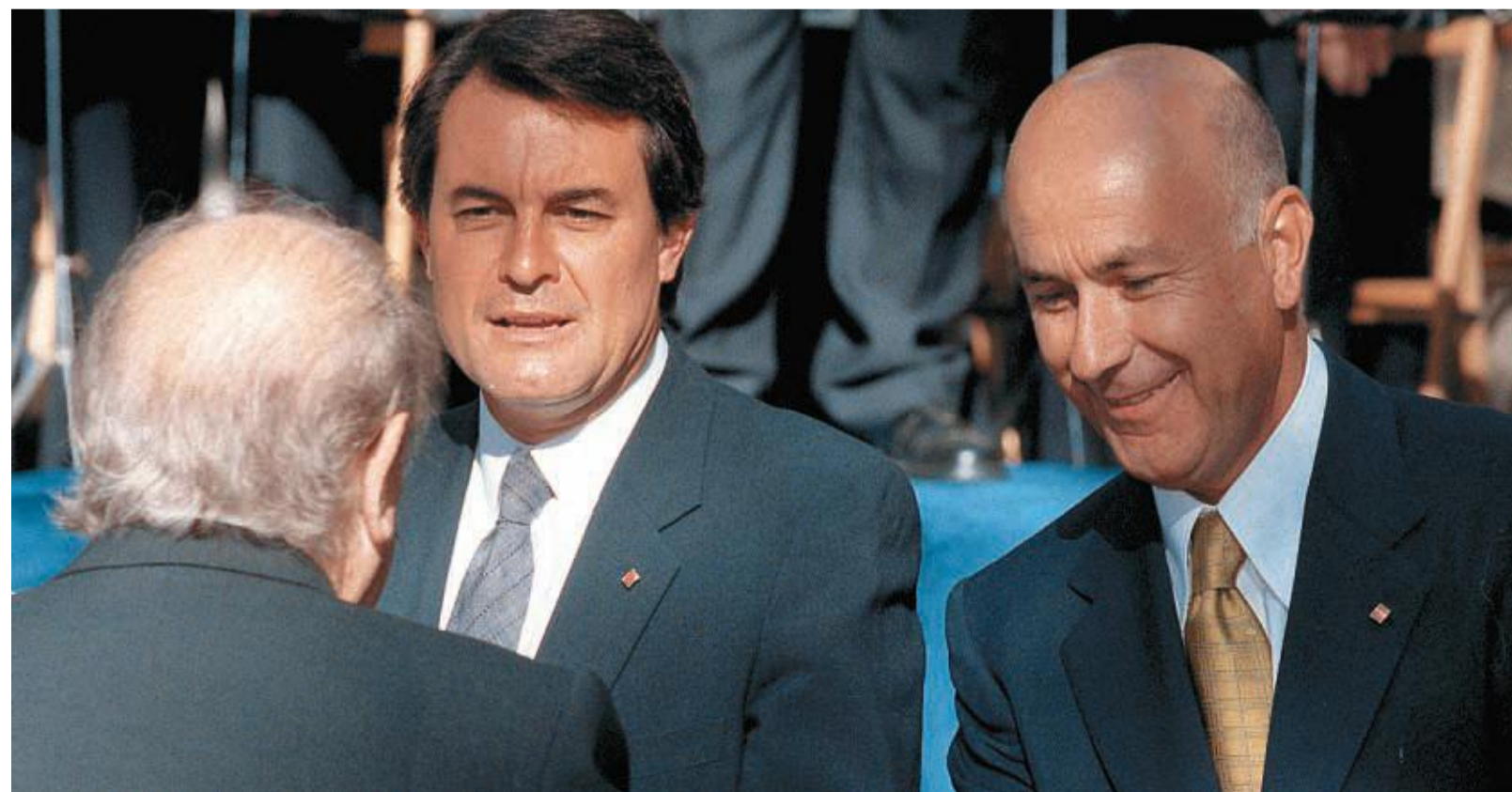
PÁGINA 62

otra, hicieron caso omiso del llamamiento efectuado la semana pasada por los ministros de Finanzas de la UE para fortalecer el euro, cuya cotización sigue sin tocar fondo, ya que ayer logró otro mínimo histórico: 0,86 dólares. La divisa estadounidense ya vale más de 193 pesetas.

PÁGINAS 61, 63 Y EDITORIAL

El relevo del líder nacionalista al frente de CiU polariza la celebración del Onze de Setembre

Pujol aprovecha la Diada para recordar a Duran que Mas es su candidato a sucederle

DAVID AIROS

EL SALUDO. Jordi Pujol, de espaldas, saluda a Artur Mas y Josep Antoni Duran Lleida, ayer en el Parlament

BARCELONA. – La sucesión de Jordi Pujol al frente de CiU centró ayer el debate político en la Diada del Onze de Setembre. Poco antes de que el conver-

gente Artur Mas y el democristiano Josep Antoni Duran Lleida se estrecharan la mano entre bromas en el Parlament, Pujol tomó partido por el primero de

ellos al sentenciar que la única razón de ser de CDC en sus 25 años de historia ha sido pilotar y seguir pilotando el catalanismo. **PÁGINAS 13 A 17 Y EDITORIAL**

Sólo en www.ya.com:

Buscador Correo web
Páginas personales
Mensajes SMS Chats
Radio Traductor
Postales musicales
Noticias
Guía telefónica
Foros Alertas
Callejeros
etc...

ya.com

Política

EL ONZE DE SETEMBRE »

La sucesión de Pujol centra la Diada

El president advierte a Duran que CDC quiere seguir liderando el catalanismo

El debate sobre la sucesión de Jordi Pujol en el liderazgo de CiU y del catalanismo centró ayer la celebración de la Diada Nacional de Catalunya. El presidente de la Generalitat intervino por vez primera desde que Josep Antoni Duran Lleida se postuló para asumir el liderazgo de CiU y advirtió que será CDC, igual que en los últimos 25 años, quien llevará el timón del catalanismo.

JORDI BARBETA
JOSEP GISBERT

BARCELONA. - La sucesión de Pujol centró los comentarios y los actos de la Cataluña política durante la Diada Nacional de l'Onze de Setembre. Ya no se trata sólo de averiguar quién será el líder de Convergència i Unió cuando Pujol decida abandonar la política, sino quién tomará el relevo y llevará el timón del catalanismo ahora que todos los partidos, incluido el PP, reivindican la condición catalanista.

La foto de la jornada, la más esperada por los reporteros gráficos, fue sin duda el apretón de manos, con amplia sonrisa, entre los consellers de Governació y Economia, Josep Antoni Duran Lleida y Artur Mas, en la recepción del Parlament. Jordi Pujol y Pasqual Maragall no llegaron a coincidir, porque mientras uno bajaba las escaleras el otro subía en ascensor, pero nadie le dio importancia al asunto. Al fin y al cabo, lo más probable es que Pujol y Maragall no vuelvan a ser contrincantes, aunque, como dijo ayer un habitual del Parlament, "con Pujol nunca se sabe".

Mientras Mas y Duran se fotografiaban como los púgiles antes de un combate, es decir, muy deportivamente, Pujol ya había dejado el Parlament para irse a inaugurar, en el Museu d'Història, la exposición "Convergència, 25 anys de fer política". Y el president quiso entonces poner las cosas en su sitio con un discurso rotundo y al mismo tiempo solemne. Su mensaje iba dirigido directamente a Duran y seguramente también a otros dirigentes que reivindican el catalanismo como Pasqual Maragall o, ahora, Josep Piqué: "CDC ha pilotado el catalanismo político, que para mí es lo mismo que decir el nacionalismo catalán, durante veinticinco años, y tenemos la voluntad de continuar pilotando y tenemos la convicción de que podremos pilotar el catalanismo en el futuro. Convergència no tiene más razón de ser que liderar el catalanismo".

LA FOTO DE LA JORNADA. El saludo entre Artur Mas y Josep Antoni Duran Lleida centró ayer todas las miradas en la recepción en el Parlament por la Diada Nacional

curso rotundo y al mismo tiempo solemne. Su mensaje iba dirigido directamente a Duran y seguramente también a otros dirigentes que reivindican el catalanismo como Pasqual Maragall o, ahora, Josep Piqué: "CDC ha pilotado el catalanismo político, que para mí es lo mismo que decir el nacionalismo catalán, durante veinticinco años, y tenemos la voluntad de continuar pilotando y tenemos la convicción de que podremos pilotar el catalanismo en el futuro. Convergència no tiene más razón de ser que liderar el catalanismo".

Era la primera alusión al futuro de CiU desde que Duran se postuló para liderar la coalición y desde que Piqué divulgó su propuesta de giro catalanista del PP. Hasta esa inflexión fue reivindicada como un éxito de CDC, porque ha obligado a los demás a copiarles.

Pujol citó a Piqué y evitó referirse a Duran o a Maragall, pero sus palabras no dejaban lugar a dudas. Pujol no está dispuesto a que CDC renuncie ni ceda el timón del movimiento catalanista ni a Duran, ni a Unió, ni a ningún líder de otro partido. Quiso Pujol recordar especialmente los esfuerzos realizados para consolidar "un partido sin conexio-

PUJOL

"Convergència no tiene más razón de ser que liderar el catalanismo"

MARAGALL

"Hace falta una propuesta mayoritaria no sólo de reivindicación y quejas"

ALBERTO FERNÁNDEZ

"El ciclo no reivindicativo de Pujol ha durado cuarenta y ocho horas"

CAROD-ROVIRA

"Es humor negro cerrar el ciclo reivindicativo tras 20 años sin reivindicar nada"

RIBÓ

"Es sarcástico que Pujol hable hoy de reivindicar y mañana no"

Continúa en la página siguiente

O B R A N U E V A

Piera "La Font Nova"

Pisos de 2, 3 y 4 habitaciones. En la mejor zona de Piera. Acabados 1ª calidad. Calefacción, puertas de sapeli, carpintería de aluminio, totalmente acondicionados, plaza parking opcional.

desde 12.600.000 Aceptamos su piso a cambio Facilidades de Financiación

93-778.92.10
www.donpiso.com

EL ONZE DE SETEMBRE **▶▶** *Las ofrendas a Rafael Casanova*

Los independentistas toman el monumento a Rafael Casanova y pitan a los partidos

Ofrenda de abucheos

Pasqual Maragall y José Montilla hacen su ofrenda a Rafael Casanova

Los dirigentes de ERC entonando "Els segadors"

Alberto Fernández Díaz y la dirección del PP, en el momento álgido de los abucheos

Ribó, con el guineano Joaquim Chanque, de CC.OO.

HÈCTOR VERDÚ
Barcelona

La mayoría absoluta del PP en Madrid da alas a los independentistas catalanes. Más de un centenar de jóvenes simpatizantes de ERC y de otras organizaciones independentistas copaban las vallas que rodeaban el monumento a Rafael Casanova. No había espacio para otras opciones más moderadas.

Como otros años, la delegación del PP debió sentirse especialmente desamparada cuando llegó ante el monumento para hacer su ofrenda floral. El PP era la primera fuerza parlamentaria en cumplir con el ritual y, nada más llegar, sus representantes fueron abucheados. "PP fora de Catalunya", "fascistas" o "botiflers" fueron algunas de las consignas. "Forma parte del paisaje del Onze de Setembre", dijo resignado

Anasagasti, Beiras y Esteve, los rostros de la declaración de Barcelona

el presidente del partido en Cataluña, Alberto Fernández Díaz.

Tampoco salieron indemnes el PSC, con Pasqual Maragall al frente, ni el presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, acusado de "venderse a Aznar". Como Fernández

Díaz, Maragall también opinó sobre los pitos. El presidente del PSC lamentó los abucheos al PP y apuntó que "estas diez o doce personas han dicho cosas que no se deberían dejar pasar sin una respuesta".

Las palmas fueron para el Barça

y, sobre todo, para Josep Lluís Carod-Rovira y ERC. También hubo aplausos para Iñaki Anasagasti, del PNV -el único que no llevó flores- y Xosé Manuel Beiras, del BNG, así como para los representantes del Partit Socialista de Mallorca, el Bloc Nacionalista Valencià y el Partido Andalucista, invitados por CDC, cuya dirección, paradójicamente, no escapó a los abucheos. Tras la ofrenda, los dirigentes de las fuerzas firmantes de la declaración de Barcelona -CDC, PNV y BNG- coincidieron en la necesidad de la apuesta nacionalista "frente al centralismo del PP". En este sentido, Anasagasti dijo que la declaración "sigue viva y cada vez es más fuerte a medida que nos damos cuenta de que Madrid quiere imponer un nacionalismo español excluyente".

CC.OO. acudió con una delegación integrada, en buena parte, por inmigrantes portando senyeres. Nadie pitó. ●

APUNTES

Los africanos se suman a la Diada

■ Los africanos de Lleida también se sienten catalanes. Éste es el argumento que dio ayer el presidente de la Asociación de Africanos de Lleida, Ibrahim Camara, para explicar la ofrenda floral que este colectivo hizo en el Roser. - J. Rico

Luis Enrique rinde tributo a Casanova

■ El asturiano Luis Enrique fue el jugador que representó a la plantilla del Barcelona en la ofrenda floral a Rafael Casanova. Por el Espanyol acudieron Sergio González, Lucas y Soldevilla. - Redacción

EH, con los independentistas

■ El miembro de la mesa nacional de EH Karmelo Landa expresó ayer su convicción de que Cataluña "seguirá el camino de Euskal Herria" hacia la independencia. Landa acudió a un acto independentista en el Fossar. - Redacción

Quemada una senyera

■ Unos desconocidos quemaron en la madrugada de ayer la gran senyera que ondeaba en el balcón del Ayuntamiento de Cadaqués. El Consistorio calificó el acto como "un menoscabo hacia la nación catalana". - Redacción

Presencia del Govern balear

■ El Govern balear participó en la Diada en Balaguer y Vic por medio de los consellers de Presidència, Antoni García (PSOE), y Agricultura, Mateu Morro (PSM). - J.M. Roque

IDIOMAS PARA EMPRESAS

- CURSOS y horario a medida.
- Profesores nativos y cualificados.
- Programa modular y flexible.

BARNA-HOUSE
Roger de Llúria, 123 (Provença)
T. 93 486 00 80 Diagonal/Verdaguer
bh@barnahouse.com

MOROSO LO TIENES NEGRO

EL COBRADOR DEL FRAC*
93 453 15 14
www.elcobradordelfrac.com

Centre Universitari
E.A.E. - Winterthur

Diplomatura Universitària en Ciències Empresarials

• Intercanvi amb Universitats Europees • Pre-inscripció oberta • Inici curs a l'octubre
• Requisits: Selectivitat o COU, FP-II o MPM • Horari diürn o nocturn

Av. Diagonal, 569, 3r. 08029 Barcelona
Tel: 93 290 14 18 e-mail: cuw@winterthur.es

Av. Catedral, 6-8. 08002 Barcelona
Tel: 93 310 71 84 e-mail: eac@cac.es

Prepara el teu futur
www.eae-winterthur.com

Centre adscrit a
UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA

1999/2000
100% P.A.LUMENES
SIAN FET
PRACTIQUES

3ª EDICIÓN
CURSO DE PREVENCIÓN DE RIESGOS LABORALES

Curso elaborado al conocimiento de la gestión, organización, evaluación y clasificación de la Prevención de Riesgos Laborales.

Dirigido a cursos de un máximo de 180 alumnos de alto nivel académico y profesional.

Nivel Intermedio:
No se precisa titulación previa. Duración de 750 horas.

Nivel Superior:
Se precisa titulación universitaria. Duración de 900 horas. Programa general y Área de especialización en:

- Seguridad en el trabajo
- Ergonomía y psicología
- Higiene Industrial

REQUIS:
Máximo el 50% del importe total.

FINANCIACIÓN:
Hayla 12 meses sin intereses.

PSICÓLOGOS:
Al mejor trabajo de los de curso con 500 mil ptas. más publicación.

BOLSA DE TRABAJO:
Activo a grandes empresas.

Inicio 29 de Septiembre de 2000

- Coordinadora: Ana Borlans
- Curso autorizado por el Departamento de Trabajo de la Generalitat de Catalunya
- Plazas limitadas.

Formación Privada
Ciclopes

RESERVA TU PLAZA AHORA
93 439 18 06

2

PATRICIO SIMÓN

HOMENAJE A LA SENYERA. Una pareja de mossos d'esquadra izó la bandera catalana en el parque de la Ciutadella, ante una formación de gala del cuerpo, mientras autoridades y público entonaban *Els segadors*

Liturgia de Estado en la nueva Diada

▶ *Quince mil personas asisten a la parada de los Mossos*

▶ *Abucheados todos los partidos en la ofrenda floral*

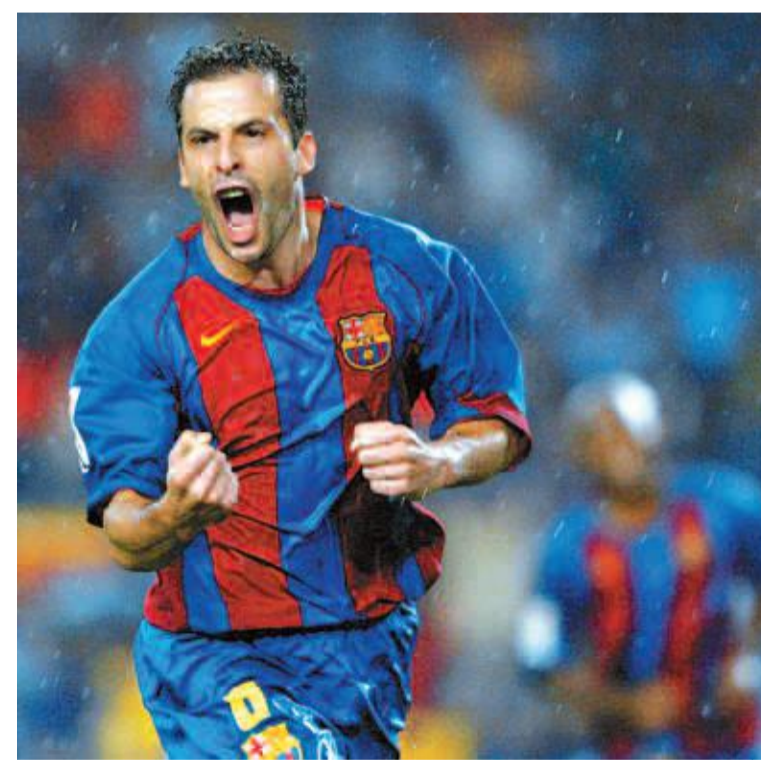
BARCELONA. – El Gobierno de la Generalitat, que preside Pasqual Maragall, estrenó el nuevo formato de los actos institucionales para celebrar la Diada del Onze de Setembre, que incluyeron liturgia de Estado en la parada de los Mossos en la Ciutadella, a la que asistieron 15.000 personas. **PÁGINAS 19 A 24**

El Govern abre 600 aulas de acogida para inmigrantes

● El curso se inicia el miércoles con 100.000 escolares extranjeros

BARCELONA. – Con el inicio, el próximo miércoles, del nuevo curso escolar, la Generalitat va a poner en marcha un plan de acogida dirigido a los alumnos inmigrantes, que supe-

rarán este año la cifra de 100.000. El Govern habilitará 600 aulas de acogida para garantizar el aprendizaje de la lengua, la interculturalidad y la cohesión social. **PÁGINAS 43 A 45**

PATRICIO SIMÓN

Dos partidos, dos victorias

Dos de dos. El Barça suma ya seis puntos en la Liga –y va líder– tras vencer ayer al Sevilla en el Camp Nou (2-0), bajo un intenso aguacero y sin Ronaldinho. Giuly, en la foto, celebró su primer gol. **PÁGINA 65**

Amenábar y Bardem triunfan en Venecia

● ‘Mar adentro’ gana el León de Plata y el premio al mejor actor • página 51

GRUPASSA
vende su piso
INDISCUTIBLEMENTE
al mejor precio.

GRUPASSA
cuestión de prestigio
900 77 55 55
www.grupassa.com

“La Vanguardia” lanza hoy la **cristalería conmemorativa del año Dalí**

DALÍ 2004 © SALVADOR DALÍ. FUNDACIÓ GALA-SALVADOR DALÍ. BARCELONA 2004

2 COPAS
4,95 €

La cartilla para reunir los códigos de barras se entrega con el ‘Magazine’

8 428292 001802

Política

ONZE DE SETEMBRE

El Govern toma el relevo de la Diada en un acto catalanista con liturgia de Estado

● Todos los líderes, salvo Pujol, fueron abucheados por centenares de personas durante la ofrenda

● Barcelona fue la única capital de provincia que mantuvo la bandera española en su mástil

● Unas quince mil personas asistieron en la Ciutadella al emotivo homenaje a la senyera

Toni Batllori
ninots

El homenaje a la senyera, el acto organizado por el Govern que preside Pasqual Maragall para celebrar su primer Onze de Setembre, siguió una liturgia propia de las celebraciones de Estado. La emotiva ceremonia no reemplazó la ofrenda floral a Rafael Casanova, donde hubo abucheos de los que sólo se libró el ex president Pujol.

JAUME V. AROCA

BARCELONA. – El Govern que preside Pasqual Maragall celebró ayer su primera Diada con un homenaje a la bandera catalana. Se trató de un acto político que siguió una liturgia propia de las celebraciones de Estado, que resultó apto para casi todas las sensibilidades políticas y que fue diseñado, sobre todo, para ser visto en la televisión.

El president Maragall relevaba así a Jordi Pujol –que ocupó un lugar destacado en el acto– en la administración de uno de los símbolos fundamentales de Catalunya, mientras los herederos del ex president,

PATRICIO SIMÓN

El president Maragall recibe la bandera del Ayuntamiento de Organyà de manos del jefe de los Mossos

como Artur Mas, no se cansaban de repetir que el nuevo acto instituido por el Govern es “complementario” de la tradicional ofrenda al monumento de Rafael Casanova.

El presidente de la Generalitat, Pasqual Maragall, y el del Parlament, Ernest Benach, presidieron la celebración en el parque de la Ciutadella, en el que formaron los Mossos d'Esquadra –sin sus armas de gala–, se izó solemnemente la senyera –cedida, esta vez, por el Ayuntamiento de Organyà– y se interpretaron algunas piezas musicales esenciales del catalanismo: desde la mestiza *Canço de bressol*, de Serrat, hasta *Catalunya comtat gran* o *El cant de la senyera* e, inexcusablemente, *Els segadors*. No hubo ni un solo discurso y, excepto por los gritos a favor de la independencia proferidos al final por una pequeña parte del público, no se escucharon más que aplausos.

Esta celebración es una iniciativa personal del president Maragall, que nunca ha ocultado su escaso en-

Los organizadores se plantean llevar este acto, el año que viene, al paseo Lluís Companys, ocupado ahora por un mercado

tusiasmo por el que hasta ahora había sido el formato del acto institucional de la Diada: la ofrenda al monumento de Rafael Casanova.

Al respecto, y como cada año, el Govern, las principales instituciones y los partidos políticos –con la excepción del PP– participaron en la tradicional ofrenda floral a la estatua del histórico conseller en cap ubicada en la ronda Sant Pere, y se llevaron los habituales abucheos.

Continúa en la página siguiente

 <p>ÁTICO TRES TORRES Vistas Espectaculares Sup: 180 m² + 60 m² tza Parking + Trastero Todo Exterior a Vistas 1.000.000€ 166.386.000,-Ptas.</p>	<p>OBRA NUEVA - CALDETES ÚLTIMO DUPLEX EN VENTA Vistas al mar. 3 Hab. Zona ajardinada con Piscina Parking + Trastero ENTREGA INMEDIATA 256.000€ 42.595.000,-Ptas.</p>	 <p>LUX HABITAT 93 201 77 77 www.luxhabitat.com</p> <p>■ Muntaner, 486 (esq. G.Mitre) ■ Ganduxer, 28 ■ Major de Sarrià, 23</p> <p>Compramos su inmueble · Tasación gratuita</p>	 <p>CÓRCEGA Fca. Modernista Catalogada "Casa Piera" Sup.: 75 m² Galería con vidrieras, mosaicos... Perfecto Estado 390.658€ 65.000.000,-Ptas.</p>	<p>OBRA NUEVA - CALVET C/LAFORJA ALTO STANDING Plantas Bajas con jardín Áticos con Terraza Acabados de Diseño Desde 378.638€ 63.000.000,-Ptas.</p>
--	---	--	---	---

ONZE DE SETEMBRE ► La celebración cívica e institucional

Entre la novedad y el tópico

INMA SÁINZ DE BARANDA

INMA SÁINZ DE BARANDA

La Diada del Onze de Setembre de este año presentaba novedades desde el punto de vista institucional, pero otras se repiten año tras año. En su primera Diada como presidente, Pasqual Maragall (arriba a la izquierda), tuvo que soportar los abucheos de empleados despedidos de empresas afectadas por las deslocalizaciones.

De los gritos no se libró ninguna formación, aunque los militantes nacionalistas silenciaron los abucheos a la comitiva de CiU con gritos de "¡Mas, president!, ¡Catalunya, independent!", mientras Pujol era recibido con aplausos. A diferencia de otros años, los líderes de la federación (arriba a la derecha) acudieron juntos.

Los mismos que abuchearon a los diferentes partidos cantaron *Els segadors* para un grupo de inmigrantes pakistaníes, que también acudieron a hacer su ofrenda (en la parte inferior) pero se encontraron con que la cobla que tocaba el himno catalán para cada una de las comitivas se quedaba en silencio. Finalmente, un encargado de protocolo invitó a la cobla a tocar.

Entre tanto, miles de personas se congregaban en el paseo de los Til·lers para presenciar el novedoso acto institucional que organizaban el Govern y el Parlament, tal como se aprecia en la foto del centro. ●

DAVID AIROB

INMA SÁINZ DE BARANDA

JORDI BARBETA

¿Repetimos curso?

Gran paradoja. Nos fuimos de vacaciones después de vivir más convulsiones seguidas en seis meses que en veinte años. La situación política del país cambió de arriba abajo. Sin embargo, al regresar, ya todo vuelve funcionar como antes. El escenario político sigue representando la misma obra de siempre.

Hay que recordar que en el curso anterior se produjo el primer gran cambio político desde el inicio de la transición. Los socialistas sustituyeron a los conservadores en el Gobierno de España, al tiempo que en Catalunya el nacionalismo moderado cedía el poder tras un cuarto de siglo de hegemonía a una coalición "de izquierdas y catalanista" y por primera vez se establecía una inédita corriente de complicidad política entre la presidencia española y la presidencia catalana. A partir de ahora, todo tenía que ser muy diferente y, en cambio, estamos asistiendo a un inicio de curso que es un auténtico *déjà vu*. El debate principal enfrenta al Gobierno catalán con el Gobierno español por la insuficiencia de las previsiones presupuestarias del Estado en capítulos que afectan gravemente a Catalunya. "Arrecia la pugna de Maragall con el Gobierno por el dinero de la sanidad", decía un titular de *La Vanguardia* de la semana pasada. Sustitúyase Maragall por Pujol y obtendremos centenares de titulares publicados por este y por todos los diarios de Catalunya y de España a lo largo de dos décadas... Si a eso le añadimos las aportaciones recurrentes de don Juan Carlos Rodríguez Ibarra, llegaremos a la conclusión de que esto está más visto que el *TBO*. Como en el drama de Sísifo, los catalanes empujan la enorme piedra hasta la cima de la montaña pero en el momento del último esfuerzo, la piedra vuelve a despeñarse montaña abajo y vuelta a empezar...

Como siempre, el Gobierno catalán está cargadísimo de razones políticas y morales, dos ingredientes que no suelen servir para nada cuando se trata de conciliar intereses contrapuestos. Como siempre, la Generalitat exige del Ejecutivo una previsión presupuestaria verosímil que aumente los recursos que debe transferir a la Generalitat, porque la institución catalana está en las últimas y no exactamente por su culpa. La factura se sitúa entre seiscientos y mil millones de euros. Como siempre, el ministro dice que no y al final acabará cediendo algo de calderilla. Como siempre, el Govern lo valorará como un éxito rotundo de su capacidad de influencia. Como siempre,

SI CATALUNYA

sigue pagando primero

para luego tener que

mendigar, quizá tenga

un arranque de dignidad

pre, los diputados de los partidos que apoyan al Govern respaldarán los presupuestos del Estado y, como siempre, la sanidad continuará generando más y más déficit y será objeto de controversia en subsiguientes debates presupuestarios.

Sin embargo, el conseller Castells, siendo como es un hombre riguroso, además de un incansable negociador,

mira el futuro inmediato con optimismo y está convencido de que va a salirse con la suya. Ya veremos. En cualquier caso, esta vez la comedia podría ser la misma de siempre, pero la conclusión sí podría ser la contraria. Si con gobiernos diferentes, nacionalista o socialista, el guión es el mismo, no es difícil concluir que lo que no acaba de funcionar es ese marco jurídico-político que condena a los catalanes a ejercer de pedigrüños. Como se está haciendo un nuevo guión, es decir, el Estatut, quizá esta vez cuando llegue el momento de ese último esfuerzo que siempre ha fallado, conscientes de que se deciden treinta años y no sólo uno, los catalanes, en un arranque de dignidad, saquen fuerzas de flaqueza y decidan cambiar de una vez por todas lo de pagar primero y mendigar después por el método de recaudar de entrada y, si se tercia, solidarizarse a continuación. No es lo mismo. El orden de los factores altera el producto y sobre todo las relaciones de poder. ●

Trabajadores de empresas en crisis abuchean a casi todos los políticos en la ofrenda floral

Viene de la página anterior

Esta vez, incluso el propio Josep Lluís Carod-Rovira hubo de oír los silbidos del público que sumaba, entre partidarios y detractores, poco más de un millar de personas. Solamente el ex presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, fue recibido con aplausos.

La presencia de la denominada Xarxa Contra el Tancament i la Precarietat, que agrupa a trabajadores de empresas víctimas de deslocalizaciones como Samsung, Phillips, Levi's, Panasonic o Printer, hizo que el Govern y los representantes de los partidos que lo configuran fueran objeto de pitos e insultos,

que iban desde "hipócritas" hasta "botiflers". Al final de su ofrenda, la delegación del PSC, que encabezaba el ministro de Industria, José Montilla, plantó cara a los abucheos alzando el puño derecho. Un gesto similar al empleado por la directora de Catalunya Radio, Montserrat Minobis, que, con los ojos llenos de lágrimas, respondía así a los gritos de "Minobis, dimissió". Asimismo, otra de las delegaciones abucheadas fue la del Reial Club Deportivo Espanyol, cuyo presidente calificó de miembros del Ku Klux Klan a quienes le increpaban.

Estos incidentes, así como algunos silbidos dedicados por el público a Josep Piqué cuando salía del ac-

to de la Ciutadella, fueron los únicos registrados durante la Diada, en la que, sin embargo, se ha abierto otro frente de conflicto: la presencia de la bandera española en los ayuntamientos. De las cuatro capitales de provincia, solo Barcelona mantenía ayer la bandera del Estado en su mástil. Pero de ese asunto apenas se habló en la recepción que tuvo lugar en el Parlament al mediodía, donde casi todo el mundo aludía al homenaje a la senyera, que, probablemente, el año que viene ya no se celebrará en el paseo de los Til·lers. Los organizadores consideran llevar el escenario al paseo Lluís Companys, ahora ocupado por el mercado de Santa Caterina. ●

PATRICIO SIMÓN

Carod y Piqué, durante la celebración del acto de la Ciutadella

ONZE DE SETEMBRE ► El tradicional encuentro en la sede del legislativo catalán

El Govern se planteja, a partir del próximo año, anticipar al 10 de septiembre la recepción en la Cámara

Jornada de estreno en el Parlament

SILVIA HINOJOSA
FRANCESC BRACERO
Barcelona

Ernest Benach se estrenó ayer como anfitrión en la recepción de la Diada en el Parlament, a la que asistieron 1.500 personas, en su mayoría políticos, pero también representantes del ámbito económico y social. De los invitados, muchos estrenaban cargo y algunos volvían tras una ausencia de años. El propio Benach y Pasqual Maragall se iniciaron como presidente del Parlament y de la Generalitat en el brindis que marcó la apertura del acto, y en el que estuvieron acompañados de Artur Mas (CiU), Manuela de Madre (PSC), Josep Lluís Carod-Rovira (ERC), Josep Piqué (PP) y Joan Saura (ICV), presidentes de los grupos parlamentarios. También se estrenaba el presidente del Parlamento Europeo, Josep Borrell, mientras que el conseller en cap, Josep Bargalló, volvía a una recepción que no frecuentaba desde hacía veinte años. Estaban también los consellers del Govern, los miembros de la Mesa del Parlament, y diversos parlamentarios, además de los eurodiputados Ignasi Guardans (CiU) y Raül Romeva (ICV). Entre las principales autoridades, el ex presidente de la Generalitat Jordi Pujol saludó y compartió largo rato con los demás asistentes.

Entre ellos figuraban el ministro de Industria, José Montilla; el delegado del Gobierno en Catalunya, Joan Rangel; el alcalde de Barcelona, Joan Clos; el capitán general de Barcelona, Francisco Boyero; los representantes sindicales Josep Maria Álvarez (UGT) y Joan Coscubiela (CC.OO.); el secretario de la Cambra de Comerç de Barcelona, Miquel Valls; el presidente de Foment, Joan Rosell;

Jordi Pujol saluda a Pasqual Maragall, a su llegada al Parlament

Javier Godó, Conde de Godó; el presidente del Barça, Joan Laporta, y los arzobispos de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, y de Tarragona, Jaume Pujol.

El aperitivo se sirvió, como de costumbre, en el salón de los Passos Perduts, y los camareros se abrían paso a duras penas entre la multitud. El próximo año, el formato podría registrar algunos cambios, al menos de agenda, ya que el Govern planteará anticipar al día 10 la recepción en el Parlament, con la

intención de abrirla a cargos electos de toda Catalunya, principalmente del ámbito municipal, a quienes la celebración del Onze de Setembre en sus localidades les impide acudir al brindis. De este modo, el acto central del día 11 sería el que ayer se estrenó en la Ciutadella y al que el Govern quiere dar continuidad por la buena acogida registrada.

Los elogios al nuevo acto institucional, que tuvieron oportunidad de recoger los colaboradores de la consellera de Interior, res-

Primer president en Sant Boi en 25 años

Sant Boi celebró ayer la ofrenda floral a la tumba de Rafael Casanova con la presencia, por primera vez en los últimos 25 años, de un presidente de la Generalitat, en este caso Pasqual Maragall. Y es que, desde que en 1979 acudió Josep Tarradellas, este municipio siempre había celebrado su ofrenda con una amplia representación política, aunque sin el máximo representante del Gobierno catalán. Según la alcaldesa de Sant Boi, Montserrat Gibert, Jordi Pujol siempre le dijo que no. A la ofrenda de ayer asistieron también, entre otros, el ministro de Industria, José Montilla, y Xavier García Albiol en representación de la ejecutiva del Partido Popular. — R. MONTILLA

ponsable de los detalles de la puesta en escena, centraron precisamente algunas de las conversaciones entre los invitados del Parlament. La propia Montserrat Tura recibió una calurosa felicitación del president Maragall, que abrazó y levantó a la consellera al cruzarse con ella en la escalera central. Tura llegaba tarde, tras asistir a un debate en el Fòrum, y se encontró con el president, que abandonaba la Cámara, pasadas las dos, con su mujer, Diana Garrigosa. ●

Sessions informatives

14 i 28 de setembre, a les 19 h

centre cim

ict.upc

Institut Català de Tecnologia · Universitat Politècnica de Catalunya
innovant en procés i producte

Els Màsters del CENTRE CIM es basen en un model pedagògic propi que té com a principal referent l'empresa i els seus professionals, de manera que la metodologia dels cursos està orientada a la pràctica i a la posterior aplicació a l'entorn professional dels participants.

Programa Màster i Postgrau Curs 2004-2005

	hores
CIME. Màster en Producció i Enginyeria Integrades per Ordinador (ICT/UPC)	450
Curs de Postgrau en Disseny de Producte Assistit per Ordinador (ICT/UPC)	105
Curs de Postgrau en Enginyeria Assistida per Ordinador (CAE) (ICT/UPC)	105
Curs de Postgrau en Enginyeria de Procés Assistida per Ordinador (CAPE) (ICT/UPC)	105
Curs de Postgrau en Desenvolupament de Projectes d'Enginyeria de Producte (ICT/UPC)	105
PAIR. Màster en Producció Automatitzada i Robòtica (ICT/UPC)	450
Curs de Postgrau en Tecnologies de Control Industrial i SCADA (ICT/UPC)	105
Curs de Postgrau en Automatització Industrial: Sensors i Accionaments (ICT/UPC)	105
Curs de Postgrau en Automatització Industrial: PLC i Comunicacions industrials (ICT/UPC)	105
Curs de Postgrau en Desenvolupament de Projectes d'Automatització Industrial (ICT/UPC)	105
MDP. Màster en Direcció de la Producció (ICT)	300
CDP. Màster en Enginyeria Gràfica Aplicada a la Comunicació Digital de Projectes (UPC)	450
Curs de Postgrau en Informàtica Gràfica per al Modelat i l'Animació en 3D (UPC)	105

Més informació:

<http://www.centrecim.com>

Centre CIM, Parc Tecnològic de Barcelona, Edifici U,
c/ Llorens i Artigas, 12. Tel. 93 401 71 71, fax 93 401 71 70,
centrecim@cim.upc.es

ONZE DE SETEMBRE ► La polémica de los símbolos

Barcelona fue la única capital catalana que izó la bandera de España durante la Diada

Montilla señala que con Aznar había los mismos consistorios que no exhibían la enseña española

El alcalde de Barcelona, Joan Clos, hizo ayer un llamamiento para evitar "una nueva guerra de banderas" y juzgó compatible la presencia de la bandera española con la catalana durante la Diada, pese a que, entre sus socios de Gobierno, ERC se opone. Barcelona fue la única de las cuatro capitales catalanas en izar las dos enseñas.

BARCELONA. (Redacción.) - El Ayuntamiento de Barcelona fue el único de los consistorios de las cuatro capitales de provincia catalanas que mantuvo la bandera española durante la Diada. El alcalde barcelonés, Joan Clos, defendió la compatibilidad de la senyera con "otros símbolos" y reclamó que no se abran "nuevas guerras de banderas". Por el contrario, el presidente de ERC, Josep Lluís Carod-Rovira, reclamó la exclusividad de la bandera catalana en las instituciones de Catalunya, de la misma forma que la senyera tampoco ondea en cuarteles de la Guardia Civil y el Ejército o en comisarías de Policía Nacional.

En este sentido, el alcalde de Barcelona -ciudad donde se izó la ban-

SÓLO UNA SENYERA. Escenas como ésta del Ayuntamiento de Girona, sin las banderas habituales y con una senyera en el balcón, fueron habituales ayer en Catalunya

dera española pese al desacuerdo del segundo teniente de alcalde, Jordi Portabella, de ERC- hizo un llamamiento a "no caer en la trampa" y evitar "un agravio, una ofensa y una polémica acalorada que tanto satisface a algunos". Junto al Con-

sistorio barcelonés, el segundo municipio de Catalunya en número de habitantes, l'Hospitalet de Llobregat, también mantuvo la bandera española, igual que Terrassa y Mataró, mientras la mayoría de las localidades optaba por retirar la enseña.

El ministro de Industria, José Montilla, restó importancia al hecho de que centenares de ayuntamientos catalanes no exhibieran la bandera de España durante la Diada. El primer secretario del PSC aseguró que ayer no había más ayunta-

mientos sin la enseña española que los que había con el Gobierno del PP. "Lo único que hay -subrayó- es más demagogia del PP". Montilla consideró además que la jornada estuvo presidida en Catalunya por "la esperanza y la ilusión de una nueva etapa, con un Gobierno que tiene el objetivo de mejorar el autogobierno, el Estatut y la financiación".

El PP insistió ayer en las críticas al Gobierno central por el hecho de que centenares de ayuntamientos catalanes, muchos de ellos del PSC, se sumen a la retirada de la bandera española en la Diada. La coordinadora de Participación y acción sectorial del PP, Ana Pastor, manifestó que "en España parece que los que están mandando son los independentistas". La dirigente popular concluyó que todo demuestra que "le han perdido el respeto a Zapate-

Carod rechaza izar la enseña española, de la misma manera que la senyera no ondea en cuarteles ni comisarías

ro" y que ello provoca "que cada uno en este país vaya a la suya".

En la tradicional manifestación convocada por Esquerra Republicana con motivo de la Diada, en el centro de Barcelona, Carod aludió a la polémica en su discurso de cierre del acto. Después de recordar la ausencia de la senyera en las comisarías de la Policía Nacional en Catalunya, así como en cuarteles de la Guardia Civil y del Ejército, dijo que "no está porque no tiene que estar". "Pues la bandera española -añadió- tampoco tiene que estar aquí, que ya tenemos la nuestra".

La manifestación independentista reúne a 7.000 personas en el centro de Barcelona

BARCELONA. (Redacción y agencias.) - La manifestación independentista que cada año se celebra en el centro de Barcelona con motivo de la Diada reunió ayer a unas siete mil personas, según fuentes de la Guardia Urbana. Los manifestantes, convocados por ERC, gritaron lemas en contra de la Constitución

europea y a favor de la independencia de Catalunya.

En Girona y Reus se celebraron también marchas por la independencia, que reunieron a varios centenares de personas. La de Reus, que congregó a unos 500 manifestantes, estuvo encabezada por una senyera de grandes dimensiones.

La manifestación central de Barcelona recorrió por la tarde la ronda Sant Pere, desde plaza Urquinaona hasta Arc de Triomf. Constaba de dos bloques: el de los convocados por ERC, encabezado por los dirigentes Josep Lluís Carod-Rovira y Joan Puigercós, y un bloque heterogéneo formado por simpatizantes

de otros partidos y colectivos independentistas, como Estat Català, Endavant o Maulets, que durante la marcha gritaron consignas en contra de la Constitución, de España y de la policía. Carod y Puigercós hicieron un llamamiento a los catalanes a votar no al tratado europeo porque "hace falta que haya un comportamiento electoral diferencial de Catalunya en este referéndum", según Carod. Puigercós reclamó que Catalunya se convierta en una "mancha en Europa que diga no".

En Barcelona, durante la mañana, centenares de personas se con-

centraron en el Fossar de les Morenes, para reclamar la independencia de Catalunya y pedir el no a la Constitución europea. A mediodía, la JNC, rama juvenil de CDC, encabezó una manifestación en la ronda Sant Pere, para reivindicar mayor ambición para el Estatut. Participaron unas 200 personas, pero el gran protagonista fue el burro *Independent*, que abrió la marcha cubierto con una bandera independentista. El portavoz de CiU, Felip Puig, reclamó que "el Estatut suponga un paso sin retorno hacia la libertad nacional de Catalunya".

Si piensa que es difícil satisfacer su ilusión, es porque todavía no conoce

EXCLUSIVA SELECCIÓN DE FINCAS EN TODA CATALUÑA

- ✓ CASAS DE CAMPO
- ✓ CASAS DE PUEBLO
- ✓ FINCAS RÚSTICAS
- ✓ MASIAS
- ✓ TORRES
- ✓ CASTILLOS
- ✓ MANSIONES ALTO STANDING
- ✓ EXPLOTACIONES AGROPEC.
- ✓ MASIAS - RESTAURANTE

VISITE NUESTRA EXPOSICIÓN c/ París, 130 T. 93 363 35 00 • Fax 93 321 58 24
www.fincascos.com

FINCAS COS

Sr. Cos

OFERTA PORTÁTIL
ACER TRAVELMATE 2100 LEE

OFERTA PC TFT
Monitor 15" TFT MULTIMEDIA
MEMORIA 512 MB DDR 400 KINGSTON
HD 120 GB 7200 rpm. Disco duro 1.44
GEFORCE FX 5200 128 MB DDR AGP 8x TV OUT
Audio 5.1 integrado - Módem interno

716 € + IVA

Viladomat, 237 08029 Barcelona
PARKING GRATUITO CLIENTES

WWW.CARRIE.NET No cerramos al mediodía

Tel: 93 410 82 80 Fax: 93 410 91 58
pedidos@carrie.net presupto@carrie.net

ESCUELA DE CRIMINOLOGÍA DE CATALUÑA
Curso 2004 / 2005
Abierto plazo de matrícula para nuestros diplomas de:

CRIMINOLOGÍA - INVESTIGACIÓN PRIVADA - PERICIA CALIGRÁFICA

POSTGRADO EN TERRORISMO

Información y matrículas:
Fontanella, 14, 1º 2º 08010 BCN. Teléfono: 933 012 376
email: ecc@escuelacriminologia.com • http: www.escuelacriminologia.com

Única Nave en Venta

Políg. Ind. Pratense. (El Prat)

SUPERFICIE CONSTRUIDA: 3.500 m²

11 mts. altura - 8 muelles de carga

DIRECTO PROPIETARIO
www.quat.es
93 508 84 54

LA VANGUARDIA

FUNDADA EN 1881 POR DON CARLOS Y DON BARTOLOMÉ GODÓ

Niños demasiado solos en casa, un mal de nuestro tiempo

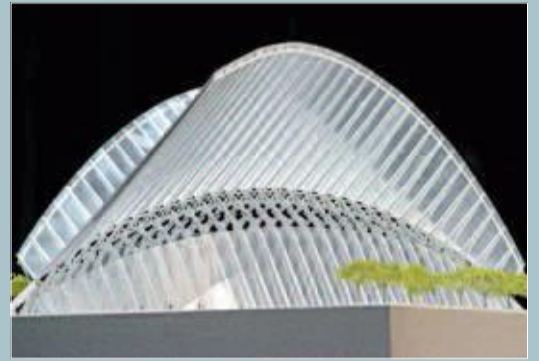
TENDENCIAS 31

LES MILLORS 'ROSSES'

Calatrava es profeta en su tierra, pero no en Nueva York

CULTURA 34 Y 35

Exhibición de unidad en la Diada

Con la senyera en sus manos. El president Montilla, con la bandera catalana, acompañado de los ex presidentes Jordi Pujol y Pasqual Maragall, además

Unos independentistas queman una foto de los Reyes en Barcelona

de los consellers de la Vicepresidència, Josep Lluís Carod-Rovira, y de Interior, Joan Saura, durante el acto institucional en la Ciutadella. **POLÍTICA 12 A 14**

Zapatero admite que no tiene soluciones a la crisis

► El presidente reconoce que sus medidas sólo pueden ser un alivio

► Solbes no ve grave una recesión "si limpia la economía" **POLÍTICA 15 Y ECONOMÍA 56**

El 11-S suspende la campaña electoral norteamericana

● Obama y McCain asisten en Nueva York al séptimo aniversario de los ataques **INTERNACIONAL 3**

Los candidatos llegan juntos a la zona cero

El Tribunal Constitucional anula la consulta de Ibarretxe

El mismo día en que Juan José Ibarretxe aparecía eufórico por el aval del tribunal europeo a la fiscalidad del País Vasco, en España el Tribunal Constitucional anulaba la consulta impulsada por el lehendakari por atacar la soberanía española. **POLÍTICA 17**

Condena tras la condena

● Acogida favorable a la vigilancia al dejar la cárcel **TENDENCIAS 26 Y 27**

8 428292 001000

Política

La Diada Nacional de Catalunya

Debate catalán entre unidad y firmeza

• El president Montilla reitera que la unidad y la flexibilidad son necesarias en situación de crisis

• CiU, Esquerra e Iniciativa señalan que la firmeza es la única garantía para la unidad

• Escepticismo generalizado al prometer Zapatero a Catalunya "mejor financiación que nunca"

NINOTS

TONI
BATLLORI

LA CRÓNICA

Jordi Barbeta
Barcelona

El presidente de la Generalitat, José Montilla, reiteró ayer que es fundamental la unidad de las fuerzas políticas y de las organizaciones sociales catalanas para lograr el objetivo común de una financiación justa y suficiente para Catalunya, pero también dijo que la crisis económica va a complicar las cosas y en su mensaje institucional mencionó la palabra "flexibilidad". Esa combinación de conceptos: unidad, crisis y flexibilidad provocó el gran debate de la Diada de este año. Efectivamente la unión hace la fuerza, en eso coinciden los líderes del tripartito y de Convergència i Unió, pero para garantizar la unidad, es imprescindible mantener una posición de firmeza, vinieron a replicar al president sus aliados y el propio líder de CiU, Artur Mas.

Así que todos se muestran, de entrada, bien dispuestos a apoyar al president, pero, a condición de que mantenga una actitud de exigencia con el Gobierno, por más problemas que le pueda acarrear el hecho de enfrentarse al PSOE. Al dilema entre unidad y firmeza contribuyó el president al decir después del acto institucional de la Diada que "estamos en un momento complicado", debido a la crisis económica, pero inmediatamente añadió: "Eso hace aún más necesario encontrar una buena financiación para nuestro país, la mejor posible".

El concepto de "posible" puso la mosca detrás de la oreja al resto de los líderes, porque depende de quién fije lo que es posible y lo que no y, desde luego, en ningún caso van a ser ellos. Probablemente por eso, el presidente de Es-

JAVIER BELVER

Diada también en la Expo. El president Montilla y la ministra Chacón acudieron por la tarde a la Exposición Universal de Zaragoza, donde se celebró también el día de Catalunya

Onze de Setembre en Zaragoza

■ La celebración de la Diada se trasladó ayer por la tarde a la Expo de Zaragoza, que se cerró con el espectáculo audiovisual *Escultura del agua*. Con música de Pep Sala y letra de Matthew Tree, el golpe de efecto lo dieron los Castellers de Sants, que levantaron una de sus torres humanas mientras se proyectaban imágenes de agua en sus camisas blancas.

Fue el colofón a la celebración más institucional, a la que acudió el president José Montilla y la ministra de Defensa, Carme Chacón, además de una amplia delegación catalana en la que se encontraba el presidente del Parlament de Catalunya, Ernest Benach, y representantes de todos los partidos políticos. En los discursos de Chacón y Montilla, el poema

L'aigua de Martí Pol y la figura de Jesús Moncada sirvieron para resaltar los lazos de Catalunya con Zaragoza y su Expo.

Un concierto de violonchelo a cargo de Lluís Claret y un aperitivo popular de productos catalanes bajo supervisión del cocinero del Alt Urgell Joan Pallarès fueron la antesala al espectáculo nocturno. / Mario Sasot

ARTUR MAS

"CiU garantiza unidad pero el president debe garantizar exigencia y resultados"

JOAN PUIGCERCÓS

"Hay que ser flexible pero no entreguista; mejor el no acuerdo que otro mal acuerdo"

INCIDENTES

PSC y CiU rechazan la quema de fotos del Rey pero no le dan mayor importancia

guerra Republicana, Joan Puigcercós, que por razones internas y externas se está empleando a fondo para recuperar la equidistancia entre PSC y CiU, puntualizó a su aliado president: "Se tiene que ser flexible, pero no hay que confundirlo con entreguismo, porque es mejor no firmar ningún acuerdo que volver a firmar otro mal acuerdo".

Para no ser menos, el líder de Iniciativa y conseller de Interior, Joan Saura, vaticinó una "crisis política entre Catalunya y el Gobierno si Zapatero se niega a cumplir exactamente todo lo que está previsto en el Estatut incluido el nuevo modelo de financiación para Catalunya".

El líder de la oposición, Artur Mas, aseguró que CiU "garantiza la unidad", pero al mismo tiempo exigió al presidente de la Generalitat que "garantice la firmeza, los objetivos claros y unos resultados de acuerdo con el Estatut". Lo de la "flexibilidad", dijo Mas, "me da miedo", y resumió su posición: "Intransigencia, no; pero

UNA DIADA SIN INCIDENTES DESTACADOS**Homenaje a Irla**

El ex presidente de la Generalitat en el exilio Josep Irla fue recordado en Sant Feliu de Guixols

Un detenido en Lleida

Los Mossos arrestaron ayer a un joven independentista en Lleida que se saltó el cordón policial

Alguaire: 'estelada' gigante

Miembros de ERC de la comarca del Segrià, desplegaron una 'estelada' de 750 metros cuadrados en la población de Alguaire

Contra la festividad

Ciutadans pidió ayer suprimir la festividad del Onze de Setembre

PEDRO MADUENO

Buen ambiente. El calor en el parque de la Ciutadella no impidió que los políticos catalanes exhibieran buena sintonía. El ex president Pujol y Carod-Rovira gesticularon divertidos ante la atenta mirada del president Montilla

PEDRO MADUENO

Juntos. El presidente de la Generalitat, José Montilla, y el líder de CiU, Artur Mas, estuvieron juntos en el acto institucional

PEDRO MADUENO

Reencuentro. Pujol y la consellera Montserrat Tura protagonizaron un cariñoso reencuentro

exigencia, sí", porque, a su juicio, "los partidos catalanes están en la unidad de las palabras, algo que está muy bien siempre y cuando vaya acompañado de unidad de los hechos".

En este clima de unidad deseada frente al Gobierno, el presidente español, José Luis Rodríguez Zapatero, provocó un sentimiento generalizado de escepticismo al prometer que "Catalunya va a disponer del mejor sistema de financiación autonómica que haya tenido nunca". No es que los políticos catalanes hayan perdido totalmente la fe. La desconfianza viene determinada por la utilización de una frase que puede parecer muy solemne, pero que, en el fondo, no compromete a nada. "Suena a tomadura de pelo -señalaba un diputado nacionalista- porque todos los acuerdos de financiación han sido mejores que el anterior, faltaría más, y además en esta ocasión debe producirse un cambio de modelo y un salto adelante no porque lo diga Zapatero sino porque lo ordena el Estatut".

Más allá del debate político, el puente de la Diada redujo la afluencia de público a los actos oficiales y a las manifestaciones de la tarde. Quizá por eso, los grupos independentistas extraparlamentarios consiguieron mayor notoriedad. Más de cien ayuntamientos izaron la bandera independentista y más de mil alcaldes y concejales firmaron un manifiesto por el derecho a decidir entre ellos doce concejales y tres alcaldes del PSC.

Al final de la manifestación de de Barcelona, unos encapuchados quemaron fotografías de los Reyes de España, acto que fue "rotundamente condenado" por el PSC y "lamentado" por CiU, partidos que restaron importancia a un incidente protagonizado por una minoría que, a su juicio, "no desvirtúa" el ambiente de civismo que dominó la jornada.●

VEA TODAS LAS IMÁGENES DE LA DIADA EN www.lavanguardia.es

Sobriedad, calor y aburrimiento

EL MIRADOR

Sergi Pàmies

El acto del parque de la Ciutadella está concebido como un programa de televisión. El plató rodea la cascada -con perdón-, hay focos y cámaras y un ejército de técnicos y expertos en protocolo presumiendo de acreditación. El papel del público es el de figurante: rellena los huecos habilitados para dar sensación de masa y aplaude con criterio. Siguiendo la escaleta, entran y salen protagonistas y se suceden las actuaciones. No hay abucheos -para eso ya está la

estatua de Casanova- y la gente se muestra disciplinada a la hora de no pisar la senda de ceniza arenosa preparada para que una compañía de mossos d'esquadra -la elegancia de la alpargata- desfile entre aplausos. Por cierto: que los mossos sean los más aplaudidos, ¿es bueno o es malo para Catalunya?

Unas turistas rusas me piden que les tome una foto con la cascada de fondo. No les importa que esté en obras, cubierta por una lona-decorado idónea para un escenario que, pretendiendo teatralizar lo que nos une, propicia algún escandaloso bostezo. Da la sensación de que estamos aquí más por obligación que por placer. Están los

que pueden pisar la senda de arena y los que no y hay fronteras que separan a las personalidades de las personas y a las personas de los periodistas, como si de especies distintas se tratara.

No abundan las banderas y la mayoría son *estelades*. Los políticos se agrupan con la misma disciplina que los miembros de la orquesta, aunque afinando menos. En una pantalla gigante, podemos verlos de cerca. A mi lado, un hombre describe la situación con un comentario filosófico: "Nosaltres al sol, i ells a l'ombra".

Cuando llega la hora de *Els segadors*, no sé si porque la versión interpretada intimida un

poco, el público la canta con la boca pequeña, con una emoción más íntima que colectiva. Mientras canta, Montilla sigue con la mirada la bandera que se alza,

El público cantó *Els segadors* con la boca pequeña y una emoción más íntima que colectiva

como si temiera que se la pudieran robar. El calor sigue apretando, y no parece que sea culpa de Zapatero. Junto a una fuente, una mujer me enseña, orgullosa,

lo que pone su camiseta: "A casa parlem català per molestar". Ni siquiera la energía de la cantante Lúcia Pujol, vestida de blanco ibicenco, logra romper cierta sensación de trámite. No me sorprende. La lectura de fragmentos de las cartas de Rodered, bien recitados por Alba Pujol, nos ha dejado tocados por su contenido inoportunamente depresivo: la guerra, el exilio... En las zonas de césped, algunas personas se sientan y utilizan la bandera como toalla, bien para secarse el sudor, bien para tumbarse a la bartola. Sabiéndolo o no, acaban de encontrar la cuadratura del círculo, el perfecto equilibrio entre lo reivindicativo y lo festivo.●

La Diada Nacional de Catalunya La reacción del Ejecutivo

El Gobierno evita el conflicto con Montilla durante la Diada

Zapatero promete a Catalunya "el mejor" sistema de financiación

JUAN CARLOS MERINO
Madrid

"Sí, lo he dicho muchas veces: el Gobierno comprende las reclamaciones de Catalunya, que tiene que mejorar su financiación", respondió ayer a *La Vanguardia* el presidente del Gobierno, José Luis Rodríguez Zapatero, con motivo de la Diada. Luego, en rueda de prensa en la Moncloa, sentenció: "Catalunya va a disponer del mejor sistema de financiación autonómica que haya tenido nunca, igual que dispone hoy de la mayor inversión en infraestructuras que haya tenido nunca en el periodo democrático, porque estamos desarrollando la disposición adicional tercera del Estatut".

Lo cierto es que al menos entre los ministros –no así entre los distintos dirigentes territoriales socialistas– parece haber calado el mandato de Zapatero de evitar calentar aún más la batalla de la financiación autonómica. Así lo pudo comprobar ayer *La Vanguardia* con un breve sondeo realizado a varios ministros. Todos ellos evitaron cualquier aspereza, mientras que algún otro, quizá sí predispuesto a la crítica, prefirió no opinar.

"¿Que si Montilla está tensando mucho la cuerda? No. Estamos en una

etapa de negociación y es lógico que cada uno trate de conseguir lo mejor para su territorio", explica el vicepresidente económico, Pedro Solbes.

¿Asume entonces el Gobierno todas las reivindicaciones del presidente de la Generalitat, José Montilla? "Hace tiempo que decimos que Catalunya tiene ahora más población y, por tanto, necesita más financiación. El cuánto es lo que estamos discutiendo", responde la ministra de Administraciones Públicas, Elena Salgado, que resalta

Solbes elude el choque, Salgado admite que Catalunya necesita más dinero y Corbacho da larga vida al Estatut

ta que sigue manteniendo unas excelentes relaciones con Montilla.

Quien ayer vivió su primera Diada lejos de Catalunya fue el ministro de Trabajo e Inmigración, Celestino Corbacho, que encima hubo de enfrentarse a una interpelación parlamentaria de CiU. El Gobierno, corrobora Corbacho, comprende las reivindicaciones

de Catalunya. "No sólo eso, sino que si en este Gobierno ha habido un impulsor de los instrumentos de gobierno a futuro de Catalunya ha sido Zapatero", subraya.

"Y no hay que olvidar –añade– las críticas demoleadoras que sufrió y la presión que hubo de aguantar en la anterior legislatura para aprobar el Estatut". El ministro catalán asegura que "hay que separar coyunturas y mirar al largo plazo". "Así, el Estatut tiene una vocación de pervivencia larga, y otra cosa son las coyunturas, que siempre presentan dificultades. Pero en el largo plazo se verá que el Estatut es el mejor instrumento de autogobierno". Tanto Corbacho como la ministra Carme Chacón esperan poder ir hoy a la recepción que ofrece Montilla en la Residencia de Estudiantes de Madrid, aunque sea tarde, porque coincide con el Consejo de Ministros.

El ministro de Cultura, César Antonio Molina, tampoco reconoce ya por su parte tener ningún contencioso abierto con Catalunya, y sí muchos proyectos en marcha, como las bibliotecas del Estado en Barcelona y Girona. La última fase del retorno de los papeles de Salamanca, que dirige una comisión de expertos, "ya no es un debate político, sino técnico", zanja.●

Antoni Puigverd

Aventurismo y ligereza

Dos detalles –menores, pero significativos– han teñido de ligereza la conmemoración del Onze de Setembre. En primer lugar, la recepción que organiza el Parlament en la vigilia, con sus iluminados jardines, sus trompetistas y sus lujosos canapés. Era una buena ocasión para dar a entender que el templo de la democracia catalana es sensible a la inquietud que sienten tantos catalanes, súbitamente acosados por la crisis. Mientras el miedo cunde en el Baix Llobregat por lo de Seat, mientras bancos y cajas instan en los juzgados la ejecución de miles de hipotecas que causarán a muchas familias la pérdida de la vivienda y de las mensualidades ya desembolsadas, mientras miles de pequeños empresarios y autónomos contemplan, impotentes, el crecimiento de las talarafas en la caja registradora, y mientras los que siguen trabajando o haciendo negocios se preguntan cuándo les llegará la mala noticia, los mil invitados por el presidente del Parlament daban por televisión una imagen que confirma los peores tópicos de la antipolítica: la de una casta política ensimismada y feliz que brinda con rosadas burbujas, indiferente a las difíciles circunstancias de la ciudadanía. Prescindir de los canapés y moderar la retórica de los brindis y sonrisas hubieran sido gestos de delicadeza cívica. "¿De qué se ríe, Aznar?", reclamaba el mundillo político catalán al presidente que se carcajeaba mientras caían las bombas sobre Iraq. "¿Por qué brindan, ustedes, mientras muchos de sus votantes están siendo acechados por la crisis?". No podemos reprochar a la clase política catalana su incapacidad para expresar austeridad, sensibilidad y contención. Pero sí debemos consignar, una vez más, que es pre-

La desatención al latir civil condena el nacionalismo a una menguante representatividad

cisamente la falta de atención al auténtico latir de la ciudadanía lo que condena a la política catalana a su menguante representatividad.

El segundo detalle negligente de la Diada tiene también relación con esta menguante representatividad. Este año, muchos ayuntamientos han dado un sorprendente protagonismo a la senyera estrellada, símbolo de un independentismo que se cuelga en el balcón municipal cabalgando sobre la flaqueza del aliado. La guerra de las banderas es otra de las nefastas influencias del nacionalismo vasco en Catalunya. Durante la transición, la senyera era un símbolo de abrazo, acogida y unión. De un tiempo a esta parte, corre el riesgo de convertirse en motivo de polémica, embrollo y división. El aventurismo nacionalista no contribuirá a ganar las batallas catalanas importantes (financiación), pues, en su efervescencia, no exhibe músculo sino debilidad: en efecto, los subdelegados del Gobierno acaban imponiendo la obligación de que la rojigualda acompañe a la senyera, pero no hay manera de que en algunos conspicuos edificios del Estado la senyera acompañe a la rojigualda. Nada conviene más al españolismo excluyente que las tonas aventuras de una senyera que pretende reinar sola por un día, impotente para representar a todos diariamente.

XAVIER GÓMEZ

Unos encapuchados quemaron una foto de los Reyes en uno de los escenarios de la manifestación independentista

Unos encapuchados queman fotos del Rey

ELISABET ANGLADA ESCARRABILL
Barcelona

La tradicional manifestación independentista de la Diada, que reunió ayer por la tarde en el centro de Barcelona a unas 5.000 personas, acabó con incidentes. Un grupo reducido de encapuchados irrumpió al final de la marcha y quemó fotografías del Rey. También fueron quemadas banderas de España y Francia. Esquerra Republicana se

desmarcó del incidente y los partidos parlamentarios lo "condenaron" (PSC) o "lamentaron" (CiU), pero sin darle mayor trascendencia política.

Como cada año, las estelades, los carteles con consignas a favor de la independencia y el clamor por un Estado propio para Catalunya fueron los protagonistas de una marcha que, en principio, transcurrió sin incidentes. La manifestación con el lema "Junts pel finançament" fue convocada por

la Plataforma Dret de Decidir y Sobirania i Progrés, y contó con la participación de ERC, que se desvió de la marcha antes de los incidentes para celebrar su propio mitin. "Antes polacos que perros de España", gritaban algunos jóvenes, y tampoco faltaron llamamientos a un enfrentamiento abierto con el Estado por la financiación y denuncias por el "robo y expolio" que, a su juicio, sufren los catalanes por parte del Estado".●

LA VANGUARDIA

FUNDADA EN 1881 POR DON CARLOS Y DON BARTOLOMÉ GODÓ

Catalunya dice basta

► Un millón y medio de personas clama por la independencia en la mayor manifestación de la historia

ONZE DE SETEMBRE

► La marcha, masiva y cívica, marcará el futuro de la relación entre Catalunya y España

ALEX GARCIA

Previsiones superadas. La manifestación de ayer fue más multitudinaria que la de 1977 y desbordó todas las expectativas. **POLÍTICA 10 A 20 Y EDITORIAL**

ONZE DE SETEMBRE

Diez mil personas marchan en Girona

■ Miles de personas –10.000, según los organizadores y más de 5.000, según la policía local– se manifestaron ayer a mediodía por las principales calles de Girona, en un acto festivo, convocado por la CUP y el grupo juvenil Arran, en el que reivindicaron la independencia de Catalunya. En la plaza del Vi, frente al Ayuntamiento, se interpretó el himno catalán.

EUROPA PRESS

Lleida: ofrenda y retirada de la bandera española

La Diputación de Lleida retiró la bandera española del balcón de su sede en Rambla Ferran, donde ayer sólo ondeaba la bandera catalana. Por la mañana, el presidente de la Diputación, Joan Reñé (CiU) realizó la ofrenda floral en la Seu Vella de Lleida y exigió al Gobierno de Rajoy que tome nota de la manifestación porque “no puede haber unidad sin libertad para separarse”.

Acto institucional en Tarragona

■ En Tarragona, el alcalde de la ciudad, Josep Fèlix Ballesteros, presidió el acto institucional de la Diada ante el monumento a Rafael Casanova y, posteriormente, instituciones, partidos y una veintena de entidades hicieron la ofrenda. El acto se cerró con una exhibición castellera y *Els segadors*. El alcalde Ballesteros, del PSC, reiteró su discrepancia con la manifestación de Barcelona.

La cabecera tuvo que tomar un atajo

■ Quince miembros de la cabecera de la manifestación tomaron un recorrido alternativo para llegar a la estación de França, leer un manifiesto y posteriormente reunirse con la presidenta del Parlament, Núria de Gispert. La decisión se adoptó ante la afluencia de participantes a la marcha y el colapso que se formó a lo largo del recorrido, que apenas permitía avanzar.

Homenaje a Catalunya

EL MIRADOR

Sergi Pàmies

Por encima de la política convencional y del conformismo de la opinión publicada, los sentimientos individuales y colectivos ocuparon parte de la ciudad. Fue una invasión pacífica, festiva y nada sutil. Los turistas, alucinados, disparaban sus cámaras, conscientes de estar presenciando un fenómeno excepcional.

El colapso fue la metáfora de una mutación sociológica que supera los formatos tradicionales de protesta. La manifestación actuó siguiendo una mezcla de intuición, paciencia, resistencia (al calor) y firmeza. A partir de un río central, se repartió por afluentes, subafluentes y rieras. Los apóstoles del intrusismo, que luchaban por desvirtuar el lema con oportunismos complementarios, fracasaron. Una prueba: en la esquina de paseo de Gràcia y Provença, una pancarta: “Duran, què hi fas, aquí?” De fondo, *balls de bastons* que se transforman en *batucadas*. También hay grallas y tenoras, pero predomina –y es un síntoma– la percusión.

Como si se negara a ser malinterpretada, la gente insiste en un único grito: “Independència!”

La manifestación actuó siguiendo una mezcla de intuición, paciencia y firmeza

Hay alegría y miradas de sorpresa, como si, de repente, los asistentes descubrieran que son –y será difícil manipular semejante evidencia– muchos más de los que ellos mismos podían llegar a imaginar. Veo futbolistas veteranos, actores, rumberos, invidentes siguiendo el ritmo de las consignas con su bastón blanco. Un hombre me muestra una pegati-

na: “Espanya, país amic”. Una mujer me dice: “Tot això fa goig”. Dos jóvenes mean en un árbol, perpetuando así la esencia urinaria de la ciudad. Pasa una *pubilla* vestida de gala y en otra pancarta se puede leer: “Si crides independència, per què votes Convergència?”

En una democracia, el tamaño es importante: la manifestación desborda, además de la capacidad de análisis, las proyecciones a corto y medio plazo. Sólo Opiso habría sabido dibujar esta escena. En las calles adyacentes al paseo de Gràcia, los padres que han venido con niños se refugian para recuperarse, beber agua (en

En una pancarta, se puede leer: “Si crides independència, per què votes Convergència?”

muchos bares se han acabado las existencias) y compartir una satisfacción que dinamita la tentación del desprecio o del cinismo. Incluso para alguien que no comparte el lema de la convocatoria, la energía que transmiten los manifestantes provoca respeto.

Delante del edificio de la Bolsa, en lugar del tradicional comando antisistema, hay una coral que canta el estribillo de la *tropa* y de la *gent*, creado para la ocasión (recibido con una merecida compasión). Frente al restaurante La Vaca Paca, la gente bota. “Aquell no és el de *Ventdelplà*?”, pregunta una mujer que lleva a su hijo dormido en brazos. En el chupete, la criatura lleva pegado un adhesivo con la estelada.

La gente saluda y abuchea a los helicópteros. Deduzco que hay uno bueno (TV3) y otro malo (Policía). Son reacciones que, a medida que el río desemboca en el espectáculo de adhesiones, manifiestos y votaciones participativas, confirman tics que parecen heredados del extraparlamentarismo de la transición. La firme-

EUROPA PRESS

ONZE DE SETEMBRE

Récord de marchas con antorchas

■ La Diada vivió desde la víspera numerosas marchas con antorchas para reivindicar la independencia y que se celebraron en más de un centenar de poblaciones de Catalunya. En Girona, donde se celebró la sexta edición del desfile de antorchas, organizado por Òmnium Cultural y que partió de la catedral, participaron más de 1.800 personas. En Lleida, fueron 700 los participantes.

MARC ARIAS

Homenaje en el Fossar de les Moreres de Barcelona

El homenaje al exsenador Lluís Maria Xirinacs, fallecido en el 2007, estuvo presente en los diversos actos en el Fossar de les Moreres de Barcelona, en el monumento en memoria de los fallecidos durante el sitio de Barcelona en 1714. Cerró los discursos de los representantes políticos la diputada navarra de Bildu Bakartxo Ruiz, que aseguró que “todos los ojos del mundo miran a Catalunya”.

Duran acude en silla de ruedas

■ El líder de CiU en el Congreso, Josep Antoni Duran Lleida, se incorporó ayer pasadas las 19.30 a la manifestación de Barcelona y lo hizo, primero, con una silla de ruedas y, después, ayudándose de muletas, por la lesión de menisco que padece. Duran se situó dentro de la marcha en la cabecera de CiU –presidida por una senyera– y tuvo que escuchar algunos abucheos de los radicales.

DAVID AIROB

ROSER VILALLONGA

XAVIER GÓMEZ

1. La esposa del president. Tras la senyera de CiU, Helena Rakosnik, Ortega, Trias, Pujol, Duran y Macias

2. Lleno total. Los manifestantes desbordaron las previsiones y colapsaron el centro

3. Los díscolos del PSC. Maragall, Ros, Bosch y Geli desoyeron la consigna del PSC

4. Palco de primera. Desde los balcones se animó a los manifestantes durante el trayecto

za del mensaje central parece diluirse en una diversidad de solidaridades y coreografías de apoyo que, sin ánimo faltón, recuerdan el espíritu de los conciertos de Xesco Boix (“Ara piqueu de mans”, “Ara piqueu de peus”). Hay un notable contraste entre la inmensidad de la espontaneidad de hace un rato y esta guarnición organizada.

Muchos manifestantes empiezan a marcharse. Algunos se reagrupan, aún con las banderas atadas al cuello, como la capa de un superhéroe que acaba de vivir una proeza. La expresión más común es la sonrisa. En las terrazas de los bares, los conductores de autocar hacen tertulia. Se les reconoce por las camisetas azul celeste y porque no toman bebidas alcohólicas. El Eixample se ha transformado en un parking de autobuses que ocupa media ciudad. Nadie los multará porque, durante unas horas, Catalunya ha roto algunos esquemas y normativas. Una vez más, ha confirmado lo que, cíclicamente, ha si-

do una de sus señas de identidad: parecer un país de ficción basado en hechos reales y, simultáneamente, ser un país real que, contra pronóstico, desmiente la acusación de vivir de una historia inventada (como si la historia de los otros países fuera fiable).

Las calles del Eixample se han transformado en un parking ordenado de autobuses

En la calle Rosselló, unos adolescentes gritan: “Visca el Barça i visca Catalunya!” Aún no tienen edad para votar y, probablemente, esta es su primera vez. Quizá debería avisarles de que no siempre habrá tanta gente y desanimarlos con un poco de escepticismo. Pero, como primera medida para empezar a interiorizar lo que acabo de vivir, me callo.●

ONZE DE SETEMBRE

Diada en París ante la torre Eiffel

Un centenar de personas celebraron ayer en París la Diada de Catalunya, con una concentración que tuvo lugar en los Campos de Marte, frente a la torre Eiffel. En un ambiente familiar y distendido, los manifestantes portaban en su mayor parte banderas republicanas y catalanas y algunas pancartas reivindicativas. Algunos niños lucían las tradicionales barretinas catalanas.

DAVID AIROB

UGT y CC.OO. recuerdan los derechos sociales

Los sindicatos mayoritarios en Catalunya, UGT y CC.OO., defendieron ayer que la defensa del autogobierno es "inseparable" del blindaje de los derechos sociales, al tiempo mostraron su apoyo al Govern para que consiga un nuevo modelo de financiación para Catalunya. Eso sí, el líder de Comisiones, Joan Carles Gallego, pidió al Ejecutivo catalán "menos recortes y más autogobierno".

Récord de visitas en el Parlament

Un total de 6.594 personas visitaron ayer el Parlament de Catalunya durante la jornada de puertas abiertas realizada con motivo de la Diada, frente a las 5.541 visitas que la Cámara catalana recibió el año pasado. La visita incluía una exposición divulgativa que se ha instalado en la planta baja del edificio con motivo del octogésimo aniversario del Parlament de la República.

Cuatro autocares accidentados

Siete personas resultaron heridas leves en un accidente de tráfico ocurrido ayer en Mollet (Barcelona), en el que se vieron implicados cuatro autocares que se dirigían a la manifestación de la Diada. El accidente tuvo lugar hacia las 16 h y obligó a cortar un carril de la carretera C-33 en dirección sur. Los heridos sufrieron latigazos cervicales y traumatismos craneales leves.

Una Castellana, casi dos

ANÁLISIS

Enric Juliana

Hay un programa informático que cuenta cabezas a partir de una foto aérea y existe la unidad de medida madrileña. Si los recortes presupuestarios no han obligado a la agencia Efe a olvidarse del novedoso programa que contrató su anterior presidente, Álex Grijelmo, hoy sabremos que no había un millón y medio de personas manifestándose en Barcelona. Había más gente que nunca –más manifestantes que el Onze de Setembre de 1977 y que en las multitudinarias marchas contra la guerra de Iraq–, pero un millón y medio de personas (toda la población censada en Barcelona) es un océano humano que hoy no está al alcance de ninguna causa política. Que la delegación del Gobierno en Catalunya reconozca, citando fuentes de la Policía y de la Guardia Civil, la cifra de 600.000 manifestantes da cuenta de la magnitud del evento y de su impacto. No hay camuflaje posible. Ayer tuvo lugar en Barcelona uno de los más masivos actos políticos que se han celebrado en España desde la restauración de la democracia. No fue una algarabía.

La unidad de medida madrileña es la Castellana (tú ya me entiendes, Marhuenda). Media Castellana, una manifestación de notables proporciones. Una Castellana entera, un exitazo. Una Castellana y media, el acabose y la centralita del ABC de Anson colapsada. La manifestación del 10 de junio del 2010 en Barcelona posterior a la sentencia del Tribunal Constitucional sobre el Estatut fue una Castellana y media. Ayer había más gente.

Una manifestación independentista, efectivamente. El lema era inequívoco. Una marcha independentista más tranquila, sin embargo, que la citada manifestación de junio del 2010, caracterizada por la irritación provocada por la sentencia del Tribunal Constitucional. Ambiente festivo, mucha tranquilidad, senyeres y estelades a partes iguales, una reducida pero significativa presencia de banderas europeas (vamos madurando), pocos gritos antiespañoles, algún incidente y un final de fiesta algo naif. No fue una algarabía. No fue un lío. Ni fue el paso

previo a la insurrección catalana. En septiembre suelen haber fuertes tormentas en Catalunya. El vapor veraniego se condensa y cae agua a chorro en el litoral. Hay años de tormentas tranquilas y años en que causan estragos. La de ayer fue una tormenta tranquila. Pero venía muy cargada. La política española la ha condensado a conciencia durante los diez últimos años, desde que la acumulación de plusvalías inmobiliarias y la atmósfera de bienestar hizo creer a los partidos poli-

El mensaje es inequívoco: Catalunya no quiere ser el chivo expiatorio de la atroz crisis española

ROSER VILALLONGA

El lema. La pancarta de la Asamblea Nacional Catalana abrió la manifestación, pero la multitud impidió que avanzara

La primera manifestación. Muchos niños se estrenaron ayer en una manifestación. Hoy se estrenarán en las aulas

–especialmente al PP y PSOE– que podían organizar la áspera lucha por el poder jugando a rojos y azules sin que pasase nada. La sociedad vivía bien. Esquerra Republicana, que en su actual reencarnación no se distingue por el don de la inteligencia, se apuntó rápidamente a la fiesta de las viejas pasiones hispánicas.

José Luis Rodríguez Zapatero, que llegó a la presidencia sin haber leído seriamente la historia de España, creyó que el dossier Estatut le daría dos

jugosos frutos: el voto eterno de Catalunya y una antipática radicalización del PP en una España lúdica. Y la derecha decidió inflamar la calle –y las ondas radiofónicas– al detectar un eco anticatalán interesante entre los electores socialistas menos politizados, especialmente en el Sur. Javier Arenas y Eduardo Zaplana se pusieron las botas. Y Mariano Rajoy, entonces débil, no les frenó. (Rajoy reconocía hace meses en privado que pedir firmas en la calle contra el Estatut fue un error).

Ahí empezó la condensación. Ahí tomó forma el *català empenyat*. Y desde entonces su enfado no ha dejado de crecer, ahora empujado por una crisis económica e institucional que tiene a la Generalitat al borde mismo de la quiebra. La Diada del 2012 va a tener más interpretaciones que la Torá y en Catalunya algunas van a ser especial-

mente mesiánicas. Es inevitable en una sociedad mucho más religiosa de lo que suele creerse. Catalunya es la patria del catolicismo difuso.

No le demos muchas vueltas. Catalunya ha dicho basta. Los catalanes no quieren ser el chivo expiatorio de la atroz crisis española, han adoptado el grito de protesta que más retumba y han llevado una acción de impacto europeo. Y ahí reside, en mi opinión, la principal novedad de lo ocurrido ayer: Catalunya ha entrado en la agenda de riesgos del statu quo europeo. España e Italia juntas son un peliagudo asunto que Berlín, ni que sea a regañadientes, debe de tratar con cuidado. Desde ayer, un poco más. ●

ONZE DE SETEMBRE

Manifestación radical en el Born

■ La izquierda independentista más radical se movilizó al margen de la gran manifestación convocada por la Asamblea Nacional Catalana y reunió a unos miles de personas que reivindicaron unos “países catalanes independientes” que impliquen un cambio social y económico. Bajo el lema “Ni pacto fiscal, ni pacto social”, los manifestantes marcharon hasta el paseo del Born.

ANA JIMÉNEZ

El PP sólo asiste a los actos institucionales

El PP catalán acudió ayer sólo a los actos institucionales de la Diada y justificó su actitud porque, según su líder en el Ayuntamiento de Barcelona, Alberto Fernández, CiU “ha traspasado todas las líneas rojas con su apuesta independentista”. La presidenta del PP catalán, Alicia Sánchez-Camacho, presentó a su formación como el único garante de la “convivencia” frente al radicalismo.

Ciutadans, ausente de todos los actos

■ El líder de Ciutadans, Albert Rivera, explicó ayer que la Diada de Catalunya está “secuestrada” por el separatismo, y justificó la ausencia de su partido de los actos conmemorativos para “defender una Diada de todos, no de unos pocos contra otros pocos, pues esta Diada la ha secuestrado el separatismo y por primera vez el president apoya una convocatoria independentista”.

ALEX GARCIA

Rajoy insta al Govern a pensar en “lo importante”

El PSOE discrepa de la marcha pero respeta “el sentir de la gente”

CARMEN DEL RIEGO
JUAN CARLOS MERINO
Madrid

Con un tono más suave que el que empleó el lunes por la noche en su entrevista en TVE, sin hablar de algarabías, Mariano Rajoy fue igual de contundente a la hora de intentar reconducir las demandas de Catalunya con motivo de la Diada. Por eso, pidió a los dirigentes catalanes, en el Govern y en la oposición, “que se concentren en lo realmente importante”.

El presidente del Gobierno español, preguntado por la marcha convocada ayer en Barcelona, expresó su “respeto a la forma de pensar” de los catalanes, por lo que no piensa hacer comentarios sobre la manifestación y la importancia que pueda tener sobre la negociación con la Generalitat.

Pero sí hizo un llamamiento a la reflexión, dada la situación que viven España y Catalunya: “Lo que sí digo es que en estos momentos es muy importante ser prudente, tener muy clara cuál es la situación por la que está atravesando España, saber cuáles son los problemas de cada uno”. Rajoy tiene claros los de Catalunya: 700.000 perso-

nas en paro, el déficit y la deuda. Y para replicar las acusaciones de que Catalunya es maltratada, el presidente del Ejecutivo central recordó que “estamos intentando ayudar” a la Generalitat con sus problemas de liquidez.

Para Rajoy, “el reto que tiene Catalunya” es “crecer y crear empleo”, porque a su juicio los problemas que tiene hoy Cata-

El presidente español no cree que los problemas de Catalunya vengan de la financiación

lunya no son fruto del modelo de financiación, sino de la caída de recaudación. Por eso señaló que el objetivo de la Generalitat debe ser crecer para que las administraciones recuperen el nivel de ingresos. De ahí que el presidente del Gobierno insista ante esas demandas que centraron la Diada: “Si en algún momento de la historia reciente de España es fundamental que trabajemos juntos, es ahora”.

Esperando a Mas

■ El presidente del Gobierno no piensa pronunciarse públicamente sobre el pacto fiscal que reclama Catalunya hasta haber dado su opinión al presidente de la Generalitat, Artur Mas, con quien tiene previsto reunirse el día 20. Hasta ahora, cada vez que Rajoy se ha referido a la propuesta catalana de financiación propia lo ha interpretado como un error del diagnóstico de la situación que vive Catalunya. A su juicio, hablar ahora de financiación es hablar “de miseria”, porque el verdadero problema es la caída de la

recaudación, ya que Catalunya, como las demás comunidades autónomas, recibe el 50% de la recaudación del IRPF y el IVA y el 58% de los impuestos especiales. Rajoy confía en que en los próximos días se diluyan los efectos mediáticos de la manifestación de la Diada. No obstante, el Gobierno escuchará a Artur Mas exponer sus planteamientos mañana mismo en un desayuno coloquio en Madrid. Está por decidir quién será el representante del Ejecutivo, pero se pretende dotar la cita de normalidad.

Tampoco en el PSOE se sienten cómodos con el debate puesto ayer sobre la mesa desde Catalunya. La dirección del PSOE y la del PSC aprovecharon la reunión del domingo del comité federal para analizar, con bastante inquietud, la situación. El propio líder del PSOE, Alfredo Pérez Rubalcaba, fue el primero en poner el tema encima de la mesa, al mostrar su “preocupación por la creciente tensión territorial de Catalunya con el resto de España”. El primer secretario del PSC, Pere Navarro, elevó a renglón seguido la alarma: “Nunca jamás hemos vivido una situación parecida, con el peligro de división de la sociedad civil en Catalunya”.

La vicesecretaria general del PSOE, Elena Valenciano, fijó ayer para *La Vanguardia* la postura de su partido ante la manifestación: “No compartimos la voluntad de los organizadores, pero respetamos el sentir de la gente que ha acudido a ella”. La voluntad del PSOE y del PSC, aseguró, es “seguir siendo útiles como canal de entendimiento entre Catalunya y España”. “Ese es nuestro compromiso, es el papel que nos corresponde y el que queremos tener”, zanjó. El PSOE atribuye esta creciente tensión entre Catalunya y España a la “deriva soberanista e independentista” que achacan al gobierno de Artur Mas. Y critican también el apoyo que el PP está prestando a CiU en Catalunya, por interés electoral, mientras, en Madrid, el gobierno de Rajoy mira para otro lado.

Al término de la reunión que ayer presidió Rubalcaba con el grupo parlamentario socialista, la exministra Carme Chacón argumentó que no asistiría a la manifestación por no compartir el lema, aunque también mostró su “absoluto respeto” por sus compañeros del PSC que sí acudieron. “El PSC –dijo– se está preparando cada día para ponerle voz a tanta y tanta gente que quisiera poder decir a los gobiernos de la derecha que están asfixiando al país”.●

ONZE DE SETEMBRE

Madrid: encuentro en la delegación

La delegación de la Generalitat en Madrid decidió aparcar la tradicional cita del Onze de Setembre en la Residencia de Estudiantes, que reúne al presidente con catalanes residentes en Madrid, diputados y senadores, diplomáticos y empresarios. El acto fue sustituido por un encuentro en el que se sirvió una copa, en su sede del Centre Cultural Blanquerna, en la calle Alcalá, 44.

MANÉ ESPINOSA

Guardiola aparece en un vídeo desde Nueva York

La manifestación de la Diada puso su punto final con una marea de cartulinas verdes a favor de la independencia, una marea a la que se sumó, con un vídeo desde Nueva York, el exentrenador del FC Barcelona Pep Guardiola. “Desde Nueva York, aquí tenéis otro más”, afirmó Guardiola exhibiendo la papeleta verde en su mano, unas palabras que fueron recibidas con una gran ovación.

Los artistas ven una “cita histórica”

Representantes del sector de la cultura que participaron ayer en la manifestación de la Diada la calificaron de cita “extraordinaria” y un punto de inflexión en la historia de Catalunya. El cantautor Lluís Llach dijo “estar viviendo el primer día de una época nueva”, mientras que el cantante Pep Sala subrayó que la manifestación “apoya una causa muy clara y bien explícita”.

Felicitación a los organizadores

La presidenta del Parlament, Núria de Gispert, felicitó a los organizadores de la manifestación “inequívocamente soberanista” que se celebró por la tarde en Barcelona. La presidenta del Parlament, junto a diputados de CiU, PSC, Esquerra, ICV-EUiA y SI, recibió a los organizadores de la manifestación después de que su cabecera llegara frente a la Cámara autonómica.

Unidad del catalán y guiños políticos a la plenitud nacional catalana en el acto institucional de la Ciutadella

Diada de ‘Incierta gloria’

SILVIA HINOJOSA
Barcelona

El día que Catalunya iba a reventar sus costuras amaneció caluroso en Barcelona. Calor y una humedad en el ambiente propia de las tormentas de final de verano. A media mañana, el sol daba de lleno en el parque de la Ciutadella, donde iba a celebrarse el acto institucional del Onze de Setembre, y en las calles bullía el ambiente festivo, reivindicativo, de intensa emoción que se vivió toda la jornada —mañana ya se verá— y que impregnó incluso el acto más formal de la Diada, el que arranca con un desfile de una formación de gala de los Mossos d’Esquadra y la izada de la senyera ante las principales autoridades de Catalunya.

El acto de la Ciutadella deja poco margen a la subversión, con un guión formal, en los últimos años bajo dirección artística de Joan Ollé, que combina la lectura de textos de autores catalanes y la interpretación de piezas musicales, pero ayer, en el escenario situado junto a la cascada del parque, las intervenciones se trufaron de alusiones políticas y guiños reivindicativos, unos explícitos, otros entre líneas, que el público acogió con aplausos. Había unas 10.000 personas, informó la Generalitat, la mayoría de pie, desbordando ampliamente la previsión de sillas de la organización, y en dos ocasiones se llamó a la independencia desde la multitud heterogénea de familias y grupos de amigos que ondeaban banderas esteladas o las llevaban a la espalda como una capa. La actriz valenciana Pepa López, leyendo a Joan Fuster y su *corda que lliga la mata de jonc*, recogió el sentir general: “...y quien pueda y quiera entender, que entienda”.

La ceremonia empezó a las 11.30 h, con la llegada de los presidentes de la Generalitat y del Parlament. Artur Mas y Núria de Gispert tomaron asiento al fondo del escenario, con los consellers del Govern y representantes parlamentarios, que iban aliviando el calor como podían, dándose aire

PEDRO MADUEÑO

1. Autoridades. Pere Navarro, el alcalde Xavier Trias, el expresident Montilla y (tapada por este) la delegada del Gobierno

2. El escenario.

Mas, con la senyera de Capmany, y De Gispert; detrás, parte del Govern

3. Cordialidad. Saludo cariñoso de Sánchez-Camacho a Pujol

EN EL CENTENARIO DEL AUTOR
Se citó a Joan Sales y la conveniencia de que Catalunya deje “de hacer el imbécil”

EL MANDATO DEL PRESIDENT
El Govern y el Parlament, al sol en el escenario; la sombra, para el público

AMBIENTE FESTIVO
Unas 10.000 personas, muchas con banderas esteladas, siguieron la ceremonia

con los sombreros de paja que se repartieron. El conseller Mas-Colell pasó buena parte del acto con el sombrero puesto y también la vicepresidenta, Joana Ortega. El resto aguantaba el sol. Enfrente, en la sombra, estaban las sillas para el público como había pedido el president Mas, con las primeras filas para otras autoridades.

El coro Lieder Cámara abrió el programa con *El cant de la senyera* y los asistentes en pie, mientras se izaba la bandera de Capmany, por los incendios del Alt Empordà. Cantaban Mas, De Gispert, consellers y los líderes parlamentarios Oriol Pujol (CiU), Xavier Sabaté (PSC), Alicia Sánchez-Camacho (PP), Joan Herrera (ICV) y Joan Puigcercós (ERC).

El programa tuvo como hilo conductor la defensa de la lengua catalana, y en el *tramo balear* el mallorquín Pep Tosar arrancó sonrisas con una rondalla. La mezzosoprano Marisa Martins interpretó a Montsalvatge y Monpou. Y, como ya es habitual, se homenajearon efemérides de la cultura catalana, entre ellas el centenario del nacimiento de Joan Sales, autor de *Incerta glòria*, del que leyó un fragmento la

PEDRO MADUEÑO

ONZE DE SETEMBRE

Atención médica a 31 manifestantes

El Sistema de Emergencias Médicas atendió ayer a 31 personas durante la manifestación de la Diada, todas ellas de carácter leve. De las 31 personas atendidas, 26 fueron evaluadas y dadas de alta en el mismo lugar del incidente, mientras que otras cinco fueron trasladadas a diferentes centros de urgencia de Barcelona. El dispositivo contaba con 10 unidades de apoyo vital.

ANA JIMÉNEZ

Barça y Espanyol, ante el monumento a Casanova

El FC Barcelona y el RCD Espanyol participaron ayer, como cada año, en la ofrenda floral al monumento de Rafael Casanova con motivo de la Diada. Los presidentes Sandro Rosell y Ramon Condal depositaron una corona de flores con el escudo de sus respectivos clubs. Además de Rosell, por parte del Barcelona también asistieron el entrenador Tito Vilanova y el capitán Carles Puyol.

Sant Boi reúne más de 100 entidades

Representantes de más de 130 instituciones y entidades catalanas participaron en la ofrenda floral a la tumba de Rafael Casanova, en la iglesia de Sant Baldori de Sant Boi de Llobregat, en un acto que contó con la asistencia del consejero de Benestar i Família, Josep Lluís Cleries, entre otras personalidades. El acto se inició con la interpretación de *El cant de la senyera*.

PEDRO MADUEÑO

Does Rajoy speak English?

EL MIRADOR

Isabel García Pagan

Si Artur Mas necesitaba una señal para acabar de asumir que esta Diada sería fuera de lo común, las recibió a primera hora de la mañana. Antes de la manifestación. Y no fue ninguna luz.

En época de recortes, pitos y lanzamiento de fiambres contra alguna presidenta autonómica como víctima, Mas se llevó el aplauso espontáneo de los madrugadores que visitaban el Parlamento aprovechando la jornada de puertas abiertas. Un aplauso en la sede de la soberanía popular y otro, minutos después, de los catalanes puestos en pie congregados en el parque de la Ciutadella para homenajear un año más las efemérides de la cultura catalana. Aplausos que apoyan o empujan. El president decidirá.

Más señales... El alcalde de Capmany puso en manos de Mas una senyera de dimensiones descomunales. Se antojaba más grande aún teniendo en cuenta que venía de un municipio de 623 habitantes. El peso de la enseña catalana caía sobre sus manos mientras a su alrededor sólo ondeaban esteladas. Incluso subieron al escenario -discretas, eso sí- en las fajas de los castelleros de Vilafranca.

Y más... La presidenta del PP

catalán, que se las ha hecho ver de todos los colores a CiU, vestía de luto. No dejó de torcer el gesto mientras Oriol Pujol sonreía una silla más allá. Tan cerca durante meses, tan lejos desde ayer... Tanto, que el consejero de Economía fue el primero en cubrirse la cabeza, por la que pueda caer a partir de hoy...

El de la Ciutadella era un acto de autoafirmación nacional pero el destinatario final estaba mucho más allá. En Madrid, en Bruselas... Y se explicó en todas las variantes del catalán. De la rondalla mallorquina de Antoni Maria Alcover en voz de Pep Tosar: "no ens hem mogut perquè no hi hagués una desgràcia"; al valenciano de Pepa López leyendo a Joan Fuster: "la idea dels Països Catalans no és una flatulència romàntica, és una obligació moral". Y el catalán de Josep Maria Castellet: "la mare de totes les reivindicacions és la llibertat".

Señales inequívocas de la plenitud nacional a la que aspira Catalunya. ¿Un lío, una algarabía? Artur Mas no quería ayer controversias con el presidente del Gobierno español, convencido de que la fuerza de la afirmación propia puede vencer cualquier cosa. Eso hasta que la BBC le preguntó sobre el plan B. "Si no hay acuerdo económico, el camino de Catalunya hacia la libertad está abierto". Lo dijo en inglés. Does Rajoy speak English?●

actriz Victòria Pagès. Soplabla una ligera brisa, pero pronto el ambiente volvió a caldearse, cuando la periodista Mònica Terribas, presentadora del acto, parafraseó a Sales, quien dijo que Catalunya lleva tres siglos haciendo el imbécil y debe dejar de hacerlo. Una emoción dio paso a otra, y el momento lacrimógeno llegó con la actriz Sílvia Munt, que leyó un pasaje de *La plaça del*

Diamant, cuya edición cumple 50 años. El cuarteto Las Mígas arrancó algún bravo del público.

Llegó el *tramo valenciano* de la ceremonia, con la lectura de Fuster, seguida de la actuación de Maria de Medeiros, que interpretó un poema de Ausiàs March musicado por Raimon. Los castelleros de Vilafranca levantaron cuatro pilares, las cuatro barras, subieron al estrado los expresi-

entes del Govern Pujol y Montilla -hubo un recuerdo a Maragall- y del Parlament Rigol y Benach, y el canto de *Els segadors* cerró la ceremonia. Una hora y cuarto. "Creo que me ha gustado tanto porque ha sido corto -decía una niña, entre la riada que salía del parque-, otros años duraba al menos una hora". "Eso es que te ha gustado", le dijo, perspicaz, el padre.●

MÁSTER POSTGRADO

LA EMPRESA ES UNA SUMA DE DESAFÍOS. NOSOTROS IMPULSAMOS EL TUYO.

HASTA 30 SEPTIEMBRE

PLAN DESARROLLO PROFESIONAL

BECAS hasta 20%

FINANCIACIÓN hasta 5 años con carencia

Prácticas profesionales Asesoramiento individualizado Headhunters

OPEN DAY

Sábado, 15 de Septiembre | de 10h a 13h.

ESIC. Campus BARCELONA

Mariano Cubí, 124. 08021-Barcelona

Inscripciones: info@ismarketing.com

www.plandesarrolloprofesionalesic.com

ÁREA DIGITAL - NUEVOS PROGRAMAS

- Máster en Digital Business (MDB) Octubre 2012
- Postgrado en Digital Business (PSDB) Octubre 2012
- Curso Superior en Redes Sociales (CSRS) Octubre 2012
- Curso Especializado de Comercio Electrónico (CECE) Octubre 2012
- Curso Especializado de Proximity y Mobile Marketing (CEPMM) Noviembre 2012
- Curso Especializado de Analytics (CEA) Noviembre 2012
- Curso Intensivo de SEO y SEM (CISS) Noviembre 2012

ESIC

BUSINESS & MARKETING SCHOOL

Impulsamos tus desafíos.

ONZE DE SETEMBRE

Bruselas sigue, bien informada, la reivindicación catalana

Una "nueva entidad" debería volver a pedir su ingreso en la UE

INMA SAINZ DE BARANDA

Banderas europeas y estelades llegaron a Barcelona en tren desde Girona para la manifestación

BEATRIZ NAVARRO
Bruselas. Corresponsal

Catalunya mira a Europa y Europa mira a Catalunya: sin eludir las preguntas que suscita el auge del debate independentista pero sin ir más allá del 'no comment' de rigor sobre el fondo de la cuestión y de referirse siempre al Derecho internacional para resolver cualquier secesión dentro de las actuales fronteras de la UE.

La Comisión Europea afirmó ayer estar "al corriente" y bien informada sobre "la protesta" —es decir, multitudinaria marcha por la independencia de Catalunya celebrada en Barcelona— y de su lema, "Catalunya, nuevo Estado de Europa", pero reiteró su posición habitual al respecto. Es decir, no pronunciarse sobre reivindicaciones con-

La Comisión Europea considera que el debate debe producirse "a nivel regional y nacional"

cretas ya que son cuestiones que "corresponde a las fuerzas políticas regionales discutir estas cuestiones a nivel nacional", apuntó el portavoz del Ejecutivo comunitario.

¿Cómo afrontaría la Comisión Europea la secesión de una región de uno de los actuales socios de la UE? "Los tratados no contienen ninguna provisión al respecto", aclaró el portavoz, diferenciando entre el proceso de secesión en sí, que se debe regir "por el Derecho internacional", y la posible demanda de ingreso a la UE, que se resolvería "según los tratados y sus disposiciones sobre la adhesión".

"Mientras tanto, esta nueva entidad no es parte de la UE" y si quiere volver a formar parte de ella "tiene que pedir la adhesión", explicó el portavoz. El derecho comunitario prevé que la demanda de ingreso del nuevo Estado deba ser aceptada por unanimidad por todos los países de la UE.

La evolución del debate independentista en Catalunya ha sido objeto de nu-

merosos artículos en la prensa internacional en los últimos meses, casi siempre relacionando el aumento de las posturas secesionistas con la crisis económica y financiera que sufre España, como ha destacado por ejemplo el diario *The New York Times*.

Las celebraciones de la Diada tuvieron ayer un lugar destacado en las ediciones digitales de numerosos diarios y de algunas televisiones, como Euronews. "La crisis económica intensifica las veleidades independentistas de Catalunya", titulaba ayer la cadena pan-europea, que recogía también declaraciones del president Artur Mas explicando sus razones para no participar. "Catalunya amenaza con la independencia", consideró la cadena de televisión RTL, relacionándolo también con el debate sobre el pacto fiscal.

La marcha por la independencia fue la noticia más vista en la web de 'The Guardian'

En la web del diario británico *The Guardian*, la manifestación catalana fue la noticia más vista del día. El artículo "Barcelona se prepara para la marcha de un millón por la independencia catalana" describe cómo, según las encuestas, la crisis económica ha duplicado el número de partidarios de la independencia y cómo esta evolución de la opinión pública "ha sorprendido fuera de juego al gobierno de CiU". En Bélgica lo que más llamó la atención fueron las declaraciones de Artur Mas advirtiendo que sin acuerdo en lo económico "el camino de Catalunya hacia la libertad está despejado".●

"No es sólo cuestión de dinero", dice Pujol al 'Financial Times'

■ El periódico británico *Financial Times* eligió el Onze de Setembre para publicar en su edición digital una entrevista realizada en Londres con "la figura que mejor que nadie personifica el febril giro en el debate de Catalunya sobre su futuro". Es decir, Jordi Pujol, a juicio del influyente diario económico. "Yo no he cambiado", plantea el ex-president, para explicar su evolución ideológica. "No me quedan argumentos contra la independencia porque España así lo ha querido. Está haciendo inviable nuestro país y no podemos aceptar esta situación por más tiempo", explica. El artículo insiste en la crisis financiera como el catalizador clave del debate catalán aunque Pujol apunta que "no es una cuestión solamente de números, es la actitud de fondo de España".

Florencio Domínguez

Once años del 11-S

El undécimo aniversario de los atentados del 11-S ha sido la ocasión aprovechada por National Geographic para difundir un recomendable documental sobre la impostora Alicia Esteve, la barcelonesa que se hizo pasar por víctima de los sucesos de las Torres Gemelas y llegó a presidir la asociación de afectados. La identidad real de quien se hacía pasar por Tania Head fue descubierta hace cinco años por la periodista de *La Vanguardia* Marta Forn. El terrorismo que provocó aquellos atentados, el de Al Qaeda, sigue vivo, aunque su líder, Bin Laden, murió hace año y medio en un ataque de tropas norteamericanas que no habían dejado de perseguirlo durante una década. Otros terrorismos, en cambio, han desaparecido en este tiempo, como es el caso del IRA (aunque vivan sus escisiones) y más recientemente el de ETA.

Los ataques de Nueva York y Washington del 2001 provocaron cambios sustanciales en la actitud de los gobiernos frente a todos los terrorismos, no sólo frente a la amenaza de la violencia islamista. Como dijo el entonces canciller alemán Gerhard Schröder, problemas como los de ETA o el IRA habían sido vistos como asuntos locales y no como un problema de la comunidad internacional. En cambio, a partir del 11-S todos los terrorismos pasaron a ser un problema internacional por lo que aumentó la implicación de los países en su combate.

Las FARC, por ejemplo, que en aquella época tenían abiertas las puertas de muchas cancillerías, se encontraron incluidas pocos meses después del 11-S en las listas europeas de grupos terroristas y con ello se les cerraron la mayoría de esas puertas. El IRA se dio cuenta ense-

Los ataques de Nueva York y Washington cambiaron la actitud de los gobiernos frente a los terrorismos

guida de lo que suponían los atentados de Nueva York y de inmediato movió ficha anunciando la destrucción del primer lote de armamento.

Los etarras también se dieron cuenta de que las cosas iban a cambiar a partir de aquel momento. En el aparato militar de la banda elaboraron un documento pocas semanas después del 11-S que refleja que no ignoraban lo que iba a pasar, pero no fueron capaces de reaccionar. Quizás porque en otoño del 2001 estaban todavía crecidos por la ofensiva terrorista que venían desarrollando desde el año anterior y siguieron actuando como siempre, despreciando las advertencias que figuraban en ese documento.

Las instituciones comunitarias y los gobiernos europeos desarrollaron nuevos instrumentos jurídicos, pero sobre todo intensificaron la cooperación policial y de intercambio de información, incrementando la eficacia en la persecución de grupos como ETA. A partir del 2001, ETA fue perdiendo capacidad hasta terminar acorralada y verse obligada a anunciar la renuncia a la violencia, algo que nunca antes había contemplado. Las consecuencias del 11-S ayudaron en ese camino, aunque el mérito principal corresponda a los cuerpos de seguridad de España y Francia.